

వీరిక

శ్రీ వచనభూషణమును గ్రంథము శ్రీ పితౄలోకాచార్యులు రచించినది. ఇయ్యది ఒక ప్రత్యేక శాస్త్రమనియే వాడుక గలదు. వైష్ణవసిద్ధాంతసంగ్రహమని ఈ గ్రంథమును చెప్పవచ్చును. దీనికి వ్యాఖ్యానము విశదవాక్చిక్షామణియని ప్రఖ్యాతిగాంచిన మణవాళ మహామునులు రచించిరి. ఈ గ్రంథకర్తయొక్క అప్రతిమప్రభావము లోకాతీతము.

శ్రీవచనభూషణమనగా ఆచార్య శ్రీసూక్తులతో చేయఁ బడిన ఆభరణమని అర్థము. ఆచార్య శ్రీసూక్తులను తమిళ సూత్రములుగా రచించిరి. వీనికి మూలాధారమైన శ్రుతి, స్మృతి, ఇతిహాస వాక్యములు ఈగ్రంథమునందు కనుబటుపఁబడియున్నవి. వాక్యార్థములను బహు రసవంతముగా వ్రాసియున్నారు.

ఈ ప్రకృత గ్రంథమునకు 'శ్రీవచనభూషణ ప్రమాణ త్తిరట్టు' అని పేర్కొనెద్య. అనఁగా శ్రీవచనభూషణ ప్రమాణముల సమూహమని యర్థము. ఈ గ్రంథమును రచించినవారు ప్రభున్నవిద్వాన్, తిరుప్పాటంబయం, రామస్వామినాయఁడుగారు. వీరి భగవద్భక్తి, జ్ఞానానుష్ఠానములు ప్రశంసనీయములు. వీరు అనేక గ్రంథములను రచించి శ్రీ వైష్ణవమతమునకు పెద్ద కైంకర్యము చేసియున్నారు. వీరు దాసునికి ఆచార్యులు. వీరివాత్సల్యాతిశయమువలన దాసునికి వైష్ణవమత విషయములందు కొంత హరిచయము గలిగినది. వీరు అరవమునకు వ్రాసిన ఈగ్రంథము తెలుగు లిపియందుండినయెడల పలువురకుఁ బ్రయోజన మగునవి తలంచి ఆ కైంకర్యమును దాసునికి లభింపజేసెరి.

ఐనను ఇంతభారము భరింపజాలనని యోచించినపుడు, శ్రీ విద్యాన్ వి. వేంకటరాజులు రెడ్డిగారును, పండిత, శ్రీ. II. ఇత య్యంగారుస్వాములును దాసునికి తగు సాహాయ్యమొనర్చి ఉత్సాహము గలుగజేసినందున, ఇంతవఱకు కొనసాగించితిని.

ఈ గ్రంథ ప్రచురమునకు ముఖ్యకారకులుగానుండిన శ్రీ తిరుప్పుటంబయం, రామస్వామినాయకగారు, తామొనర్చియున్న మహోపకారములచే శ్రీ వైష్ణవప్రపంచమును ప్రశస్తింపజేసిరి.

ఈ గ్రంథరాజము ప్రతివైష్ణవునివద్ద నుండవలసివచ్చి. కావున, వారి అభిమానమున ఈ గ్రంథము బాగుగ ఉపయోగపడునని ఆశించుచున్నాను.

ఇట్లు,
దాసుడు,
కె. వేంకటస్వామి.

శ్రీ:

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

ముదల్ పదిప్పిన్.

నూన్ ముఖమ్.

మున్నజుగరవోర్ మొట్టిన్ద వచనజ్ఞో
తన్నై మిక్కొణ్డ కట్టోర్ తమ్మయిర్ కు—మిన్నఱియాచే
చేరచ్చమైత్తవరే శీర్వచన భూషణమెన్
పేరిక్కలైక్కిట్టార్ పిళ్.

‘ఉడై మైయుం వఱుమైయుం ఒరువల్లినిల్లా’ ఇవ్వలక వాళ్ళి
కైయై, అయర్వఱుమమరర్ గళిలుం అతిశయజ్ఞానత్తై మయర్వ
ఱిప్పెట్ట మాఱన్, ‘వేణుజ్గాల్ వేణుం పిఱవామై’ ఎన్దత్తై,
‘ఇన్నిన్ద నీర్నేయినియాముతామై’ ఎన్దం, ‘వేణుళార్ పెరుమా
ఱుడిమ్మై శెయ్యారై యుళ్ళో చెఱుమెంబులన్’ ఎన్దం ఇవ్వఱ్ఱిక్కుడంబై
పోక్కిత్తరవేణుమెన్ద ముదలడియిలే ప్రాథితార్ ఇవర్ ఒరువరే.
సర్వార్థ సాదకమాన ఇచ్చరీరత్తై శాస్త్రజుళెల్లాం ఒరు తలై యాయ్
ప్రాథిక్కు, ఇవర్ ‘యానునీ తానాయ్ తేళిదొఱునన్ద మఱ్ఱువ
నరక నా నడైదల్’ ఎన్ద వెఱుత్తు వేణ్ణామెన్దదు—ఇదు అవనుక్కు
చ్చరీరమాయ్ శేషమాయిరున్దాలుం, ఇస్సంసారత్తిలిరుప్ప, అవన్
కొడుత్త మయర్వఱు జ్ఞానత్తైయుం కెడుత్తు, పఱ్ఱియ సంసారి
యాయ్ ఆక్కి, అవనైయుం అకలచ్చెయ్యుమెన్నుం భయత్తాలే
అరుళిచ్చెయ్యారిత్త నై.

ఇవరై ప్రిఫట్టిన నమ్మచార్యర్ గళుం ఆత్మ ధర్మతైయే అవలంబిత్తు, తాజు-ళుం అనుష్ఠిత్తు, పిఱురుకుం ఉపదేశిత్తుప్పింద్రార్ గళి. ఇప్పుడి, ఉపదేశ ప్రాప్తమాన రహస్యజులై గ్రంథరూపమాక అరుళిచ్చెయ్యవర్గళిల్, పిళ్ళై లోకాచారియరుకు సమానర్గళుం, ఇవర్ చెయ్యరుళిన శ్రీ వచన భూషణ శాస్త్రత్తిఱ్ఱు సమాన శాస్త్రముం కిడైయాదెన్నుడు ఆన్టోర్ కొల్లై.

మఱ్ఱవర్గళైక్కాట్టిలుం ఇవరుకు ఏఱ్ఱుం వన్దపడియావడు:— నమ్మాళ్వార్ ఆచార్యలక్షణం అరుళిచ్చెయ్యుంబోడు, మల్లు సీర్ పునట్ పడప్పై యిరై తేర్ వణ్ శిఱుకురుకే! ఎన్ఱు పక్షి గళుక్కుసమాన ధర్మతైయైయవర్గళి ఆచార్యర్ గళెన్ఱు వెళి యిట్టార్. అదావడు:—కురుకాణు ఎప్పుడి త్త కుఱ్ఱుగళి వాయుడక్కిన ఇరైయై త్తడిక్కొడుక్కుమో, అప్పుడియే, ఆచార్య గళుం తజ్జుళ్ జ్ఞానతైయుం, వ్యుత్పత్తియైయుం కాట్టామల్, శిష్య నుడైయ అఱివిఱ్ఱుత్తక్కపడి, అర్థజ్జులై బోధిక్కవేణుమెన్ఱార్. అవ్వాతే ఇవరుం, చేతనర్గళి విషయమాక, రహస్యత్రయార్థజులై వెళియిడుంబోడు, నాలుతరమాక ఇట్ట వైభవతై నిరూపిత్తాలో, ఇవర్ క్కపై మఱ్ఱవర్గళుడైయ క్కపైయైక్కాట్టిలుం ఒప్పఱ్ఱదే యాకుమ్.

మఱ్ఱ శాస్త్రజులైక్కాట్టిలుం ఇదుక్కాధిక్యం శొల్లుంబోడు, అవైగళి విశిష్ట వేషతైక్కొణ్ణు వర్ణతైయే కువాలాక మదిత్తు, ప్రవృత్తిధర్మతై యుపదేశిత్తుప్పింద్రదు. ఇదు విజ్ఞనన్ఱి కే, భగవత్ సంబన్దతైయే పఱ్ఱుక్కొడకక్కొణ్ణు, వర్ణాది శాల్ వరుం ఉత్కృష్టజులై అప్రయోజకమెన్ఱు కట్టిత్తు, శరణాగతియి ఉట్పరుళాన నివృత్తిధర్మతైయే ముక్తిమాకక్కొణ్ణు; ఆచార్యాభిమానమే ఉత్తారకమాక " అఱుతియిట్ట ఏఱ్ఱు మున్ఱు ఇత్తాల్ " తిక్క వచన

భూషణత్రిశూల శీర్షే యోన్తుక్కి-తై-పుకళిల వివ్వారై మెయ్” ఎన్ఱు అర్థవాద మిన్ఱి కే, ఆప్తిక్కు-డలాక, “సత్యం సత్యం” ఎన్ఱుమా పోలే, స్వామి శ్రీ వరవర మునిగళ్ ఇదక్ శీర్షేయై ప్రదిన్ఱై పణ్ణియరుళినార్. వేదజు-ళిల్ ఇలై మత్తెకనిపోల పొద్దిన్ఱు కిడ క్కుం గుహ్యార్థజు-తై ఇప్రబన్ఱం వెళియిట్టిరుప్పదాల్, యావరుం అభినివేశత్తుడక్ అత్తికై క్కుం, అనుష్ఠితై-క్కుం, ఈడాన జ్ఞానశక్తి అధికారం తజు-ళుక్కి-తై యెన్ఱు వొణ్ణాదెన్ఱదై, స్వామి యతీన్ఱ) ప్రవణర్ “వచన భూషణత్రిశూల వాన్పిరుతైక్క-లాడ దెన్నో కవర్న్ఱు” ఎన్ఱు, ఇదక్ మహిమైయై: ‘లోకత్రాసుమతియుంబడి ‘ఇయంబినార్. ఇన్ఱముం, కడల్, పేరాళిమాయిరుక్క-చ్చెయ్దేయుం, నీర్ తెళివాల్, “మలైకళుం మామణియుం మలగ్గేల్ మజ్జేయుం శబ్దముం తజుకిన్ఱ అలైకడల్”, ఎన్నుంపడి, తరైయిల్ కిడక్కుం ఇరత్తిన జు-తై త్రిన్ఱువిప్పిక్కు-మూపోలే, ఇప్రబన్ఱత్రిశూల అర్థజు-ళి మున్ఱి రుక్క-చ్చెయ్దేయుం, శబ్దజు-ళిన్, శైవ్వైయాల్, శైంపారుళెల్లాం శైవ్వే ఇప్రబన్ఱం అతివిప్పదాల్ “ఆర్వచన భూషణత్రి నాట్రీపారు శెల్లామతివార్-ఆర్” ఎన్ఱు స్వామి శ్రీ మణవాళ మామునిగళ్, ఇదక్ పెరుమైయై ప్పారతియ ప్పకళిన్దార్. మత్తవర్గళుం, “అత్తై విలాపేద: మదనుళనైత్తైయుం-వచన భూషణ వళిదూలరుళియ, మత్తయవర్ శిఖామణి” ఎన్ఱరుళియపడి, ఇవరుడైయవుం, ఇవగు డైయ ప్రబన్ఱన్ఱుడైయవుం అప్రతిమప్రభావత్తై యావరాలుమిన్ఱై శైయ్యప్పొకాదు.

ఉళుం పుళుంబుం ఒత్తిరుక్కుం కన్నఱుట్టి పోన్ఱ ఇద్దివ్వ శాస్త్రార్థత్తై, విశదవాక్ శిఖామణియాన శ్రీ మణవాళ మామునిగళ్, యావరుం ఆవలుడక్ ఎళిదిల్ తేనుం పాలుం కన్నలుం అమృతము మొత్త రసాయినంపోల్ కడుకప్పరుకలాంపడి ‘తొణ్ణర్కముద

మాన' ప్రమాణజులైకొండ్లు 'మెచ్చుమ్' వ్యాఖ్యానమా
 యరుళిచ్చెయ్ ప్రభావత్తై పురవుదలుం వేణుమో! తిన్పణ్ణజ్జులై
 నన్టాక శువైత్తరుద్దినాల్, అప్పోదు నావుక్కినిమైయుం, పిఱకు శరీ
 రత్తిఱ్ఱు ఆరోగ్యత్తైయుం విళైవిక్కు-మాప్పోలే; ఇవావ్యఖ్యానత్తి
 లుళ్ళ ఉభయవేదాన్త ప్రమాణజుళిన్, శొఱ్ఱువై, పొరుట్టువై
 ముదలియవత్తై నన్టాయ్ ఉణర్దుణర్దు తెళిన్దాల్, అప్పోరు మన
 త్తిఱ్ఱు ఆనన్దత్తైయుం, స్వరూపాదిగళిల్ దృఢాధ్యవసాయ జ్ఞానత్తై
 యుం పిఱప్పిక్కుం. మఱ్ఱప్పడి తిన్పణ్ణత్తై యుణ్ణవర్గళుక్కు,
 ఇనిమైయఱ్ఱు అజీర్ణత్తైయుం ఉణ్ణపణ్ణి, ముడివిల్ వ్యాధిక్కు హేతు
 వాక్కు-మాప్పోలే, ప్రమాణజ్జులై నన్టాయటియాదవర్గళుక్కు
 విశ్వాస, మాధ్యత్తాల్, అనాత్మబుద్ధి పిఱన్దు, ముడివిల్ ఆత్మ
 నాశత్తైయుం విళైవిక్కుక్కుడుమ్. ఆకైయాల్, ఇవైకళై ఒరు
 వాఱు అఱియుం వణ్ణం, ఆచార్యకసన్నిధియిల్ కేట్ట అర్థవిశేష
 జ్జులై జ్ఞాపకార్థమాక ఎఱ్ఱతి వైత్తిరున్దదై, ఇప్పోదు అచ్చిట్టు
 పెళిప్పడుత్తి నేనిత్తనై.

తిరుక్కుడన్దై, }

4-1-'22.

దాసన్,

T. D. ఇరామస్వామిరామానుజ ద్వాసన్.

శ్రీః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

విశదవాక్ష్పిఖామణియుం యతివరపునరవతారరుమాన

శ్రీమత్ మణవాళ మామునికళ్ అరుళిచ్చెయ్ద

శ్రీ వచనభూషణ వ్యాఖ్యాన

ప్రమాణత్తిరట్టు

త ని య క ల్

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ ।

యతీంద్రప్రవణం వందే రమ్యజామాతరం మునిమ్

॥ ౧ ॥

శ్రీశైలేశ- తిరుమలై యామ్రవారుడైయ, దయా- కృపైక్కు,
పాత్రం-పాత్రరుం, ధీభక్త్యాది- జ్ఞాన భక్తికళ్ ముదలాకియ, గుణ -
గుణంగళిన్, అర్ణవం - కడల్ పోల్పవరుమ్, యతీంద్ర - యతిరాజ
రిడత్తు, ప్రవణం - అన్బుళ్ళవరుమాకియ, రమ్యజామాతరం - రమ్యజా
మాతృ ఎకాకిట తిరునామత్తైయుడైయ, మునిం - మణవాళమాముని
కలై, వందే - నమస్కరిక్కిరే.

లక్ష్మీనాథసమారమ్భం నాథయామునమధ్యమామ్ ।

అస్మదాచార్యవ్యస్తాం వందే గురుపరంపరామ్

॥ ౨ ॥

లక్ష్మీనాథ - శ్రీమహాలక్ష్మీనాయకనై, సమారమ్భం -
ప్రారంభత్తిలుం, నాథ - శ్రీమన్నాథమునికలైయుం, యామున -
శ్రీ ఆళవందార్దైయుం, మధ్యమాం-మధ్యత్తిలుం, అస్మత్-ఎమ్మ

డైయ, ఆచార్య-ఆచార్యనై, పర్యంతాం-అంత్య త్రిలుం డైయ,
గురుపరంపరాం - గురుపరంపరైయై, వందే - సేవిక్కితేన్.

యో నిత్యమమృతపదాంబుజయుగ్మరక్ష

వ్యామోహత స్థితిరాణి తృణాయ మేనే ।

అస్మద్గురోర్భగవతోఽస్య దయైకసింధో

రామానుజస్య చరణౌ శరణం ప్రపద్యే

॥ 3 ॥

యః-ఎందభావ్యకారర్, నిత్యం - నిరంతరం, అచ్యుత - నాశ
రహితనాకియ శ్రీయఃపతియిరుడైయ, పదాంబుజ యుగ్మ-పాదార
విన్దద్యయమాకియ, రుక్మ - సువర్ణ త్రినిడ త్రిల్, వ్యామోహతః -
విశేషాదర త్తినాల్, తదితరాణి - అందభగవత్పాదద్యయత్తుక్కు-
వేతాన విషయంగళై, తృణాయ - తృణప్రాయమాయ్, మేనే-
నినైత్తారో, అస్మద్గురోః - అప్పడిపట్ట ఎమ్మడైయ ఆచార్యరుం,
భగవతః - పూజ్యరుం, దయైకసింధోః - కృపాసముద్రరుమాకియ,
అస్య - ఇంద, రామానుజస్య - రామానుజాచార్యరుడైయ, చరణౌ-
తిరువడికళై, శరణం - రక్షకమాయ్, ప్రపద్యే-ఆశ్రయిక్కితేన్.

మాతా పితా యువతయ స్తనయా విభూతిః

సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానాం ।

ఆద్యస్య నః కులపతేర్వకుళాభిరామం

శ్రీమత్తద్రుఘియుగళం ప్రణమామి మార్ధ్నా

॥ ౪ ॥

మాతాపితా - తాయ్ తందైగళ్, యువతయః - యౌవన
స్త్రిగళ్ (మనై వికళ్), తనయాః-పుత్రర్కళ్, విభూతిః - ఐశ్వర్యం,
సర్వం - సమస్తముం, మదన్వయానాం - ఎన్ వంశత్తారుక్కు, నియ
మేన - నియమ త్తినాల్, యదేవ - ఎంద ఆఘ్రవారుడైయ తిరువడికళ్
ఆకిన్ఱ నవో, ఆద్యస్య - ముదల్వరాకియ, నః - ఎమ్మడైయ, కుల

పతే:-ప్రపన్న జనకూటస్థరాకియ శర కోపరుడై య, వకుళాభరామం-
మక్కిములర్ కళాల్ మనోహరమాకియ, శ్రీమత్ - తేజస్విను
కూడియ, తదంఘ్రిముగళం - అందప్పదద్వద్వత్తై, మూర్ధ్నా
శిరస్సినాలో, ప్రణమూమి - సేవిక్రి-తో.

భూతం సరశ్చ మహదాహ్వయభట్టనాథ
శ్రీభక్తిసారకులశేఖరయోగివాహన్ ।
భక్తాంఘ్రిరేణుపరకాలయతీస్త్రీమిత్రాన్
శ్రీమత్పరాంకుశముని ప్రణతోఽస్మి నిత్యమ్

॥ ౫ ॥

భూతం - పూదత్తామ్రవారైయుం, సరఃచ - సరస్సిల్ అవత
రిత్ర పాయ్కై యామ్రవారైయుం, మహదాహ్వయ - పేయామ్రవారై
యుం, భట్టనాథ - పెరియామ్రవారైయుం, శ్రీభక్తిసార - తిరుమఱి
శైయామ్రవారైయుం, కులశేఖర - కులశేఖరామ్రవారైయుం, యోగి
వాహన్ - తిరుప్పణామ్రవారైయుం, భక్తాంఘ్రిరేణు-తోణ్డరడిప్పడి
యామ్రవారైయుం, పరకాల - తిరుమంగైయామ్రవారైయుం, యతీ
స్త్రీమిత్రాన్ - పూజ్యరాకియ యతిరాజరైయుం, శ్రీమత్ - కైజుర్య
యుక్తరాకియ, పరాంకుశముని - విరోధికళకుల అంకుశరాయ్
మననశీలరాన నమ్మామ్రవారైయుం, నిత్యం - నిరంతరమాకి, ప్రణతః
- సేవిత్తవన్, అస్మి-ఆకితోన్.

రహస్యార్థ సంప్రదాయత్తనియన్దళ
మణవాళమామునిక శరుళిచ్చెయ్దదు

లోకగురుం గురుభిస్సహ పూర్వైః కూరకులోత్తమదాసముదారమ్ ।

శ్రీనగపత్యభిరామవరేశౌ ధీప్రచయానగురుం చ భజేహం ॥ ౬ ॥

పూర్వైః - మున్నోర్ కళాన, గురుభిస్సహ - ఆచార్యురోహు
కూడ, లోకగురుం - పితృలోకాచార్యరైయుం, ఉదారమ్ - ఉదా

రరాన, కూరకులోత్తమదాసం - కూరకులోత్తమదాసరైయుం,
 శ్రీనగపతిలభిరామవరేశౌ - తిరువాయ్మొట్టిప్పిళ్ళై కోట్టూర్ అఱ్ఱ
 కియ మణవాళప్పెరుమాళ్ పిళ్ళై యాకియ ఇరువరైయుం, ధీప్రచ
 యానంచ - తిక్కక్కిడదాన్ తిరునావీఱుడైయపిరాణ్ తాతరణ్ణరై
 య్యరైయుం, అహం - నాన్, భజే - సేవిక్కిఱేన్.

ఈయుణ్ణిమాధవప్పెరుమా శరుళిచ్చెయ్దదు

లోకాచార్యాయ గురవే కృష్ణపాదస్య నూనవే ।

సంసారభోగిసద్దష్ట జీవజీవాతవే నమః

॥ ౭ ॥

కృష్ణపాదస్య - కృష్ణమాచార్యరుక్కు, నూనవే - తిరుక్కు
 మారరాయుం, సంసార - సంసారమాకిఱ, భోగి - సర్పత్తాల్, సందష్ట
 - కడిక్కప్పట్ట, జీవ-జీవాత్మాక్క-భుక్కు, జీవాతవే- జీవిక్కుంబడియా
 నమరున్దాయుమిరుక్కిఱ, లోకాచార్యాయ గురవే - పిళ్ళై లోకాచా
 ర్యరెన్గిఱచార్యరుక్కు, నమః - నమస్కారమానదు ఆకట్టుం.

తిరువాయ్మొట్టిప్పిళ్ళై యరుళిచ్చెయ్దదు

లోకాచార్యకృపాపాత్రం కౌణ్డిన్యకులభూషణమ్ ।

సమస్తాత్మగుణావాసం వందే కూరకులోత్తమమ్

॥ ౮ ॥

లోకాచార్య- పిళ్ళై లోకాచార్యరుడైయ, కృపా - కృపైక్కు,
 పాత్రం - కొళ్ కలమాయుం, కౌణ్డిన్యకుల - కౌణ్డిన్యకులత్తిఱుక్కు,
 భూషణం - అలంకారభూతరాయుం, సమస్త - ఎల్లా, ఆత్మగుణ -
 ఆత్మగుణంగభుక్కుం, ఆవాసం - స్థానమాయుమిరుక్కిఱ, కూర
 కులోత్తమమ్ - కూరకులోత్తమదాసరై, వందే - నమస్కరిక్కిఱేన్.

మణవాళమూమునిక శరుళిచ్చెయదదు.

నమశ్శ్రీశైలనాథాయ కుస్తీనగరజన్మనే ।

ప్రసాదలబ్ధపరమప్రాప్యకైజ్జ్వర్యశాలినే

॥ ౯ ॥

ప్రసాద - ఆశ్రివారుడైయ కృపైయాలే, లబ్ధ - అడైయ
పుట్ట, పరమప్రాప్య - మికవుండదేశ్యమాన, కైజ్జ్వర్యశాలినే -
ఆశ్రివారుడైయ సర్వవిధకైజ్జ్వర్యత్రాలుం విళంగానిస్తుళ్ళవరాయ్,
కుస్తీనగర - కుస్తీనగరత్తిలే, జన్మనే - అవతరిత్తవరాయుళ్ళ, శ్రీశైల
నాథాయ - తిరువాయ్మొహిప్పిల్లైక్కు, నమః - నమస్కారం.

లోకాచార్యపదాంభోజ రాజహంసాయితానరమ్ ।

జ్ఞానవైరాగ్యజలధిం వందే స్థామ్యవరం గురుమ్

॥ ౧౦ ॥

లోకాచార్య - పిల్లైలోకాచార్యరుడైయ, పదామ్భోజ - తిరు
వడిత్తామరైయిలే, రాజహంసాయితానరమ్ - హంసశ్రేష్ఠంపోల్
ఇడైవిడామలిరుక్కు మనత్తై యుడైయవరుం, జ్ఞానవైరాగ్య -
జ్ఞానత్తిఱ్కుం వైరాగ్యత్తిఱ్కుం, జలధిం - సముద్రమాయరుక్కిఱ
వరుమాన, స్థామ్యవరం గురుం - కోట్టియూర్ అఱ్ఱకియమణవాళ
పైరుమాళ్ పిల్లైయై, వందే - సేవిక్కిఱ్ఱే.

• శ్రీజిహ్వపదధీశదాసమలమశేషశాస్త్రవిదమ్ ।

సుందరవరగురుకరుణాకండలితజ్ఞానమందిరం కలయే •

॥ ౧౧ ॥

సుందరవరగురు - కోట్టియూర్ అఱ్ఱకియ మణవాళపైరు
మాళ్ పిల్లైయినుడైయ, కరుణా - కృపైయాలే, కండలిత - వృద్ధి
యడైన్ద, జ్ఞానమందిరం - జ్ఞానత్తుక్కువీడాయరుప్పవరుం, అశేష
శాస్త్రవిదం - ఎల్లాశాస్త్రజ్ఞులైయు మఱిన్దవరుమాన, శ్రీజిహ్వప
దధీశదాసం - తిక్కుక్కిడన్దాన్ తిరునావీఱుడైయపిరాన్ తాత
రణ్ణరైయ్యరై, కలయే - స్తోత్రంపఱ్ణుకిఱ్ఱే.

అశ్రుకీయమణవాళరరుళిచ్చెయదను

శ్రీవైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణాన్వయమ్
యతీంద్రప్రవణం వందే రమ్యజాహతరం మునిమ్ ॥

పురుషకారవైభవం చ సాధనస్య గౌరవమ్

తదధికారికృత్యమస్య సద్గురూపసేవమ్ ।

హరిదయామహేతుకీం గురోరుపాయతాత్పర్యే

వచనభూషణేనదజ్జగద్గురుం తిమశ్రయే

॥ ౧౨ ॥

పురుషకారవైభవం చ - అపరాధిచేతనమై భగవద్గురణారవిందజ్గళిత చేర్చిక్కం ఘటికైయాన పెరియపిరాట్టియార్జునయ అతిశయమానవైభవముమ్, సాధనస్యగౌరవం - ఉపాయాంతరంగతై కాట్టిల్ సులభసాధనమాన ప్రపత్తియిన్ ఆశ్రియముం, తత్ - అంద, అధికారికృత్యమ్ - ప్రపత్తి వణ్ణినఅధికారిగ్గు అరుష్టానముం, ఆస్య - ఇవరుడైయ, సద్గురూపసేవనం - సదాచార్య అనువర్తన శ్రమముం, హరిదయాం అహేతుకీమ్ - ఈశ్వరమంత్రయ నిష్ఠీతుకృత్యవైయుం, గురోరుపాయతాంచ - సంసారసాగరమై త్రాణువిముం - ఆచార్య సాధనత్వముమ్, యః - ఎదప్పిల్లైలోకాచార్యుః, వచనభూషణే - శ్రీవచనభూషణత్తిల్, అవదత్ - అరుళిచ్చెయదారో అంద, జగద్గురుం - శ్రీమత్ పిల్లైలోకాచార్యురై, ఆశ్రయే - ఆశ్రయికి, షణీన్.

సాంగాఖిలద్రవిడ సంస్కృతరూపవేద

సారార్థసంగ్రహమహారసవాక్యజాతమ్ ।

సర్వజ్ఞలోకగురునిర్మితమార్యభోగ్యమ్

వందే సదా వచనభూషణదివ్యశాస్త్రమ్

॥ ౧౩ ॥

సాంగ - ఎల్లాఅజ్గజ్గళోడుంకూడిన, అఖిల ద్రవిడసంస్కృత రూప - ఎల్లాద్రావిడసంస్కృతరూపమాన, వేద - ఉభయవేదత్తిరుడైయ, సారార్థ - తాత్పర్యార్థమై, సంగ్రహ - సంగ్రహిత్త, మహా

రస - మికవుం శ్రేష్ఠార్థప్రదమాన, వాక్యజాతం - వాక్యసమూహాత్తోడుకూడినదుం, సర్వజ్ఞాలోకగురునిర్మితం - సర్వజ్ఞరాన పితైలోకాచార్యరాల్ అరుళిచ్చెయ్యప్పట్టదుం, ఆర్యభోగ్యం - అఖిల ఆచార్యర్ కళాలుం అనుభవిక-త్తుకున్దదుం ఆన, వచనభూషణదివ్య శాస్త్రమ్ - శ్రీవచనభూషణమెన్నుం దివ్యశాస్త్రత్తై, సదా-ఎప్పొప్పుదుమే, వందే - సేవిక్కిఱ్ఱేన్.

ఆకణ్ఠోత్కణ్ఠవై కుణ్ఠపియాణాం కణ్ఠభూషణమ్ ।

గురుణా జగతామక్తం వ్యాప్తం వచనభూషణమ్

॥ ౧౪ ॥

ఆకణ్ఠ - కణ్ఠత్రళవుం, ఉత్క-ర-ఆశైయుడన్ కూడిన, వైకుణ్ఠ ప్రియాణాం - విలక్షణమోక్షప్రీతియుక్తరాన శ్రీవైష్ణవర్ కళుక్కు, కణ్ఠభూషణం - మంగళసూత్రంపోలే కణ్ఠాభరణమానదుం, (అదా వదు సదానుసంధానయోగ్యమెన్దపడి). జగతామ్ - ఉలక త్తిఱ్ఱు, గురుణా - ఆచార్యరాన పితైలోకాచార్యరాల్, ఉక్తం - శోల్లప్పట్టదుం, వ్యాప్తం - ఎంగుంవ్యాపిత్తదుమాన, వచనభూషణం - శ్రీవచన భూషణమెన్ కిఱ రహస్యగ్రన్థత్తై, వందే - సేవిక్కిఱ్ఱేన్.

పేఱుతరువిక్కుమవళ్ తక్ పెరుమైయాఱు పెఱువాక్ ముతైయవన్
కూఱుగురువైప్పమల్ కొల్వతియైయాకియ కుళిర్ న్దవరుళ్ తాక్
మాటిల్ పుక్కు సఱ్కురువిన్ వణ్ణైయై డెలం వచనభూషణమతిల్
తేటిడ నమక్కురుళ్ మదుమ్పైయిఱైవక్ క్కుల్ కళ్ శేరక్ మననే.

పేఱుతరువిక్కుమవళ్ తక్ పెరుమై - పురుషార్థత్తై కొడుక్కుం బడి శైయ్ పవళాకియ పెరియపిరాట్టియారిక్ వైభవముం, ఆఱు - వచ్చియుం, (ఉపాయవై భముం) పెఱువాక్ ముతై - పురుషార్థత్తై ప్పెఱుపవనాకియ అధికారియిక్ కృత్యముం, కూఱుగురువై - శిఱిప్పి త్తుక్కుఱుం ఆచార్యనై, (అవన్) పనువల్ - అందలధికారి స్తుతిత్తు ప్పుణియుం ఇయల్పుం, (నల్లశిష్యులక్షణముం) కొల్ వతిలై యాకియ-

చేతననుడైయ అపకారమొన్తెయుం కొళ్ళాతిరుక్కిఱ, కుళిర్ న్ద
 అరుళ్ - సుఖరూపమాకియ ఎంబెరుమానదు నిర్వైతుకకృపైయుం,
 మాటిల్ పుకట్రి - మాటుపాడిల్లాద కీర్తియైయుడైయ, నల్గురువిక్
 వన్దైయొడు, అటివొక్రిక్క-మ డైయ ఆచార్యనదు ఔదార్యత్తోడు,
 ఎల్లాం-ఆకియ అర్థంఅనైతైయుం, వచనభూషణమతిల్ - శ్రీ వచన
 భూషణమెక్కిఱ శిటన్దనూలిల్, తేటిడ - తెళివాక అఱిందిడ,
 నమక్కు- అరుళ్-నమక్కు- అరుళిచ్చెయ్ద, ముడుంబై యితైవక్ -
 ముడుంబైయెన్నుం పతిక్కు-త్తలైవరాకియ పిళ్ళైలోకాచార్య
 రుడైయ, కట్రిల్ కళ్ - తిరువడికళై, యోమననే - యోమనమే,
 శేర్ - అడైవాయాక.

తిరుమామకళ్ తక్ శిరయ శేష్టుముమ్
 తిరుమాల్ తిరువడిశేర్ వల్లిసన్మైయుం
 అవ్వట్టియెట్టిన్దన అన్తైత్తిక పున్మైయుం
 మెయ్ వల్లియూన్మియమిక్కోర్ పెరు మైయుం
 ఆరణంవల్లవ రమరున న్నై టియైయుమ్
 నారణన్ తాళ్ తరు నల్గురునీతియుమ్
 శోలివానరుళ్ తూయమాగురువిక్
 పాదమామలర్ పణిపవర్ తన్మైయుమ్
 తితిల్ వానవర్ తేవనుయిర్ కళై
 ఏదుమిన్ది యెడుక్కుమ్మడియైయుమ్
 మన్నియవిన్మముమ్ మాగతియుమ్గురు
 వెన్నునిలై పెలు మిక్ పారుళ్ తన్మైయుమ్
 అత్తైవిలావేద మతసుళ్ తన్మైయుమ్
 వచనభూషణ వల్లియాలరుళియ
 మత్తైయవర్ శిఖామణి వణ్ పుకట్రిముడుమ్మై
 యితైయవనెక్కోనేరులకారియన్
 తేక్ మలర్ చేప్పడి శ్మైకైయపవర్
 మానిల త్తిన్నమ తెయ్ది వాట్రిపవరే,

తిరుమామకళితకశీర్ - పెరియపిరాట్టియారుకు - శీర్క్కె
యాన, అరుళ్ళేఱ్ఱముమ్ - కృపాతిశయంగళైయురైక్కుం పురుషకా
రనైభవముమ్, తిరుమాల్ తిరువడి - పెరియపిరాట్టియారుక్కు
నాయకనాకియ ఎంబెరుమా పదుపాదంగళై, శేర్వళినన్నెయుమ్ -
అడైవిక్కుం సిద్ధోపాయత్తి నన్నెయుమ్, అవ్వళిబళిన్దన - అంద
సిద్ధోపాయత్తై యొచ్చిన్దనవాకియ, అనైత్తి పున్నెయుమ్ - కర్కజ్ఞాన
భక్తికళాకియ పుపాయంగళిక్ ఇళివుమ్, మెయ్వళి ఊన్ఱియ -
ఉన్ఱైయానసిద్ధోపాయత్తై పుట్టియ, మిక్కోర్ పెరుమైయుమ్ - అన్ద
సిద్ధోపాయనిష్ఠరిక్ వైభవముం, ఆరణంవల్లవర్ - పరమరహస్య
మాన వేదాన్తార్థజ్ఞానముడైయ ఇన్ద అధికారికళ, అమరుం - స్వయం
ప్రయోజనమెన్ఱు వర్తిక్కిఱ, నన్నెటియెయుమ్-పొరుత్తమాన అను
ష్ఠానవళియుం, నారణ్ తాళత్తుమ్ - నారాయణన్ తిరువడియై
కొండుక్కిన్ఱ, నల్ గురునీతియుం - ఉత్తమాచార్యలక్షణముం,
శోదివానవక్ అరుళ్ - జ్యోతిస్స్వరూపనాన ఎమ్మెరుమానుడైయ
అరుళ్ పెట్టి, తూయమాగురువిక్-పరిశుద్ధముం పెరుమైయుముడైయ
ఆచార్యనదు, పాదమామలర్ - తిరువడిన్పొరుకళై, పళిపవర్తన్నె
యుం - వణంగుం ఉత్తమశిష్యర్ కళిక్ లక్షణముం, తీతుఇల్-దోవ
మిల్లాద, వానవర్ దేవక్ - నిత్యసూరికళుక్కు స్వామియాన ఎమ్మె
రుమాక్, ఉయిర్ కళై - ఆత్మాకళై, ఏనుమిన్ఱి - ఒరుకారణము
మిల్లామల్, (నిర్ హేతుకమాక); ఎడుక్కుం పడియెయుం-సంసారక్-
డలిల్ నిన్ఱెపత్తుక్కినైయేఱ్ఱుముత్తెయుం, మన్నియ ఇన్ఱుముం-నిలై పెట్టి
ఆనందముం, మా గతియుం - శిఱన్ద ఉపాయముం, గురువెన్నుం నిలై-
తిరుమన్ద్రైత్తై ఉపదేశిత్ర ఆచార్యనే ఎన్ఱిఱనిష్ఠైయుం, పెఱుం ఇన్
పొరుళ్ తన్నెయుం - అడైయత్తక్కు శిఱందప్రయోజనముం ఆకియ
యివైకళైయుం, అచ్చెవిలా - అచ్చెవిల్లాద, వేదంబిదనుళ్ అన్ఱైత్త

యుం - వేద త్రిల్ అడంగియ పూర్వ ఉత్తర భాగంగళిలుళ్ళ ఎల్లా
అర్థంగళైయుం, వచనభూషణ వట్టియాల్ అరుళియ - శ్రీవచన
భూషణం ఎన్నిఱ చిఱందనూలిక్ వాయిలాక అరుళిచ్చెయ్య, మఱై
యవర్ శిఖామణి - వేదియర్కుశిరోభూషణం సోస్త్ర వరాయం,
వణ్ పుకట్ట - శెట్టిప్పం కీర్తియుముడైయ, ముడుగుబై యుడైయవర్ -
ముడుంబై యెన్నుంపతిక్కు - త్తలైవరాయం, ఎంకో - ఎంగట్టు
నాయకరాయమిరుక్కిఱ, ఏర్ ఉలకారియక్ - అత్తికియప్పిల్లై లోకా
కాచార్యరుడైయ, తేమలర్ చేవడి - తేపారుందియ తామరైమలర్
సోస్త్ర తిరువడియై, చిన్నై శెయ్ పవర్ - మనం శెయ్ పవర్, మా నిలత్తు -
పెరియనిలవులక త్రిల్, ఇన్నం ఎయ్ దివాట్టపవర్ - ఇన్నై పెప్పిట్టరాట్ట
పవరావార్.

లోకాచార్యకృతే లోకహితే వచనభూషణే ।

తత్త్వార్థదర్శినో లోకే తన్నిష్ఠాశ్చ సుదక్షభాః

॥ ౧౭ ॥

లోకహితే - లోకహితత్తికపారుట్టు, లోకాచార్యకృతే -
శ్రీమత్ పిల్లైలోకాచార్యరాల అరుళిచ్చెయ్యప్పట్ట, వచనభూషణే
- శ్రీవచనభూషణత్తిలే, తత్త్వార్థదర్శినః - ఉన్నైయూన అర్థవిశేషా
గళై ఆరాయ్ న్దవర్ కళుం, తన్నిష్ఠాం చ - అదక్ పడి అనుష్ఠాస
త్తుడక్ కూడినవర్ కళుం, సుదుర్లభాః - మికవుం దుర్లభర్ కళి.

జగదాచార్యరచితే శ్రీమద్వచనభూషణే ।

తత్త్వజ్ఞానాశ్చ తన్నిష్ఠాం దేహి నాథ యతీంద్ర మే

॥ ౧౮ ॥

యతీంద్ర నాథ-యతిరాజశ్రేష్ఠరే, జగదాచార్య-శ్రీమత్
పిల్లైలోకాచార్యరాల, రచితే - అరుళిచ్చెయ్యప్పట్ట, శ్రీమత్
వచనభూషణే - శ్రీమత్ వచనభూషణ దివ్య శాస్త్రత్తిక్, తత్త్వజ్ఞా

నం చ - తత్త్వజ్ఞానాదిగళై యం, తన్నిష్ఠాం - అన్ద అనుష్ఠానతైయుమ్,
మే - ఎనక్కు, దేహి-కృపై శెయదరుళవేణుమ్.

ఉలకాశిరియక్ తిరువడికళే శరణమ్

జీయర్ తిరువడికళే శరణమ్

శాట్టుంబో దనుసంధిక్కుం తనియకళే

కోతిలులకాశిరియక్ కూరకులోత్తమతాసర్

తీతిల్ తిరుమలై యాళువార్ శెఱ్రుంగురవై మణవాళర్

ఓతరియ పుకళుతిరునావుడైయపిరాన్ తాతరుడన్

పోతమణవాళముని పొన్నడికళే పోట్టువనే.

॥ ౧౯ ॥

కోతుళల్ ఉలకాశిరియక్ - కుట్టమిల్లాద ప్పిళైలోకా
చారియరై యుం, కూరకులోత్తమతాసర్ - కూరకులోత్తమ దాస
రైయుం, తీతు ఇల్ - తీమైయిల్లాద, తిరుమలై యాళువార్ - తిరు
వాయ్ మొళి ప్పిళై యైయుం, శెఱ్రుమ్ కురవై - చెళిప్పట్ట కురవై
యెన్నుం పతియైయ, మణవాళర్ - కొల్లి కావలదాళరాన అళు
కియమణవాళప్పెరుమాళై యుం, ఓదరియపుకళు - శొల్లుదట్టరియ
కీర్తియైయైయ, తిరునావుడై యపిరాన్ తాతరుడన్ - తిరువాయ్
మొళిప్పిళై యిక్ తిరుత్తకప్పనారాన తిక్కక్కిడన్దాన్ తిరునా
వీటుడై యపిరాన్ తాతరణ్ణరోడు, పోదమణవాళముని - జ్ఞాన
ముడైయ మణవాళమామునివరైయుం, పొన్నడికళే - తిరువడికళై,
పోట్టువేన్ - వణంగువేన్.

వాళియులకాశిరియక్ వాళియవన్ మన్నుకులం

వాళిముడుంబైయెన్నుం మానకరం-వాళి

మనంశూక్తున్ద పేరిన్దం మల్ కుమికు నల్లార్

ఇనమ్ శూక్తున్దిరుక్కు మిరుప్ప.

॥ ౨౦ ॥

ఉలకాశిరియ్ - పిత్తైల్లోకాచార్యర్, వాగ్గి - వాఙ్మక,
అవన్ మన్నుకులం - అవ్వాచార్యన్ నిలై పేఱుడైయకులం,
వాఙ్మి-వాఙ్మక, ముడుంబై యెన్నుమ్ మానకరం-పిత్తైల్లోకాచార్యర్
తిరువవతరిత్త ముడుంబై యెన్నుం శిఱన్ద సకరముమ్, వాగ్గి - వాఙ్మక,
మనంశూఙ్మన్ద - మనత్తై చూఙ్మన్దిరుక్కిఱ, పేరిచ్చామల్ కుం - పేరానందం
నిఱైంద, మికునల్లార్ ఇనమ్ - మిక్కనల్లోరాకియ శిష్టర్ కళిక్
గోష్ఠి, చూఙ్మన్దిరుక్కుం ఇరుప్ప - శూఙ్మన్దిరుత్తఱు - రియ ఇరుప్పిడముం,
వాఙ్మి - వాఙ్మక.

ఓతుముడుంబై యలకాశిరియ సరుళ్

ఏతుమఱవాద ఎమ్మెరుమాన్ - నీతి

వత్త్రవాచ్చిఱునల్లార్ మామత్తైయోన్ పాఠమ్

తొత్త్రవార్కు వారా తుయర్.

॥ ౨౧ ॥

ఓతుముడుంబై - శిఱప్పిత్తురైక్కిప్పట్ట ముడుంబై యెన్నుం
పతియిల్ తిరువవతరిత్త, ఉలకాశిరియ్ అరుళ్ - పిత్తైల్లోకాచా
ర్యరదు తిరువరులై, ఏదుమఱవాద - శిఱిమ మఱవాదియకి, ఱ, ఎంబై
రుమాన్ - శ్రీ శైలేశరాకియ తిరువాయ్ మొగ్గిప్పిత్తైయిమ్,
నీతివత్త్రవా - అఱనెఱియిల్ నిన్దుం శిఱితుం తవణాద, చిఱునల్లూర్
మామత్తైయోన్ - శిఱునల్లూర్ ఎన్నుం పదియిలుళ్ళ చిఱన్ద అంద
ణరుమాకియ ఇవర్ కళదు, పాదంతొత్త్రవార్కు, తిరువడికలై
వణఙ్మక్కిన్దవర్ కళుక్కు - తుయర్ వారా - తున్బంవందత్తై యమ్మాన్.

యాతాసుమోరాక్కైయిల్ పుక్కంగాప్పండు మాప్పవిత్తన్దుం

మాతావియిల్ తడుమాఱుముయిర్ మున్న మేయర నార్

యాతాసుమ్ పట్టిసీఙ్కుం విరత తై నల్ పేడు శెయ్యమ్

మాతావినైప్పితువై త్తిరుమాలై వణంగువెనే.

॥ ౨౨ ॥

ఉయిర్ - జీవనానదు, మున్న మే - అనాదికాలమాక, యా
తానుం ఓర్ - ఏదో ఒరు, ఆక్కెయిల్ - దేహత్తిల్, పుక్కు - ప్రవే
శిత్తుం, అజు - అన్దదేహత్తిల్, ఆప్పు ఉణ్ణుం - బంధత్తైయడైన్దుం,
ఆప్పు అవిత్తిన్దుం - బంధత్తైవిట్టుమ్, మూతు - పణ్ణియదాన, ఆవియిల్ -
సూక్ష్మశరీరత్తిల్, తడుమాటుం - అలైయానిట్టుమ్, అతనాల్ - అన్ద
వాసనైయినాల్, యాతానుమ్ - ఏతేనుమ్ ప్రాకృతమాన విష
యత్తై, పట్టి - అవలంబిత్తు, నీట్టుం - భగవద్విషయత్తైవిట్టు అకలుం
బడియాన, విరతత్తై - నంకల్పత్తై, సల్విడుచెయ్యుమ్ - నన్తాక విడు
విప్పదై చ్చెయ్పవనుం, మాతావిన్దై - మాతావైప్పోల్ ప్రియ
పరనుం, పిత్తువై - పితావైప్పోల్ హితపరనుమాన, మాలై - శ్రీయః
పతియానవనై, వణ్ణువె - నమస్కరిక్కిత్తేన్.

శ్రీః

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

అ న తా రి కై

1. యత్ర యః ప్రథమజాయే పురాణాః ॥

యత్ర - ఎందప్పరమపదత్తిల్, యే - ఎంద, ఋషయః - నిత్య
సూరికళ్, ప్రథమజాః - ముతలిలుండనవర్కళ్, పురాణాః -
మున్నుం పుతియవరాయిరుప్పవర్కళ్ (అతనాల్) నిత్యర్. ॥ ౧ ॥

2. అనాదిమాయయా సుప్తః యదా జీవః ప్రబుధ్యతే ।

అజమనిద్రమస్వప్నమద్వైతం బుధ్యతే తదా ॥

అనాదిమాయయా - కారణశూన్యైయాన ప్రకృతియి
నాల్, సుప్తః - ఉఱుంగుకిఱి, జీవః - జీవాత్మావానవక్, యదా -

ఎప్పొత్తు, ప్రబుధ్యతే-విభిక్తి-ఊన్, తదా-అప్పొత్తు, అజం -
తన్నెప్పిరిపిల్లాదవనాకవుమ్, అనిద్రం - ఉఱక్క-మిల్లాదవనాక
వుమ్, అస్వప్నం - స్వప్నశూన్యనాకవుమ్, అదైవతం - పరమా
త్మావుక్కుం తనక్కుం భేదమిల్లాదవనాకవుమ్, బుధ్యతే - అఱికితాన్.

1 అనన్తా వై వేదాః

॥ 3 ॥

వేదాః - వేదంగళ, అనన్తా వై - ఎల్లెయిల్లాదవైకళ.

ఆకారత్రయమ్ - అనన్తార్థ శేషత్వం అనన్య శరణ
త్వం, అనన్య భోగ్యత్వం. నిరతిశయానందం - ఎల్లెయిల్లాద ఆనం
దం. తిలతైలవత్ - ఎఱ్ఱుళ ఎణ్ణెయ్ పోలవుమ్, దారువహ్నివత్ - కట్టె
యిల్ నెరుప్పపొలవుం, దుర్వివేచ - పిరిక్కూ-డాద, దురత్యయ-
ఈశ్వరతవిర మఱ్ఱవరకళాల్ నివర్తిక్క ముడియాత, తిరోహిత -
మఱ్ఱెక్క-పుట్ట, అవిద్యా - అజ్ఞానం, అన్యధాజ్ఞానం - విపరీతజ్ఞానం,
2 యాతానుం పఱ్ఱి నీఱుం విరతతై - ఏతో వొన్ఱెప్పఱ్ఱి అత్తాల్
ఎంబెరుమానై క్కిట్టామైక్కు-హేతువాన విరతతై. అ-అంద, విముఖ
రాయ్-అన్యశేషత్వత్తాల్ వైముఖ్యం, స్వాతంత్ర్యత్తాల్ అతివైముఖ్యం,
దేహాత్మాభిమానత్తాల్ అత్యంతవైముఖ్యం. విరత-విస్తారమాన, వివిధ
- అనేకవిధమూన, తత్త్వ-భగవత్ కైంకర్యం, జాయమానకాలం -
జననకాలం, అఱికై - తదీయ శేషత్వపర్యంతం అఱికై. పారగరాయ్ -
కరైకణ్డవరాయ్, వేదోప బృంహణంగళాన - వేదంగళుక్కు వ్యాఖ్యా
నంగళాన, గూఢార్థంగళై - దుర్జ్ఞేయమానవర్థంగళై, కరతలామలక
మాక - కైయిలంగు నెల్లిక్కనిపోల, ఆకస్మికం-అకస్మాత్ సంభవం;
నిర్దేతుకమెన్ఱ పడి, కటాక్ష విశేషమావన - నమ్మాళ్వారరుళిచ్చె
యద నాలుప్రబంధంగళ. తదంగమావన - తిరుమంగైయ్యాళ్వార్

అరుళిచ్చెయ్ద ఆఱు ప్రబంధంగళ్. ఉపాంగమావన - మత్తెయ్యాఱు
వార్కళ్ అరుళిచ్చెయ్ద పదినాలు ప్రబంధంగళ్. అఱివిలికళ్ -
మందమతిగళ్.

‘సత్సంప్ర’ ఇత్యాది. సత్ - సత్పురుషర్కభుడైయ, సం - సమీ-
చీనమాన, అదావదు తాంగళఱిన్దపడియే శెయ్ద, ప్రదాయః - ఉప
దేశ్ త్రిల్ సిద్ధరాయ్ ఎన్దపడి. సమీచీనః ప్రదాయః - సంప్రదా-
యః. సమీచీనత్వమావన - ఉపదేశ్ సమయత్రిల్ ఉపదేశ్ఱక్కళ్
యధాప్రతిపత్తియుక్తరాయ్ ఉపదేశ్శెక్కై అరుమై-అధికారి దుర్లభ
త్వం. పెరుమై-అర్థగౌరవం. నంబియార్-జ్ఞానపూర్ణర్. విత్తరాయ్-
ఈడుపట్టు.

రత్నభూషణమావదు - తని రత్నత్తిఱు రత్నభూషణమెన్
గిఱపెయర్ ఇట్టై; రత్నముం తంగముం శేర్న్దవోర్ వస్తువిఱు
రత్నభూషణమెన్దు శొల్లనదు. ఆనాల్ ఇదిల్ తంగంశేర్న్దిరుక్కిఱ
పడియాల్ స్వర్ణభూషణం ఎన్దు ఏన్ పెయరిడక్కుడాతెన్ద్రాల్,
ఎందవస్తు అధికమా యిరుక్కిఱతో అత్తైయే నిరూపమాగచ్చొల్లు
వేదు వోర్ న్యాయముండు: అదైప్పోల్, రత్నం మదిప్పు అధికమా
యుం తంగం కొంచయాయు మిరుక్కిఱ ఆభరణత్తిఱు రత్నభూషణ
మెన్దు పెయర్ ఆకక్కడవదు. కీఱ్చొన్న న్యాయప్పడి ఇంగు వచన
భూషణమ్ ఎన్కిఱ శబ్దత్తిఱు వచనంగళ్ అధికమాయుం అర్థం
కుత్తైవాయుముళ్ళను ఎనువో అను వచనభూషణమెన్దు శొల్ల వేం
డియదాయ్ వరుం. ఆనాల్ అదుదాన్ పారుళ్ ఎన్ద్రాలో అదువల్ల.
పిన్నై యెగ్గనే ఎన్నిల్, పూర్వాచారియర్కళిన్ వచనంగళ్ అధిక
మాయుం తమ్ముడైయ వచనం కుత్తైవాయుం ఉళ్ళదనాల్ వచన
భూషణమెన్కిఱ తిరునామమ్ ఇగ్గింధత్తిఱు ఉణ్ణాయిఱు.

ముదల్ సూత్రమ్

ప్రత్యక్షమేకం చార్యాకాః కణాదసుగతౌ పునః ।

అనుమానం చ తచ్చాధ సాంఖ్యాశ్శబ్దం చ తే అపి ॥

అర్థాపత్త్యా సహితాని చత్వార్యాహ ప్రభాకరః ।

న్యాయైకదేశినోఽప్యేవముపమానం ప్రచక్షతే ॥

అభావషష్ఠాన్వేతాని భాట్టా వేదాంతినస్తథా ।

సంభవైతిహ్యాయుక్తాని తాని పారాణికా జగుః ॥

॥ ౪ ॥

చార్యాకాః - లోకాయత మతస్థర్కళి, ప్రత్యక్షం ఏకం - ప్రత్యక్షమొన్త్రాయే ప్రమాణమాక, జగుః - శొన్నార్కళి; కణాద సుగతౌపునః - నైయాయిక్కళి, జాద్ధర్కళి, అనుమానంచ - అనుమానత్వైయుం, తచ్చ - అంద ప్రత్యక్షత్వైయుం ప్రమాణమాక చొన్నార్కళి; సాంఖ్యాః - కపిలమతస్థర్కళి, శబ్దంచ-శబ్దత్వైయుం, తేఅపి-అందప్రత్యక్షానుమానంగళైయుం. శొన్నార్కళి; ప్రభాకరః - ప్రభాకర, అర్థాపత్త్యాసహ - అర్థాపత్తియొడుకూడ, ఏతాని చత్వారి - ఇంద ప్రత్యక్షానుమాన శబ్ద అర్థాపత్తియెన్నుం నాన్తైయుం ప్రమాణమాక, అహ - శొల్లకితాన్, న్యాయైకదేశినః - నైయాయిక్కళిల్ శిలర్, ఏవం - ముఖొన్ననాన్తైయుం, ఉప మానమపి - ఉపమానత్వైయుం ప్రమాణమాక, ప్రచక్షతే - శొల్ల కితార్కళి; భాట్టాః - భట్టమతస్థర్కళి, తథా-అప్పడి; వేదాన్తినః - వైదిక్కళి, ఏతాని - ముఖొన్న ప్రత్యక్షాది విందు ప్రమాణం గళై, అభావషష్ఠాని - అభావత్తోడు ఆఱుప్రమాణంగళాక, జగుః - శొన్నార్కళి, పారాణికాః - పారాణిక్కళి, తాని - క్రిచ్చొన్న అంద ఆఱుప్రమాణంగళైయుం, సంభవైతిహ్యాయుక్తాని - సంభవం వితిహ్యం ఎన్ల ఇన్లైగళుడకూడి ఎట్టుప్రమాణంగళాక, జగుః -

శొన్నార్కళ్. చార్వాకర్కళుక్కు ప్రమాణం ప్రత్యక్షం || ౧ ||
 వైశేషికర్కళ్ జాధర్ ఇవర్కళుక్కు ప్రమాణం ప్రత్యక్షం అను
 మానం ఇరణ్ణు || ౨ || సాంఖ్యరుక్కు ప్రమాణం ప్రత్యక్షం అనుమానం
 ఆగమం మూన్త్తు || ౩ || ప్రభాకరర్కళుక్కు కీఢ్చొన్నతోడు అర్థాపత్తి
 యై చేర్తు నాన్దు || ౪ || ఉదయన మతత్తారుక్కు కీఢ్చొన్నతోడు ఉప
 మానత్తైయుం శేర్తు ఐన్దు || ౫ || భాట్టర్ మాయావాదికళ్ ఇవర్కళుక్కు
 కీఢ్చొన్నతోడు అభావత్తైయుం శేర్తు ఆటు || ౬ || పారాణిర్కళు
 క్కు కీఢ్చొన్న ఆటు ప్రమాణంగళోడు సంభవముం ఐతిహ్యముం
 చేర్తు ఎట్టు ప్రమాణంగళ్ || ౭ ||

అష్టవిధప్రమాణంగళ్

ప్రమాణమెన్నరు ప్రమాకరణం. ప్రమా ఎన్నరు - యథావ
 స్థితవ్యవహారానుగుణజ్ఞానం; సంశయం అన్యధాజ్ఞానం విపరీతజ్ఞాన
 మిల్లామల్ వ్యవహరిక్కత్తక్క జ్ఞానం.

(1) ప్రత్యక్షమావదు - సాక్షాత్కరిత్తు ప్రమైయై ఉణ్ణపణ్ణ
 త్తక్క కణ్ముదలియ ఇంద్రియంగళ్.

(2) అనుమానమావదు - వ్యాప్తమా యిరుక్కిఱ శిల అడై
 యాళంగళైక్కొణ్ణ కాణప్పడాద వేటొరువన్దు ఇరుక్కిఱతెన్దు అఱి
 వత్తుక్కు క్కారణమాన హేతుసంబంధజ్ఞానం. అదావదు, మలైయిల్
 మత్తెన్దిరుక్కుం అగ్ని వెళియిల్ కాణప్పడుం భూమత్తాల్ అమ్మ
 లైయిల్ ఇరుక్కిఱదెన్దు నిశ్చయికైక్కుడలా యిరుప్పదు.

(3) ఆగమమావదు - శాస్త్రముం, ఆప్తర్కళ్ ఉడై శొల్లుప
 వర్కళ్ ఇవర్కళిన్ వాక్యముం.

(4) ఉపమానమావదు - అతియాదవారుపారులై ఉణరుం పారుట్టు అనుపోస్త అతింద వారుపారులై దృష్టాంతంకాట్టుకై. అదా వదు, మరైయై క్కాట్టిల్ కాణ విరుంబు మొరువనుక్కు అత్తై క్కండటిన్దుకొళ్ళుంపారుట్టు మరై పశువై పోలిరుక్కుం ఎన్దురైప్పురు.

(5) అర్థాప త్రియావదు - 'పకలుణ్ణాన్ పరు త్తిరుప్పాన్' ఎన్టాల్, దేహం పరు త్తిరుప్పదై క్కండు అవన్ రహస్యమాయ్ ఇరవిల్ భుజి క్కితాన్ ఎన్టావదు.

(6) అభావమావదు - ఒన్న్ది ఇల్లామైయైసాధిత్తుకొండుక్కుం జ్ఞానం. అదావదు - 'ఇజ్జ పున్దకం ఇన్దై' ఎన్టపోదు, పున్దకం పులప్పుడా మైయై అవ్వాక్యం ఉన్దై యెన్బతై అతివిక్కిడు.

(7) సంభవమావదు - ఆయిరముళ్ళ ఇడత్తిల్ నూఱుండు ఎన్గిట ఉపపత్తి.

(8) ఐతిహ్యామావదు - ముదలిల్ శొన్నవర్ ఇన్నా రెన్దు అతి యామల్ యావరుం కూటికొండ్డిరుక్కుం 'ఇమ్మరత్తిల్ పేయిరు క్కిడు' ఎన్పనవాది వార్తైకళ్.

వేదే కర్తాద్యభావాద్బలవతి హి నయై స్వస్మభే నీయమానే ।

తన్మూలత్వేన మానం తదితరదభిలం జాయతే. (శ్రిరంగ. స్తవ. 2, 14)

హేరజ్గధామన్ - హేరంగనాధనే, కర్తాద్యభావాత్

శైయదవనుం అవనడియాక వరుం భ్రమవిప్రలంభాదికళుమిల్లామై యాల్, బలవతి-స్మృతిహీన పురాణంగళై క్కాట్టిలుం ప్రబలమాన, వేదే - వేదమానదు, నయై - సామాన్యవిశేషగతి సామాన్యాది న్యాయంగళినాల్, త్వస్మభే - దేవరై ప్రతిపాదిప్పుదాక, నీయ మానే - అదై విక్కప్పట్టిరుందవళవిల్, తదితరత్ - అందవేదత్తై

కొట్టిలుంవేతాన, అఖిలం - సమస్తమానస్కృతి ముతలియవైకళి,
 తత్ మూలత్వేన - అంద వేదత్వై మూలమాక వృద్ధై యతాయీరుషు
 దనాలే, మానం జాయతే - ప్రమాణమాకిటను, తస్మాత్ - ఆకై
 యాల్, సయోగమ్ - యోగమతత్తోడుం, సపశుపతిమతం-శైవాగ
 మత్తోడుంకూడి, సాంఖ్యం - సాంఖ్యాగమం, కుత్రచిత్ - శిలవిడత్తి
 లేయే, ప్రమాణం-ప్రమాణమాక ఆకిటతు, పంచరాత్రం - పంచ
 రాత్రాగమమానను, సర్వత్రైవ - సర్వాంశ త్తిలుం ప్రమాణమా
 కిటను. తదిదం - ఇవిదలర్థమానను, పంచమాదేవ వేదాత్ -
 ఐందాంవేదమాన భారతత్తాలేయే, అవగతం - అతీయప్పట్టదు.

వాచా విరూప నిత్యయా. (య వే, కా 2. ప్ర. 6. ప. 62) || ౬ ||

విరూప - అక్షికుశ్యవనే, నిత్యయా - ఏప్పొదుముశ్య,
 వాచా - వాక్కినాల్ (వేదవాక్కినాల్) ఈశ్వరనై యతీయ
 లామ్.

అనాదినిధనా హ్యేషా వాగుత్స్పష్టా స్వయంభువా ।

ఆదౌ వేదమయీ దివ్యా యతః సర్వాః ప్రసూతయః || ౭ ||

యతః - ఎన్దవాక్కినాల్, సర్వాః - సమస్తమాన, ప్రసూ
 తయః-జన్మంగళుం (సకల జగత్తిన్ సృష్టికళుం) అతీయప్పడుకిన్దనవో,
 అనాదినిధనా - ఉత్పత్తివినాశంగళట్టతాయ్, దివ్యా - ప్రమాణాంత
 రంగలై కొట్టిలుం విలక్షణైయాయ్, వేదమయీ - వేదస్వరూప
 మాన, ఏషా - ఇన్ద, వాక్ - వాక్కానను, ఆదౌ - సృష్టికాలత్తో,
 స్వయంభువా - స్వయమాకవే (పుణ్యపాపంగళట్టిక్కే) తన్నిచ్చై
 యినాల్ అవతరిక్కిట సర్వేశ్వరనాల్, ఉత్పష్టా-ఉండొక్కప్పట్టదు.

సత్యం సత్యం పునసత్య ముద్భృత్య భుజముచ్చతే ।

వేదశాస్త్రాత్ పరం నాస్తి న దైవం కేశవార్పరం(హరివ. కేశవధర్మ 2.15.)

సత్యం సత్యం - మెయ్యేమెయ్యే, పునస్సత్యం - మూపుపు
మెయ్యే, అడిక్కడి మెయ్యేన్నరు వేదమే ప్రబలప్రమాణం, కేవలనే
పరదేవతై ఎన్నరు ఎల్లో నెంజిలుం దృఢపుడుతువదక్కానె. భుజా-
తోలై, ఉద్భృత్య-తూక్కిక్కొండు, ఉచ్చతే-శోల్లపుడుకుండు. చా-
వదు, వేదశాస్త్రాల్ - వేదమాకిట శాస్త్రప్రకాశం. ప్రియ, పరి - మేలూ
ప్రమాణం, నాస్తి - కిడైయాదు, కేవలాల్ - కేవలమైక్కాట్టెలుం,
పరందైవం - ఉత్కృష్టమాన దేవతై, నాస్తి - కిడైయాదు.

అదా వేదమయీ దివ్యా యతస్సర్వా ప్రమాణాః || ౧౦ ||

హేభగవత్ - ఏ భగవానే, వేదాః - వేదగ్రంథాః, అతా -
ముతలడియిల్, ప్రమాణం-ప్రమాణరూప్యిన. స్మృతీః - మున్యా
స్మృతికల్, సేతిహసైః - శ్రీరామాయణం ముదలూన ఇతిహాసగ
లోడుకూడియ, పురాణైః-శ్రీవిష్ణుపురాణాదికలోడు, న్యాసైస్తాన్సా
- పూర్వోత్తర మీమాంసైకలోడుం, ఉపనిషత్ - ఉపనిషత్ లోం.
పూర్వభాగః - అప్రవేదత్తిల్ కర్మకాండమాన, త్వవ్యావిధి
దేవరీరు ఆరాధన విధియిల్, పరిక్షీయతే - ఒక్కవిధానుల్
పర్యవసిక్కిటరు, ఉద్ధోభాగః - మేలూన బ్రహ్మభాగమాన, ప
త్వదీహగుణవిభవ పరిజ్ఞాపనైః - దేవరీరుడైయ స్వస్వముదరీరు
వ్యాపారంగల్ తదనుగుణజ్ఞాన శక్త్యాదికల్ విభూతికల్ భవైక్కి
నన్తాయ్ అతివిపుదనాల్, త్వత్పదాప్తా - దేవరీరు తిరువడిక్కిచ్చేరుకిట
దిల్, పరిక్షీయతే - పర్యవసిక్కిటరు, సర్వైః - సమస్తాకలోన,
వేదైః-వేదంగళాల్, అహం- నాన్, వేద్యః- అతివికల పుడుమన, ఇ
తి-ఎన్దు, స్వానన - దేవరీరు ముఖమాకపుం, వ్యాచకర్త - వేదముట్ట
రుత్తిట్టె.

(౧) అథాతోధర్మజ్ఞానా (పూర్వామి. ౧. ౧. ౧.) || ౧౦ ||

(౨) అథాతో బ్రహ్మజ్ఞానా (ఉత్తర. మి. ౧. ౧. ౧.) || ౧౧ ||

అధ - వేదాధ్యయనమానపిఱకు, అతః - అతేకారణత్తినాల్,
ధర్మజిజ్ఞాసా-ధర్మత్తైయఱియ విరుప్పం, కర్తవ్యా-శైయ్యవేండుం.

అధ - వేదత్తిన్ పూర్వభాగమాకియ కర్మ కాణ్డంగళిన్
అర్థత్తై విచారిత్తపిఱకు, అతః - కర్మఫలజ్ఞత్ అల్పమెత్తుమ్ అస్థిర
మెత్తుం జ్ఞానముడైయవనాకైయాల్, బ్రహ్మజిజ్ఞాసా కర్తవ్యా -
అనన్తస్థిరఫలమాన బ్రహ్మత్తినుడైయ 'విచారత్తిల్ ఇచ్చె ఛ శైయ్య
వేణ్డెయను.

స ఆత్మా అక్షాన్యన్యా దేవతాః (తై ఉ. శిషాప. ఆను గీ) || ౧౨ ||

స ఆత్మా - అందపురమాత్మావానవత్, ఆత్మా - ప్రాణన్,
అన్యాదేవతాః - మఱ్ఱ అగ్ని ఇంద్ర ముదలియ దేవత్ కళ్,
అంగాని - శరీరంగళ్.

యే యజన్తి పితౄన్దేవాన్ బ్రాహ్మణాన్ సహుతాశనాన్ ।

సర్వభూతాన్తరాత్మానం విష్ణుమేవ యజన్తి తే (దక్షస్మృతి) || ౧౩ ||

యే - ఎవర్ కళ్, పితౄన్ దేవాన్ - పితృక్కలైయుం
దేవతైకలైయుం, సహుతాశనాన్ - అగ్నియోడు కూడిన, బ్రాహ్మ
ణాన్ - బ్రాహ్మణర్ కలైయుం, యజన్తి - పూజిక్కితార్ కళ్, తే -
అవర్ కళ్, సర్వభూతాన్తరాత్మానం - సర్వభూతంగళిక్కుం అంత
ర్యామియాయరుక్కిఱ, విష్ణుమేవ యజన్తి - విష్ణువైయే ఉపాసిక్కి
తార్ గళ్.

యేష్యన్యదేవతాభక్తా యజనే శ్రద్ధయాన్వితాః ।

తేషి మామేవ కాన్తేయ యజన్త్యవిధిపూర్వకమ్ (గీత. ౯. ౨౩||)

కాంతేయ - ఓ అర్జునా, యేషి - ఎంద శిలర్, యేషి
తాభక్తాః - వేటారు దేవతైయిడత్తిల్ భక్తియుడైయవ గాన్తిన్.

శ్రద్ధయాన్వితాః - విశ్వాసత్తుడ౯ కూడినవర్కళాయ్, యజస్తే - అంద దేవతైకతై పూజిక్కి-తార్కళో, తేఽపి - అవర్కళం, అవిధి పూర్వకం - అశాస్త్రీయమాక, మామేవ యజన్తి - ఎనై ఎయే ఆరాధిక్కి-తార్కళో.

త్వదర్చావిధి ముపరిపరిక్షీయతే పూర్వభాగః ।

ఊర్దోభాగస్త్యదీహః గుణవిభవ పరిజ్ఞాపనై స్వత్పదాప్తై ॥ ౧౧ ॥

9-వసు లెక్క-త్తిల్ కణ్ణుకొళ్వదు.

ఇతిహాసపురాణాభ్యాం వేదం సముపబృంహయేత్ ।

బిభేత్సల్ప శ్రుతాద్వేనో మామయం ప్రతరివ్యతి ॥ బాహాః స్వత్యస్మృతిః ॥
ఇతిహాస పురాణాభ్యాం - ఇతిహాసంగళాలుం పురాణంగళాలుం, వేదం-వేదతై, సముపబృంహయేత్ - విస్తరిక్క-వేడియను. (వేదార్థం తెరిందుకొళ్ళవేణ్ణుం). వేదః-వేదమానను, అల్పశ్రుతాత్ - కొంచం తెరిందవనిడమిరుందు, అయం - ఇవన్, మాం-ఎనై ఎ, ప్రతరివ్యతి - వంచిప్పానెన్ఱు, బిభేతి - భయప్పడుకిఱదు.

అరుంపదం ॥ — తిడవిసుం ॥ తిరు. వా. 1. 1. 7.

ప్రమాతా - ప్రమాణతైక్కిండు అర్థనిశ్చయం పట్టుమవర్కళో, ప్రమాణం - శాస్త్రం, ప్రమేయం - ప్రమాణత్తినాల్ అఱియప్పడువతు, కతిపయ - శిల, పరోక్షార్థం - మఱైదిరుక్కుంపొరుల్ (వేదం). వ్రకారం అమృతవాచి, ఈకారం ఐశ్వర్యవాచి; వశ్చ ఈశ్చ వయా, వయకాదదాతి వేదః. అవఱ్ఱిల్ ప్రత్యక్షమనిమి-న్ఱిత్తు, అదావదు ప్రత్యక్షతైప్రమాణమాకకొ, ధ్యూబోగుచతుస్సు ముదలియ ఇంద్రియంగళైక్కింఁడే అఱియవేణ్ఱి-నుతాయుం, అనుమానం ప్రమాణమాక అకుంబోదు ఇతఱుక్కు మున్ఱుతాఁ ప్రత్యక్షమాయ్ విషయంగళైక్కింఁడువైత్త అంద జ్ఞానత్రాతే

వేటు శిల దూర త్తిలుళ్ళ పదార్థంగళైయుం అఱియవేణ్ణియతాయుం, ఇప్పడి ప్రత్యక్ష త్తిఱుం అనుమాన త్తిఱుం ఎట్టాద విషయంగళై శాస్త్రంగళై కొండే నిమిర్న్ది ప్పదిల్ వేదమే ముఖ్యప్రమాణ మాయుం నిఱిఱదు. పారుషేయశాస్త్రం-ముషికళాల్ శొల్లప్పట్ట శాస్త్రం, భ్రమం-అన్యథాజ్ఞానం. అదావదు ఒన్ఱై వేటొన్ఱాగ నిన్ఱెక్కిఱదు, విప్రలంభం-వంచనై. ప్రమాదం-అనవధానం; అదావదు అలత్యు మాకచ్చొల్లుకిఱదు. అశక్తి-కరణాపాటవం; అదావదు ఇంద్రియంగళ్ వశప్పడామై. అభియుక్తర్-తాంగళిఱ్ఱిన్ద విషయంగళిల్ గుణదోషం గళై యఱియ వల్లవర్కళ్. బుభుతుస్కళ్-ఐశ్వర్యభోగ త్తిల్ ఇచ్చై యుడై యవర్కళ్. సామాన్యవాచి- పొదుప్పెయర్. సాకలేయన-సకల త్తైయుమ్. ఆప్తరాన-విషయంగళై యుళ్ళపడి పార్కిఱవర్కళాయ్ పార్తపడి శొల్లుకిఱవర్కళాన, అభిహితంగళాన - శొల్లప్పట్టనవాన.

స గ్గా ది ప ం చ ల క్ష ణ మా వ దు :

సగ్గళ్ళ ప్రతి సగ్గళ్ళ వంశోమన్వంతరాణిచ ।
వంశానుచరితం చైవ పురాణం పంచలక్షణం ॥

సగ్గఃచ-సృష్టియుం, ప్రతిసగ్గఃచ-ప్రళయముం, వంశ, వంశం గళ్, మన్వంతరాణి - మన్వంతరంగళ్, వంశానుచరితం చైవ - అందంద వంశంగళ్ళుడై యచరిత్రముం, పురాణం పంచలక్షణం- పురాణం ఐన్దు లక్షణంగళ్తోడుంకూడియరుక్కిఱదు.

వేదం 4 - రుగ్ యజుర్ సామం అధర్వణం.

వేదాంగం 6-శిక్షై వ్యాకరణం ఛందస్సు నిరుక్తం జ్యోతిష్యం కల్పం.

ఉపాంగం 4 - మీమాంసై న్యాయం పురాణం స్మృతిః

న్యాయం ౨ - గౌతమసూత్రం, కణాదసూత్రం

పురాణం 18 - బ్రహ్మపురాణం పద్మపురాణం శైవ
పురాణం భాగవతపురాణం భవిష్యత్పురాణం నారదీయపురాణం
మార్కండేయపురాణం ఆగ్నేయపురాణం బ్రహ్మకైవర్తపురాణం
లింగపురాణం వరాహపురాణం సుందపురాణం వామనపురాణం
కూర్మపురాణం మత్స్యపురాణం గారుడపురాణం బ్రహ్మాండ
పురాణం.

స్మృతి 18 - మనుస్మృతి బృహస్పతిస్మృతి యమస్మృతి
గౌతమస్మృతి అంగిరస్ స్మృతి యాజ్ఞవల్క్యస్మృతి ప్రచేతస్మృతి
శాతాతపస్మృతి పరాశరస్మృతి సంవత్సరస్మృతి ఉశనస్మృతి శంఖ
స్మృతి లిఖితస్మృతి అతిగ్రస్మృతి విష్ణుస్మృతి ఆపస్తంబస్మృతి హరీ
తస్మృతి.

ఇతిహాసం 2- శ్రీరామాయణం, మహాభారతం

ఆగమం 2- పాంచరాత్రం, వైఖానసం

వేదాంగం :

శిక్షేయావదు - వర్ణాస్వర మాత్రాది నిరూపణం వణ్ణం
శాస్త్రం.

వ్యాకరణమావదు-ప్రకృతి ప్రత్యయాదిముఖ్యతాలే అర్థప్రదా
యకమాన పదంగళై నిరూపిక్కుం శాస్త్రం.

ఛందస్సావదు - గాయత్రి ఉష్ణిక్ అనుష్టుప్ బృహతీ పఞ్చి-
జగతీ ఎగ్గిల ఇవైముదలియ ఛందస్సుకళై నిరూపిక్కుం శాస్త్రం.

నిరుక్తమావదు-అక్షరసామ్యమాత్రతాలే పదంగళి అర్థతై
నిరూపిక్కుం శాస్త్రం.

జ్యోతిషమావదు - అధ్యయనానుష్ఠానంగళినుడైయ కాల
నియమం తెరివిక్కుం శాస్త్రం.

కల్పమావసు - వేదార్థానుష్ఠానప్రకారత్వై నిరూపణం పణ్ణం శాస్త్రం.

ఉపాంగం :

మీమాంసై - వేదవేదాంతార్థంగభుడైయ అర్థసమర్థనత్తుక్కు ఉపయుక్తమాన పూర్వపక్ష సిద్ధాంతరూపేణ ఉద్ఘాతన విచారం.

న్యాయశాస్త్రం - అంగత్తోడుకూడిన వేదంగభినుడైయ అర్థాచిత్వత్వై ప్రమాణాది నిరూపంగళాలుం తర్కమర్యాదైయాలుం ప్రతిపాదిక్కక్కడవతా యిరుక్కుం.

పురాణమావసు - సృష్టిసంహారంగభుం మంశంగభుం మన్వంతరంగభుం మంశానుచరితంగభుం ఆకిట పంచలక్షణత్వై ఉడైయతా యిరుక్కుం.

పూర్వమీమాంసైయావసు - వేదత్తినుడైయ పూర్వభాగత్తిల్ అదావదు కర్మభాగత్తిల్ పశుపుత్రవృష్టి అన్నస్వర్గాది విహిక ఆముష్మికంగభుక్కు సాధనంగళాన కర్మంగళ్ విధిక్కప్పట్టిరుప్ప వత్తై అనుష్మిక్కు మిడత్తిల్ పూర్వోత్తర విరోధంగభుం శిల విడత్తిల్ అపార్థంగభుం మందమతిగభుక్కు త్తోన్ఱుమాకైయాలే అవైకళిక్ యధార్థత్వైయటియుంవణ్ణం మహర్షి కళ్ న్యాయసంచారం చెయ్దు అర్థనిర్ణయం పణ్ణియదు. ఇమన్యాయేణ భగవదారాధనరూప కర్మప్రతిపాదనమా యిరుక్కుం. ఎంగనేయెనిల్, సకలదేవతైకభుం అవనుక్కు, “స ఆత్మా అంగాన్యన్య దేవతాః” ఎన్ఱిన్ఱాయత్తాలే అంగంకళ్.

ఉత్తరమీమాంసైయావసు - వేదాంతం ఎన్ఱు శొల్లప్పట్ట ఉపనిషత్తుక్కళిల్ కర్మభాగత్తిల్ శొల్లప్పట్ట కర్మంగళాల్ ఆరాధ్యవస్తువాన బ్రహ్మత్తిక్ స్వరూపరూప గుణ విచేష్టితంగళై చొల్లి అవనే

ఉపాస్యవస్తువెట్లు నిర్ణయిక్క పుట్టిరుక్మి-అను. ఇంద ఉపనిషత్తుక్కలిల్ చొన్న అర్థంగళ్ న్యాయసంచార మిల్లామల్ అఱిందుకొళ్వదు సాధ్య మల్లామైయాలే భగవదంశభూతరాన న్యాయన్ సులభమా యఱి యుంబడి అవైకళై సూత్రంగళాకచ్చెయదార్. అవైదామ్ బ్రహ్మ మీమాంసై ఎన్టుం, బ్రహ్మసూత్రమెన్టుం, వ్యాససూత్రమెన్టుం వహ్నిజ్ఞ ప్పడుం. ఇదిల్ శ్రీమన్నారాయణనే జగత్కారణవస్తువెన్టు శొల్లి అదఱ్కు విరోధమాన అభిప్రాయంగళైయుం మతంగళైయుం ఖడ్గైత్తు, తత్త్వంగళి వక్తకళైయుం అవనై యడైయుం ఉపాయంగళైయుం శొల్లి, కడైసియాక అర్చిరాదిమార్గతైయుం శ్రీవైకుంఠతైయుం వర్ణి త్తిరుక్మి-అను. అర్థస్థితి యిదువాయరుక్క, పిన్నుళ్ళోర్ శిలర్ తంగళ్ అభిప్రాయత్తుక్మి-ణంగ అర్థంకళై మాఱియదనాల్ పలమతంగళ్ ఉం డాయిన. ఇప్పోదు ముఖ్యమాయ్ వహ్నిజ్ఞవరుం వైదికమతంగళ్ మూన్టు. అవై యావన - అదై వీతం, దైవీతం, విశిష్టాద్వైతం.

అ దై వీ తం :

ఇంద మతం ఇరండవదు వస్తు ఇట్లైయెప్పును. అదావదు, చిత్ ఎన్టుం అచిత్ ఎన్టుం శొల్లప్పడుం వస్తుక్కళ్ తోఱ్ఱమేయొమ్మియ వాస్తవత్తిల్ ఇట్లై. ఆనాల్ ఉడైయో యుళ్ళదు బ్రహ్మం ఒన్టుతా. ఇతఱ్కు రూపం గుణం వికారంగళ్ కిడైయా. ఇదు ఎంగుం వ్యాప్తిజ్ఞానస్వరూపమా యుళ్ళదు. నామ్ పార్కుం సకల పదార్థంగళుం బ్రహ్మస్వరూపమే. జీవనైబ్రహ్మత్తి ఛాయైయెన్టుం, ఒవ్వురువరుక్కుండాకుం సుఖదుఃఖంగళ్ వెవ్వేలు వక్తకళాకైయాల్ అవఱుక్కు కార్తణంగళాకియ అజ్ఞానంగళ్ పురుషభేదత్తినాల్ వేలు పట్టు అనంతమా యిరుక్కుమెచు, అనాది మాయైయినాల్ ఆవరిక్కు పుట్టవక్ ఈశ్వర ఎన్టుం, అవిదై వీయినాలావరిక్కు పుట్టవక్ జీవనెన్టుం

శొల్లువార్ కళ్ళ. ఇంద మాయైక్కు పస్తుక్కళిన్ స్వభావత్తై మత్తైప్పి క్కిఱ గుణముం ప్రకాశిప్పిక్కిఱ గుణము ముండు. అదావను, బ్రహ్మ స్వరూపత్తై మత్తైత్తల్ ఉలకత్తైక్కాణ్ణిత్తలెన్నను. ఇంద అజ్ఞానం “తత్త్వమసి” ఇత్యాది వేదాంతవాక్య జన్య జీవబ్రహ్మభేద జ్ఞానత్తాల్ సశిక్కిఱగు. అంద అభేద జ్ఞానముం కలంగిన నీరిలురైత్త తేజ్ఞాం కొట్టైఅంద నీరిలుళ్ళ అమ్మైక్కై ప్పొక్కినపిచ్చు తానుం సశిప్పదుపోల్ ఇవిధమాన భ్రాంతిక్కు క్కారణమాకియ అనాదిమాయైయుం పోక్కి, తానుం ఉడనే సశిత్తువిడుకిదు. కుయవన్ చక్ర త్తైత్తిరుప్పి విట్ట పిఱకుంకూడ అవ్వేగ త్తినాల్ అందచక్రం శిఱిమ నేరం శుఱ్ఱిక్కొండు ఇరుప్పదుపోల్, తత్త్వజ్ఞానంపిఱుండు అవిద్యై సశిత్తైలు పూర్వవాసనైయినాల్ సంసారం శిఱిమ కాలం అనువ ర్తిత్తుక్కొంఱిరుక్కుం. అవాసనై నివృత్తమాన పిఱకు అదస్వరూపం పరబ్రహ్మస్వరూపత్తిల్లయిత్తు నిర్గుణ మాయ్ జ్ఞానానందస్వరూపమాయ్ విళంగుం. ఇందమోక్షత్తైయే పరమపురుషార్థమెన్ఱు శాస్త్రుగళ్ ముత్తైయిడుకిన్ఱన వెన్ఱు అద్యై త్తికళ్ పడుమ్.

ద్యై త మ తం :

ఇంద మతం ఇరండావదు వస్తు ఉండు ఎన్నదు. వస్తుక్కళ్ నిత్యమాయుం వాస్తవమాయుం వెవ్వేఱు స్వరూపత్తై యుడైయ నవాయు మిరుక్కిన్ఱన. ఇవైకళ్ ఇంఱువిధభేదంగళుడన్ ఇరుక్కిన్ఱన. అవైయావన. 1. జీవేశ్వరభేదం, 2. జీవపరస్పరభేదం, 3. జీవజడభేదం, 4. జడపరస్పరభేదం, 5. జడేశ్వరభేదం. ఇవైకల్లై భేదంగళాక అఱిం దాల్తాన్ జ్ఞానమెన్ఱు, మత్తైప్పడి ఒన్ఱై వేఱొన్ఱాక వఱిందాల్ విపరీత జ్ఞానమెన్ఱు శొల్లుప్ప నుం. అదావను, కల్లై క్కుల్లొకన్ఱు, మన్ఱై మన్ఱాకన్ఱు

అతివదు జ్ఞానం. మట్టప్పడి అతివదు విపరీతజ్ఞానం. అత్తైప్పోలవే జీవన్ గ
 ఖండైయ భేదత్తై అతియవేణుం. జీవాత్మాక్కళ్ ఎల్లాం ఒరేస్వరూ
 పత్తైయుడైయనల్ల; మోక్షత్తైయడైయుంపడియాన శిల ఆత్మా
 క్కళుం, సంసారత్తై అనుభవిక్కుంబడియాన శిల ఆత్మాక్కళుం,
 నరకత్తై అడైయుంపడియాన శిల ఆత్మాక్కళు మిరుక్కిన్టన. అదా
 వదు, మోక్షత్తై యడైయుంబడియాన జీవాత్మా మోక్షత్తైయే యడై
 వదన్ట వేటుపదవియై యడైయాదు. అప్పడియే మట్టవైకళుం. ఇత్తాల్
 ఆత్మాక్కళ్ ఎల్లాం జ్ఞానంపిటన్దు భగవత్ ప్రాప్తియై యడైయలా
 మెన్గిట న్యాయమిత్తై. అన్టియుం, ముక్తిక్కు యోగ్యమాయుళ్ళ జీవా
 త్మాక్కళ్ ఎల్లామ్ ముక్తిదశైయిల్ ఏకరూపంగళాన శరీరత్తై అడై
 కిన్టన ఎన్గిట సిద్ధాంతము మిత్తై. అదావదు-ఇంగే పశుపక్షి మనుష్యన్
 ఎందెంద రూపత్తుడో ఇరుక్కి-ఉదో అందంద రూపత్తైయే అంగుప్పో
 యుం అడైకిటదు. తవిర, ముక్తిదశైయిలుం అవరవర్కళ్ శైయ
 సుకృతత్తిపడి ఆనందత్తి తారతమ్య ముండు. ఇంద ముక్తియడై
 వదన్టు ముఖ్యసాధనం కీడ్చొన్న విందువిధమాన భేదజ్ఞానమే
 ఎస్పదు దైవ్వికళ్ పక్షం.

వి శిష్టా ద్వైత మ తం :

ఇదు విశిష్ట అద్వైత ఎన్ట ఇరండు పదత్తోడు కూడియ ఒరు
 శోల్. అద్వైతం ఎన్టాల్ ఇరండల్ల, ఒన్టెన్బదు. విశిష్టం ఎన్టాల్ విశే
 వణత్తోడు కూడియదు. అదావదు, చిత్తైయుం అచిత్తైయుం శరీరమాక
 ఉడైయదు. ఆక, విశిష్టాద్వైతం ఎన్టాల్ చిత్తైయుం అచిత్తైయుం
 శరీరమాకన్టైయదాయ్, ఇరండల్లాదదాయ్, ఒన్టాయిరుక్కి-ట బ్రహ్మ
 తైచ్చొన్లుకిటదు. సూక్ష్మ చిదచిత్ విశిష్టనాన శరీరియాన ఈశ్వర
 సుక్కుం స్థూలచిదచిత్ విశిష్టనాన శరీరియాన ఈశ్వరసుక్కుం అభేద

మర్థమా కైయాల్ విశిష్టాద్వైతమెన్ఱు పెయర్. ఇందః సిద్ధాంత త్తిల్ చిత్ అచిత్ ఈశ్వరక్ ఎన్ఱు తత్త్వం మూన్ఱు.

చిత్తావను జీవాత్మా. అదు జ్ఞానానందస్వరూపమాయ్ స్వయంప్రకాశమాయ్ అణువాయ్ పరమాత్మాపుక్కు శేషభూత మాయ్ నిత్యమాయ్ ప్రతిశరీరం భిన్నమా యిరుక్కుం. అదు అణు వాయ్ శరీర త్తిల్ ఒరుభాగ త్తి లిరున్దపోదిలుం, ఓరిడ త్తిల్ దీపమిరుక్కు అదక్ తేజస్సు మట్టువిడంగళిల్ వ్యాపిత్తు అంగుళ్ళ వస్తుక్కు-ళుక్కు ప్రకాశమాయ్ ఇరుక్కుమాపోలే, దీప త్తిటుం ప్రభు పోల్ జీవనిడ త్తి లుళ్ళ జ్ఞానమానదు శరీరమెంగుం వ్యాపిత్తు అందంద అవయవంగ లిల్ స్పర్శాదికళాలుండాకుం సుఖదుఃఖంగళై గ్రహిక్కుమ్. బీజాం య్గర న్యాయ త్తినాల్ ఇంద జీవనుక్కు అనాదియాయుళ్ళ పుణ్యపాప రూప కర్మత్తినాల్ సంసార త్తిల్ జీవక్ జన్మాదిగళై యడైకితాన్. ఇవై నివృత్తిత్తాల్ మోక్షం.

అచిత్తావను - కీఠిచ్చిన్ఱు జీవాత్మాక్కుళ్ శెయ్ద పుణ్యపాప రూప కర్మంగళిక్ ఫలమాన సుఖదుఃఖంగళై అవర్క శనుభవ్తైక్కు-క్కు ఉపకరణమాయ్ శరీర వసన స్రక్చందన గృహ డ్డేత్రారామ స్వర్గ నరకాదిరూపమాయ్ పురిణమిత్తుక్కాణ్కిన్ఱ జడమాన వస్తు. ఇదు ప్రకృతి ముదలియ ఇరుపత్తునాలు విధమా యిరుక్కుం.

ఈశ్వర నావాక్ - జ్ఞానానంద స్వరూపనాయ్ సకల జగత్తు క్కుం కారణనాయ్ సర్వవస్తుక్కు-ళుక్కుం అంతర్యామియాయ్ సకల పదార్థంగళుక్కుం అంతరాత్మావాయ్ సకల జగద్రక్షకనాయ్ సర్వ సావిమియాయ్ హేయప్రత్యయనీకనాయ్ అనంతకల్యాణగుణాకర నా యిరుక్కి-ట శ్రీయఃపతియాన శ్రీమన్నారాయణక్. జీవనానవన్ ఇంద దుఃఖరూపమాన సంసార త్తైక్కుడందు శ్రీవైకుంఠ దివ్యనగర

త్రిమూర్తి అర్చిరాదిమార్గమాయ్ హోమే అంగే తిరుమామణి మంట
పత్తిల్ శ్రీమూమినీశాసమేతనాయ్ అనంత గరుడ విష్వక్సేనాది
పరిజనంగళాల్ అనవరతం సేవ్యనాయురుంగళ్య శ్రీమన్నారాయణ
నైకిట్టి ఆవిర్భూత స్వకీయ జ్ఞానానంద స్వరూపనాయ్కొండు
పరమపురుష పరిచరణవిరతనాకుకై యే పరమపురుషార్థం. ముముక్షు
వానవన్ సంసారత్తిల్ విరక్తనాయ్ సదాచార్యనైయడైన్దు అర్థ
పంచక జ్ఞానతైల్ ప్రపత్తిమార్గత్తైకొండు మామణిమంటపత్తు
అందమిల్ పేరిన్బత్తడియరోడిరుందమై ఎన్నిటపడియే పురుషార్థత్తై
యడైవాన్ ఎన్నును నమ్ముడైయ సిద్ధాంతం.

2 - వ దు సూ త్ర మ్

ప్రాయేణ పూర్వభాగార్థపూరణం ధర్మశాస్త్రతః |

ఇతిహాసపురాణాభ్యాం వేదాంతార్థః ప్రకాశ్యతే

॥ ౧౭ ॥

ప్రాయేణ - ముఖ్యమాక, పూర్వభాగార్థపూరణం - వేదం
గళిక్ పూర్వభాగత్తిక్ అర్థ నిర్ణయం శేయ్యను, ధర్మశాస్త్రతః -
స్మృతికత్తైకొండేదాక్, ఇతిహాసపురాణాభ్యాం - ఇతిహాసపురాణం
గళైకొండే, వేదాంతార్థః - వేదాంతంగళిక్ అర్థం, ప్రకాశ్యతే -
ప్రకాశిక్కుప్పడుకిలును.

అ రు ం ప ద ం

నిర్మితంగళ్-ఉండాక్కప్పట్టవైకళ్. అదైప్పట్టి - అప్పడి నిర్మి
తంకళాయ్రుక్కైయాలే. ధర్మశాస్త్రంగళ్-స్మృతికళ్. ఆచారం -
కులాచారం; శౌచ స్నానాది ముదలియవైకళ్. వ్యవహారం - కడక్
కొడుత్తల్ వాంగుదల్ ముదలియన. అధిత - అద్యయనం పణ్ణిన
(పాఠంపణ్ణిన), ప్రాయేణ - అనేకమాయ్.

3 - వ దు సూ త్ర మ్

వేదవేద్యే పరే పుంసి జాతే దశరథాత్మజే ।

వేదఃప్రాచేతసాదాసీత్సాక్షాద్రామాయణాత్మనా ॥ ౧౮ ॥ స్కాందం.

వేదవేద్యేపరేపుంసి - వేదత్తిల్ శొల్లుకిఱ పరమపురుషన్, దశరథాత్మజే జాతే-చక్రవర్తి తిరుమకనాయ్ అవతరిత్తవాతే, వేదః - వేదంగళానవై, ప్రాచేతసాత్ - ప్రచేతస్కి కుమారరాన వాల్మీకి భగవానిడత్తిల్నిస్తుం, రామాయణాత్మనా ఆసీత్ - రామాయణ రూపమాకప్పిఱందన.

మతిమథానమావిధ్య యేనాఽసౌ శ్రుతిసాగరాత్ ।

జగద్ధితాయ జనితో మహాభారతచంద్రమాః ॥ ౧౯ ॥ వాయుప్రోక్షతై వేషః.

యేన - ఎంద వేదవ్యాసభగవానాల్, శ్రుతిసాగరాత్ - వేదమాకిఱ సముద్రత్తిల్నిస్తుం, మతిమంథానం ఆవిధ్య - జ్ఞాన మాకిఱ మత్తైయిట్టుక్కడైందు, జగత్ హితాయ - ఎల్లారుడైయ డజ్జీవనార్థమాక, అసౌ - ఇంద, మహాభారత- మహాభారతమాకిఱ, చంద్రమా - చంద్రన్, అదావదు చంద్రకోపోల్ సుఖజనకమాన మహాభారతం, జనితః - డిండుపణ్ణప్పట్టదో.

వ్యాసవాక్యజలౌఘేన కుధర్మజైరుహరిణా ।

వేదశైలావతీర్ణేన నీరజస్కా మహీకృతా ॥ ౨౦ ॥ మార్కండేయపురాణం

వేదశైలావతీర్ణేన - వేదమాకిఱ మలైయిల్నిస్తుం పిఱంద దాయ్, కుధర్మజైరుహరిణా - అధర్మమాకిఱ మరంగళై వేరోడే పిఱుంగిప్పొడక్కడవదా యిరుక్కిఱ, వ్యాసవాక్యజలౌఘేన - వ్యాస రుడైయ వాక్యమాకిఱ జలప్రవాహత్తినాల్, మహీ నీరజస్కాకృతా భూమియానదు అజ్ఞానమాకిఱ అగ్రుక్కట్టతాకప్పణ్ణప్పట్టదు.

బిభేతి గహనాచ్ఛాస్త్రా స్మరక్షీవ్రాదివౌషధాత్ ।

భారతశాస్త్రసాహాయమతః కావ్యత్వనా కృతః ॥ భవిష్యత్పురాణం

తీవ్రాదివౌషధాత్ - కూరమాన జౌషధతాల్ భయప్పక్షతల్
పోలే, నరః - చేతనన్, గహనాత్ శాస్త్రాల్ - అఱియముడియాద వేద
శాస్త్రత్తిల్ నిన్దుం, బిభేతి - భయప్పడుకితాన్, అతః - ఆకైయాల్,
శాస్త్రసారః అయం భారతః - వేదసారమాన ఇందభారతమానను,
కావ్యత్వనా కృతః - కావ్యరూపమాయ్ శెయ్యప్పట్టదు.

విష్ణు వేదేషు విద్యత్సు గురుషు బ్రాహ్మణేషుచ

భక్తిర్భవతి కల్యాణీ భారతాదేవ ధీమతామ్

॥ ౨౨ ॥

ధీమతాం - బుద్ధిమాన్గళుక్కు, విష్ణే - బ్రహ్మప్రాయమాన
విష్ణువినిడత్తిలుం, వేదేషు - అవనై ప్రతిపాదిక్కిట వేదంగళి
నిడత్తిలుం, విద్యత్సు - అవఱ్ఱిన్ అర్థంగళైయఱింద భాగవదర్
కళిడత్తిలుం, గురుషు - అవఱ్ఱైయుపదేశిక్కిట ఆచార్యర్ కళిడ
త్తిలుం, బ్రాహ్మణేషుచ - బ్రహ్మనిష్ఠర్ కళిడత్తిలుం, భారతాదేవ -
భారతత్తినాలేయే, కల్యాణీభక్తిః - సన్తానభక్తియానదు, భవతి -
ఉండాకిటను.

యస్మిన్ కల్పే తు యత్రోక్తం పురాణం బ్రహ్మణా పురా ।

తస్య తస్య తు మాహాత్మ్యం తత్స్వరూపేణ వర్ణితే

॥ ౨౩ ॥

యస్మిన్ కల్పేతు - ఎందక్కల్పుత్తిలే, బ్రహ్మణా - బ్రహ్మవినినాలే,
యత్ పురాణం ప్రోక్తం - ఎందగుణం వింజియిరుక్కుంబోదు
ఎందుప్పురాణం శొల్లప్పట్టదో, తస్యతస్యతు - అంద సాత్వికరాజస
తామస దేవతైకళుడైయ, మాహాత్మ్యం - మహిమైయానదు,
తత్స్వరూపేణ - అందంద గుణానుగుణమాగవే వర్ణిక్క-ప్పడు
కిటదు,

అథేతిహాసపురాణయోరితిహాసా బలీయాంసః |

కుతః-తేషాం పరిగ్రహాతిరేకాత్, సర్వత్ర మాధ్యస్థేన భూతార్థప్రతీతేః |
వచనసౌష్ఠవేన, కర్తృరాస్తతమత్వావగతేశ్వ. (తత్త్వనిర్ణయం.) || ౨౪ ||

అథేతిహాసపురాణయోరితిహాసా బలీయాంసః - ఇతిహాస
పురాణంగభిరంజిలుం ఇతిహాసంగళే ప్రబలంగళే, కుతః-ఏనెన్తాల్,
తేషాం- అందఇతిహాసంగభుక్కు, పరిగ్రహాతిరేకాత్ - విశేషమాయ్
అంగీకరిక్కప్పట్టతినాలు, సర్వత్రమాధ్యస్థేన-తాకికవైదికవిషయంగ
భిరంజిలుం నడునిలై మైయాల్, భూతార్థప్రతీతే- మున్నడందవిషయం
గళై చ్చొల్లుకైయాలు, వచనసౌష్ఠవేన - నన్తాయ్ ఒన్తుశేరక్కూ
డియ వాక్యంగళాల్, అదావసు ముఖపిఠ విరోధమిల్లామలుం
అతివాదమిల్లామలు మిరుక్కిఱ వాక్యంగళాల్, కర్తృరాస్తతమ
త్వావగతేశ్వ - శెయ్దవర్కళే సుబత్తక-వర్కళా యిరుప్ప
దనాలుం.

మహాభారతమ్ హి పరిగ్రహవిశేషావసితమ్ || ౨౫ ||

మహాభారతమ్ హి - మహాభారతమానమ, పరిగ్రహవిశే
షావసితమ్ - పురాణంగళాలే మికవుం అంగీకరిక్కప్పట్టదు.

• ధర్మచార్మచ కామేచ మోక్షేచ ధర్మతర్మచ |

యదిహస్తీ తదన్యత్ర యన్నేహస్తీ న తత్కవ్చిత్ || *

సహస్రనామభాష్యం. అవతారికా || ౨౫ - || ౨౬ ||

భరత్నభ - ఏ భీష్మ. ధర్మచార్మచ కామేచ మోక్షే
చ-ధర్మార్థకామమోక్షంగళిల్, యత్ - ఏతొన్తానమ, అన్యత్ర -
ఇతఱ్ఱు (భారత త్రిత్తు) వేణాన లోకవేదంగళిల్, అస్తి - ఇరుక్కి-
ఱదో, తత్ - అదావానమ, ఇహ - ఇందభారతత్రిల్, అస్తి -
ఇరుక్కి-ఱదు. ఇహ - ఇంద ఇతిహాస త్రిల్ (భారత త్రిల్), యత్

నాస్తి - ఎదు ఇల్లెయో, తత్ - అదువానదు, క్వచిత్ నాస్తి - వే
తారు ఇడత్తిలు మిల్లె.

ఇతి - ఎన్దు, తాకికవైదిక సకలార్థనిర్ణయాధికృతత్వేన -
సకల తాకికవైదికార్థంగళై నిర్ణయిప్పుడఱు - ఏఱ్ఱుట్టిరుప్పదాల్,
క్వచిదపి అపక్షపాతిత్వాచ్చు - నొత్తోడిడత్తిలుం పక్షపాతమిల్లామై
యాలుం, పురాణేభ్య బలవత్తరం-పురాణంగళైక్కాట్టిలుంమికవుం
మేలానప్రమాణం. ఏకభాగం - ముఖ్యభాగం, ఉత్తరభాగం.

పురాణ విశేషంగళిలే- విశేషపురాణంగళిలే, అధికృతంగళి-
శొల్లప్పట్టవైకళి.

4-వ దు సూ త్రి ర మ్

ఇతిహాసపురాణం పంచమం ఛా-ఉ-2-9-౧ || ౨౭ ||

ఇతిహాసంగళుం పురాణంగళుం ఐందామవై.

ఇతిహాసపురాణాభ్యాం భా-ఆ-౧-౨౭3 || ౨౮ ||

16-వదు లెక్కత్తిల్ పార్క.

సమాసం-పదయోగం. ద్వంద్వసమాసత్తిల్ - ద్వంద్వసమా
సత్తిలుళ్ళు పదంగళిల్. అల్పాచ్ఛతరం - ఉయిరెఱ్ఱుత్తు కుఱైం
దిరుక్కిఱపదం అధిక అచ్చుకళుళ్ళు పదత్తైక్కాట్టిలుం మున్నే
సందిరుక్కుం. ఉదాహరణం- గో బ్రహ్మణేభ్యః అభ్యర్హితం -
శేష్ఠం (గౌరవం.)

5-వ దు సూ త్ర త మ్

వాల్మీకయే మహర్షయే సద్విదేశాసనం తతః |

బ్రహ్మణా సమసుజ్ఞాతసోన్విత్యపావితదాసనే || రా.బా.2.26 || ౨౯ ||

తతః-పిఱకు, వాల్మీకయే మహర్షయే- వాల్మీకి మహర్షి కుక్క,
ససనం - ఆసనత్తై, సందిదేశ-నియమిత్తుక్కొడుత్తార్. బ్రహ్మణా -

బ్రహ్మనాల్, సమనుజ్ఞాతః - అనుజ్ఞాపెట్టవరాయ్, ఆసనే-ఆసనత్తిల్,
సోఽపి-అందవాల్కికి భగవానుం, ఉపావిశత్-ఉటూర్-న్దాన్.

న తే వాగన్తతా కావ్యే కాచిదత్ర భవిష్యతి

॥ 30 ॥

రా. బాల. ౨-3౧.

అత్రకావ్యే-ఇందక్కావ్యత్తిల్, కాచిత్-వాక్ - ఒరు వాక్య
జూడ, అన్తతా - పొయ్యాక, న భవిష్యతి - ఆకప్పికిటిత్తిల్లై,
రామకథాం-ఇరామకథైయై, పుణ్యాం-పుణ్యమాయుం, మనోరమాం
- మనోజ్ఞమాయుం ఇరుక్కి-అ, శ్లోకవత్తాం-శ్లోకరూపమాక చ్చెయ్య
పట్టదాక, కురు - శెయ్యాయాక.

యావద్రామానుకథా లోకేషు ప్రచరిష్యతి.

॥ 3౧ ॥

రా-బా-౨-32.

మహీతలే - భూమియిల్, గిరయః - మలైకళుం, సరితశ్చ-
నదికళుం, యావత్-స్థాస్యన్తి - ఎవ్వళుకాలమిరుక్కి-అదో, తావత్ -
అవ్వళుకాలం, రామాయణకథా- రామాయణత్తిల్ శొల్లప్పట్టకత్తై
కళో, లోకేషు ప్రచరిష్యతి - లోకమెల్లాం వ్యాపిత్తిరుక్కప్పికిటను.

వేదవేద్య

॥ 3౨ ॥

18-వరు ఇలక్కం పార్కం.

యద్యస్తి పతిశుశ్రూషా యద్యస్తి చరితం లిపః ।

యది చాస్త్యేకపత్నీత్వం శీతోభవ హనుమతిః

॥ 33 ॥

॥ రా. సుం. ౧3. ౨౯. ॥

అగ్నే - ఏ అగ్నిభగవానే, పతిశుశ్రూషా- నాన్ భర్తానుకు-
ప్పణివిడై . శెయ్యతాను, యది అస్తి - ఇరుక్కు-మేయానాల్,
చరితం తపః యది అస్తి- తపమనుష్ఠేప్పమ సత్యమాయ్ ఇరుక్కు-మే
యానాల్, ఒకపత్నీత్వం యదిచ అస్తి - ఒంవరు క్కే పత్నీయా

యిరుప్పదు ఇరుక్కుమేయానాల్, హనుమాతః - హనుమానుక్కు,
శీతోభవ - దేవరీర్ కుళిర్ ద్దిరుక్కువేండుం.

కావ్యం రామాయణం కృతస్మిన్ సీతాయాశ్చరితమ్ మహత్ ।

పాలస్త్యవధమిత్యేవ చకార చరిత్రవతః ॥ రా. బా. ౪-2 ॥ 3౪ ॥

రామాయణం కృతస్మిన్ కావ్యం-రామాయణకావ్యం ముక్త
వదుం, సీతాయాః - పిరాట్టియినుడైయ, మహత్ - ప్రధానమాన,
చరితం - చరితమే, చరిత్రవతః - ఆచరిక్క-ప్పట్టవ్రతంగళై యుడైయ
వాల్మీకిభగవాన్, పాలస్త్యవధమిత్యేవ - ఇరావణవధమెట్టే,
చకార - శెయ్దార్ .

ఉద్ బాహుస్త్వాముపనిషదసావాహ నై కానియంత్రీం

శ్రీమద్రామాయణమపి పరం ప్రాణితి త్వచ్చరిత్రే ।

స్మరారోఽస్మజ్జనని యతమే సేతి హానైః పురాణైః ।

ర్షిన్యర్చేదాసపి చ తతమే త్వ స్మహిమ్ని ప్రమాణం

॥ 3౫ ॥

శ్రీగుణ-౧౪

హే అస్మజ్జనని - ఏ ఎంగళేతాయే, అసా ఏకా ఉపని
షత్ - ఇంద్రశ్రీనూక్తమేకేతి ఒరు ఉపనిషత్ మాత్తిరం, ఉడ్పా
హుః - కైతూక్కి-కొండు, త్వాం - ఉమ్మై, నియంత్రీం - జగత్తుక్కి-
శ్వరియాక, ఛాహ- శొల్లవిల్లై. ఆనాల్, శ్రీమద్రామాయణమపి -
శ్రీమద్రామాయణముం, త్వచ్చరిత్రే - దేవరీర్ చరిత్రత్తిలేయే,
పరం ప్రాణితి - మికవుం జీవిక్కి-అదు; శ్రీరామాయణం దేవరీర్ వైభ
వత్తైచ్చొల్లియై జీవియానిష్టదు. యతమే - ఎవర్ కళో, స్మరారః -
స్మృతిశెయ్దవర్ కళో, తతమేపిచ - అవర్ కళుం, వేదాః - వేదం
గళై, సేతిహానైః పురాణైః - ఇతిహాసంగళోడుకూడియ. పురాణం
గళోడు, త్వస్మహిమ్ని - దేవరీర్ మహిమైయిల్, ప్రమాణం నిన్యః
- ప్రమాణంగళాక కాణ్ణిత్తార్ కళో.

కృష్ణద్వైపాయనం వ్యాసం విద్ధి నారాయణం ప్రభుమ్ ।

కోహ్యనోఽభువి మైత్రేయ మహాభారతకృద్భవేత్ ॥ 3౬ ॥

॥ వి-పు-3-౪-౫

కృష్ణద్వైపాయనం వ్యాసం - కృష్ణద్వైపాయనరెడ్డు పెయ
రుడైయవ్యాసమహర్షి యై, ప్రభుం నారాయణం విద్ధి-స్వామియాన
నారాయణనెడ్డు తెరిందుకొళ్, మైత్రేయ - మైత్రేయగే, భువి -
ఇందభూమియిల్, కోహి అన్యః - మట్టువన్ ఎవన్, మహాభా
రతకృత్ భవేత్ - మహాభారతంశెయదవనాక ఆవాన్.

ఏ వం

ఏవంవిధంభారతం తు - ఇప్పడిప్పట్ట భారతమానదు, యేన
మహాత్మనా ప్రొక్తం - ఎండమహాత్మావినాల్ శెయ్యప్పట్టదో,
సోఽయం వ్యాసరూపీ మహామునిః - అందవ్యాసరూపమానమహా
మునివర్, సాక్షాత్ నారాయణః - సాక్షాత్ నారాయణతాన్,

స హోవాచ వ్యాసః పారాశర్యః ॥ 3౭ ॥ ॥ఆరణం.ప్ర.1.అను.8

పారాశర్యః - పరాశరరుడైయకుమారరాన, సః వ్యాసః -
అంద వ్యాసభగవాన్, ఉవాచ హ - శొన్నార్.

వేదానధ్యాపయామాస మహాభారతపంచమాక్ ॥ 3౮ ॥

మహాభారతపంచమాక్ - మహాభారతత్తోడు ఐందావతాన,
వేదాక్ - వేదంగళై, అధ్యాపయామాస - శొల్లివైత్తార్.

శ్రీరామాయణవత్ మహాభారతం శరణమ్ ॥ ౪౦ ॥

శ్రీరామాయణవత్ - శ్రీరామాయణంబోల్, మహాభారతం
శరణమ్ - మహాభారతముం ప్రమాణంతాన్.

స ఉ శ్రేయాక్ భవతి జాయమానః ॥యజు-అ3.ప్ర.6.3. ॥ ౪౧ ॥

సః - అవక్ (పరమాత్మా), జాయమానః - పిటండవనాయ్,
శ్రేయాన్ ఉ భవతి - మికవుం నిటముళ్ళవనాక ఆకితాక్.

వ్యాసప్రసాదాత్ వక్ష్యామి నారాయణకథామహం

॥ ౪౨ ॥

భా. 1.1.27.

వ్యాసప్రసాదాత్ - వ్యాసరుద్రాయ అనుగ్రహత్తినాల్,
ఇమాం నారాయణకథాం - ఇంద నారాయణకథైయై, వక్ష్యామి -
శొల్లప్పొకితో.

అరుంపదం

తథిర్నిఱత్ (తిరు 4-8-5) ఎళివరు (తిరువాయ్ 1-3-2)

భాగం - పూర్వోత్తరభాగం, విభాగం - పూర్వార్ధం ఉత్త
రార్ధం. వేద్యం-అత్యుత్తమం. సంభావితనాన-శారవత్-పుట్ట.
సంప్రతిపన్నం- సుస్పష్ట యాయ్విశంగుకిన్త (ప్రసిద్ధిపెట్ట). తనిచ్చిత్త-
అతికూరమానశితై. వాయొలైయిట్టు - వాయ్-చ్చొల్లాయ్ ఇంద
ప్రమాణవాక్యతై ఓలైయిలే ఎళితిన్తైత్తు. ఇన్నార్ (పెరియతిరు
2-2-3) పోతార్ (పెరియతిరు 6-2-9)

పురుషకారవైభవం - పురుషకారభూతైయాన పిరాట్టియిరు
దైయ వైభవం. పురుషకారః—పురుషా - జీవాత్మ పరమా
త్మానా, కరోతి-పరస్పరలాభేన సత్తావంతా కరోతి ఇతి పురుషకారః.
పురు ససోతీతిపురుషః, పురుషంకరోతితి పురుషకారః ఎన్నిట పుత్రో
పత్తియినాల్, ఎవ్, పురు-అధికమాగ, ససోతి - కొనుక్కితానో
అవ్ పురుషనాకితాన్. సర్వేశ్వరనై, పురుషం - పురుషనాక,
కరోతి-పణ్ణుకితాళ్; ఇతి-ఎన్దు, పిరాట్టి. పురుషకారపదత్తినాల్ శొల్ల
ప్పడుక్కిన్తాళ్. అపరిమితమాన బ్రహ్మానందతై కొనుక్కిటనా
కప్పణ్ణుకితాళెన్దు తాత్పర్యం. అన్దియే, పూర్ణత్వాత్ పురుషః -
ఎన్నిట నిరుక్తిప్పడియే, పురుషా ఎన్డాల్ పూర్ణా ఎన్దు అర్థమాక్త
యాల్, సర్వేశ్వరనై క్షమాదిగుణంగళినాల్ పూర్ణనాకప్పణ్ణుకితా
ళెన్దుమాం. అన్దిక్కి, “పూ పాలనపూర్ణయోః” ఎన్దు పాలనార్థక

మాన ధాతువినాల్ నిష్పన్నమాన పురుషశబ్దం రక్షకవాచకమాయ్
రక్షకమాకప్పణ్ణుకితాశ్చెస్తుమామ్. అన్బియే, పురు - అగ్రగమనే
ఎన్బు, అగ్రగమన వాచకమాన పురు ధాతువినాల్ నిష్పన్న
మాన పురుషపదం అగ్రగస్తావైచ్చొల్లువతాయ్, భగవత్ విము
ఖరాన చేతనరై ఉపదేశాదికళినాల్ అభిముఖరాకప్పణ్ణుకితా
శ్చెస్తుమాం. మాంద్యం - మందమానదా, అదావసు అల్పం. తత్పర
మాకైయాలే - తాత్పర్యమాకైయాలే.

6-వదు సూత్రం

తానహం ద్విషదః క్రూరాన్ సంసారేషు సరాధమాన్ ।

క్షిపామ్యజస్రమశుభానాసురీష్వేవ యోనిషు. గీతె. ౧౬, ౧౭. ॥ ౪౩॥

ద్విషదః - ద్వేషముశ్చవర్కళాయం, క్రూరాన్ - క్రూర
స్వభావముశ్చవర్కళాయం, అశుభాన్ - అశుద్ధర్కళాయం, సరా
ధమాన్ - మనితరిల్ కడైయోర్కళాయమిరుక్కిట, తాన్ -
అప్పడిప్పట్టవర్కళై, సంసారేషు - సంసారంగళిల్, ఆసురీషుయో
నిషు ఏవ - అసురయోనికళిలేయే, అహం - నాన్, అజస్రం
క్షిపామి - ఎప్పొత్తుం తప్పుకితే.

మద్భక్తం శ్వపచం వాపి నిందాం కుర్వంతి యే సరాః ।

పద్మకోటిశతేనాపి స క్షమామి వసుంధరే ॥ వరాహపురాణం ॥ ౪౪

వసుంధరే - ఏభూమియే, మద్భక్తం - ఎన్నిడత్తిల్ భక్తి
యుశ్చ, శ్వపచంవాపి - శ్వపచనైయుం, యే సరాః - ఎందమనితర్
కళి, నిందాం కుర్వంతి - నిండైశెయ్కితార్కళి అవర్కళై,
పద్మకోటిశతేనాపి - అనేకకోటి పద్మంగళాలుం, (పద్మమెన్బు
కాల త్తికటర్ అశవు), న క్షమామి - పొలుక్కమాట్టే.

మత్స్యాప్తిం ప్రతి జన్మానాం సంసారే పతతామధః ।

లక్ష్మీః పురుషకారత్వే నిర్దిష్టా పరమర్షిభిః ।

మమాపి చ మతం హ్యేతత్ నాన్యథా లక్షణం భవేత్ ॥ ౪౧ ॥

॥ శ్రీహంశరాత్రం ॥

సంసారే అధః పతతాం - సంసారత్తిలే కీర్తివిక్రూకిః,
జంతూనాం- జంతుక్కుళుక్కు, మత్ ప్రాప్తిం ప్రతి - ఎన్నె అడై వడై
క్కుఱిత్తు, పురుషకారత్వే - పురుషకారత్వత్తిల్, లక్ష్మీః - పిరాట్టి
యానవళ్, పరమర్షిభిః - మహర్షికళాలే, నిర్దిష్టా - శొల్లప్పట్టాళ్,
ఏతత్ - పిరాట్టిపురుషకారమాయ్ ఇరుప్పదావమ, మమాపి చ
మతం-ఎనక్కుమిదువే సమ్మతం, అన్యథా-వేతాన, లక్షణం-ఆకారం,
న భవేత్ - ఉండాకాదు.

అహం మత్స్యాప్త్యపాయో వై సాక్షాల్లక్ష్మీ పతిస్త్వయం ।

లక్ష్మీః పురుషకారేణ వల్లభా ప్రాప్తియోగినీ ।

ఏతస్యాశ్చ విశేషోఽయం నిగమాంతేషు శబ్ద్యతే ॥ శ్రీహంశ. ॥ ౪౨ ॥

సాక్షాత్ లక్ష్మీపతిః - సాక్షాత్ శ్రీయఃపతియా యిరు
క్కిఱ, అహం-నాన్, స్వయం - తానే, ఉపాయోవై-ఉపాయభూత
నాయ్ ఇరుక్కిఱేన్. వల్లభా - ఉపదేశాదికళాలే ఎన్నె వశీ
కరిక్కు-వల్లభళాన, లక్ష్మీః-పిరాట్టియానవళ్, పురుషకారేణ-పురుష
కారత్తాల్, ప్రాప్తియోగినీ-ఎన్నె యడై విక్రితాళ్, ఏతస్యాశ్చ -
ఇంద పెరియపిరాట్టియారుక్కు, అయం విశేషః చ - ఇంద విశేష
మానతు (అతావతు-ఎనక్కు మోక్షోపాయత్వం పిరాట్టిక్కు-పురుష
కారత్వం ఎఱబదు,) నిగమాంతేషు శబ్ద్యతే - వేదాంతంగళిల్
సామిక్కు-ప్పదుకిఱతు.

ఆకించన్యైకశరణాః కేచిద్భాగ్యాధికాః పునః ।

మత్పదాంభోరుహద్వంద్వం ప్రపద్యతే తమానసాః ॥

లక్ష్మీం పురుషకారేణ వృతవంతో వరాచస ।

మత్తుమాం ప్రాప్య సేనేశ ప్రాప్యం ప్రాపకమేన మాం ॥

లభ్యా కృతార్థాః ప్రాప్సున్తే మామేవానన్యమానసాః ॥ ౪౭ ॥

(శ్రీహంస)

వరాచస సేనేశ - నల్లముఖముడై య సేనాపతియూహవానే,
ఆకించన్యైకశరణాః - ఉపాయాంతరశూన్యమై యే తంజమాక
వుడైయ, కేచిత్ భాగ్యాధికాః - శిలభాగ్యాధికర్ (భాగ్యాధిక
రానమ నిర్వేతుక కృపావిషయత్వం విజుగురుచ్ఛక్తకథ్). మత్తుదాం
భోరుహద్వద్వం - ఎకతిరువడితామరై యిరుందయుం, ప్రపద్య -
ప్రపత్తిపణ్ణి, ప్రీతమానసాః - ప్రీతియోపకూడియ నునల్తైయుడై
వర్కళాగ్న్, పునః - మఱిపడియు, లక్ష్మీ - పెరియపిరాట్టియై,
పురుషకారేణ-పురుషకారమాగ్, వృతవంతః-వరికు మవర్కళాగ్న్
అత్తాలే, మత్తుమాం-ఎకసోలుమైయై, ప్రాప్య-అడైంగు, ప్రాప్యమే
వమాం-ప్రాప్యనానయెన్నైయే, ప్రాపకం- ఉపాయమాక, లభ్యా -
అడైంగు, కృతార్థాః - కృతశృత్యుక కళాగ్న్, అనన్యమానసాః -
వేటాబ్బిల్ పొరుందాత న్నెడైయుడై యవర్కళాగ్న్కొంగు,
మామేవ ప్రాప్సుంతే - ఎన్నైయే యడైయూనిచ్చుకథ్.

ఏతత్సాపేక్షసమ్బంధా దన్యేషామపలాత్మనామ్ ।

దేవీనూరిగురూణాం చ ఘటకత్వం : సుస్వతః (కీపసంప్రహం) ॥ ౪౮ ॥

సతత్సాపేక్షసమ్బంధాత్-పిరాట్టియిచ్చుడై య సంబంధిల్తై యపే
క్షీత్తు, అమలాత్మనా - నిర్మలస్వభానర్కళాన, అన్యేషా - మట్ట,
దేవీనూరి గురూణాంచ - దేవిమార్కభుక్కుం, నిత్యనూరికభుక్కుం,
ఆచార్యకర్కభుక్కుం, ఘటకత్వం - పురుషకారత్వం, స తు స్వతః -
స్వతంత్రమాకడై.

యే చ వేదవికోవిప్రాః యే చాధ్యాత్మవికో జనాః ।

తే వదన్తి చుహత్యానం కృష్ణం ధన్యం స నాతనం ॥ ౪౯ ॥

భాగ. ఆగ. 88-253

యే చ విప్రః - ఎండబ్రాహ్మణర్కళో, వేదవిదః - వేదమఱిం
దవర్కళో, యే చ జనాః - ఎండజనంగళో, అధ్యాత్మవిదః - వేదాస్త్ర
మఱిందవర్కళో, తే - అవర్కళో, మహాత్మానం కృష్ణం - మహా
త్మావాకియ కృష్ణనై, సనాతనం - నిత్యసిద్ధమాన, ధర్మం - మోక్ష
సాధనమాక, వదన్తి - శొల్లుకితార్కళో.

అ రుం ప దం

ఎన్నడి. (పెరి-తి. 4-9. 2)

పితైకురైత్తల్ - కుట్టుం శొల్లుకై. ఉపబృంహణం - వేదం.
జీయర్ - వాదికేసరి అఱుకియ మణవాళజీయర్. కాశిన్యం - హిత
బుద్ధియా లే దుఃఖప్పికై. కణ్కుళిపు - దుఃఖసూచకమాన కణ్
మలర్తి. పత్తుంపత్తాక - పల్తిల్ బరు ఎణ్ణికైయుం కుత్తాయామల్.
కుడల్ కరిక్కుంబడి- అత్యంతం భయప్పడుంబడి.

పి రా ట్టి స్వ రూ పం

ఈశ్వరియాన పిరాట్టిస్వరూపం అచిత్ కోటియిలేయో
ఈశ్వరకోటియిలేయో ఎన్ఱు నిరూపిత్రాల్, అత్తివుండాకైయాల్
అచిత్ కోటియి లన్ఱు; విశ్వరూప్త్రా లే ఆత్మకోటియిలన్ఱు; నిత్యపారతన్య
త్త్రా లే ఈశ్వరకోటియిలన్ఱు. ఆనాల్, తత్త్వం నాలాకిఱాణోఎన్నిల్,
అతఱు ప్రమాణోత్పత్తియిల్లై. ఆనాల్, ఇవళుడైయ స్వరూపం
అఱుతియిడుంబడి యెన్నెన్నిల్, నిరూపకవిశేషణం నిరూపితవిశేషణం
ఎన్ఱు ఇరండాయ్, చేతనా నిరూపితవిశేషణమాయ్, ఇవళో నిరూపక
విశేషణమాయరుక్కుం ఆనాల్, “అస్యేశానాజగతః” ఎన్ఱుమ్, “ఈశ్వ
రీంసర్వభూతానాం” ఎన్ఱుమ్ శ్రుతికళా లే ఈశ్వరియాక వోతిప్పారుకై
యా లే ఈశ్వరకోటియి లేయాకక్కుత్తైయెన్నెన్నిల్, అప్పొదునాట్టుక్కి
రండు ఈశ్వరర్కళో కూడామైయాలుం, “పతిం విశ్వస్యోత్పత్త్యరం”

ఎన్టుం, “క్షరాత్మనావీశతే దేవ ఏకః” ఎన్టుం తొడంగియుండానప్రమాణ పరంపరైకళుక్కు- విరోధం పిఱక్కైయాయుం, యుక్తియల్లామైయాయుం ఈశ్వరతత్వం కూడాదు. అంగు ఓతిప్పోరుకిఱ ఈశ్వరత్వం పత్నీత్వ నిబంధనమాకక్కడవదు. రాజమహిషియై సోపచారమాకచ్చొల్లాద పోదు అవళుడైయ రోష త్తిఱు- ఇలక్కామి త్తనైయితే. ‘పుంప్రథా నేశ్వరీం’ ఎన్టు తొడంగి యివళుడైయ వైభవంగళై ప్రతిపాతిక్కిఱ ప్రదేశంగళిల్ ఇవళుడైయ భోగ్యాతిశయత్తై శొల్లుకిఱి త్తనై.

ఆనాల్, ఈశ్వరనోపాది ఇవళుక్కు-ం జగత్ కారణముండాక క్కు-త్తైయెన్నెన్నిల్, ‘బరువనుక్కు క్కారణత్వముండాంబోదు, గ్రాహకసామధ్యత్తాయుం, అన్వయ వ్యతిరేకత్తాయుం, అర్థాపత్తియాయుం శ్రుత్యాది ప్రమాణంగళాయుమితే యుండాకక్కడవదు. ఇవళుక్కు- క్కారణత్వ శక్తియుండాకై యాలే ధర్మిగ్రాహకత్వముండు. 1. ప్రపంచం ఇవళ్ పాతకపోదు ఉండాయ్ తదభావత్తాల్ ఇల్లామైయాలే అన్వయ వ్యతిరేకముండు. 2. ఇరు తన్నాలే అర్థాపత్తియుండు. 3. భగవచ్చాస్త్రంగళిలే కారణత్వ సూచకంగళాన ప్రమాణంగళిండు. 4. ఆకైయాలే కారణత్వముండాకక్కు-త్తై ఎన్నెన్నిల్, శక్తిత్వం గుణత్తాలల్ల; పత్నీత్వనిబంధనం. వీక్షణాధీనవృత్తిమత్వమాకక్కడ వదు. అన్వయవ్యతిరేకత్తాలేజగత్ స్థితియిల్ ఇవళై యొక్కయ ఉపపత్తియుండు. శ్రుత్యాదిప్రమాణంగళుం బ్రహ్మత్వకమాక జగత్తినుడైయ విలోకన పాకంగళాయరుక్కు-ం. ఆకై యాలే ఇవళుక్కు- క్కారణ విషయత్తిల్ అన్వయమిట్టై.

ఈశ్వరణ్ లక్ష్మీవిశిష్టనాయన్టో కారణభూతనాకిఱదు ? ఆకై యాలే ఇవళుక్కు-ం కారణత్వత్తిల్ అన్వయముండాక క్కు-త్తైయెన్నెన్నిల్, ఇవణ్ లీలావిభూతియై సృష్టిక్కు-ంపోదు నిత్యవిభూతి విశిష్టనా

యన్తో ఇరుప్పుడు? అప్పోదు నిత్యవిభూతిక్కు- క్కారణత్వముండాకీఱ
తో? అన్వోపాతి ఇవళుక్కు- కారణత్వమిల్లై. ఆనాల్ ఇవళుక్కు- జగ
త్సృష్ట్యాది కారణత్వత్తిల్ ఓరన్వయమిల్లైయోవెన్నిల్, అనుమోదన
త్తాల్వరుం అన్వయముండు. కారణవస్తువే ఉపాస్యమాయ్ శరణ్యము
మాకై యాలే ఇవళుక్కు- ఉపాయభావత్వత్తిల్ అన్వయమిల్లై.

ఇవళుక్కు- ఉపాయభావత్తిల్ అన్వయముండాక ప్రమాణంగ
ళుండెన్నిల్, అదు శరణ్యోచ్చానువిధాయత్వమాకక్కడవను. “యథా
సర్వగతోవిష్ణుః తదైవేయం ద్విజోత్తమ, ” ఎన్ఱుతోడంగి ఇవళు
డైయవ్యాప్తి శొల్లానిస్తతే ఎన్నల్, ఋషితానే విభాగంపణ్ణుకై యాలే
స్వభూతి శరీరంగళిలుండాన వ్యాప్తియొచ్చియ సర్వ త్రవ్యాప్తియిల్లై ;
ఇంద వ్యాప్తితా వరువతొన్ఱితే సాభరియైప్పోలే.

ఆనాల్ ఇవళ్ చేతనసమానమీవెన్నిల్, అప్పడియన్ఱు.
భక్తరైక్కాట్టిలుం ముక్తర్ వ్యావృత్తర్; ముక్తరైక్కాట్టిలుం
నిత్యర్ వ్యావృత్తర్; నిత్యరైక్కాట్టిలుం అనంతగరుడాదికళ్
వ్యావృత్తర్; అవర్కళితాట్టిలుం దేవిజనంగళ్ వ్యావృత్తర్; దేవి
జనంగళితాట్టిల్ భూనీళైకళ్ వ్యావృత్తర్; భూనీళైకళితాట్టిల్
ఇవళ్ వ్యావృత్తై. ఆకైయాలే ఉభయవిభూతిక్కు- ఈశ్వరియాయ్
పోరుకిఱదు.

ఇవళుక్కు- స్వరూపత్తాలే చేతనసామ్యముండు; స్వభావత్తాలే
ఈశ్వరసామ్యముండు. ఇదు నిత్యరుక్కు- ముక్తరుక్కు- ఉండో
ఎన్నిల్, ఇవర్కళుక్కు- ఇన్ఱియే, దేవిజనంగళుక్కు- ఇన్ఱియే
ఇరుప్పుడు శిలగుణవిశేషంగళుండు. అవైయైవైయెన్నిల్, నిరూపకత్వ
మెన్ఱుం ఆచరూప్యమెన్ఱుం, అభిమతత్వమెన్ఱుం, అశేష శేషీత్వమెన్ఱుం
ప్రాపకపూరకత్వమెన్ఱుం. శొల్లపుడువన ఇవ్వర్తైఅభియుక్తరుంవెళియి

ట్రార్ కళ్. 'తిరువినుక్కరసే తిరుమాలే' ఎన్ఱు నిరూపకత్వత్తైయుం, 'ఉనక్కేఱ్ఱుం కోలమలర్పావై' ఎన్ఱు ఆనురూప్యత్తైయుం, 'అల్లి మలర్ మకళ్ పోక మయక్కుక్కళ్' ఎన్ఱు భోగ్యత్వత్తైయుం, పూవిక్ మిశై నంగై కుఱ-మిన్బళ్' ఎన్ఱు అభిమతత్వత్తైయుం, తిరుమాలాలరుళప్పట్ట శరకోపక్ ఎన్ఱు అశేష శేషిత్వ సంబంధద్వార భావత్తైయుం, 'తిరుక్కుం డేక్ పోక్ మేనికం డేక్' ఎన్ఱు ఆశ్రయణ సిద్ధియైయుం, తిరుమాల డియార్ కలై పూజిక్క-నోత్తార్ కళ్' ఎన్ఱు తదీయపర్యంతమాన ప్రాప్య పూరకత్వత్తైయుం వెళియిట్టార్ కళ్. ఆక, ఇంద గుణంగళాలే యితే, ఇవళ్ సర్వాతిశయకారియా యిరుప్పదు. (తత్త్వభూషణం.)

వేదిమాతాదపూమేలిరుప్పాళ్ వినైతీరుం ఎన్ఱిఱ పాట్టి యారెన్ఱు స్వామినంబిళ్ళై తామే అరుళిచ్చెయిరుక్క, 'నాన్య థా లక్షణం భవేత్, ఎన్నుమత్తాలే, ఉపాయత్వం ఇత్తైయెన్ఱు కట్టిక్కూఱుమోవెన్నిల్, కూడుం. ఎజ్జనేయెన్నిల్, అంద మున్నే తాక్ కాట్టిక్కొడుత్త సంసారియై విరుంబుం శీలగుణమా యిట్టు ఇతిల్ శొల్లిట్టు ఎక్ గిఱవాక్యత్తై ఉట్ కొండు పిచారి క్కుంబోదు, తాక్ కాట్టిక్కొడుత్త సంసారియై, ఎన్ను మత్తాలే, పెరియపిరాట్టియార్ ఇవర్ కళుక్కు ప్పురుషకారభూతైయాయ్, మున్నిన్ఱు సాశీల్యత్తై సాగరమాన సర్వేశ్వరనైక్కొండు, అనిష్ట నివా రాణాదికలై పుణ్ణివిప్పళ్ ఎన్నుమితువే స్వామి నంబిళ్ళై అరుళిచ్చెయ్ తత్త్వజ్ఞానంగళుక్కు త్తాత్పర్యం.

ఇన్నముం, రహస్యత్రయసారత్తిల్ చరణౌ ఎన్ఱు, ద్వివచన ప్రయోగంపణ్ణువానెన్నెనిల్, ఏకవచనప్రయోగంపణ్ణినాల్, జాత్యేక వచనమాయ్ కొండు, లక్ష్మీగుణ విగ్రహంగళ్ విశేషణమాయ్ అవ్ విశేష్యమాయ్ కైయాల విశేష్యాంశభూతనాన అవనుక్కే ప్రాధాన్యేన కార్యకరత్వం విశేషణాంశమాన ఇవఱ్ఱుక్కుత్తదను

విధాయిత్యమాత్రమేయాయరుక్కుమాకై యాలే విగ్రహాత్తుక్కు
శుభాశ్రయత్వం, వాత్సల్యాదికళుక్కు ఆశ్రయణసౌకర్యాపాదకత్వం,
జ్ఞానశక్త్యాదికళుక్కు ఆశ్రితకార్యాపాదకత్వం, ఇతరగుణంగళుక్కు
తనీతనీయే కార్యభేదమెప్పడియో, అప్పడియే లక్ష్మీక్కుపురుష
కారత్వమే నిలైమైయాయరుక్కుం ఎన్ఱు అఱికర్ పురోహితరాన
యామునదేశికర్ అరుళిచ్చెయ్యార్.

చతుశ్లోకీ మూన్ఱాం శ్లోకవ్యాఖ్యానత్తిల్ పిరాట్టిక్కు,
ఉపాయత్వమిలై, పురుషకారత్వమేయుళుదు ఎన్ఱు పెరియవాచ్చాన్
పిళ్ళై యరుళిచ్చెయ్యార్.

అప్పడియానాల్, ఆచార్యనుక్కుం ఉపాయత్వం ఉన్ఱా
కాదోవెన్నిల్ కూడుం. అదున్ఱ్రియఃపతి యడియాక ఉండాయి
రుప్పదొన్ఱాకై యాలే పురుషకారత్వముం ఉపాయత్వముం అంగున్ఱా
యరుక్కుక్కుత్తైయిలై. పరత్వాది పంచకత్తోడొక్క ఆచార్యనై
యుం ఆతామవతారమాకసహపతిత్తువై కైయాలుం, “ఆచార్య
స్సహస్సాక్షాత్”, “గురురేవపరబ్రహ్మ” ఇత్యాదికళాలుం విలక్ష
ణాత్మవిశిష్టభగవత్స్వరూపం ఆచార్యనెన్ఱిట సదుపదేశత్తాలుం అవై
యిరండుమాచార్యనుక్కుండాక త్తట్టిలై. ఇన్నముం, మన్త్రరత్నత్తిల్
పూర్వఖండత్తిల్, ‘చరణా’ ఎన్ఱిట ద్విపచనత్తాలే ఈశ్వరనుక్కే
ఉపాయత్వముళుదు, పిరాట్టిక్కు ఉపాయత్వమిలై. ఉండాకిల్ ‘చర
ణా’ ఎన్ఱిట బహుపచనం (పన్నె) ఇరుక్కువేణుం. అప్పడి యిల్లా
మైయాలే అవళుక్కు ఉపాయత్వమిలై.

ఇన్నముం “అహం మత్ప్రాప్త్యపాయో వై .సాక్షాల్ల
క్షీపతిస్స్వయం” ఉపాయత్వం తద్విశిష్టత్తక్కాయరుక్కు, అదు అక
లుంబడి ఎంగనేయెన్నిల్, “సాక్షాల్లక్షీపతిస్స్వయం” ఎన్నుమిడత్తిల్,

విశేషణతాలే అతిరువుక్కుం ఉపాయత్వం ప్రసిద్ధమాంబోదు
లక్ష్మీపతిత్వత్తుక్కుం ఉపాయత్వం ప్రసంగిక్కుం. అప్పీదు, “జగన్నా
ధం ప్రపద్యే” ఎన్నుమిడత్తిలుం తద్విశేషణమానజగత్తుక్కుం ఉపా
యత్వం శొల్లవేండియిరుక్కుం. ఇప్పడి అతిప్రసంగబహుత్వం
ప్రాప్తమాం.

(శ్రీ) వైష్ణవసమయాచారనిషర్షం

ఇన్నముం, దీఘశరణాగతియాన తిరువాయ్మొళియిల్, “చిన్దై
యాలుం శొల్లాలుం శెయ్కై యాలుం దేవప్పిరానై యే” తన్దైతాయెన్దై
దైన్ద వణ్ కురుకూర్ వణ్ శతకోపన్, ముందెయాయిరత్తుళివై
తొలైవిల్లిమంగలత్తైచ్చొన్న, శెందమిమ్మపత్తుం వల్లార్ అడిమై
శెయ్ వార్ తిరుమాలుక్కే’ ఎన్నిటపాశురత్తిల్ దేవప్పిరానై యే
ఎన్నిట ఏవకారత్తాల్ ఈశ్వరనై యే ఉపాయమాక ఆఘ్రవార్ శరణ
మదైన్దారెన్దుం, అడిమై శెయ్ వార్ తిరుమాలుక్కే ఎన్దత్తాల్
ఇరువరుమాన శేర్దియిలే కైంకర్యం ప్రాప్తం ఎన్దు ద్వయత్తి అర్థం
ప్రకాశిక్కిటదు. ఇత్తాల్, పిరాట్టిక్కు ఉపాయత్వమిల్లై ఎన్దు సిద్ధం.

7-వ దు సూత్రం

హ్రీశ్చ తే లక్ష్మీశ్చ పత్యైః, పురుషసూక్తం || ౧౦ ||
తే - దేవరీరుక్కు, హ్రీశ్చ - భూమిప్పిరాట్టియుం, లక్ష్మీశ్చ
లక్ష్మీయుం, పత్యైః - దేవికళ.

అస్యేశానా జగతోవిష్ణుపత్నీ, శ్రీసూక్తం || ౧౧ ||
అస్య జగతః - ఇందజగత్తుక్కు, విష్ణుపత్నీ - విష్ణువిన్ పత్నీ
యాన పిరాట్టియానవళ్, ఈశానా - నియంతి.

అహన్తా బ్రహ్మణస్తస్య సాహమస్మి సనాతనీ || ౧౨ ||

సనాతనీ సాహం - సనాతనైయాన అంద నాన్, తస్య
బ్రహ్మణః - అందబ్రహ్మత్తిటు, అహంతా - నిరూపకైయాక,
అస్మి-ఇరుక్కి-తేక్.

తమసః పరమా ధాతా శంకచక్రగదాధరః ।

శ్రీవత్సవతా నిత్యశ్రీరజయశ్శాశ్వతోద్రువః

॥ ౫౩ ॥

రా-య-114-16.

తమసః పరమః - మూలప్రకృతికు- మేల్పుట్టవరుం, ధాతా-
సృష్టిపువరుం, శంఖచక్రగదాధరః - తిరువాళితిరుచ్చంగు గదై
ఇవై కళై వందినవరుం, శ్రీవత్సవతాః - శ్రీవత్సమెన్నుం మఱువై
త్తిరుమార్చిలుడైయవరుం, నిత్యశ్రీః - పిరాట్టియిన్ నిత్యసంబంధ
ముడైయవరుం, అజయ్యః - ఒరువరాలుం జయిక్- ముడియాతవరుం,
శాశ్వతః - ఎక్కా-లత్తిలుమిరుప్పవరుం, ద్రువః - నిత్యరుం ఆక
(రామర్ ఇరుక్కి-తార్.)

అ రు ం ప ద ం

అభిభవం-తడై, అప్రకాశం. ఇప్పడియిరుక్కై-యిలే-శేషిక్కు-
స్వరూపకైయామిరుక్కై-యిలే. అల్లాదార్-భూమినీళాదేవి ముద
లానవర్కళ్. • అవ్యవధానేన ఉండానసంబంధం - నిత్యసంబంధం,
సాక్షాత్ సంబంధం. నిష్పన్నమాన - ఉండాన. కర్కణి వ్యుత్ప
'త్తియిల్ శ్రీయతే ఎన్దు రూపం. అదఱు- సేవిక్-ప్పడుకితాళ్
ఎన్దు అర్థం. కర్కణివ్యుత్పత్తియిల్ శ్రీయతే ఎన్దు రూపం అతఱు-
సేవిక్కి-తాళ్ ఎన్దు అర్థం. నిఱుత్తు - తరాసునితైయాక ఇవ్వళ
వెన్దు కణిక్కిట్టు. అఱుత్తు-ఇప్పోరు అనుభావ్యం ఇవ్వళ వెన్దు భాగం శె
యదు. తీఱుమవళ్ - పుజిప్పిక్కు-మవళ్. మదుప్పిలే స్వరూపత్తి
నుడైయ నిత్యయోగత్తైయుం తిరుమార్పిల్ నిత్యయోగత్తైయుం

శొల్లకిఱతాకై యాలుం శ్రీరామాయణత్తిల్ అవతారత్తిల్ పిరివు
శొల్లకిఱతాకై యాలుం విరోధమిల్లె.

ఎంబెరుమానుక్కుం ఆత్మాపుక్కుం ప్రాప్తి అవినాభాతమా
యిరుక్కు, పురుషకారం వేండువా నెన్నెనిల్, ఇరుక్కిఱ సంసారముం,
ఎడు త్తడడంబు ఇంద్రప్రాప్తిక్కు ఇడై చ్చువరాన అన్యశేషత్వ స్వస్వా
తాత్ర్య దేహాభిమానంగలై విలైప్పిత్తు, తన్నె మఱిందు ఉరువ
మాయ్ పుణ్ణుమతాకై యాలే సాపరాధనాన తన్ పడియెయుం,
అపరాధత్తై యఱిక్కు సర్వజ్ఞనుమాయ్ అఱిందపడి అనుభ
విప్పిక్కుక్కు సర్వశక్తనుమాయ్ తాన్ స్వతంత్రనుమా యిరు
క్కుయాలే ఇవన్ అపరాధత్తై కండ్లీయచ్చెయ్యామైక్కు పురు
షకారంవేణుం.

(మాణిక్యమాలై)

8-వ దు సూత్రం

దేవత్వే దేవదేహీయం మనుష్యత్వే చ మానుషీ |

విష్ణోర్దేహీనురూపాం వై కరోత్యేషాఽత్మనస్తనం

॥ ౫౪ ॥

దేవత్వే-అవన్ దేవనాయురుక్కుంబోదు, ఇయం-ఇంద్రప్రీతి,
దేవదేహీ- దేవ శరీరత్తైక్కుండుం, మనుష్యత్వే చ-అవన్ మనుష్య
నాయ్ ప్పిఱక్కుంబోదు, మానుషీ - తాన్ మనుష్యదేహత్తైక్కుం
డుం, విష్ణోః - ఎంబెరుమారుక్కు, దేహీనురూపాం - దేహత్తిఱ్ఱు
అనురూపమాక, ఆత్మః తనుం - తన్ శరీరత్తై, ఏషా - ఇంద
ప్రీతి, కరోతి - శెయ్కితాల్.

రాఘవత్వేభవత్ సీతా దక్కిణీ కృష్ణజన్మని |

అన్యేషు చావతారేషు విష్ణోరేషాఽనురూపాయినీ

॥ ౫౫ ॥

వి. పు. 1. 9. 114.

రాఘవత్వే - ఎంబెరుమాన్ పెరుమాళాయ్ అవతరిత్తపోదు,
 సీతా - సీతాపిరాట్టియాక, అభవత్ - తిరువవతరిత్తాల్, కృష్ణ
 జన్మని - కణ్ణనాయవతరిత్తకాలత్తిల్, రుక్మిణీ - రుక్మిణియాక
 త్తిరువవతరిత్తాల్, విష్ణోః - ఎంబెరుమానుడైయ, అన్యేషు చ అవణా
 రేషు - మట్టలవతారంగళిలుం, ఏమా - ఇవళ్, అనపాయిసి -
 విట్టుప్పిరియాదవళ్.

లక్ష్మ్య సహ హృషీకేశో దేవ్యా కారుణ్యరూపయా ।

రక్షకస్సర్వసిద్ధాస్తే వేదాస్తేషుచ గీయతే ॥ లక్ష్మీతంత్రం 28. 25. ॥గీ॥

కారుణ్యరూపయా - కరుణారూపిణియాన, లక్ష్మ్య దేవ్యా
 సహ - పెరియపిరాట్టియారోడుకూడ, హృషీకేశః - ఇంద్రియంగళై
 నియమిక్కుం ఎంబెరుమాన్, రక్షకః - రక్షకనాక, సర్వసిద్ధాస్తే
 వేదాంతేషుచ - ఎల్లాసిద్ధాంతంగళిలుం వేదాంతంగళిలుం, గీయతే -
 శొల్లప్పదుకితాన్.

తతస్సా హ్రీమతీ బాలా భర్తర్ విజయహర్షితా ।

అవోచత్ యది తత్తథ్యం భవేయం శరణం హి వః ॥ రా. సుం. 58. 98.

తతః - పిఱకు, హ్రీమతీ - వెట్కనుడైంద, సా బాలా -
 అందబాలపురుషముళ్ళ జానకియానవళ్, భర్తః - తత్ప్రాణినాయక
 నుడైయ, విజయహర్షితా - విజయత్తైపుట్టివ్సృతినాల్ సంతోష
 మడైందవళాయ్, (యత్) అవోచత్ - త్రిజటై ఎన్నశొన్నాళో, తత్
 తథ్యమయది - అదు సత్యమాయిరుక్కుమేయానాల్, వః - ఉంగళుక్కు,
 శరణం భవేయం హి - రక్షకైయాక ఆకిఱ్ఱే (ఎన్టరాక్షసికళై
 ప్పార్తు సీతాపిరాట్టిశొన్నాళ్)

రాజసంక్రమవశ్యానాం కుర్వంతీనాం పరాజ్ఞయా ।

విధేయానాం చ దాసీనాం కః క్రుధ్యేత్ వాసరోత్తమ

॥. గీ॥

వానరోత్తమ - ఏ వానరశ్రేష్ఠనే, రాజసంశ్రయవశ్యానాం -
రాజసేవైయిల్ అమర్ద్రవర్కభుం, పరాజ్ఞయా-రాజావికటైయి
నాల్, కుర్వంతీనాం - ఇట్టకారియత్తై శైయ్కిటవర్కభుం, విధేయా
నాం - రాజకారియత్తై శైయ్యామల్పోనాల్ దండిక-పుడుకిటవర్
కభుమాన, దాసీనాం- వేలై క్కారికళిడత్తిల్, కః క్రుధ్యేత్ - ఎవక్
కోపిప్పాన్.

ప్రాప్తవ్యం తు దశాయోగాత్ పయైతదితి నిశ్చితం ।

దాసీనాం రావణస్యాహం మర్షయామిహ దుర్బలా ॥ ౪౩ ॥

రా. యు. 116. 40.

రావణస్య దాసీనాం - రావణదాసికభుడైయ, ఏతత్ -
ఎనై అరట్టతల్ శైయ్దతానదు, దశాయోగాత్ - కాలబలత్తాల్,
ప్రాప్తవ్యమితి మయానిశ్చితం - ఎన్నాల్ అయభవిక్క పుడవేణు
మెన్టనిశ్చయిక్క-పుట్టదు, దుర్బలా అహం-కృపాపరవశైయాననాన్,
అదావమ - అవర్కళైఅడి కొలై శైయ్ ఎన్టశొల్ల నెన్జురమిల్లా
మలిరుక్కిటనాన్, ఇహ - ఇందరాక్షసికల్ విషయత్తిల్, మర్ష
యామి - పొఱుక్కి టే.

పాపానాం వా శుభానాం వా వధార్హాణాం స్థవంగమ ।

• కార్యం కరుణమాశ్రేణ న కశ్చిన్నాపరాధ్యతి ॥ రా. యు. 116. 44.

హేస్థవంగమ - ఏవానరోత్తమ, పాపానాంవా - ఊఅభి
ప్రాయపుడి పాపంశైయ్దవర్కళాయుం, శుభానాంవా - ఎక్
అభిప్రాయపుడి పుణ్యంశైయ్దవర్కళాయుం, వధార్హాణాం - కొల్లు
కిటతఱుగ్గ యోగ్యర్కళాయుమిరుక్కిరవర్కళ
ఆశ్రేణ - పెరియవరాన ఉమ్మాలే, కరుణం కా
వేణు, కశ్చిత్ - ఎవనుం, నాపరాధ్యతి న - అన్యధా శైయ్కిటతి
ఎన్బత్తిలై.

అపత్యలాభో వై దేహీ మమాయం సముపస్థితః ।

కిమిచ్ఛసి సకామా త్వం బ్రూహి సర్వం వరాననే

॥ ౬౧ ॥

రా. ఉ. 42. ౪2.

హే వరాననే - నల్లముఖముడైయవళే, మమ - ఎనక్కు,
అయం అపత్యలాభః - పిల్లైయాకిఱ ఇందలాభమానసు, సముప
స్థితః - వందుకిట్టిఱు, సకామా త్వం - ఆశైయోఱుకూడియ నీ,
కిమిచ్ఛసి - ఎత్తైవిరుంబుకిఱాయ్, బ్రూహి - శొల్లువాయాక.

తపోవనాని పుణ్యాని ద్రష్టమిచ్ఛామి రాఘవ ।

గంగాతీరనివిష్టాని ఋషీణాం పుణ్యకర్మణాం ।

ఫలమూలాశినాం వీర పాదమూలేషు వర్తితం ।

ఏష మే పరమః కామో యత్కమాలఫలభోజిషు ।

అశ్వేకరాత్రం కాకుత్స్థస్థ వసేయం పుణ్యకీర్తిషు ॥ ౬౨ ॥ రా. ఉ. 42. ౪౩.

హే వీర రాఘవ - వీరనాన రాఘవనే, పుణ్యకర్మణాం -
పుణ్యకర్మంగళైయుడైయవర్కళుం, ఫలమూలాశినాం - పుష్ప
కిఱిగుకళై భుజిక్కిఱవర్కళుమాన, ఋషీణాం - మహరిషికిఱుత్తయ,
పాదమూలేషు వర్తితం - తిరువడియిక్ కీర్తిరుప్పతత్కాక, గంగా
తీరనివిష్టాని - గంగైయిక్కళైయిలిరుక్కిన్దనవుం, పుణ్యాని - అత
నాల్ పరిశుద్ధంగళాయిరుక్కిన్దనవుమాకియ, తపోవనాని - అందరిసి
కళుడైయతపోవనంగళై, ద్రష్టమిచ్ఛామి - పార్పతఱు - ఇచ్చిక్కిఱేన్,
మూలఫలభోజిషు - కిఱిగుపళుంగళై భుజిక్కిఱవర్కళుం, పుణ్యకీర్తిషు -
పావనమానకీర్తియుడైయవర్కళుమాన మహరిషికిఱిడత్తిలే, ఏకరాత్ర
మపి - ఒరునాళాకిలుం, వసేయం - వాసంపణ్ణ ఆశైప్పమకిఱేన్,
ఇతి యత్ - ఎన్దు యాదొన్దుండో, మే ఏషః పరమః కామః -
ఎనక్కు ఇదువే ఉయర్న్ద ఆశైయాయిరుక్కిఱదు.

స ఖల్వదైత్యవ సౌమిత్రే జీవితం జాహ్నువీజలే ।

త్యజేయం రాఘవం వంశే భతుర్మా పరిహాస్యతి ॥ రా. ఉ. 48. 8.

హేసామిత్రే - ఏ లక్ష్మణా, భర్తుః - భర్తావాకియ పెరుమా
 శిడత్తిల్ నిన్దు ఉండాన, రాఘవం-రఘుసంతానమానదు, భర్తుర్ వంశే-
 చక్రవర్తిరుమకళ వంశత్తిల్, మాపరిహాస్యతి- ఇల్లామల్ ఇరుక్క-
 కూడాదు ఎన్దు నాన్, అదైవ- ఇప్పోతే, జాహ్నవీజలే- గంగై
 యిల్, జీవితం - ప్రాణనై, న త్యజేయం ఖలు - విడవ్విల్లై, ఇతు
 ఉనక్కుం తెరియుమెన్దు అర్థం. గర్భిణియాన యాన్ ప్రాణనై
 విట్టాల్ కులం నశిక్కుం ఎన్దెణ్ణి నాన్ ప్రాణనై విడవ్విల్లై ఎన్దు కరుత్తు.

పతిర్ హి దైవతం నార్యాః పతిర్బంధుః పతిర్గతిః ।

ప్రాణైరపి ప్రియం తస్మాత్ భర్తుః కార్యం విశేషతః ॥ ౬౪ ॥

హి - యాతొరుకారణత్తాల్, నార్యాః - పెణ్ కళుక్కు,
 పతిః - నాయకనానవన్, దైవతం-దేయ్వింపోలే వణంగత్తున్ద వన్
 పతిః బంధుః - పతియానవన్ బంధుక్కళ్ పోల్ లాలనంపుణ్ణత్తుకుంద
 వన్, పతిగతిః - పతియానవన్ ప్రాప్యప్రాపకభూతనాకితాన్,
 తస్మాత్ - ఆకైయాలే, భర్తుః ప్రియం- కణవచుక్కుప్రియమాసతు,
 ప్రాణైః - ప్రాణంగళాలుం, విశేషతోఅపి అతఱుక్కుమేన్పుట్టత
 నాలుం, కార్యం- శేయ్యవేణ్ణుం.

శక్యా లోభయితुం నాహమైశ్వర్యేణ ధనేన వా ।

అనన్యా రాఘవేణాహం భాస్కరేణ ప్రభాయధా ॥ రా.సుం.21.15.

అహమ్ - నాన్, ఐశ్వర్యేణ - నీ కొడుక్కిఱుఅధికార త్తినాలా
 వదు, ధనేన వా - ధన త్తినాలావదు, లోభయితुం న శక్యా-వంచిక్కు
 ముడియాడవళ్, ఏనెనిల్, భాస్కరేణ ప్రభాయధా అనన్యా-సూర్య
 నై విట్టు క్కాంతి ఎప్పడిప్పిరియామలిరుక్కుమో, తథా - అప్పడి,
 రాఘవేణ అనన్యా - రాఘవరై విట్టు నాన్ పిరియమాట్టేన్.

నేయమర్హతి వైశ్వర్యం రావణాస్త్రపురే శుభా ।

అనన్యా హి మయా సీతా భాస్కరేణ ప్రభా యథా ॥ ౬౬ ॥

రా. యు. 121. 19.

శుభా ఇయం - శుభైయాన ఇందసీతాపిరాట్టి, రావణాంతః
పురే - ఇరావణనుడైయ అంతఃపురత్తిలే, ఐశ్వర్యం న అర్హతి - అధి
కారంపెట యోగ్యైయల్లల్, ఏనెల్, భాస్కరేణ ప్రభాయథా
అనన్యా- సూర్యనైవిట్టు కాన్తైయప్పడి ప్పిరియాతో, మయాసీతా
అనన్యా హి - అప్పడియేనైన్విట్టుప్పిరియాదవళ్సీతై .

సర్వాన్ సమాగతాన్ దృష్ట్వా సీతా కామాయవాసిని ।

అబ్రవీత్ ప్రాంజలిర్ వాక్యమథోద్వహైరవాఙ్ముఖీ ॥ ౬౭ ॥

కామాయవాసిని - కామాయత్తైయడుత్తియ, సీతా-సీతైయా
నవళ్, సమాగతాన్ సర్వాన్ దృష్ట్వా-వందల్లారైయూపార్తు, అథో
దృష్టిః - కీట్రినోక్తి-యకణ్కళైయైయవళాయ్, అవాఙ్ముఖీ -
కీట్రినీట్రినత్తలైయైయైయవళాయ్, ప్రాంజలిః-కైయం అంజలియు
మాయ్, వాక్యం అబ్రవీత్ - వార్తైశొన్నాల్.

యథాహం రాఘవాదన్యం మగసాపి న చింతయే ।

తథా మే మాధవీ దేవీ వివరం దాతుమర్హతి ।

మనసా కర్మణా వాచా యథా రామం సమర్థయే

తథా మే మాధవీ దేవీ వివరం దాతుమర్హతి ॥ ౬౮ ॥

అహం-నాన్, యథా - ఎప్పడి, రాఘవాత్ అన్యం - పెరు
మూలై కాన్టీలుం వేటుపురువనై, మనసాలపి న చింతయే-మనత్తా
లుందినైక్క-విత్తైయో, తథా - అనుసత్యమానాల్, మే - ఎనక్క,
మాధవీదేవీ - భూమిదేవియానవళ్, వివరం దాతుం అర్హతి- ఇడంతరు

వాళాక. యథా-ఎప్పడి, మనసా కర్మణా వాచా-మనంవాక్కు-శెయ్ కై
 ఇవై కళాల్, రామం సమర్థయే-రామనై యేపట్టి ఇరుండేనో, తథా -
 అదు సత్యమాంపక్ష త్తిల్, మాధవీ దేవీ వివరం దాతుమర్హతి-భూమిప్పి
 రాట్టి ఇడంతరువాళాక, రామాత్ అన్యం- రామనై మొట్టయ, పరం
 న వేద్దిచ-వేటారు త్తరై యటియే నెన్ కిఱ, ఏతత్ - ఇంద, మేడక్తం-
 ఎన్నుడైయవార్తై మెయ్యాకిల్, మాధవీ దేవీ వివరం దాతుమర్హతి
 - భూమిప్పి రాట్టి ఇడంతరువాళాక.

తథా శపన్త్యాం వై దేహ్యం ప్రాదురాస్మిహాద్భుతం ।

భూతలాదుద్భుతం దివ్యం సింహాసనమనుత్తమమ్ ।

ధ్రియమాణః శిరోభిస్తు నాగైరమితవిక్రమైః ।

దివ్యం దివ్యేన వపుషా సర్వరత్నవిభూషితం ।

తస్మిన్స్తు ధరణీ దేవీ బాహుభ్యాం గృహ్య మైథిలీం ।

స్వాగతేనాభినన్ద్యేనామాసనే చోపవేశయత్ ।

తామాసనగతాం దృష్ట్వా ప్రవిశంతీం రసాతలం ।

పుష్పవృష్టిరవిచ్ఛిన్నా దివ్యా సీతామవాకిరత్ ॥

॥ ౬౯ ॥

వై దేహ్యం - సీతాపిరాట్టియానవళి, తథాశపన్త్యామ్ -
 అప్పడిశబ్దంపట్టుంకాలత్తిల్, మహాద్భుతం-పెరియ ఆశ్చర్యకరమాన
 దుం, దివ్యం-దివ్యమానతుం, అనుత్తమం-ఉయర్ వట్టనం, భూతలాత్
 ఉద్భుతం - భూమియిల్ నిన్టుంఉయర్ క్కిళ్ళంబిఱతు, అమితవిక్రమైః -
 అళవట్టుపరాక్రమముడైయ, నాగైః - సర్పంగళాల్, శిరోభిః - తలై
 కళాల్, ధ్రియమాణం - తూక్కప్పట్టదుం, దివ్యేనవపుషా - దివ్య
 మాన అమైప్పిన్ అతిశయ త్తోడుకూడినదుం, సర్వరత్నవిభూషితం -
 సకలరత్నంకళాల్ అలంకరిక్కప్పట్టదుం, దివ్యం - లోకోత్తరమా
 నదుమాన, సింహాసనం-సింహాసనమానదు, ప్రాదురాస్మిత్ - వెల్కిక్కి

శంబిట్టు, తస్మిన్స్తు - అందసింహాసనత్తిల్, ధరణీదేవీ- భూదేవియాన
వళ్, మైథిలీం - సీతాపిరాట్టియై, బాహుభ్యాంగృహ్య - ఇరండు
కైకళాలుం ఎడుత్తుక్కొండు, సనాం - ఇందప్పిరాట్టియై, స్వాగతేన-
నల్వరవినాల్, అభినన్ద్య - సంతోషపుషుత్తివైత్తు, ఆసనేచ -
అందఆసనత్తిల్, ఉపవేశయత్ - ఉటూరవైత్తాల్, ఆసనగతాం -
ఆసనత్తిలిరుందవళాయ్, రసాతలంప్రవిశంతీం - పాతాళలోకత్తిల్
ప్రవేశియానిట్టిఱ, తాం-అందసీతాపిరాట్టియై, దృష్ట్వా - పార్త్తు,
దివ్యా-దేవహోకత్తిలుండాన, పుష్పవృష్టిః-పుష్పవర్షమానదు, సీతాం
- జానకియిక్మేల్, అవిచ్ఛిన్నా - ఇడైవిడామల్, అవాకిరత్ -
పొట్టొందదు.

ఔదార్యకారుణికతాశ్రితవత్సలత్వ ।

పూర్వేషు సర్వమతిశయితమత్ర మాతః ।

శ్రీరంగధామ్ని యదుతాన్యదుదాహరంతి ।

సీతావతారముఖమేతదముష్య యోగ్యం

శ్రీగుణరత్న ॥ 20 ॥

హేమాతః - వారీర్ నిరుపాధికమాతావాన శ్రీరంగనా
చ్చియారే, ఔదార్య - సర్వేష్టంగళైక్కొడుపుతెఱ్ఱిఱ, ఔదార్య
మెన్న, కారుణికతా - కరుణైయోడికూడియరుక్కుం తన్నెయెన్న
ఆశ్రితవత్సలత్వ-ఆశ్రితర్గళిడత్తిల్ వాత్సల్యమెన్న, పూర్వేషు-ఇవై
ముతలాక వుడైయ కల్యాణగుణంగళిల్, సర్వం - ఎల్లకల-ల్యాణ
గుణంగళుం, రంగధామ్ని-శ్రీరంగక్షేత్తిరత్తిల్, అత్ర-ఉమ్ముడైయ-
ఇంద అవతారత్తిల్, అతిశయితం-విశేషమాయరుక్కిఱు, యత్ -
ఎందకారణత్తాలెన్నిల్, సీతావతారముఖం - సీతావతారముదలాన,
అన్యత్ - వేఱుఎంద అవతారంగళుండో, ఏతత్ - ఇను; అముష్య
ఇందగుణప్రకాశికైక్కుం. యోగ్యం - తగుందదాయ్ ఇరుక్కుం
ఎన్దు, ఉదాహరన్తి-(ఐతిహాసికరుం) పౌరాణికరుం, శొల్లుకిఱార్కళ్.

అ రుం ప దం

మాయుంవక్త. (తిరువాయ్-5-4-3)

తత్ గుణసారత్వతాలే - అందకృపాగుణత్వై స్వరూపనిరూ
పకధర్మమాక ఉడైత్తాకైయాలే. పరమకృపై - పురుషకారం
పేండామల్ ఎప్పోతుం తలైయెఱుత్తిరుక్కుంకృపై. తర్జనం - శరీర
వ్యాపార త్తినాల్ వెరుట్టుకై. భక్త్వనం - వాక్కినాల్ వెరుట్టుకై.
చిత్రవధం - ఉయిరైప్పొక్కా-దపడి నానావిధహింసై పణ్ణుకిఱు.
అరువిత్తిన్ద్ర - ప్రాణనోడేయిరుక్కై-యిల్ మాంసత్వై అరువిత్తిన్ద్ర
ఆర్థాపరాధైకళి-అప్పోనుపణ్ణుప్పట్ట కుట్టుగళైయైయై వర్కళి.
తిరువయిఱు నాయ్ త్తిరుక్కిఱ - గభిణియూయిరుక్కిఱ. ముడిన్దుపి
ఱ్ఱైక్కై-ముడిందు పిఱ్ఱైక్కైయూలుండాకుం సాతోవత్తై య్దైకి
ఱు. తేట్టమాకనిఱ్ఱు - వేడియతాయిరుక్క. పాడాట్టి - పొలుత్తు.
ప్రాణనై నోక్కి-కొండతఱ్ఱు. మూన్దుకారణం. ప్రాణనై విట్టాల్ అప
రాధం దృఢమాయ్విడుం; అల్లను వల్విన్దైయ్ పెణ్ పిఱుండే
ఎన్నిఱపడి ప్రాణనై విడ త్తనక్కు స్వాతంత్ర్యమిల్లై; అల్లను రఘువంశం
స్థుతతియిల్లామల్ నశిత్తుప్పోం. ప్రత్యయం - శుద్ధి. తిరళి - శుద్ధిపరి
షత్ తనక్కైఱ - ఆత్మసాక్షియాక. స్వాగతం - వరవైవిరుం
బుదల్.

9-వ దు సూ త్రం

స భ్రాతుశ్చరణౌ గాఢం నిషీడ్య రఘునందనః ।

సీతామవాచాతియశాః రాఘవం చ మహావ్రతం రా-అ-31-2 ॥ 20 ॥

అతియశాః - మహాయశస్సై న్నియుడైయ, సః రఘునందనః -
అంద ఇళైయపెరుమాళ్, భ్రాతుః చరణౌ - తమైయనుడైయ తిరు
వడికళై, గాఢం నిషీడ్య - ఉఱుదియాకప్పిడిత్తుక్కొండు, మహావ్రతం
రాఘవంచ-సత్యవ్రతనాన రామనైక్కుటిత్తు, ఉవాచ - శొన్నార్,

సీతామునాచ ఎన్నను పురుషకారజైచొచ్చెను.

రాఘవమునాచ ఎన్నను ఉపాయజైచొచ్చెను.

ఏమను కృష్ణు రామేణ లక్ష్మణసంఘతాంజలిః ।

సీతాసమక్షం కాకుత్స్థమిదం వచనమబ్రవీత్ రా-అ-15-6- ॥ 22 ॥

రామేణ-పెరుమాళాల్, ఏవం - ఇవ్విధమాన్, ఉక్త-శీల్, పుట్ట, లక్ష్మణఃతు - ఇళైయపెరుమాళ్, సంఘతాంజలిః - అంజలి యోడు కూడినవరాయ్క్కొండు, సీతా సమక్షం - సీతాపిరాట్టి మున్నిలైయిల్, కాకుత్స్థం - పెరుమాళైనోక్క, ఇదంవచనం - ఇంద వార్తయై, అబ్రవీత్ - శొన్నార్.

పరవాసస్మి కాకుత్స్థ త్వయి వర్షశతంస్థితే ।

స్వయంతురుచిత్రే దేశే క్రియతామితి మాం వచ రా-అ-15-7- ॥ 23 ॥

హేకాకుత్స్థ-ఏ పెరుమాళే, త్వయి - దేవరీర్, వర్షశతం-నూఱు వషణం, స్థితే-ఇరుందాలుం, పరవాసస్మి- ఉమకు, పరతంత్రనా యిరుక్కి-తేన్, స్వయంతు-దేవరీరే, రుచిత్రే-రమణీయమాన, దేశే-ఇడ త్రిల్, క్రియతామితి - ఆశ్రయం శెయ్యుప్పడవేంఁసునున్పు, మాం వచ- అడియేనైక్కుటిత్తు అరుళిచ్చెయ్యవేణుం.

కేన తే నాగనాసారు విక్షతం వై స్తనాత్తరవ ।

కః క్రీడతి సరోషేణ పఞ్చవక్త్రేణ భోగినా ॥ 24 ॥ రా-సుం-88-26-

హే నాగనాసారు - యానైయిన్ తుంబిక్కై-పోస్త తుండైయై యుడైయవళే, తే - ఉన్నుడైయ, స్తనాత్తర- స్తన మధ్యమానదు, కేన - ఎవనాల్, విక్షతంవై - పుణ్ పడుతప్పట్టకు, పఞ్చవక్త్రేణ - విరిత్తముకముడైయదుం, సరోషేణ - కోపముడైయనుమాన, భోగినా - పాంబినాల్, కః - ఎవన్, క్రీడతి - విళై యాడుకితాన్

సపిత్రా చ పరిత్యక్తః సురైశ్చ సమహ్నిభిః ।

త్రీకలోకాన్ సమృక్రిమ్య తమేవ శరణిన్ద్రః॥ రా-సుం-88-89, ॥ 25 ॥

పితౄచ - తాయతన్తయాయు, మహర్షి భిః - మహరిషికళోడు
 కూడియ, నురైః - చ- దేవర్ కళాలుమ్, పరిత్యక్తః - విడప్పట్ట,
 సః - అందక్కా-కాసురన్, త్రీన్ లోకాన్ - నూన్లు ఉలకంగళై,
 సంపరిక్రమ్య-నన్తాయ్ త్తిరింక, తమేవ - అందప్పెరుమాళైయే, శర
 ణంగతః - శరణమన్తందాన్.

స తం నిపతితం భూమా శరణ్యశ్శరణాగతమ్ ।

వధార్హచుపి కాక్కున్కి కృపయా పర్యహలయత్ ॥రా-సుం-38-34॥ 2౬ ॥

భూమా నిపతితం - భూమియిల్ విక్రన్తసిడక్కి-అయం, శరణా
 గతం - శరణాగతనుమాన, తం-అందక్కా-కాసురన్, శరణ్యః కాకు
 థన్కి-అందరక్షకనాన్ పెరుమాళ్, వధార్హచుపి-వధత్తియు- యోగ్య
 మానాలుం, కృపయా-పరున్జాయల్, పర్యహలయత్ - కాప్ప
 ట్టినార్.

పురతః పతితం దేవీ ధరణ్యాం వాయసం తదా ।

రచ్చిరః సాదమోక్షస్య మోక్ష మామస జానకీ ॥

తముత్థాప్య క రణాథ కృపాపీయూష సాగరః ।

రరక్ష రామో గుణవాన్ వాయసం దయయ్యుత్తత ॥ 2౭ ॥

జానకీదేవి-సీతాదేవియాననభ, తదా - అప్పేను, ధరణ్యాం-
 భూమియిల్, పురతః పతితం - మున్నిలైయిల్ విక్రన్త, వాయసం -
 కాకడై, తస్యోపదయోః - పెరుమాళ్లయ తిరువడికళిల్, తచ్చి
 రః - అందక్కా-కాసురనున్తయతలైయై, యోజయామాస - చేర్తు
 వైత్తాళే, అథ - పిఠకు, కృపాపీయూష సాగరః - కృపైయా
 కిఠి అమృతక్కి డలాన, గుణవాన్ - గుణశాలియాన, రామః - పెరు
 మాళ్, తం - అందక్కా-కడై, కరేణ - కైయ్యూల్, ఉత్థాప్య -
 ఎరుత్తు, రరక్ష - రక్షిత్తాం, వాయసం - కాకడ్డై, దయయా -
 దయైయినాల్, ఐత్తత - కళిగక్షిత్తాం.

ఇహ సంతో న వా సన్తి సంతో వా నానువర్తసే ।

తథాహి విపరీతా తే బుద్ధిరాచారవర్జితా ॥ రా-నుం-20-28 ॥ 2౮ ॥

ఇహ - ఇందవిడత్తిల్, సన్తః - సత్పురుషర్కళ్, నవా
సన్తి - ఇల్లైయా, సతః వా - ఇరుందార్కళాకిల్, నానువర్తసే -
అవర్కళై అనువర్తనంపణ్ణవిల్లైయా, తథాహి-అతనాలేయన్తో, తే-
ఉనకు, బుద్ధిః విపరీతా - బుద్ధియానదు విపరీతమాయిరుక్కిఅదు,
ఆచారవర్జితా - పెరియోర్కళ్ పోకుంవళియిల్ పోకామలిరు
క్కిఅదు.

పాపానాం వా శుభానాం వా వధార్హాణాం ప్లవంగమ ।

కార్యజ్ఞురుణమార్యేణ న కశ్చిన్నాపరాధ్యతి ॥ 2౯ ॥

60-వ దు లెక్క తై ప్పారక్క.

మాతన్యైథిరాక్షసీస్త్వయి తథైవార్ద్రాపరాధాస్త్వయా ।

రక్షన్త్యా పవనాత్మజాల్లఘుతరా రామస్య గోష్ఠీ కృతా ।

కాకం తం చ విభీషణం శరణమిత్సుక్తిక్షమా రక్షత ।

సానసాన్ద్రమహాగంసుఖయతు ఙ్క్షాన్తిస్తవాకస్మిక్ ॥ ౩౦ ॥

(శ్రీగుణరత్న.

హేమాతః - ఏ ఉలకత్తిఱుత్తాయే, మైథిలి - సీతా
దేవియే, త్వయి - దేవరీర్ విషయత్తిల్, తథైవ - అప్పేడిప్పట్ట,
ఆర్ద్రాపరాధాః - అపరాధంగళైప్పణ్ణిన కై ఉలరాదవర్కళుమాన,
అతావమ తీరక్కళియ అపరాధంశెయ్ద, రాక్షసీః - రాక్షసికత్తై,
పవనాత్మజాత్ - తిరువడియిడమిరుందు, రక్షన్త్యా - రక్షిక్కి-అ,
త్వయా - ఉన్నాల్, కాకం - కాకాసురనైయుం, తం విభీషణం
చ - అంద విభీషణనైయుం, శరణం ఇతి - ఉక్తిక్షమా శరణ
మెన్ఱు శొల్లుకిఱవర్కళై, రక్షతః - రక్షిత్త, రామస్య - పెరుమా
నుడైయ, గోష్ఠీ - గోషియానదు, లఘుతరాకృతా - తాత్రివాక

పుణ్ణపుట్టదు, సా - అప్పడివట్ట, ఆకస్మికీ - నిర్వేతుకమాన. తవ
క్షాంతిః - ఉమ్ముడైయ పొలుమైయానదు, సాన్ద్రమహాగసః - నెరు
క్కమాన మహాపాపంగళైయుడైయ, నః - అడియోంగళై, సుఖ
యతు-సుఖిప్పిక్క-వేండుం.

అ రుం ప దం

వికృతరాయ్-భయన్దు, అనుసారత్తాలే- నల్ వాడైయాలే.

10-వ దు సూ త్రం

- శృణాతి నిఖిలాన్ దోషాన్ శృణాతిచ గుణైర్జగత్ || ౮౦ ||

నిఖిలాన్ దోషాన్ - ఎల్లా దోషంగళైయుం, శృణాతి - నశిప్పి
క్కి-తాళ్, జగత్ - ఉలకత్తై, గుణైః - గుణంగళాల్, శృణాతి -
విస్తరిక్క-చ్చెయ్కి-తాళ్.

అ రుం ప దం

ప్రామాణికమానవర్థం - ఇంద ప్రకరణత్తిల్ ప్రతిపాదిక్క-
వేండుంజాధం. శృంఘ్రిణధాతువినాల్ హింసాయాం ఎన్దు అర్థం.
ఇత్తాల్, చేతననుడైయ అపచారంగళై పోక్కిక్కితాళ్. శృంఘ్రిణ
ధాతువినాల్ విస్తారం ఎన్దుమ్ అర్థం. ఇత్తాల్ ఎంబెరుమానుడైయ
గుణంగళై విస్తారపుడుత్తుక్కితాళ్.

11-వ దు సూ త్రం

అ రుం ప దం

‘ఉపవేల్’ (తిరుప్పావై 28) ‘ఎతిర్ సూత్తల్’ (తిరువాయ్ 2-7-6.)

కుడసిర్ వట్టైయలుం-సంబన్ధత్తై యఱుక్కైక్కాక సీర్ నిత్తెంద
కుడత్తైయుడైక్కయాలుం. కణ్ణువు - ప్రతిబంధకం. కాల్పావినిన్దు -
కాల్ ఊన్దినిన్దు.

12-వ దు సూత్రం.

పితేవ త్వత్ప్రేయాన్ జనని పరిపూర్ణాగసి జనే ।

హితస్రోతోవృత్త్యా భవతి చ కదాచిత్కలుషధీః ॥

కిమేతన్నిర్దోషః క ఇహ జగతీతి త్వముచితై ।

రుపాయైశేతద్విస్మార్త్య స్వజనయసి మాతా తదసి నః ॥ శ్రీగుణరత్న ॥

హేజననీ-ఏతాయే, పరిపూర్ణాగసిజనే-పూర్ణమానపాపంచెయ్య జనంగలిడత్తిల్, పితేవ-తకప్పున్ పోల, హితస్రోతోవృత్త్యా-హితవిషయమాన వ్యాపారత్తోడుకూడినవనాయ్, త్వప్రేయాన్-ఉమ్ముడై యప్రియనానభగవాన్, కదాచిత్ - ఒరుకాలత్తిలుం, కలుషధీః భవతిహి - కోపత్తైయడైందబుద్ధియుడైయవనాకిల్, అప్పీదు కింవతత్ - ఇచ్చీట్టత్తుక్కు-అడియెన్న, ఇహజగతి - ఇందఉలకత్తిల్, కః నిర్దోషః - అపరాధమట్టిరుప్పార్ యార్, ఇతి-ఎన్ఱు, ఉచితైః ఉపాయైః - ఉచితమానఉపాయంగళాల్, విస్మార్త్య-అపరాధంగళై ముక్కుంబడిశేయ్మ, స్వజనయసి - తకపరిజనమాన అనంతగరు డవిష్వక్సేనాదికళుడన్ సమమాకచ్చైయ్కితాయ్, తత్ - ఆత్మ యాల్, నః - అడియోంగళుక్కు, మాతా అసి - తాయారాకఇర్దు క్కితాయ్.

ప్రాణసంశయమాపన్నం దృష్ట్వా సీతాథ వాయసం ।

త్రాహి త్రాహీతి భర్తారమువాచ దయయా విభుమ్॥ (పద్మపురాణం)

అథ - పిఱకు సీతా - సీతాపిరాట్టియానవళి, ప్రాణసంశయం అపన్నం - ప్రాణనిల్ సందేహంజనిక్కుంబడియాన ఆపత్తైయడైంద, వాయసం - కాకాసురనై, దృష్ట్వా - పార్తు, దయయా, కరుణై యినాల్, త్రాహిత్రాహీతి - రక్షిప్పాయాక రక్షిప్పాయాక ఎన్ఱు, భర్తారం విభుం-తనక్కుభర్తావాన పెరుమ్మాలై, దయయా ఉవాచ - దయైయినాల్ శొన్నాల్.

మిత్రహాపయికం కర్తుం రామః స్థానం పరీషుతా ।

వధం చానిచ్ఛతా ఘోరం త్వయాసౌ పురుషన్వభః ।

విదితస్స హి ధర్మజ్ఞః శరణాగతవత్స్యః ।

తేన మైత్రీ భవతు తే యది జీవితమిచ్ఛసి

॥ ౮౪ ॥

స్థానంపరీషుతా - నీనిలైక్క వోరిడంవేండుమెన్ కిట ఎణ్ణము
డైయవనుం, ఘోరం వధమినిచ్ఛతా - ఘోరమాన వధంవేండా
మెన్టెణ్ణముడైయవనాయిరుక్కుంపక్షత్తిల్, త్వయా - ఉన్నాల్,
పురుషన్వభః - పురుషోత్తమరాన, రామః - పెరుమాళ్, మిత్రమ్
కర్తుమ్ హేపయికం - స్నేహితరాకి చ్చెయ్యత్తకుందవర్, సహి-అంద
రామరోవెన్టాల్, ధర్మజ్ఞః - ధర్మంగళై యఱిందవరెన్టుం, శరణాగత
వత్సలః - శరణమెన్టు వందవర్కళిడత్తిల్ వాత్సల్యముళ్ళవరెన్టుం,
విదితోహి-ఎంగుం ప్రసిద్ధిపెట్టవరన్తో, జీవితమిచ్ఛసి యది, నీ జీవిత
రుక్కునినైక్కుం పక్షత్తిల్, తే-ఉనక్కు, తేన - అవనుడన్, మైత్రీ
భవతు - స్నేహముండాకవేణ్ణుం.

13-వ దు సూత్రం.

అరుం పతం.

“పజ్ఞయ”(తిరువాయ్-9-2-1)

అభినన్ది - ఎణ్ణం, రావణనై అరుళాలే తిరుత్తాదొఱ్ఱిన్దతు
దేవతైకళుక్కు రావావధప్రతిజ్ఞైపణ్ణినపడియాలే పెరుమాళ్
అభిప్రాయత్తై పిన్బట్టి నిన్టాళ్. ఆనాల్ “మిత్రహాపయికంకర్తుం”
ఇత్యాదియాల ఉపదేశిప్పానెన్నెనిల్? పిఱర్ అనధాంకండాల్ సర్వజ్ఞై
యాయుందాలుం అడిమండియోడే నలంగుంశీలపై యుడైయవ
ళాకైయాలే ఒరునాడడంగ అనర్థప్పళుకిట పడియొక్కండు“అన్యత్
ఉపక్రాంతం అన్యత్ ఆపతితం” ఎన్టాప్పాలే తన్నైమఱుండుపదే
శిత్రాళిత్తనై.

14-వ దు సూత్రం

న త్వేవాహం జాతు నాసమ్ న త్వం నేమే జనాధిపాః ।

న చైవ న భవిష్యామస్మిన్వే వయమతః పరం ॥ శ్లోగీతై-2. 12 ॥ ౮౫ ॥

అహం- నాన్, జాతు-ఇప్పోదు నడక్కి-ట కాల త్రిలు-ముక్
కాల త్రిలుం, నాసం ఇతి తు నైవ- ఇల్లె యెన్నిదిల్లె, త్వం - నీయుం,
నాసీఃఇతి న - ఇల్లె యెన్నిదిల్లె, ఇమే జనాధిపాః- ఇంగు ఇరుక్కి-ట
రాజాక్క-ళుం, న సంతి ఇతి న - ఇల్లె యెన్కిదిల్లె, వయం సర్వే
నాన్ ఇరాజాక్క-ళ సకలరుం, అతఃపరం - ఇనివరప్పోకికాల త్రిలుం,
న భవిష్యామః ఇతి న - ఇరుప్పోమిల్లె యెన్నిదిల్లె.

దేహినోఽస్మిక్ యథా దేహే కామారం యావనం జరా ।

తథా దేహంతరప్రాప్తిధీకర స్తత్ర న ముహ్యతి ॥ శ్లో-గీ-2-18- ॥ ౮౬ ॥

దేహినః-ఒరుదేహ త్రిలిరుక్కి-ట ఆత్మాపుక్కు, అస్మిక్-దేహే-
ఇందదేహ త్రిల్, కామారం - బాల్యముం, యావనం-యావనముం,
జరా- క్షిత్తనముం, యథా-ఎప్పడియో, తథా - అప్పడియే, దేహః
స్తరప్రాప్తిః-వేటుదేహ త్తైయడైకిదిదుం, తత్ర-అందవిషయ త్రిల్, ధీరః-
ధైర్యముళ్ళవక్, న ముహ్యతి - మయక్క-త్తై యడైయమాట్టాన్.

అస్తవస్త ఇమే దేహః నిత్యస్యాత్మాశ్శరీరిణః ।

అనాశినోఽప్రమేయస్య తస్మాద్యుభ్యస్య భారత ॥ శ్లో-గీ-2-18- ॥ ౮౭ ॥

నిత్యస్య-నిత్యనాయుం, అవినాశినః-అమ్మివిల్లాతవనాయుం, అప్ర
మేయస్య-జ్ఞానస్వరూపనాకైయాలే అశవిటందవై భవత్తై యడైయవ
నాయుమిరుక్కి-ట, శరీరిణః - ఆత్మావినుడైయ, ఇమే దేహః - ఇంద
శరీరంగళ్, అస్తవస్తః నాశముళ్ళవై కళాక, ఉక్తాః- శొల్లప్పట్టిరుక్కి-
ట్టన, తస్మాత్ - ఆకైయినాల్, హేభారత - ఏ భరతవంశ త్రిలుం
జాన అర్జుననే, యద్యస్య - శండ్డైశేయవాయాక.

న జాయతే మ్రియతే వా కదాచి ।

న్నాయం భూత్వా భవితా వా న భూయః ।

అజోనిత్యకృశ్యతోఽయం పురాణో ।

న హన్యతే హన్యమానే శరీరే॥ (శ్రీ గీతె. 2. 20.) ॥ ౮౮ ॥

అయమ్ - ఇవ్వత్సావానవన్, కదాచిత్ - ఒరుక్కా-లుం,
న జాయతే మ్రియతే వా - పిఱప్పనుమిల్లై శావనుమిల్లై, అయం -
ఇంద ఆత్మావానవన్, భూత్వా - ఉండాకి, భూయః - మఱుపడి
యుం, న భవితా వా - ఉండాకప్పకితానిల్లై, అయం - ఇందజీవన్,
అజః - పిఱప్పిల్లాదవన్, నిత్యః - నాశమిల్లాదవన్, శాశ్వతః -
స్థిరమాయరుక్మి-అవన్, పురాణః - మున్నమిరుక్మి-అవన్, ఆత్మ
యాల్, శరీరే- శరీరమానదు, హన్యమానే- కొల్లప్పడుకిన్ట పోదిలుం,
న హన్యతే - జీవన్ కొల్లప్పడుకిన్టదిల్లై.

వాసాంసి జీర్ణాని యథా విహాయ నవాని గృహ్లాతి నరోఽపరాణి ।

తథా శరీరాణి విహాయ జీర్ణాన్యన్యాని సంయాతి నవాని దేహీ ॥ ౮౯ ॥

(శ్రీ. గీ. 2. 22)

నరః - మనితన్, యథా - ఎప్పుడి, జీర్ణాని - కందల్కళా
యిరుక్మి-అ, వాసాంసి - వస్త్రంగళై, విహాయ - విట్టు, అపరాణి
నవాని - వేతాన నూతన వస్త్రంగళై, గృహ్లాతి - ఎఱుత్తుక్కొ-ళ్ళు
కితానో, తథా-అప్పుడియే, దేహీ- ఆత్మావానవన్, జీర్ణాని- పఱు
యతాన, శరీరాణి-శరీరంగళై, విహాయ-విట్టు, నవాని- పుతయనవా
యుం, అన్యాని - వేతాయుమిరుక్మి-అ, శరీరాణి - శరీరంగళై,
సంయాతి - అడ్డకితాన్.

భూమిరాపోషణో వాయుః ఖం మనోబుద్ధిరేవ చ ।

అహంకార ఇతీయం మే భిన్నా ప్రకృతిరష్టధా ।

అపరాయమిత స్వనాథం ప్రకృతిం విద్ధి మే పరామ్ ।

జీవభూతాం మహాబాహో యదేయం ధార్యతే జగత్ ॥ (శ్రీ.గీ.7.4.5.)

మే - ఎన్నుడైయ, ఇయం - ఇంద, ప్రకృతిః - శరీరమా
 నదు, భూమిః - భూమి, ఆపః - జలం, అనలః - నెగుప్పు, వాయుః
 - కాఱ్ఱు, ఖం - ఆకాశం, మనః - మనసు - బుద్ధిః - బుద్ధి, అహం
 కారః - అహంకారం, ఇతి అష్టధా భిన్నా-ఎన్ఱు ఎట్టువిధమాయ్ వేఱు
 పట్టిరుక్మిటదు, హే మహాబాహుః - ఏ భుజబలముళ్ళ అగుననే,
 ఇయం - ఇమ్మాయెయూనదు, అపరా - తాఱ్ఱిందదు, ఇతఃతు - ఇతై
 కాట్టిలుం, అన్యం - వేతానదుం, యయా - ఎతనాల్,
 ఇదంజగత్ - ఇంద ఉలకం, ధార్యతే - ధరిక్కప్పడుకిఱతో, తాం -
 అప్పడిపట్టదుమాన, మే - ఎన్నుడైయ, జీవభూతాం - జీవస్వరూప
 మాన, ప్రకృతిం - శరీరతై, పరాం - శ్రేష్ఠమాక, విద్ధి - అఱింసు
 కొల్. అచేతనమాన విందుభూతంగళుం, ప్రకృతి మహత్ అహం
 కారంగళుం ఎనక్కు త్తాఱ్ఱిందశరీరం. జీవస్వరూపమాయ్ ఇరుక్మిన్ఱు
 శరీరమే మేలానదు. అదనాల్ ఇప్పపళ్ళుం ధరిక్కప్పట్టుళదు.

సర్వస్య చాహం హృది సన్నివిష్టో మత్తః సప్రతిర్జ్ఞానమహానశ్చ ।

వేదైశ్చ సవైకారహమేవ వేద్యోవేదాన్తకృద్వేదవిదేవ చాహమ్ ॥

(కీ-గీ-౧౧-౧౫)

సర్వస్యచ - సమస్తప్రాణికళుడైయ, హృది-మనత్తిల్, అహం-
 నాన్, సన్నివిష్టః - ఇరుక్మిన్, మత్తః - ఎన్నిడత్తిలిరుందే, సప్రతిః -
 పూర్వానుభూత విషయమాన స్మృతియుం, జ్ఞానం-అఱివుం, అహోహ
 నంచ-అజ్ఞానముం ఉండాకిన్ఱున, సర్వైః - సమస్తంగళాన, వేదైఃచ -
 వేదంగళినాలుం, వేద్యః-తెరింసుకొళ్ళత్తక్కవన్, అహమేవ-నానే,
 వేదవిత్ - వేదార్థంగళై యఱిందవనుం, వేదాంతకృత్చ - వేదాంత తై
 చ్చెయ్దవనుం, అహమేవ - నానే.

ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం హృదేశేష్టన తిష్ఠతి ।

భ్రామయత్ సర్వభూతాని యన్త్రాయాధాని మాయయా ॥ (కీ. గీ. 4, 6)

హే అర్జున-ఓ - అర్జునా, యన్త్రా)రూఢాని - తన్నాటుండా
 క్క-ప్పట్టతాయుం ప్రకృతియెన్తు పెయరుడైతాయుం దేహేంద్రియ
 రూపమాయుమిరుక్కి-ఱయన్త్ర)త్తిలేఱిన, అదావమ శరీర త్తిలిరుక్కి-ఱ,
 సర్వభూతాని - సకల ప్రాణికళైయుం, మాయయా - సత్వం ముద
 లియ గుణంగళుళ్ళ విష్ణుమాయైయాలే, భ్రామయన్ పూర్వకర్మా
 నుసారమాయ్ ప్రవృత్తిశెయ్దుకొండు, ఈశ్వరః- ఈశ్వరనానవన్,
 సర్వభూతానాం - సకల ప్రాణికళుడైయ, హృద్దేశే - హృదయ
 ప్రదేశేత్తిల్, తివ్రతి - ఇరుక్కి-ఱాన్.

పరిత్రాణాయ సాధూనాం వినాశాయ చ దుష్కృతాం ।

ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగేయుగే ॥ శ్రి.గీ.4.8. ॥ ౯3 ॥

సాధూనాం-సాధుక్కు-ళ్ళుడైయ, పరిత్రాణాయ- తాప్పాట్టువద
 ట్కా-కవుం, దుష్కృతాం - కెట్టవర్కళుడైయ, వినాశాయచ - నాశ
 త్తిట్కా-కవుం, ధర్మసంస్థాపనార్థాయ - ధర్మత్తై నిలైనిఱుత్తువద
 ట్కా-కవుం, యుగే యుగే-యుగంతోఱుం, సంభవామి-పిఱిక్కి-న్టేన్.

సమోహం సర్వభూతేషు న మే ద్వేష్యోఽస్తి న ప్రियః ।

యే భజన్తి తు మాం భక్త్యా మయి తే తేషు చాప్యహమ్ ॥ శ్రి.గీ. 9-29.

అహం - నాన్, సర్వభూతేషు - ఎల్లా ప్రాణికళిడత్తిలుం,
 సమః - సరియాయురుక్కి-ఱేన్, మే- ఎనక్కు, ద్వేష్యః-శత్రువుం, న
 అస్తి-ఇట్టై. ప్రియః-ఇష్టనుమిట్టై. యే తు-ఎవర్కళ, మాం -
 ఎనై యభక్త్యా-భక్తియోడు, భజన్తి-సేవిక్కి-ఱార్కళో, తే-అవర్కళ,
 మయి-ఎన్నిడత్తిలిరుక్కి-ఱార్కళ, అహమపి-నానుం, తేషు-అవర్కళ
 కళిడత్తిల్ ఇరుక్కి-ఱేన్.

ప్రకృతేః క్రియమాణాని గుణైః కర్మాణి సర్వశః ।

• అహంకారవిమూఢాత్మా కర్తావామితి మన్యతే ॥ శ్రి. గీ-2-27 ॥ ౯౪ ॥

ప్రకృతేః - మూలప్రకృతియినుడైయ, గుణైః - సత్వాది
 ముక్కు-ణంగళాల్, సర్వశః - నానావిధమాయ్, క్రియమాణాని-పణ్ణ

పుడుకిట, కర్కాణి - కృత్యంగళై, అహంకారవిమూఢాత్మా-అహం
కారత్తాల్ బుద్ధియిల్లాదజీవన్, అహం కర్తేతి-నాన్ చెయ్కితేనెన్దు,
మన్యతే-ఎణ్ణుకితాన్.

యతతోహ్యపి కాస్తేయ పురుషస్య విపశ్చితః ।

ఇంద్రియాణి ప్రమాథీని హరన్తి ప్రసభం మనః ॥ శ్రీ. గీ. 2-60 ॥ ౯౬ ॥

హే కాంతేయ - ఏలర్జునా, యతతః అపి - ఇంద్రియంగళై
జయిక్క-వేణుమెన్దు యత్నంశెయ్కిటననాయరున్దాలుం, విపశ్చితః -
ప్రాజ్ఞనాన, పురుషస్య - పురుషుడైయ, మనః - మనత్తై, ప్రమా
థీని-కలంగచ్చెయ్కిట బలిష్ఠంగళాన, ఇంద్రియాణి - ఇంద్రియంగళ్,
ప్రసభం - బలాత్కారమాక, హరన్తి - ఇక్రతుక్కుండు పోకిన్దన.

అసంశయం మహాబాహో మనోదుర్నిగ్రహం చలమ్ ।

అభ్యాసేన తు కాంతేయ వైరాగ్యేణ చ గృహ్యతే ॥ శ్రీ-గీ-6-౪5

మహాబాహో - పెరియతోళై యుడైయ, కాంతేయ - ఓ
అర్జుననే, మనః - మనసు, దుర్నిగ్రహం- అడక్కు-వదలుకు- మికవుం
కవ్వం, చలం - సంచలముళ్ళుం ఎన్నలిల్, అసంశయం - సందేహ
మిల్లై, అప్పడి యిరుందపోదిలుం, అభ్యాసేన - పుక్కుత్తాలుం,
వైరాగ్యేణ చ - వైరాగ్యత్తాలుం, గృహ్యతే - అడక్కుపుడు
కిటను.

తాని సర్వాణి సంయమ్య యుక్త ఆసీత మత్పరః ।

వశే హి యస్యేంద్రియాణి తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిష్ఠితా ॥ శ్రీ-గీ-2-61- ॥౯౭॥

యుక్తః-యోగత్తై యుడైయవన్, తాని సర్వాణి సంయమ్య-
అప్పడిప్పట్ట ఇంద్రియంగళై యడక్కి, మత్పరః - ఎన్నెయే ప్రధాన
మాక అడైందవనాక, ఆసీత - ఇరుక్కుక్కడవన్, యస్య హి - ఎవ
నుక్కు, ఇంద్రియాణి - ఇంద్రియంగళ్, వశే - స్వాధీనత్తిల్ ఇరు
క్కిన్దనవో, తస్య-అవమక్కు, ప్రజ్ఞా - బుద్ధియానదు, ప్రతిష్ఠితా -
నిలై యాయురుక్కిటను.

యతోయతో నిస్సరతి మనశ్చచ్చలమస్థిరమ్ ।

తతస్తతో నియమ్యైతదాత్మ స్యేవ వశం సయేత్ ॥ శ్రీ-గీ-6-26- ॥౯౯॥

అస్థిరం- అస్థిరముం, సంచలం - సంచలముమాన, మనః - మనసు, యతః యతః - ఎందెందవిడ త్తిల్, నిస్సరతి - ఓడుకొడుదో, తతః తతః - అందందవిడ త్తిల్ ఇరుండు, ఏతత్ - ఇందమనత్తై, నియమ్య - అడక్కి, ఆత్మ స్యేవ-తన్నిడ త్తిలేయే, వశంసయేత్ -స్వాధీన మాక ప్పణ్ణవేండియరు.

చతుర్విధా భజన్తే మాం జనాసుకృతిన్ోష్టున ।

అర్చో జిజ్ఞాసురథార్థీ జ్ఞానీ చ భరత్స్వభ ॥ శ్రీ-గీ-11-16- ॥ ౧౦౦ ॥

హేభరత్స్వభ అర్జున - ఓ భరతకుల శ్రేష్ఠనాన అర్జునా, ఆర్తః - నప్తమాన ఐశ్వర్యత్తై మీశపుం కోరుకొవక, జిజ్ఞాసుః- స్వాత్మప్రాప్తియై విరుంబుకొవక, అర్థార్థీ - దరిద్రనాయురుండు ఐశ్వర్యత్తై కోరుకొవక, జ్ఞానీచ - భగవానై యడైయవిరుప్ప ముళ్ళవన్ ఎచ్చు, చతుర్విధాః - నాలువకైప్పట్ట, సుకృతినః - పుణ్య శాలికళాన, జనాః - జనంగళ్, మాం - ఎనై ఎ, భజన్తే - అడైకి తార్కళ్.

ద్వౌ భూతసర్గా లోకేస్మిన్ దైవ ఆసుర యేవ చ ।

• దైవోవిస్తరశః ప్రోక్త ఆసురం పార్థ మే శృణు ॥ శ్రీ-గీ-16-6-

అస్మిన్ లోకే - ఇవ్వలకిల్, దైవః - దైవమెన్ఱుం, ఆసుర ఏవచ - ఆసురమెన్ఱుం, భూతసర్గా- భూతసృష్టికళ్, ద్వా - ఇరుండు విధంగళ్, దైవః - దైవసృష్టియానదు, విస్తరశః ప్రోక్తః - విశద మాయ శొల్ల ప్పట్టదు, హే పార్థ-ఏ కుంతీపుత్ర నే, ఆసురం మే శృణు -ఆసురసృష్టియైప్పట్టి ఎన్నిడమిరుండు కేళ్.

దైవీ సమృద్ విమోక్షాయ నిబద్ధాయాసురీ మతా ।

మా శుచః సంపదం దైవీమభిజాతోసి పాండవ ॥ శ్రీ, గీ. 16-5 ॥౧౦౨॥

దైవీ సంపత్ - దేవసంపత్తానదు, విమోక్షాయ - మోక్ష
త్తిష్ఠాపారుట్టుమ్, అసురీ - అసురసంపత్తానదు, నిబద్ధాయ - బంధత్తై
యుండాక్కు-వతఱుం, మతా - కారణమెన్టు నిచ్చుయిక్క-ప్పట్టిరు
క్కిఱదు, హే పాండవ- ఏపాండుపుత్రనాన అర్జునా, దైవీం సంపదం-
దైవసంపత్తై, అభిజాతః అసి - అడై యప్పిఱందవనాక ఇరుక్కి-తాయ్
మా శుచః-వ్యసనప్పడాదే.

హంత తే కథయిష్యామి దివ్యా హ్యత్మవిభూతయః ।

ప్రాధాన్యతః కురుశ్రేష్ఠ నాస్త్యన్తోవిస్తరస్య మే ॥శ్రీ. గీ. 10-19॥ ౧౦౩ ॥

హేకురుశ్రేష్ఠ - ఏ కురుకులశ్రేష్ఠ నే, ఆత్మవిభూతయః-ఎన్ను
డైయ ఐశ్వర్యంగళ్, దివ్యాహి-దివ్యంగళెల్లవా ప్రాధాన్యతః-ముక్కి
యమానవైకళై, తే-ఉనక్కు, వత్సామి - శొల్లుకితేన్, హస్త -
అయ్యో, ఏనెన్టాల్, మేవిస్తరస్య-ఎన్నుడైయ విభూతికళిక విస్తార త్తి
ఱుం, అన్తఃనాస్తి - ముడివిల్లై.

న తు మాం శక్యసే ద్రష్టుమనేనైవ స్వచక్షుషా ।

దివ్యం దదామి తే చక్షుః పశ్య మే యోగమైశ్వరం ॥శ్రీ. గీ. 11-8॥ ౧౦౪ ॥

అనేన- ఇంద, స్వచక్షుషైవ తు- ఉకళిణినాలేయే, మాం -
ఎన్నై, ద్రష్టుం-పార్ పుదఱుం, న శక్యసే-శక్తనాకమాట్టాయ్, దివ్యం-
జ్ఞానస్వరూపమాన, చక్షుః-కణ్ణై, తే-ఉనక్కు, దదామి-కొడుక్కితేన్,
మే-ఎన్నుడైయ, ఐశ్వర్యం యోగం - అచిన్తత్యమాన ప్రభావత్తై,
పశ్య-పార్.

పశ్యామి దేవాంస్తవ దేవ దేహీ సర్వాంస్తథా భూతవిశేషసంఘాత్ ।

బ్రహ్మణిమిశంకమలాససస్థమృషీంశ్చ సర్వానురగాం శ్చ దివ్యాన్ ॥౧౦౫॥

శ్రీ. గీ. 11-15

హేదేవ - ఓ కృష్ణమూర్తి, తవ-ఉమ్ముడైయ, దేహీ-విశ్వ
రూపశరీరత్తిల్, దేవాన్-దేవర్ కళై యుం, తథా-అప్పడియే, సర్వాన్

భూతవిశేషసంఖ్య - పలవిధ జంగమస్థావరంగళాన భూతంగళైయుం,
 ఈశం - శివనైయుం, కమలాసనస్థం - తామరైప్పువై ఆసనమాక
 పుడైయ బ్రహ్మనైయుం, సర్వాకబుషీన్-ఎల్లారిమికళైయుం, దివ్యాన్
 ఉరగాన్-విచిత్రమాన సర్పంగళైయుం, పశ్యామి- పార్క్కిటే.

మన్మథనా భవమద్భక్తో మద్యాజీ మాం సమస్కరు |

మామేవైష్యసి యుక్తైవమాత్మానం మత్పరాయణః || శ్రీ. గీ. 13-9-

మన్మథనాః - ఎన్నిడత్తిల్ మనతై వైత్తవనాయుం, మద్భక్తః-
 ఎన్నుడైయభక్తనాయుం, మద్యాజీ - ఎన్నైఆరాధిక్కి అవనాయుం,
 భవ- ఆకకడవాయ్, మాం-ఎన్నై, నమస్కరు-నమస్కారంశెయ్,
 ఏవం - ఇవిధమాయ్, మత్పరాయణః - ఎన్నైశరణమడైన్దవనాయ్,
 ఆత్మానం- మనతై, యుక్తై - యోగత్తిల్ నిలైనిటుత్తి, మామేవ
 ఎన్నైయే, ఏష్యసి - అడైవాయ్.

దైవీ హేమ గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా |

మామేవ యే ప్రపద్యంతే మయామేతాం తరంతి తే || శ్రీ. గీ. 7.14.

గుణమయీ - గుణస్వరూపమాయుం, దైవీ - దైవసమ్మం
 దమాయుమిరుక్కి-అ, ఏవా - ఇంద, మమ - ఎన్నుడైయ, మాయా-
 మాయైయానదు, దురత్యయా - తాండముడియాదదు, మామేవ -
 ఎన్నైయే, యే - ఎవర్కళ్, ప్రపద్యంతే - శరణమడైకితార్కళ్,
 తే - అవర్కళ్, ఏతాం మాయాం - ఇంద ప్రకృతియై - తరన్తి,
 తాంసుకితార్కళ్.

తతః పదం తత్ పరిహృతవ్యం యస్మిన్ గతా న నివర్తన్తి భూయః |

తమేవ చాద్యం పురుషం ప్రపద్యేయతః ప్రపత్తిః ప్రస్తుతా పురాణీ

శ్రీ. గీ. 15. 4.

తతః - పిన్దు, యస్మిన్ - ఎంద స్థానత్తిల్, గతాః- అడైన్ద
 వర్కళ్, భూయః - ముఱుపడియుం, న నివర్తన్తి - తిరుంబి సంసార

త్తిఱ్ఱు వరువదిత్తై యో, తత్ పదం - అందస్థానమానను, పరిమాగ్గిత
వ్యం - తేడత్తక్కను, యతః - ఎవనిడత్తిలిరుందు, పురాణీ - వెకు
కాలమాయ్ తోడర్న్దు వందిరుక్కిఱు, ప్రవృత్తిః - నుసారప్రవృత్తి
యానను, ప్రస్మతా - పరవి యిరుక్కిఱుదో, తమేవ ఆద్యం పురుషం -
అవాదిపురుషునైయే, ప్రపద్యేత - శరణుడైయవేండుం.

తమేవ శరణం గచ్ఛ సర్వభావేన భారత ।

తత్ప్రసాదాత్ పరాం శాంతిం స్థానం ప్రాప్యసి భారత ॥ శ్రీ.గీ.18.62.

హేభారత - భరతవంశ త్తిలుదిత్తవనే, సర్వభావేన - కర
ణత్రయత్తాలుం, తమేవ - సకలజగత్తిఱ్ఱుం నియామకనాయుం
ఊత్రతవాత్సల్యత్తినాల్ ఉనకు సారథియాయుం ఎతిరిలిరుందు
ఉనై ౨ ఏవుక్కిఱునాయుమిఱ్ఱుక్కిఱు అవనైయే, (ఎనై ౨యే,) శరణం
గచ్ఛ - శరణుడై వాయ్, తత్ ప్రసాదాత్ - అవనుడైయ అనుగ్ర
హత్తినాల్, పరాంశాంతిం - సర్వకర్మ బంధనివృత్తియుం, ప్రాప్య
-అడైన్దు, శాశ్వతం-నిత్యమాన, స్థానం-పరమపదత్తైయుం, ప్రాప్యసి-
అడై వాయ్.

మత్రాపి

॥ ౧౧౦ ॥

45-వ దు ఇ ల క గం పా ర గ్గ .

త్వమేవోపాయభూతో మే భవ

॥ ౧౧౧ ॥

త్వమేవ - దేవరీరే, మే-ఎనకు, ఉపాయభూతఃభవ - ఉపా
యమాక ఆకవేండుం.

సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ ॥

అహం త్వం సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మా శుచః॥ శ్రీ.గీ.18.66.

సర్వధర్మాన్ - సకల ధర్మంగళైయుం, పరిత్యజ్య - విట్టువిట్టు,
మాం ఏకం - ఎన్నొరువనైయే, శరణం వ్రజ - ఉపాయమాకఅడై,
అహం-నాన్, త్వం-ఉనై ౨, సర్వపాపేభ్యః-సకలపాపంగళిల్ నిన్దుం-
మోక్షయిష్యామి- విడువిప్పేన్, మా శుచః - వ్యసనప్పుడాడే.

ఉపాదత్తే సత్తాస్థితినియమనాద్యైః చిదచితౌ ।

స్వముద్దిశ్య శ్రీమానితి వదతి వాగౌపనిషదీ ।

ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవ తత్త్వం స తు గుణా ।

స్తతస్త్యాం రంగేశయ శరణయవ్యాజమభజం ॥ శ్రీరంగరాజ ॥ ౧౧౩ ॥

హేరంగేశయ - సీరంగనాథనే, శ్రీమాన్ - పెరియపిరాట్టి
యారైయుడైయపెరుమాళ్, చిదచితౌ - చేతనాచేతనంగళై, సత్తాస్థి
తినియమనాద్యైః - సృష్టి స్థితి నియమనంగళ్ ముదలాకవుడైయ
వ్యాపారంగళినాల్, స్వ - తన్నై, ఉద్దిశ్య - ఫలభాక్కాకఎణ్ణి, ఉపా
దత్తే - స్వీకరికి-తాన్, ఇతి - ఎన్ఱు, బౌపనిషదీ వాక్ - ఉపనిషత్
వాక్యమానగ, వదతి - శొల్లుకిటమ, తత్ - ఆకైయాల్, ఇహ -
ఇవిషయత్తిల్, ఉపాయోపేయత్వే - ఉపాయత్వ ఉపేయత్వంగళ్,
తవ-దేవరీరుకు, తత్త్వం - స్వరూపం, న తు గుణాః - గుణంగళల్ల,
తతః - ఆకైయాల్, త్యాం - దేవరీరై, అవ్యాజం - నిర్వ్యాజమాక,
శరణం-ఉపాయమాక, అభజం - అజ్ఞాందేన్.

కార్పణ్యదోషోపహతస్వభావః, పృచ్ఛామి త్వాం ధర్మసంమూఢచేతాః ।

యచ్ఛేయసాన్యస్త్విచ్ఛితం బ్రూహి తస్మై, శిష్య ప్రేమాంశాధిమాం త్వాం

ప్రపన్నం ॥

శ్రీ-గీ-2-7 ॥ ౧౧౪ ॥

అహం - నాన్, కార్పణ్యదోషోపహతస్వభావః - దుఃఖయా
కిట దోషత్తాల్ కలంగిన స్వభావత్తైయుడైయవనాయ్, ధర్మసం
మూఢచేతాః - ధర్మ మిన్నదు అధర్మ మిన్నదు ఎన్ఱు అఱియాదమన
త్తైయుడైయవనాయ్, త్వాం పృచ్ఛామి - ఉమ్మైక్కే-టి-తేన్,
మే - ఎనక్కు, యత్ - యాతొన్ఱు, శ్రేయః - నన్నైయో,
తత్ - అత్తై, నిశ్చితంబ్రూహి - నిశ్చయిత్తు అరుళిచ్చెయ్యవేణుం,
అహం - నాన్, తే శిష్యః - ఉనక్కు-శిష్యన్, త్యాం ప్రపన్నం
మాం - ఉన్నై శరణం పుకుంద ఎన్నై, శాధి-నియమిత్తరుళవేణుం.

అరుంపదం

ఎన్నెప్ (తిరువాయ్ 2-3-2) అతియాతన (2-3-2)

అస్థానే స్నేహం - అనుచితస్నేహం. లింగత్వం - స్వరూప నిరూపకత్వం. ఉభయలింగత్వం-అఖలహేయక్రత్యనీకత్వం, సమస్త కల్యాణగుణాత్మకత్వం. ఆయ్ వ్యాఖ్యానత్తిల్, ఉపాయోపేయత్వేతది హతవ తత్త్వం న తు గుణా ఎన్ఱు ఉపేయత్వంపోలే ఉపాయత్వముం స్వతస్సిద్ధమాయ్ తత్కృత్యముం స్వకృత్యమాయరుందతేయా కిలుంఉపాయాంతరంగ భుపాయమాక త్తానుపేయమానాప్పొలన్ఱియే కరుముకైమాలైయై సుమ్మాడాక్కువారైప్పొల, శేయలఱుతియాలే ఉపేయమాన తానే ఉపాయమాయ్, ఆగంతుకతత్కృత్యముం శేయ్య పేండినమైయైప్పట్టి ఏటిట్టుక్కొండానెన్నలామితే ఎన్ఱత్తై యుట్ కొండు. అన్ఱి క్కే, ఉపేయమాన తన్నె ఎన్ఱారు ముండు ఎన్ఱు అరుళి చ్చెయ్దదు. స్వకృత్యం - ప్రార్థితవనై రక్షితై.

15-వ దు సూత్రం

శ్రుతిః స్మృతిర్మమైవాజ్ఞా యస్తాముల్లంఘ్య వర్తతే।

ఆజ్ఞాచ్ఛేధీ మమ ద్రోహీ మద్భక్తోఽపి న వైష్ణవః॥ విష్ణుధర్మం॥ ౧౧౫ ॥

శ్రుతిః-వేదంగళుం, స్మృతిః-స్మృతికళుం, మమ-ఎన్నడైయ్, ఆజ్ఞైవ - కట్టలైకళే, యః - ఎవ్ తాన్, తాం- అవైకళై, ఉల్లంఘ్య - తాండి, వర్తతే- ఇరుక్కితానో అవ్, ఆజ్ఞాచ్ఛేధీ - ఎన్ కట్టలైయై మీఱినడందవ్, (ఆతలాల్,) మద్భక్తోఽపి- అవ్ ఎన్నిడత్తిల్ భక్తి శేయ్దవనాయినుం, న వైష్ణవః - వైష్ణవనల్లవ్.

అరుంపదం

నికరిల్ (తి-వా-6-10-10)

తన్నేణ-శేర్దు, పచ్చె-శపకారం. శువడు-గోమూత్రాదికళ్. కడై వాల్పుటం-యోనిప్రదేశం. వత్తంబు-హేయమాన ద్రవద్రవ్యం.

16-వ దు సూత్రం

త్వం మాతా సర్వలోకానాం దేవదేవో హరిః పితా ।

త్వయైతత్ విష్ణునా చాంబ జగద్వ్యాప్తం చరాచరం॥ శ్లో.వి.పు 1.7.9

ఏ లక్ష్మీయే, త్వం - దేవరీక్, సర్వలోకానాం మాతా - సర్వజగత్తుక్కు తాయాక ఇరుక్కి-టీక్, దేవదేవఃహరిః-ఎల్లాదేవతై కళుక్కుం మేలానదేవతైయాన భగవాన్, పితా-తకప్పనాక ఇరుక్కి-తార్. హే అంబ-ఏ తాయే, ఏతత్ - ఇంద, చరాచరం జగత్ - చేతనాచేతన రూపమాన ఉలకమాదు, త్వయా-ఉమ్మాలుం, విష్ణునా చ - విష్ణువినాలు, వ్యాప్తం- వ్యాపిక్కి-ప్పట్టిరుక్కి-టదు.

అఖిల జగన్మాతరం శరణ మహాప్రపద్యే ॥ గద్యం. 1. ॥౧౧౭॥

అఖిలజగన్మాతరం - ఎల్లావులకత్తుక్కుం తాయాకియపెరియ పిరాట్టియై, అసూ శరణం ప్రపద్యే- నాన్ శరణమడైకిజేన్.

పితాసి లోకస్య చరాచరస్య త్వచస్య పూజ్యశ్చ గురుగరీయాన్ ।

స త్వత్సమోద్భవభృధికః కుతోన్యో లోకత్రయేష్యప్రతిమప్రభావ ॥

శ్లో. గీ. 11. 48.

త్వం - సీక్, అస్య - ఇంద, చరాచరస్య లోకస్య- చేతనాచేతన రూపమాన ఉలకత్తిటుక్కి, పితా అసి-తకప్పనా యిరుక్కి-టీక్, పూజ్యః చ - పూజ్యరాయుం, గరీయాన్ గురుః - మేలాన ఆచార్యరాయుమిరుక్కి-టీక్, హే అప్రతిమ ప్రభావ - ఈడిల్లాద మహిమై యైయుడైయవరే, లోకత్రయేషి-మూన్టులకిలుం, త్వత్ సమఃనాస్తి-దేవరీరుక్కు-సమానమానవన్ ఇట్టై, అస్యః అభృధికః-వేటు మేలానవన్, కుతః - ఏతు? (కిడైయాతెన్ట పడి)

‘ఎతిక్ శూత్రిల్’. (తి. వా. 2. 7. 6.)

17-వ దు సూత్రం .

అపర్యాదః తుద్రః చలచుతిరనూయాప్రసవభూః ।

కృతఘ్నాద్గుర్యానీ స్మరపరవో వచ్చనపరః ।

నృశంసః పాపివ్యః కథమహమితోదుఃఖజలధేః ।

అపారాదుత్తీణా స్తవ పరిచరేయం చరణయోః ॥స్తోత్రరత్నం 62॥౧౧౯॥

అమర్యాదః - వేదత్తిల్ శొల్లప్పట్టమర్యాదైయై త్తవిర్ త్త
వనాయం, అసూయాప్రసవభూః-అసూయైక్కు-ఉత్పత్తిస్థానమాయం
కృతఘ్నః - ఉపకారికళిడత్తిల్ అపకారత్తై చ్చెయ్యుమవనాయం,
దుర్మానీ - ఈశ్వరోహం ఎన్దు ఇరుప్పవనాయం, స్మరపరవశః -
కామనుక్కు- పురతంత్రనాయం, మాచనపరః - పిఱరై వంచి
ప్పవనాయం, నృశంసః-శిశ్వసిప్పిడిడత్తిల్ కూరనాయం, పాపివ్యః -
పాపత్తిల్ నిలై నిన్దువనాయముళ్ళ, అహం - అడియే, అపారాత్ -
కరై కాణ వొణ్ణాతతాన, ఇతః దుఃఖజలధేః - ఇందదుఃఖ సముద్ర
త్తిల్ నిన్దుం, కథం-ఎప్పడి, ఉత్తీర్ణః - కరైయేఱినవనాయ్, తవ-దేవ
రీరుడైయ, చరణయోః- తిరువడికళి, పరిచరేయం-కైంకర్యం పణ్ణ
పోకిఱే.

బుధ్వా చ నో చ విహితాకరణైర్నిషిద్ధ ।

సంసేవస్తైస్త్వదపచారశతైరసహ్యైః ॥

భక్తాగసామపి శతైర్భవతాప్యశ్చైః ।

హస్తీశవాక్తను మనోజనితైర్నతోఽస్మి ॥ వరదరాజస్తవం 79 ॥

హేహస్తీశ - ఏ కరిగిరిపతియే, బుధ్వాచ - అజింమం,
నోచ - అఱియామలుం, వాక్తనుమనోజనితైః - వాక్కు కాయం
మనమ్ ఇవైకళాల్ శెయ్యప్పట్టనవుం, భవతాపి - దేవరీరాఁ,ం,
అగత్యైః - ఎణ్ణముడియాదనవుం, విహితాకరణైః - కృత్యాకరణం
గళాలుం, నిషిద్ధసంసేవనైః - అకృత్యకరణంగళాలుం, అసహ్యైః -
పొఱుక్కముడియాదనవుమాన, త్వదపచారశతైః - దేవరీరిడత్తిల్
శెయ్యప్పట్ట అనేకఅపరాధంగళాలుం, భక్తాగసాం శతైరపి - అనే
కభాగవతాపచారంగళాలుం, హతః అస్మి - అడిపట్టవనాయిరుక్కి
ఱే, ఎన్స్వరూపమానదు నప్తమాయిత్రైన్దు పడి.

అతిక్రామన్నాజ్ఞాం తవ విధినిషేధేషు భవతే ।

హ్యభిప్రహ్యన్ వాక్ ధీకృతిభిరపి భక్తాయ సతతం ।

అజానన్ జానన్ వా భవదసహనీయాగసి రత ।

సహిష్ణత్వాత్ రంగప్రవణ తవ మా భూవమపరః ॥ శ్రీరంగ-ఉత్ 91.

హేరంగప్రవణ - శ్రీరంగత్తిల్ నిత్యవాసంశెయ్యుమవనే,
విధి నిషేధేషు- ప్రవృత్తినివృత్తికళిల్, తవ - దేవరీరుడైయ, ఆజ్ఞాం -
ఆజ్ఞైయై, అతిక్రామన్ - తాండ్రిక్కొండు, భవతేఽపి - దేవరీర్ పొరు
ట్టుమ్, భక్తాయ అపి - భక్తర్ కళిల్ పోరుట్టుం, వాక్ ధీ కృతిభిః
అపి - వాచికమానసిక కాయకరూపంగళాన కర్మంగళిలుం, సతతం -
ఎప్పోదుం, అజానన్ - తెరియామలుం, జానన్ వా - తెరిందుం,
అభిప్రహ్యన్-నన్టకదోహంశెయ్యుకొండుం, భవదసహనీయాగసి-
దేవరీరాల్ పొటుక్కొండుడియాద అపరాధత్తిలుం, రతః- ఆసక్తనాన
నాన్, సహిష్ణత్వాత్ - పొటుక్కిఱ స్వభావత్తి నాల్, తవ -
దేవరీరుక్కు, అపరః - ప్రణీయన్ట క్కే, మాభూవం - ఆకక్కడ
వేనల్లెన్, భరిక్క త్తకుందవ నాకితే.

అ రుం ప దం

నీచనేన్ (తి-వా-3-3-4)

నీచనేన్ ఎన్టు దోషముం, నితైవొన్టుమిలేఎన్టు గుణహా
నియుం, ఎన్ గణ పాశంవైత్త ఎన్టు ఇవైయే హేతువాక త్తమ్మై
అంగీకరిత్తైన్టు ఆత్మవార్ తమ్మై అనుసంధితార్. అమర్యాదః
ఎన్టు గుణహానియైయుం, త్సుద్రం ఎన్టు తొడంగి దోషత్తైయుం
అశవందార్ అరుళిచ్చెయ్దార్.

18-వ దు నూత్రం.

రాజసంశ్రయ

॥ ౧౨౨ ॥

58-వ దు లెక్కం పార్కు.

పాపానాం

॥ ౧౨౩ ॥

60-వమ లెక్క-ం పార్క-

భవేయం శరణం

॥ ౧౨౪ ॥

57-వమ లెక్క-ం పార్క-

19-వ దు సూత్రం.

ఆభరణస్యాభరణం ప్రసాధనవిధేః ప్రసాధనవిధిః ।

ఉపమానస్యాపి సఖే ప్రత్యుపమానం వపుస్తస్యాః ॥ విక్రమార్వశీయం.

హే సఖే- తోమ్రనే, తస్యాః-అందఉర్వశీయినుడైయ, వపుః-
శరీరమానదు, ఆభరణస్య - భూషణత్తిఱుం, ఆభరణం - భూషణ
మాయిరుక్కుం, ప్రసాధనవిధేః- వస్త్రాది అలంకార త్తిఱుం, ప్రసా
ధనవిధిః - అతిశయమాన అలంకార విశేషమా యిరుక్కుం, ఉప
మానస్య అపి-ఉపమాన త్తిఱుం, ప్రత్యుపమానం-వేతాన ఉపమాన
మాయిరుక్కుం. (ఇవభుడైయ ముఖాదికలైక్కండు చంద్రాదికలై
యతీయలామాయిరుక్కుమెన్ట పడి.)

అర్జునః కేశవస్యాత్మా కృష్ణశ్చాత్మా కిరీటినః

॥ ౧౨౬ ॥

అర్జునః - అర్జునన్, కేశవస్య - కృష్ణుక్కు, ఆత్మా- ప్రాణ
భూతన్, కిరీటినః - అర్జుననుక్కు, కృష్ణః చ - కృష్ణుం, ఆత్మా -
ప్రాణభూతన్.

అస్థానస్నేహకారుణ్య ధర్మాధర్మధియాయకులం ।

పార్థం ప్రపన్నమద్విశ్వ శాస్త్రావతరణం కృతం॥శ్రీగీతార్థసజ్జి ౪.॥౧౨౭॥

అస్థాన- ఇడమిల్లాదవిడ త్రిల్, స్నేహ- ప్రీతియాలుం, కారుణ్య-
దయవినాలుం, ధర్మాధర్మధియ - ధర్మత్రిల్ అధర్మబుద్ధియాలే,
ఆకులం-కలంగిన, ప్రపన్నం-శరణాగతి శెయ్య, పార్థం ఉద్దిశ్య - అర్జు
ననై ఉద్దేశిత్తు, శాస్త్రావతరణం- శ్రీ గీతా శాస్త్రావతారమానదు,
కృతం - శెయ్యప్పట్టదు.

ధర్మక్షేత్రే కురుక్షేత్రే సమవేతా యయుత్సవః ।

మామకాః పాండవాశ్చైవ కిమకర్వత సంజయ ॥ శ్రి. గీ. 1. 1. ॥ ౧౦౮ ॥

(ధృతరాష్ట్ర శొల్లకితాః.) హే సంజయ - ఓ సంజయనే, ధర్మక్షేత్రే) - పుణ్యభూమియాన, కురుక్షేత్రే - కురుక్షేత్రత్తిల్, యయుత్సవః - యద్ధంపురియ ఆవల్కొండ, మామకాః - ఎన్నుడై యవర్ కళాన దుర్యోధనాదికళుం, పాండవాః చైవ-పాండుపుత్రర్ కళాన ధర్మపుత్రాదికళుం, సమవేతాః - ఒడ్డుశేర్ స్థవర్ కళాయ్, కిం అకర్వత - ఎన్ను శెయ్ దార్ కళ్.

న కాంక్షే విజయం కృష్ణ న చ రాజ్యం సుఖాని చ ।

కిన్నో రాజ్యేన గోవింద కింభోగ్నేఽగ్నితేన వా ।

యేషామర్థే కాక్షీతన్నో రాజ్యం భోగాసుఖాని చ ।

త ఇమేఽవస్థితా యుద్ధే ప్రాణాం స్త్యక్త్వా ధనాని చ ॥ శ్రి. గీ. 1. 32. 38.

హే కృష్ణ- ఏ కృష్ణనే, విజయం-జయత్తై, న కాంక్షే - ఇచ్చి క్కి-తేనిల్లై, రాజ్యంచ - రాజ్యత్తైయుం, సుఖానిచ - సుఖంగలైయుం, నచ కాంక్షే - ఇచ్చిక్కి-తేనిల్లై, హే గోవింద - ఏ గోవిందనే, నః - ఎంగళుక్కు, రాజ్యేన కిం- రాజ్యత్తాలెన్నప్రయోజనం, భోగైః జీవితేన వా కిం- సుఖంగళాలుం పిఱిఱిప్పతాలుం ఎన్నప్రయోజనం, నః-ఎంగళుక్కు, (ఎంగళాలే,) యేషామర్థే-ఎవర్ కళికాపొరుట్టు, రాజ్యం-రాజ్యముం, భోగాః - భోగంగళుం, సుఖానిచ - సుఖంగళుం, కాంక్షితం - విరుంబప్పట్టనవో, తే ఇమే- అంద ఇవర్ కళ్, ప్రాణాః-ప్రాణంగలైయుం, ధనానిచ - ధనంగలైయుం, త్యక్త్వా - విట్టు, యుద్ధే - యుద్ధకళత్తిల్, అవస్థితాః - ఇరుక్కి-తార్ కళ్.

తాత సమీత్య స కాన్తేయః సర్వాన్ బంధూనవస్థితాన్ ।

కృపయా పరయాఽవిష్టో విషీదన్నిదమ బ్రవీత్ ॥ శ్రి. గీ. 1. 27. 8 ॥ ౧౩౦ ॥

సః కౌన్తేయః - అంద అర్జునః, అవస్థితాన్ - యుద్ధంపట్ట
వేణుమెన్లు కూడి యిరుక్కిరి, తాన్ సర్వాన్ బంధూన్ - అంద తన్
సర్వ బంధుక్కలైయుం, సమీక్ష్య - పార్తు, పరయా కృవయా -
మిక్కి దయైయోడు, ఆవిప్యః - కూడికొండు, విషీదన్ - వ్యసన
పుట్టవనాయ్ కొండు, ఇదం అబ్రవీత్ - ఇందబరువారై శోన్నాన్.

కథన్లు జ్ఞేయమస్మాభిః పాపాదస్మాన్నివర్తితుం ।

కులక్షయకృతం దోషం ప్రపశ్యద్భిర్జనార్దన ॥శ్రి. గీ. 1. 89. ॥ ౧౩౧ ॥

హే జనార్దన- వారాయ్ కృష్ణ నే, కులక్షయకృతం- కులనాశ
త్తాటుండాన, దోషం - దోషత్తై, ప్రపశ్యద్భిః అస్మాభిః-నన్తాయ్ ప్పా
ర్కిరినమ్మాల్, అస్మాత్ పాపాత్ - ఇంద ప్పాపత్తిల్ నిన్తుం, నివర్తితుం
-తిరుంబుకైక్కు, కథం-ఎప్పడి; నజ్ఞేయం- అఱిందుకొళ్ళాదిరుప్పను ?

అహో బత మహత్పాపం కిర్తుం వ్యవసితా వయం ।

యద్రాజ్యసుఖలోభేన హన్తుం స్వజనముద్యతాః ॥శ్రి. గీ. 1.45. ॥ ౧౩౨ ॥

వయం - నామ్, మహత్పాపం - పెరుంపాపత్తై, కర్తుం-శెయ్య
తఱుక్కు, వ్యవసితాః - ఒరుప్పట్టోమ్, అహోబత - అందో కష్టమే,
యత్ - యాదొరుకార-త్తాలే, (వయం-నామ్,) రాజ్యసుఖలోభేన-
రాజ్యసుఖత్తిలైయాలే, స్వజనం - బంధుక్కలై, హన్తుం -
సంహరిక్కు, ఉద్యతాః - ఆరంభిత్తోమో.

అ రు ం ప ద ం .

గుణప్రభై - గుణాధిక్యం. పశ్వాంభనత్తిల్ - పట్టుం పశు హింసై
యిల్. అనువర్తిత్తుకొండు - తాన్ సంకిత్తుకొండు. అనువాదం-
ఒరువన్ శొన్నదై మత్తొరువన్ పిఱరటియచ్చొల్లకై; ఇదు శబ్దాను
వాదమెన్తుం అర్థానువాదమెన్తుం ఇరండువిధం. శబ్దానువాదమా
వదు - ఒరువన్ శొన్న శబ్దానుపూర్వయైయే శొల్లకై; అర్థాను

వాదమావను - శబ్దాంతరంగతైక్యంబు ఒరువన్ శొన్న వారైయై
చొచ్చెల్లుకై.

20-వ ను సూత్రం.

శంఖచక్రగదాపాణే ద్వారకానిలయాచ్యుతః ।

గోవింద పుండరీకాక్ష రక్ష మాం శరణాగతాం॥భార-సభా-66. ॥౧౩౩॥

శంఖచక్రగదాపాణే - ఆశ్రితరై రక్షికుంపొరుట్టాక త్తిరు
వాహ్నితిరుచ్చుగు గదై ముదలియ ఆయుధంగతై కైయిల్ ధరిత్తు
క్కిండిరుక్కి-అవనే, ద్వారకానిలయ - ద్వారకైయై వాసస్థానమాక
పుడైయవనే, అచ్యుత-ఆశ్రయత్తవరై ఒరుకాలుం కై నమ్రవ
విడతవనే, గోవింద-గోవిందనే, పుండరీకాక్ష-శేందామరై పోస్త తిరు
క్కణ్ గళుడైయవనే, శరణాగతాం - శరణమైడ్డెన్ద, మాం - ఎనైన్ద,
రక్ష - రక్షిప్పాయాక.

అరుంపదం.

బంధు స్నేహాదిభీ మూన్టుం స్వవర్ణదోషం. ప్రాణదీపరి
భవం కండిరుందను స్వరూపదోషం. అను ప్రాయశ్చిత్తవినాశ్యం;
ఇదు అవినాశ్యం. అను స్థూలదర్శకభీ కాణుం దోషం. ఇరు
సూక్ష్మదర్శకభీ కాణుం దోషం. ఆకైయాల్ ఇరువే ప్రధానదోషం.
(అయ్యవ్యాఖ్యానం.)

21-వ ను సూత్రం.

అరుంపదం

ప్రకటితమాయిజ్ఞు - ప్రసిద్ధమాయిజ్ఞు.

22-వ ను సూత్రం.

ఏవముక్త్యా హృషీకేశం గుడాకేశః పరస్తపః ।

స మోక్షస్య ఇతి గోవిందముక్త్యా తూష్టిం బధూవహ ॥ (శ్రి. గీ. 2. 9.)

పరస్తవః - శత్రుక్కలై త్రపిక్కుచ్చెయ్యి-అవనాన, గుడా
 కేశః - అర్జునన్, హృషీకేశం - కృష్ణనైక్కుటిత్తు, ఏవం ఉక్తావ -
 ఇవిధమాకచ్చిల్లి, నయోత్యే - నాన్ యుద్ధంశెయ్యమాట్టేన్,
 ఇతి- ఎత్తు, గోవిందం - కృష్ణనైక్కుటిత్తు ఉక్తావ - శొల్లి, తూష్ణం
 బభూవ - మానమాయురుదాన్.

సప్తోమాహః స్మృతిర్లభా త్వత్ ప్రసాదాన్ మయామృత ।

స్థితోఽస్మి గతసందేహః కరిష్యే వచనం తవ ॥ శ్లో. గీ. 18. 73. ॥౧౩౫॥

హే అమృత - ఓ నాశమట్టువనే, త్వత్ ప్రసాదాత్ -
 ఉన్నడైయ అనుగ్రహత్తాలే, మయా - ఎన్నాల్, స్మృతిః-ఆత్మ
 స్వరూపానుసంధానమానిన, లభా - అడైయప్పట్టగు, మోహః -
 అజ్ఞానమానదు, నష్టః-హోయ్విట్టగు, గతసందేహః - సందేహానివృత్తి
 యడైందవనాయ్, స్థితః అస్మి-ఇరుక్కితేన్, తవ-ఉన్నడైయ, వచనం
 - వార్తైయై, కరిష్యే-నితైవేట్టువే.

సర్వగుహ్యతమం భూయః శృణు మే పరమం వచః ।

ఇష్టోఽసి మే దృఢ ఇతి తతోవక్ష్యామి తే హితం ॥ శ్లో. గీ. 18. 64.

సర్వగుహ్యతమం- కీర్తి ఉపదేశిత అర్థంగశెల్లావట్టిలుం పరమ
 రహస్యమాన, పరమమ్ వచః-సర్వోత్తమమాన వార్తైయై,
 భూయః - మఱుపడియుం, మే శృణు - ఎన్ పక్క-లిల్ నిస్తుకేళ్, మే -
 ఎనక్కు, దృఢః- దృఢనాన, ఇష్టః- ఇష్టనాకి, అసి-ఇరుక్కితాయ్, ఇతి
 తతః-ఎత్తుకొండు, తే-ఉనక్కు, హితంవక్ష్యామి - హితం శొల్లకితే.

మన్మనా భవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాం సమస్కరు ।

మామేవైష్యసి సత్త్వంతే ప్రతిజానే బ్రహ్మాసిమే ॥

మన్మనాః - ఎన్నిడత్తిల్ వైత్తమనజై యడైయవనాయుం,
 మద్భక్తః - ఎన్నిడత్తిల్ భక్తియశ్శవనాయుం, మద్యాజీ - ఎన్నై

ఆరాధిక్కి-అవనాయుం, భవ - ఆకళ-డవాయ్, మాం-ఎన్నై, నమ
సురు-నమస్కారంశెయ్, మామేవ - ఎన్నైయే, ఏవ్యసి - అడై
వాయ్, సత్యం - ఇసుమెయ్ తే-ప్రనకుం, ప్రతిజాన- ప్రతిజ్ఞై పణ్ణా
నిష్టేన్, మేప్రియ అసి - నీ యెనకు- ఇష్టనన్టో

అనుబంధం

॥ ७३५ ॥

87. వదు లెక్కం పార్క.

కరిష్యే.

॥ ॐ ॥

135-వనా లెక్కం పాఠ్య.

అశ్వున్ శేత పరాన్ శేత శ్శాన్ శే భాషితుం ।

యద్యవ స్మదితం కృష్ణ తత్త్వాద్యః సుచోధవః॥ భార. ఉద్-71-92.

హేకృష్ణ - ఓ కృష్ణ నే, అస్సాన్ పేర్ - ఎంగళై యజినీర్,
 పరావేత్త - శత్రుక్క-తై యజినీర్, అర్థావేత్త - అంఘపప్పినాల్
 శొల్లుంకార్యమజివే, భాపేతుం పేత్త - చార్తై శొల్లపుంవల్లీర్, ఆకై
 యాలే, యత్ యత్ అస్మత్ పుతం - ఎతుఎతుఎంగళుక్కు
 నన్నెయో, తత్ తత్ అంఘం, నుయోభుః వాచ్యః పురోధనక్
 శొల్లప్పడత్తకుండువక్, అదానం పురోధనమక్కు- శొల్లవేణ్ణమెన్దు
 కరుతు.

అతీయాదవర్తంగళిలే వాత్సల్యాదికళ సూచితమానపడి.
విశ్వరూపస్తై కాట్టుకెయాలే న్వామిత్యముం, తత్త్వవివేకం శోల్లు
కిటవిడ త్తిల్ సౌలభ్యముం శోల్లిటు.

23-వ పు సూ. తం.

స జాతిభేదం న కలం న లింగం న గుణాక్రియాః ।

నవోదయము నానందము ముగియును ॥

(బహుమతి ప్రదేశము) (రాజు: స్త్రీ) చక్కచందముగా తయారు.

సర్వ ఏవ ప్రపద్యేకేన సర్వధాతాతమమ్యం ॥ భారద్వాజసంహితైః

అయం యోగః హి - ఇంద్రయోగమాననః, జాతిభేదం న
అపేక్షతే-బ్రాహ్మణాదిజాతిభేదతై అపేక్షియాదు, నకులం - నల్ల
కులతైయుం అపేక్షియాదు, నలింగం - ఆశ్రమతైయుం అపేక్షి
యాదు, నగుణక్రియాః - శమదమాదిఅత్మగుణంగళైయుం అపేక్షి
యాదు, న దేశకాలా-దేశకాలంగళైయుం అపేక్షియాదు, నలవస్థాః-
బాల్యం యౌవనం వాధృక్యం ఇవజ్ఞినోడు కూడియురుక్కుం తన్నై
ముదలియ అనన్తై కళైయుం అపేక్షియాదు, బ్రహ్మత్రవిశః-
బ్రాహ్మణక్షత్రవైశ్యర్కళ్, శూద్రాః - శూద్రర్కళ్, స్త్రియః-చ-
పెణ్కళుం, అంతరజాతయః- అంతరజాతికళిల్పిఅదవర్కళుం, సర్వే
ఏవ - ఎల్లారుం, సర్వధాతారం - సర్వతైయుం సృష్టిపువరాన,
అచ్యుతం - ఎంబెరుమానై, ప్రపద్యేరన్ - ప్రపత్తిపణ్ణానిస్తార్కళ్.

ప్రపత్తేః క్వచిదప్యేవం పరాపేక్షా న విద్యతే ।

సాహి సర్వత్ర సర్వేషాం సర్వకామఫలప్రదా॥ సకత్కుమారసంహితై.

ప్రపత్తేః - ప్రపత్తిక్కు, ఏవం - కర్మాదికలైపోల్, క్వచి
దపి - ఒరుకాలుం, పరాపేక్షా-సహాయాన్తరాపేక్షై, న విద్యతే,
ఇత్యై, సాహి-అంద ప్రపత్తియో వెన్ట్రాల్, సర్వత్ర-ఎల్లాదేశ త్రిలుఁ,
సర్వేషాం- ఎల్లారుక్కుం, సర్వకామఫలప్రదా- అకైప్పట్ట ఫలంగళై
ఎల్లాం కొడుక్కుం.

అ రుం ప దం

సాద్గుణ్యం- ఉత్కర్షం, వైగుణ్యం-అపకర్షం

24-వ దు సూత్రం

అ రుం ప దం.

విషయనియమమేయుల్భు - అదావదు, సులభవస్తువే తనక్కు-
విషయమాక ఇరుప్పుదు. శాస్త్రవిధి కర్మత్తిఱుం ప్రేరకం; రాగంకైంక

ర్యత్తుక్కు- ప్రేరకం. కర్మత్తుక్కు- విషయం దేవతాంతర్యామియాయ్
నిష్ఠవిడం; కైంకర్యత్తుక్కు- విషయం అర్చావతారం.

25-వ దు సూ త్రం .

వసంతే వసంతే జ్యోతిషా యజేత

॥ ౧౪౩

వసంతేవసంతే - ఒవ్వొరువసంతకాలత్తిలుం, జ్యోతిషా-జ్యోతి
ష్టమంఎన్నిఱయాగత్తినాల్, యజేత - యాగంపణ్ణవేండుం.

అ రుం ప దం

అభిహితంగళాన- శొల్లప్పట్టనవాన, పూర్వాహ్న మావదు -
ఉదయకాలం. అవరాహ్న మావదు - అందిప్పొదు. గృహమేధీ- ఇల్ల
ఱత్తిల్ ఉళ్ళవక, ఉపలక్షణం - సూచితం, (అడైయాళం.)

26-వ దు సూ త్రం .

బద్ధవైరాచ్చ పాపాచ్చ రాక్షసేంద్రాద్విభీషణః ।

అదేశకాలే సంప్రాప్తః సర్వధా శంక్యతామయం ॥ రా. యు. 17.57.

బద్ధవైరాత్ - ప్రబలవిరోధతైయుడైయవనాయుం, పాపాత్
చ్చ - మూతావినిడత్తిల్ అపరాధం శెయ్ద మహాపాపియాయుమిరు
క్కిఱ, రాక్షసేంద్రాత్ - రావణనిడత్తిలిరుంసు, అయం విభీషణః -
ఇంద విభీషణన్, అదేశకాలే - అదేశత్తిల్ అకాలత్తిల్, సంప్రా
ప్తః - వందాన్, సర్వధా - ముట్టిలుం, శంక్యతాం - శంకిక్కప్పడు
పవనాకితాన్.

అదేశకాలే సమ్రూప్త ఇత్యయం స విభీషణః ।

వివక్షాచాత్ర మేఽస్తీయం తాం నిబోధ యథామతి ।

స ఏష దేశః కాలశ్చ భవతీహ యథాతథా ।

పురుషాత్పురుషస్త్వాప్య తథా దోషగుణావపి ।

దౌరాత్మ్యం రావణే దృష్ట్యా విక్రమశ్చ తథా త్వయి ।

యుక్తమాగమనం తస్య సదృశం తస్య బుద్ధితః ॥ రా. యు. 17.46.

సః - అంద రావణనాల్ అవమానితనాన, అయం - శరణ
 మెన్తువంద ఇంద, విభీషణః - విభీషణాశ్రవాన్, అదేశకాలే సు
 ప్రాప్తః - అదేశత్తిలే అకాలత్తిలే వందాన్, ఇతి అత్ర - ఎన్నిట ఇవ్వ
 వయత్తిలే, మే - ఎనక్కు, ఇయం వివక్షా చ - శొల్ల వేండుమెన్నిట
 ఇంద ఇచ్చెయనదు, అస్తి - ఇరుక్కిటను, సః - అంద విభీషణన్,
 ఇహ - ఇవ్విడత్తిల్ ఎప్పోళదు వందానో అవ్వరవుక్కు, సః ఏమః
 దేశః కాలః చ - ఇనువేదేశముం కాలముం, యథా తథా - ఎప్పుడి
 ఆకుమో అప్పుడిప్పట్టదై, యథామతి - నాన్ అఱిందవశవుం విజ్ఞా
 పిత్తుక్కొళ్ళప్పడుకిట అంద వివక్షయై, నిబోధ - అఱిందుకొళ్,
 పురుషాత్ - పురుషాధమనాన రావణనైక్కాట్టిలుం, పురుషం -
 పురుషోత్తమరాన దేవరీరై, ప్రాప్య - ప్రాపకరాక బుద్ధిపణ్ణి, తథా -
 అప్పుడియై, దోషగుణౌ అపిప్రాప్య - రావణనిడత్తిలిరుందాల్ వరుం
 దోషత్తైయుం దేవరీరైయడైందాల్ వరుం గుణత్తైయుం ఎణ్ణి,
 రావణే - రావణనిడత్తిల్, దౌరాత్మ్యం - కెట్టతన్నెయైయుం,
 తథా-అప్పుడి, త్వయి - దేవరీరిడత్తిల్, విక్రమశ్చ - ఆణ్ పిళ్ళైతనన్దై
 యుం, దృష్ట్యా - పార్తు వందవనాకై యాలే, తస్య-అందవిభీషణను
 క్కు, ఆగమనం యుక్తం, - వరపు ఉచితమానదు, తస్య బుద్ధితః -
 అవనుడైయ బుద్ధిక్కుం, సదృశం - ఇదు తకుందదు.

27-వ దు సూత్రం.

ద్వయేన మంత్రరత్నేన మత్ప్రియేణ భజేత్సదా ।

అచిరాన్మృత్ ప్రసాదేన మల్లోకం చ స గచ్ఛతి ॥

॥ ౧౪౬ ॥

యః - ఎవణ్, మత్ప్రియేణ - ఎనక్కు మితవుం ప్రియమాన,
 మన్త్ర రత్నేన ద్వయేన - మంత్రశ్రేష్ఠమాన ద్వయతైలే, సదా -
 ఎప్పడుం, భజేత్ - భజక్కితానో, సః - అవణ్, అచిరాత్ - శీఘ్రం,
 మత్ప్రసాదేన - ఎణ్ అనుగ్రహత్తాల్, మల్లోకం చ - ఎణ్ లోకమాన
 వైకుంఠై, గచ్ఛతి - అడైకితాణ్,

చంచలం హి మనః కృష్ణ ప్రమాధి బలవద్వృథం ।

తస్యాహం నిగ్రహం మన్యే వాయోరివ సుదుష్కరం ॥ కీ. గీ. 6. 84.

హే కృష్ణ - ఓ కృష్ణ నే, మనః - మనమానదు, చంచలం - చంచలమాయుం, ప్రమాధి-కలక్కత్తై! ఉండుపణ్ణుకిటతాయుం, బలవత్ - అడంగాదదాయుం, ధృఢం హి - దృఢమాయుమిరుక్కిటదు. తస్య - అన్దమన త్తినుడైయ, నిగ్రహం-వశపుచుత్తువతానదా, వాయోరివ - కాట్టినైప్పొల, సుదుష్కరం - మికవుం శెయ్యముడియాత తాక, అహం - నాన్, మన్యే - ఎణ్ణుకిటే.

అ రుం ప దం

వెన్చి(పెరియ తిరు 1. 1. 4.)

సూతావళిక్కాట్టు-శుక్లల్ కాట్టు. దళమాక - క్షీప్రమాక.

29-వ దు సూ త్రం.

రజస్వలైకవస్త్రాహం నేతు మాం సతుమర్హసి ॥

గురూణాం పురః స్థాతుం సభాయాం నాహముత్సహే ॥ భా. సభా.

అహం - నాన్, రజస్వలా-రజస్వలైయాయుం, ఏకవస్త్రా - ఖరుతుకిలైయుడైయవళాయుం ఇరుక్కిటే, అకైయాల్, మాం నేతుం న తు అర్హసి-ఎన్నై యిప్పోదు అత్తుక్కొండు పోవదు ఉచితమేల్ల, గురూణాంచ పురః-గురుక్కిల్ మున్నిలైయిలుం, సభాయాం - సభైయిలుం, స్థాతుం-ఇరుప్పటక్కు, అహం న ఉత్సహే-నాన్ సహిక్కమాట్టే.

మఱిజ్జీర్ణ - (పెరియ తిరు. 11. 6. 8.)

శ్వపచోపి మహీపాల విష్ణుభక్తో ద్విజాధికః ।

విష్ణుభక్తివిహీనస్తు యతిశ్చ శ్వపచాధమః ॥ భా. స. ॥ ౧౪౯ ॥

హే మహీపాల-ఓ మహారాజావే, విష్ణుభక్తః - విష్ణుభక్తి యుడైయవనాన, శ్వపచః అపి - నాయమాంసం భుజిక్కిటవనుం,

ద్విజాధికః - బ్రాహ్మణనైక్యాట్టిలుం శ్రేష్ఠః, విష్ణుభక్తివిహీనః
యతిః తు-విష్ణుభక్తి ఇల్లాద సన్యాసియుం, శ్వపచాధమః-శ్వపచనై
క్యాట్టిలుం అధమః.

విప్రద్విషడ్గుణయుతాదరవిందనాభ ।

పాదారవిందవిముఖాత్ శ్వపచం వరిష్ఠం ॥ శ్రీ భాగవతం ॥ ౧౧౦ ॥

ద్విషడ్గుణయుతాత్ - పన్నిరండు గుణంగళోడు కూడి
నవనుం, అరవిందనాభ పాదారవింద విముఖాత్ - తామరైపోస్త
ఉద్దియైయుడైయ భగవానుడైయ తిరువడిత్తామరై కళిల్ విముఖనా
యుమిరుక్కిఱ, విప్రాత్ - బ్రాహ్మణనైక్యాట్టిలుం, శ్వపచం వరిష్ఠం-
శ్వపచ శ్రేష్ఠః (పన్నిరండు గుణంగళావనః-శమం, దమం, తపస్సు,
శౌచం, పొటుమై, ఋజుత్తనై, విరక్తి, జ్ఞానం, పిజ్ఞానం, సంతోషం,
సత్యం, ఆస్తికత్తనై.)

అనాచారాః దురాచారాః జ్ఞాతృన్ హీనజన్మనః ।

మద్భక్తాః శ్రోత్రీయై నిష్ఠాః సద్యః చండాలతాం వ్రజేత్ ॥ బ్రహ్మండ

అనాచారాః - ఆచారత్తై పిట్టవర్గళాయుం, దురాచారాః -
కెట్ట ఆచారత్తై యనుష్ఠిపువర్గళాయుం, అజ్ఞాతృన్ - జ్ఞానవిల్లాదవ
ర్గళాయుం, హీనజన్మనః - తాత్త్వ జాతియిల్ పిఱందవర్కళాయు
మిరుక్కిఱ, మద్భక్తాః - ఎన్నుడైయభక్తర్కళై, నిష్ఠాః - దూషి
క్కిఱ, శ్రోత్రీయః - అభిజన విద్యావ్రతంగళాలే పెరుమైయుడైయ
బ్రాహ్మణోత్తమః, సద్యః - ఉడనే, చండాలతాం - చండాళ
త్తనైయై, వ్రజేత్ - అడైవాః.

31-వ దు సూత్రం .

ఏవముక్తస్తు భర్మజః ప్రత్యువాచ విభీషణః ।

సముద్రం రాఘవో రాజా శరణం గస్తుమర్హతి ॥ రా. యు. 19, 31.

ఏవం ఉక్తః - ఇవ్యిధం శొల్లపుట్టవరుం, ధర్మజ్ఞః - ధర్మజ్ఞై
యతీందవరుమాన, విభీషణః తు - విభీషణాత్రివాక్, ప్రత్యువాచ -
బదిల్ శొన్నార్, రాజా రాఘవః - అరసనాన రాఘవర్, సము
ద్రం - సముద్రతై, శరణం గస్తుమర్హతి - శరణమడైయయోగ్య
మాకితార్.

అ రుం ప దం

పరాజ్ఞుఖిమాయ్- కిత్తికు- ముకమాయ్.

32-వ దు సూత్రం.

ఏవమక్రాత్రయః పార్థాః యమా చ ధరతర్షభ ।

ద్రౌపద్యా సహితాః సర్వే నమశ్చక్రున్జనాద్దనం ॥ భారతం ॥ ౧౫౩ ॥

హే ధరతర్షభ - ఓ జనమేజయనే, ఏవం - ఇవ్యిధమాయ్,
ఉక్తః - శొల్లపుట్టవర్కళాన, త్రయః పార్థాః - మూన్తు క్తుంతి
పుత్రకళూ, యమాచ - సకుల సహదేవర్కళుం, సర్వే - ఎల్లా
రుం, ద్రౌపద్యా సహితాః - ద్రౌపతియోడు కూడినవర్కళాయ్,
జనార్దనం - కణ్ణనై, నమశ్చక్రుః - నమస్కారం శెయ్దార్కళ్.

శంఖచక్ర

॥ ౧౫౪ ॥

113-వ మ లెక్క-ం పార్కు.

స పిత్రా చ

॥ ౧౫౫ ॥

75-వ మ లెక్క-ం పార్కు.

సోహం తే దేవదేవేశ నార్పనాదా స్తుతౌ న చ ।

సామధన్యవాన్ కృపామాత్ర మనోవృత్తిః ప్రసీద మే ॥ వి.పు. 5-7-80.

హే దేవదేవేశ - బ్రహ్మాది దేవర్కళుకుం దేవర్కళాన
నిత్యచూరికిళుకుం స్వామియానవనే, సః అహం-అప్పడిప్పట్ట నాన్,
తే - దేవర్కళుయ, అర్పనాదా - పూజై ముదలియవట్టిల్, న

సామర్థ్యవాక్ - సామర్థ్యమిల్లాదవన్, స్తుతౌ న చ - స్తోత్తిరం పణ్ణు
వదిలు సామర్థ్యమిల్లాదవన్ ఆకై యాల్, మే - ఎనకు, కృపా
మాత్ర మనోవృత్తిః - నిర్వైతుక కృపైయాలే తిరుప్రభముకంకు,
ప్రసీద - ప్రసన్న రాకవేణం.

పరమాపదమాపన్నీ మనసాచింతయత్ ॥ 80 ॥

స తు నాగవరః శ్రీమాక్ నారాయణపరాయణః ॥ వి. భ. 69-47.

నారాయణపరాయణః - నారాయణుడైన యే ఉత్కృష్టమాన
ప్రాప్యమాకపుడైయవనం, శ్రీమాక్ - తానియూదవిడత్తిల్ వరుం
బడియాన భాగ్యత్తైయుడైవనుమాని, స తు నాగవరః - అంద
గజేంద్రాక్షవాక్, పరమాపదమాపన్నః - ఇగుగు, మేలిత్తైయెన్నుం
బడియాన ఆపత్తైయడైందు, మనసా - మనత్తాల్, హరిం - విరోధి
కత్తై సంహరిక్కుం స్వభావనాన భగవానై, అచింతయత్ - నిన్దె
త్తాక్.

సోహం పరశితస్తేన దాసవచ్చావమానితః ।

త్యక్త్వా పుత్రాంశ్చ దారాంశ్చ రాఘవం శరణం గతః ॥ రా.య. 17-16

సః అహం - రావణుకు, హితోపదేశం పణ్ణిన నాన్,
తేన - అంద రావణనాలే, పగుషితః - కఠినోక్తికళే శొల్లప్పట్టవ
నాయ్, దాసవత్ చ - వేలైక్కారనైస్పిల్, అవమానితః -
అవమానిక-ప్పట్టవనాయ్, పుత్రాంశ్చ-పిత్తైకత్తైయుం, దారాంశ్చ-
భాయైయైయుం, త్యక్త్వా- విట్టు, రాఘవం శరణం గతః - పెరుమాళై
శరణమడైందేక్.

బాహుం భుజగభోగాభ ముపధాయామనూదనః ।

అంజలిం ప్రాజ్ ముఖః కృత్వా ప్రతిశిష్యే మహోదధిః ॥ రా. య. 21-1

భుజగభోగాభం-సర్పత్తిక్ ఉడల్ పోలే ఇరుకి. అ, బాహుం-
తిరుక్కైయై, ఉపధాయ - తలైయడైయాకక్కొడు, అరినూదనః -

శత్రుక్కల్లై నిరసిక్కుం పెరుమాళ్, ప్రాజ్ఞులు - క్రిత్తురు-ముక
మాక, అంజలిం కృత్వా - కై కూప్పి, మహోదధేః-సముద్రత్తుక్కు-
అభిముఖమాక, ప్రతిశిశ్నే - శయనిత్తార్.

స భ్రాతుః

॥ ౧౬౦ ॥

71-వదు లెక్కం పార్కు.

సోహం త్వాం శరణమపార మప్రమేయం ।

సంప్రాప్తః పరమపదం యతో న కించిత్ ।

సంసారశ్రమపరితాపతప్తచేతా ।

నిర్వాణే పరిణతధామ్ని సాభిలాషః ॥ భాగ. 10.51.

॥ ౧౬౧ ॥

యతః-యావనొరువనైప్పట్టి, కించిత్ - ఒన్టుం, న పరమపదం -
పరమప్రాప్తమిట్టైయో, అపారం - ఎల్లైయట్టవరాయం, అప్ర
మేయం - అశవిటంద వైభవముడైయవరాయం ఇరుక్కిఱ,
త్వాం-దేవరీరై, సంసార శ్రమపరితాపతప్తచేతాః - సంసారప్ర
యాసత్తాఁలుండాన దుఃఖతాలే కొత్తిత్తమనత్తైయుడైయవనాయ్, పరిణ
తధామ్ని - షష్టమానత్తేజస్సైయుడైయ, నిర్వాణే - పరమపదత్తిలే,
సాభిలాషః - ఆశైయుడైయవనాయ్, సః అహం - అంద
నో, శరణంసంప్రాప్తః - శరణమాక అడైందేన్.

మాథోఽనుమల్పమతిరల్పవిచేష్టితోఽయం ।

క్లిష్టం మనోఽన్య విషయైర్న మయి ప్రసంగీ ।

ఇత్థం కృపాం కరు మయి ప్రణతేఽభిలేశ ।

త్వాం స్తోతుమంబుజభవోఽపి హి దేవ నేశః

॥ ౧౬౨ ॥

అయంమూఢః - ఇవన్ మూఢన్, అల్పమతిః - అల్పబుద్ధి
యుడైయవన్, అయం - ఇవన్, అల్పవిచేష్టితః - అల్పవ్యాపారత్తై
యుడైయవన్, అన్యః- ఇవన్ మనతు, విషయైఃక్లిష్టం- విషయం
గతాలే కష్టపుట్టిరుక్కిఱదు, మయి నప్రసంగీ - ఎన్నిడత్తిల్ సట్టుం
ప్రావణ్యమిట్టై, ఇత్థం - ఇవిదమాయ్ దేవరీర్ విచారిత్తుక్కుండు,

ప్రణతే మయి - వణంగిన ఎన్నిడ త్తిల్, కృపాం కురు - కృపైసణ్ణి
యరుళవేణుం, అఖలేశ - ఎల్లావట్టిఱు - నాయకనే, దేవ-దేవనే,
త్వాం - దేవరీరై, స్తుతు-స్తుతిశెయ్య, అంబుజభవః అపి -
బ్రహ్మనుం, నఈశః - సమర్థనల్లన్.

భగవంతం ప్రపన్నాసా భగవంతమవాపహా || ౧౬౩ ||

భగవంతం - భగవానై, ప్రపన్నాసా - ప్రపత్తిపట్టిన అంద
మాధవీదేవియానవళి, భగవన్తం అవాప హా - భగవానై యై
న్దాళి.

తం ప్రభిన్నశిరోగ్రీవమాస్యేభ్యః స్రుతశోణితం ।

విలోక్య శరణం జగ్ము స్రుత్పత్నోమధుసూదనం || వి.పు-5-7-47-

ప్రభిన్నశిరోగ్రీవం - పిళక్క-ప్పట్ట తలై కత్తైన్దు ఇరైగడై
యైదైయవనాయుం, ఆస్యేభ్యః - ముకంగళిల్ నిన్దుం, స్రుతశోణితం,
కక్క-ప్పట్ట ర కత్తైయైదైయవనాయుమిరుక్కి, అ, తం - అందక్కాళి
యనై, విలోక్య-పార్తు, తత్పత్నియై - అందక్కాళియనుడైయై
కళి, మధుసూదనం - కణ్ణనై, శరణం జగ్ముః - శరణాగతిశెయ్
దార్ కళి.

ప్రణామప్రవణా నాథ దైత్యసైన్యపరాజితాః ।

శరణం త్యామసుప్రాప్తాస్సుమస్తా దేవతాగణాః ||-౧౬౪||

హే నాథ - ఏస్వామి, దైత్యసైన్య పరాజితాః - అసుర
సైన్యంగళాల్ జయిక్క-ప్పట్టవర్ కళాన, సమస్తాదేవతాగణాః -
ఎల్లాదేవకూట్టంగళుం, ప్రణామప్రవణాః - నమస్కార త్తిల్ ప్రవణ
కళాయ్, త్వాం శరణం అనుప్రాప్తాః - దేవరీరై శరణమై
దార్ కళి.

రాక్షసైర్వధ్యమానానాం వాసరాణాం మహాచమూః ।

శరణ్యం శరణం యాతా రామం దశరథాత్మజం || రా.యు. 94-17

రాక్షసైః వధ్యమానాం - రాక్షసర్కళాల్ అడిపట్టవర్కళాన, వానరాణాం - వానరంగళినుడైయ, మహాచమూః- పెరియ సైన్యం, శరణ్యం - రక్షకనాక, దశరథాత్మజం రామం - చక్రవర్తి తిరుమకనై, శరణం యాతాః - శరణమాక అడ్డందన.

అ రుం ప దం

ఉత్తమవర్ణరాన - బ్రాహ్మణరైప్పట్టి ఒరుపడితాళినిష్టక్షత్రియరాన ధర్మపుత్రాదికళుం, మన్తాధికారమట్టి ద్రావిదియుం, శాస్త్రవశ్యజన్మమన్దియే ప్రతికూలనాన కాకాసురనుం, తమఃప్రచురజన్మమాన కాళియనుం, తిర్యక్జన్మావాయ్అచకూలనాన శ్రీగజేంద్రాక్షవానుం, రాక్షసజన్మావాయ్ ప్రతికూలసంబంధము ముడైయ విభీషణాక్షవానుం, స్వనిరూపకపరతంత్ర వస్తువైత్తేషి ప్పిన్ శ్శెల్లుంస్వతన్త్రశరణ్యరాన పెరుమాళుం, నిరూపితత్వతన్త్రవస్తువైప్పిన్ శ్శెల్లుం పరతుత్రరాన ఇళైయపెరుమాళుం శరణంపుకు కైయాల్ అధికారినియమ మిల్లై.

ఆ య ప డి

కరతలామలకంపోల్ - ఉళ్ళంగై నెల్లిక్కనిపోల్. ఆటెనక్కు...తాయ్ ఆఱు-వళి, ఉపాయం శరణాః - క్రమమాక ప్రాప్య ప్రాపక మెన్టపడి. సముచ్చయిక్కిఱు - శేర్తుచ్చొల్లుకిఱు.

34-వసు సూత్రం

అర్చావతారవిషయే మయాప్యదేశతస్తథా ।

ఉక్తాగుణా న శక్యన్తే వక్తుం వర్షశతైరపి ॥ పాద్య ॥ ౧౬౭ ॥

అర్చావతారవిషయే - అర్చావతారవిషయ త్తిరుక్కిఱు, గుణాః - గుణంగళి, మయాపి - ఎన్నాలుం, ఉద్దేశతః - శురుక్కమాయ్, ఉక్తాః- శొల్లప్పట్టన, తథాగుణాః - అప్పడిప్పట్ట గుణంగళెల్లుం, వర్షశతైరపి వక్తుం న శక్యన్తే - నూఱువరుషంగళాలుం శొల్లముడియాదు.

అరుంపదం

(ఆతెనకు -) తి-వా 5-7-10 (ఉత్తలై -) తి వా. 5-8-11.

ఇవ్విడత్తిల్ అనుసంధేయమావదు - కూరత్తాత్తివాన్ శ్రీపాదత్తిల్ ముదలియాండాన్ దండం సమర్పిత్తు విణ్ణప్పంశెయ్ పడి - శ్రీ విభీషణాత్తివాన్ స్వయార్తి యో, అనన్యప్రయోజనరో ఎన్న, ఆత్తివాన్ అరుళిచ్చెయ్ పడి - విభీషణాత్తివాన్ అనన్యప్రయోజనరెన్న, అతెగనేయెన్న, అస్మదాదికళ్ ప్రపన్నరాయురుక్కచ్చెయ్ దే ఇవ్విడత్తిలే శరీరావసానత్తి నళవుం శ్రీయన్నపానాది కళోడేయిరుక్కి-తాప్పలే, శ్రీ విభీషణాత్తివానుం అనన్యప్రయోజనర్, అధికారావసానత్తి నళవుం అనన్యప్రయోజనరాయే ఎత్తందరుళియిరుప్పారెన్న, ఐశ్వర్యమనుభవియానిఱ్ఱు అనన్యప్రయోజననానపడి ఎన్నెన్న, శ్రీ విభీషణాత్తివాన్ సర్వసంగపరిత్యాగంపణ్ణివందవర్ తలైయిలే ముడియైవెత్తు రాజ్యాభిషేకంపణ్ణి “మిన్నిలంగుపూణ్ విభీషణనాబిక్కు, ఎన్నిలంగు నామత్తళవు మరశెన్ట, మిన్నలంగారర్ ” ఎన్ఱు పెరియాత్తివారరుళిచ్చెయ్ దార్. అవాంతరఫలమానఐశ్వర్యం భుజిక్కుంపడి, చక్రవర్తితిరుమకన్ నిఱ్ఱు మిత్తువెత్తారాకై యాలే, అవాంతరఫలం భుజిక్కు-క్కు-త్తైయిలై కాణు మెన్ఱు అరుళిచ్చెయ్ దార్.

వంబులా - (పెరితి. 1-6-4) తాయే - (పెరితి 1-9-1) తావళక్ - (పెరితి 4-6-1) ఏఱ్ఱు - (పెరితి 5-8-1)

కీరీ-వదు సూత్రం

పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ పూర్ణ మేవావశిష్యతే ।

సర్వం పూర్ణం సఙ్గం ॥ కథవల్లి

• ॥ ౧౬౮ ॥

పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ - అనంతావతాగంగభుక్కుం మూలమాన పూర్ణహవాసుదేవనిడమిరుందు, పూర్ణం ఏవ - కల్యాణగుణం

గళాలే పూర్ణమానఅర్చావతారమే, అవశిష్యతే - పరత్వాదికభిల్
చరమమాయరుక్మి-అదు, ఓం - ప్రాప్యమాన అర్చావతారత్తిల్,
సర్వం - సర్వగుణంగళుం, సః పూర్ణం - పూర్ణమా యిరుక్మి-అదు.

37-వదు సూత్రం

వాసుదేవోసి పూర్ణః

॥ ౧౬ ॥

వానుదేవః- వానుదేవనాన దేవరీర్, పూర్ణా అసి-పూర్ణగు
ణంగళోడిరుక్మి-అదు

38-వదు సూత్రం.

తదిచ్ఛయా మహాతేజా భుక్తేవై భక్తవత్సలః ।

స్నానం పానం తథా యత్రాం కురుతే వై జగత్పతిః ।

స్వతస్త్రిసు జగన్నాథోఽప్యస్వతస్త్రి యథాతథా ।

సర్వశక్తిగర్భాతాప్యశక్త ఇవ చేష్టతే ॥ విష్వక్సేనసంహితై ॥ ౧౭ ॥

భక్తవత్సలః - ఆశ్రితర్కళుడైయ దోషత్తై ప్పారాదవనా
యిరుక్మి-అదు, మహా తేజాః- పెరుమతిప్పనాన సర్వేశ్వరక్, తదిచ్ఛయా-
ఆశ్రితరుడైయ ఇచ్చైయాలే, భుక్తేవై - భుజియానిస్తాక్, జగ
త్పతిః - జగత్తుక్కు- స్వామియానవక్ ఆశ్రితర్కళుడైయ ఇచ్చై
యాలే, స్నానం - స్నానత్తైయుం, పానం - దాహశాంతియైయుం,
తథాయత్రాం- అప్పజియే యాత్తైయైయుం, కురుతే- పణ్ణకితాక్.
సః జగన్నాథః - అందజగన్నాథక్, స్వతంత్రోఽపి - స్వతస్త్రి
నాయుక్కు-చ్చైయేతేయుం, అస్వతస్త్రియథా- అస్వతస్త్రిన్ ఎప్పడి
యిరుప్పానో, తథా - అప్పడి ఇరుక్మి-తాన్, జగద్ధాతా - సర్వ
కారణభూతన్, స్వశక్తోఽపి- సర్వ శక్తనా యిరుక్కు-చ్చైయేతేయుం,
అశక్తఇవచేష్టతే - అశక్తనైప్పొల నడక్మి-తాన్.

ఆస్తాం తే గుణరాశివత్ గుణపరీవాహాత్మనాం జన్మనాం ।

సంఖ్యాభౌమనికేత సేవ్యపి కుటీకుంజేషు రంగేశ్వర ।

అర్చ్యసర్వసహిష్ణురర్చకపరాధినాఖిలాత్మస్థితిః ।

ప్రీతీషే హృదయాశుభిస్తువ తతః శీలాత్ జడీభూయతే॥ శ్రీర-ఉల్-74.

హే రంకేశ్వర - ఏ శ్రీరంగనాథనే, తే గుణరాశివత్ -
దేవరీరుడైయ తిరుక్క-ల్యాణగుణంగళై సోల, గుణపరీవాహాత్మ
నాం - అందగుణంగళై క్కార్ణమాముడైయతనాఱు, అవైకళై నెని
ప్పశుత్తువతాఱు అందగుణంగళిక్ ప్రవాహరూపంగళాశ, జన్మనాం -
అవతారంగళుడైయ, సంఖ్య - ఎణ్ణానను, అస్తా - ఇరు
క్కట్టుం, తిరుక్క-ల్యాణగుణంగళిల్ సోల అవతారంగళుం ఎణ్ణామూడి
యా తెన్టపడి. దేవరీర్, భామవికేతనేషు - భూమియిలుండూఱు తిరు
క్కోయిల్ కళిలుం, కుటీకుంజేషు అపి - భాగవతర్ కళే తిరుమాళ్ళై
కళిలుం ఋషికళే ఆశ్రమంగళిలుం, అర్చ్యః - ఆరాధన త్తే కుందవ
రాయ్, సర్వ సహిష్ణుః - సర్వాపరాధంగళైయుం పూఱుగు, మః
రాయ్, అర్చకపరాధినాఖిలాత్మస్థితిః - అర్చకనిష్ఠవత్త్వాన తనాం
ఎల్లాడళైయైయుముడైయవరాయ్, ప్రీతీషే - ప్రీతరాశివత్, తతః -
అప్పడిప్పట్ట, శీలాత్ - పెరియవరాయిరుదు తాత్ప్రవనోముడై
యఱక్కలక్కుం స్వభావతాలే, హృదయాశుభిః - సహృదయ
కళాల్, జడీభూయతే-జడరాశి ఆకుకై, అద సాశ్చిన్తయనుసో
ధిత్తు ఆత్మచార్ కళే అవట్టిలే ఈమపడుకితార్ కళెన్టపడి.

ఏవం పంచప్రకారోహమాత్మనాం పతామధః ।

పూర్వస్మాదపి పూర్వస్మాత్ జ్యాయంత్యేవోద్ధిస్తాః ।

సాలభ్యతోజగత్స్వామీ సులభోహ్యుత్తిరోత్తరః॥ విష్వక్సేన సంహితః॥

ఏవం పంచప్రకారః అహం - ఇప్పుడి వింగుప్రకారమాయిగు
క్కిఱనాన్, అధః పతతాం ఆత్మనాం - సుసారత్తిల్ అగ్గిడుకిడ
క్కిఱ ఆత్మాక్కుళైక్కుఱిత్తు, పూర్వస్మాత్ అపి పూర్వస్మాత్ -
పూర్వ పూర్వత్తై క్కాట్టిలుం, ఉత్తరోత్తరః- మేల్ మేల్, హ్య రూక్

అతిశయిస్తు ఇరుక్కిజేన్, జగత్ స్వామి-ఉలకత్తుకు- స్వామియాన
వణ, ఉత్తరోత్తరః - మేల్ మేల్, సాలభ్యతః- గుణతాల్, సులభః
హి - సులభనాయిరుక్కి-తానన్తో.

వట్కిలల్. తి-వా-7-2-3. ముళైక్క. తిరునె-14. పాలామ్మి.
'పెరియతిరునం. 31. విణ్ మి. తి. వా. 6-9-5. పొన్. తిరునెడు-10.

భామనికేతిసేషు

॥ ౧౨౩ ॥

171-వదు లెక్కంపార్క.

అ రు ం ష ద ం .

నాడ్మియానిఱు- - మేల్ నిలమాకిఱినిఱిలా ముట్టత్తిలే,
ఇని చందనకుసుమ తాంబూలాతికళాలే అలంకరత్తు ఛత్రచామరాది
కళ్ పరిమాఱ అత్తేసవాసికళుకు- ముకంకొడుత్తు త్రిపువచక్ర
వర్తియెన్రు విరుళుపిడికు, మాప్పోలవుం, తృష్ణార్ త్తా నాకు-
వట్టి చ్చావానిఱు సుద్యత్తిఱు త్తణ్ణిర్ వారు-ం ధార్మికర్ కళై
ప్పోలవుం పరత్వత్తి లిరుప్ప.

పరమోదారనాయిరుప్పొనారు ధార్మికన్ ఒరు గ్రామ
త్తిఱు-కొండుత్త ద్రవ్యత్తై నాలుగ్రామణికళ్ వాంగి విభజిత్తుకొ-
ళ్ళుమోపాది క్షీరస్యాహమాన క్షీరాధి.

గుణహీన ప్రజైకళైత్తళ్ళి గుణవాగళై కైకొళ్ళుం
పితావోపాతియు, మండలవర్షంపోలవుం అవతారాదికళ్.

నాం అభిక్కు నినైత్తాయి అభియాదపడి నమ్మైయుం
తన్నైయుం నోక్కిక్కొండు నామాక నినైత్తవన్రు అతతాన
విడత్తిలే ముకంకొట్టియుం, పిత్తర్, కళ్రుత్తిలే సురుక్కిట్టుకొం-
డాల్ పిన్నేనిన్రు టిఱుత్తువిడుం మాతావైప్పోలవుం మతంపట్టయానై
కొల్లప్పార్క అతా కళ్రుత్తిలే ఇరుంద పాకన్ అతా చెవియైయిట్టు

అతఃకణ్ఠే మత్తేక్కు-మాపోలవుం, ఇరామరం ఊట్టువారైపోలవుం, ఉణరిల్ కైయైక్కడిక్కు-మెన్ఱు ఉఱక్క-త్తిల్ సాళుళోఱుం ఊట్టుం మాతావైపోలవుం అంతర్యామిత్యం.

రాజమహిషి త్ త్ భర్తావినుడైయ పూంపగుళైః యితాః. ట్టిల్ ప్రజైయినుడైయ తొట్టిల్ కాఱ్ఱుడై భోగ్యమాక మగు కిడక్కు-మాపోల, కోయిల్ తిరుమలై పెరుమాళ్ కోయిల్ ఊడ క్కమాన అర్చాస్థలంగళ్.

ముత్తుత్తుత్తయిలే కుడిల్ కట్టి క్కిడక్కి-అ కన్దకనైపోలవుం గ్రామాధిదేవతైకళుం గ్రహార్చనైయుమెన్ఱు తిరుక్కురుక్క ప్పిళ్ళాన్ పణిప్పర్.

ప్ర మే య ర త్నం

ఆవరణజలం - అండ త్రిఱుఁ ప్పఱంబానజలం, అతివిప్ర కృష్టం - అధికదూరం, ప్రత్యాసన్నం - సమీపం, పాశ్చాత్యనాన వనుక్కు - పిఱ్ఱవనుక్కు.

అ ర్చా వతార వై భ వం

అర్చావతారమావసు - ఎంగుంవ్యాపిత్తు మత్తెందిరుక్కుం ఎంబెరుమాణ్ చేతనర్కళి ఉయ్యంపారుట్టు కోవిల్, గృహం ముదలియవిడంగళిల్ సాన్నిధ్యం శెయ్తవనాన్, తన్నైత్తాఱ్ఱుళు కొండు అరైయక ఎఱ్ఱందరుళియిరుక్కుం ఇరుప్పైవొప్పల్వం. ఈశ్వరక పరమపదముదలియవిడంగళిల్ ఎప్పడిసేవైసాదిక్కి-తానో, అవ్వణ్ణం కోవిల్ ముదలియవిడంగళిల్ పూర్ణనాక సేవై సాధిక్కితాన్, పరత్వంముదలియనాన్లు అవ్వుకళిలు అర్చావతార మే పూర్తియుళ్ళదెన్ఱుం, చేతనర్కళుడై యఉజ్జవన త్రిఱుఁ ఇనువే ముఖ్యంవేడియదు ఎన్ఱుం శొల్లప్పడకిఱు. ఇను నాన్దువిధమా

యిరుక్కుం. ౧ స్వయంవ్యక్తం, 2 దైవం, 3 సైద్ధం, ౪ మానుషం.

స్వయంవ్యక్తమావదు - ఒరువరుడైయ ప్రతిష్ఠైయన్తి కే-
తానే ఆవిర్భవిత్తదాక పురాణిదికళిల్ ప్రసిద్ధమాన శ్రీరంగ
విమానాదికళి.

దైవమావదు - బ్రహ్మాదికళినాల్ ప్రతిష్ఠిక-పుట్టు, కాంచీ
ముదలూన దివ్య దేశంగళిల్ ఎఱందరుళియిరుక్కుం ఎంబెరుమాన్ కళి.

సైద్ధమావదు - తపస్సిద్ధి యడైంద రిషిగళి ప్రతిష్ఠిప్పిత్త దివ్య
దేశ తెంబెరుమాన్ కళి.

మానుషమావదు - జనంగళినాల్ ప్రతిష్ఠిక-పుట్టు,
గ్రామంగళిలుం గృహంగళిలుం సేవైసాదిక్కుం ఎంబెరుమాన్ కళి.

ఇవర్ కళైయే ఎల్లారుం విరుంబియతఱుక్కా-రణం - ఆశ్ర
యర్ కళి ఉండ ద్రవ్యతై తనక్కుత్తిరుమేనియాకక్కొండు అతిల్
ఆవిర్భవిత్రం, అవర్ కళిట్ట తిరునామతైయే తనక్కుప్పెయరాకప్పెట్టు
మ్, అవర్ కళి దరత్తుడ నిడుం పానాదికళైయే తనక్కుఆహార
మాకళుం, అవర్ కళి తెరించు శెయ్యుం ఉపచారంగళైక్కాణ ఆయిరం
కణ్ణడైయవనాయుం, అతియామల్ శెయ్యుం అపచారంగళైక్కాణ
కణ్ణిల్లాదవనాయుం, అనాశ్రితర్ కళి విషయత్తిల్ తనకు తిరుమేని
యిన్ సౌలభ్యాదికళైక్కాణకణ్ణిల్లాదవనాయుం, ఆశ్రితర్ కళి విష
యత్తిల్ తనదుతిరుమేనియిన్ సౌలభ్యాదికళైక్కాట్టి రుచిపిఱప్పిత్తు
భక్తియైక్కాట్టి ఫలపర్యంతం శెయ్యువవనాయు మిరుప్పదనాలే.

మోక్షత్తిల్ ఇచ్చె యుడైయవన్ అర్చావతారమన్తి
ఈశ్వరనై వేఱుఅవతారంగళిల్ అడైయక్కూడుమో ఎన్టాల్,
ముడియాగు. మోక్షత్తిఱుక్కా భక్తియో, ప్రవత్తియో ఉపాయ

మాకుంబోకు అవై కళికాడట్టు త్తికుం, అనుభవ త్తియు, అర్చావ
తారం అవశ్యం వేండియను. ఏ నెనిల్, భక్తి ఉపాయమానుడత్తిల్,
భక్తి కుక్కారణా జ్ఞానం. జ్ఞాన త్తియు, కానినం సాక్షాత్కారం.
ఇంద సాక్షాత్కారం ఒరువస్తువెప్పట్టి నరువత్తాకైయారే అదట్టు.
ముదలిల్ స్థూలరూప త్రిదాసనం అవశ్యం వేణు. అప్పుడే ప్రవత్తి
ఉపాయమానుడత్తిల్, కిండుపట్టువత్తు ఓర్ ఆలంబనం వేరు
మెన్నను సిద్ధం. స్థూలరూప త్తైక్కొండే సూక్ష్మరూప త్తై యత్యు
వేణుం. కాజ్ఞానను కణ్ణుకు పులపుడామల్ ఎంగు వ్యాపిత్తిరుం
దాలుం, మరం ఇలై ముదలియవై కళిన్ చలనత్తాల్ కాట్టిన్ ఇరుప్పై
ఎప్పుడి అటికితోమో అప్పుడియే ఈశ్వరన్ ఎంగు వ్యాపిస్త, 'కట్
కిలి' ఎన్ఱు కణ్ణుకు త్తోన్ఱాదవనై అత్యువేణుమానాల్ ఒరు స్థూల
రూప త్తైక్కొండే అత్యువేణుం. ఆక, ఎదవిధ త్తియు స్థూలరూప
మాన ఓర్ పట్టుక్కోడిల్లామల్ జ్ఞానం పట్టాత్తా కైయారే, అంద జ్ఞాన
త్తియు విషయం అందంద ప్పరుషార్థత్తుకు అనురూపమా రూపం
ఏట్టుడవేణుం. అదా, అవరవర్ విధివట్టి యత్తైయ త్తికుండిను.

••• అర్చావతారం ప్రాప్తికు ముఖ్యసాధనమావనడన్ ఆశ్రితర్
ఇరుకుంనాళ్ వరైయిల్ ఒన్ఱుశొల్లి ఒరున్ఱిల్ నిట్కలత ఓరై
వర్ వాకయవరై ఎన్ఱుం, అఱులిరుప్పి స్పృతకగోరై వర్ ఎన్ఱుమ్,
మన త్తినాల్ నినైక్కన్ఱం వాయినాల్ వేశన్ఱం కూసుంబడియాన
ఇన్ఱై వైంబులన్ కళే తిరుంహవత్తు, విషయమా యింక్కిఱుం. ఆల
యంగళై ప్రదక్షిణం శెయ్యదాళుం, వేదగీతంగళై క్కేట్టుతాళుం,
అవన్ తిరునామంగళై వాయార ప్పగట్టవత్తాలుం, అవరున్ఱైయ
సౌందర్యాదికళై కుణ్ కుళిర కాణ్ పత్తాలుం, సర్విగంధ మయ
నున్ఱైయ మణత్తాలుం ఇక్కొడియ సంచేద్రయంగళే శమదను
మన్దయుం. ఇప్పుడి యిరు శమదమాదికళై యత్తైయ చ్చెయ్యను

మా త్తిరమల్లామల్, పోవతరితానాలుం పోయ్ త్తోఱ్ఱువోం ఎన్ఱు పెరి
యోర్కళ్ మంగళాశాసన పరరాయ్ ఎప్పొనుం దివ్యదేశంగళుక్కు
ఎఱొండరుళుకిఱపడియాల్ అవర్కళ్ళుడైయ సేవైయాలుం సల్లాప
త్రాలుం అభిమానత్రాలుం శాస్త్రంగళాల్ తిరు త్తవొణ్ణాదవర్కళుం
తిరున్తువతఱుక్ కన్ఱొళివఱ్ఱు సాధనమా యిరుక్కిఱు.

ఈశ్వరక్ తన్నాలుం శొల్లిముడియాదెన్ఱ ఇవ్వర్చావతార
వైభవఱై ఇల్లై శెయ్యారుం అలక్కుం శెయ్ వారుమా యుళర్ శిలర్.

శిలర్ పిల్లైకళ్ విల్లైయాడుం పొమ్మైకళ్ పోలుళ్ళ విగ్ర
హంగళిడ త్తిల్ విశ్వాసం ఎప్పడి ప్పిఱక్కు-కూ-డుమెన్ఱు ఐయప్పడుకి
తార్కళ్. అతఱు సమాధానం - రూపంగళ్ ఒత్తిరుందాలుం స్థాన
భేదత్రాల్ భావంగళ్ వ్యత్యాసపుడుంఎన్నను మనైవియిడ త్తిలుండాన
మైయల్ అదేరూపమాన మాతావినిడ త్తి లుండాకామైయైక్కొండు
అఱియలొంగ. ఇన్నముం, తన్నిడ త్తి లడిమై శెయ్ వాక్ ఒరువన్ పట్టత్తి
ఱురియ యానైయుం అరసుంపెట్టు అభిషేకంశూడినాల్ మున్ను
అవనిడ త్తిలిరుంద ఆనాదరం అకన్ఱు ఆదరంపెరుకి భీతియుం భక్తియుం
ప్పిఱక్కుమానాల్, ఒరుకాల త్తిల్ లీలోపకరణంగళాయిరుంద అవై
కళ్ ఆలయంగళిన్ ఆర్చావతారఱై యడైందాల్ ఆరాధనం కొళ్ళు
వదల్ చయఱువెళ్? ఇవైకళిన్ ఆరాధన త్తిఱు ఆధారం అవైకళిన్
శక్తియే. ఆగమాదికళిన్ విధిప్పడి విగ్రహంగళై వేదోక్తమాన మం
త్రంగళై కొంఱుం కొవెల్కళిల్ ప్రాణప్రదిష్టై శెయ్యార్కళ్. ఇప్పడి
శెయ్యదాల్ భూదశక్తి లోకశక్తి బీవశక్తి మానిదశక్తి ముదలియవై -
కళ్ అంద విగ్రహాత్తిల్ శెక్కుప్పముం. అతనాల్ ప్రాణశక్తియుండా
కిఱు. అతఱిన్ ఆరాధన త్తిఱు హేతువాకిఱు. ఇవిధమాన
విగ్రహాత్తుకుం ప్రాణ నిల్దాద మఱ్ఱు బింబ త్తిఱుం భేదం బోధిక్కు
వేణుమో? మునిర త్తిఱుళ్ళ శక్తియై ప్రత్యక్షత్తిల్ విషక్కుల్లడ త్తిల్

కాణుంబోదు ఇతనిడ త్రిలుం కాణలాం. ఆనాల్, శక్తియు సౌందర్యముం అతిశయమా యిరుందాల్ సేవిప్పవర్కభుడైయ పావం పలవిధమాక ఇరుప్పానెన్? శిలర్ సన్నిధిక్కు పోవదిట్టై. పోనాలుం శిలర్ కూట్ట త్రిలుం పుక్కు త్రిలుం భయంను ఉడనే తిరుంబుళిశార్ - కళ్. సట్టు నేరమిరుందాలుం అభిమత విషయత్తైక్కండాల్ పెరుమాళై మఱుండు విఘ్నాకర్ కళ్. ఇవైకభుక్కు క్కార్ణం సౌందర్యాదిగళాల్ ఉండన కుత్తైయల్ల. సేవిక్కిఱవర్కభుడైయ దోషత్తాల్ ప్పట్టుకు. ఏనెనిల్, అవనుడైయ ఆయుధంగళ్ ఏకకాలత్తిల్ ఒరువనుక్కు. ఆభరణస్థానమాయుం, అవైకళే మట్టువనుక్కు ఆయుధస్థాన మాయుమాకుంబోదు ఇవర్కళ్ పావబంధం కర్మాచరణమాక వేటుపట్టే యిరుక్కుం. ఎంగనేయెన్నిల్, వాక్కుమరణ మేట్టు నకవంజన్ మేలోర్ ముకత్తే, సూక్ష్మ కరుణైయుం మునిగి తోన్మియ వాల్, ఎక్కిఱ ప్రమాణత్తాల్, అత్రికిమసింగర ఒ సేహొప్పన్ ప్రహ్లాదాత్మవాసుక్కు కృపారూపమాకవుం, అదే క్కూర్తిల్ హిరణ్యనుక్కు ఘోరరూపమాకవుం తోట్టనిత్తారెన్ద్రాల్, అను అవర్కభుడైయ గుణదోషంగళాల్ నందతి త్తనై నల్లను అవణ వేటుముఖమాయ్ సేవై సాదిత్తా ఎన్ఱుశొల్లవొణ్ణుం. ఇన్నము, ఇవ్వీ డత్తిల్ సమ్మాత్తవార్ "ఆరావముతే" ఎన్ఱు, ఆఱుగాల్ కొప్ప క్కరైదు నైందార్. సమ్మనం అప్పడిక్కరై యామల్ కల్ నాచా యిరు ప్పడఱుక్కార్ణం అజ్ఞానమేయాకుం. మలైయడియుల్ మాకు మేయ్ త్త ఒరువక్ ఒరుశివప్పక్కత్తై క్కండెమన్ఱు, ముట్టప్పిచ్చైక భుడన్ అత్తై క్కొండు కోలివిళైయాట్టు ఆడినందా. అత్తై ఒరు వ్యాపారి కండు, అవనిడ త్తిల్ శిలతికపండుగళై క్కొండున్ఱు న్దర్రాసు ప్పడిక్కల్ స్థానత్తిల్ ఉపయోగిత్తువందా. ఇత్తైక్కండ వారు పణక్కార్ణం శిలద్రవ్యంగళై క్కొండున్ఱు, త్త నాయ్ కళైత్తిల్ అత్తైక్కట్టి త్తోంగవిట్టాన్. ఇవ్వణ్ణం అధిక విలైపెట్టు పాటిక్కొండరు

క్లౌయిల్, దేశాందర త్రి లిరుందు వంద వారువ్యాపారి అతై ఆయిరం పోకొడుత్తు, సంతోషత్తోడు పెట్టుప్పోనాన్ ఎన్నిజతై నడందిరా తెన్ను తటిల్లై. రత్నపరీక్షై యఱిందపనుక్కు మేలానరత్నమాకత్తోన్టిట్టు. అంద జ్ఞానమిల్లాదవనుక్కు వెఱ్ఱుకల్లాకత్తోన్టి అనాదర త్తిఱుక్కారణమాయిట్టు. అప్పడియే నమక్కుం ఆళ్వార్ కళుక్కుముండాన ఈశ్వరజ్ఞానం. శ్రీఅశవదారుక్కు మణక్కాల్ నంబియుం, పిళ్ళై యుఱంగావిల్లిదాసరుక్కు ఎంబెరుమానారుం కాట్టికొడుత్తాప్పోల నమ్మార్వర్ కళ్ తాట్టినాల్ మాత్తిరం నాముం కణ్ణారక్కండుకట్టివ త్తోర్ కాత లుఱ్ఱారు-ముండ్లో కణ్ కళ్ తుంజుతల్ ఎక్కిఱవడియే సదాసేవిత్తుక్కండిరుక్కలాం.

మట్టుంశిలర్ సర్వత్తిలుం వశిక్కుం వాసుదేవనై ఒరుకుఱిప్పిట్టవిడత్తిల్ వణంగువదు వీణ్ ఎన్ఱు వాడిక్కిఱార్ కళ్. అవర్ కళ్ శొల్లుం తత్త్వం ఉణ్ణెయానాలుం బుషికళుక్కుత్తవిర మట్టువర్ కళుక్కుప్పయిన్ పడాను. ఇవర్ కళుక్కు ఇంద వ్యాప్తియిడ త్తిల్ ఈశ్వరనుడైయ తోఱ్ఱం వెళిప్పడైయానాల్ ఇవర్ కళ్ అడియి ట్టు ఎంగుం సంచరిక్కమాట్టార్ కళ్. ఆకైయాల్ ఇవర్ కళ్ వార్తై వెఱుం వాదమే.

పేశువిన్ మడియిల్ పాల్ ఎంగుం శురందిరుందాలుం అతను డైయ ములైక్కాంబువఱ్ఱియల్లామల్ వేఱుదావ్విరంగళాల్ కన్ఱుక్కు ప్పాల్ కొడాదదుపోల ఈశ్వరన్ వ్యాప్తి నిఱైందిరుందాలుం విగ్ర హాత్తివఱ్ఱియల్లను వేఱుఇడంగళిల్ ప్రకాశియాన్.

అన్ఱియుం, సూర్యకిరణంగళ్ ఎంగుం వ్యాప్తిత్తిరుందాలుం, అవైకళినుడైయ నెరుప్పుక్కు సమానమాన ఉష్ణం సూర్యకాన్త క్కల్ వఱ్ఱియాయ్ ప్రకాశిపుతల్లామల్ మట్టు ప్పాపాణంగళిల్ తోఱ్ఱాదదుపోల్ అర్చావిగ్రహాత్తిల్ తాన్ అవనుడైయ శక్తియై

కాణలాం. ఆకైయాల్ అర్చెయిల్ అవనుడైయ సాన్నిధ్యం తయి
రిల్ వెణ్ణెయ్పోల్ విళంగుం. అంతర్యామియిల్ పాలిల్ నెంగుల్
విళంగాదు.

విగ్రహారాధనం ముక్తికు- అవశ్యంవేణుమెన్నవై మట్టు
మోర్ అనుభవనిదర్శనత్తాల్ కాణలాం. అనేకర్, తంగళ్ చిరుమా
ళికైకళిల్ పెట్టోర్ పెరియోర్ మట్టు శిలరుడైయ ఛాయాపరంత్త
వైత్తిరుప్పత్తై కాణలాం. ఇవైకత్తై ప్పారు-ంపోచ్చెయ్ భావనాప్ర
కర్వత్తాలే జీవనుడనిరుప్పదాక త్తోట్టు వగుండు. అట్టిగు అవర -
కళ్ శెయ్కైకళ్ మన త్తిల్ పదింసు పయసడైవ తుండు. అప్పుడేయే
అర్చావతారముం ఇవిధమాక చిహ్నంగ శిల్పాదపోగు అచారము
నాం కాలక్రమత్తిల్ అవర్కళ్ రూపత్తై మఱిప్పగుపోల్ అవనుడైయ
స్వరూపరూప గుణచేష్టితంగళ్ మఱియుంజాన్, ముప్పైయ
యుం మఱింసు మఱి సుమత్తి నాస్తికరాయ్ సమత్తై అంబిళ్ళి
నశిత్తలే ఫలమాకుం.

40-వదు సూత్రం

జన్మాంతరసహసేషు యా బుద్ధిర్భావితా నృణాం ।

తామేవ భజతే జన్తురపదేశో నిర్ధకః ।

॥ ౧౭౪ ॥

నృణాం - మనితర్కకుడైయ, యా బుద్ధిః - ఎదబుద్ధిరూ
నదు, జన్మాంతరసహసేషు - అనేక జన్మంగళ్, భావితా - రాసడై
యోడు కూడిక్కొండిరుక్కిఱదో, తాం ఏవ - అదబుద్ధియేయే,
జన్తుః - జన్తువానవణ్, భజతే - అడైకితాన్. (అభజే ఎన్దు పాతాం
తరం,) ఉపదేశః - శాస్త్రం, నిర్ధకః - ప్రయోజనమట్టాం.

అ రుం ప దం.

శిలంబడి-(పెరియ తిరు. 1-6-2-) సూతినై. (పెరియతిరు 1-6-3.)

పరామర్శిక్కి-తార్ - శొల్లుక్కితార్. శిలంబు-కాళ్చిల బు.

(నూపురం). పులక - ఐంబులన్ కళ్ళ. సురికుళిల్ - ముఱుక్కోడిన
తూర్పుల్. బోదరేపెన్టు - వారుంపెన్టు.

సూతనాయ్ (తిరుమాలై 16.) కొండల్. (అమల. 10.)
తానే. (తిరువా. 10-7-2.) ఇట్టకాల్. (తిరువా. 7-2-4.) అంగుత్తేన్.
(తిరువా. 5-7-2.) ఎకకొళ్. (తిరువా. 5-1-4) ఊరవర్. (తిరువా.
5-3-4.) ఎన్నాన్. (తిరువా. 5-8-3.)

41-వ దు సూత్రం.

(అ-మ) ప్రపరనహేతు - ప్రపత్తిక్కు హేతు.

44-వ దు సూత్రం

(అ-మ) అనుసంధానపరమాక్కి - నైచాన్యనుసంధాన
పరమాక్కి.

48-వ దు సూత్రం

(అ-మ.) కణ్ణగ్రిపు - ఫలవిశంబు ఇల్లామైయాలే అదువే
ముఖ్యం.

49-వ దు సూత్రం.

అవిద్యాతో దేవే పరిబృథతయా వా విదితయా

స్వభక్త్యాహ్నా వా జగతి గతిమన్యమవిదుషాం ||

గతిర్నన్యమస్మా హరితి జితస్తాన్వయమశో

రహస్యం వ్యాజ్రహే స ఖలు భగవాన్ శాసకమునిః || జితస్తా || ౧౭౫ ||

అవిద్యాతః - అజ్ఞానత్రాలావహ, పరిబృథతయా విదితయా వా -
పరిచ్ఛేదిక వాణ్ణాతవ నెన్టు జ్ఞానత్రాలేయావమ, స్వభక్తేః - తక్
భక్తీయి నుడైయ, భూమ్నావా - ఆధిక్యత్రాలేయావమ, దేవే -
భగవాన్ దత్తిల్, జగతి - ఇన్దులకిల్, అన్యాం గతిం - భగవాన్ నై
త్తవిర వేఱు ఉపాయముండెన్టు, అవిదుషాం - అతియాదవర్కు,
అసా హరిః - ఇంద భగవాన్, గతిః గమ్యశ్చ - ప్రాప్యనానమం

ప్రాపకనాయు మిరుక్కితాన్, ఇతి-ఎన్టు, భగవాన్ - సర్వజ్ఞనాన, స
శౌనకమునిః - అంద శౌనకమహర్షియానవర్, జితన్తాహ్వయమనో
రహస్యం - జితన్తా ఎన్టు పెయరుడైయ మంత్రత్తిక్ రహస్యత్తై,
వ్యాజ్రహే - వ్యాఖ్యానం పణ్ణినార్.

అ రుం ప దం

జితన్తైయావదు - రుగ్వేదఖిలం. తత్త్వప్రతిపాదనపరమాన
శ్రీపురుషసూక్తం సర్వశుభికళిలు మోతిప్పోరుమాప్పోలే,
ఇదువుం శ్రీశాస్త్ర్రితిలుం, ఇతిహాసపురాణంగళిలుం మహామంత్రం
ఎన్టు తిరుమంత్రాధోపాది పరమరహస్యమాక చొల్లిప్పోరుమ
తోన్టు. వేదాక్షరరాశియాకిత్ పారుపేయమాన ఇతిహాసపురాణం
గళితే ఎఱ్ఱతిప్పడిత్తుప్పోరువానెన్నెన్నిల్? ఖలమాకిటగు అప్ర
హతం స్థానం. సూత్రకారర్కళిఖు సహితమాక త్రాంగ శధ్యయ
నం పణ్ణిబొందవర్కళాకైయాలే స్మార్తవిధానంగళితే మంత్రమాక
వినియోకిత్తుప్పోరానిన్టార్కళితే. ఇప్పడి యితిహాసపురాణంగళితే
శ్రీశాస్త్ర్రితిలే 'జితన్తైతిమంత్రేణ' ఎన్టు మంత్రమాక వినియో
గిత్తుప్పోరువతోన్టు.

శ్వేతద్వీపవాసికళీ క్షీరాబ్ధినాధనుడైయ సాందర్యానికళితే
తోన్టు ఈడుపట్టు చొల్లుం మంత్రం. ఇనుకు, స్తోత్రత్వయం నైవ
ప్రియనుకు, ప్రియతమమాకై. (జితన్తా స్తోత్రవ్యాఖ్యానలవతారికై.)

ఇంద సూత్రత్తా లఱియత్తక్కతావసు - శ్రీశౌనకభగవాన్
జితన్తాస్తోత్రత్తిక్కరుత్తై "అజ్ఞసర్వజ్ఞభక్తానాం గతిర్గమ్యో భవేత్
హరిః" - ఎన్నిట శ్లోకత్తాల్ వెలియిట్టార్. అత్తైయే భట్టర్
'అవిద్యాతః' ఎన్నిట శ్లోకత్తాల్ తెలివాక ఎడుత్తుక్కాట్టి,
శౌనకమునివర్ ఇప్పడి యరులిచ్చియ్యదే యెన్టు కొండాడినార్
పిన్ను, జితన్తాస్తోత్రత్తిన్ వ్యాఖ్యానపీరికైయిల్, "అవిద్యాతః"

ఎన్నిట శ్లోకశ్చై యరుళిచ్చయదు, ప్రపత్తికృ-ధికారికల్ వ్యాఖ్యానం
పణ్ణప్పెటువతే ఎత్తు భట్టరై విశేషిత్తు ఆచ్చాన్పిల్లై యీడు
పట్టతై సామిమణవాళమామునికల్ తిరువాయ్మలర్ న్దరుళినార్.

50-వ ను సూత్రం

ఇదం శరణమజ్ఞానామిదమేవ విజానతాం ।

ఇదం తిత్స్వతాం పారమిదమాస్త్య మిచ్ఛతాం॥ లక్ష్మీతంత్రం 17-100.

ఇదం - ఇందప్రపత్తియే, అజ్ఞానాం - అటివిల్లాదవర్క
ళుక్కుం, శరణం - ఉపాయం, విజానతాం-అటివుడైయోర్కళుక్కుం,
ఇదమేవ - ఇరువే ఉపాయం, పారం - సంసారసముద్రత్తికరైయై,
తిత్స్వతాం-కడక్కవేణుమెన్దు విరుప్పముడైయవర్కళుక్కుం, ఇదం -
ఇరువే ఉపాయం. ఆనస్త్యం ఇచ్ఛతాం - ముడివిల్లాద పేట్టప్పెట
విరుంబుకిటవర్కళుక్కుం, ఇదం - ఇరువే ఉపాయం.

అపామోపాయనిర్ముక్తా మధ్యమాం స్థితిమాస్థితా ।

శరణాగతిరన్యైవా సంసారాణావతారిణీ ॥ లక్ష్మీతంత్రం 17-19॥

అపామోపాయనిర్ముక్తా - పాపప్రభృతికళాలుం సాధనాం
తరంగళాలుం విడప్పట్టకుం, మధ్యమాం స్థితిం ఆస్థితా - అనర్థకరము
మన్త్రిక్కే ఇరుక్కై నూకైయూల్ నడువుపట్టిరుక్కిట నిత్యనైమి
త్తికరర్కొగ్గై యుడైయతాయ్, అగ్ర్యా-సర్వాధికారమాయ్ శీఘ్రం
ఫలవైక్కొనుప్పతాయ్ స్వరూపానురూపమా యిరుక్కైయాలే
శ్లాఘ్యమానురుక్కిట, ఏసా శరణాగతిః - ఇంద ప్రపత్తియానమ,
సంసారాణావతారిణీ - సంసారక్కడలై క్కడత్తివైక్కుం.

కాతై (మెరియా 3-7-8) పోకు. (తి-వా. 6-2-2) కుఱుకి-
(తిరు-వా. 6-2-6) అరియే (తి-వా. 5-8-7) ఒళివ. (నాచ్చి. 8-3.)
మణుండ (తిరు వా. 8-1-8.)

యద్యేన కామకామేన న సాధ్యం సాధనాంతరైః ।

ముముక్షుణా యత్ సాంఖ్యేన యోగేన చ భక్తితః ।

ప్రాప్యతే పరమం ధామ యతోనావృత్తే పునః ।

తేనతేనాప్యతే తత్తత్ న్యాసేనైవ మహామునే ।

పరమాత్మా చ తేనైవ సాధ్యతే పురుషోత్తమః॥ లక్ష్మీశ్చ ॥ ౧౭౮ ॥

కామకామేన - కామపురుషార్థజై అజైపుడానిస్త, యేన -
యావనొరువనాలే, యత్-యాదొరు పురుషార్థ, సాధనాంతరైః -
ఉపాయాంతరంగళాల్, న సాధ్యం-పెటప్పడాదిరుక్కిఱునో, యతః -
యాదొరు పరమపద త్తిల్ నిస్తుం, పునః నానర్తతే - మింశుంతిరుంబి
వరమాట్టానో, పరమం ధామ - అప్పడిప్పట్ట పరమపదమానదు,
ముముక్షుణా - మోక్ష త్తిలిచ్చె యుడై యవర్కళాలే, సాంఖ్యేన
యోగేన భక్తితః- కర్మజ్ఞానం భక్తియెన్దిట ఉపాయంగళాలే, నన
ప్రాప్యతే- అడైయప్పడాదిరుక్కిఱునో, హే మహామునే- ఓనుగోము
నియే, తేనతేన-అందంద అధికాకళాలే, తత్తత్ - అందందప్పురుషా
ర్థంగళో, న్యాసేనైవ ప్రపత్తియినాలేయే, ఆప్యతే-అడైయప్పడు,
పరమాత్మాచ పురుషోత్తమః - సర్వస్వామియాన పురుషోత్తమనుం,
తేనైవసాధ్యతే - అందప్రపత్తియినాలేయే సాధకకృషుమకిఱునో.

ఉఱంగ - (పెరియతిరు 7-3-4) ఉయిర్ (తిరువా. 9-5-8.)

పురంగళో - (పెరియ తిరు. 10-2-9.) మంగల. (పెరుమాళ్ తిరు.
6-9) యాముడై (తిరువా. 9-9-5)

ఇదం శరణమజ్ఞానం

॥ ౧౭౯ ॥

176-వదు లెక్కంగ పార్కు.

52-వదు సూత్రం.

(అ-మ.) మడలెక్కుకై - మడలూత్తల్, అత్తిప్రవర్తి
పణ్ణుతో

53-వ దు సూత్రం.

(అ-మ.) తీంకుమ్రుల్ - మధురమానకుమ్రుల్. ఈరుం - హింసి
యానిష్టదు. ఆల్ - ఆశ్చర్యం, పరాజిత - జయిక్కప్పట్ట, తోఱ్ఱు
పోస.

54-వ దు సూత్రం.

(అ-మ.) సత్తాకారణభూతనాయ్ - ఆత్మాధారభూతనాయ్.

55-వ దు సూత్రం.

(అ-మ.) పటిఱెల్లాంపటి అవనైయుంపట్టుకై భక్తి.
విడువతెల్లాంవిట్టు తనైయుం విడుకై ప్రపత్తి. (వార్తామాలై.)

ఆపాతప్రతీతి-పెరుంపారైవ్, అదావను-ప్రమాణంగళైక్కొం
డటియామల్, ఇంద్రియంగళైక్కొండు మేలెఱ్ఱుందవారియాయ్ అఱి
యుం జ్ఞానం. అనంత్యాహారేణ-ఇల్లాదదై ఏటిట్టుక్కొండు.

ఇవ్విడత్తిల్ పిరాట్టియైక్కూడ ఉపాయమాక ప్పొతాద
సిద్ధోపాయం చేతననుడైయ ప్రవృత్తియై ఎంగనే నహిక్కుం ఎన్ఱు
కందుక్కొవ్వుదు.

57-వ దు సూత్రం.

ఉపాయోపేయత్వే తదిహ

॥ ౧౮౦ ॥

113-వదు లెక్కం పార్కు.

యే చ వేదవిదో విప్రాః

॥ ౧౮౧ ॥

49-వదు లెక్కం పార్కు.

శరణ్యం శరణం చ త్వామాహుర్ద్వివ్యా మహర్షయః || ౧౮౨ ||

త్వాం - దేవరీరై, శరణ్యం, రక్షకనాయుం- శరణంచ-ఉపా
యమాకవుం, దివ్యాః మహర్షయః - దివ్యజ్ఞానముశ్చ మహారిషికళ,
ఆహుః - శోల్లుకితార్కళ.

అమృతం సాధనం సాధ్యం సంపశ్యన్తి మనీషిణః || ౧౮౩ ||

మనీషిణః - మహర్షికళ, అమృతంసాధనం - నిత్యసిద్ధమాన
ఉపాయమాకవుం, సాధ్యం - ఉపేయమాకవుం. సంపశ్యన్తి - పారి-
తార్కళ.

అ రుం ప దం .

అవఘాతస్వేదం - నెల్ ముదలియవత్తై క్కు-త్తువదినాల్ ఉం
డాకుం వేర్వై. తనక్కాక ఓర్ ప్రయత్నమిన్తి కే- మట్టిత్తెచ్చె
య్యవే అదినాలే అవశ్యమాక వుండాన వేర్వై. అవఘాతం -
నెల్ ముదలానవత్తైక్కు-త్తుకై, స్వేదం - వేర్వై. ఇంగు అవఘాతా
నంతరం అవశ్యమాకవుండానస్వేదంబోలే ప్రపదనానంతరం ఆను
కూల్యసంకల్పాదికళ తన్నడైయే ఉండాకుమెన్తు అంగుత్తైక్కు- ఇత్తై
దృష్టాంతమాక చొల్లుకిటదు. ఇవ్విడత్తిల్ శిల అభిప్రాయ
భేదంగళు ముండు. అదావదు - సిద్ధోపాయత్తై వరిక్కుంబోదు అంగ
త్తోడు అనుష్ఠిక-వేండుమెన్తు శిలర్ శోల్లువార్కళ. ఇంద అంగమా
వదు - 'ఆనుకూల్యస్యసంకల్పః' ఇత్యాదియాక ఆఱువకైయా యిరు
క్కుం. ఇంద అంగత్తిల్ శొల్లుంబడియూన అనుష్ఠానంగళో ఎల్లా
అధికారికళుక్కుం అవశ్యం వేండియనవాయిరుందపోదిలుం, ఆదు
ఎందసమయత్తిల్ వేండియదు ఎన్తు అతివదిల్ తా అభిప్రాయ
భేదంగళో ఏఱుట్టన. పరన్యానత్తిఱు-పుర్వం కీర్తి అంగమాకచ్చె
న్న ఆఱుం అనుష్ఠిక-వేండియత్తెన్తుం, మేల్పడిన్యానత్తిఱు-ప్పిటకు

ఇంద్రుని అనుష్ఠానంగళుం తన్నడై యే సిద్ధిక్కు మెన్తుం శొల్లవదుతాన్
అభిప్రాయభేదంగళి. ఆనుకూల్యస్యసంకల్పః ఇత్యాదిప్రమాణత్వై
స్పర్తాల్ ప్రపత్తిక్కు ముంది అంగంగళి అనుష్ఠేయమెన్తు
ఏట్టుడుకిటను. నమ్ముడైయ సిద్ధాంతత్తిల్ ప్రపత్తిక్కు ఆకించస్య
ముం, అనన్యగతిత్వముం లక్షణమాక విదిత్తిరుక్కి-టను. అపోషు
ప్రపత్తిక్కు-పూర్వం శొల్లకిట ఆటుఅంగంగళుం పొరుందా. పొరుం
దినాలుం, అదు ఆర్తరూప ప్రపన్ననుక్కు-కూ-డుం; దృప్తరూ
పప్రపన్ననుక్కు అవఘాతస్వేదంబోల్ ప్రపత్తిక్కు అనంతరం
తన్నడైయే విశ్లేయుం. ఉపాయాంతరంగళుక్కు ఎప్పుడి అంగత్తై
యనుష్ఠిక్కు-వేండియతో, అప్పుడియే ప్రపత్తిక్కు అంగత్యాగం
అవశ్యం వేండియదు. ఏనెన్నిల్, భక్త్యాదికళ తమ్స్వరూపసిద్ధిక్కుం
వృత్తిక్కుం ఫలత్తిటుం ఒరువకైయై ఎదిర్ పార్కు-వేండియనవా
యిరుక్కిన్టన, అనై అచేతనమూకైయాలే. ఇదు అదటుం ఎదిర్
త్తట్టా యిరుప్పదాల్, అంగంగళి నిష్ప్రయోజనత్తోడు కాల
కట్టాయ్ విడుం ఆకైయాలే, ఉపాయం తన్నైప్పొటుక్కుం ఎన్నదే
శాస్త్రసిద్ధం.

వీరి-వదు సూత్రం

భక్త్యా లభ్యస్తస్వస్యయా.

లక్ష్మీతంత్రం || ౧౮౪ ||

అనన్యయా - ఇతరవిషయంగళి కలసాత, భక్త్యా తు-భక్తియి
నాలేయే, లభ్యః - అడైయ త్తకుందవక.

ఉభయపరికర్మితస్వాస్తస్య ఏ కాంతికాత్యంతిక భక్తియోగైకలభ్యః

ఆత్మసిద్ధిః || ౧౮౫ ||

ఉభయపరికర్మిత స్వాస్తస్య - కర్మజ్ఞానంగాళాలే యలంకరిక్కు-
ప్పట్ట పరిశుద్ధమాన మనశ్చై యుడైయవనుడైయ, ఏకాన్తికాత్యం
తికభక్తియోగైకలభ్యః - అనన్య ప్రయోజనమాయుం ఇతటుం

మేల్పిల్లె యెన్నలాంబడియాయు మిరుక్కిట భక్తియోగం బన్దిల్
మాత్తిరం అడైయప్పడుకితాన్.

జన్మాంతరసహస్రేషు తపోధ్యానసమాధిభిః ।

సరాణాం క్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే॥లఘుత్రిసత్పతిః ॥

జన్మాంతరసహస్రేషు - అనేకమాయరం జన్మంగళిల్,
తపోజ్ఞానసమాధిభిః - కర్మజ్ఞానభక్తికళినాల్, క్షీణపాపానాం - నశి
త్తపాపంగళైయుడైయ, సరాణాం - మనితర్కళుక్కు, కృష్ణే - కణ్ణ
నిడత్తిల్, భక్తిః - భక్తియానరు, ప్రజాయతే - ఉండాకిటను

సర్వజ్ఞోఽపి హి విశ్వేశః సదాకారుణికోఽపి సత్ ।

సంసారతన్త్రవాహిత్యాత్ రక్ష్యాపేక్షాం ప్రతీక్షతే ॥

విశ్వేశః - సర్వేశ్వరన్, సర్వజ్ఞః అపిహి - సర్వజ్ఞనాయుం,
సదాకారుణికః అపిసత్ - ఎప్పోనుం దయైయుళ్ళవనాయుం ఇరుం
దాలుం, సంసారతన్త్రవాహిత్యాత్ - సంసారమాకిట తన్త్రైత్తై
నడత్తుపననాయురుప్పతాలే, రక్ష్యాపేక్షాం - రక్ష్యభూతనాన ఇచ్చే
తననుడైయ అపేక్షైయై, ప్రతీక్షతే - వార్తిరుక్కితాన్!

61-వదు సూత్రం

(అ-మ) ఇవిష్టత్తిల్ ఆచ్చాన్పిల్లై వార్తై అనుసన్ధేయం, అదా
వదు- ఒరువైష్ణవర్ 'విషుకైఉపాయమో, పట్టుకై ఉపాయమో' ఎన్ఱు
కేట్క, విడుకై ఉపాయముమన్ఱు, పట్టుకై ఉపాయముమన్ఱు; విషువిత్తు
ప్పట్టువిక్కి-టవనే ఉపాయం ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్తార్. (వార్తామాలై)

62-వదు సూత్రం

(అ-మ) ఇవ్వళవన్ఱిక్కే - ఆత్మజ్ఞానాదికళొళియ ఎన్ఱుపడి.

64-వసు సూత్రం

(అ-మ) ద్యోతకం - సూచకం

అధికారివిశేషణం - అధికారిస్వరూపం. ఇతినుద్దేయ-అనుమతి
యినుద్దేయ.

66-వసు సూత్రం

(అ-మ) ఇవిష్యత్తిల్ సోమాసియాండాన్ వార్తై అను
సంధేయం. భగవత్ ప్రవృత్తి విరోధి; స్వప్రవృత్తి నివృత్తి. ప్రపత్తియుం
భక్తియు ముసాయమన్తు; ప్రపత్తవ్యనే ఉపాయం.

అవశ్యపైయే ఉపాయమెన్నుమత్తై వెళియిడుకితార్.

వడియాదభవక్కడలుగవడిందుమూల మాయైకడందప్పాత్తో
గ్ననైకుందగశేర్దు, అడియార్ కళ్ళకుఱ్ఱ మ్మకూడియునతడిక్కిడిమై
శెయ్యుమకా-లమెక్కా-లందాన్, కొడియాడుమణిమాడవయోధి
సూతూర్ కుడితుఱం-తిరువరంగంకోయిల్ కొండ, నడియోనేయ
డియేనాక ముచుట్టియిన్ది, కన్నరు శేపార్తిరుప్పన్ సీచనేనే. (తిరువరం
గక్క-లంబకం) ఇతకరుత్తు

అయోన్దియైవ్వి, తిరువరంగత్తై యిరుప్పిడమాకకొండపెరియ
పెరుమాశే, కర్మభావభక్తికత్తై కొండు తకముయత్తియోల్ తాండ
ముడియాద సంసారమాకిఱ పెరుంకడలై త్రాడినాలుం తాండలాం;
మఱ్ఱుంకడక, ముడియాద మూలప్రకృతియై క్కడందాలుంకడక్కలాం.
పరమపదత్తై ప్రాపిత్తు భాగవతకుఱ్ఱంగళుడకకూడి ఉనరుతిరువడికళు
క్కు కు-త్తైవల్ శెయ్యుమదు యావదాత్మభావిక్కు-కి-డైప్పుదల్ల.
పిన్నై, లభిక్కుం ఉపాయం ఎంగనేయెన్నిల్, అనన్యార్థనాయ్, ఉన్న
డైయ నిష్ఠేతుకకప్పైయే పట్టాసాకకొండు పాతకంబోల్ శెయల్

మాండు ఇరుత్తలే. ఇందపురమరహస్యతై వెలియిడవన్తో దేవర్గి ఇంగు
ఎఱందరుళియదెట్టు తమ్మత్తితోన్ట శ్రీపరాశరభట్టకతిరువడికళిల్
పఱుక్క సేవిత దివ్యకవి పిల్వైప్పెరుమాళైయంగార్ అరుళిచ్చె
యడదు.

68-వదు సూత్రం

(అ-మ్) ఇప్పడి చిన్నవిన్టిక్కే ఫలిత్తవిడం ఉండోవెన్నిల్, కోసల,
గోకుల చరాచరం గుణ మొన్నిన్టయే అద్భుతమెన్నక్కండోం. (ఆచార్యహృదయం)

అయోధ్యైయిలు బృందావనత్తిలుముళ్ల చేతనాచేతనంగళ్
భగవత్సాప్తికులుంపాక అనుష్ఠిత్తదు ఒన్టమిన్టిక్కే యిరుక్క,
విశేషజ్ఞర్ విత్తరాయ్చ్చొల్లుంబడియాన నిర్దేతుకకృపై ఫలిక్క
క్కండో మెన్టు ఇతఃపారుళ్.

69-వదు సూత్రం

(అ-మ్) ఇష్టిడత్తిల్ శ్రీవైష్ణవరావార్, అహికియమణ
వాళప్పెరుమాళ్భట్టర్.

70-వదు సూత్రం

స్వత్వమాత్మని సంజాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణి స్థితం ।

ఉభయోరేష సంబంధో న హోతిభిమతోమమ ॥ విష్ణుధర్మం ॥ ౧౮౮ ॥

ఆత్మని - జీవాత్మావినిడత్తిల్, స్వత్వం సంజాతం - సాత్తు
ఎన్నుం తన్నైయానను శేర్న్డ ఉండాయిట్టు. స్వత్వమావను-ఇప్పప్పడి
వియోగంశెయ్య యోగ్యమా యిరుక్కె. అదావను- ఆత్మాపుడన్
కూడ వుండనదు. బ్రహ్మణి - బ్రహ్మత్వైఃపక్కలిల్, స్వామిత్వం
స్థితం - యజమానత్వనైయానను ఇరుక్కిఆను, ఉభయోః - ఇరు
వరుక్కుం, ఏషః సంబంధః - ఇరువేసంబంధం, హరః - వేటారుసం
బంధమానను, మమ అభిమతః న - ఎనకుం-ఇష్టమిల్లె.

(అ-మ) ఇంద్రవాక్యత్రాల్, దోషభూయిష్ఠనాయుం తుద్ర నాయు మిరుక్కి-అ ఇచ్చేతననై అఖిలహేయప్రత్యసీకనాయ్ అవాప్త సమస్తకామనాన ఈశ్వరక లభిక్తై-కాక సాధనానుష్ఠానం పణ్ణుకైయుం, అవనై లభిత్తల్ తనకు-ప్రాప్యమ్ ఎన్ఱు నిసైక-పుం కూశుమోవెన్నిల్, దోషభూతరాన ఆశ్రితర్కకళై అంగీకరియావిట్టాల్ అవనుడైయ వాత్సల్యాదిగుణంగళి అసత్కల్ప మాయ్విడుం. అవక అవాప్తసమస్తకామనాయురుందాలుం తాక సర్వేశ్వరక ఎన్ఱి అశితవ్య సంబాధత్తాల్ చేతననైపృష్ఠ కృషిచెయ్యవేండి అవతారం గళి పణ్ణియుం, కోయిలిల్ నిత్యవాసుశెయ్మం, కౌస్తుభాభరణస్థానీ యమాన అవర్కకళై పెత్తాపిడిల్ “స ఏకాకీ న రమేత” ఎన్ఱు త్రిపాద్వి భూతియి లిరుక్కచ్చెయ్ తేయుం ఉరుక్కాట్టాదే అవనై కుత్తైవానా కప్పణ్ణువతాలుం ‘భక్తిక్రీతో జనార్దనః’ ఎన్ఱు “పత్రం పుష్పం” ఇత్యాది యాల్ సులభనాకైయాల్ తానే ఉపాయనాయ్ నిన్ఱు చేతననై లభిక్తైయాల్ విరోధ మిన్ఱై.

72-వసుసూత్రం

భవాన్ఱు సహ వైదేహ్యః గిరిసానుషు రంస్యతే ।

అహం సర్వం కరిష్యామి జాగ్రతః స్వపతక్ష్ణతే ॥ రా-అ. 81.25 ॥ గూ॥

భవాత్తు - దేవరీరోవెన్ఱాల్, వైదేహ్యసహ - పిరాట్టి యోసుకూడ, గిరిసానుషు - మల్లెకళిన్ తాళవరైకళిల్, రంస్యతే - క్రీడి - ప్లోకిటీర్, అహం - నాన్, జాగ్రతః - విభ్రిత్తుకొండు, స్వపతః చ - కళివళర్దుకొండియిక్కిరి, తే - దేవరీరుక్కు, సర్వం కరిష్యామి - సర్వవిధవైకర్యంగళైయు పణ్ణుకొడవేన్.

బ్రహ్మవిల్ (తి-వా. 3-3-1) చిట్టం. (తిరుప్పావై 29.)

భవంతమేవానుచరన్ నిరంతరం ప్రశాంతనిశ్చేషమనోరథాంతరః ॥

సదాహమైకాంతికనిత్యకింకరః ప్రహర్షయిష్యామి సనాథజీవితః ॥ ౧౯౦ ॥

స్తోత్రరత్నం 45

భవంతమేవ - పరిపూర్ణనాన నిష్టేయే, నిరంతరం - ఇదై
విడామల్, అనుచరన్ - అనువర్తితవనాయ్, ప్రశాంతనిశ్చేష
మనోరథాంతరః - నిష్టేయైశ్చిన్ద విషయంగళిల్ మనోవ్యాపారంగళై
నిశ్చేషమాక త్తవిన్దవనాన, అహం - రుచియైశ్చియ ఉపాయమిల్లాద
నాన్, ఐకాన్తికనిత్యకింకరః - ఏకరూపమాయ్ యావదాత్మభావి
యాన కైంకర్యతై స్వరూపమాక పుడైయవనాయ్, సనాథ
జీవితః - సత్యతైయిడైయవనాయ్, సదా - ఎప్పొప్పుదుం, ప్రహర్ష
యిష్యామి - దేవరీరైమికపుం ఉకప్పిక్కక్కడ వేన్.

శెడి (పెరుమాళ్ తిరు. 4-9.)

73-వసు సూత్రం

నాయం కేవో న మర్త్యో వా న తిర్యక్ స్థావరోఽపి వా |

జ్ఞానానందమయస్త్వాత్మా శేషో హి పరమాత్మనః ॥ భాగవతం ॥ ౧౧.౧

అయం - ఇంద జీవాత్మా, న దేవః - దేవనల్ల, న మర్త్యః -
మనితనల్ల, న తిర్యక్ స్థావరః అపి వా - తిర్యక్కు-మల్ల స్థావరమ్ము మల్ల,
తు - ఆనాల్, ఆత్మా - ఇవాత్మా, జ్ఞానానందమయః - జ్ఞానస్వ
రూపన్ ఆనందస్వరూపన్, పరమాత్మనః - పరమాత్మాపుక్కు-,
శేషః హి - దాసక్ అల్లవా?

స్వరూపమణుమాత్రం స్యాత్ జ్ఞానానందైకలక్షణం ॥ ౧౧.౨ ॥

స్వరూపం - జీవాత్మస్వరూపమానదు, అణుమాత్రం స్యాత్ -
అణుప్రమాణమాయుర్కిఅదు, జ్ఞానానందైక లక్షణం - జ్ఞానం ఆనం
దం ఇవైకతైయే ఆకారమాక పుడైయదు.

దాసభూతాః స్వతః సర్వే హ్యత్యానః పరమాత్మనః॥

నాన్యథా లక్షణం తేషాం బంధే మోక్షే తథైవ చ ॥ పాంచరత్రం ॥

పరమాత్మనః - ఈశ్వరనుక్కు, సర్వేహ్యత్యానః - ఎల్లాజీవా
త్యాగకులు, స్వతః హి - స్వరూపత్వినాలేయే, దాసభూతాః -
శేషభూతకళ, తేషాం - అవర్కకులు, బంధే - బద్ధావస్థయి
లుమ్, తథైవ - అప్పడియే, మోక్షేచ - మోక్షత్తిలుం, అన్యథా
లక్షణం - వేఱు సావత్ప్రయలక్షణమానతు, స - ఇత్యై.

(అ-మ్) ప్రత్యక్షం - తనకు-త్తానే తోస్తుమతాయరు
కై. అహం బుద్ధి .. వ్యవహారార్థమాన నాన్ ఎన్నిజ్ఞాన
త్తిలుం నాన్ ఎన్నిజ్ఞాన వ్యవహారత్తిలుం. వస్తువై - ఆత్మవస్తువై.
పుటనిత్ర - వెలియిత్ర. ఆత్మవైపుష్పస్థానమాక నిరూపితదు
'నాడాద మల్ నాడి' ఇత్యాదిపుడి. ఉల్ ఇత్ర శేషత్వస్థానమాక
చొన్ను నాట్టు శేన్వి ముదలాన గుంగలోడుకూడ, చూడుమవర్
కకులు మిక్కుం ఆదరణీయమాన వత్తాలే. పుట ఇత్ర జ్ఞానస్థాన
మాక ఉరైత్తదు చూడుమవర్కకుడైయ త్యాజ్యబుద్ధియాలే. అంత
ర్మగనిరూపకం - అసాధారణధర్మం. అదావదు, ప్రథమ నిరూపక
ధర్మం. ఎన్నుళ్ళా ఎన్నాతే 'అడియేరుళ్ళాన్' ఎన్నదు ఆత్మ
స్వరూపత్వై శేషత్వత్వైయిట్టే నిరూపిక్ వేణుమెన్ను నిర్దేశికి-టదు.
ఆకైయాల్ ఇన్విడత్తిల్ తత్త్వత్రయంగళుక్కు స్వరూపనిరూపక
మాక కొంకుం ధర్మమావదు ఈశ్వరనుక్కు శేషత్వం, ఆత్మ
పుక్కు శేషత్వత్వోనుకూడినజ్ఞాతృత్వం, అచిత్తుక్కు జ్ఞానశూన్య
త్వం ఎన్నుచూం.

ఇన్విడత్తిల్ తత్త్వత్రయంగళినుడైయ స్వరూపనిరూపక
ధర్మంగళై అజయ వేణుం. ముదలిల్, స్వరూపనిరూపకధర్మమావదు-
బరువస్తువినుడైయ అసాధారణలక్షణం. అదావదు-ఎందధర్మం

వస్తువుక్కు ముఖ్యలక్షణమా యిరుక్కి-అదో అంద లక్షణం మచ్చోరు
 వస్తువినిడత్తిల్ కాణకూ-డాదు. అప్పోగు ఈశ్వరనుక్కు-స్వరూపనిరూ
 ఊధర్మం శొల్లుంబోదు శ్రీయఃపతిత్వం నిరూపకమాయరుందపోడి
 లుం, ప్రకృతత్తిల్ శేషిత్వం శొల్లవేడియతా యిరుక్కి-అదు. అప్పుడియే
 నిరూపిత్తుచ్చొల్లుంబోదు ఆత్మావుక్కు శేషత్వత్తోడుకూడిన జ్ఞాతృ
 త్వం ఎన్టుం, అచిత్తుక్కు-జ్ఞానశూన్యత్వం ఎన్టుం ఏఱ్ఱుడుకిఅదు. అంద
 ధర్మంగల్ అందంద వస్తువు కే- అసాధారణమొళియ వేఱువస్తు
 క-ళిడత్తిల్ తోన్టాదు. ఆనాల్, ఇందనూత్రత్తిల్ దాస్యం నిరూపక
 ధర్మమెన్టుం, జ్ఞానానాదంగల్ నిరూపితస్వరూపవిశేషణం ఎన్టుం విధిత్తి
 రుక్కు, ఆత్మావినుడైయ నిరూపకధర్మం శేషత్వత్తోడుకూడిన జ్ఞాతృ
 త్వం ఎన్టు ఇరండైయుం ఎంగనే శొల్లకూ-డుమెన్నిల్, శేషత్వ
 త్తిఱ్ఱుం దాస్యత్వత్తిఱ్ఱుం వాసియటియుంబోదు, ప్రపంచత్తిల్ ఈశ్వ
 రనై త్తవిరమత్తెల్లాప్పొరుళకళుక్కు శేషత్వం ఉండు ఎన్టుం, దాసత్వం
 చైతన్యముడైయ జీవకళు కే- ఎన్టుం అఱియవేణుం. అప్పోదు ఆత్మా
 వుక్కు-దాసత్వం అంతరంగ నిరూపకం ఎన్టు అరుళిచ్చెయ్దరు కూడుం.
 ఇంగు దాసత్వం ఎన్టు అరుళిచ్చెయ్దరు కేవలం అచిత్వ శేష
 త్వత్తోడుకూడిన జ్ఞాతృత్వం శొల్లిఱ్ఱు. ఎంగనేయెన్నిల్, ఆత్మావుక్కు-
 శేషత్వం స్వరూపమానాలుం అందశేషత్వం కించితార్-రమిల్లొదపోదు
 స్వరూప మిల్లై. కించిత్ కారం తా అవన్ ఉకందదా యిరుక్కు-వేణుం .
 అప్పోదు శేషత్వత్తోడుకూడిన జ్ఞాతృత్వం వేడియతా యిరుక్కి-అపడి
 యాల్ శేషత్వత్తోడుకూడిన జ్ఞాతృత్వమే ఆత్మావుక్కు స్వరూపం
 ఎన్న త్తట్టిల్లై. ఆనాల్, ఇంద ఇరండుధర్మత్తిల్ దాసత్వత్తై అంతరంగ
 నిరూపకమాకవుం, జ్ఞానత్తై బహిర్దళమాకవుం చొల్లవేడుమెన్ని-అ
 నిబంధం ఏన్ ? జ్ఞానత్తై అంతరంగనిరూపకమాకవుం, దాసత్వత్తై
 బహిర్దళమాకవుం చొల్లవడినాల్ వరుం దోషం ఏన్ ? ఎన్గిట శంకె
 యుదిక్కులాం. అప్పోదు ఇందవిడత్తిల్ ఆత్మావుక్కు- అచిత్

వ్యావృత్తియా యిరుక్కి-ఱ జ్ఞానశ్చై లక్షణమాక చ్చొల్లుకిఱదా ఎన్
తాల్, ఈశ్వరవ్యావృత్తి యాన శేషత్వశ్చై ధర్మమాక చ్చొల్లువేణు,
అవనుక్కు శరీరమాయిరుక్కి-ఱపడియా లే.

ఇందసూత్రతాలే పుష్పత్తిన్ ఉల్ దళం, శెవ్వి నాఱ్టుం ముదలియ
గుణంఱఱాల్ ఉపాదేయమాయ్, వెలిదళం అవై కళిల్లామైయాలే
ఎప్పడి త్యాజ్యమాకిఱదో అప్పడియే దాస్యశ్చైయుడైయ జన్మమే
శ్రేష్ఠమ్; అను ఇల్లాద జ్ఞానానందంఱఱోడు వర్ణశ్చై ముఖ్యమాక
పుడైయ జన్మం త్యాజ్యం ఎన్నుం అభిప్రాయశ్చై ఇనర్తిరుత్తంబి
యార్ వెలియిట్ట వాక్యముం ఇవ్విడత్తిల్ అనుసంధేయం. అదావదు,
శేషత్వబహిర్ భూతజ్ఞానానందమయనైయుం సహియాతార్ త్యా
జ్యోపాదియై ఆదరియార్ కళే. (ఆచార్యహృదయం.)

ఇతికాపారుళ్ - ప్రాప్త శేషియుడైయ శేషత్వత్తుక్కు-ఱ పుటంబాన
జ్ఞానానందమయత్వతాలే శ్లాఘ్యమా యిరుక్కుం ఆత్మావైయుం
సహియాదవర్ కళే, త్యాజ్యమాయోపాధికమాన వర్ణశ్చై విరుంబ
మాట్టార్ కళే. ఏవంవిధమాన దాస్యజన్మశ్చైయే ఆదరిత్తు అదఱుక్కు-
ఱ పుటంబాన జ్ఞానశ్చైయుం వర్ణశ్చైయుం ఏఱ్ఱమాకపుడైయ జన్మశ్చై
యనాదరిత్తు వాడైక్కోవర్ కళై దర్శి ప్పికి-ఱ తార్. ఎంగ నేయెన్నిల్,

అడైయ పూర పునైయ - అడియుంపొడియుంపడ పర్వత
వనంఱిలై ఏతేయమాక జనిక్కు-ఱ ప్పెఱుకిఱ తిర్యక్ స్థావరజన్మంఱళై
పైరుమక్కు-ఱ పరియోరుం పరిగ్రహిత్తు ప్రార్ త్తిప్పర్ కళే. (ఆచా
ర్యహృదయం.) ఇతికాకరుత్తు.

నిత్యవిభూతియిల్ శ్రీయఃపతి కణ్ వళర్ న్దరుళుకైక్కు-ఱ ప్పాంగా
యిరుక్కుం తిరువడైయాయుం, అవన్ పలకాలుం మేఱ్ఱొండు
నడత్తుకెక్కు-ఱ నాహనిమాన గరుడప్పుళాయుం, అవ నాదరిత్తు సాత్తు

కైక్కు అర్హమాన తిరుత్తుయాయుం, శ్రీబృందాననత్తిల్
ప్రాప్త శేషియావన్ తిరువడియుం, తదీయరుడైయ శ్రీపాదదూరి
యుం పనుంబడియుం అవనుకందరుళి నర్తిక్కుం తిరుమలైయ్యా
వారిలుం, శ్రీవైష్ణవర్కళ్ తిరుమాళికైకళిలుం ఏతేను మొన్టాక
త్తిరువవతెత్తు ప్పేటు పెటుకిఱ తిర్యక్స్థావరజన్మంగళై నిత్యసూరి
కళుం శ్రీశుకబ్రహ్మార్షి ఉద్ధవర్ శ్రీకులశేఖరప్పెరుమాళ్ పెరియ
ముదలియార్ ముదలాన ముముక్షుక్కళుం లభిక్క అభిలషిప్పార్కళ్.
“అడియేను” (తి. వా. 8-8-2.)

74-వ దు సూత్రం

స్వాజ్ఞీవనేచ్చా యది తే స్వసత్తాయాం స్పృహా యది॥

ఆత్మదాస్యం హరేః స్వామ్యం స్వభావం చ సదా స్మర ॥ ౧౪ ॥

తే - ఉనక్కు, స్వాజ్ఞీవనేచ్చా యది - మోక్షత్తిల్ దుచియిరు
క్కుంపక్షత్తిల్, స్వసత్తాయాం స్పృహా యది - దేశకాలాదిసంబంధ
రూపతాకికసత్తావిలక్షణమాయ్ శాస్త్రంకొండజియ వేండియతా
యిరుక్కుం సత్తైయిల్ ఆశై యిరుక్కుంపక్షత్తిల్, ఆత్మదాస్యం -
ఆత్మావిన్ శేషత్వత్తైయుం, హరేఃస్వామ్యం - భగవానుడైయ
స్వామిత్వత్తైయుం, సదాస్వభావం చ - ఎప్పొరతుముళ్ళ స్వభావ
త్తైయుం, స్మర - అనుసందిత్తుక్కళ్.

(అ-మ్) ఆగంతుకం - వందేజి. పరామర్శిక్కి-ఆదు - శొల్లు
కిఱదు. (అల్ వత్త. తిరుప్పల్లాండు.)

77-వ దు సూత్రం

(అ-మ్) ఆర్పు - ముళ్ ముదలియ ముఱిందవైకళ్; మాలి
న్యం. ఇవ్విడత్తిల్ అనుసంధేయమావను - అక్రక్కడైంద మాణి

కృత్యై నేర్ శాశ్వతైర్ యిత్ ఏటిట్టు క్కడైందాల్ పళపళక్కై వడివా
యిరుక్కుమాప్పోలే అజ్ఞనాన చేతననుక్కు తిరోధాననివృత్తియిలే
అశియేనెనై వడినాయుక్కు మెన్టు ముదలియాండాన్. (వార్తా
మాలై.)

78-వసు సూత్రం

(అ-మ్) వ్యపదేశం - పెయర్ శొల్లుకై.

79-వసుసూత్రం

ఏకాంతీ వ్యపదేష్టవ్యో నైవ గ్రామకులాదిభిః॥

విష్ణునా వ్యపదేష్టవ్య స్తస్య సర్వం స ఏవ హి ॥విష్వక్సేనసంహితా ॥

ఏకాంతీ-ప్రపన్ననానవన్, గ్రామకులాదిభిః - గ్రామం కులం
ఇవైముదలియవైకళాల్, నైవ వ్యపదేష్టవ్యః - శొల్లప్పడుమవనల్లన్,
విష్ణునా వ్యపదేష్టవ్యః - భగవత్సంబంధత్తైయిట్టుచ్చొల్లప్పడువక్,
హి - ఏనెన్డాల్, తస్య - ఆవనుక్కు, సర్వం - గ్రామకులాదికళెల్లాం,
స ఏవ - సర్వేశ్వరనేయితే.

(అ-మ్) ఏకాంతికళో లక్షణమావన.

వైష్ణవన్:— { 1. అకృత్యత్తై ప్పాపమెన్టు తవిరుం
2. కృత్యత్తై అధికారిసంపత్తిక్కాక చెయ్యుం
3. కైంకర్యత్తై క్కాలక్షేపమెన్టు శెయ్యుం

ఏకాంతి:— { 1. అకృత్యత్తై స్వరూపహానియెన్టు తవిరుం
2. కృత్యత్తై లోకసంగ్రహతయా కర్తవ్యమెన్టు శెయ్యుం
3. కైంకర్యత్తై క్కాలక్షేపమెన్టు శెయ్యుం

పరమైకాంతి:— { 1. అకృత్యతై రుచియిల్లామైయాలే తవిరం
2. కృత్యతై కృపైయాలే శయ్యం
3. కైంకర్యతై రాగప్రాప్తమెష్ట శయ్యం (వార్తామాలై)

కుడియుం కులముమెల్లాం కోకనకై కేళ్వ
నడియార్కవనడియే యాకుం—పడియిన్ మేల్
నీర్ కెఱ్రువు మాటుకళిన్ పేరుం నిఱముమెల్లాం
ఆకలియై చ్చేర్ న్నిడమాయ్ న్దెట్టు.

81-వదు సూత్రం

శరైన్దు సంకులాం కృత్వా లంకాం పరబలార్దనః॥

మాం నయేద్యది కాకుత్స్థః తత్తస్య సదృశం భవేత్ రా.సుం-39-80 ॥౧౮౬॥

పరబలార్దనః-శత్రు సైన్యంగలై నాశంపణ్ణుపవరాన, కాకుత్స్థః
కకుత్స్థకులత్తివ్ పిఱంద చక్రవర్తిత్తిరుమకన్, శరైః తు - బాణంగ
ళాల్, లంకాం - లంకాపట్టణత్తై, సంకులాంకృత్వా - వ్యాకుల
ప్పడుత్తి, మాం-ఎన్నై, నయేద్యది - అఱ్ఱుత్తుక్కొండుపోవారాకిల్,
తత్ - అందక్కార్వం, తస్య - పరాక్రమశాలియాన అవరుక్కు,
సదృశం భవేత్ - తకుందదాకఆకుం.

రక్ష మాం—188వదు ఇలెక్కం పార్క్.

॥ ౧౬౭ ॥

శీతో భవ-88వదు రెక్కం పార్క్.

॥ ౧౮౮ ॥

82-వదు సూత్రం

అసందేశాత్తు రామస్య తపసశ్చానుపాలనాత్ ॥

న త్వాం కుర్మి దశగ్రీవభస్మ భస్మార్హ తేజసా ॥ రా.సుం 22-20 ॥౧౬౮॥

రామస్య అసందేశాత్తు - పెరుమాళ్ నియమనమిల్లామై
యాలుం, తపసః అనుపాలనాత్ చ - పాత్రివ్రత్యమెచ్చుం తపసైని

రక్షిక్కు వేండియిరుప్పదాలుం, భస్మావర్ణ-దహిక్కు-యోగ్యనే, తావ్-ఉన్నై, తపసా- పతివ్రతాతన్నైయిన్ ప్రభావత్తాల్, భస్మ న కుర్చి-భస్మమాకచ్చెయ్యాదిరుక్కి-రేన్.

(అ-మ) కైపుడై: కైపుడై - శిటియ ఇడం. - అదావదు గోపురవాసలుకుళ్ళ ఇరుక్కి-ఱ బట్టుత్తిణ్ణై. తిరుక్కణ్ణమంగైయాండాన్ స్వవ్యాపారత్తై విట్టపడియావను - స్వశాతిస్వవణానురూపమాన స్వవ్యాపారత్తై వాసనారుచియుడన్ విట్టాన్. పరశక్తియైప్పట్టి స్వశక్తియైవిడుకైయుం, పరైక రక్షకత్వత్తైప్పట్టి స్వరక్షణాభిమానత్తై విడుకైయుం పరవ్యాపారత్తైప్పట్టి స్వవ్యాపారత్తై విడుకైయుం ఉపాయాధికారికుళ్ళ కృత్యమెస్త పడి. (ఆయ్ వ్యాఖ్యానం.)

83-వచన సూత్రం

కురువ్వు మాచునుచరం వైధర్మ్యం సేహ విద్యతే॥

కృతార్థోహం భవిష్యామి తవ చార్థః ప్రకల్పతే॥ రా.అ.-80-22 ॥౨౦౦॥

మాం అనుచరం కురువ్వు - అడియేనై దేవరీరపిన్నేవరుంబడి నియమిక్కి-వేణుం, ఇహ - ఇందరిషయత్తిల్, వైధర్మ్యం న విద్యతే - విరోధమిట్లై, అత్తాల్, అహం - నాన్, కృతార్థః భవిష్యామి - కృతార్థనాకీఅకువేన్, తవ చ - దేవరీరుక్కుం, అర్థః - చేతనలాభమానదు, ప్రకల్పతే - ఉండాకిఅదు.

• న చ సీతా ర్షయా హీనా న చాహమపి రాఘవ॥

ముహూర్తమపి జీవావో జలాన్ మత్స్యావివోద్ధృతో॥ రా.అ.53-31॥౨౦౧॥

హేరాఘవ - ఏరాఘవనే, త్వయాహీనా - దేవరీరైవిట్టాల్, న చ సీతా-స్త్రీత్రియుమిట్లై, నచాహమపి-నానుమిట్లై. యది జీవావః-జీవిహ్వమానాల్, జలాత్ - జలత్తిలిరుందు, ఉద్ధృతో - వెళిప్పడు

త్తప్పట్ట, మత్స్య ఇవ-మిన్ పోల, ముహూర్తం జీవావః-ముహూర్త
కాలమే జీవిపోమ్.

ధనురాదాయ సగుణం ఖనిత్రపిటకాధరః।

అగ్రతస్తే గమిష్యామి పన్థానమనుదర్శయన్ ॥

అహరిష్యామి తే నిత్యం మూలాని చ ఫలాని చ।

వన్యాని యాని చాన్యాని స్వాహారాణి తపస్వినాం ॥ రా.అ. 81-23-24 ॥

సగుణం ధను రాదాయ-ఏటియనాణుడనేవిల్లె యెడుత్తుక్కొండు,
ఖనిత్రపిటకాధరః - మణ్ వెట్టియుం కూడైయుం శిరసిల్ ధరిత్తు
క్కొండు, పన్థానం అనుదర్శయన్ - ఉమక్కు-వట్టికాట్టిక్కొండే,
తే అగ్రతః గమిష్యామి - ఉమక్కు-మున్ను శెల్వేన్, నిత్యం - ప్రతిది
నము, మూలాని చ ఫలాని చ - కిత్తుంగుకలైయుం పళుంగలైయుం,
వన్యాని-కాట్టిలుళ్ళనవాన, తపస్వినాం - ఋషికళుక్కు, స్వాహారాణి
యానిచ అన్యాని - సుకమాకకొండువరత్తకుండ వేఱుఎవైకళుండో
అవైకలైయుం దేవరీరుక్కు, అహరిష్యామి - కొండుకొడుప్పేన్.

భవాంస్తు 189-వదు లెక్కం పార్కు.

॥ ౨౦౩ ॥

సీతాసమతుం 72-వదు లెక్కం పార్కు.

॥ ౨౦౪ ॥

పరవానస్మి 73-వదు లెక్కం పార్కు.

॥ ౨౦౫ ॥

ఛత్రచామరపాణిస్తు లక్ష్మణోన్మజగామ హా ॥ రా.అ. 12-82 ॥ ౨౦౬ ॥

లక్ష్మణోతు - లక్ష్మణోన్ వెన్ట్రాల్, ఛత్రచామరపాణిః - తిరు
క్కుడైయైయుం తిరువెణ్ చామరైయైయుం కైయిల్ ధరిత్తుక్కొండు,
అనుజగామ హా - పెరుమాళైప్పికోతోడర్ న్దు పోనార్.

అథ తస్మిక్ దినే పుణ్యే శుభలగ్నే శుభోదయే॥

రాఘవప్యాభిషేకార్థం మంగళం చక్రరే జనాః॥ పద్మపు. 2-49 ॥ ౨౦౭ ॥

అథ - అదౌపిన్, తస్మిన్ దినే - అందప్పట్టాభిషేక త్తిరునా
ళిల్, శుభేలగ్నే - నల్ల లగ్నత్తిల్, శుభోదయే - నల్ల ముహూర్త
త్తిల్, రాఘవస్య - చక్రవర్తి త్తిరుమకనుక్కు, అభిషేకార్థం - తిరు
వభిషేకత్తిఱ్ఱాక, మంగళం - మంగళకారియంగళై, చక్రీరే -
పణినార్కళ్.

మంత్రపూతజలై శ్శుద్ధేర్మనయస్సంశితవ్రతాః ।

జపన్తే వైష్ణవాన్ సూక్తాన్ చతుర్వేదమయాన్ శుభాన్ ।

అభిషేకం శుభం చక్రః కాకుత్స్థం జగతాం పతిం ॥

తస్మిన్ శుభతమే లగ్నే దేవదుందుభయో దివి ।

నినేదుః పుష్పవర్షాణి వవర్షశ్చ సమంతతః ।

దివ్యాంబరైర్భూషణైశ్చ దివ్యగంధానులేపనైః ।

పుష్పైర్నానావిధైర్దివ్యైర్ దేవ్యా సహ రఘూద్వహః ।

అలంకృతశ్చ శుశుభే మునిభిర్వేదపారగైః ।

ఛత్రం చ చామరం దివ్యం ధృతవాన్ లక్ష్మణస్తథా ।

పార్శ్వే భరతశత్రుఘ్నా తాళవృంతం వివేజతుః ।

దర్పణం ప్రదదౌ శ్రీమాన్ రాక్షసేంద్రో విభీషణః ।

దధార పూర్ణకలశం సుగ్రీవో వానరేశ్వరః ।

జాంబవాంశ్చ మహాలేజాః పుష్పమాలాం మనోహరాం ।

ఖాలిపుత్రస్తు తాంబూలం సకర్పూరం దధౌ ప్రియాత్ ॥

హనుమాన్ దీపికాం దివ్యాం సుషేణస్తు ధ్వజం శుభం ।

పరివార్య మహాత్మానం మంత్రణస్సముపాసితే ॥ పద్మపు. 2.49. ॥ ౨౦౮ ॥

సంశితవ్రతాః - తీర్థమాన వ్రతత్తోడుకూడియ ఋషి
కళ్, చతుర్వేదమయాన్ - నాన్గువేదస్వరూపంగళాయం శుభం
గళాయమిరుక్కిఱ, వైష్ణవాన్ సూక్తాన్ - విష్ణువైప్రతిపాదిక్కిఱ
మంత్రంగళై, జపన్తః - జపిత్తుకొండు, శుద్ధేః - స్వతఃపరిశుద్ధంగళాన,
మంత్రపూతజలైః - వేదోక్తమంత్రంగళాల్ పావనమాక్కినజలత్తాలే,

జగతాంపతిం-ఉలకత్తిఱ్ఱునాయకనాన, కాకుత్స్థం-రాఘవసుక్కు,
 అభిషేకం చక్రః - తిరువభిషేకంశైయదార్కళి, శుభతమేతస్మిన్
 లగ్న - అప్పడిప్పట్టమంగళకరమానకాలత్తిల్, దివి - ఆకాశత్తిల్,
 దేవదుందుభయః నినేదుః - దేవదుందుభిముదలానవాద్యంగళముఱ
 క్కిన, సమస్తతః - నాలుపక్కత్తిల్, పుష్పవర్షాణి వవస్తుః - పుష్ప
 వర్షంగళై వరుషిత్తార్కళి, మునిభిః వేదపారగైః - వేదపారాయ
 ణంఘణిక్కింండిరుక్కుం మహర్షికళోడుకూడియవరుం, దివ్యాం
 బరైః-దివ్యమానవస్త్రంగళాలుం, భూషణైః-చ-దివ్యాభరణంగళాలుం,
 దివ్యగంధానులేపనైః-నల్లవాసనైయోడు కూడియ చందనంగళాలుం,
 దివ్యైః - దివ్యంగళాన, నానావిధైఃపుష్పైః - అనేకవిధమాన
 పుష్పంగళాలుం, అలంకృతః - అలంకరిక-పుట్టవరుం, దేవ్యా
 సహ - సీతాపిరాట్టియోడుకూడినవరుమాన, రఘూద్వహః -
 రఘుకులత్తిల్ క్రేష్ఠరాన చక్రవర్తిత్తిరుమకన్, శుశుభే - విశం
 గినార్, తదా - అప్పొత్తు, లక్ష్మణః - ఇళైయపెరుమాళ్, దివ్యం
 ఛత్రంచామరంచ - లోకోత్తరమానతిరుక్కుడై యైయుం తిరువెన్
 చామరత్తైయుం, ధృతవాక్ - ధరిత్తార్, భరతశత్రుఘ్నా - భరత
 శత్రుఘ్నన్ ఇవర్కళి, పార్శ్వే-ఇరుపక్కత్తిలుం, తాళవృంతం వివేజీ
 తుః-విశిషియైక్కిండు విశిషినార్కళి, శ్రీమాక్-శ్రీమానాన్, రాక్ష
 సేంద్రః విభీషణః - రాక్షసాధిపతియాన విభీషణాఱ్ఱవాన్, దర్పణం
 ప్రదదా - కణ్ణాడిసమర్పిత్తార్, వానరేశ్వరః సుగ్రీవః - వానరా
 ధిపతియాన సుగ్రీవమహారాజర్, పూర్ణకలశం దధార- పూర్ణకలశత్తై
 ధరిత్తార్, మహాతేజః జాంబవాక్ చ - పెరుమతిప్పైయుడైయ
 జాంబవాక్, మనోహరాం పుష్పమాలాం - మనత్తిఱ్ఱు-ప్పిడిత్తపుష్ప
 మాలైయై, (దధార-సమర్పిత్తార్), వాలిపుత్రః తు - అంగడక్, సక
 స్పూరంతాంబూలం - కర్పూరత్తోడుకూడియతాంబూలత్తై, ప్రియాత్
 కదా - ప్రీతియోడు కొడుత్తార్, హనుమాక్-తిరువడి, దివ్యాం

దీపికా-దివ్యమాన కైపుందత్తైప్పిడిత్తార్, సుషేణః తు - సుషేణన్, శుభంధ్వజం - అమృతాన ధ్వజత్తైప్పిడిత్తాన్, మంత్రీణః - మంత్రీకల్, మహాత్మానం పరివార్య - పెరుమాళై చ్చుట్టిక్కొండు, సముపాసితే - సేవిత్తార్కల్.

(అ-మ) ఒప్పుణ్ - సమానభోజనం (సహపక్షి-భోజనం.)

84-వచ సూత్రం

ఇదం పుణ్యమిదం మేధ్యం ఇదం బహుమృగద్విజం ।

ఇహ వత్సామి సౌమిత్వే సార్థమేతేన పక్షిణా ॥ రా-ఆ-15-19 ॥ ౨౦౯ ॥

లక్ష్మణ-ఓలక్ష్మణా, ఇదంపుణ్యం - ఇవ్విడం పుణ్యత్తైక్కొడు క్కుంబడియానదు, ఇదం మేధ్యం - ఇవ్విడం పరిశుద్ధమానదు, ఇదం బహుమృగద్విజం - ఇవ్విడం అనేకవిధమానమృగంగళోడుం పక్షికళోడుం కూడియదు, ఏతేన పక్షిణాసార్థం-ఇందప్పక్షిరాజనాన పెరియతిరువడియారుడే, ఇహ వత్సామి - ఇంగువసిక్క-ప్పికిజేన్.

కాచిదావసథస్యాస్తే స్థిత్యాదృష్ట్యా బహిర్దురం ।

తస్మయత్వేన గోవిందం దధ్యా మిలితలోచనా ॥

తచ్చిత్తవిమలాహ్లాద క్షీణపుణ్యచయా తథా ।

తేదప్రాప్తిమహాదుఃఖవిలీనాశేషపాతకా ॥

చిన్తయన్తీజగత్సూతిం పరబ్రహ్మస్వరూపిణం ।

నిరుచ్ఛ్వాసతయా ముక్తిం గతాన్యా గోపకస్యకా ॥వి.పు.4.518.20 ॥ ౨౧౦ ॥

కాచిత్ - ఒరుగోపకస్యకై, బహిః- వెళియిల్, గురుం దృష్ట్యా - పెరియోర్కళైప్పార్తు తాఁపోకక్కుడామైయాలే, అవసథస్య అస్తే స్థిత్యా - గృహత్తుక్కుళ్ళేయిరుందు, గోవిందం - గోవిందనై, తస్మయత్వేన - అవకామయమాకవే, మిలితలోచనా - మూడియకణ్ గళై యుడైయవళాయ్, దధ్యా - ధ్యానం పణ్ణినాళ్, తదా - అప్పిదు,

తచ్చిత్త - అందకృష్ణనిడత్తిల్ వైత్త మన తైయుడై యవళాదలాల్ వంద,
విమలాహ్లాద-నిర్మలసుఖత్తాల్, క్షీణపుణ్యచయా - పోక్కడిక్క-ప్పట్ట
పుణ్యసమూహంగళై యుడైయవళాయుం, తదప్రాప్తి-అవనై యుడై
యాదదినాల్ వంద, మహాదుఃఖ-మహాదుఃఖత్తినాల్, విలీనాశేష
పాతకా-సశిత్తపాపసమూహంగళై యుడైయవళాయుం, పరబ్రహ్మ
స్వరూపిణం-పరబ్రహ్మస్వరూపియాన, జగత్పతిం-జగతా-రణవస్తువై,
చిన్తయంతీ - ధ్యానంపణ్ణిక్కుండు, నిరుచ్ఛాసతయా - మూచ్చి
ల్లామైయాల్, అన్యా గోపకన్యకా - వేటుగోపకన్నికై యానవళి,
ముక్తిం గతా - దేహవిమోచనత్తైయుడైందాళి.

(అ-మ్) తిరునారాయణపురం-కోయిలుక్కు-మేత్కై మలై
యడియిలే మూన్టు కాత దూరత్తిలే యిరుక్కి-ఱ వోర్ ఊర్.

ప్రక్షీణాశేషపుణ్యపాపైయాయ్ - నన్టాయ్ పోక్క-డిక్క-ప్పట్ట
పుణ్యపాపైయాయ్. తిరుక్కురవై - రాసక్రీడై.

౪౫-వ దు సూత్రం

(అ-మ్) నిదర్శనభూతర్ - దృష్టాంతపరర్.

౪౬-వ దు సూత్రం

విష్ణోః కార్యం సముద్దిశ్య దేహత్యాగో యదా కృతః ।

తదా వైకుంఠమాసాద్య ముక్తో భవతి మానవః ॥ ఆగ్నేయపురాణం ॥౨౦౧॥

విష్ణోః కార్యం సముద్దిశ్య - ఎంబెరుమానుడైయ కారియత్తై
దేశిత్తు, యదా - ఎప్పొత్తై, దేహత్యాగః కృతః - దేహత్తిక్
త్యాగమానదు శైయ్యప్పట్టదో, తదా - అప్పొదు, మానవః -
మనుష్యు, వైకుంఠమాసాద్య - వైకుంఠత్తై యడైన్దు, ముక్తో
భవతి - ముక్తనాకిత్తా.

దేవకార్యపరోభూత్వా స్వాం తనుం యః పరిత్యజేత్ ||

స యాతి విష్ణుసాయుజ్యం మపి పాతకకృన్నరః || వాయుపురాణం || ౨౧౨ ||

యః - ఎవఁ, దేవకార్యపరః భూత్వా - దేవకార్యమై
చ్చయేకిటవనాయ్ ఆకి, స్వాం తనుం పరిత్యజేత్ - తన్నుడై య శరీరమై
విడుకితానో, సః నరః - అంద మనితఁ, పాతకకృత్ అపి - పాపి
యానాలుం, విష్ణుసాయుజ్యం యాతి - విష్ణువిన్ పదవియై యడై
కితాన్.

రంగనాథం సమాశ్రిత్య దేహత్యాగం కరోతి యః ।

తస్య వంశే మృతాస్సర్వే గచ్ఛన్త్యాత్యంతికం లయమ్ || వామనపురాణం || ౨౧౩ ||

రంగనాథం సమాశ్రిత్య - సంపెరుమామై యాశ్రయిత్తు
అవర్ విషయమాక, యః దేహత్యాగం కరోతి - ఎవఁ దేహమై
విడుకితానో, తస్య వంశే మృతాః సర్వే - అవనుడై యవంశత్తిల్
మరణమడైందవర్ కళెల్లొరుం, ఆత్యంతికం లయంగచ్ఛంతి - సూక్ష్మ
శరీరవిమోచనమై యడైకితార్ కళే.

అగ్నిప్రవేశం యచ్ఛాపి మరుతే మద్గతాత్మనా ।

స యాత్యగ్నిప్రకాశేన విమానేన మమాలయం ।

ప్రాణాం స్త్యజతి యోమర్త్యో మాం ప్రపన్నో ప్యనాశకం ।

భూలూపార్యప్రకాశేన వ్రజేద్యానేన మద్గ్రహం

|| ౨౧౪ ||

మద్గతాత్మనా - ఎన్నిడత్తిల్ వైత్త మనత్తినాలో, యః
చాపి - ఎవనాకిలుం, అగ్నిప్రవేశం మరుతే - అగ్నిప్రవేశం పుణ్ణుకితానో,
సః - అవన్, మమాలయం - ఎన్నుడై యపరమపదమై, అగ్నిప్రకాశేన
విమానేన - అగ్నిప్రోల్ ప్రకాశిక్కి - అ విమానత్తినాల్, యాతి -
అడైకితాన్, మాం ప్రపన్నః యః మర్త్యః - ఎన్నిడత్తిల్ పరన్యా
సం పుణ్ణిన ఎందమనితఁ, ప్రాణాన్ త్యజతి - ప్రాణనై విడుకితానో
అవఁ, అనాశకం మద్గ్రహం - నాశమిల్లాద ఎన్నుడై యపరమ

పదతై, బాలసూర్యప్రకాశేన విమానేన - బాలసూర్యనైప్పోల్
విళంగుకిట విమానత్తిల్, వ్రజేత్ - అడైవాన్.

ఉరువు (నాచ్చి 1.6) మాసుడై (నాచ్ 1.8.) నాణు -
(తి-వా. 5-3-9) ఓతి (పెరియ తిరు 9-3-9) తేరూర్ - (శితియ తిరు-77)
యామడల్. (తిరువా. 5-3-10.) తైయెరు (నాచ్చి. తిరు. 1-1.)
ఇనానకని (ఇరా. నూట్రు. 66)

(అ-మ్) ఇతుక్కే - ఇంద దేహత్యాగ త్తిఱ్ఱు.

88-వ దు సూత్రం

(అ-మ్) అతిసక్తనాయ్ - ఆశైయుడైయవనాయ్.

89-వ దు సూత్రం

(అ-మ్) ఇవ్విడత్తిల్ అనుసంధేయమావదు - అముతనార్
శితియాచ్చానై “ఉమ్ముడైయ అనుష్ఠానమిరుక్కుంబడి ఇదు;
నాంగళ్ ఎన్ శైయ్యక్కడవో” ఎన్న, ‘ఎన్న నుష్ఠానత్తుక్కు ఒరుఫల
ముండాకిలన్టో ఉమ్ముడైయ అనుష్ఠానత్తుక్కు ఒరు ప్రత్యనాయ
ముండావను. వెఱుం పుడవై తోయామల్ కెడుం; పట్టుప్పడవై
తోయ్క్క కెడుం’ ఎన్టరుళిచ్చెయ్దార్. ఆచారియర్ కళిల్ శిలర్
‘ఉమ్ముడైయ అనుష్ఠానం వడి యిదు; నాంగళ్ ఎన్న శైయ్యక్కడవో’
మెన్న, ఎన్ పడియుం ఉంగళ్ పడియుం కొండు కారియమెన్న?
‘పతల్ వ్రతం మను’ ఎన్టరుళిచ్చెయ్దపడియేయన్టో ఎన్ ఆరుళి
చ్చెయ్దార్.

(వార్తామాతై.)

90-వ దు సూత్రం

(అ-మ్) తిరుందవేనోఱ్ఱిన్జే - నన్టాక ఉపాయానుష్ఠానం
పణ్ణకిన్జే. కుతిరియాయ్-కుత్తితస్త్రీయాయ్. ఓతినామం-తిరునామ
సంకీర్తనంపణ్ణి. మడలూర్ తల్-మడఱ్ఱుత్తిరై యేఱుతల్. పెణ్ణై -
పనై మరం.

మడలూరుకై యావదు-అభిమత విషయతైప్పిరిందు వాత్తామై
 యాలే అవిషయతై ఒరుపట త్తిలెత్తి వైత్తకణ్ వాంగాదే యత్తై
 ప్పార్తుక్కొండు పనైమడలై కు-త్తిరై యాకక్కొండు పిరిందపాదు
 తొడంగి కండ భోగోపకరణంగళెల్లాం అగ్నికల్పమాయ్ త్తోట్టి
 ఊణుకక్క-మిన్త్తిక్కే ఉడంబిల్ తుళిసీరేట్టిట్టుక్కొ-ళ్ళాదే మయిరై
 విరిత్తుక్కొండు తిరితల్. ఇరు పోర్ చుట్టు ప్పొరికొట్టిక్కై-యోపాది
 అతిసాహసప్రవృత్తి. (ఈడు-మాశలుశోదిప్రవేశం.)

91-వ దు సూత్రం

(అ-మ) అశి క్క-మిచ్చు పెఱుకై - ఒరు అడిమణ్ కమ్మచు
 (పన్నిరండు పణవిడై) కొండనిత్తై పెఱుదల్.

92-వ దు సూత్రం

(అ-మ) ముఱుకుతలాలే-ముదిర్ న్ద దళైయిలే. కణ్ణాంచుత్తై
 యిట్టు - కణ్ దుఱులమిట్టు. అలమాప్పు - కలంగల్ తున్బం.

శేరమర్ కాతల్ { 1-శేర్ - పెరియ, అమర్ - యుద్దతై విత్తి విత్తి, కాతల్ - కామం;
 2-శేర్ - పెరియతాన, అమర్ కాతల్ - అమర్ న్ద కాదల్.

కడల్ పురైయ - కడల్ పోల.

93-వ దు సూత్రం

(అ-మ) జీవన్ ముక్తుకు ప్రాప్యానురూపమాన స్వరూపం
 ఎన్దై ఇంద సూత్రతాల్ అరుళిచ్చెయ్ కితార్.

ఇవిడత్తిల్ అనుసంధేయమానను - ఆచ్చాప్తిత్తైయై
 ఒరు శ్రీవైష్ణవర్ స్వరూపానురూపమాన ప్రాప్యమో? ప్రాప్యాను
 రూపమాన స్వరూపమో? ఎన్దుకేట్టు, ముముక్షు దళైయిల్
 స్వరూపానురూపమాన ప్రాప్యం; ముక్త దళైయిల్ ప్రాప్యాను

రూపమాన స్వరూపం ఎవ్వరులిచ్చెయదార్చెన్తు తిగునగరిప్పిల్లె
యరులిచ్చెయదార్. (వాగ్దామాలై.)

94-వ దు సూత్రం

శమదమనియతాత్మా సర్వభూతానుకంఠీ ।

విషయసుఖవిరక్తోజ్ఞానదీప్తః ప్రశాంతః ।

అవియతనియతాన్నో నైవ హృష్టః స రుప్తః ।

ప్రవసిత ఇవ కేహే వర్తతే యస్య ముక్తః ॥ భ-వి. 10. 100గ||

యః - ఎవఁ, శమదమనియతాత్మా - శాంతిదాన్తికభూలే
కట్టుపుట్ట మనత్తైయుడైయవనాయ్, సర్వభూతానుకంఠీ - ఎల్ల
భూతంగళినిడత్తిలుం దయైయుశ్యవనాయ్, విషయసుఖవిరక్తః -
శబ్దాది విషయంగళిల్ ఆశైయట్టవనాయ్, జ్ఞానదీప్తః - జ్ఞానత్తైల్
విశంగుఁకిటవనాయ్, ప్రశాంతః - అడక్కముశ్యవనాయ్, అవియత
నియతాన్నః - శాస్త్రంగళిల్ శొల్లపుట్ట అన్నంగల్ చ్చియనాయ్,
విశేషత్తిల్ భుజుప్పవనాయ్, నైవహృష్టః - సంతోషముల్లాదవనాయ్,
నరుప్తః - కోపముల్లాదవనాయ్, ప్రవసితఇవ - దేశాతరం పోవనల్
పోల, కేహే వర్తతే - వీట్టిలిరుక్కితానో, సః ముక్తః - అన్య
ముక్తియడైందవనే.

అమానిత్వమదంభిత్వమహింసా ఔంతిరాజ్ఞవం ।

అచార్యోపాసనం శౌచం స్థైర్యమాత్మవిగ్రహః ॥ శ్రీగీతె. 13-8. 100గ||

అమానిత్వం - అడక్కం. అదంభిత్వం - డాబుమిల్లామలిపి
పుదు, అహింసా - హింసై శెయ్యామలిరుప్పగు, ఔంతిః - పోమనై,
ఆర్జవం - సూదిల్లామలిరుప్పగు, అచార్యోపాసనం - సగ్గురుశేవై,
శౌచం - మనశ్శుద్ధి, స్థైర్యం - వల్లకార్యత్తిల్ విజాముముక్తి,
ఆత్మవినిగ్రహః - శరీరస్వాధీనం. ఇవైగళ్ జ్ఞానంగళ్; మట్టివై
అజ్ఞానంగళ్.

(ఆ-మ) హేత్వంతరంగళితాట్టిలుం అనంతరం ప్రావణ్యం
ఎవ్వరై అన్వయిక్క. 'మాత్పాల్' (తిరు. 3-14.)

95-వ దు సూత్రం

పగమాత్మని యో రక్షో విరక్షోఽపరమాత్మని

సర్వైషణీవినిర్ముక్త స్సబైక్షంభోక్తుమర్హతి || బార్హస్పత్యసృతి || ౨౧౭ ||

యః - ఎవన్, పరమాత్మని రక్షః - పరమాత్మానిడత్తిల్
ఆశైయుశ్యవనాయ్, అపరమాత్మని - భగద్యవతిరిక్త విషయం
గళిల్, విరక్త - ఆశైయత్తువనాయ్, సర్వైషణావినిర్ముక్తః - ఈష
ణాత్రయంగళై విట్టవనాయ్ ఇరుక్కి-తానో, సః - అవన్, బైక్షం
భోక్తుమర్హతి - భిక్షైవాంగిభుజిక్కి-యోగ్నినాకితాన్.

(అ-మ) నాయ్వితాం - సులభమామ్. తెరివఱియ - సం
సారికధుకు, - నుర్జ్జేయమాన శిలు ఆత్మవస్తుపై పుట్టు వరుమతాకై
యాల్ పరిచ్చిన్నమా యిరుక్కి-ఱ. ఇన్పం - సుఖం. ఇత్తాల్, కైవ
ల్యానుభవం శొలిట్టు. ఒక్కదేన్ - విట్టేన్.

'కండు' (తి-వా-4-9-10.)

96-వ దు సూత్రం

శమశ్చిత్తప్రశాంతిః స్యాత్ దమశ్చేంద్రియనిగ్రః

|| ౨౧౮ ||

శమః - శమమానరు, చిత్తప్రశాంతిః స్యాత్ - మనశ్చై యడ
క్కు-కిటతాక ఆకిటరు, తమః - తమమానదు, ఇంద్రియనిగ్రః -
బాహ్యేంద్రియంగళై యడక్కు-కిటరు.

దమబాహ్యకరణానామనర్థవిషయేభ్యోనియమనం

శమోఽంతఃకరణస్య తథా నియమనం || గీతాభాష్యం 10-4. || ౨౧౯ ||

దమః - దమమావసు, బాహ్యకరణానాం అనర్థవిషయే
భ్యః నియమనం - బాహ్యేంద్రియంగళై అనర్థకరమాన శబ్దాదివిష

యంగళిల్ నిస్తుం అడక్కువదు, శమః - శమమావదు, అన్తఃకర
ణస్య తథా నియమనం - మనతై అప్పడి యడక్కువదు.

97-వసు సూత్రం

తస్మై స విద్వాసుపసన్నాయ సమ్యక్ ప్రశాస్తచిత్తాయ శమాన్వితాయ
యేనాక్షరం పురుషం వేద సత్యం ప్రోవాచ తాం తత్త్వతో బ్రహ్మవిద్యాం
ము. ఉప. 1-2-12 || ౨౨౦ ||

సమ్యక్ ఉపసన్నాయ - నన్తాయ్ క్కిట్టినిన్తవనాయ్, ప్రశా
స్తచిత్తాయ - మనశ్శుద్ధియుడైయవనాయ్, శమాన్వితాయ -
శాపేంద్రియనిగ్రహముడైయవనాయ్ రుక్కిఱ, తస్మై - అంద
శిష్యునైక్కుఱిత్తు, సః విద్వాన్ - అంద ఆచార్యన్, యేన - ఎంద
బ్రహ్మ విద్వైయాల్, సత్యం - సత్యమాన, అక్షరం - నాశరహిత
మాన, పురుషం-పురుషునై, వేద - అతివనో, తాం బ్రహ్మవిద్యాం-
అంద బ్రహ్మవిద్వైయై, తత్త్వతః - ఉళ్ళపడి, ప్రోవాచ - ఉప
దేశిక్కు-వేండుం.

ఏతేన శ్రవణోపయుక్తమవధానం వివక్షితం

స తూపాసనోపయుక్తా త్యేంద్రియజయాదిః శ్రుతప్రకాశితై || ౨౨౧ ||

ఏతేన - ఇదనాల్, శ్రవణోపయుక్తం - కేట్టతఱుక్కు ఉప
యోగమాన, అవధానం - జాగ్రత్తైయానదు, వివక్షితం - శొల్ల
ప్పట్టదు, ఉపాసనోపయుక్త - ఉపానత్తిఱుక్కు ఉపయోగమాన,
అత్యేంద్రియ జయాదిః - అధికమాన ఇంద్రియ అడక్కుం ముదలి
యవై, న తు - శొల్లప్పడవ్విల్లై.

దైవాధీనం జగత్స్వర్గం మంత్రాధీనంతుదైవతం

తన్మంత్రం బ్రాహ్మణాధీనం బ్రాహ్మణా మమ దేవతాః || ౨౨౨ ||

సర్వంజగత్ - ఎల్లావులకుం, దైవాధీనం - దైవత్తిఱుక్కు-స్వాధీన
మానదు, దైవతం తు మంత్రాధీనం, - దేవత్తైయానతు మంత్రంగ

భక్తు స్వాధీనమా యిరుక్కిఱును, తత్ మంత్రం బ్రాహ్మణా
ధీనం - అంద మంత్రమానను బ్రాహ్మణార్కభక్తు స్వాధీనమానను,
బ్రాహ్మణాః మమ దేవతాః - అందబ్రాహ్మణార్కభక్త ఎనక్కు
దేవతైకభక్త.

బ్రహ్మవిత్ బ్రాహ్మణోవిదుః

॥ ౨౨౩ ॥

బ్రహ్మవిత్ - బ్రహ్మత్వై యతిందవత్, బ్రాహ్మణః విదుః -
బ్రాహ్మణ నెన్దు శొల్లప్పడుకితాన్.

‘ఆట్చెయ్’ (తి-వా-4-10-11.)

(అ-మ్) ఆచరిత్తుక్కాట్టుమవన్ ఆచార్యనాకితాన్. అజ్ఞా
నత్వై యకలుంపడి పణ్ణి, జ్ఞానత్వై క్కుడిపుకుంపడి పణ్ణి, రుచియై
కొంఁదోడుంపడి పణ్ణికై ఆచార్యకృత్యం.

శిష్యాచార్యక్రమత్తుక్కు సీమాభూమి కూరత్తాత్తివాత్. ఎంగ
నే యెన్నిల్, తమ్మళవిలే ఉడైయవర్ నిగ్రహం పణ్ణినార్ ఎన్దు
కేట్టు, ఇవ్వాత్మా అవరుక్కే శేషమాయరుందతాకిల్ వినియోగ
ప్రకారంకొండు కార్యమెన్నెన్దు అరుళిచ్చెయ్కైయాలే శిష్యర్కు
సీమాభూమి.

సాపరాధనాన నాలూరానై “నాన్పెట్టి లోకం నాలూరా
నుంపెఱవేఱు” మెన్కై యాలే ఆచార్యర్కభక్తు సీమాభూమి.

ఆచార్యత్వ పూర్తియుత్పదు పిరాట్టిక్కు. ఎంగనే యెన్నిల్,
భగవద్విముఖనాయ్ సాపరాధనమాన రావణనుక్కు భగవ
దుపదేశం పణ్ణికైయాలే. “విదితః” ఇత్యాదిశ్లోకం ప్రమాణం. ఇప్పుడి
దోషంపారామల్, హిత ప్రవర్తకత్వముత్పదు పిరాట్టిక్కు, కూర
త్తాత్తిరుక్కుమితే. ఆత్తివారుక్కుం ఆచార్యత్వపూర్తి తిరువాయ్
మొఱ్ఱియై వ్యాజీకరిత్తు ద్వయత్వై యరుళిచ్చెయ్కైయాలే ఎన్దు
ఇళైయాత్తివార్ తిరుమాలైయాండార్ అరుళిచ్చెయ్వర్. ఆకై

యాలితే తిరువాయ్ మొఱ్ఱి దీర్ఘ శరణాగతి యెన్ఱు పేరాకిటదు. శరణాగతియు తిరువాయ్ మొఱ్ఱియుమాక విరండుమితే ద్వయమెన్ఱు పోరు కిటతెన్ఱు పెరియాండా నరుళిచ్చెయ్దాన్. (ప్రమేయరత్నం)

పరదారపరిగ్రహం ఇహపరంగళిల్ తుప్పజ్జెయ్ విళైవిక్కిన్ఱ పడియాల్ నిషిద్ధమెన్ఱరుళిచ్చెయ్కీతాన్. “పక్కై పావ మచ్చం ప్పళియెన నాన్ గు, మికవావా మిల్లిటప్పాన్ కణ్” ఎన్ఱు కుఱళ్. పక్కై యుంపాపముం అచ్చముం కుడిప్పళియుం ఇంద నాన్ గు కుఱ్ఱంగ భుక్కుం కారణమా యిరుక్కిటపడియాల్ ఎచ్చలకత్తిలుం తున్పజ్జెయ్ ఉండాక్కుం. ఆతలాల్, పిఱ్ఱమనైవి ఎళితిఱ్ఱిడైతాలుం విరుంబలాకాదు. అవర్కళాల్ అడైయ ప్పార్క్కిటసుఖం భ్రాంతియై యెఱ్ఱియ సుఖం ఎళళళవుం కిడైయాదు. పొవుటంతడవియ వెల్లంపోల్ క్షణప్పోను సుఖమిరుందాలుం అదు ముడివిల్ దుర్వ్యాధికళై విళై విత్తు అకాలమరణత్తై యడైయచ్చెయ్కీటదు.

పెంశిరాల్ వరుం సుఖం అధికప్పళియుడన్ తిరియుం నాయ్ వళియిల్ కిడందతోర్ తళైయట్ట ఎలుంబై క్కండు, ఆవలుడన్ అజ్జై క్కవ్విక్కడిక్కైయిల్, అంద ఎలుంబు తళైయిల్లాదపడియాల్ అం నాయిన్ వాయిల్ పల ఇడంగళిలుం కుత్తుప్పట్టు అత్తాల్ వరుకిట రక్తత్తై అంద నాయ్ తన్నుడైయ రత్త మెన్ఱటియామల్ నెకునేరగ శువైత్తుక్కొంశిరుందాలుం తన్నుడైయ రత్తం వరవర కుక్కైందు బలహానియడైందు కడైశియాక అడైందమరణ త్రిఱ్ఱుం సమానమాకుం.

99-వదు సూత్రం

సరాక్షసపరీవారం హతవాంస్త్యం మహాద్యుతిః ।

ఇంద్రియాణి పురా జిత్వా జితం త్రిభువనం ద్యుతయా ॥ రా-య్య. 114-18.

సరాక్షసపరీవారం - పరిజనంగళాన రాక్షసర్కళోడుకూడియ,
త్యాం-ఉన్నై, మహాద్యుతిః - అతికాంతియై యుడైయ పెరుమాళ్,

హతవాణ - కొన్టార్, త్వయా - ఉన్నాల్, ఇంద్రియాణి - ఇంద్రి
యంగలై, పురా జిత్వా - మున్నుజయిత్తు, త్రిభువనం జితం - మూన్తు
ఉలకంగళుం జయిక్కప్పట్టన పడి. (తి. వా. 4-1-9.)

తస్మాదేవవిత్ శాన్తో దాన్తో ఉపరత్తితిః ।

సమాహితో భూత్వాత్మస్యేవాత్మానం పశ్యేత్ ॥ బృ-ఉప.2. 4 ॥ ౨౨౫ ॥

తస్మాత్ - ఆత్మయాల్, ఏవంవిత్ - ఇవిద్దమఱిందవణ్,
శాన్తో దాన్తో - అంతర్బహిర్ద్రియంగలై అడక్కినవనాయ్, ఉప
రత్తి - సర్వవిషయవిరక్తనాయ్, సమాహితోభూత్వా - జాగ్రత్తై
యుడైయవనాయ్, ఆత్మని ఏవ - తత్తాత్మావిలేయే, ఆత్మానం
పశ్యేత్ - పరమాత్మవై ప్పార్కవేండుం.

ఏకాన్తీతు వినిశ్చిత్త్య దేవతావిషయాంతరైః ।

భక్త్యుపాయం సమం కృష్ణప్రాప్తా కృష్ణేకసాధనః ॥ ౨౨౬ ॥

కృష్ణేకసాధనః - కణ్ణనొరువనైయే యుపాయమాకవుడైయ,
ఏకాన్తీతు - పరమైకాంతియానవణ్, కృష్ణప్రాప్తా - కణ్ణనైయడై
క్కిఱవిషయత్తిల్, దేవతావిషయాంతరైః - దేవతాంతరంగళోడుం
విషయాన్తరంగళోడుం, సమం - సమమాక, భక్త్యుపాయం - భక్తియై
న్నముపాయత్తై, వినిశ్చిత్త్య - నిచ్చయిత్తు (ప్రపత్తిశైయ్యవేండుం).

“అడక్క” (తిరుచ్-వి. 95.)

102-వదు సూత్రం

రామో భామిని లోకస్య చాతుర్వర్ణ్యస్య రక్షితా ।

మర్యాదానాం చ లోకస్య కర్తా కారయితా చ సః ॥ రా-మం.౩5.11.

హేభామిని - ఏలత్తికుపొరుందియసీతా, రామః-మెరుమాళ్,
లోకస్య - ఉలకత్తిఱుం, చాతుర్వర్ణ్యస్య - నాన్దువర్ణత్తిఱుం,
రక్షితా - రక్షిక్కిఱవణ్, సః - అవణ్, లోకస్య మర్యాదానాం చ -

ఇందలోకత్రిక్ మర్యాదైకభుక్తుం, కర్తా కారయితా చ - శైయోకి
అవరాయం శైయోవిక్కిటవరాయ మిరుక్కి-తార్.

(అ-మ్) అతివిలికల్ - జ్ఞానమిల్లాదవర్కల్.

104-వడు సూత్రం.

(అ-మ్) ప్రాక్తన - పూర్వమాన. ముక్తమడై శైయదు - ఒరు
మడై శైయదు.

105-వడు సూత్రం.

(అ-మ్) పరిష్కరిగిక్కిట - అలింగనంపణ్ణుకిట. యోషిదేహం -
స్త్రీదేహం. అస్యక్ - ఇరత్తం. దున్దం - విణ్మలం. స్నాయు -
నరంబు. మజ్జా - వెణ్ణిణం. అస్థి-ఎలుంబు. చర్మావనద్ధమాయ్-తోల్
మూడప్పట్టదాయ్.

ఇంగే దేహత్రిక్ హేయత్వత్తై ఆత్మన్ద అతివుడైయ అమ్రకియ
మణవాళదాసర్ అమ్రకాయ్ 'అరంగత్తందాదియిల్' అరుళిచ్చెయ్దదు
ఆరాయత్తకుందదు.

వైయిలత్తిమూలై నరంబూసుతిరం పరందకుగం

వైయిలత్తియల్ విళైపాండమెన్నామఱ్ఱున్ పావైయర్తోత్

వైయిలత్తిశైయ్దునరకయ్దువీరయ్యప్పట్టుమిసో

వైయిలత్తిమేవిత్తుయిల్ కూరంగర్ పాట్వాదత్తైయే.

వైయిల్ (పయిల్) - పొరుదియిరుక్కుం. కురంబై - దేహాశ్శ.
ఇలత్తి - మలం. తోల్ వైయిల్ - శరీరత్తిల్. అత్తిశైయ్దు - ఇచ్చె
శైయ్దు. వైయిల్ - పడత్తైయ్దుయ్ తిరువనందాళ్వాన్ మేల్.
అత్తి - కీరాబ్బియిల్.

110-వడు సూత్రం.

(అ-మ్) అతిలోక - లోక త్తిలిల్లాతకొడుమైయైయుడైయ.

111-వచనసూత్రం.

అహమస్యావరో భ్రాతా గుణైర్దాస్యముపాగతః!

కృతజ్ఞస్య బహుజ్ఞస్య లక్ష్యణో నామ నామతః రా-అ. 4-12 || ౨౮౨ ||

కృతజ్ఞస్య - ఉపకారస్మరణముడైయవరాయ్, బహుజ్ఞస్య - అల్పోపకారత్తైరయుం బహువాకనినైక్కి-అ, అస్య - ఇందప్పెరుమా భుక్కు, అహం అవరః భ్రాతా - నాన్తంబి, గుణైః - అవర్ గుణం గళాల్, దాస్యముపాగతః - దాసనాయిరుక్కుం తన్నై యడైందేన్, నామతః - పెయినాల్, లక్ష్యణః నామ - లక్ష్యణనెన్టు ప్రసిద్ధన్.

112-వచన సూత్రం.

(అ-మ.) సువాదమాక - ప్రమాణమాక.

ముదల్ ప్రకరణం ముట్టిటు.

(శ్రీ)

ఇరండా వచు ప్రకరణం.

115-వచన సూత్రం.

(అ-మ.) ప్రాపకాంతర పరిత్యాగత్తుక్కుం ఎన్నిట. 'ఉమ్' శబ్ద త్తాల్, కీడ్రి 43-వచన సూత్తిరత్తిల్ అజ్ఞాన శక్తిగళాల్ ఉపాయాంత రంగళై విడవేండియతాయ్ చ్చొల్లియిరుందపోదిలుం, ఇవ్విడత్తిల్ అవైగళై వ్యావృత్తిచెయ్కైక్కా-క వేటు ముఖ్యమాన దోషం గళై క్కా-ట్టుకితార్, ప్రాపకాంతర ఇత్యాదియాల్.

పారతంత్ర్యంతా మూన్టువిధం. 1. పరాధీన ఫలవత్త్వం, 2. పరాధీన కర్తృత్వం, 3. స్వరక్షణ ప్రవృత్త్యనర్హత్వం.

117-వచన సూత్రం.

(అ-మ.) ప్రాపకాంతరంగళై అజ్ఞర్ ఉపాయమాక భ్రమిక్కి- అదైయుం అవైకళైయే జ్ఞానికళ్ అపాయమెన్టు కళ్ళిక్కి-అత్తైయుం నాయనార్ అరుళిచ్చెయ్దదు ఇవ్విడత్తిల్ అనుసంధేయం.

‘అజ్ఞర్ భమిక్కిఱ వర్ణాశ్రమవిద్యావృత్తంగళై, గదకభ
జన్మం, శ్వపచాధమం, శిల్ప నైపుణ్యం, భస్మాహుతి, శపవిధవా
లంకార మెన్ఱు కళిప్పర్కళ్’ (ఆచార్యహృదయం)

119-వదు సూత్రం

(అ-మ్) నీక్కు-కై యావరు - స్వతంత్రనాక్కి- ఉపాయాంత
రంగళై అనుష్ఠిక్కుచ్చెయ్యుమదు. ‘నెటికాట్టి’ (పెరియతిరువ. గి.)

120-వదు సూత్రం

కాలేవ్వపి చ సర్వేషు దిక్షు సర్వాసు చాచ్యుత ।

శరీరే చ గతౌ చాపి వర్తతే మే మహద్భయమ్ ॥ జిత. స్తో. 9 ॥ ౨౨ ॥

సర్వేషుకాలేషుఅపిచ - సమస్తకాలంగళై ప్పార్తాలుం, దిక్షు
సర్వాసు చ - ఎల్లాప్పణ్యదేశంగళై ప్పార్తాలుం, శరీరే చ - ఎన్ను
డైయదేహత్తై ప్పార్తాలుం, గతౌ చాపి - ఉపాయాంతరంగళై ప్పార్తా
లుం, అచ్యుత - ఆశ్రితర్కళై నస్రవవిడాదవనే, మే - ఎంక్కు ,
మహద్భయం వర్తతే - విశేషమాన భయ మిరుక్కిఱు.

(అ-మ్) “మా శుచః” ఎన్ కైయాలే ఇవ్విడన్తిల్ శోకం,
బంధువధత్తాల్ వన్ద శోకం ఎన్నలాకాదు. ఏనెనిల్, విశ్వరూపదర్శన
త్తాలే బంధువధత్తిల్ తనక్కు క్కర్తృత్వ ముండెన్ఱిఱ భ్రమం
తీర్న్దవిట్టదు. ఇపోన్దె చరమ శ్లోకత్తిల్ శొల్లుం శోకం ఉపాయాంత
రంగళై అనుష్ఠిప్పదాల్ వరుం స్వరూపహానిత్వ శోకం. శోకాప
నోదం - శోకత్తైత్తిరై.

121-వదు సూత్రం

సకృదేవ హి కాస్తార్థః కృతోఽయం తారయేన్నరం ।

ఉపాయాపాయసంయోగే నిష్ఠయా హీయతేఽయా ।

అపాయసంప్లవే సద్యః ప్రాయశ్చిత్తం సమాచరేత్ ।

ప్రాయశ్చిత్తిరియం సాత్ర యత్సనశ్శరణం వ్రజేత్ ।

ఉపాయానాముపాయత్వస్వీకారేఽప్యేతదేవ హి ॥ లక్ష్మీతంత్రం 17.9.

సకృదేవ హి - ఒరుతడవైయానాలుం, కృతః - శైయ్య
 ప్పట్ట, అయం శాస్త్రార్థః - ఇంద్రప్రపత్తియానదు, నరం - చేతననై,
 తారయేత్ - కాప్పొట్టుమ్; ఉపాయాపాయసంయోగే - సాధనాం
 తరంగళి నిషిద్ధానుష్ఠానంగళి ఇవైకళిక్ శేర్కైయిల్, అనయా
 నిష్ఠయా హీ యతే - ప్రపత్తిఅనుష్ఠానమిల్లాదవనాయరుక్మితాన్,
 అపాయసంప్లవే - ప్రామాదికమాక నిషిద్ధానుష్ఠానముండానాల్,
 సద్యః - ఉడనే, ప్రాయశ్చిత్తం సమాచరేత్ - ప్రాయశ్చిత్తంపణ్ణ
 వేండుం, పునః శరణం వ్రజేత్ - మఱుపడి శరణాగతిశైయ్య
 వేండుం, ఇతి యత్ - ఎన్నదుయాతోస్తుండ్కో, సః - అదువానను,
 అత్ర - ఇవిషయత్తిల్, ప్రాయశ్చిత్తిః - ప్రాయశ్చిత్తం, ఉపాయా
 నాముపాయత్వస్వీకారేఅపి - ఉపాయాంతరంగళిల్ ఉపాయత్వబుద్ధి
 పిఱుందాలుం, ఏతదేవ - ఇదువే ప్రాయశ్చిత్తం.

(అ-మ). “పునః ప్రయోగమస్తు” ఎన్నిఱవిడత్తిల్, పిల్లై సన్నిధి
 యిలే ఒరువైష్ణవర్ ‘పునః ప్రపదనచూవదు ఎన్’ ఎన్తుకేల్గు, పిల్లై
 యుం అరుళిచ్చెయ్దదావను. ఒరుకుఱళి నెడియనైప్పట్టికొండు
 ఆట్టిలే పోకానిన్టాల్, నరిప్పల్లం కంఠవాతే కైయై ఇఱుక్కిప్పిడిక్కు
 మోపాది తనక్కుళ్ళ అధ్యవసాయత్తిల్ ఉన్తుకైయే పునః ప్రపత్తి
 ఎన్దురుళిచ్చెయ్దాన్ ఎన్నిఱ వితిహ్యం అనుసంధేయం.

122-వదు సూత్రం

నిర్వాణమయ ఏవాయమాత్మా జ్ఞానమయోఽమలః ।

దుఃఖాజ్ఞానమయా ధర్మాః ప్రకృతేస్తే తు నాత్మనః ॥ (వి. పు. 6. 7-22.)

అయం ఆత్మా - ఇంద్ర జీవాత్మావానవక్, అమలః - నిర్మల
 నాయుం, జ్ఞానమయః - జ్ఞానస్వరూపనాయుం, నిర్వాణమయ ఏవ -
 సుఖమయనాకప్రమిరుక్మితాన్; దుఃఖాజ్ఞానమయాః ధర్మాః తు -

దుఃఖం అజ్ఞానం ముదలియ ధర్మగళో ఎన్ఱాల్, ప్రకృతేః - ప్రకృతి
యనుడైయన, న ఆత్మనః - ఆత్మవిఱ్ఱ ధర్మగళల్ల.

(అ-మ) కుడం - శరీరశుద్ధి. జలం - జ్ఞానశుద్ధి. సురా బిందు-
స్వయత్నమూలమాన అహంకారం. ఉపాదానం - పానైక్కు మణ్
పోల ఇవ్విడత్తిల్ సువర్ణం ఉపాదానం.

123-వదు సూత్రం.

పురుషః స పరః పాథక్ భక్త్యా లభ్యస్తవనయ్యా ।

యస్యాప్రతిస్థాని భూతాని యేన సర్వవిదం తతమ్ ॥ శ్రీగీతై. 8. 22. ॥౨౩౨॥

హేపార్థ - ఓ అర్జునా, భూతాని - సర్వప్రాణికళుం, యస్య
అస్తస్థాని - ఎవనుక్కుళ్ళో ఇరుక్కిన్ఱనవో, యేన - ఎవనాల్, ఇదం
సర్వం - ఇంద సకలప్రపంచముం, తతః - విస్తరిక్క-ప్పట్టదో, సః
పరః పురుషః - అంద పురమపురుషన్, అనన్యయా - విషయాంత
రం కలశాత, భక్త్యా - భక్తియోగత్తాల్, లభ్యః - అడైయత్తకుం
దవన్.

భక్త్యాత్వనన్యయా శక్య ఆనామేవంవిధోర్జున ।

జ్ఞాతుం ద్రష్టుం చ తత్త్వేన ప్రవేష్టుం చ పరంతప ॥ (శ్రీగీతై 1.54-).

హే అర్జున - ఓ అర్జుననే, హే పరంతప - ఓ శత్రు
క్కలై క్కొల్లుకీటవనే, ఏవం విధః-ఇంద విశ్వరూపియాన, అహం -
నాన్, అనన్యయా-ఎన్నిడత్తిలేయే వైక్క-ప్పట్ట, భక్త్యాతు-భక్తియాలే
యే, తత్త్వేన - ఉడైక్కయాక, ద్రష్టుం - పార్వతఱ్కుం, జ్ఞాతుం చ -
అఱివదఱ్కుం, ప్రవేష్టుం చ - ఎన్ స్వరూపత్తైయడైవదఱ్కుం,
శక్యః - తకుందవనాకిఱేన్.

(అ-మ) మహానర్థమాన - అత్యంతపెరువలైయనాన.

యానే (తిరువా. 2-9-9.)

దుఃఖం అజ్ఞానం ముదలియ ధర్మగళో ఎన్ట్రాల్, ప్రకృతేః - ప్రకృతి
యినుడైయన, న ఆత్మనః - ఆత్మావిఁ ధర్మంగళల్ల.

(అ-మ్) కుడం - శరీరశుద్ధి. జలం - జ్ఞానశుద్ధి. సురా బింసు-
స్వయత్నుమూలమాన అహంకారం. ఉపాదానం - పానైక్కు- మణ్
పోల ఇవిడత్తిల్ సువర్ణం ఉపాదానం.

123-వచు సూత్రం.

పురుషః స పరః పాథక భక్త్యా లభ్యస్త్వనన్యయా ।

యస్యాస్త్యఃస్థాని భూతాని యేన సర్వమిదం తతమ్ ॥ శ్రీగీతై. 8. 22. ॥౨౩౨॥

హేపార్థ - ఓ అర్జునా, భూతాని - సర్వప్రాణికళుం, యస్య
అస్తస్థాని - ఎవనుక్కుళ్ ఇరుక్కిన్త్వనవో, యేన - ఎవనాల్, ఇదం
సర్వం - ఇంద సకలప్రపంచము, తతః - విస్తరిక్క-ప్పట్టదో, సః
పరః పురుషః - అంద పురమపురుషన్, అనన్యయా - విషయాంత
రం కలశాత, భక్త్యా - భక్తియోగత్తాల్, లభ్యః - అడైయత్తకుం
దవన్.

భక్త్యాత్వనన్యయా శక్య అహమేవంవిధోన్మున ।

జ్ఞాతుం ద్రష్టుం చ తత్త్వేన ప్రవేష్టుం చ పరంతప ॥ (శ్రీగీతై 1:54-).

హే అర్జున - ఓ అర్జుననే, హే పరంతప - ఓ శత్రు
క్కలై క్కొల్లుకిటవనే, ఏవం విధః-ఇంద విశ్వరూపియాన, అహం -
నాన్, అనన్యయా-ఎన్నిడత్తిలేయే వైక్కప్పట్ట, భక్త్యాతు-భక్తియాలే
యే, తత్త్వేన - ఉడైయూక, ద్రష్టుం - పార్పత్తుం, జ్ఞాతుం చ -
అఱివదట్టుం, ప్రవేష్టుం చ - ఎన్ స్వరూపత్తైయైవదట్టుం,
శక్యః - తకుందవనాకితేన్.

(అ-మ్) మహానర్థమాన - అత్యంతప్పెరువైయనాన.
యానే (తిరువా. 2-9-9.)

125-వదు సూత్రం.

విచిత్రా దేహసంపత్తిరీశ్వరాయ నివేదితుం ।

పూర్వమేవ కృతా బ్రహ్మకృత్ హస్తపాదాదిసంయుతా ॥విష్ణుతత్వం ॥ ౨౩౪॥

హేబ్రహ్మకృత్ - ఓబ్రాహ్మణనే, విచిత్రా - విచిత్ర
మాయం, హస్తపాదాదిసంయుతా - కైకాల్కభోషు కూడినదు
మాన, దేహసంపత్తిః - కరణకళేబరంగళ్, ఈశ్వరాయ - ఈశ్వర
నిడత్తిల్, నివేదితుం - సమర్పిప్పదఱు, పూర్వమేవ కృతా -
మున్నే సృష్టికృప్పట్టన.

మన్మథా 106 వదులెక్కంపారకు.

అన్నాళ్ (తిరువా. ౩-2-1)

సతతం కీర్తయంతో మాం యతస్తత్స దృఢవ్రతాః॥

సమస్యవత్సమాం భక్త్య నిత్యయుక్తా ఉపాసతే ((క్రిగీ-9-14) ॥ ౨౩౬ ॥

యతస్తః - ఇంద్రియనిగ్రహంశెయదవర్కళాయ్, సతతం -
ఎప్పీదుం, మాం కీర్తయస్తః - ఎన్నై ధ్యానంశెయదవర్కళాయ్,
దృఢవ్రతాః - ఫిరమానభక్తియై యుడైయవర్కళాయ్, నిత్యయు
క్తాః - జాగ్రతై యుల్లవర్కళాయ్, భక్త్యా - భక్తియినాల్, మాం -
మనత్తిలిరుక్కిఱ ఎన్నై, సమస్యంతః చ - నమస్కారం శెయదవర్
కళాయ్, ఉపాసతే - ఉపాసిక్కిఱార్కళ్.

(అ-మ) గోదానత్తిల్ - చాళత్తిల్. రాజమహేంద్రన్ పడి -
రాజమహేంద్రన్ ఎన్నిఱరాజా సమర్పిత్త ఆభరణం; అఱ్ఱకియ
మణవాళనుక్కు కౌస్తుభమణియోపాది తిరుమార్పిలేశాత్తిక్కొ
ళ్లుం పచ్చెత్తిరువాభరణం. ఓలక్కం - సైభె.

126-వదు సూత్రం

(అ-మ) భర్తృభోగం - భర్తృపుక్కుండానభోగం

127-వదు సూత్రం

ఆత్మా వా అరే ద్రష్టవ్యః శ్రోతవ్యోమంతవ్యోనిదిధ్యాసితవ్యః ॥ ౨౩౯ ॥

అరే - ఓ శిష్యనే, ఆత్మానా - ఆత్మாவే, మన్తవ్యః - మననంపఞ్ణత్త కుందదు, శ్రోతవ్యః - కేటక-త్తకుందదు, ద్రష్టవ్యః - పార్క-త్తకుందదు, నిదిధ్యాసితవ్యః - భక్తిపఞ్ణత్త కుందదు. దర్శన సమానాకారమూక ధ్యానంపఞ్ణవేండుం.

(287) ఓమిత్యాత్మానం ధ్యానియథ (ముండ-ఉ. 2.2.6)

ఆత్మానం - పరమాత్మవై, ఓం ఇతి - ప్రణవార్థంకొండు. ధ్యానియథ - ధ్యానంపఞ్ణంగళే.

(288) ఆత్మానమేవ లోకమపాసీత (బృ. ఉప. 3-4-5)

ఆత్మానం ఏవ - పరమాత్మవైయే, లోకం - ఉలకశరీర నాక, ఉపాసీత - ఉపాసిక్కవేండియదు.

(అ-మ్) తజ్జిజ్ఞాసు ప్రశ్నతై - అతీయ వేణుమెన్దు ఇచ్చిత్తవ నుడైయ వినావై. అనువదిత్కై - బరువశొన్నతై యనుసత్తు త్తాన్ శొల్లుకై.

128-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఔషధసేవై - మరుందుణ్ణల్. రుగ్గరాయ్ - రోగిక శాయ్. (నచ్చుమామరుంసు) నచ్చు - ఆశైయై ప్పెరుకుంబడియాన మా - పెరుమైయైయుడైయ. మరుందు - అమృతం. అవ్యవధానేన - వేటొన్దుకలక్కామల్; మధురపదార్థం కలక్కామల్. మధుర పదార్థత్తిల్ ఔషధతై కలకీ-కొండుత్తాల్ శీఘ్రత్తిల్ వ్యాధియై ప్పొక్కాదు. నచ్చుమా - (తిరువా. 3-4-5.)

129-వదు సూత్రం.

త్రైగుణ్యవిషయా వేదా నిస్త్రైగుణ్యభివృద్ధిః ॥

నిర్వృద్ధ్యానిర్వృద్ధ్యంతస్యో నిర్వృద్ధ్యాజ్ఞేమ ఆత్మవాక్ ॥ శ్రీశ్రీ. 2-45. ॥౨౪॥

హే అర్జున - ఓ అర్జుననే, వేదాః - వేదంగళి, త్రైగుణ్య
విషయాః - సత్త్వరజస్తమో గుణంగళై ముక్తియమాక వృద్ధయన,
నిస్త్రైగుణ్యః - మూన్తుగుణంగళక్షిప్తవనాయుం, నిర్వృద్ధ్యః - సుఖ
దుఃఖమిల్లాతవనాయుం, నిత్యసత్త్వస్థః - ఎప్పడుం సత్త్వగుణముశ్శవ
నాయుం, నిర్వృద్ధ్యాజ్ఞేమః - యోగజ్ఞేమమిల్లాదవనాయుం, ఆత్మ
వాక్ - స్వరూపప్రవణనాయుం, భవ - ఆకక్కడవాయ్.

అగ్నిషోమీయం పశుమాలభేత

॥ ౨౪౧ ॥

అగ్నిషోమీయం - అగ్నిషోమదేవతైయైక్కుటిత్తాన, పశుం
ఆలభేత - పశువై హింసికకవేందుం.

అథ పాతకభీతస్త్వం సర్వభావేన భారత

విముక్తాన్యసమారంభో నారాయణపరో భవ ॥

॥ ౨౪౨ ॥

త్వం - నీ, పాతకభీతః అథ - స్వరూప విరుద్ధంగళాన ఉపా
ధూంతరంగళిల్ భయముడైయవనాకిల్, భారత - ఓ యుధిష్ఠిర,
విముక్తాన్య సమారంభః - భగవత్ వ్యతిరిక్తంగళెల్లావట్టిన్ ఆరంభ
తై విట్టవనాయ్, సర్వభావేన - సకల ఎల్లాంగళాలుం, నారాయణ
పరః భవ - నారాయణపరనాక ఆకక్కడవాయ్.

(అ-మ్.) బధిరక్ - శెవిడక్. వికలకరణార్ - కరణలోపర్.

పటుకరణార్ - నల్ల కైకాల్కళిఉడైయవర్. అపభేప్రవృత్తర్ -
కెట్టమార్గత్తిల్ నడక్కిఉవర్; వేదశాస్త్ర విరుద్ధమాన ఆచార
ముశ్శవళ్కళి.

శ్యేనవిధియావదు - పరుండు ఎన్నుం పెయరైయుడైయ
యాగం. అదావదు - శ్యేనం ఎన్టాల్ పరుండు ఎన్కిటి పక్షి

కు- ప్సెయర్. అప్పోదు పరుందైక్కొన్టుచెయ్కిఱి యాగమాకి
 ఆను., అశ్వమేధశబ్దంబోల్. అదువన్టు ఇవ్విడత్తిల్; ప్పిన్నె
 యెన్న వెన్టాల్ ఆకాశత్తిల్, సుచరికుం పరుందానను భూమియిల్
 శిల పదార్థంగళై (అహారాదికళై) క్కండాల్ ఎప్పడి అతివేగమాక
 ఇతాంజి ఎల్లావన్టెయుం కొండుపోకుమో అప్పడియే ఇంద యాగ
 మానదు శత్రుక్కుళుడైయ పొరుళకళ్ యావన్టెయుం అప
 హరిత్తుకొండుక్కుం.

ఇదఱు- ప్రమాణం:— “యథా వై శ్రేణో నిపత్యైదత్తే
 ఏవమయం ద్విషంతం భాతృవ్యం నిపత్యైదత్తేఽయమభిచరతి శ్రేణేన.

తమపరి - అదఱు-మేల్. వివక్షితం - శొల్లప్పట్టదు.

ఉపాయాంతరంగళై బాధకమాక భారతత్తిల్ శొన్నవిడం -
 భారతత్తిల్ ధర్మదేవతైయాన ఎమన్ తన్నుడైయపుత్రన్, కృష్ణన్
 సమీపత్తిలే యిరుక్కచ్చెయ్తేయుం అవనే తంజం ఎన్నిఱి విశ్వాస
 మిన్టికే- అడుత్తు యాగంపణ్ణకిఱిపడియెక్కండు అత్తై నివరి
 ప్పిక్క-వేణుమెన్నిఱి ఎణ్ణత్తుడన్ తాన్ ఒరు చండాళవేషత్తోడే అంద
 యాగమధ్యత్తిల్ అత్యంతం పశియోడే విడాయ్ తోఱ్ఱువందు, ధర్మ
 పుత్రనై ‘ఇత్తనై శోఱువేణుం’ ఎన్టు కేట్రు, అప్పోదు బ్రాహ్మణర్
 భుజిప్పదఱు-మున్నే అవనుక్కు ఇడప్పోగామైయాలుం ఇడావిడిల్
 అవన్ పిఱ్ఱాయాన్ ఎన్టు తోఱ్ఱుకైయాలుం యాగత్తిల్ ప్రవర్తిక్క.
 బాధకమాయ్ తలైక్కట్టిణ్ణై ‘ఎన్ శెయ్వోం’ ఎన్టు అవన్ నడుంగ,
 అప్పోదు “అథ పాతక” ఇత్యాదియాల్ ఉపదేశిత్తదిణ్. (శ్రీ భా
 రతవిష్ణు ధర్మం.)

అథ పాతకభీతస్త్వం సర్వభావేన భారత.

విముక్తాస్త్వసమారంభో నారాయణపరో భవ ।

ఎన్టు ఇంద శ్లోకం చరమశ్లోక పూర్వార్థ వివరణం

(అ-మ.) ఇంద ఉపాయంతరంగతై స్పాతకంగళి ఎన్టు సమ్మాప్తవార్ అరుళిశ్చేయదపడి “నితైస్త వక్షపట్టి” ఇత్యాది పాశు రత్రాతే. ఇతై పట్టి ఎన్టుం వక్షపట్టి ఎన్టుం నితైస్త వక్షపట్టి ఎన్టుం వాయొలై యిట్టువైతార్.

ఇవిడ త్తిల్ పట్టి ఎన్టు శొల్లువదు స్వాతంత్ర్యతై. ఇతఱ్కు ఓర్ ఐతిహ్యం అరుళిశ్చేయకితార్.

అండాళ్ ఒరునాళ్ భట్టరైయుం, శీరామప్పిలై యైయుంకాట్టి, ఇవర్కళ్ వివాహప్రాప్తరానార్కళ్ పేశాతే ఇరుక్కిఱతె? ఎన్న, ఆకిల్ నాలై పెరుమాళ్ పాడేపోసవాతే వరక్కాట్టు ఎన్న, అవర్ కలైయుం కొండు తిరుమున్నే నిఱ్ఱుచ్చెయదే, పెరుమాళ్ అరుళ ప్పాడిట్టు, ఒన్టుశొల్లువాయ్పోతే ఇరుందాయ్ ఎన్టు తిరువుళ్ళమాక, ఇవర్కళ్ వివాహప్రాప్తరానార్కళ్ ఎన్టు శొల్లానిన్టార్కళ్ ఎన్న, నామే సదృశమాన ఇడ త్తిల్ సంబన్దిత్తు త్తరుక్కితోం ఎన్టురుళిశ్చేయ్య, పిత్తైనాళ్ మన్నిక్కొండువందు సీర్ వార్తార్కళ్; అత్తలైయాలే వరుమత్తోయ తాన్దామొన్టై ఆలైప్పమకైయుంకూడ పట్టి ఎన్టురు క్కుం శుడి కాణం.

“అథ పాతకభీతస్త్వం” ధర్మపుత్ర ఒరుతడవైపాయ్ శొల్లి అతుక్కు సరకదర్శనం పణ్ణినానిత్తనై పోక్కి నిషిద్ధానుష్ఠానం పణ్ణ నాళ్ ఎన్టు ప్రమాణప్రసిద్ధియై. అథ పాతకభీతస్త్వం-కీఱ్ఱిశెయ్దు పోందవై పాతకమెన్టు తోట్టి భీతనాకిల్ అహంకారమమకార గర్భ మాన క్రియాకలాపమడైయ కృష్ణనే నక్కార్యత్తుక్కు క్కడవళ్ ఎన్టు అటొదవనంతరం పాతకసమమాయ్ తోట్టిట్టు.

ఈశు. 5-5-7. తిరువాయ్ మొట్టి.

కీడ్మిశెయ్దుపోందవై - రాజసూయాదిగళ్.

కీడ్మికాట్టిన ఐతిహ్యత్రాల్ దృష్టార్థమాకవుం తానాక ఒరు ప్రవృత్తిపణ్ణుకై స్వరూపవిరుద్ధమెన్ఱు తోట్టుకెయాల అదృష్టార్థ మాన స్వయత్నం స్వరూపవిరోధితేవైన అవద్యావహః మెన్ఱును “కింపునర్నాయ సిద్ధ” మెన్ఱుపడి.

ఈడు (ఆ-జీయర్ అరుంపదం.)

130-వదు సూత్రం

శ్చేనేనాభిచరణ్ యజేత

॥ ౨౪౩ ॥

శ్చేనేన - శ్చేనమెన్నుం పెయరుళ్లయాగత్తాలే, అభిచరణ్ - హింసై కాక. యజేత - యాగంపణ్ణవేండుం.

(అ-మ) కారీరియావదు-వర్షార్థమాక విధిక్రొప్పట్ట కామ్యకర్మం.

131-వదు సూత్రం

ఆజ్ఞా తే సనిమిత్త నిత్యవిధయః స్వర్గాదికామ్యత్ విధిః

సోఽనుజ్ఞా జడచిత్తశాస్త్రవశతోపాయోఽభిచారశ్రుతిః।

సర్వీయస్య సమస్తశాసితరహో శ్రీరంగసర్వస్వ తే।

రక్షాకూతనివేదినీ శ్రుతిరసౌ త్వన్నిత్యశాస్త్రీస్తతః ॥శ్రీరంగ. ఉ--21. ॥౨౪౪॥

హే శ్రీరంగసర్వస్వ - కోయిలై సర్వస్వమాకవుడై యవనే, సనిమిత్తనిత్యవిధయః - నైమిత్తిక విధికలోడు కూడియ నిత్యవిధికళ్, తే - దేవరీరుడైయ, ఆజ్ఞా - కట్టలై: సః - అంద, స్వర్గాది కామ్య త్ విధిః - స్వర్గముదలియవఱ్ఱై ఆలైప్పట్టవర్కళుకాక ఏఱ్ఱుట్ట జ్యోతిష్టోమాదివిధియాన కామ్యవిధి అనుజ్ఞా - అనుమతి, అనుజ్ఞాయాకి ఆను, శ్చేయ్యావిడిల్ దోషమిట్టకే- శ్చేయ్దాల్ అందందఫలంగలై

పైఠక్కుడియకర్మంగళ) అభిచారశ్రుతిః - శత్రువధాది సాధన విధాయక శ్రుతియానదు, జడచిత్త శాస్త్రవశతో పాయః-శాస్త్రుత్తిల్ అప్రమాణబుద్ధి యుడైయవర్కభుక్కు- ప్రామాణ్యబుద్ధి యుండాయ్ తద్వశమాకుంవట్టి; తతః - ఆకైయాల్, సర్వీయస్య - ఎల్లారుక్కుం హితపరరాయ్, సమస్తశాసితుః - సమస్తాధికారికభుక్కుం రుచ్యను గుణమాక శాస్త్రప్రవర్తకరాన, తే - దేవరీరుడైయ, రక్షాకూత నివేదినీ - రక్షణరూపమాన తాత్పర్యతై తెరివిక్కిఱ, అసా - కీఢ్ చొన్న, శ్రుతిః - శ్రుతియానదు, త్వన్నిత్యశాస్తిః - దేవరీరుడైయ నిత్యమాన శాసనమాకిటదు, అహో - ఆచ్ఛర్యం. (శ్రీరంగ.ఉ.20)

132-వదు సూత్రం

విశిష్టవేషం - శరీరం. నిమృష్టవేషం - ఆత్మా. అత్తాల్-శ్యేన యాగత్తాల్.

133-వదు సూత్రం

యజ్ఞేన దానేన తపసానాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి. బృ.ఉ-4-4-22. || ౨౪౫ ||

యజ్ఞేన - యాగత్తినాలుం, దానేన - దానత్తినాలుం, తపసా - తపస్సినాలుం, అనాశకేన - ఉపవాసత్తాలుం, బ్రాహ్మణాః - బ్రహ్మవిషయజ్ఞానముల్లవర్, వివిదిషన్తి - తెరింసుకొల్లవేండు మెన్తు ఇచ్చిక్కితార్కళ.

అవిద్యయా మృత్యుం తీర్త్వా విద్యయామృతమశ్నుతే || మైత్రే. ఉ. 11-9.

అవిద్యయా - కామాదికళాలే, మృత్యుం - ఉపాసన విరోధి పాపంగళై, తీర్త్వా - పోక్కి, విద్యయా - ఉపాసనత్తాలే, అమృతం-మోక్షత్తై, అశ్నుతే - అడైకితాన్.

సర్వాపేక్షా చ యజ్ఞాదిశ్రుతేరశ్వవత్ || బృహ. ఉ.నూ. 3-4-26. || ౨౪౬ ||

యజ్ఞాదిశ్రుతేః - యాగాదికర్మంగళై అంగంగళోడు శైయ్య
వేణుమెట్టు వేదంగళిల్ శొల్లియిరుప్పదాల్ అశ్వవత్ - కుదిరై పోల;
అదావదు జేణంముదలియ ఉడుప్పకళిల్లాద కుదిరై గమనసాధనమా
కాదాప్పోలే, సర్వావేత్తా చ - (భక్తియోగమానదు) సకలకర్మంగ
ళైయ్యం అంగమాక అపేక్షిక్కిటను.

కషాయపక్తిః కర్మాణి జ్ఞానస్తు పరమా గతిః।

కషాయే కర్మభిః పక్వే తతో జ్ఞానం ప్రవర్తతే ॥

॥ ౨౪౮ ॥

కర్మాణి - యాగాదికర్మంగళి, కషాయపక్తిః - రజస్తమస్సు
కళైప్పొక్కడిక్కుం సాధనంగళి, జ్ఞానం తు-జ్ఞానమే, పరమా గతిః -
మోక్షమడైవదటు- ఉయర్ న్ద ఉపాయం. కర్మభిః - కర్మానుష్ఠా
నంగళాలే, కషాయే - పాపంగళి, పక్వే - పక్వమానదుం, తతః -
అదనాల్, జ్ఞానంప్రవర్తతే - జ్ఞానముండాకిటదు.

‘మట్టాన్ టు’ (తిరు-వా-9-1-7.)

జన్మాంతర-168-కదులెక్కం పార్క.

139-వదు సూత్రం

పత్రం పుష్పం ఫలం తోయం యో మే భక్త్యా ప్రయచ్ఛతి ।

తదహం భక్త్యుపహృతమశ్నామి ప్రయతాత్మనః శ్రీ-గీ 9.26 ॥ ౨౪౯ ॥

యః - ఎవన్, మే - ఎనక్కు, పత్రం - ఇలైయైయావదు,
పుష్పం - పుష్పత్తైయావదు, ఫలం - ప్పట్టైయావదు, తోయం -
జలత్తైయావదు, భక్త్యా - భక్తియోడు, ప్రయచ్ఛతి - కొడుక్కి-
తానో, ప్రయతాత్మనః - అనన్యప్రయోజనతైయాకిట మనశ్శుద్ధి
యడైయవనుడైయ, భక్త్యుపహృతం - భక్తియోల్ కొడుక్క-ప్పట్ట,
తత్ - అత్తై, అహం - నాన్, అశ్నామి - స్వీకరిక్కి-తేన్.

అన్యత్ పూర్ణాదహం కుంభాదన్యత్ పాదావశేజనాత్ ।

అన్యత్కుశలసప్రసన్నాన్న చేచ్ఛతి జనార్దనః ॥ మహాభా. ఉ-ప ॥ ౨౫౦ ॥

జనార్దనః - కణ్ఠన్, పూణాత్ అపాంకుంభాత్ అన్యత్ -
తణ్ణీర్ నిత్రొంద ఒరుకుడత్తై వైప్పదైక్కాట్టిలుం మట్ట ఎవైయుం,
పాదావనేజనాత్ అన్యత్ - తిరువడియై శోధిప్పదైక్కాట్టిలుం
మట్ట ఎవైయుం, - కుశలసంప్రశ్నాత్ అన్యత్ - కుశలసంప్రశ్న
తైక్కాట్టిలుం మట్ట ఎవైయుం, న ఇచ్చతి - ఇచ్చియాకాణ్.

ఏతత్సామ గాయన్నాత్తే.

తై-ఉప-ఉప-3-10-5 || ౨౫౩ ||

ఏతత్సామ - ఇందసామత్తై, గాయన్ - పాడిక్కొండు, ఆస్తే
ఇరుక్కితాన్ ముక్తన్.

(అ-మ్.) ఇందశ్లోకత్తిల్, పత్రంపుష్పం ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్ద
దాల్, అల్పత్తిల్ సంతోషత్తైయడై వాన్ ఎన్ఱు తోట్టానిఱ్, అన్య
త్ ఎన్ఱుం పురివసుం పుకైపూవే ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్దవదఱ్కు
నియామకం ముందియప్రమాణత్తాలే, అధికత్తిల్ ఇచ్చెయ్దై యెన్ఱు
తోట్టామైయాలే, ఇంద “అన్యత్” - ఎన్నిఱ్శ్లోకత్తల్ కీఱ్చొన్న
శ్లోకత్తిన్ పడి అల్పత్తిలేయే ఇచ్చెయ్దైయవనెన్ఱు స్థిరప్పడుతు
వతోడు అనుష్ఠానపర్యంతం కాట్టప్పడుకీఱు.

పిరిపు - దుఃఖం, ఇత్తాల్ - హేయప్రత్యయనీకత్వం అభి
ప్రాయం. విరివసు - విస్తారం. మేవల్ - వెఱుకై. ఉఱుకై? ఇచ్చె.
అసంస్కృతమానజలం - ఏలప్పొడిముదలానదై ఇల్లాద వెఱుంజలం.

అల్పత్తిల్ ఇచ్చెయ్దైయవన్ ఎన్ఱుతఱ్కు, ఓర్ వతిహ్యం.

సంజయన్ - ధృతరాష్ట్రనుక్కు కణ్ఠనుడైయ స్వరూప
స్వభావంగళై చొల్లియిరుండుం అవరవర్ కళ్ వాశల్ తోఱుం
అలంకరిత్తు త్తిరళ శిఱప్పకళ్ వైత్తుం పేరాయిరముడైయార్ “వేణ్
కండాల్ పిత్రర్” ఎన్ఱు అనేకమాయిరం కన్నికైకళై అలంకరిత్తు వైత్తుం

అనేకమాయీరం పశుక్కులై అలంకరితు వైతు మిరుక్కు, ఇవత్తై మది
యాదే అనన్యప్రయోజనన్ ఇడుం శోత్తై విరుంబి శ్రీ విమరర్ తిరు
మాళికైక్కు ఎత్రిందరుళి అంగే అముమశెయ్దార్.

(ఉడైయవర్ వార్తామాలై)

తోయం యో మే భక్త్యా ఇత్యాదియాల్ చేతనన్ భక్తి
పారవశ్యతాలే అడైవుకెడ కొండుక్కుమాప్పోలే నానుం స్నేహపార
వశ్యతాలే అడైవుకెడ స్వీకరిప్పన్ ఎన్ఱుఅరుళిచ్చెయ్దవణ్ణం అనుస్తిత్తు
క్కాట్టియదఱు అస్సోత్ ఆచారియన్ సన్నిధియిల్ పలతడవై
కళిల్ శెవియుఱ్ఱ ఓర్ ఐతిహ్యమావసు.

కణ్ణన్ తూతు ఎత్రిందరుళుకిఱపోదు భీష్మద్రోణాదికళిఱ
గృహంగళై పుటక్కణిత్తు శ్రీ విమరరెరుక్కుం ఇరుప్పిడత్తై నాడిచ్చె
న్ఱవళవిల్ శ్రీ విమరరై ప్పార్తు ఇదుయారుడై యవీడు ఎన్ఱు వినవ,
అవర్ మఱ్ఱవర్కళైప్పొల అభిమానత్తాల్ తన్న తెన్ఱు మఱుందుం
శొల్లత్తెరియాదస్వభావత్తై యుడైయవరాయ్కొండు, ఇనుదేవర్
తిరుమాళికై యెన్ఱు విణ్ణప్పిక్కు, ఇవూరిల్ నమక్కుం ఓర్ ఇరుప్పి
డం కిడైక్కప్పెట్టోమే ఎన్ఱు అకమక్కిన్ఱు అవ్వకత్తిన్కణ్ శడక్కె
నప్పకుందాన్ శ్రీ వైకుంఠనాథన్. తనక్కు ఉభయ విభూతియుం
ఇరుప్పిడం ఎన్ఱుత్తై మఱుందు సీచనాకియ అడియేన్ ఇరుందవిడత్తై పర
మపదం పాఱుడల్ మఱ్ఱుమ్ దివ్యదేశంగళైత్తుఱుం మంపు ఇత్తై
క్కువాలాక అభిమానిత్తాన్. ఇన్నముం నిత్యసూరికళిడత్తిలుం అనా
దరత్తాల్ అవాకియాయరుక్కుం అప్పీడుడైయాన్ నిత్తైవొన్ఱుమి
ల్లాద అడియేపాల్ ఆదియంశోదియురువై అంగువైత్తింగు ప్పిఱుంద
అమ్మామణివణ్ణన్ నేరిల్ వార్తైయుం శొన్నాన్ ఎన్ఱిఱ సాళీ
లొడికళిల్ ఆఱుక్కాల్ పట్టు కణ్ణన్ వెణ్ణెయ్కళప్రండు అడియుండ అడి

ఆరాయప్పక్క ఆఱుమాతం ఆఱువార్ మోహితై తెల్లం ఇవర్ ఒకే కాలత్తిల్ అనుభవితార్.

పశియూల్ వరుదివండవనై క్కిడైత్తదోర్ శఱుత్తైక్కొండు ఆదరత్తుడన్ ఆరాధనంశెయ్యప్పక్క అవ్వాయర్ నోన్పుడైనిన్దు పఱుంగళై పురవశత్తాల్ కీఱునఱువ విట్టు ఊత్తత్తోల్కళైయే అమ్మహామతి అమురుశెయ్విత్తార్. ఆయ్చ్చియర్కళ్ వేణ్ణెయుండు వళర్స్త అరుమై త్తిరుమేనియుడైయవన్ అముతినుం ఇనితాక అత్తై అరుందినాన్.

ఇప్పడిమాట్టైత్తై క్కణ్ణుట్టవర్కళ్ కణ్ణనైప్పార్తు 'శ్రీవిదు రర్ భక్తిపరవశత్తాల్ అడైపుకెడ భుజిప్పిత్త అసారమాన తోల్ కళై అరుందామల్ ఇనియ కనియై యుణ్ణవేండియరుక్క, సర్వజ్ఞరాన దేవరీర్ ఇప్పడి శెయ్యలామో' ఎన్దు విణ్ణప్పిక్క, ఆశితర్దోషం గళై క్కాణక్కణ్ణిల్లాద అక్కణ్ణన్ 'అవర్ భక్తిపరవశత్తాల్ ఎప్పడి క్రమం తప్పి క్కొడుత్తారో అవ్విణ్ణమే నానుం ప్రేమవశత్తాల్ అడైపుకెడ నుండేన్; ఇత్తనైపోక్కి త్తెరిండు శెయ్ద కారియమల్ల' వేన్దు మాట్టమరుళినార్.

పత్రా నుగలియవత్తై భగవానుక్కు సమర్పిత్తు ప్పేఱుపెట్ట వర్ పలరుళరాయినుం నాల్వరైక్కుటిప్పిడువదు ఇవ్విడత్తిల్ మిక ప్పొరుత్తనూకుం.

పత్రం సమర్పిత్తవన్ నీచస్త్రీయైప్పణార్న్దు అవళోడువాఱ్న్దు మణ్ణిల్పుత్తైత్తిరుంద ఒరుసాళగ్రామత్తిన్మేలే తుళసిష్పడియోడు మణ్ణెవెట్టిక్కొట్టియ ఒరుబ్రాహ్మణన్.

ఇక్కతై ఆగ్నేయపురాణం కావేరి మాహాత్మ్యత్తిల్ కాణ్ణ.

పుష్పం కొడుత్తవన్ శ్రీ గజేంద్రాచార్యవాన్.

పహమ్ కొడుత్తవన్ శబరి.

తోయం కొడుత్తవన్ రన్తిదేవరాజన్.

రన్తిదేవన్ చరిత్రం

రన్తిదేవన్ చంద్రకులత్తిల్ కీర్తి పెట్టి ఓర్ అరసర్. అవర్ కొంచకాలం రాజ్యపరిపాలనంశెయ్దు ఉలకవిషయంగళై అనిత్యం ఎన్దు వెరాగ్యం తోస్త తమ్ ఐశ్వర్యంగళై ఎల్లావత్తెయుం జాతి భేద మిన్ది జనంగళుక్కు దానం శెయ్దార్. పిన్నర్ పత్నీ సహితరాయ్ వనంశెన్దు అంగు వానప్రస్థాశ్రమత్తిల్, ఇరుందు సత్కర్మంగళై యను ప్పిత్తుకొండిరుందార్. ఇప్పడియిరుక్కైయిల్, నాన్పుత్తెట్టునాళ్ ఓర్ ఉపవాసవ్రత మిరుందు నాన్పుత్తోన్మదానాటాల్లైయిల్ పారణైక్కువేడియలళపు ఆహారం శేఖరిత్తు ప్పారణై శెయ్యయన్నిక్కైయిల్, ఓర్ బ్రాహ్మణన్ మికుందపశియుడన్ వందు తనక్కు ఆహారం కొడుక్కుంబడి అవరై కేట్టుకొండాన్. అవర్ పాది ఆహారమై అంద బ్రాహ్మణనుక్కు కొండుత్తువిట్టార్. పిన్నర్ ఒరుశూద్రన్ పశియుడన్ వర, అననుక్కు-ఇరంగి కొంచం ఆహారమై కొండుత్తార్. శూద్రన్ పోనదుం, ఒరు నాయ్ పసియుడన్ వాలైక్కుఁజ్జిత్తు కొండు వందదు. మికుదియాయిరుందపుణవై అదఱు కొండుత్తు విట్టు, తమ్మిడం ఇరుంద జలత్తైక్కుడిక్క పోకుంతరుణత్తిల్ చండాళన్ ఒరువన్ వందు 'ఎనక్కు అధిక దాహమా యిరుక్కిఅదు, కుడిక్క యేదావదు కొడుత్తాల్ ఉపకారమా యిరుక్కుమ్' ఎన్దు కేట్టు కొండాన్. ఇందసమయత్తిలుం అరసన్ మనం నొందుకొళ్ళాదు, మికుదియా యిరుంద జలత్తై అవనుక్కు కొండుత్తువిట్టు ఎనక్కు మోక్షంకూడ వేడువదిల్తై. ఉలకత్తిల్ ఉల్లోర్ తుయర మెల్లాం

ఎన్నిడంవందు శేరువదాల్ తీర్చు, అవర్కళుక్కు- సుఖం వరు
 మాయి నా దుఃఖం అనుభవిక్కు- త్తయారాయ్ ఇరుక్కి-త్తే.
 ఇప్పడిచ్చెయ్దాల్ ఎనక్కు- ఎల్లాత్తున్నంగళుం సీగివిడుం ఎన్తు
 కూఱినార్. అప్పొత్తదు భగవాన్ ప్రత్యక్షమాకి అవరుక్కు-
 శాంతి యుండకుంపడి శెయ్య అవర్ మేలానపదవియై యడైన్దార్.

(శ్రీ మద్భాగవతం 9-21.

141-వసు సూత్రం.

త్వదంఘ్రిమద్విశ్య కదాపి కేన చిత్ |
 యథా తథా వాపి సకృత్కృతోఽజలిః |
 తదైవ ముష్ణత్యశుభాన్యశేషతః |
 శుభాని శ్రష్ణతి న జాతు హీయతే || స్తోత్రరత్నం ||

త్వదంఘ్రిమ్ - దేవరీరుడైయ సర్వ సులభమాన తిరువడికలై,
 ఉద్దిశ్య - ఉద్దేశిత్తు, కదాపి - ఎప్పోదాకిలుం, కేనచిత్ - జాతిభేద
 మిల్లామల్ ఎవనాలేయావదు, యథాతథావాపి - ఒరునియమత్తో
 డిల్లామల్ ఎవ్విధమాయావసు, సకృత్కృతః - ఒరుతరం శెయ్య
 ప్పట్ట, అంజలిః - అకారవాచ్యనాన సర్వేశ్వరనుడైయ హృదయత్తై
 జలపండమాయ్ చెయ్యక్కుడియ అంజలి ముద్రియానసు, తదైవ
 - దేశకాల దేహనియతికలిల్ ఫలప్రదానం పణ్ణకెయాకిఱ విశంబ
 మిల్లామల్ అప్పోదే, అశుభాని - సకల పాపంగళైయుం, అశేషతః -
 కువియలాక, ముష్ణతి - పోనవచ్చి తెరియాదపడి పోక్కు-కిడును,
 శుభాని - దేశ విశేషప్రాప్తి ముదలియ యావత్తైయుం, పుష్ణతి -
 పోషిక్కిన్దదు. జాతు - ఎప్పొత్తదుం, నహీయతే - తవఱువదిల్లె.

సమశ్చక్రుః ||

158-వసు లెక్కం పార్క. || ౨౫౫ ||

బద్ధంజలిపుటా హృష్టా సమ ఇత్యేవ వాదినః || భార. మోక్ష || ౨౫౬ ||

బద్ధాంజలిపుటాః - కూప్పిన కైకలైయుడైయనరాయ్,
హృష్టాః - సంతోషమడైందవర్కళాయ్, నమః ఇత్యేవవాదినః -
నమః ఎన్ఱు శొల్లుకిటవర్కళాయ్ భగవానై శరణమడైందార్కళి.

(అ-మ్) తేవైయాయీరాతే - దుఃఖరూపమా యిరుక్కాదే.

కైకళా (తిరు-వా. 3-8-4.)

143-వదు సూత్రం

చితః పరమచిల్లాభే ప్రపత్తిరపి నోపధిః ।

విపర్యయే తు వైవాస్య ప్రతిషేధాయ పాతకం

॥ ౨౫౭ ॥

చితః- చేతననుక్కు. పరమచిల్లాభే - పరమాత్మానై పెఱుంకిట
విషయత్తిల్, ప్రపత్తిరపి - ప్రపత్తియుం, న ఉపధిః - సాధనమన్ఱు,
విపర్యయే తు - ఈశ్వరః చేతననై పెఱు నినైక్కుంబోదు (ఎదిర్
త్తట్టాకుంబోదు,) అస్యపాతకం - ఇంద చేతననాల్ శెయ్యప్పట్ట
పాతకంగళుం, ప్రతిషేధాయ నైవ - ప్రతిబంధకమాకాను.

(అ-మ్) పాతకముం ఎన్ఱిట 'ఉమ్' శబ్దతాలే ప్రాధాన్యఱై
క్కాట్టుకిటదు. ప్రధానమాక ఎన్ఱిప్పడుం పాతకమావదు పంచమా
పాతకం.

145-వదు సూత్రం.

ఏభిశ్చ సచివై సానిధం శిరసా యాచిలో మయా ।

బ్రాతుః శిష్యస్య దాసస్య ప్రసాదం కర్తుమర్హతిరాఱ. 104. 12॥ ౨౫౮ ॥

ఏభిః సచివైః చ సార్థం - ఇందమంత్రికళోడుకూడ, శిరసా -
తలైవణంగి, మయా - ఎన్నాల్, యాచితః - కేట్టుక్కొల్లప్పట్ట
దేవరీర్, బ్రాతుః -తంబియుం, శిష్యస్య-శిష్యుం, దాసస్య-దాసను
మాన ఎన్ విషయత్తిల్, ప్రసాదం కర్తుం అర్హసి - అనుగ్రహం
శెయ్యత్తకున్ద వరాయీరుక్కిఱీర్.

యత్ప్రతిప్రియం తదిహ పుణ్యమపుణ్యమస్యత్ ।

నాస్యత్తయోర్భవతి లక్షణ మత్ర జాతు ।

ధూర్తాయితం తవ హి యత్కిల రాసగోష్ఠ్యాం ।

తత్కీర్తనం పరమపావనమామనన్తి ॥ అతిమానుష. 58.

॥ ౨౫ ॥

ఇహ - ఇవ్వులకిల్, యత్ తప్రతిప్రియం - ఎదు వుమక్కుప్రీతికరమో, తత్పుణ్యం - అదువానదు పుణ్యం, అస్యత్ - దేవరీరుక్కుప్రీయమల్లాదదు, అపుణ్యం - పాపం, అత్ర - ఇవ్వులకిల్, అస్యత్ - మట్టును, తయోః - అన్ద పుణ్యపాపంగభుక్కు, లక్షణం జాతునభవతి - లక్షణమాక ఒరుక్కాలు మాకిటతిలై, రాసగోష్ఠ్యాం - రాస క్రీడైయిల్, తవ యత్ ధూర్తాయితం - దేవరీరుడైయ ఎంద దూర్త నుడైయకారియంగళుండో, తత్కీర్తనం - అందధూర్తచ్చెయలై చ్చొల్లువదు, పరమపావనం - మహాపరిశుద్ధమాక, ఆమనన్తి - పెరియోర్కళ శొల్లుకితార్కళ.

(అ-మ) ఏణ్ణు - జ్ఞానహీనన్. ఏతల్ - ఉటపు ఇల్లాద అన్నియన్. కీడ్మకన్ - అజ్ఞానవృత్తంగళాల్ అత్యంత అపకృష్ట. ఎన్నాదు - ఇద్దోషంగళై ఎణ్ణామల్, పచ్చై - ఉపకారం.

శ్రీ భరతాశ్వానుడైయ ననై యావదు :-

•తై'కేయ 'రాజన్' ఎన్దు శొన్న చొలై క్కేట్టమాత్తిరత్తిల్, తన్నె న్నవతంత్రనాక్కో విట్ట శెన్నుమత్తాలే తాన్ ఇల్లైయాయ్ విట్టో మెన్ను మత్త్యతభీతనాయ్ రత్నతై పుటికొడుత్తవన్ అరసనిడంము తైయిమమాప్పోల్ 'విలలాప సభామధ్యే' ఎన్దు అప్పెరియవోలగత్తిల్ తన్ ఇళివైయుం సీతియైయుం పలవిధమాకప్పకర్న్దం ప్రలా పిత్తుం పథున్ పడామైయూల్ పారాళుం పెరుమాళ్ పాడే పాదచారి యాయ్ పుడర్న్ద, పెరుమాళ్ మీన్దైత్తుందరుళవేణుమెన్దు తలై యూల్ ఇతైంజి 'శిశ్యే పురస్తాచ్చాలాయాం' ఎన్దు పెరుమాళ్

తిరుమున్నే ప్రాయోపవేశం పణ్ణత్తుణిందుం, సిద్ధమాయ్ ప్రాప్త
మాయ్ స్వరూపానురూపమాక ప్రపత్తి పణ్ణిన నన్నెయ్ ఇవ
రిడ త్తిలుళ్ళదు.

ఇదు శేషిక్కు మప్పోదు అనిష్టమాయిరుందపడియాల్ ప్రప
త్తియుం ఫలియామల్ తీమైయాయ్ విట్టతిత్తనై

(శ్రీ) గుహాపైరుమాళ్ తీమైయావదు:-స్వరూపత్తై మఱిందు
జాతిప్రయుక్తమాన వట్టిపటిత్తల్, పరహింసై శెయ్దల్ ముదలాన
పాపకృత్యంగళ్ జన్మ సిద్ధమేయాకిలుం మహా పాపరూపమానదు
పైరుమాళ్ళుక్కు అభిమతమాకలామో ఎన్నిట శంకైయిలే అదువుం
పుణ్యం ఎన్నైక్కాక పుణ్య పాప లక్షణత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్
'యత్ప్రతియం' ఇత్యాదియాలే.

146-వదు సూత్రం

అహమస్మ్యపరాధానామాలయోకించనోఽగతిః పాంచరాత్రం || ౧౪౬ ||

అహం-నాన్, అపరాధానామాలయః - అపరాధంగళ్ళుక్కు
కొల్గోకలమాయ్, అకించనః - ఉపాయశూన్యనాయుం, అగతిః -
గతియట్టువనాయుం, అస్మి - ఇరుక్కితే.

త్వత్పాదారవిందయుగళం శరణమహం ప్రపద్యే || గద్య. || ౧౪౬ ||

అహం - అడియే, త్వత్పాదారవిందయుగళం-దేవరీరుడైయ
ఇరండు తిరువడిత్తామరైకలై, శరణం ప్రపద్యే - ఉపాయమాక
ప్పట్టుకితే.

రిపూజామపి వత్సల ||

|| ౧౪౭ ||

రిపూజాం అపి - శత్రుక్కళిడత్తిలుం, వత్సలః - వాత్సల్య
ముడైయవ.

ఆనశ్చయోనం హరిశ్చేష్ఠ దత్తమస్యాభయం మయా ।

విభీషణో వా సుగ్రీవ యది వా రావణః స్వయం॥ రా.య. 18-84. ॥౨౬౩॥

హరిశ్చేష్ఠః సుగ్రీవ - వానరోత్తమనాన సుగ్రీవనే, ఏనం - ఇవనై, ఆనయ - అణ్ణుత్తువా, మయా అగ్ర్య అభయం దత్తం - ఎన్నాల్ ఇవనుక్కు అభయం కొడుక్కప్పట్టదు, విభీషణో వా - విభీషణనాయరుందాలుం ఇరుక్కట్టుం, యదివా రావణః స్వయం- లోక హింసకనాన రావణనాయరుందాలుం ఇరుక్కట్టుం.

(అ-మ) కొల్కలం - ఇట్టువైక్కుం పాత్రం; భాజనం.

147-వదు సూత్రం.

(అ-మ) సకాశత్తిలే - సమీపత్తిలే. అన్యపరైయాయ్ - భర్తా వఱియ వేటుపురుషనై యడైందవళాయ్.

148-వదు సూత్రం.

(అ-మ) స్వాతంత్ర్య నిరుద్ధమాయ్ - స్వాతంత్ర్యత్రాలే కట్టు పుడాదదాయ్. అప్రతిహతు -తడైయట్టుదు. ఓరోదశైయిలే ఎన్ఱదు సమ్మాత్రివార్ ముదనానవర్కళ్ ఆర్తరాయ్ శరణమడైదకాల త్రిల్ అవై ఫలిక్కామైయై సూచిప్పిక్కిఱదు. అదావదు ఆత్రివార్ “ఇన్నిన్ఱునీర్న్ఱ యినియాముతామై” ఎన్ఱ శరీరసంబంధత్తై ప్పొక్కిత్తర వేణుమెన్ఱు పలవిడంగళిల్ ప్రపత్తిపణ్ణియుం ఫలియామైక్కు కా రణం ఇవరై కొండు నాట్టక్కు వెళిచ్చెరుప్ప పణ్ణుకై ముదలాన ఈశ్వరేచ్చెయ్. అప్పడియేరిషికళ్ ముదలానవర్కళ్ళుడైయ అభీష్టత్తై పూర్తిశెయ్య త్తిరువుళ్ళంకొండు భరతాళావడైయ ఎన్ఱత్తై విఫల మాక్కినదువుం అవనుడైయ కార్యమే. ఈశ్వరక్ స్వాతంత్ర్యత్రాల్ శెయ్య కార్యత్తిఱుం ఒరుక్కాలుం కణ్ణుళివు ఇల్లెయ్నిఱవిడత్తిల్ నిరంకుశ స్వతంత్రనానవక్ ఈశ్వరచ్చెరుక్కాలే శెయ్యమవట్టు

క్కడి యారాయక్కూడాతే ఎన్నుమత్తైయుం ఇవ్విడత్తిల్ అను సంధేయం.

పట్టత్తుక్కురియ యానైయు మరశుం శెయ్యువవై యారా యాదు. (ఆచార్య హృదయం)

ఇతః పొరుళ్:— అరాజకమాన దేశత్తిలే పట్టత్తుక్కురియ యానైయై కణ్ణైక్కట్టివిట్టల్ అవాన్వనై యెడుత్తవనొరువన్ రాజావాసనళవిల్ అల్లాతారెల్లాం కిడక్క ఇవనై యిప్పడియెడుక్కై క్కడియెన్నెన్టుం, రాజావాసవన్ తన్ శెరుక్కాలే ఒరుత్తియై త్కనక్కు మహిషియాక పరిగ్రహిక్కు-మళవిల్ ఇంగనొత్త స్త్రీకళ్ పలరు ముండాయిరుక్క ఇవనై యిప్పడి యివన్ పరిగ్రహిక్కైక్కు అడియెన్నెన్టుమ్ అరాయ్వారిలై యెన్టపడి.

149-వదు సూత్రం

నాయమాత్మా ప్రవచనేన లభ్యో నమేధయా న బహునాశ్రుతేన ।

యమేవైవ వృణుతే తేన లభ్యః తస్యైవ ఆత్మా వివృణుతే తనూం స్వామ్॥
(శ్రు. 2-28.) (ముండ ఉప 8-2-8.)

అయం ఆత్మా - ఇంద పురఃమాత్మా, ప్రవచనేన - మనన త్తాలే, న లభ్యః - అడైయత్తకుండవనల్లన్, న బహునాశ్రుతేన - అధికమాయిరుగుదుళ్ళ శ్రవణత్తినాలుం ప్రాప్యమాకమాట్టాన్, ఏమః - ఇందనర్వేశ్వరిన్, యం ఏవ - ఎవనై, వృణుతే - అంగీకరిక్కితానో, తేన - అవనాల్, లభ్యః - లభిక్కుప్పడుమవన్, ఏమః ఆత్మా - ఇంద పురమాత్మా, తస్య - అవనుక్కే, స్వామ్ తనూం- తన్ తిరుమేనియై, వివృణుతే - ప్రకాశిప్పిక్కితాన్.

(అ-మ) అసకృత్ కీర్తనం - అనేక తడవై శొల్లుకొడు.

151-వదు సూత్రం

తపభ్యభాష సామిత్రే సుగ్రీవసచివం కపిమ్ ।

వాక్యజ్ఞం మధురైర్వాక్యైః స్నేహాయుక్తమరిందమ॥ రా.కీ. 8.27. ॥ ౧౬౧॥

హే అరిందమ సామిత్రే పద్మవరై యడక్కవల్ల లక్ష్మణా,
సుగ్రీవసచివం - సుగ్రీవమంత్రియుం, వాక్యజ్ఞం - పేశతైరిందవరు
మాన, తం కపిం - అంద శిషియతిరువడియై, మధురైః వాక్యైః -
మధురమాన శోక్తులుడనే, స్నేహాయుక్తం - స్నేహాత్ముడనా కూడి
యిరుక్కుంబడి, అభ్యభాష - పేశువాయాక.

సోహం 158-వదు లెక్కం పార్కు.

॥ ౧౬౬ ॥

సర్వలోకశరణ్యాయ రాఘవాయ మహాత్మనే ।

నివేదయత మాం క్షీప్రం విభీషణముపశ్రితమ్॥ రా.యు. 17.14 ॥ ౧౬౭ ॥

ఏ వాసరకళే, సర్వలోకశరణ్యాయ - ఎల్లా పులకంగళు
క్కుం రక్షకనాయ్, మహాత్మనే రాఘవాయ - గంభీర తనైయుళ్ళు
పెగుమాళిక పొరుట్టు, ఉపశ్రితం - వందిరుక్కి-అ, విభీషణం మాం -
విభీషణనెచ్చ పెరురైయుడైయ ఎన్నై, క్షీప్రం - విరైవిల్, నివేద
యత - అతివియుంగల్.

అనయనం 263-వదు లెక్కం పార్కు.

(అ-మ్) మామై - అమ్మకు.

152-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) అవ్యధానేన - పురుషకారద్వారమన్త్రికే; మద్యస్థ
రిల్లామల్. కూడు పూరిత్తు - కూటైప్పూరిత్తు, అదావదు కువి
తైవడి.

153-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) తేప్రం - దేవత్వం; పరత్వం ఎన్న్వపడి. తన్నైయుం-
స్వరూపం.

స్వగ్రోధబీజే వటవత్ ప్రణవే శబ్దజాలవత్ । సిద్ధే తదీయ
శేషత్వే సర్వార్థాస్సమ్భవన్తి హి ॥ ఇన్ద్ర శ్లోక త్తాల్, చేతననుకు-
త్తదీయపార తంత్ర్యం స్వరూపం ఎన్నుమిడం సిద్ధం.

157-వడు సూత్రం.

(అ-మ్) ఎన్నె (తిరువా. 1-7-8.), ఆరుయిర్ (తిరువా.
9-6-9.).

159-వడు సూత్రం.

(అ-మ్) సాధన విశేషం - ఈశ్వరోపాయం. ఫలచతుష్టయం-
ఇహలోక విశ్వర్యం, పరలోకవిశ్వర్యం, కైవల్యం, భగవల్లాభం.
ముక్తకంఠమాక - శాబ్దమాక. ఉత్తమనాలే - ప్రపద్యే ఎన్నిఱ క్రియై
యాలే; తమిళిలక్కణత్తిల్ తన్నై మున్నిలై పడరైయై చ్చొల్లుం
పదంగళిల్ తన్నైశబ్దత్తిఱ్ఱు ఉత్తమన్ (ఉత్తమపురుషమ్) ఎన్ఱు సం
స్కృతభాషైయిల్ వళింగువడు. ఆక్షిప్తమాన - సిద్ధిత్త.

160-వడు సూత్రం.

(అ-మ్) ఇదిల్ ఇంద నమస్సు తాన్ ఎన్ఱదు, తిరుమంత్రత్తిల్
నమశ్శబ్దం ప్రాపక విరోధి కట్టిక్కైయాలే అతైపోలన్ఱియే ప్రాప్య
విరోధియై కట్టిక్కిఱదు ఇందనమస్సు.

“ఆరుయిర్ పట్టతెనతుయిర్ పట్టను” ఎన్ఱత్తై “ఎనతుయిర్
పట్టను ఆరుయిర్ పట్టను” ఎన్ఱన్ వయిత్తు ఎన్నుడైయ ఆత్మవన్ఱు
పుక్కు వంద హానియై ఆరుడైయ ఆత్మవన్ఱు అడైందను ఎన్ఱు
పోరుళ్ కొళ్ళవేణుం.

161-వడు సూత్రం

(అ-మ్) సప్తయావను, స్త్రీకళ్ తంగళుడైయ అనన్యార్థ
తైయైక్కాట్టుంపొరుట్టు శరీరత్తిల్ ఇట్టుకొళ్ళుం అంగి. ఇదుముఖ్య

మాయ్ తంగళ్ అవయంగళై మఱైక్క వఱ్ఱుట్టిరుందపోదిలుం ఆభ రణంపోలే అఱ్ఱికాయుళ్ళదు.

ఎన్ మలర్ (ముదల్ తిరువా. 52.), ఆడియే (తిరువా. 6-5-7.)

162-వసు సూత్రం.

హోరోఽపి నార్పితః కణోరే స్పర్శసంరోధభీరుణా ।

ఆవయోరంతరే జాతాః పర్వతాః స్ఫురితోద్రుమాః ॥

హోరః అపి - ఒరు ముత్తుమాలైయుం, కంఠే - కఱ్ఱిత్తిల్, స్పర్శసంరోధభీరుణా - ఆలింగనత్తుక్కు- విరోధియాం ఎన్నుమచ్చ ముళ్ళ పిరాట్టియాలే, న అర్పితః - సమర్పిత్తుక్కొళ్ళవిత్తై (పెరుమాళాలే సమర్పిక్క-ప్పడవిత్తై యెన్టుం శొల్లలాం) ఏనెనిల్, ఆవయోః అన్తరే - ఎంగళిరువర్ నడువిలుం, పర్వతాః - మలైకళుం, సరితః - నదికళుం, ద్రుమాః - మరంగళుం, జాతాః - ఇరుక్కి-తాప్పోలే యిరుక్కుం.

(అ-మ) ఆర్షం-ఋషిప్రోక్తమానను; పురాణం ముదలానదు. ఇతిల్ వ్యాకరణత్తుక్కు విరుద్ధమాయురుందపోదిలుం దోషమాక ఎణ్ణప్పడమాట్టాదు. లింగవ్యత్యయం - లింగవ్యత్యాసం; పాల్ మాతాట్టం. అదావదు భీర్వా ఎన్టు శొల్లవేండియదు. భీరుణా, ఎన్టు వ్యత్యాసమాక చొల్లప్పట్టిరుక్కి-టదు. ఇందసూత్తిరత్తిల్ శొల్లప్పడుకిట శ్లోకత్తాల్ స్పర్శవిరోధియామెన్టు నాయకితిరుక్కుత్తిల్ ఒరు ముత్తుత్తావడముట్ పడ పూణ్ణిత్తిల్ యెన్టు అర్థం కొళ్ళుంబోదు భీర్వా ఎన్గిట శబ్ద మిరుక్కు వేంసుం. భీరుణా ఎన్టు, ఇరుందపడియే అర్థం శొల్లుంబోదు స్పర్శవిరోధియామెన్టు నాయకన్ నాయకితిరుక్కుత్తిల్ లొరు ముత్తుత్తావడముట్ పడ పూణ్ణిత్తిల్. అదావదు నాయకనాల్ పూణప్పడవిత్తై యెన్టు కొళ్ళవేణుం.

భీర్వా ఎన్నికను, సంస్కృతతిల్ (స్రీ) 'లింగ'తై కాట్టుం
మూన్టాంవేట్టుమై ఒరుమైచ్చోల్; భీరుణా ఎన్నికను, అప్పడియే
పుల్లింగ'తై కాట్టుం శోల్.

163-వదు సూత్రం

(అ-మ్) ఇతాయ్కై - పిఠావాంగుకై; ఎతిర్వల్ల నేరేపారై
యల్లదు భోగదశైయిల్ శేషిలభిప్రాయానుగుణమాక త్తానుం
శితిదు వ్యాపరికై.

ఇంద సూత్రతిల్ శేషత్వత్తోడుకూడిన పారతంత్ర్యమే
స్వరూపమెన్టటుది యిషకిటపడియాల్ శేషత్వ పారతంత్ర్యంగళి
నుడై య ధర్మంగళై తనిత్తనియే ముడిలిల్ అఱియవేణుం. ఇవైకళై
యఱియుంపోదు 'సర్వం అష్టాక్షరాన్తస్థం' ఎన్టు శొల్లుకిటపడియే
తిరుమంత్రతైయిట్టే నిరూపిక్కవేణుం. అప్పడి నిరూపిక్కుంపోదు
అదిల్ ప్రణవత్తాల్ శేషత్వముం, నమస్సాల్ పారతంత్ర్యముం శొల్లు
ప్పడుకిటను. అదావదు మకారవాచ్యనాన జీవన్ ఎంబెరుమానుకే-
శేషమెన్టు ప్రణవత్తాలుం, అచిత్తైప్పోల్ అవచుడైయ ఇష్టత్తుక్కు
వినియోగపాత్రక్ జీవన్ ఎన్టు నమః పదత్తాలుం అర్థమాకిటదు.
ఇందప్రణవంతన్నిల్ జీవన్ జ్ఞాతావెన్టు మకారత్తి ధాతువర్థత్తా
లుం, అవన్ ఎంబెరుమానుక్కు అనన్యార్థ శేషభూతక్ ఎన్టు అకార
ఉకారంగళాలుం సిద్ధిక్కిటపడియాల్ ఇందచ్చేతనక్ జ్ఞాతావాయ్
అత్తాల్ కర్తావాయ్ అత్తాల్ భోక్తావాకిటాన్. ఆప్పోదు ఇనన్
శైయ్యుం కారియముం జ్ఞానత్తిటుం అవిఘ్నమాముం భోగత్తిల్
తనక్కు అన్వయమట్టతాయుం ఏట్టుడాదు. అదావదు, ఆట్కొళావ్వా
నొత్తెన్నుయిరుండమాయన్ ఎన్నుం స్వభావత్తై యుడైయ. ఈశ్వరక్
భోగదశైయిల్ ఇవన్తైక్కుంకర్యంకొళ్ళుంపోదు ఇందచ్చేతనన్ తన్ను
డైయ శేషత్వత్తై త్తా కాప్పాట్టిక్కుళ్ళవేణుమెన్టు ఉద్యోగిప్పాన్.

అప్పోదు అదు ఈశ్వరనుక్కు మిడలుపిడియా యిరుక్కుం. ఇప్పుడి అవన్ ముకవిలాసత్తై క్కెడుక్కచ్చెయ్దదు కేవలం ఇవనుడైయజ్ఞాన త్తాల్ వందదు. ఆకైయాల్ ప్రణవత్తిన్ అరత్తై విభజిత్తుప్పొర్ కుం పోదు చేతన్ తన్నడైయ శేషత్వమాకిట స్వరూపత్తుక్కు విరోధం పారామల్ ఎవ్వళవుమట్టుం తాన్ కైంకర్యం శెయ్యలామో అవ్వళవుతాన్ ఇవన్ శెయ్యానెన్టుం మట్టప్పడియానాల్ అదట్టు ఇశైయానెన్టుం నిశ్చయిక్కుప్పడుకిటను.

పారతంత్ర్యత్తైక్కాట్టువరు నమఃపదమానపడియాల్ ఇంద ప్పారతంత్ర్యత్తిన్ లక్షణత్తై యఱియుంపోదు జీవన్ జ్ఞానవానా యిరుందపోదిలుం అచిత్తైప్పోల ఎంబెరుమానుక్కు వినియోగ యోగ్యత్తై యెక్కాట్టుకిటను.

ఆక, ప్రణవత్తాల్ ఏట్టుప్పి కేవలశేషత్వమావదు, చేతనన్ తన్ శేషత్వమాకిట స్వరూపత్తై నోక్కిక్కొళ్ళవేణుమెన్టు భోగ దశైయిల్ అవనుడైయ కైంకర్యత్తై ఇశైయాతోట్టై.

నమఃపదత్తాల్ శొల్లప్పడుం కేవలపారతంత్ర్యమావదు, అచిత్తైప్పోల్ తన్నె యాట్ కొళ్ళక్కడవ తెన్టు శెయ్త్తలెనాట్టు ప్పోల్ శెయలట్టుకిడక్కై.

ప్రణవత్తాలుం నమఃపదత్తాలుం వరుకిట శేషత్వత్తోడుకూ డిన పారతంత్ర్యమావదు, ఇందచ్చేతననై కైంకర్యంకొళ్ళుంకాల త్తిల్ భోగదశైయిల్ భోగానురూపమాక ఇవనుం శిలవ్యాపారం గత్తై మేల్ శెయ్యవేండియతాయ్ ఇరుక్కు అచిత్తైప్పోల్ ఎతిర్ విట్టి కొడాతిరుక్కై.

నమఃపదత్తాలుం ప్రణవత్తాలుం వరుకిట పారతంత్ర్యత్తోడు కూడిన శేషత్వమావదు, ఈశ్వరన్ భోగదశైయిల్ చేతననైక్కైం

కర్వంకొళ్ళుంబోదు కేవలం తన్నుడైయ ముకమలర్ చ్చికాక ఇచ్చే తననా అచితైప్పొల ఇల్లామల్ శిలవ్యాపారంగళై భోగానురూఢ మాక చ్చెయ్యమవై.

ఆకైయాల్, కీఠ్చొన్నవై కళిల్ ముదల్ మూన్టుం ఓరోర్ కారణంగళాలే భోగవిరోధియాకై యాల్ అవై కళిత్యాజ్యంగళాయ్ ఇవై కళే ఆదరణీయంగళాకక్కడవదు. ఇత్తాల్ ఉండాకుం పలన్ కళై ముముక్షుప్పడియిల్ అరుళి చ్చెయ్ కిఱతావను - ఇన్నినైళ్ళ పిఱందపోదే కృతకృత్య, ఇన్నినైవిలే ఎల్లాకృతంగళుముండు ఇతన్ పిఱియిరుక్క, పణ్ణం యజ్ఞాదికళుం ప్రాయశ్చిత్తాదికళుం నిష్ట, యోజనంగళ ఇతుతన్నిలే ఎల్లా పాపంగళుంపోమ్ ఎల్లాఫలంగళు ముండాం.

ఇవ్విడిత్తిల్ 'ఆచార్యహృదయ' వాక్యంగళ అనుసంధేయ మావదు.

శేషత్వభోక్తృత్వంగళోపోలన్ పాగతంత్ర్య భోగ్యతెకళో జ్ఞానచతుర్థికళిన్ మేలేయితే ఆనందవృష్టికళుకు ఉదయం ఇతళలరన్తై ఆచార్యసన్నిధియిల్ కేట్టుతైళియవేండుం.

ఇద్దర్లంగళై ఇరామాయణపురుషర్ కళిల్ ఇళైయపెర మాళుం శ్రీభరతాశ్వానం అనుష్ఠిత్తుకాట్టినపడి.

పెరుమాళ్ కాట్టిఱు ఎఱ్ఱందరుళుంబోదు ఇళైయపెర మాలై ప్పార్తు'నిల్' ఎన్టు సొన్నమాత్తిర త్తిల్ శేషితిరువుళ్ళుంబోల్ నిఱువేండియతాయిరుక్క కింజిత్ కారమిల్లాదపోదు శేషత్వమిల్లై ఎన్టు తా స్వరూపతైప్పార్తు పెరుమాలై నిర్బంధిత్తుం 'కురుషు మాంఅనుచరం' ఎన్టుప్రార్థిత్తుం పిన్ తొడర్ న్దదు కేవలశేషత్వమాకుం

శ్రీ భరతాశ్వాన్ వశిష్టర్మున్నిలైయిల్ “రాజ్యం చాహంచ రామస్య” ఎన్ఱు, తన్నై స్వతంత్రనాక నినైయామల్ సాత్తాకభావిత్తు వార్తై యరుళిచ్చెయ్దదాల్ కేవలపారతంత్ర్యత్తిన్ వేషత్తైవెళి యిట్టార్.

పారతంత్ర్యత్తోడుకూడిన శేషత్వత్తైయుం ఇవర్ అనుష్ఠిత్తు క్కాట్టినతుండ్రో వెన్నిల్, పెరుమాళ్ నాట్టై మఱిందు క్కాట్టేళ్ చెన్ఱ వళివిల్ సాత్తై ఆళవేడియను స్వామియానపడియాల్ తాన్ నియమిప్పదు న్నాయు మఱ్ఱదెన్ఱు నినైత్తు అవరైమిండుం ఎమ్మోదరుళ పుణ్ణువనిల్ ఒగునిలైయాయ్నిన్ఱవిడత్తిలుం ఫలియామైయాల్ అదు శేషిక్కుత్తిరువుళ్ళున్ఱై ఎన్ఱెణ్ణి తన్ స్వరూపం అఱ్ఱియమాటియా కిలుం స్వామితిరువుళ్ళున్ఱై ప్పిన్ శెల్వదే కర్తవ్యం ఎన్ఱెణ్ణి “ఆరురోహ రథం హృష్ట” ఎన్ఱు సంత్తోషతోడే శ్రీ భరతాశ్రివాన్ మిండార్ ఎన్ఱును సుస్పష్టం.

ఇంద పారతంత్ర్యత్తోడుకూడిన శేషత్వత్తై సమ్మాచారి యర్కళ్ పలవిడంగళిల్ అనుష్ఠిత్తు క్కాట్టిన ఐతిహ్యంగళావన.

ఒరునాళ్ ఎంపెరుమానార్ నీరాడియెఱ్ఱుందరుళుంబోదు పెరియనంబి యెదిరేళెన్ఱు ఎంపెరుమానార్ దండంసమర్పిక్కి అవరుం తలై తుళక్కొక్కొండెఱ్ఱుందరుళినార్. అప్పోదు పెరియనంబియరుకి లిరుందవర్కళ్ నంబియైప్పార్దు, శివ్యరాన ఎంబెరుమానార్ ఆచార్య రాన దేవరేరే దండంసమర్పిక్కిలామీ? ఇతు శిష్యాచార్య క్రమ మన్ఱే! ఎరుక్కాక ఇప్పుడిచ్చెయ్దరుళిత్తెన్ఱు, పెరియనంబి యరుళిచ్చెయ్దఘడి. ఆళవందార్ తిరువడికళిలొఱ్ఱియ అడియేన్ శిరస్సు వణంగాను. ఆళవందారుం ముదలికళుం పోలేయిరుందారాకైయాలే ఇవరే సమక్కాచార్యరెన్ఱు అరుళిచ్చెయ్దు ఎఱ్ఱుందరుళినార్. అవర్

కళుం ఎంబెరుమానా రండైయిలే ఎత్తుందరుళి విణ్ణప్పం శెయ్దపడి:
 ఆచార్యరాన పెరియనంబి దండంసమన్విత్రాల్ శిష్యరాన దేవరీర్
 దండమిడామలుం అంజలిపణ్ణామలుం పోనాల్ శిష్యాచార్య
 క్రమం నడక్కుమో? ఇప్పడి దేవరీర్ శెయ్యలామో ఎన్న, వారీర్,
 ఇప్పోరు నామ్ నంబిక్కు ఇప్టంశెయ్యనో అనిప్టంశెయ్యనో? ఎన్నినై
 వాలే అవర్ తిరువుళ్ళత్తై ప్పిన్ శెల్లవేణుమెన్టు పోనోం. అతనాల్
 దోషమెన్టై యెన్టు అరుళిచ్చెయ్యక్కేట్టు నంబితిరువుళ్ళముం ఎంబెరు
 మానార్ తిరువుళ్ళముం ఒన్టాయరుందతెన్టు కొండాడినార్ కళ్.

(ఉడైయవర్ వార్తామాలై)

(2) ఎంబెరుమానార్ తిరువడికళిలే, ఆత్మవార్ కళ్ ఎంబెరు
 మానైక్కండపుడన్ మంగళాశాసనమే యాత్తైయాయరుక్కు, శ్రీభీ
 ష్మర్ పరమాత్మజ్ఞాన ముడైయవరాయరున్దమ్ భగవత్ పరిగృహీ
 తరాన పాండవపక్షత్తిలే శేర్న్దిరాదే పాండవర్ ప్రతిపక్షత్తిలే
 నిన్టు విరోధికార్యంశెయ్దు కణ్ణాతిరుమేనియిలే అస్త్రశస్త్రంగళ్
 విషుంబడియాన శెయల్ కూడినపడి ఎంగనేయెన్న, అతుకేరీర్, రాజా
 క్కళై, పుణిక్కనాయ్ శ్రమం పయక్కువిప్పానానవనే ఆయమటిన్దు
 తానిచ్చిత్తపడి తట్టిక్కొట్టిశ్రమంపట్టి అవనోడే పోర్ పొరుమా
 ప్పోలే, భీష్మాదికళుం సర్వేశ్వర్యనుడై య లీలారసాధీనరాక సంక
 ల్పాంతర్గతరాకైయాలే ఈశ్వర నెన్టై యటిన్దు శెయ్యక్కుండుం.
 ఆత్మ వార్ కళ్లొంగుం పెరుమాళ్ళుడైయ సాందర్యాదికలైక్కండు అత్త
 లైక్కు ఎన్నతీగువరుకటితోవెన్టు వయిటుపిడిత్తు మంగళాశాస
 నత్తిలే తత్పరరాయరుప్పార్ కళ్; భీష్మాదికళ్ లీలారసాధీనరాక
 సంకల్పాంతర్గతరాకైయాలే అవర్ కళ్ళోడు లీలారసమనుభవిప్పరెన్టు
 రుళిచ్చెయ్దార్.

(ఉడైయవర్ వార్తామాలై)

పరిశీలన - ఉపాధ్యాయన్. కూతుముదలియనపయిట్టువోన్,
ఆయం - స్నేహం.

(3). ఒరునాళ్ స్యామిఉడైయవర్ ఇరండు శ్రీవైష్ణవర్ కళై నోక్క, తదీయారాధనై చ్చెలపుక్కు ద్రవ్యం ఇల్లైయెన్టు అరుళిచ్చెయ్దు, నీజుళ్ పిళ్ళైయుఱంగావిల్లిదాసర్ తిరుమాళ్ళికైక్కు పోయ్ అవర్ ఇల్లాదపోదు అవర్ దేవి పొన్నాచ్చియార్ నిద్రై శేయ్యుంకాలైయిల్ పతివిరుందు అత్తేవియా రణిందిరుక్కుం ఆభరణంగళై క్కుఱ్ఱివరుక ఎన్టు అనుప్పినాక్. అప్పడియే యంద శ్రీవైష్ణవర్ కళై సమయంపార్తు ఉళ్ పుకుందు ఒరుపక్కమాయ్ శయనిత్తిరు ప్పుతైక్కండు అందప్పక్కత్తు ఆభరణంగళై క్కుఱ్ఱిక్కొండార్ కళై. ఉడనే అదుతెరిందు అంద అమ్మాళ్ తమతు మట్టోరుపక్కం నకై కళై భాగవతకైంకర్యనిమిత్తం క్కుఱ్ఱిపోకట్టుమ్ ఎన్టు మెతువాయ్ తిరుంబ, అంద శ్రీవైష్ణవర్ కళై పొన్నాచ్చియార్ విఱ్ఱిత్తుక్కొండార్ ఎన్టు పోయ్, క్కుఱ్ఱివ ఆభరణంగళై ఉడైయవర్ మున్ వైత్తు దండం సమర్పిత్తార్ కళై. ఇదునిట్కు, పిళ్ళైయుఱంగావిల్లిదాసర్ తిరుమాళ్ళికై క్కుఱ్ఱిందరుళినపోదు నడంద వృత్తాంతంగళై క్కేళ్ళియుత్తార్. అపోదు తమ్ దేవియై మట్టోరుపక్కత్తునకైయై ఏన్ అవర్ క్కుఱ్ఱింబడి విడవిల్లైయెన్టు కేట్టార్. అతఱు అంద అమ్మాళ్ 'మట్టోరుపక్కత్తు నకైయుం భాగవతవినియోకమాకట్టుమెన్టు తిరుంబినేన్. ఉడనే అవర్ కళై, అడియేన్ విఱ్ఱిత్తుక్కొండతాక నినైత్తు పోయ్ విట్టార్ - కళై' ఎన్టు విణ్ణప్పిక్క, అపోదు పిళ్ళైయుఱంగావిల్లిదాసర్ దేవి యారై మికవుం కోపిత్తుక్కొండు అచిత్తై పోల్ ఇరుక్కవేండి యదు ఉన్నుడైయ స్వరూమ్. స్వతంత్రపుట్టు నీ ఒరుపక్కం తిరుంబాదిరుక్కుంపక్షత్తిల్ వంద శ్రీ వైష్ణవర్ కళై మట్టు ఆభరణం

గృహ్యేయంకముట్టి, తదీయారాధనకైంకర్యత్తిల్ ఉపయోకపుడుత్తియిరు
 ప్సార్ కళ. ఉనక్కుప్పారతంత్ర్య జ్ఞానమిల్లాదపసియూల్ ఆచార్యకైం
 కర్యం ఇళుక్కవేండియతాయిట్టు. ఇని ఉన్నడైయ సంబంధం వేండువ
 త్తిల్లె మెన్టు శొల్లి త్తామ్మూన్టునాళ్ పర్యంతం అముదుశెయ్యూను
 లిరుందార్. ఇత్తైక్కేళ్ళియుట్టు స్వామిఉడైయవర్ అవర్ కళై వర
 వణ్ణుత్తు నడంద కారియంగళై నన్టాకక్కేట్ట, పిళ్ళైయుటంగావిల్లి
 దాసరై ప్సార్, ఉమక్కుక్కేవలపారతంత్ర్య జ్ఞానం తెరియుం. ఉన్ను
 డైయ దేవికళుక్కు స్వరూపత్తిలుచ్చేర్ న్ద పారతంత్ర్యతోడు
 కూడిన శేషత్వజ్ఞానం పోరుం. అవళ్ సంబన్ధతైల్ ఇందజ్ఞానం
 ఉమక్కు వర వేండియతాయిరుక్క నీర్ పిణంగియిరుప్పను తకాదు
 ఎన్టు అరుళిచ్చేయ్ దార్.

గురుపరంపరై పన్నీరాయరప్పడి

ఇంద ఐతిహ్యత్తిల్ శిలసంశయముండాకుం. అదావదు స్వామి
 ఎంబెరుమానార్ మఠత్తు తదీయారాధనచ్చెలవిలు- శ్రీవైష్ణవర్
 కళైక్కొండు భాగవతర్ కళుడైయ పొరుకైక్కళవుకాణుంబడి నియ
 మిప్పారా ఎన్నదు. ఇను స్వామి వేణమెన్టు నడత్తిక్కాట్టియతే
 యన్టి ఇయల్పాక వందదల్ల.

ఎంబెరుమానార్ ముదలికళుడన్ తిరుక్కావేరిక్కెళుందరుళి
 సేరాట్టంశెయ్దు అనుష్ఠానంగళై ముడిత్తు వరుకైయిల్ ముదలియాం
 డాన్ ఒరుపక్కత్తిలుం కూరత్తాళ్వాన్ ఒరుపక్కత్తిలుమాక ఈర
 వాడైవత్త్రుత్తై యేందివర అవ్వత్త్రుత్తిన్ మీదు తమమకై కళైవైత్తు
 ప్పిడిత్తుక్కొండువరువర్. అక్కాల్లైయిల్ పిళ్ళైయుటంగావిల్లిదాసర్
 రాజస్తానత్తిలుప్పోయ్ సేవకం చెయ్దు తిరుంబుంపోదు స్వామియై
 క్కొండు దండంసమర్పిత్తునిట్టర్. ఎంబెరుమానారుం అవరై తమమ

ఖక్కల్ వరవణ్ణుత్తు అవర్మిదు తమదు తిరుక్కైకళై నైత్తు
 కొండు దినందోటుం మరత్తుక్కైందరుళువర్. ఇవ్విదంనడందు
 వరుంకాలత్తిల్ ముదలికళనైవరుం అత్యశ్చర్యత్తుడన్ ఒరువర్
 కొరువర్ అంతరంగమాయోచిత్తు కొండిరుప్పర్. ఇవర్కళుడైయ
 తన్నైయై యటివిక్కవేణుమెన్టు ఒరునాళ్ మరత్తిల్ శ్రీ వైష్ణ
 వర్కళి ఉలరవైత్తిరుండ తిరుప్పరివట్టంగళై వేణుశిల శ్రీ వైష్ణ
 వరైక్కొండు ఒవ్వారు శాణ్కిళిత్తు వరుంబడి నియమితార్.
 అవర్కళి అవ్వణ్ణుం శెయ్ద మఱునాళ్ అప్పరివట్టంగళైక్కణ్ణుట్టి
 స్వామికళి తూసుతుణిపోనాల్ తూసుపోయిత్తెన్టుతుణియామల్
 తంగళ్ సర్వస్వత్తైయుం పఱికోడుత్తవర్కళిపోల్ పరితవిత్తు, ఒరు
 వరుక్కొరువర్ పిణంగి, చీఱుమాఱుమాయ్ ఇరుప్పత్తెక్కండు,
 వారికోళ్ స్వామికాళ్, ఒరుకందలై శ్రీవైష్ణవర్కళి విరుంబియెడుత్త
 తాకవిరుందాల్ నీంగళ్ అవర్కళి కొండతఱ్ఱు కైకూలి
 కొడుత్తు సంతోషిక్కవేండియిరుక్క అవర్కళై దూషిత్తు సణ్ణాయ
 తుణిపోనాల్ కోడియుడుప్పొమెన్టు ఉకందిరుక్కవేండియలాయిరుక్క
 ఇడివిళిందాప్పొలుమిరుక్కుం ఉంగళ్ స్వరూపత్తైయుమ్, తక
 దేవియిన్ శిలఱభరణంగళై కొండవర్కళి సర్వత్తైయుం తిరువుళ్ళుం
 పఱ్ఱివ్విల్లై యేయెన్టు వ్యాకులముట్ట పిల్లైఉఱంగావిల్లిదాసరిన్ స్వ
 రూపత్తైయు మఱింద పుంగళుక్కు అవర్విషయత్తిల్ యాన్ నడందు
 కొండదు కూడుమెన్టు తోఱ్ఱివ్విల్లైయా ఎన్టు ఎంబెరుమానార్
 అరుళిచ్చెయ్దార్. నల్లడిక్కాలత్తిల్ నమ్మాశిరియర్కళి శ్రీ వైష్ణ
 వర్కళైత్తంగళోపాది ప్రకృతిమాన్కళాక నిన్ఱెత్తిరుక్కుంపుల్లిమై
 యిన్ఱిక్కేయాయి ట్టిరుప్పను. తిరువుడైమన్నర్, శెఱ్ఱిమామణికళి,
 నిలత్తేవర్, తెళ్ళియార్, పెరుమక్కళి, పెరుంతవత్తర్, ఉరువుడై
 యారితైయార్, ఓత్తువల్లార్, తక్కార్, మిక్కార్, వేదంవల్లార్,
 వేదవిరులర్, శిఱుమామనిశర్, ఎంబిరాన్ ఆన్ శిన్నంగళి, ఎన్టు నం

కులనాథరాన ఆఘ్రివార్ కల్ శ్రీ వైష్ణవర్ కళుకు ఇప్పశీ త్తిరునా
మం శాఱ్ఱుకైయాల్, కేవలం తన్నీడొక్క ఒరుమనువ్యరెఱ్ఱ శ్రీ
వైష్ణవర్ కల్ నెత్తిరుక్కై భాగతాపచారం.

166-వమ సూత్రం.

దీపో నేత్రాతురస్య ప్రతికూలాసి మే ధ్రువం ।

తత్ గచ్ఛ వ్యభ్యనుజ్ఞాతా యథేష్ఠం జనకాత్మజే॥ రా.యు.118-12.॥ 270 ॥

జనకాత్మజే-ఏ జానకియే, నేత్రాతురస్య - కణరోగముడై య
వనుక్కు, దీప ఇవ-విశక్కుప్పొల, మే ప్రతికూలా అసి - ఎనక్కు
ప్రతికూలమాయరుక్మితాయే, ధ్రువం-నిశ్చయం, తత్-ఆకైయాల్,
అభ్యనుజ్ఞాతా - ఉత్తరపు పెట్టవళాయే, యథేష్ఠంగచ్ఛ - ఇట్టప్పడి
పోవాయాక.

సపక్షామనలంకారావ్ విపద్దామివ పద్మినీం॥ రా.సు.15-21 ॥ 220 ॥

సపక్షాం - అక్రొక్కుప్పడిందవళుం, అనలంకారాం - అలం
కారమట్టవళుం, విపద్దాం - తామరైప్పుక్కళిల్లాద, పద్మినీం
ఇవ - తామరైప్పొయ్ కైయై పొప్పిన్టవళుమాకియ పిరాట్టియై త్తిరువడి
కండార్.

దీర్ఘముష్ణం వినిశ్వస్య మేదినిమవలోకయత్ ।

ఉవాచ మేఘసంకాశం విభీషణముపస్థితం॥

దివ్యాజ్ఞరాగాం వైదేహీం దివ్యాభరణభూషితాం ।

ఇహ సీతాం శిరస్సన్నతాం ఉపస్థాపయ మాచిరం॥ రా.యు. ॥ 221 ॥

(వేరుమాల్) దీర్ఘం ఉష్ణం వినిశ్వస్య - శుడుంబడియానపెరు
మూచ్చువిట్టుక్కొండు, మేదినిం అవలోకయత్ - భూమియైప్పార్డు
కొండు, ఉపస్థితం - కిట్ట ఇరుక్మి-ట, మేఘసంకాశం విభీషణం -
మేఘనిటత్తైయుడైయ విభీషణనై (పార్డు), ఉవాచ - శొన్నార్.

దివ్యాంగరాగాం - దివ్యచందనక్కాప్పు అణిందవళాయం, శిరస్సన్న
తాం - శిరస్సన్నంపణ్ణినవళాయమిరుక్కిఱ, వైదేహీం సీతాం - జనక
రాజ్ తిరుమకళాన సీతాపిరాట్టియై, ఇహ - ఇవ్విడత్తిఱ్ఱు,
ఉపస్థాపయ - అణ్ణుత్తుక్కొండువా, మాచిరం - తామతంవేండాం.

అన్నతా ద్రష్టమిచ్చామి భర్తారం రాక్షసాధిప || రా.య. 117-10

హేరాక్షసాధిప - ఏరాక్షసరాజనానవిభీషణా, భర్తారం -
ఎన్భర్తావాకియపెరుమాళై, అన్నతా - న్నానంపణ్ణామలే. ద్రష్ట
మిచ్చామి - పార్క-ఇచ్చిక్కిఱేన్.

యథాఽహ రామా భర్తా తే తథా తత్కర్తవర్హసి || ౨౭౪ ||

తే భర్తారామః - ఉమకు- భర్తావాకియ పెరుమాళ్,
యథా ఆహ - ఎప్పడి చ్చొన్నారో, తథా - అప్పడి, తత్ - అత్తై,
కర్తవర్హసి - శైయ్య క్కడమైప్పట్టవళ్ (ఎన్ఱు పిరాట్టియైప్పార్త
విభీషణర్ శొన్నార్).

హయ్ (తిరువిరు. 1.) వంచక్క (తిరువా. 10-7-1). మంగ
(తిరువా. 10-7-10).

168-వసు సూత్రం.

అష్టదశీతనేత్రామ్బుః పులకీకృతగాత్రవాన్ ।

సదా పరగుణావిష్టః ద్రష్టవ్యః సర్వదేహిభిః

|| ౨౭౫ ||

ఆష్టదశీతనేత్రామ్బుః - భగవదనుభవత్తాలుండాన సంతోష
త్తాలే శీతలమాన కణ్ణీరుడైయవనాయ్, పులకీకృతగాత్రవాన్ - మయిర్
క్కుచ్చులోడు కూడియ శరీరత్తై యుడైయవనాయ్, సదాపరగుణా
విష్టః - ఎప్పొత్తాతుం పరమాత్మావిన్ గుణంగళాల్ ఆవేశమడైంద
వన్ఱో లిరుప్పవనాయ్, సర్వదేహిభిః ద్రష్టవ్యః - ఇవ్విధమాయ్
సకల జనంగళాల్ పార్క-త్తకుండవనాయ్ జ్ఞానియాయరుప్పన్.

169-వదు సూత్రం.

ఆత్మానామాశుఫలదా సకృదేవ కృతా హ్యసా ।

దృష్టానామపి జంతూనాం దేహా స్తరనివారిణీ ॥

॥ 224 ॥

అసా - ఇంద్రప్రపత్తియానదు, ఆత్మానాం - ఆర్తియుడైయ
వత్ కళుక్కు, సకృదేవ కృతా - ఒరుతడవై శైయ్యప్పట్టదాయ్, ఆశు
ఫలదా - శీఘ్రం ఫలంకొడుక్కుం, దృష్టానామపి జంతూనాం - దృష్ట
ప్రపన్నరాన చేతనరుక్కుం, దేహా స్తరనివారిణీ - ఇన్నొరుదేహం
వరవాట్టాదు.

'కూవి'. (తిరువా. 6-9-9.) తిరుమా (తిరు. వా. 10-7-8.)

171-వదు సూత్రం

నాకత్ (తిరు-వా-10-4-6) పనిక్కడల్ (పెరియా-తి-మో.

మ-2-2.)

(అ-మ్) తిరుమలైయిల్ వాసత్తుక్కు అంగిత్వముం ఆట్రవార్
తిరువుళ్ళత్తిల్ వాసత్తిక్కు అంగిత్వముం సిద్ధికైయాలే సాధ్య
సాధనభావం లభిక్కి-అదు.

172-వదు సూత్రం

కల్లుం (పెరి-తిరువ 68.)

(అ-మ్) కనైకడల్ - శబ్దిక్కి-అ కడల్.

173-వదు సూత్రం.

వెత్ పెన్ టు - (ఇరణ్డాన్దిరు-54)

174-వదు సూత్రం.

మిడియాల్ - (తిరుక్కు-ఱుంతాండ. 19)

(అ-మ్) హేతుధ్వయం-ప్రాప్య ప్రీతి విషయత్వ కృతజ్ఞతైకళ.

175-వదు సూత్రం.

(అ-మ) సింహావలోకనమావదు - పూర్వం శొల్లివెండ' అర్థ విశేషంగలై మఱుపడి జ్ఞాపక త్తిఱుక్కొండువరుంపొరుట్టు చ్చురుంగ చ్చొల్వదు. అను ఎత్తైప్పొలవెన్నిల్, సింహమానదు గుమైయై విట్టు వెకుదూరంపోయ్ శఱ్ఱు నిన్దు తిరుంచి, తాన్ వందవట్టి ఎవ్వళ-వెన్దు పార్పసుపోల.

ఆ న్దరగుణం-అ న్దరా ప్రాప్తం ఆ న్దరం. అత్తాల్ ఆ న్దరగుణం గలై చ్చొల్లుకిటదు.

176-వదు సూత్రం

(అ-మ) ఉపాసకన్ ఈశ్వరనై భుజిప్పిక్క వేణుమెన్దు నిన్దై రుక్కుం. ప్రపన్నరై ఈశ్వరన్ భుజిప్పిక్క-వేణుమెన్దు నిన్దై త్తిరుక్కుం. (ఉడైయవర్ వార్తామూలై)

177-వదు సూత్రం

(అ-మ) ఐయప్పటినుం తొండర్క్కువేందుమిత మల్లాల్.

తిరుప్పొలింద మార్పనరుళ్ శెయ్యాన్ నెరువై.

విడాదే క్కువి విక్రమరుంది నాలుం.

తడాదే యెట్టియుమె తాయ్. (భాససారం-20)

179-వదు సూత్రం

అసన్నేవ స భవతి ఆసద్రష్టహేతి వేద చేత్

అస్తి బ్రహ్మేతి చేద్యద సన్తమేనం తతో విదురితి || తై.2.6.1. || ౨౭౭౯

బ్రహ్మ - బ్రహ్మమానదు, అసత్ - ఇట్లై, ఇతి - ఎన్దు, వేదచేత్ - అఱికితానేయాకిల్, సః - అనన్, అసన్నేవ భవతి - ఇల్లాదవనాకియే ఆకితాన్, బ్రహ్మఅస్తి ఇతివేదచేత్ - బ్రహ్మమిదో క్కిఱతెన్దు అఱికితానేయాకిల్, తతః - అక్కారణాత్తినాల్, ఏనం - ఇవనై, సన్తంవిదుః ఇతి - ఇరుక్కిఱవనాక - అఱికితార్ కళ్ ఎన్దు.

(అ-మ్) అవసరప్రతీక్షనాయ - సమయంపార్తుకొందు.
శూల్ - ఆలోచనై, ఉపాయం.

181-వడు సూత్రం.

(అ-మ్) ఆశ్రయాశః - అగ్నిః, ఆశ్రయం అశ్నాతి తన్ను
డైయ ఇరుష్పిడతై త్రానే భుజిక్కుమరు; తాపట్టి వంద విటకై
త్రానే నీతాక్కుం.

తిరుమలైయిల్ జీయర్ అరుళిచ్చెయ్యుం వార్తై - అహంకార
మాకిటదు ఒరుచండాలన్, మమతైయాకిటదు అచ్చండాళనుక్కు
భార్తై. రాగద్వేషంగళాకిన్తన ఇవర్కళుడైయ ప్రజైకళ్. ఇవ్వహం
కారం ఒన్తై కొల్ల ఇవై ఇత్తనైయుం నశిక్కుం. ఎంగనేయెన్నిల్,
పత్రివైతైయాకైయాలే భార్తై 'ఉడకకట్టై' యేఱుదల్వణ్ణుం. ములై
కొడుప్పొర్తై యాకైయాలే శిశుక్కళ్ నాక్కు వట్టి నశిక్కుం.

(వార్తామాలై)

ఎతిర్ శూల్ (తిరు.వా 2-7-6)

182-వడు సూత్రం

న కామకలుషం చిత్తం మమ తే పాదయోః స్థితం ।

కామయే వైష్ణవత్వం తు సర్వజన్మసు కేవలం ॥ జితన్తా.

॥ ౨౭౮ ॥

తే - దేవరీరుడైయ, పాదయోః - తిరువడికళిల్, స్థితం -
వ్యవస్థితమాన, మమ చిత్తం-ఎన్మనదు, న కామకలుషం - పరమ
పదతై ఆతై పుట్టు క్కలంగుకిటత్తై, సర్వజన్మసు - ఎల్లాజన్మంగ
ళిలుం, వైష్ణవత్వం తు కేవలం - కేవలదాస్యజన్మమాన వైష్ణవ
త్వత్తైయే, కామయే - ఇచ్చిక్కితేన్.

న హి మే జీవితేనాథో వైవాలైకర్న చ భూషణైః ।

కసన్త్యా రాక్షసీమధ్యే వినా రామం మహారథమ్ ॥ రా.సుం.

॥ ౨౭౯ ॥

మహారథం రామం వినా - మహారథనాకియ పెరుమాళై
 ప్పిరిందు, రాక్షసీమధ్యే వసన్త్యా మే - అరక్కర్మద్యైయిల్ వసి
 క్కిన్త ఎనక్కు, జీవితేన అర్థః స హి - ప్రాణనాల్ ప్రయోజన
 మ్మిలై, అర్థఃనైవ - అర్థంగళాలుం ఒరు ప్రయోజనమ్మిలై, న చ
 భూషణైః హి - ఆభరణంగళాలు మొరు ప్రయోజనమ్మిలై.

న దేహం న ప్రాణాన్ న చ సుఖమశేషభిలషితం ।

న చాత్మానం నాన్యత్క్రిమపి తవ శేషత్వవిభవాత్ ।

బహిర్భూతం నాథ త్క్షణమపి సహే యాతు శతధా ।

వినాశం తత్సత్త్వం మధుమథన విజ్ఞాపనమిదమ్ ॥ (స్తోత్ర. 57) ॥౨౦॥

తవ - దేవరీరుడైయ, శేషత్వ విభవాత్ - శేషత్వమాకియ
 పెరుమైక్కు, బహిర్భూతం - పుటంబాయుళ్ళు, దేహం - అన్తరంగ
 మూన శరీరత్తైయుం, న సహే - వేండేన్, ప్రాణాన్ న - దేహ
 త్క్రిమి ధాకమానప్రాణంగళైయుం (శేషత్వత్క్రిమి పుటంబాకిల్)
 వేండేన్, ఆత్మానం చ న - (శేషత్వత్తుక్కు పుటంబే యాకిల్)
 ఆత్మవైయుం వేండేన్, నాథ-సర్వశేషియానవనే, త్క్షణమపి - త్క్షణ
 కాలము, న సహే - సహిక్కిలేన్, తత్ - అందవస్తుక్కల్, శతధా
 వినాశం యాతు - అనేకవిధమాయ్ వినాశత్తైయడైయట్టుమ్, మధు
 మథన- ఓ మధుసూదననే, ఇదం - ఇంద, విజ్ఞాపనం - విజ్ఞాప
 మానసు, సత్త్వం - మెయ్యానసు.

(అ - మ్) ఇడైయాట్టం - ప్రస్తావం, వ్యాపారం.
 'ఎమ్మా.' (తిరు. వా. 2-9-1.)

183-వదు సూత్రం.

విషస్య విషయానాం హరమత్యంతమన్తరమ్ ।

ఉపభుక్తం విషం హన్తి విషయాః స్మరణాదపి ॥

॥ ౨౦ ॥

విషస్య - విషత్తిఱుక్కుం, విషయాణాం చ - శబ్దాదివిషయంగ
 భుక్కుం, అస్తరం - తారతమ్యమానన, అత్యంత, దూర-మికపుం
 అధికమ్, విషం - విషమానద, ఉపభుక్తం సూన్య - భుజితవనై
 కొల్లుం, విషయాః - విషయగళానవై, స్మగదపి - నితైత
 మాత్తిరత్తినాలుం (కొల్లుం.)

184-వకు సూత్రం.

ఆస్వాద్య దహనజ్వాలామదన్యాశమనం యథా ।

తథా విషయసంసర్గాత్ సుఖచింతా శరీరిణః ॥

॥ ౨౧౨ ॥

దహనజ్వాలాం - అగ్నిజ్వాలై నై, ఆస్వాద్య - సానంపణ్ణి,
 యథా ఉదన్యాశమనం - ఎప్పడి దాహానై తీర్క - నితైప్పనో,
 తథా - అప్పడిత్తా, శరీరిణః - ఆత్మాక, భుక్కు, విషయా
 సంసర్గాత్ - విషయసంగతాలే, సుఖచింతా - సుఖక, వేణు సాన్య
 యోచిప్పదు.

విషయాణాం తు సంసర్గాద్యో బిభర్షి సుఖం నరః ।

సృత్యతః ఫణినశ్చాయాం విశ్రమానాశ్రయేత సః ॥

॥ ౨౧౩ ॥

విషయాణాం తు - విషయగళిన్మయ, సంసర్గాత్ - సా
 బంధతాలే, యః నరః - ఎంద మనితా, సుఖం బిభర్షి సుఖ
 యుభవిక్కితానో, సః - అవన్, సృత్యతః ఫణినః - పట్టప్పివిత్తు
 ఆడుకిట పాంబిరుడైయ, శాయాం - నిద్రి, విశ్రమానా - ఇత్త
 ప్పాటువదలు, ఆశ్రయేత - అడైకితాన్.

(అ-మ్) ఆడుకిట పాంబు - కోపత్తాల్ ఆడుకిట సర్పం. ఆగా
 మ్యనర్థం - ఇనివరుం తున్బం.

185-వకు సూత్రం.

(అ-మ్) నీర్పండు - పనిక్కట్టి. మార్పుకై - క్షేణిక్కు.

186-వను సూత్రం.

(అ మ్) కాట్టి: (తిరువా. 6-9-9.)

187-వను సూత్రం.

(అ-మ్) భూయస్తే - ఆధిక్యం. ధర్మం-నిత్యమైన మిత్తి కాడికళ్ళ.
 నష్టం-దూషణం, నిందనై స్వైరసంచారం-కాముకనాయత్రి రితల్.

188-వను సూత్రం.

అజ్ఞః సుఖమారాధ్యః సుఖతరమారాధ్యతే విశేషజ్ఞః ।

జ్ఞానలవహర్విదగ్ధం బ్రహ్మపీ నరం న రంజయతి ॥ భత్పక. ॥ ౨౮౪ ॥

అజ్ఞః - గుణదోష వివేచనమిల్లాదవన్, సుఖమారాధ్యః -
 సుఖమాకర్షణజక్-పుడువన్, విశేషజ్ఞః - విశేషజ్ఞానముడైయవన్,
 సుఖతరం ఆరాధ్యతే - మికవుం సులభమాకర్షణజక్-పుడుకితాన్.
 జ్ఞానలవహర్విదగ్ధం - అల్పజ్ఞానత్తాలే గర్విమడైంద, నరం - మని
 తనై, బ్రహ్మపీ - బ్రహ్మనుం, న రంజయతి - తృప్తిపుడుత్త
 ముడియాను.

(అ-మ్) ప్రమేయంగళై - అర్థంగళై

189-వను సూత్రం.

(అ-మ్) తంత్రేణ - ఒన్టాకచ్చేర్రు, మహానర్థమావదు,
 జన్మాంతరత్తిలుం తప్పిక్క-వొణ్ణాద పాపం.

190-వను సూత్రం.

(అ-మ్) తదనుగుణరూపమావదు: తిరుమణ్ కాప్ప, తిరు
 మణిత్రావడం, తిరువిలచ్చినై ముతలాన వేషం. ఉరువుడైత్తుపోల
 ఎన్టదు, యథాపూర్వం స్వరూపత్తై యుడైత్తానదుపోలె ఎన్టపడి.

191-వసు సూత్రం.

(అ-మ) ఉండై-కుఱుక్కిఱుఱు, పాపు - నెట్టిఱుఱు, వరిశైపుడ
పురప్పిననూల్, పాటి - ఓడి, పాట - ననాక.

192-వసు సూత్రం.

(అ-మ) ఆనైత్తోఱుఱుల్ - అతిమానుషవ్యాపారం.

193-వసు సూత్రం.

యా ప్రీతి ర్మయి సంవృత్తా మద్భక్తేషు సదాస్తు తే ।

అవమానక్రియా తేషాం సంహరత్యఖిలం జగత్ ॥

॥ ౨౫ ॥

యా ప్రీతిః - ఎంద ప్రీతియానదు, మయి - ఎన్నిడత్తిల్,
సంవృత్తా-ఇరుక్కి-స్తతో (సా-అదువానదు), మద్భక్తేషు-ఎన్నుడైయ
ఆశ్రితర్కళిడత్తిల్, తే సదా అస్తు - ఉనక్కు ఎప్పోన మిరుక్క-
క్కడవదు, తేషాం - అవర్కళుడైయ, అవమానక్రియా - అవమానం
పణ్ణుదలానతు, అఖిలం జగత్ - జగత్తెల్లాం, సంహరతి - నాశం
శేయ్యుమ్.

(అ-మ) భగవంక్తియై - అశ్వేమేధత్తిల్ భగవద్వచనశ్చై.

194-వసు సూత్రం.

(అ-మ) భాగవతాపచారంతాన్ అనేకవిధం. అదిల్ ప్రధా
నమాన అపచారం పన్నిరండు. అనైయావన.

1-జగ్గునిరూపణం : భగవద్భక్తర్కతై 'ఎక్కు-ఱుఱువాళరెడు
పిఱప్పేదియల్ వాకనిన్టోర్ అక్కు-ఱుఱుమప్పిఱుప్పవియల్వే నమ్మై
యాట్కొళ్ళుమే'యెన్టు నినైయామల్, శూద్రన్ నిషాదన్ చండా
లన్ ఎన్టు, ధర్మవ్యాధర్, శ్రీగుహప్పెరుమాళ్, మాఱనేర్నంబి
ముదలానవర్కతై క్కుఱైయనినైత్తల్.

2. శరీరనిరూపణం: భగవద్భక్తకళ, దేవ తిర్యక్ స్థావర రూపంగళాన చతుర్విధశరీరంగళైపురిగ్రహిత్తిరుందాబుం ఇవర్కళ ప్పెణ్ణెయ్తం అనురరాక్షసరూపమెయ్తం మృగమెయ్తం పక్షియెయ్తం నినైత్తు, పొన్నాచ్చియార్ శ్రీవిభీషణామ్మివాన్ శ్రీగజేంద్రామ్మివాన్ శ్రీపెరియ ఉడైయార్ ఇవర్గళై త్తామ్మి నినైత్తల్.

3. భావనిరూపణం: షట్ భావవికారమాన బాల్యయావన వాధకాదివయోనిరూపణం శెయ్తై.

4. ఆశ్రమనిరూపణం: బ్రహ్మచర్య గృహస్థ వానప్రస్థ సన్న్యాస ఆశ్రమంగళిలిరుక్కుం శ్రీ వైష్ణవర్కళై భేదబుద్ధియాల్ కుయైయ నినైత్తల్.

5. అవయవనిరూపణం: తిరుమేనియిలేయాతల్ అవయవం గళిలేయాతల్ శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కుం ఒరుదోషముండాకిల్ అవర్కళుడైయ జ్ఞానమే సర్వావయవపూర్తి యెయ్త నినైయామల్ అద్దోషంగళైప్పొర్తిరుక్కై.

6. ఆలస్యనిరూపణం: ప్రపన్నరానవర్ తమ్ముడైయ తిరుమేనియై వ్యాధిముదలియవైకళాల్ ఉపేయైపణ్ణి హేయమాయిరుక్కుమిడత్తిల్ కుత్తిత్తు అవర్విగ్రహమే భోగ్యమాకప్పారా తిరుత్తల్.

7. వాసనిరూపణం: కోయిల్ తిరుమలై పెరుమాళ్ కోయిల్ నియ్త ఎయ్తందరుళిన శ్రీవైష్ణవర్కళై ఎప్పడి యాదరిప్పార్కళో అప్పడియే ఒరుదీప్వతిలిరుందు ఎయ్తందరుళిన శ్రీవైష్ణవర్కళైయం అవర్కళిరుందతలమే దివ్యదేశమెయ్త ఉద్దేశ్యప్రతిపత్తిశైయ్యాతిరుక్కై.

8. బంధునిరూపణం: ఎయ్తపత్తునాలు సింహాసనాధిపతికళ మయ్తంప్రసిద్ధరాన ఆచారియర్కళ తవిర, ఉపాయశూన్యరాయ్

ఒతుంగివర్తియు మవర్కల్ వందనైక్కు అయోగ్యరెన్టు భేద బుద్ధియై పుణ్ణుకై.

9. ప్రకారనిరూపణం: తిరువారాధనం తిరునందనవనం శెయ్ కిఱవర్కళిడత్తిల్ పూజితమాయ్ ప్రతిపత్తియు, తిరుమాలై తిరు విళక్కు సాఱ్ఱుప్పడి మఱ్ఱుముళ్ళపరిచారంగల్ శెయ్ కిఱవర్కళైయుం, దేవతాన్ద్ర సాధనాదికళైవిట్టు “శోంబరైయుకత్తిపోలుం” ఎన్గిఱ పడియే ఒన్ఱుం శెయ్యమాట్టాదే వెఱుమనే యిరుక్కి అవర్కళైయుం వేషధారికళెన్ఱు నిన్ఱెవు శెయ్దు అవర్కళై సామానియరాకప్పుత్తి పుణ్ణువదు.

10. వర్తననిరూపణం: శ్రీవైష్ణవర్కళ తిరుమేని యాఱై తదీయారాధనైయాత్తైయాక కృషివ్యాపారవర్తనాదికళై శెయ్ వరాయిన్ అవర్కళై మతియాతిరుత్తల్.

11. దోషనిరూపణం: శ్రీవైష్ణవర్కళ తిరుమేని భోగనూన ప్రవృత్తియిల్ దోషత్తై ఏఱిడువదు.

12. భాగవతాపచారమావతు : శ్రీవైష్ణవనోహాక్క త్తన్నైయుం సమానప్రతిపత్తి పుణ్ణుకై.

(ప్రమేయగర్భిం)

ఎంబెరుమా పక్కలిలే అపరాధం పుణ్ణినాల్ జన్మాంతర త్తిలే ఈడేఱులం. శ్రీవైష్ణవర్కళిలే అపరాధం పుణ్ణినాల్ జన్మాంతర త్తిటు మ్మిలై. ఆచార్యన్ విషయత్తిల్ అపచారం పుణ్ణిన నాలూతానం ఈడేఱినాన్. భగవద్విషయత్తిల్ అపరాధం పుణ్ణిన శిశుపాలనం ఈడేఱినాన్. భాగవతవిషయత్తి అపచారం పుణ్ణినవర్ ఇన్నార్ ఈడేఱినారెన్ఱు కేట్టటిందత్తిలై.

పిరాట్టియం “న కళిన్నా పరాధ్యతి” ఎన్నమవళాత్తయారే ర్థవిషయత్తిల్ అపరాధం పొలుక్కుం. భాగవతవిషయత్తి అపరాధం

వణ్ణినాల్ పురుషకారభూతైయాన పిరాట్టి యెరుకైయుం ప్రపత్తి
యుపదేశంపణ్ణిన ఆచార్యన్ ఒరుకైయుమాక ప్రాప్యస్థలత్తేట
ప్పిడిత్తుక్కొండుపోకిలుం ప్రతిబంధకమాయేవిడుం.

ఎంబెరుమానార్ తమ్ముడైయ అంతిమదశైయిల్ సకలవేదం
గళిలుం, సకలశాస్త్రంగళిలుం, సకలమాన ఆట్రవార్కళ్ దివ్యప్రబంధం
గళిలుం, సకలాచార్యపాశురంగళిలుం పార్తవిడత్తిల్, ఒరు అధి
కానిక్కు ద్వయమొట్టియ పురుషార్థమిల్లై; ఆచార్యాభిమానమొట్టి
యమోక్షోపాయమిల్లై; భాగవతాపచారమొట్టియ మోక్షవిరోధి
యిల్లై యెన్జరుళిచ్చెయ్దార్. (వారామాలై.)

అవర్కళ్ తిరునామత్రిన్ ఏట్రమావడు :

నల్లడిక్కా-లత్తిల్ నమ్మాచారియర్కళ్ శ్రీవైష్ణవర్కళై
త్తంగళోపాదిప్రకృతిమాన్కళాక నిన్లై తిరుక్కుం పుల్లిమైయిన్టి క్కే-
యాయి ట్టిరుప్పదు. తిరువుడైమన్నర్, శెఱ్రమామణికళ్, నిలత్తేవర్,
తెళ్ళియార్, పెరుమక్కళ్, పెరుంతవత్తర్, ఉరువుడైయారి శైయార్,
ఓత్తువల్లార్, తక్కార్ మిక్కార్, వేదంవల్లార్, వేదవిమలర్,
శిఱుమామనిశర్, ఎంబిరాష్ట్ర చిన్నంగళ్ ఎన్ఱు నం కులనాథరాన
అట్రవార్కళ్ శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కు ఇప్పడి తిరునామంశాఱ్ఱుకై
యాలే కేవలం తన్నోడొక్క ఒరుమనుష్యరెన్ఱు నిన్లై తిరుక్కై
భాగవతాపచారం.

భగవదపచారంపణ్ణుకైయావడు—ఎంబెరుమానుడైయ నల్
జీవనాన. శ్రీ వైష్ణవర్కళ్ తిఱిత్తు ప్పణ్ణుం అపచారం. భాగతాపచా
రంపణ్ణుకైయావడు — శ్రీవైష్ణవర్కళుడైయ ఉయిర్ నిలైయాన
ఎంబెరుమాన్ తిఱిత్తు ప్పణ్ణు మపచారం. భాగవతసంశ్లేషం భగవత్

సంశ్లేషతైయుం పిఱప్పిక్కుం. భగవత్ సంశ్లేషం భాగవతసంశ్లేష పర్యంతమల్లా దిరాదు.

అభాగవతసంశ్లేషం భాగవతవిశ్లేషతైయుం పిఱప్పిత్తు భగవత్ విశ్లేషతైయుం పిఱప్పిత్తు, ఇవనైయుం ముడిత్తువిమం. భాగవతసంశ్లేషం భగవత్ సంశ్లేషతైయుం పిఱప్పిత్తు, అభాగవతవిశ్లేషతైయుం పిఱప్పిత్తు, ఇవనైయుం ఎమత్తు క్కరై మరంశేర్తువిమం.
(మాణిక్యమాలై.)

జన్మనిరూపణత్రైర్ పెరుమాళుక్కుప్పిఱందకీఱ్ఱిఱ్ఱు ఓర్ నిదర్శనం.

అరక్కర్ అమర్ ఆరంభత్తిల్ ముడియుడై మన్నన్ శడై ముడి తరిత్తు త్తరై మేల్ నిఱ్ఱు మాయయాత్తై పూండు మాతావై మాయం శెయ్దమాపాతకన్ మకుడతై మణి మీదు పడుత్తి మాయోక్ పా ల్డైం ద అమ్మారుత్తియై “త్వయి కించిత్ సమాపన్నే కిం కార్యం సీతయా మమ” ఎన్నమాప్పిలే, ఇన్బాశ్రయిత ఉమక్కు ఒరు వాట్ట వరిల్ నిత్య శ్రితైయాన పిరాట్టియాలుం కార్యమిలై యెన్ఱు పెరుమాళరుళి చ్చెయ్దార్. ఇవ్విడత్తిల్ వాట్టంవరిల్ ఎన్ఱు రావణన్ తిరువడియై చ్చార్తు ‘హే కురంగే, ఉన్నుడైయ జాతిల్తోల్లై కాట్టినాయే’ ఎన్ఱు జన్మనిరూపణైయై ఎన్ఱు నమ్మాచారియర్ కళ నిర్వాహం.

శ్లోకారంభం

త్వయి కించిత్ సమాపన్నే కిం కార్యం సీతయా మమ ।

భరతేన మహాబాహో అశ్మజేన యవీయసా ॥

శత్రుఘ్నేన చ శత్రుఘ్న స్య శరీరేణ వా పునః ॥

పిరాట్టినిమిత్తమాకవిటే ఉనక్కుక్కించిత్ అజమతి పడవేండుకి అను. ఇదఱ్ఱునిమిత్తభూతైయానవలైయుం వేండేన్. అవరిలుం ప్రియతమనాన భరతన్ నిమిత్తమాక ఉనక్కు వాట్టంవరిల్ అవనైయుం

వేణ్ డేన్. అవనుక్కుప్పియనాన శత్రుఘ్నన్ నిమిత్తమాగ ఉమక్కు వాట్టం వరిల్ అవనైయుం వేణ్ డేన్. ఇవ్వళవు మల్ల. ఇవర్గ లిత్తనై పేర్ నిమిత్తమాగవు మొరువాట్టం వరిల్ ఇవర్గ లిత్తనై పేరైయుం వేణ్ డేన్. ఆనపిన్బు ఉమక్కురు వాట్టం వారామ లిరుక్కుమిత్తనైయే నమక్కు వేణ్ డువదెన్బు కరుత్తు.

(జీయర్ అరుంపదం)

196-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) అర్చా అవతార ఉపాదాన స్మృతి శబ్దజుళు కర్థం- అర్చా - “అర్చా పూజాప్రతిమయోః” ఎన్ గైయాలే, అర్చా శబ్దం- ప్రతిమావాచకం, అవతారశబ్దం - ఆవిర్భావ వాచకం, ఉపాదాన శబ్దం-పరిణామాశ్రయ ద్రవ్య వాచకం. స్మృతి:-“స్మృ-చింతాయాం” ఎన్బు చింతావాచి. అదావదు ఆశ్రితర్ ఉకన్దదు. ఇత్తై ఆట్రవార్ , నెళ్ళినాల్ నిన్దెప్పాన్ యవనవనాగుం ’ ఎన్బరుళిచ్చెయ్దార్. కూరం - పాతకం; అదావదు భగవన్నిగ్రహపేతు

197-వదు సూత్రం.

అర్చావతారోపాదాన వైష్ణవోత్పత్తి-చింతనం ।

మాతృ యోనిపరీక్షాయా స్తుల్యమాహుర్మనీషిణః ॥

॥ ౨౦౬ ॥

అర్చావతారోపాదాన - అర్చావతారత్తిన్ మూలకారణత్తి నుడైయవుం, వైష్ణవోత్పత్తి - వైష్ణవర్గభుడైయ ఉత్పత్తియినుడైయ వుం, చింతనం - విచారివుదు, మనీషిణః - పెరియోర్గళ్, మాతృ యోని పరీక్షాయాః తుల్యం ఆహుః - తన్నుడైయ జన్మసానత్తై పురీక్షిప్పదఱ్కు ఒప్పగుమెన్దార్గళ్.

198-వకు సూత్రం.

తేషాం తద్వచనం శ్రుత్వా క్రోధపర్యాకులాక్షరం ।

స రాజా పునరేవైతానిదం వచనమబ్రవీత్ ।

ప్రత్యాఖ్యాతో భగవతా గురుపుత్రైస్తథైవ చ ।

అన్యాయం గతిం గమిష్యామి స్వస్తి వోఽస్తు తపోధనాః ॥ ౨౮౭ ॥

తేషాం - అన్త గురుపుత్రర్గుభుడైయ, క్రోధపర్యాకులాక్షరం - కోపత్రాలే తుశిత శోఱ, లైయుడైయ, తద్వచనం - అన్త వార్తయై, శ్రుత్వా - కేట్టు, స రాజా - అన్త త్రిశంకు మహారాజన్, ఏతాః - ఇన్త గురుపుత్రర్గులై నోక్కి, పునరేవ - మఱుపడియు, ఇదం వచనం అబ్రవీత్ - ఇన్త వార్తయైచ్చిన్నాన్. అదావదుః - భగవతా - ఆచారియరాలుం, తథైవ చ - అప్పడియే, గురుపుత్రైః - గురు పుత్రర్గుళాన ఉగ్గళాలుం, ప్రత్యాఖ్యాతః - అవమానప్పడుత్తప్పట్టేన్. ఆగ్రెయాల్, అన్యాయం గతిం గమిష్యామి - వేఱొరు ఆచార్యునిడ త్రిఱుగ్గొప్పొగితేన్. తపోధనాః - తపత్తై ధనమాగవుడైయవర్గళే, వః - ఉగ్గళుక్కు, స్వస్తి అస్తు - సౌఖ్యముణ్ డాగట్టుం.

ఋషిపుత్రాస్తు తచ్ఛ్రుత్వా వాక్యం ఘోరాభిసంహితం ।

శేషః పరమసంక్రుద్ధాశ్చిందాలత్వం గమిష్యసి ॥ ౨౮౮ ॥

ఋషిపుత్రాః తు - అన్త వసిష్ఠపుత్రర్గళే, ఘోరాభిసంహితం - ఘోరియెణ్ణం కోణ్ డ, తద్వాక్యం శ్రుత్వా - అన్త వాక్య తైక్కేట్టు, పరమసంక్రుద్ధాః - మిగకోపముడైయవర్గళాయ్, చండాళత్వం గమిష్యసి - చండాళ త్తన్నైయై యడైవాయాగ ఎన్ఱు, శేషః - శపిత్తార్గళే.

అథ రాత్ర్యాం వ్యతీతాయాం రాజా చండాలతాం గతః ।

నీలవస్త్రధరో నీలః పరమో ధ్వస్తమూర్ధజః ।

చిత్రమాల్యాంగరాగశ్చ ఆయనాధరణోఽభవత్ ॥

॥ ౨౮౯ ॥

అథ - అప్పడి శపిత్తుడన్, రాత్త్యాం వ్యతీతాయాం -
అంద రాత్రి కడందపుడన్, రాజా - త్రిశంకు మహారాజన్, చండాశ
తాం గతః - చండాశ తన్నెయై యడైందవనాయ్, నీలవస్త్రధరః -
కలుత్త వస్త్రత్తై యుడైయవనాయ్, నీలః - కలుత్త శరీర త్తైయుడైయ
వనాయ్, పరుషః - కఠినమాన పేచ్చైయుడైయవనాయ్, ధ్వస్త
మూర్ధజః - మయిర్ పాఠినవనాయ్, చితామాల్యాంగరాగః -
శవత్తుకు- అలంకరిత్త మాలైగళాలుం చందనం ముదలియవత్తు
లుం అలంకరిత్త దేహముడైయవనాయ్, ఆయసాభరణః - ఇరుంబు
సగైగళై యుడైయవనాయ్, అభవత్ - ఆనాన్.

‘అనాచారాన్’ 75-వదు లెక్కం పార్కు || ౨౯౦ ||

‘పద్మకోటి’ 45-వదు లెక్కం పార్కు || ౨౯౧ ||

199-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) త్రిశంకు వృత్తాంతత్తాల్ కులగురువై విరోధిత్తు
కొండు వేటు గురువై యడైవను అనర్థహేతువామెన్నదు అఱియ
త్తక్కదు. ఆనాల్, ‘జ్ఞానమనుట్టానమివై నన్టాగవేయుడైయ నాన
గురువై యడైందక్కాల్, తిరుమామగళ్ కొర్రున్దన్ తానే వైకుండం
తరుం’ ఎన్టు అరుళిచ్చెయ్దదఱు- విరోధం వారాదో ఎన్నిఱ శంకై
పిఱక్కూ-డుం. ఇవ్విడత్తిల్ త్రిశంకువినుడైయ కులగురుక్కళ్
జ్ఞానానుష్ఠాన మిల్లాదవర్గళ్ ఎన్టు శొల్లవాణ్ణాదు. ఇవర్గళ్
తిరువుళ్ళత్తిఱు- విరోధమాగ నడందపడియాల్ శక్తిమానాన
విశ్వామిత్రనుం అవనై యిడేట్ట అశక్తనానాన్. ఆగైయాల్, కుల
గురువిన్ అనుమతియైకొండు ఒరు శక్తియడైందాల్ కారియమా
మిత్తనై. కేవల మాస్తికగురువిషయమాయ్ ఇప్పాశుర మరుళి
చ్చెయ్దదాక కొళ్ళవేణు.

202-వదు సూత్రం.

(అ-మ) సకలవేదంగళైయుం - ద్రావిడ వేదంగళైయుం

203-వదు సూత్రం.

కించిదాగతసంరంభో విశ్వామిత్రోబ్రవీదిదమ్ ।

ఏకతః శ్యామకణాకానాం శతాన్యష్టే తు దేహి మే ।

హయానాం చద్విశుభ్రాణాం గచ్ఛ గాలవ మా చిరమ్ ॥ ౨౦౩ ॥

కించిత్ ఆగతసంరంభః - కొంచం కోపమడైందవరాన,
విశ్వామిత్రః - విశ్వామిత్రన్, ఇదం అబ్రవీత్ - ఇప్పడిచ్చొన్నాన్.
ఏకతః శ్యామకణాకానాం - ఒరుకాదుకలుత్తిరుక్కిన్టనవుం, చంద్ర
శుభ్రాణాం - చంద్రప్రోత్ వెణ్ణిఱముళ్ళనవుమాన, హయానాం -
కుత్తిరైగళినుడైయ, శతాని అష్టా చ - ఎణ్ణాఱు, మే దేహి -
ఎనకుక్కు-డు, గాలవ గచ్ఛ - ఏ గాలవనే పో, మా చిరం -
తామదం వేండాం.

కిన్న తే మనసా ధ్యాతమశుభం పతతాం వర ।

న హ్యయం భవతస్స్వల్పో వ్యభిచారో భవిష్యతి ॥ ౨౦౪ ॥

హే పతతాం వర - ఏ పయిరాజనే, తే మనసా - ఉమదు
మనత్రాల్, అశుభం - తీంగానదు, కిమనుధ్యాతం-ఏదావదు 'నినైత్త
దుండా? భవతః - దేవరీరుక్కు, స్వల్పః - అల్పమాకిలు, అయం
వ్యభిచారః - ఇప్పడిప్పట్ట దోషం, న భవిష్యతి హి - వరువదలు-
హేతు ఇల్లైయే.

(అ-మ) అభివాదనాదికల్ - అభిముఖీకరణార్థమాక స్వ
నామోచ్చారణపూర్వకమాన నమస్కారం, విచారిత్తు - ఆలోచిత్తు.
ఇద్విదత్తిల్ “మధురకవి శొన్నశొల్ సంబువార్ పతి వైకుండం
కాణ్డినే” ఎన్టదైయుం, కూరత్తాళివార్ తిరుమగనార్ తిరువవతరిత్త

పిన్ను ఇడైచ్చువర్తళ్ళి ఇరండు విభూతియుం ఒన్టాయ్టు ఎన్టైయుం
సూచిప్పిక్కిఱదు. ఇన్నముం ఆట్టిల్ కెడుత్తు కుళత్తిల్ తేడాదే
ఎన్నిట వచనం ఒరువరిడత్తిల్ అపచారప్పట్టు మట్టోరువరిడత్తిల్
పొటుక్కవేణుమెన్టు అనువర్తిత్తల్ కూడాదెన్నదై క్కాట్టుకిఱదు.

ఇవ్విడత్తిల్ పెరియతిరువశినాయనార్ మానసమాగవే
అపచారప్పట్ట పోదిలుం తానుం మానసమాగవే పొటుత్తరుళ వేణు
మెన్టు నిన్దాయామల్ కాయకమాకచ్చెన్టు ప్రార్థిత్త పిఱకు మున్ను
పోలేయానారెన్టు ఇంద ఐతిహ్యత్తాల్ ఒరు కరణత్తాలే అపచారం
వందతాయరుందాలుం అదైప్పోక్కిక్కొళ్ళ త్రికరణంగళుం వేణు
మెన్బుదై నన్టాయ్ అఱియవేణుం.

ఆనాల్ మనస్సాలే నిన్దైత్తతుక్కు అనుతాపముండాకవే
ఈశ్వరన్ తుమిత్తరుళుం ఎన్టదు, ప్రత్యక్షమాయ్ అవర్గళ్ ఇల్లాద
కాలత్తిల్ ఎన్టు కొళ్ళవేణుం.

వైనతేయరుక్కు వంద అపచారమావదు—

1. భాగవత్తై విషయత్తిల్ వాసనిరూపణం.
2. ఇవళ్ పాదచారియ్యాగైయాలే కడలైయుం మలైయై
యుం కడందు వేటు దివ్యదేశత్తుక్కు ఎఱ్ఱందరుళ శక్తియట్టువళ్.
3. నాం పక్షిరాజా ; సర్వేశ్వరనుక్కు వాహనం ఎన్నిట
నిన్దెవు.
4. గాలవనైక్కాలాల్ ఇడుక్కిక్కొండు వందాప్పోల్
ఇవళైయుం ఇడుక్కిక్కొండు పోవోం ఎన్టు గాలవనుక్కు సమాన
మాగ నిన్దైత్త అపచారం.

అయనం - సూర్యనుడైయ గమనం. దక్షిణాయనం - దక్షిణ
దిక్ గమనం. ఉత్తరాయణం - ఉత్తరదిక్ గమనం. మకరాది ఆటు

మాదత్తిట్టు ఉత్తరాయణమెన్యు, కటకాది ఆటుమాదత్తిట్టు
దక్షిణాయణమెన్యు పెయర్. మకరసంక్రాంతియాన పుణ్యకాలం
అవ్వళవు పోదాదు: ఇప్పడిక్కలంగి వాఁరైశొల్లువను పోదాదెన్టపడి.
ముళిప్ప - ఇళైప్పగుదల్, శోంబల్.

వాక్కొన్టై నన్టాకక్కుఱిక్కొళ్ళావిడిల్ సకలతున్బంగళైయు
మడైవార్ ఎన్బదై, 'యాకావారాయినుం నాకాక్క కావాక్కాల్,
శోకాప్పర్ శొల్లిఱ్ఱుక్కుప్పట్టు' ఎన్ఱిట కుఱళాలుం అఱియత్తక్కదు.

204-వదు సూత్రం.

ఉభాభ్యామేవ పక్షాభ్యామాకాశే పక్షిణాం గతిః ।

తత్తైవ జ్ఞానకర్మభ్యాం ప్రాప్యతే భగవాన్ హరిః ॥ ౨౦౪ ॥

ఉభాభ్యాం పక్షాభ్యాం ఏవ - ఇరండు శిఱగుకళాలేయే,
పక్షిణాం - పక్షిగళుక్కు, ఆకాశే - ఆకాశత్తిల్, గతిః - ఎప్పడి
సంచారమో, తత్తైవ - అప్పడియే, జ్ఞానకర్మభ్యాం - జ్ఞానానుష్ఠానం
గళాలే, భగవాన్ హరిః - ఎంబెరుమాన్, ప్రాప్యతే - అడైయప్
పడుగితాన్.

‘వీశుం’ (తిరువిరు) 54.

పశుర్మనుష్యః పక్షీవా యే చ వైష్ణవసంశ్రయాః ।

తేనైవ తే ప్రయాశ్శన్తి తద్విష్ణోః పరమం పదమ్ ॥ ౨౦౫ ॥

పశుః మనుష్యః పక్షీ వా - పశువాగిలుం, మనుష్యనాగి
లుం, పక్షియాగిలుం, యే చ - ఇవర్ గళుక్కుళ్ ఎవర్ గళ్, వైష్ణవ
సంశ్రయాః - వైష్ణవనైయాశ్రయిత్తిరుక్కితార్ గళో, 'తే' - అవర్
గళ్, తేనైవ - అంద వైష్ణవ సంబంధతాలేయే, విష్ణోః తత్ పరమం
పదం-విష్ణువిన్ అంద పురమపదత్తై, ప్రయాశ్శన్తి-అడైగితార్ గళ్.

యం యం స్పృశతి పాణిభ్యాం యం యం పశ్యతి చక్షుషా ।

స్థావరాణ్యపి ముచ్యంతే కిమునర్బాధవా జనాః ॥

॥ ౨౯౬ ॥

యం యం - ఎదై ఎదై, పాణిభ్యాం స్పృశతి - తిరుక్కై-
గళాల్ తొడుగితానో, యం యం - ఎదైయైదై, చక్షుషా
పశ్యతి - తిరుక్కణ్ గళాలే పార్కితానో, స్థావరాణి అపి - ఆవై
గళో స్థావరంగళానపోదిలుం, ముచ్యంతే - మోక్షత్తైయడైగిన్తన,
బాంధవాః జనాః కిం పునః - బంధుజనంగళోవిషయత్తైల్ శొల్
వేండియదెన్న ?

(అ-మ) నిరపేక్షసాధనం - పూర్ణసాధనం.

206-వదు సూత్రం.

‘మద్భక్తం’ 45-వదు లెక్కం పార్క్ ॥ ౨౯౭ ॥

త్వం వై గీతప్రభావేన నిస్తారయితుమర్హసి ।

ఏవముక్త్యావధ చండాలం రాక్షసశృరణజ్ఞతః ॥

॥ ౨౯౮ ॥

త్వం - దేవరీరే, గీతప్రభావేన - గానప్రభావత్తాలే, నిస్తార
యితుం అర్హసి - ఇందప్పాపసముద్రత్తిలిరుందు తాండివైప్పదట్కు
త్తకున్దనరాకిటీర్, ఏవం ఉక్త్వా అథ - ఇప్పడి శొల్లియవుడన్,
రాక్షసః - బ్రహ్మరాక్షసనానవన్, చండాలం శరణం గతః - నా
పాడువానై శరణమడెందాన్.

యత్ మయా పశ్చిమం గీతం స్వరం కైశికముత్తమమ్ ॥

॥ ౨౯౯ ॥

మయా - ఎన్నాల్, కైశికం - కైశికం ఎన్టు పెయరైయుడై
యదుం, ఉత్తమం స్వరం యత్ - ఉయర్ న్దదుమాన స్వరమానదు
యాదు, పశ్చిమం గీతం - కడైశియాగప్పడప్పట్టదో అదనాలే
ఉన్నైక్కరైయేట్టువిక్కితేనెన్టు నంపాడువాన్ శొన్నాన్.

మార్గాగతోన్మపశ్రేష్ఠస్తం దేశం ప్రాప్తవాన్ వసుః ।

అంతరిక్షచరశ్రీమాన్ సమగ్రబలవాహనః ।

తం దృష్ట్వా సహసా యాన్తం వసుం తే త్వన్తరిక్షగమ్ ।

ఊచుర్ద్విజాతయో దేవా ఏషచ్ఛేత్స్యతి సంశయమ్ ॥

॥ 300 ॥

సమగ్రబలవాహనః - నిజైంద నైన్యంగళోడుం వాహనంగ
ళోడుం కూడినవనాయ్, అంతరిక్షచరః - ఆకాశత్తిల్ సంచరింపువ
నాయ్, శ్రీమాన్ - సర్వవిధ సంపత్తైయుడైయవనాయ్, మార్గా
గతః - మార్గవశాత్ పోగిటవనాయ్, నృపశ్రేష్ఠః వసుః - రాజ
శ్రేష్ఠునాన ఉపరిచరమనువానవన్, తం దేశం ప్రాప్తవాన్ - వివాదం
నడక్కుం అందవిడత్తిట్టు వందాన్. తే తు - అవర్గళో,
అంతరిక్షగం - ఆకాశత్తిలిరుపువరుం, సహసా యాన్తం - వేగ
మాయ్ పోగిటవరుమాన, తం వసుం దృష్ట్వా - అంద ఉపరిచరమను
వైప్పార్డు, ద్విజాతయః - ఋషిగళెన్న, దేవాః - దేవతైగళెన్న ఇవర్
గళో, ఏషః సంశయం ఛేత్స్యతి - ఇవన్ ఇంద సంశయజైప్పోక్క
వల్లవనెన్దు, ఊచుః - శొన్నార్గళో.

ధాన్యైర్భవ్యవ్యమిత్యేష పక్షోఽస్మాకం సరాధిప ।

దేవతానాం హి పశుభిః పక్షో రాజన్ వదస్య సః ॥

॥ 301 ॥

హే సరాధిప - ఓ రాజావే, ధాన్యైః - ధాన్యంగళాల్ ;
మావినాల్, భవ్యవ్యం - యాగం శెయ్యువేండియదు, అస్మాకం
ఏషః పక్షః - ఎన్నదు ఎంగళుడైయ అభిప్రాయంః పశుభిః - సాక్షాత్
పశువైక్కొండు యజ్జకవేండుమెన్నదు, దేవతానాం హి పక్షః -
దేవతైగళెన్నుడైయ అభిప్రాయంః హే రాజన్ - ఓ అరళనే, సః
వదస్య - ఎంగళుక్కు న్యాయం శొల్లు.

దేవతానాం తు మతం శ్రుత్వా వసునా పక్షసంశయాత్ ।

ధాగేనాజేన యభ్యవ్యమేవముక్తం వచస్తథా ॥

॥ 302 ॥

వసునా-ఉపరిచరవసువినాల్, దేవతానాం మతం శ్రుత్వా-
దేవతైగభుజైయ అభిప్రాయతైకేట్టు, పక్షసూత్రయాల్ - అవర్
గళిన్ పక్షతై అవలంబిత్తు, అజేన ఛాగేన - ఆట్టినాల్, యష్టవ్యం -
యజ్జిక్ష్మేణుమెన్తు, ఏవం తథా వచః ఉక్తం - ఇవ్విధమాయ్
అప్పొత్తురు వార్తై శొల్లప్పట్టరు.

కుపితాస్తే తదా సర్వే మనయనునిర్యవర్చసః ।

ఊచుర్వసుం విమానస్థం దేవపక్షార్థవాదినమ్ ।

సురపక్షో గృహీతస్తే యస్మాత్తస్మాద్వివః పత ।

అద్య ప్రభృతి తే రాజన్నాకాశే విహతా గతిః ।

అస్మచ్ఛాపాభిఘాతేన నహిం భిత్వా ప్రవేక్ష్యసి ।

విరుద్ధం వేదసూత్రాణాముక్తం యది భవేన్నృప ।

వసుం విరుద్ధంచనా యది తత్ర పతామహే ॥

॥ 303 ॥

తదా - అప్పొత్తుదు, సర్వేమునయః - సమస్తమాన ఋషి
గళుం, కుపితాః - కోవముడైందవర్ గళాయ్, సూర్యవర్చసః -
సూర్యవైశ్విస్త కాన్తియైయుడైయవర్ గళాయ్, విమానస్థం -
విమానత్తిలిరుక్కిఱ, దేవపక్షార్థవాదినం - దేవపక్షపాతియాయ్
ప్పేళినవనాన, వసుం-ఉపరిచరవసువైప్పార్తు, ఊచుః - శొన్నార్
గళి. యస్మాత్ - ఎందక్కారణత్తాల్, తే - ఉన్నాల్,
సురపక్షో గృహీతః - దేవతైగళిన్ పక్షమానదు అంగీకరిక్కు
ప్పట్టదో, యస్మాత్ - అందక్కారణత్తినాల్, దివః పత-ఆకాశత్తిల్
నిష్టుం విఘోషదవాయ్, అద్య ప్రభృతి - ఇన్తు ముదల్, రాజన్ -
ఓ అరశ నే, తే - ఉంకు, ఆకాశే గతిః విహతా - ఆకాశత్తిల్
సంచరిప్పగు పోయ్విట్టరు. వేదసూత్రాణాం - వేదసూత్రంగ
ళుక్కు, విరుద్ధం - విరుద్ధమాక, ఉక్తం భవేద్దది - శొల్లప్పట్టదే
యానాల్, అస్మత్ శాపాభిఘాతేన - ఎంగళి శాపత్తిన్ అడియి

నాల్, మహీం భిత్వా - భూమియైప్పిళండుకొండు, ప్రవేక్ష్యసి - విక్రక్కడచాయ్. వయం విరుద్ధవచనాః యది - నాంగళ్ విరుద్ధ మాన వార్తైయైయుడైయవర్కళానాల్, తత్ర పతామహే - (అప్పడియే నాంగళు) అంగు విక్రక్కడవోమ్.

తతస్తస్మిన్ మాహూర్తే తు రాజోపరిచరస్తథా ।

అథో వై సప్సుభూవాశు భూమేర్విపరగో నృపః ॥

॥ 30౪ ॥

తతః - పిఱకు, తస్మిన్ ముహూర్తే తు - అప్పడి శపిత్త అందక్కాలత్తిలేయే, ఉపరిచరః రాజా - అంద ఉపరిచరవసు మహా రాజన్, తథా - అప్పడియే, అథో వై - తలైక్కియై, నృపః - అంద అరశన్, ఆశు భూమేః విపరగః - శీఘ్రమాయ్ భూమియిన్ రుద్రత్తిల్ ప్రవేశిత్తవనాయ్, సుబభూవ - ఆనాన్.

(అ - మ్) ఉత్థానైకాదశి - సర్వేశ్వరన్ క్షీరాబ్ధియిల్ నిష్ఠుం తిరుప్పళ్ళియుణరుం దినమాన కార్తికైశుక్ల ఏకాదశి. సిద్ధాశ్రమం - వామనాశ్రమమ్. సాత్వతంత్ర నిష్ఠాతనాయ్ - సత్వప్రతిపాదకమాన శాస్త్రధర్మత్తిల్ నియతనాయ్ ; శాస్త్రమావదు శ్రీ పాంచరాత్రం.

సంపాడువాన్ నైచ్చియత్తిఱు- జన్మ కారణమా ? జ్ఞానం కారణమా ? సంపాడువాన్ జన్మసిద్ధమాన నైచ్చియత్తైయుడైయవ రెన్ఱు శొల్లుం ప్రకరణత్తిల్ జన్మశబ్దత్తిఱు- జ్ఞానజన్మమెన్ఱు శిలర్ శొల్లువార్కళ్. అదావరు :- ఇవరుడైయ నైచ్చియత్తిఱు-క్కారణం జ్ఞానమేయ్యోయ్ జన్మత్తాల్ వరువదల్లవెన్ఱు నిమ్న్రిత్తు, జన్మ శబ్దత్తిఱు- జాతిపరమాయ్ అర్థం శొల్లమల్, ఆత్మపరమాయ్ కొండు, జ్ఞానజన్మం ఎన్ఱు పారుళ్ శొల్లుకితార్కళ్. జన్మశబ్దం జ్ఞానత్తైక్కాట్టుమీవెన్ఱాల్ శిల ప్రమాణంగళిల్ జన్మశబ్దత్తిఱు-

జ్ఞానపరమాయ్ అర్థమాశీషుః. ఎంగనే యెన్నిల్, 'అష్టు నాన్ పిటందిలేన్ పిటందపిన్ మఱుదిలేన్' ఎన్టుం, 'శైత్తత్తిన్ వయిట్టిల్ శిటియను పిటందాల్ ఎత్తైత్తిన్ఱేగే కిడక్కుం' ఎన్టుం, 'విద్యాతన్ఱం జనయతి' ఎన్టుం ఇత్యాది ప్రమాణంగళాలే జ్ఞానం పిటందదాక ప్సారుళాశీషుః. ఇంద న్యాయత్తై ఉట్కొండు, జన్మం నైచ్చియ సిద్ధం ఎన్ఱిట విడంగళిల్, జన్మశబ్దత్తిఱు- జ్ఞానజన్మమెన్ఱు రూఢియాక ప్సారుళ్ కూఱువదు కూడాదు.

ఇవ్వర్థం శొల్విక్కుక్కాట్టిల్ నంబాడువామ్ముదలూనవర్క ఖక్కు నైచ్చియం జ్ఞానత్తాల్ ఏఱుట్టతాకచ్చొన్నాలుం, మఱుమ్ జ్ఞానమిల్లాదవర్క ఖక్కు ఉండాకుం నైచ్చియత్తిఱు- ఇత్తైయే కారణ మాక చ్చొల్లువను పారుందాదు. ఏనెన్నిల్, లోకత్తిల్ జ్ఞానమిల్లాద వన్ తాళన్ద జన్మత్తిల్ పిటందత్తైక్కొండు ఎల్లోడత్తిలుం త్తా జన్మసిద్ధమాన నైచ్చియత్తైక్కాట్టవను ఎప్పోగుం కాణలాం. ఇదఱు- జ్ఞానం కారణమాకమాట్టాదు. ఆకైయాల్ ఇవర్క ఖక్కు వరుం నైచ్చియం ఇయల్పాకవే యుళ్ళను. మఱువర్క ఖక్కు జన్మ త్తాల్ అహంకారముం ఇవర్క ఖక్కు- జన్మత్తాల్ నైచ్చియం వంద ఏఱుము ముండు. ఆకైయాల్ ఇవర్క ఖక్కు నైచ్చియం జన్మసిద్ధమెన్ఱు కొండెత్తట్టిల్. ఇంగు జన్మత్తై జ్ఞానపరమాక మూలకారరుం, విశదవాక్ శిఖామణిగళాన వ్యాఖ్యానకారర్క ఖక్కు ఎంగుం వెళియిడ విల్లై. అస్మత్ ఆచారియరుం ఇవ్వర్థం సాదిత్తత్తిల్. అవర్కళే తిరువుళ్ళత్తిఱుం ఇదు శేరాదు.

పర్యాయశబ్దంగళైక్కొండు ఒరు అభిప్రాయత్తై వేఱువిధమాక మాట్టివిడలామెన్ఱై తామరైక్కణ్ణనుక్కు- పుడిల్ కక్రక్కాణి క్కణ్ణన్ ఎన్ఱు ఒరు విద్యాన్ కూటియదు ఇవ్విడత్తిల్ అఱియ త్తకుందదు. ఇతన్ వివరణం ఈట్టిల్ కాణలాం.

నైచ్చియం జన్మసిద్ధం ఎన్నదఱ్ఱు ఓర్ ఐతిహ్యమావన.

పెరియ తిరునాళ్ తీర్తం ప్రసాదిత్తు, పెరుమాళ్ ఎఱ్ఱందరు
భుంపోదు ఎఱెరుమానార్ తాముం తీర్థమాడి సేవితైఱ్ఱందరుభుకిఱ
వర్ పిల్లైయుఱుగావిల్లిదాసర్ తిరుక్కై కొడుత్తువర, ఇతెన్నెన్రు
శిలర్ విణ్ణప్పం శెయ్య, జన్మముయర్ నిరుండుం తాన్నిన్రొమే ఎన్ఱిఱ
అభిమానముండితే ఎల్లారుక్కుం. అక్కొత్తైయు మిల్లాదనరితే ఎన్రు
అరుళిచ్చెయ్దరుళినార్.

(వార్తామాలై)

207-వసు సూత్రం.

సర్వే వేదా యత్పదమామనన్తి తపాంసి సర్వాణి చ యత్ పదన్తి ।
యదిచ్చన్తోబ్రహ్మచర్యం చరన్తి తత్తే పదం సంగ్రహేణబ్రవీమి, ఓమిత్యేతత్ ॥

యత్పదం - యాదారు ప్రాప్యస్వరూపతై, సర్వే వేదాః -
ఎల్లా వేదంగళుం, అమనన్తి - శొల్లుకిన్తనవో, యత్ - యాతొన్తై,
సర్వాణి తపాంసి చ - ఎల్లాత్తవంగళు, పదన్తి - శొల్లుకిన్తనవో,
యత్ ఇచ్చన్తః - యాశొన్తై విరుంబినవర్కళాయ్, బ్రహ్మచర్యం
చరన్తి - బ్రహ్మచర్యతైచ్చెయ్కితార్కళో, తే - ఉనక్కు, తత్ప
దం - అద ప్రాప్య స్వరూపతై, సంగ్రహేణ - చురుక్కమాయ్,
బ్రవీమి - శొల్లుకితేన్, ఏతత్ - ఇతువానదు, ఓమితి - ఓం ఎచ్చుగు.

సర్వస్య 96-వసు లెక్కం పార్క ॥ 30౬ ॥

స్వాధ్యాసాధ్యత్యః ।

స్వాధ్యాయః - వేదంగళ్, అధ్యేతవ్యః - అధ్యయనం కణ్ణ
త్రకుండన ॥ 30౭ ॥

మధ్యక్షాక్ శ్రోత్రియో నిష్ఠన్ సద్యశ్చిందాశతాం ప్రజేత్ ॥ ॥ 30౮ ॥

శ్రోత్రియః - వేదాధ్యయనం పణ్ణినవన్, మద్భక్తాన్ నిష్టన్ - ఎన్ భక్తర్ కళై నిందిత్తా సీయాకిల్, సద్యః - ఉడనే, చండాళతాం వ్రజేత్ - చండాళత్వన్మైయై యడైవాన్.

(అ - మ్) ఒరుతలై - ఒరు తట్టు, ఒరు కూట్టం.

భట్టర్, సకల శాస్త్రంగళైయుం అధ్యయనం పణ్ణి శరతత్వ త్తిల్ నిచ్చయజ్ఞానమిల్లాద ఓర్ శాస్త్రీ ఎత్తొందరుళినాల్ “వా, పా” యెన్టు ఏకవచనత్రాలుం, శాస్త్రజ్ఞానమిల్లామల్ శరతత్వత్తై నిచ్చయ మాయటింద భాగవతరైయాదరిత్తు ‘ఎత్తొందరుళవేణు’ మెన్టుం ప్రపత్తి పణ్ణిన ఐతిహ్యం ఇవ్విడత్తిల్ అనుసంధేయం.

208-వడు సూత్రం.

(అ - మ్) ‘ఏఱ్ఱు ఏతలన్’ ఇత్యాదియాలే అభిజన విద్యావృత్తంగళాల్ ధన్యరాన శ్రీ గుహప్పెరుమాళ్ విషయమాక అవై యెన్టైయుం పారాత్తే, శరణ్యరాన పెరుమాళ్ తాం ‘ఉత్తోఱ్ఱి’ యెన్టు పురుషాకార సంబంధత్తైయుం, ‘ఉంబి’ యెన్టు భాగవతాంగీ కారత్తైయు ముండాక్కి, ‘తోఱ్ఱిన్ నీ యెనక్కు’ ఎన్టు తాముమంగీ కరిత్తు. ‘ఇంగొఱ్ఱి’ ఎన్టు తాముకంద కైంకర్యత్తైయుం కొండా రెన్ గైయాలే; జన్మవృత్తాదికళ్ అప్రయోజకం, భగవత్ కృపైయే ప్రయోజక మెన్నుమిడం వ్యక్తం. (పరకాలనల్లాన్ రహస్యం)

210-వడు సూత్రం.

(అ - మ్) విశిష్టన్ - అధిక, మేలానవన్.

211-వడు సూత్రం.

(అ - మ్) బ్రహ్మవానవన్ - మున్నడక్కి-అవన్.

212-వదు సూత్రం.

కాశేషు 229-వదు లెక్కం పార్కు || 30౯ ||

(అ - మ) భంశం - నశిత్తలైయుండాక్కుమరు. భంశం
సంభావనైయావదు - నశ్రపువతఱు ఏతువానతు, అతస్సిక్
తత్ బుద్ధియావదు - శ్రేష్ఠమల్లాదదిలే శ్రేష్ఠబుద్ధిఫణ్ణుమను, భయ
జనకమావదు - తన్నలైక్కవి విక్కుం హీనజన్మమెన్ఱు త్యాగ
నిష్ఠర్కు విలైక్కుమదు.

213-వదు సూత్రం.

(అ - మ) భావిక్కవేణుం - అభ్యసిక్కవేణుం.

217-వదు సూత్రం.

శ్వపచోఽపి 149-వదు లెక్కం పార్కు || 3౧౦ ||

(అ - మ) 'శ్వపచోఽపి'-శ్లోకత్తాల్, విష్ణుభక్తన్ శ్వపచ
నాయరుందాలుం ద్విజనై క్కాట్టిలుం అధికం ఎన్ఱు శొన్నలైక్కొందు,
ఇంద ద్విజన్ విష్ణుభక్తియుడైయవనా? అల్లదు విష్ణుభక్తియిల్లాద
వనా? ఎన్ఱు శబ్దత్తాల్ తోఱువిలై. ఆనాల్, ఇవిడత్తిల్ శొన్న
ద్విజన్ విష్ణుభక్తియుడైయవనెన్ఱే కొళ్ళవేణుం. అప్పొదుతాన్
విష్ణుభక్తియుడైయ శ్వపచన్ విష్ణుభక్తియుడైయ ద్విజనై క్కాట్టిలుం
అధికం ఎన్ఱు అర్థమాకుం. ఇత్తై వేణువిధమాక, విష్ణుభక్తియిల్లాద
ద్విజనై క్కాట్టిలుం విష్ణుభక్తియుడైయ శ్వపచన్ అధికం ఎన్ఱు అర్థం
కొండాల్ కీఱ్చొన్న ప్రకరణత్తిఱుం శ్లోకత్తిక్ పూర్వోత్తర
వాక్యంగళుక్కుం ఋషియిన్ తిరువుళ్ళత్తిఱుం శేరాదు—

1. ప్రకరణత్తిఱుచ్చేరాదదావదు.

ఉత్ కృష్ణాపకృష్ట జన్మాక్కలిరువరుకుం భగవత్సంబంధ ముండానాల్ ఇరండుమొక్కుమోవెన్నిల్ ఒవ్వాదు ఎన్దు అరుళి చెయ్దదనాల్, ఇరువరుకుం భగవత్సంబంధముండానిరుందుం ఒరువర్ ముట్టారువరై కాట్టిలుం విలక్షణర్ ఎన్దు సూత్రకారర్ అఱుదియిట్టిరుక్కి-ఱపడి: ఇంద శ్లోకముం భగవత్సంభంధముడైయ ద్విజనై కాట్టిలుం భగవత్సంబంధముడైయ శ్వపచన్ అధికన్ ఎన్దు శొలువతాకవే కొళ్ళవేఱుం.

2. శ్లోకత్తిర పూర్వోత్తర వాక్యంగళుకుచ్చేరాదదావదు-

శ్లోకత్తిర పూర్వార్థత్తిల్ శొన్న ద్విజశబ్దత్తిఱు విష్ణుభక్తి యిల్లాద ద్విజన్ ఎన్దు శొల్లివిట్టాల్, పిన్నుం ఉత్తరవాక్యత్తిల్ 'విష్ణు భక్తి విహీనస్తు' ఎన్దు, శొన్నతైయే శొల్లకూడాదు. అప్పడియే శొల్లిజ్జెన్టాల్ 'కూటియదుకూఱల్' 'మికై పడక్కుఱల్' ఎన్గిఱ దోషత్తిల్ విఱుం. ఆకైయాల్ ఇవిడత్తిల్ ద్విజశబ్దం విష్ణుభక్తి యుడైయ ద్విజనైయే కాట్టిజ్జాయిఱు.

3. ఋషితిరువుళ్ళత్తిఱుచ్చేరాదదావదు.

ఋషి తిరువుళ్ళత్తై ప్పిన్ పట్టియ నమ్మాచారియర్ కళ తంగళో సిద్ధాంతత్తిఱు ఇత్తైయే ఆధారమాక ఎనుత్తిరుక్కి-ఱపడియూల్ ఇరువర్ అభిప్రాయముం అనువేయెన్దు నిచ్చయిక్కలాం. వ్యాఖ్యాన త్తిల్, ఇంగనన్టాకిల్ కీర్తిచ్చొన్న అర్థత్తిఱు ఇరు ప్రమాణమాక మాట్టాతిజే ఎన్దురుళి చెయ్దదను, ఇరువర్ తిరువుళ్ళముం ఒన్టేయాక కాణ్ కైక్కాక.

ఇన్నముం ఉత్తరవాక్యత్తిల్ శ్వపచాధమ: ఎన్కిఱ పద త్తిఱు విష్ణుభక్తి యిల్లాద శ్వపచనై చొల్లిజ్జాక కొళ్ళవేఱుం.

తాలత్తి కులత్తుచ్చుండాళమానాలుం
 మేలత్తవతనిన్ మేన్దైత్తే—కోల
 కుఱుంగుడివాళి మాయన్ కురైకళుల్ గణి. కాక
 ప్పెఱుంగుడియాయ్ వాళివార్ పిఱప్ప
 (నూత్తైఱుత్తిరుప్పదియందాది)

తాలత్తు - భూమియిన్ కణ్, మేల్ - మేన్దైయ్యాకియ,
 అ - అద, తవరత్ని - తవనికళై ప్పార్ క్కిలు. ఆళ్ ఆకప్పెఱుం-
 అడిమైయాకప్పెఱుకిన్.

‘పత్రితిలా’ : తిరుమాలై 42.

226-వదు సూత్రం.

భక్తిరప్ప విధా ప్పేష యస్మిన్ మేచ్చేపి వర్తతే ।

తస్మై దేయం తతో గ్రాహ్యం స చ పూజ్యో యథాహ్వానం ॥ 326॥

అప్రవిధా - ఎట్టువిధమాన, ఏషా భక్తిః హి - ఇంద భక్తి,
 యానను, యస్మిన్ మేచ్చేపి వర్తతే - ఎంద మేచ్చనిడత్తిల్ ఇగుకి,
 ఆదో, తస్మై దేయం - అవ్ పొరుట్టు అపేక్షితార్థంగళై వచ్చెల్ల
 వేణు, తతో గ్రాహ్యం - అప్పడియే అవనిడత్తిల్ విశేషార్థంగళో
 ఇరుందాల్ గ్రహీక్కత్తక్కను. స చ - అప్పడిప్పట్టవన్, అహం
 యథాహి - నాన్ ఎప్పడియో అప్పడి, పూజ్యః - పూజుక్కత్తకు,
 దవనావాన్.

228-వదు సూత్రం.

గురురేవ పరం బ్రహ్మ గురురేవ పరా గతిః ।

గురురేవ పరా విద్యా గురురేవ పరాయణం ।

గురురేవ పరః కామః గురురేవ పరం ధనం ॥

॥ 328 ॥

గురురేవ పరం బ్రహ్మ - ఆచార్యనే పెరియ బ్రహ్మం, గురు
రేవ పరాగతిః - ఆచార్యనే ఉయర్ న్ద ఉపాయం, గురురేవ పరా
విద్యా - ఆచార్యనే ఉయర్ న్ద విద్యై, గురురేవ పరాయణం -
ఆచార్యనే ప్రాప్యం, గురురేవ పరఃకామః - ఆచార్యనే మికవుం
విరుంబత్తక్క వన్, గురురేవ పరంధనం - ఆచార్యనే ఉయర్ న్దధనం.

226-వదు సూత్రం.

మద్భక్తం శూద్రసామాన్యదమమన్యన్తి యే సరాః ।

సరకేష్వవతిష్ఠంతి వర్షకోటిర్నరాధమాః ।

చండాళమపి మద్భక్తం నావమన్యేత బుద్ధిమాన్ ।

అవమానాత్ పతత్యేన చారవే సరకే చ సః ॥

॥ 3౧౩ ॥

యే సరాః - ఎంద మనిదర్ కళ్, మద్భక్తం - ఎన్ భక్తనై,
శూద్రసామాన్యత్ అవమన్యన్తి - మట్టి శూద్రసమానమాక అవ
మానిక్కి-తార్ కళ్, (తే) సరాధమాః - అందక్కిష్టప్పట్ట మనితర్ కళ్,
సరకేషు .. సరకంగళిలే, వర్షకోటిః అవతిష్ఠంతి - అనేకకోటి వర్షం
ఇరుక్కి-తార్ కళ్. మద్భక్తం - ఎన్ భక్తనై, చండాళమపి -
చండాళనానపోదిలుం, బుద్ధిమాన్ - జ్ఞానముశ్శువన్, నావమన్యేత-
అవమానిక్కిక్కు-డాదు. అవమానాత్ - అప్పుడి తైరియామల్
అవమతి శెయ్దాల్, సః - అవణ, చారవే సరకే పతతి ఏవ -
చారవే ముదలియ సరకంగళిల్ అవశ్యమాయ్ విఘ్నకితాన్.

స శూద్రా భగవద్భక్తా విప్రా భాగవతాః స్మృతాః ।

సర్వవర్ణేషు తే శూద్రా యే హ్యభక్తా జనార్దనే ॥

॥ 3౧౪ ॥

భగవద్భక్తాః - భగవానిడత్తిల్ భక్తియుశ్శువర్ గళ్, స
శూద్రాః-శూద్రర్ కళ్లర్. విప్రా భాగవతాః స్మృతాః - భాగవత
రాన బ్రాహ్మణర్ క శెన్తు స్మృతియిల్ శొల్లప్పట్టిరుక్కి-తార్ కళ్, జనా

ర్దనే - కణ్ణనిడత్తిల్, యే అభక్తాః హి - ఎవర్ కళ్ భక్తకళల్లరో,
తే - అవర్ కళ్. సర్వవణ్ణేషు - ఎల్లావర్ణంగళిలుం, శూద్రాః -
శూద్రర్ కళ్.

మద్భక్తజనవాతస్సల్యం పూజాయాఽచ్చమమోదనం ।

స్వయమభ్యర్చనంతౌష మదర్థే దంభవర్జనమ్ ॥

మత్కథాశ్రవణే భక్తిః స్వగతేత్రాజ్యవిక్రియా ।

మమసుస్మరణం నిత్యం యత్న మాం నోపశీవతి ॥

భక్తిరష్టవిధా హ్యేషా యస్మిన్ మేచ్ఛేఽపి వర్తతే ।

స విప్రేంద్రోమునిశ్రీమాన్ స యతిస్స చ పండితః ॥

స మే పూజ్యశ్చతుర్వేదీ పూజయన్ భక్తివర్జితః ।

స మే పూజ్యస్సహచారౌ మద్భక్తశ్చపచోఽపి యః ।

తస్మై దేయం తతో గ్రాహ్యం స చ పూజ్యోమధాన్యహం ॥ 3౧౬ ॥

మద్భక్తజనవాతస్సల్యం - ఎన్నడియార్గళిడత్తిల్ అచ్చుం, పూ
జాయాం అనుమోదనం చ - ఎన్ పూజైయిల్ సంతోషిప్పనం,
స్వయం అభ్యర్చనే యత్నః - తానే పూజై శెయ్యదిల్ యత్నముం,
మదర్థే దంభవర్జనం - ఎనక్కానవిషయత్తిల్ దంభమిన్నెయు, మత్
కథాశ్రవణే భక్తిః - ఎన్ దివ్యచరితంగళైక్కేట్టిల్ భక్తియుం, స్వరనే
త్రాంగవిక్రియా - అతనాలుండాన కురల్ తత్త్రుత్త్రుత్తలుం, కణ్ణర్ పెరు
కురవదుం, మయిర్ కూచ్చులడైవనం, మమ నిత్యం అనుస్మరణం -
ఎన్నై ఎపోదుం నిన్నెప్పనం, యః చ మాం నోపశీవతి - ఎన్నైవైత్తు
కొండు జీవిక్కామైయు, అష్టవిధా హి భక్తిః హి - ఇవైయాకిఱ
ఎట్టువిధమాన అందభక్తియానకు, యస్మిన్ మేచ్ఛేఽపి వర్తతే - ఎంద
మేచ్చనిడమిరుక్కిఱనో. సః - అవన్, విప్రేంద్రః - బ్రాహ్మణోత్త
మన్, మునిః - ఋషి, శ్రీమాన్ - సుపజ్ఞేయుడై యవన్, సః యతిః -
అవన్ సన్యాసి, స చ పండితః - అవనే పండితన్, చతుర్ వేదీ - నాన్లు

వేదమఱిందవనాయ్, భక్తివర్జితః పూజయన్ - భక్తియిల్లముల్
 ఎన్నైప్పుజిక్కి-అవన్, మే న పూజ్యః - ఎనక్కు-ప్పుజిక్కు-త్తకుందవ
 నల్లన్, యః - ఎవన్, శ్వపచః అపి - శ్వపచనాయరుందాలుం.
 మద్భక్తః - ఎవభక్తనాయరుక్కి-తానో, సః అసా - అంద ఇంద
 శ్వపచన్, సదా మే పూజ్యః - ఎప్పొత్తతుం ఎనక్కు పూజిక్కు-
 త్తకుందవన్, తస్మై దేయం తతోగ్రాహ్యం - అవనుక్కు జ్ఞాన
 ప్రదానం పణ్వేణ్ణం, అవనిడ త్తిలిరుందు జ్ఞానం వెణ్ణుక్కొ-ళ్ళవేణ్ణం,
 అహం యథా హి స చ పూజ్యః - ఎన్నైప్పొల్ అవనుం పూజిక్కు-
 త్తకుందవనాయరుక్కి-తాన్.

శూద్రం వా భగవద్భక్తం నిషాదం శ్వపచం తథా ।

ఏక్షతే జాతిసామాన్యాత్స యాతి నరకం నరః ॥

భగవద్భక్తం - భగద్భక్తనాకియ, శూద్రం వా - శూద్రనై
 యుం, నిషాదం - వేడనైయుం, శ్వపచం తథా - నాయ్మాంసు
 భుజిక్కి-అవనైయుం, యః జాతిసామాన్యాత్ ఏక్షతే - ఎవన్ అం
 దందజాతియిన్ పడిక్కు-ప్పొత్తువాకప్పొక్కి-తానో, స నరః నరకం
 యాతి - అంద మనితన్ నరకత్తై యడైవాన్.

‘మద్భక్తం’ 40-వదు లెక్కం పారకు - ౧౩౮ ।

‘శ్వపచః’ 149-వదు లెక్కం పారకు - ౩౧౮ ।

విప్రాత్ ద్వివద్ధుణ్యాయతాదరవిందనాభ-

పాదారవిందవిముఖాచ్ఛ్వాపపం వరిష్ఠం ।

పశ్యే తదర్పితమనోపచనేహితార్థ

ప్రాణః పునాతి సకలం న తు భూరిమానః ॥

॥ ౩౧౦ ॥

అరవిందనాభ పాదారవిందవిముఖాత్ - పద్మనాభనుడైయ
 పాదారవిందంగిల్ విముఖనాన, ద్వివద్ధుణ్యాయతాత్ - పన్ని

రండుగుణంగళోడుకూడియ, విప్రాత్ - బ్రాహ్మణనైక్కాట్టిలుం,
శ్వపచం వరిష్ఠం - శ్వపచక్రశ్రేష్ఠన్ ఎన్ఱు, నున్య - యెన్ఱుకిత్తే, తద
ర్పితమనోవచనేహితార్థప్రాణః - భగవాన్ తిరువడికళిల్ వైక - ప్పుట్ట
మనస్ వాక్ కాయం ద్రవ్యం ప్రాణ్ ఇవైక శైయ్యుడైయవన్, సకలం
పునాతి - ఎల్లావత్తైయుం పరిశుద్ధిశైయ్కిత్తాన్, న తు భూరిమానః
అధికఅహంకారముళ్ళవన్ అప్పడి ప్పరిశుద్ధిశైయ్యమాట్టాన్.

వైష్ణవానాం విశేషోఽస్తి విష్ణోరాయతనం మహత్ ।

జగత్ప్రళయమానాని హృదయాని మనీషీణామ్ ।

యః పశ్యతి శుభాచారం వైష్ణవం వీతకల్మషం ।

యస్మిన్ కస్మిన్ కులే జాతం ప్రణమేద్దణ్డవత్ భువి ॥

వైష్ణవానాం విశేషః అస్తి - వైష్ణవర్కళుక్కు ఒరు విశేష
ముండు, ఎన్నెన్నిల్:—విష్ణోరాయతనం మహత్ - అవర్కళుక్కు
తిరుమేనియానను భగవాన్ పెరియ తిరుకో, యిల్, మనీషీణాం
హృదయాని - విద్వాన్ గళుక్కు హృదయంగళ, జంగమశ్రీవిమా
నాని - సమృత్తరమాయ్ సచ్చిక్కి అ విమానంగళాయిగుక్కి స్తన,
శుభాచారం - మంగళకరమాన ఆచారత్తై యుడైయవనాయూ,
వీతకల్మషం - దోషమట్టవనాయుం, యస్మిన్ కస్మిన్ కులే జాతం -
ఎప్పడిప్పట్ట సీచకుల త్రిల్ పిఱందవనాయుమిరుక్కి అ, వైష్ణవ యః
పశ్యతి - వైష్ణవనై ఎవన్ పార్కిత్తానో, ఉడనే, భువి దండవత్ ప్రణ
మేత్ - భూమియిల్ ఒరుదడిపోల్ విత్తందు సేవిక్క-వేణుమ్.

(అ - మ) అపకృష్టజన్మానానవన్, అంద శరీరందన్ని
లుత్కృష్టనాకుమెన్నుమిదలు అనేక ఉదాహరణంగళావన :

విశ్వామిత్రర్ బ్రహ్మర్షియాన చరిత్రమ్.

1. ఓర్ సమయ త్రిల్ విశ్వామిత్రర్ కమంతపసుశైయ్మను
కొండిరుక్కుయిల్ ధర్మదేవత్తై అవరై పురీక్షిప్పదత్కాక వసిష్ఠ

రూపత్తుడనే వండు 'ఎనక్కు తాంగముడియాద వసి ఉండాయరుక్మి-
 టు; శీఘ్రం అన్నంపోడు' ఎన్దు కేట్టనూ త్తిర త్తిల్, ఉడనే దివ్యమాన-
 నరువై సిద్ధంశెయ్దార్. ఆనాల్ అతిల్ కవనత్తెయెల్లాం శెలుత్తిన
 'ల్, అతిథియై పూర్ణమాక ఉపచరిక్కుముడియవిల్లై. పిఱకు ఇతర
 సస్వికళాల్ కొడుక్కప్పట్ట అన్నత్తై అంద అతిథి భుజిత్తపిఱకు
 శావమిత్తిరర్ తాన్ సమైత్తత్తై కొత్తిక్క ఎడుత్తుక్కొండు వన్దు
 'డుక్క 'ఎనక్కు వేండాం; నాన్ భుజిత్తాయ్విట్టను. నీ ఇంగేయ్
 యరు' ఎన్దు అంద అతిథిపోయివట్టార్. అవరిడ త్తిల్ వై త్తభక్తియాల్
 శావమిత్తిరర్ అంద అన్నత్తై త్తలైయిల్ వైత్తుక్కొండు అవిడ్తై
 ట్టు అశైయామల్ కాత్తై భుజిత్తుక్కొండు కట్టయైప్పోల్ నిన్దుకొం
 టిరుందార్. నూఱు వర్లంగళానపిఱకు మఱుపడియుం వసివ్వు రూపత్తు
 ట్ అంగే వండు, విశావమిత్తిరర్ అన్నత్తై త్తలైమేల్ వైత్తుక్కొండు
 అశైయామల్ నిర్ప్పత్తెక్కొండు సన్తోషముడైండు అంద అన్నం అధిక
 ప్రవ్వమాయుం, అప్పోను సమైక్కప్పట్టదుపోలుం ఇరుక్కొండు
 అత్తై ఒప్పొక్కొండు 'బ్రహ్మర్షీ, నాన్ ఉమమభక్తియాల్ మికవుం
 సంతోషిత్తే' ఎన్దు ఆశీర్వాదిత్తు చ్చెన్టార్. ఉడనే విశావమిత్రర్
 తమ్ముడైయ క్షత్రియత్తనై నీంగి బ్రహ్మర్షియానార్.

(భారతం ఉద్యోగపర్వం || ౧౦౬ ||)

చరు - అగ్నిహోమంశెయ్యత్తకుంద అన్నం; దేవరుణపు. ఇన్న
 ముం విశావమిత్రన్ బ్రాహ్మణరాన చరిత్రం, భారతం, అనుశాసన
 పర్వం దానధర్మ పర్వం 7-వమ అధ్యాయత్తిల్ కాణలాం.

శ్రీరామాయణం బాలకాండం 65-వమ సర్గత్తిల్ పరక్క
 కాణలాం.

2. కల్లాయరుంద అహల్యై అదే జన్మత్తిల్ స్త్రీరూపత్తై
 యడైన్దాళ్ ఎన్బదై శ్రీరామాయణత్తిల్ వ్యక్తమాక కాణలాం.

3. త్రిశంకు విషయం 198-వ మసూతిర త్రిల్ కన్సుకొళ్ళవదు.

4. వీతహవ్యనుం అవన్ వంశముం బ్రాహ్మణరాన చరి త్రిమ్.

వైవస్వతమనువిఁ పుత్రనాన శర్యాతియివంశ త్రిల్ వీత హవ్యనెట్టు ఒరు అరసన్ పిఱద్దాన్. అవనుడైయ పుత్రర్ కళ్ కాశీదేశ త్తరసనాన హర్యశ్వన్ మేల్ పడై యెడుత్తు అవనై కొన్ద్రార్ కళ్. శిలకాలం కట్టిత్తు సుదేవన్దై అవనుడైయ పుత్రనాన దివో దాసన్ అవర్ కళ్ళడన్ వెకుకాలం యుద్ధం శెయ్దు ణోట్టు భరద్వాజ మహర్షియై శరణమడైందాన్. అవర్ ఒరుయాగం శెయ్దు ప్రపంచ త్తిలుళ్ళ సకల శక్తికలై యుం ఒన్టుశేర్తు అవనుడన్ తాన్ దివోదాసచుక్కు పుత్రనాయ్ ప్పిఱందార్. అంద ప్రదర్తనన్ వీత హవ్యనుడైయ పుత్రర్ కలై వెకు సులభమాయ్ సంహరితాన్. వీత హవ్యన్ రాజ్య త్తిలిరుండు ఓడి భృగుమహర్షియై శరణమడైందాన్. ప్రదర్తనన్ అవనై త్తర త్తికొండు అవనుడైయ ఆశ్రమత్తుక్కు చ్చెన్దాన్. భృగు అవరై విధిప్పడి ఉపచరిత్తు వద్దకారణ త్తై క్కేట్టార్. ప్రదర్తనన్ 'స్వామి' వీతహవ్యన్ ఇంగేవందిరుక్కితాన్, అవను డైయ పుత్రర్ కళ్ ఎన్ వంశ త్తై యట్టితార్ కళ్. అవర్ కలై కొన్ద్రేన్. ఇవన్ మికుందిరుక్కితాన్. ఇవనై యుం కొల్లప్పోకితేన్. వెళియిల్ అనుప్పంగళ్ 'ఎన్దాన్. అతఱ్కు భృగు 'కుఱిందాయ్, ఇంగే త్తత్రి యర్ ఒరువరుమిలైయే. ఇంగే యిరుప్పవర్ కళ్ ఎల్లోరుం బ్రాహ్మ ణర్ కళ్లవా! ఎన్దార్. ప్రదర్తనన్ మహర్షి ధర్మ త్తైయఱిందు శిరిత్తు 'అప్పడియా! ఎన్ వీర్య త్తిన్ మహిమైయాల్ వీతహవ్యనుక్కు స్వ భావమాయుళ్ళ త్తత్రియజన్మం పోయ్ బ్రాహ్మణజన్మం వందతై పుట్టి అశవట్ట సంతోషమడైన్ దేన్. ఉత్తరపున్దెట్టుకొంళ్ళుకితేన్ 'ఎన్దు ఇవ్వుతై విట్టువిట్ట సర్పంపోల వందవట్టియే శెన్దాన్. ఇప్పడి భృగు

మహర్షియిక్ తపోమహిమైయాల్ వీతహవ్యక్ బ్రాహ్మణజన్మతై
యుం, అదఱ్కుడైయ ఆచారతైయుం, జ్ఞానతైయుం అడైందాక్.

(భారతం అనుశాసన పర్వం || ౮ ||)

5. ఒరునాయ్ పయన్దు రిషియై శరణమడైందు మరవర
మేట్టిఱపైయడైందవైభవం.

ఒరుఅరణ్యత్తిల్ ఒరురిషియినిడం నాయ్ వెకుప్రీతియడక్
వసిత్తువందదు. ఇందనాయైక్కొల్ల ఒరు శిఱుతైప్పలి అంగువందు
శేర్న్దదు. నాయ్ భయందు బుషియై శరణమడైందను. అందనాయై
ఋషి తక్ శక్తియాల్ శిఱుతైప్పలియాగ శెయ్దువిట్టార్. పిఱకు
పెరియపులి ఇందశిఱుతైయైక్కొల్లవందదు. అను ఋషియై శరణ
మడైందవుడక్ పెరియపులియాయిఱ్ఱు. ఇవిధమాక, అందనాయ్
యానైయాకవుం, సింహమాకవుం, శరభమాకవుం ఆయిఱ్ఱు. శరభ
మాన నాయ్ ఋషియై కొల్ల నిసైత్తదు. అందఋషి శరభతై
పఱ్ఱియనాయాక చ్చెయ్దువిట్టార్.

6. భృమరకీటన్యాయతైలుం ఒరుజన్మత్తిల్ వేఱుశరీర
మడైన్దదైక్కాణలాం.

‘వేట్టువేళానుంపోల సామ్యం పెఱ ఊతి’ యెగ్గిఱవాక్కియతై
క్కండుకొళ్ళక్.

పయిలుమ్. తిరు. వా. 3-7-1, నంబ. తిరు. వా. 3-7-8, కులం
దాంగు. తిరు. వా. 3-7-9, నెను. తిరు వా. 8-10-1, వియక్.
తిరు. వా. 8-10-1, ఊఱుమో, తిరు. వా. 8-10-3, నాళుం. తిరు
వా. 8-10-8, తమర్. తిరు. వా. 8-10-9, వాయ్క్క. తిరు వా
8-10-10. విండారై. పెరియతిరు మొఱ్ఱి 2-6-4.

(ఆచార్య హృదయం.

228-వదు సూత్రం.

ధర్మజ్ఞసమయః ప్రమాణం వేదాశ్చ

॥ 320 ॥

ధర్మజ్ఞసమయః - పెరియోర్కళుడైయ అనుష్ఠానముం,
వేదాః చ - వేదంగళుం, ప్రమాణం - ప్రమాణం.

యావన్న గృహ్లాంతి శిరాంసి బాణా రామేరితా రాక్షసపుంగవానాం ।

వజ్రోపమా వాయుసమానవేగాః ప్రదీయతాం దాశరథాయ మైథిరీ ॥ 321 ॥

వజ్రోపమాః-వజ్రత్తుక్కుబన్నానపుం, వాయుసమానవేగాః-
కాట్టుక్కునికరాన వేగముడైయనపుమాన, బాణాః - బాణంగళి,
రామేరితాః - పెరుమాళాల్ ఏవప్పట్టనవాయ్, రాక్షసపుంగవానాం-
రాక్షసశ్రేష్ఠర్కళుడైయ, శిరాంసి-తలైకళై, యావత్ న గృహ్లాంతి -
ఎదఱు-ళిగ్రహిక్కవిల్లైయో అదఱు-ళి, మైథిరీ - సీతాపిరాట్టి,
దాశరథాయ - పెరుమాళి పొరుట్టు, ప్రదీయతాం-కొడుక్క-ప్పడట్టుం.

అన్యస్తేవంవిధం భూయాత్ వాక్యమేతస్మిన్చర ॥

అస్మిన్ముహూర్తే న భవేత్ త్వాం తు ధిక్కులపాంసనం ॥ 322 ॥

నిశాచర - ఓ రాక్షస, అన్యః తు - వేఱారువ్, ఏవం
విధం - ఇవ్వణ్ణం, ఏతత్ వాక్యం భూయాత్-ఇందవాక్యజైచ్చిల్వా
నేయాకిల్, అస్మిన్ముహూర్తే న భవేత్ - ఇందముహూర్తత్తిల్
ఇరా - (బ్రహ్మత్తువిడువే ఎన్దపడి,) కులపాంసనం త్వాం తు ధిక్ -
ఇరాక్క-దర్కులత్తిల్ తన్నుండ ఉనక్కు నిందైయుండాకుక.

వచసా సాన్తవ్యుత్తైవం లోచనాభ్యాం పిబన్నివ ।

అఖ్యాహి మమ తత్తేన రాక్షసానాం బలంబలం ॥

॥ 323 ॥

పెరుమాళి, ఏనం - శరణాగతనాన ఇంద శ్రీవిభీషణాత్మవానై,
వచసా సాన్తవ్యుత్వా - నల్వార్తైళ్ళొల్లి శాన్తపుమత్తి, లోచనా

భృంగ - తిరుక్కోళికళాలే; పిబన్మివ - చులిగక్కటాక్షేత్తు, ౦-౫
 సానాం బలాబలం - రాక్షసర్కభుడైయ బలాబలత్తై, మమ తత్తేవైన
 ఆఖ్యాహి - ఎనకు ఉడైయాయన్మొల్లవేళుం ఎన్ట్రార్

229-వదు సూత్రం.

మర్యాదానాం ' 217-వకు లెక్కం పార్కం || 3౨గీ |

230-వకు సూత్రం.

ధర్మరాజన్తు తత్త్రైనం సచ్చస్కారయిషుస్తథా |

దగ్ధకామోభవద్విద్యానథాకాశే వచోబ్రవీత్ |

భోభోరాజన్తు దగ్ధవ్యమేతిద్విదురసంజ్ఞకం |

కశేబరమహేతత్తే నైవ ధర్మససనాతనః ||

లోకవైఖణోనామ భవిష్యత్సస్య పార్థివ |

యతిధర్మమవాప్తోసా న శోచ భద్రతర్షభ ||

|| 3౨౬ ||

ధర్మరాజః తు - ధర్మపుత్రరానవర్, తత్ర - అందవిషత్తిల్,
 ఏనం - ఇందవిమరనై, విద్వాత్ - (జ్ఞానత్తైయుం వర్ణత్తైయుం)
 అతీందవరాయ్, సచ్చస్కారయిషః - జ్ఞానత్తైప్పార్తు సంస్క-
 రిక్క వేణుమెన్తు విరుంబినవరాయ్, తథా - అప్పడియే, దగ్ధకామః
 చ - వర్ణత్తైప్పార్తు మంత్రమిల్లామల్ దహనం వర్ణవేణుమెన్తు ఇచ్చె-
 యుడైయవరాయ్, అభవత్ - ఆనార్, అథ - పిఱకు, ఆకాశే -
 ఆకాశత్తిల్, వచః - ఓరువార్దైయై, అబ్రవీత్ - (ఒరుదేవత్తై)శొల్లిఱ్టు,
 భో రాజః - ఓరాజావే, ఏతత్ విదురసంజ్ఞకం కశేబరం-విదుర
 రెన్తు పెయరుభృగందశరీరమానదు, న దగ్ధవ్యం - మన్తమిల్లామల్
 కొళ్తుత్తత్కడల్ల, ఇహ - ఇందవిషయత్తిల్, అస్య - ఇందవిదుర
 రుక్కు, ఏషః ధర్మః సనాతనః - ఇందసనాతనధర్మమానదు అదా
 వదు, మంత్రపూర్వకమాక సంస్కారంశెయ్యశెన్దిఱ్ల అనాదిధర్మమా

నదు, తే లోకవైలక్షణః న భవిష్యతి నామ - ఉనక్కుశాస్త్రవిరుద్ధ
మాకటగాదు, పార్థివ - ఓలరసే, అసౌ - ఇంద విదురః, యతిధర్మం
అవాప్తః - యతిధర్మతైయడైందవః, భరతర్షభ - ఓధర్మరాజన,
సశోచ - సందేహత్రాటుండాన శోకస్తైయడైయాదే.

231-వకు సూత్రం.

కశ్చిత్ ద్విజాతిప్రవరో వేదాధ్యాయా తపోధనః ।

తపస్వీ ధర్మశీలశ్చ కౌశికో నామ భారత ।

సాక్షోపనిషదాక్ వేదానధీతే ద్విజసత్తమః ।

స వృక్షమూలే కస్మింశ్చ వేగానుచ్ఛారయన్ స్థితః ॥

ఉపరిష్టాచ్చ వృక్షస్య వలాకా సం వ్యలీయత ।

తయా పురీమమతస్పృష్టం బ్రాహ్మణ్య తదోగసి ॥

॥ 3.2 ॥

హేభారత - ఓ భరతసే, కఃచిత్ - ఒరు, ద్విజాతిప్రవరః -
గోత్తిర త్రినాలుయర్న్ద బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠనాన్, వేదాధ్యాయా -
వేదతై అధ్యయనంపణ్ణినవనాన్, తపోధనః - తపస్సేధనమాక
పుడైయవనాన్, తపస్వీ - తపస్ శెయ్కీటవనాన్, ధర్మశీలః చ -
ధర్మస్వభావనాన్, కౌశికోనామ - కౌశిక నెన్దువెయరైయడైయవ
నాన, ద్విజసత్తమః-సూత్రచరణంగళాలుయర్న్ద బ్రాహ్మణోత్తమః,
సాక్షోపనిషదాక్ వేదాక్ అధీతే - అంగగభోదుకూడియవేదవేదాం
తంగలై అధ్యయనం పణ్ణిక్కిండిరుందాక్, సః - అవః, కస్మిన్
చిత్ వృక్షమూలే-ఒరు మర త్రినడియిలుక్కార్న్దు, వేదాక్ ఉచ్చా
రయన్ స్థితః-వేదంగలైచ్చొల్లిక్కిండిరుందాక్, వృక్షస్య ఉపరిష్టాత్
చ - మర త్తిక్ మేల్, వలాకా - కొక్కానగు, సం వ్యలీయత - మడైం
దిరుంబదు, తయా - అందక్కి-క్కినాల్, బ్రాహ్మణ్య ఉరసి - బ్రా
హ్మణనుడైయమార్పిల్, తదా - అప్పదా, పురీమః ఉత్పృష్టం -
మలమా నదు విడప్పట్టడు.

క్రోధశ్శత్రుశ్శరీరస్థోమనుష్యాణాం ద్విజోత్తమ ।

యః క్రోధమోహచా త్యజతి తం దేవా బ్రాహ్మణం విదుః ॥ 3౨౮ ॥

ద్విజోత్తమ - బ్రాహ్మణోత్తమనే, మనుష్యాణాం - మని
దర్శకుక్కు, క్రోధః - క్రోధమానదు, శరీరస్థః శత్రుః - శరీరత్తి
లిరుక్కి-తి శత్రు, యః - ఎవణ, క్రోధమోహచా త్యజతి - కోపత్తై
యుం మోహత్తైయుం విడుకితానో, తం - అవ్ననై, దేవాః - దేవర్
కళో, । బ్రాహ్మణం విదుః - బ్రాహ్మణునన్తు శొల్లుకితార్కళో.

భవానపి చ ధర్మజ్ఞ స్వాధ్యాయనిరతశ్శుచిః ।

న తు తత్త్వేన భగవత్ ధర్మాత్ - వేత్సీతి మే మతిః ।

మాతాపితృభ్యాం శుశ్రూషు సత్వవాదీ జితేంద్రియః ।

మిథిలాయాం వసత్ వ్యాధ సు తే ధర్మాత్ ప్రవక్ష్యతి ॥

తత్ర గచ్ఛస్వ భద్రం తే యథాకామా ద్విజోత్తమ ।

వ్యాధః పరమధర్మాత్మా స తే ఛేత్స్యతి సంశయాత్ ॥ 3౨౯ ॥

భవానపి చ - దేవరీరు, ధర్మజ్ఞః - ధర్మత్తైయటిందవరాయ్,
స్వాధ్యాయనిరతః - వేదాధ్యయన నిరతరాయ్, శుచిః - మిశ్రుం
పరిశుద్ధరాయరుక్కి-టీర్, ఆనాల్లు, భగవన్ - ఓబ్రాహ్మణరే, ధర్మాత్ -
ధర్మంగళై, తత్త్వేన - ఉచ్చైయాయ్, నవేత్సీతి మే మతిః - అతియ
వితై ఎన్తు ఎన్నైన్లుం, ఆత్మయాయ్, మాతాపితృభ్యామ్ శుశ్రూ
షుః - మాతాపితృక-భుడైయ శుశ్రూషాపరరాయ్, సత్వవాదీ -
ఎపోదుం సత్వత్తైయేపేశుమవరాయ్, జితేంద్రియః - ఇంద్రియంగళై
జయిత్తవరాయరుక్కి-తి, మిథిలాయాం వసత్ - మిథిలాపట్టణత్తిల్
వసిత్తుక్కి-ండిరుక్కి-తి, స వ్యాధః - అందధర్మవ్యాధత్, తే ధర్మాత్
ప్రవక్ష్యతి - ఉమక్కు-ధర్మంగళై చ్చొల్లక-డవత్, తత్రగచ్ఛస్వ -
అంగేపోగక్కడవాయ్, ద్విజోత్తమ - ఓబ్రాహ్మణరే, భద్రం తే -
ఉమక్కు-నన్నైయుండాకుక, పరమధర్మాత్మా సః వ్యాధః - పరమ

ధర్మస్వభావనాన అంద వేదాఁ, యథాకామం - వేడినపడిక్కు, తే-
ఉమ్మేడైయ, సంశయాఁ - సందేహంగలై, 'చేత్సవతి - ఖండిక్కు-
క్కడవఁ

పంచ కాని పవిత్రాణి శిష్టాచారేషు నిత్యదా ।

ఏతన్మహామతే వ్యాధ ప్రబ్రవీహి యథాతథమ్ ॥

॥ 330 ॥

నిత్యదా - ఎప్పడుం, శిష్టాచారేషు - పెరియోర్గళిన్
ఆచారంగళిల్, పవిత్రాణి - పరిశుద్ధంగళాన, పంచ - ఐదైనవై,
కాని - ఎవై, ఏతత్ - ఇవఱ్ఱై, మహామతే వ్యాధ - మహాబుద్ధియై
యడైయ వ్యాధనే, యథాతథం - ఇరుక్కిఱుపడి, ప్రబ్రవీహి -
శొల్లు.

యజ్ఞో దానం తపో వేదాస్సత్యజ్ఞా ద్విజసత్త్వమ్ ।

పంచైతాని పవిత్రాణి శిష్టాచారేషు నిత్యదా ॥

॥ 331 ॥

హే ద్విజసత్త్వమ్ - ఓబ్రహ్మణశ్రేష్ఠనే, యజ్ఞం - యజ్ఞముం,
దానం - దానముం, తపో - తపస్సుం, వేదాః - వేదంగళుం, సత్యం
చ - సత్యముం, పవిత్రాణి - పవిత్రంగళాన, పంచ ఏతాని - ఇవైక
తైందుం, శిష్టాచారేషు నిత్యదా - శిష్టాచారంగళితే ఎప్పడుముళ వా-
యరుక్కుం.

(అ-మ్) తత్త్వార్థంగలై ఇన్నార్శొల్లి ఇన్నార్ కేట్రు వేణు
మెన్దిఱ నియతి ఇల్లై.

పితృపుత్ర సంవాదత్తిల్, పితృపుక్కు పుత్రన్ ఉపదేశం
పణ్ణినాఁ, అగస్త్యురుక్కు లోపాముడై ఉపదేశంపణ్ణినాఁ. గారి
క్కు రుద్రనుపదేశిత్తాన్. ఆచార్యపుత్రనాన శుక్రనుక్కు జనకనుప
దేశిత్తాన్. పరమబుష్పికుక్కు ధర్మవ్యాధనుపదేశిత్తాన్. అందాఁ
భట్టర్ పక్కలిలే శ్రవణంపణ్ణియిరుందాఁ. “భరతాయాప్రమేమాయ

గువో గగనగోచరః విద్యుత్తపః, గుహామృతమాళా భరతామ్
 వాసుకుః రామవృత్తాస్తవోన్నాథ్. “విద్యుత్తపః కేటి-స్తవో
 శొల్లాఘ్ని తేజశః” ఎన్న నాచ్చియాళ్ శ్రీరామచంద్రస్వస్తి కేటి-స్తాళ్.
 ఆశ్చర్యాల్, భగవద్వైభవం శొల్లమవన్ ఆచార్య, కేళు మవ
 శిష్యుః. (తత్త్వ భూషణం)

భంశం - మఱితి. సందిగ్ధం గల్ - సందేహం గల్, వ్యంగ్యం -
 కుటిప్పు; కుత్తువార్తై.

232-వదు సూక్రం.

యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠః తత్తదేవేతరో జనః ।

స యత్ప్రమాణం కురుతే లోక సదనువత్తాతే ॥

॥ 332 ॥

శ్రేష్ఠః - నన్తాయ్ కలై కలై యఱిందవ, యల్ యల్ - ఎ
 దెందక్కరుమత్తై, ఆచరతి - అనుష్ఠిక్కి-తానో, ఇతరః జనః - మఱిజనం
 గళుం, తత్ తదేవ - అందందక్కర్మత్తైయే అనుష్ఠిక్కి-తాన్ కల్,
 సః - అందశ్రేష్ఠ, యల్ ప్రమాణం కురుతే - ఎదై ప్రమాణమాక
 చెయ్కి-తానో, లోకః - జనంగల్, తత్ అనువర్తతే - అదై
 యనుసరిక్కి-తాన్ కల్.

కర్మజైవ హి సంసిద్ధిమాస్థితా జనకాదయః ।

లోకసంగ్రహమేవాపి సంపశ్యన్ కర్తుమర్హతి ॥

॥ 333 ॥

జనకాదయః - జనకమహారాజ్ ముదలానవర్ కల్, కర్మ
 జా ఏవ హి - కర్మాచ్యుష్టాన త్తినాలేయే, సంసిద్ధిం - సిద్ధియై, ఆస్థి
 తాః - అడైందార్ కల్, లోకసంగ్రహం ఏవ అపి - లోకతార్తై
 సంగ్రహిష్యదైయాకిలుం, సంపశ్యన్ - నన్తాయ్ ప్పార్తు, కర్తుం అర్హః -
 కర్మంగలై యనుషిక్క-క్కడవాయ్.

యది హ్యహం స వర్తయం జాతు కర్మణ్యతద్వితః ।

మమ వర్తానువర్తంతే మనుష్యాః పార్థ సర్వతః ॥

॥ 33౬ ॥

హే పార్థ - ఓ అర్జునా, అహం - నాకా, జాతు - ఒరు
వేళైయిలుం, అతద్వితః - శోంబలిల్లాదవనాయ్, కర్మణి స వర్తేయం
యది - కర్మానుష్ఠాన త్తిలిల్లామలిరుందేనేయాకిల్, మనుష్యాః -
మనితర్కళ్, సర్వతః - ఎవ్విధత్తాలుం, మమ వర్త్య - ఎన్ వచ్చియై
అనువర్తనే - అనుసరిప్పార్కళన్తో.

భీష్మద్రోణావతిక్రమ్య మాత్స్యైవ మధుసూదన ।

కిమర్థం పుండరీకాక్ష భుక్తం పృషతభోజనం ॥

॥ 33౭ ॥

హే మధుసూదన - ఓ కృష్ణనే, భీష్మద్రోణా - భీష్మా
చారియరైయుం ద్రోణాచారియరైయుం, మాం చ - ఎన్నైయుం,
అతిక్రమ్య - ఉపేక్షిత్తు, పుండరీకాక్ష - ఎల్లానత్తైయుం కుళిర్దపారైవ్
యాతే పార్కుం ఉన్నాల్, కిమర్థం - ఎదత్కాక, పృషతభోజనం -
శూద్రనుడైయ భోజనం; భుక్తం - భుజిక్కప్పట్టదు.

సంభ్రమిస్తుష్యగోవింద ఏతద్వః పరమంధనం ॥

॥ 33౮ ॥

హే గోవింద - ఏ కృష్ణ, ఏతత్ - దేవరీరుడైయ ఇందవర
మానదు, నః - ఎంగళుక్కు, పరమంధనం - ఉత్ కృష్ణమాసధనమైన్దు,
సంభ్రమైః - అతి సంతోషంగళాలుండాన పరపరప్పినాల్, తుష్య -
సంతోషిత్తు.

భుక్తవత్సు ద్విజాగ్ర్యేషు నిషణ్ణః పరమాసనే ।

విదురాన్నాని బుభుజే శుచీని గుణవన్తి చ ॥

॥ 33౯ ॥

ద్విజాగ్ర్యేషు భుక్తవత్సు - బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠర్కళ్ అముదు
శేయదపిఱకు, పరమాసనే - ఉయర్ ద్ద ఆసనత్తిల్, నిషణ్ణః - ఉట్
కొర్ ద్ద కృష్ణన్, శుచీని - పావనమానదుం, గుణవన్తి చ - నఱ్చువై

యుళ్ళగుమాన, విమరాన్నాని - విమరనుడైయ ప్రసాదంగళై,
బుభుజే - నన్దాక అముదుశెయ్దార్.

233-వదు సూత్రం.

సోభ్యగచ్చత్ మహాతేజాః శబరీం శత్రుసూదనః ।

శబర్యా పూజితస్సమ్యక్ రామోదశరధాత్మజః ॥

॥ 33౩ ॥

మహాతేజాః - మహాతేజస్సై పెట్టువరుం, శత్రుసూదనః -
పక్షైవరైక్కొల్లుపవరుమాన, సః - అందపైరుమాళ్, శబరీం అభ్య
గచ్చత్ - శబరియైయడైందార్, దశరధాత్మజః రామః - చక్రవర్తి
త్తిరుమకనాన శ్రీరామచంద్రన్, శబర్యా - శబరియినాల్, సమ్యక్
పూజితః - నన్దాయ్ పూజిక్క-ప్పట్టార్.

(అ-మ్) జ్ఞానాధికైయాయ్ పరివైయాన శ్రీశబరిజలత్రిన్
స్పర్శమిల్లద తిరుక్కైయాల్ ముచ్చ తాన్ పరీక్షిత్తు ద్విజ స్పర్శ
ముళ్ళ తిత్తిత్తవత్తై తిరుప్పవళత్తిలే కొడుక్క, తుత్తైవాసియళిందు
విడాయ్ కెడ అముతుశెయ్దరుళినార్. (ఆ. వ్యా.)

అభిజనాదికళాల్ వరు మభిమానగంధమట్టు శ్రీశబరియిన్
స్పర్శముళ్ళవై ఆత్మగుణైకదర్శికళాన విశేషజ్ఞరుక్కు అతివపావన
భోగ్యంగళాయిరుక్కుమెన్ను మిడత్తిఱుక్కు మట్టుమోర్ వితిహ్య
మావను:

పిరాట్టియైప్పిరింద దుఃఖత్తాల్ గోదావరియే సి సీతైయైక్కం
డాయా' ఎన్దు పెరుమాళ్ కేట్ట పోదు, భయందు ఉన్నైయైచ్చిల్లద
గోదావరియైప్పార్ ఇదుముదల్ జనంగళుక్కున్నానంశెయ్యయోగ్య
నైయట్టవళాయ్ పోకక్కడవాయ్ ఎన్దు శావంకొడుత్తార్. పిన్నుగోదా
వరి, ముషికళై మున్నిట్టక్కొండుపోయ్ ఇరాఘవనై శరణమడైందాళ్

పెరుమాళ్ కృపై పణ్ణి “గోదావరియే, శబరిసీరాడిన తీర్థత్తైడు నీ శేర్ న్దాల్ ఉనకు, ఎన్నడైయ శాపం విట్టుప్పోకుమ్” ఎట్టుశొల్లి, తన్ విల్లిన్ నునియినాల్ కీటి శబరి సీరాడిన తీర్థత్తై గోదావరియుడన్ శేర్టు విట్టార్. అనుముదల్ గోదావరి ఎల్లాత్తీర్థంగళిలుం శ్రేష్ఠమాయ్ విశంగుకితాళ్. (పరాశర విశిష్ట పరమధర్మశాస్త్రం.)

శ్రీరామాయణత్తిలే శబరియినుడైయ ఏట్టుం శొల్లుకై యాల్ ఉపేయవేట్టుం వెళియిడుకిటదు. (ప్రమేయరత్నం).

234-వసు సూత్రం.

(అ-మ) ఇవిష్టత్తిల్ భట్టర్ పిళ్ళైయుటంగావిల్లిదాసరై సంసగిత్రారెన్బదు అటియత్తకుందదు.

మాటన్ + నేర్ = మాటనెట్టతాల్ సమ్మాటూనారుకు, సమానమానవర్, మాల్ + తన్ = మాటన్, ఎన్టతాల్ సమ్మాటూవార్ తిరుమాలుకు, సమానర్. మాటనేర్ నంబి, సుమార్ 900 వరుషంగ ఘకు, మున్నిరుందనర్. యమునైత్తుతైవరదు అరుంపెటల్ ఓర్ ఉత్తమమాణాక్కర్. క్కనితిరుత్తిప్పిణ్ణాక్కుం పళ్ళర్ వకుప్పిల్ పిటందవర్. ఇవర్ ఇరండాం శర కోపరోఎన్ట శ్రీయామునాచార్యరుం అతిశయిక్కుంబడి భగవద్విషయజ్ఞానత్తిన్ పరిమళం వీళి మెయ్యడి. యార్ ఉళ్ళంగళై యెల్లాం కవర్న్దు, ఓర్ అమ్మైయార్ కాలక్షేప కూటత్తిటన్ తం మనైవిట్టు మేల్ వీడు అడైందదుం, మాటనేర్ నంబియిన్ తిరువడి తీండియతాల్ కూడం పరిశుద్ధమాయ్ విట్టతెన్ట ఆళవందార్ అరుళిచ్చెయ్యర్. పెరియనంబి శేయ్ద చరమత్తైంకర్య మాట్ చియుం పెరియనంబికళ్ అన్యాయమాయ్ జాతిభ్రష్టశ్రేయ్య ప్పట్టదుం అవరదు శెల్వమాన అత్తుమాయ్ అమ్మై తం పెణ్ మైనాయ్ తిటందు ఆణ్ణైయిట్టుత్తేరై మఱిత్తు త్తనైయుం తాయుమాన పెరియ.

పెరుమాళిడ త్తిల్ త్త తనైవిషయమాక కుంజై ఇరుగు న్నాయు
 పెట్టుదుం, మునివాహనరాన ఆట్రవారైప్పిల్ నాబికళు అన్బి
 తోళిల్ ఎళుందరుళి సంబెరుమాళదు విశేషప్రీతికుం ఇలన్, న.
 విషయముం విళక్క-ప్పట్టన. (ఇరామాచుడన్.)

235-వదు సూత్రం.

ప్రాదుర్భావైః సురనరసమా దేవదేవస్థదీయా ।
 జాత్యావృత్తైరపి చ గుణతస్తాదృశోనాత్ర గర్వా ।
 కిస్తు శ్రీమద్భువనభవనత్రాణతోన్మేషు విద్యా ।
 వృత్తప్రాయో భవతి విధవాకల్పకల్పః ప్రకర్షః ॥ 33-1

దేవదేవః - సర్వేశ్వరన్, ప్రాదుర్భావైః - అవతారిగ
 శాల్, సురనరసమః - దేవమనుష్యసమాననాకితా, స్థదీయాః -
 భాగవతోకళ, జాత్యా - జాతియినాలు, వృత్తైః - వృత్తిగ
 శాలుం, గుణతః అపిచ - గుణంగళాలు, తాదృశః - అప్పడియే
 ఆకితాకళ, అత్ర న గర్వా - ఇదిల్ ఒరు నిండైయిట్టై, కిస్తు-
 ఆనాల్, ఇరువరుం ఇప్పడి అవతరిప్పదుం, శ్రీమత్ - సర్వోత్కృష్ట,
 ఎప్పడియెన్టాల్, భువనభవనత్రాణతః - ఇంద్రాకరక్షణ ప్రాణా, క
 అవతరిప్పదనాల్ ఉయర్ న్దదు, అన్మేషు - అభాగవతరిడైల్, విద్యా
 వృత్తప్రాయః - విద్యావృత్తబాహుళ్యరూపమాన, ప్రకర్షః -
 మేన్దైయానదు, విధవాకల్పకల్పః భవతి - విధవాబంధునిపోలే
 నిన్ద్య మాకానిన్దదు.

(అ-మ) వంశభూమికళై యుద్ధరికన్ - కీన్దుకులంపున్, వరాణా
 గోపాలరైప్పిలే ఇవరుం నిమగ్నరై యుయర్ త్త త్తామిళ్ళనా
 త్తామిళ్ళిన్దార్ - చతుర్థవర్ణ త్తిలే తిరువవతరిత్తార్.
 (ఆచార్య హృషియన్.)

236-వదు సూత్రం.

చతుర్వేదధరోవిప్రో వాసుదేవం న విస్తతి ।

వేదభారభరాక్రాంతస్సు వై బ్రాహ్మణగర్దభః ॥

॥ 3౪౦ ॥

విప్రో - బ్రాహ్మణన్, చతుర్వేద ధరో - నాన్లువేదంగలై
యఁబిందవనాయినం, వాసుదేవం న విస్తతి - సర్వవ్యాపకనాన ఎం
బెరుమానై అఱియామలిరుక్కితానో, స వై - అవన్, వేదభార
భరాక్రాంతః - వేదభారత్తైయెల్లాం శుమందుకొండిరుక్కిఱ, బ్రా
హ్మణగర్దభః - బ్రాహ్మణక్కఱైయై.

(ఆ-మ) కినియచ్చుమందు - నెరుంగచ్చుమందు.

237-వదు సూత్రం.

శరీరజైః కర్మదోషైర్యాతి స్థావరతాం నరః ।

వాచికైః పక్షిమృగతాం ॥

॥ 3౪౧ ॥

శరీరజైః :- శరీరత్తాలుండాన, కర్మదోషైః - కర్మదోషంగ
ళాలే, నరః - మనితఁ, స్థావరతాం యాతి - స్థావర త్తనైయైయడై
కితాన్, వాచికైః - వాక్కినాలుండాన కర్మదోషత్తాలే, పక్షి
మృగతాం యాతి - పక్షికళాకవుం మృగంగళాకవుం పిఱికిఱాన్.

(అ-మ) సద్గర్హితం - నిన్దైయోడు కూడియడు.

238-వదు సూత్రం.

ఊనేఱు. (పెరు. తిరు. 4-1.) ఆనాత. (పెరుమాళ్ తిరు. 4-2.)
బణ్బివ. (పెరు. తిరు. 4-4.) (కంప. 4-5.) (మిడుక్కి. పెరియాళ్. తిరు.
1-2-9.) (తక్రము. పెరియాళ్. 1-5-1.) (పన్నిరు. పెరియాళ్. 2-2-8.)

(అ-మ) ఆస్థానంపణ్ణుకై - పఱిట్టుక్కొళ్ళకై.

239-వదు సూత్రం.

సర్వలక్షణసంపన్నా నారీణాముత్తమా వధూః ॥

సీతాప్యనుగతా రామం శశినం రోహిణీ యథా ॥

॥ 3౪౨ ॥

సర్వలక్షణసంపన్నా - సాముద్రిక శాస్త్రుత్తిల్ శొల్లప్పట్ట
సకల శుభలక్షణంగళాల్ నిజైందవళాయుం, నారీణాం ఉత్తమా
వధూః - పెణ్కళిల్ చిటందవళాయుమిరుక్కిట, సీతాపి - సీతా
పిరాట్రియుం, రోహిణీ శశినం యథా - రోహిణీదేవి చంద్రనైప్పిల,
రామం అనుగతా - పెరుమాళ్ళైప్పిత్తోడర్దాల్.

(అ-మ్) అభి భవిత్తు - అనాదరిత్తు, తిరస్కరిత్తు. కందల్ -
ప్రతిబంధకం, కెడుతల్.

పొన్నైప్పటమిడ ప్పుటమిడ ఉరుకియురుకి ఒళి వింజి మాట్టు
ఎళమాప్పొలే సంకోచమట్టు జ్ఞానప్రకాశముండానవాతే నాచ్చిమా
రుడనే సామ్యం శొల్లలాయితే ఇరుప్పదు ఇవాన్మావుక్కు ఎన్దు తిరు
క్కోట్టియూన్ నంబి అరుళిచ్చెయ్ వర్

240-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) నైసర్గికమాక - నిత్యమాక. కడి - అళుకు,
వాసనై, పుదుమై. మలర్ - పుష్పం.

241-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) నిలైక్కునిలై - అవస్థైకళోతోటుం.

242-వదు సూత్రం.

ద్విపరాధావసానే మాం ప్రాప్తుపర్వాసి పద్మజ ॥

॥ 3౪౩ ॥

హే పద్మజ - ఏ చతుర్ముఖనే, ద్విపరాధావసానే - ఇరం
డాంపరార్ధత్తి ముడివిల్, మాం - ఎన్నై, ప్రాప్తుం అర్హసి -
అడై వదలుక్కు త్తకుందవనావాయ్.

‘ముక్తిం గతాన్యాయా’ 210-వచనం లెక్కం పార్కం. || 3౪౪ ||

‘కడిక్కమలత్తు’ (పెరియ తిరు. 3-7-9.)

243-వచన సూత్రం.

‘అసన్నేవ’ 277-వచనం లెక్కం పార్కం. || 3౪౫ ||

‘కైయిల్’ (ఇరామానుజ నూట్టు. 104.)

(అ-మ్) ద్విపరార్థమావదు - బ్రహ్మవృత్తైయ ఆయుస్సు పర మెనప్పెయర్ పెఱుం, అదిల్ పాతియాకిఱ ఐంబదువర్షం పరార్థమెన్ఱు శొల్లప్పడుం. తత్కాలత్తిల్ ఇరుక్కిఱ బ్రహ్మవిఱు - ముదల్ పరార్థ మాకియ 50 వయస్సుం శెన్ఱన. ఇప్పోదునడప్పదు ఇరండాం పరార్థ త్తిల్ ముదల్ వరుషత్తు ముదల్ మాసత్తు ముదట్టినం. ఇదు శ్వేత వరాహ కల్పమెనప్పడుం. ప్రళయజలత్తిల్ ముక్రికియిరుంద భూమియై ఈశ్వరక్ వెల్చైప్పన్ఱిరూపమెడుత్తు, మేలే యెడుత్త కల్పమాదలిక్ శ్వేతవరాహకల్పమెన్ఱుప్పట్టదు. ఇక్కల్పత్తిల్ ఆఱుమనుక్కళ్ ఇఱందుపోనార్ కళ్. ఇప్పోదు ఏఱ్ఱామ్ మనువాకియ వైవస్వతమను - వినుడైయ కాలం నడక్కిఱదు. ఇవరుడైయకాలత్తిలే 27 చతుర్ యుగంగళ్ శెన్ఱన. ఇరుపత్తెట్టాం చతుర్యుగత్తిల్ కలియుగం నడక్కిఱదు.

ద్విధా భజ్యేయమప్యేవం న నమేయన్తు కస్యచిత్ ।

ఏవ మే సహజో దోషః స్వభావో దురతిక్రమః ॥

|| 3౪౬ ||

(రా. ము. 36. 11.)

ద్విధాభజ్యేయం ఏవమపి - ఇరండుతుండాక వెట్టప్పట్టపోదిలుం, కస్యచిత్ - ఒరువనుక్కుం, న నమేయం - వణంగమాట్టే, ఏవః - ఇదు, మే - ఎనక్కు, సహజః దోషః - స్వభావసిద్ధమాన దోషం, స్వభావః దురతిక్రమః - స్వభావమానదు ఒరువరాలుం తాండ త్తక్కదన్ఱు.

యస్యానుగ్రహమిచ్ఛామి తస్య విత్తపహరకః ॥

॥ ౩౪౭ ॥

యస్య - ఎవనొరువనుక్కు, అనుగ్రహం ఇచ్ఛామి - అనుగ్రహం శెయ్య ఇచ్చిక్కితేనో, తస్య - అవనుడైయ, విత్తపహరకః - ద్రవ్యతై అపహరిక్కి-అవనాగితే.

(అ-మ్) అభ్యుదయంగళ్ - ఇష్టప్రాప్తికళ్, వృత్తికళ్. అపథేప్రవృత్తర్ - అమార్గత్తిల్ నడక్కి-అవర్, వేదశాస్త్రవిరుద్ధమాన ఆచారముళ్ళవర్. సాధ్వసం - భయం. ఏత్రాయర్ - పెళ్ గళ్. ఇట్టిప్ప - నిందిక్కి. నిరై - ఒత్తంగు. అశనం - భోజనం. ఆచ్ఛాదనం - వస్త్రం, మేలంగి. జాత్యాశ్రయ నిమిత్త దుష్టంగళావనః - జాతిదుష్టమావదు - జాతియినాలే శిలపదార్థంగళ్ దోషంగళై ఉండు పణ్ణమదు. అవైయావనః - మధు మాంసం ఉళ్ళి మురుంగై ముదలియవై. ఆశ్రయదుష్టమావదు : - సత్వపదార్థంగళాయ్ ఇరుందాలుం దేవతాంతరసంబంధంగళ్ ఉండాకుం పదార్థంగళుం మఱ్ఱుం సంసారికళ్ అభిమానిత్త పదార్థంగళుం దోషంగళామ్. నిమిత్త దుష్టమావదుః - కీట్ర్చొన్న ఇరండు దోషంగళఱ్ఱదాయరుం దాలుం అవైకళ్ శ్రాద్ధాదికార్యంగళుక్కు ఏఱ్ఱుట్టిరుందాల్ అవై కళుం దోషంగళాం. ఇవైకళ్ ఒఱ్ఱుక్కొన్ఱు క్రూరమాయ్ జ్ఞానత్తై క్కెడుక్కుం. అందదోషంగళావన - పిణ-చొణ్ణు, మణ-చొణ్ణు, విలై-చొణ్ణు, పుకఱ్ఱుచొణ్ణు మఱ్ఱుం భగవన్ని వేదనమిల్లాద అన్నం, దేవతాంతర అన్నం, సంసారికళ్ అన్నం ముదలానవైకళ్.

ఉపపాదన స్థలమావదు - కర్తవ్యం ఆచార్యకైంకర్యం ఎన్నిటావాక్యం

ఇరండాం ప్రకరణం ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

మూఢాం ప్రకరణం

244-వడు సూత్రం.

(అ-మ్) ఆశ్రయం - ఆశాసిక్తై, కోరుదల్. పరిహారిక్కి-
తార్ - సమాధానం శొల్లకితార్. అస్థానే - అవిషయత్తిలే.
మఱుకుంబడి - తపిక్కుంబడి.

245-వడు సూత్రం.

శరణం (తిరు. వా. 5-3-8.)

(అ-మ్) పేశిపిశకుంబడియాన - పేశినాల్ కలంగుంబడియాన.
కుఱ్ఱిచ్చరక్కు - దుర్బలవస్తు. అదావదు కుఱ్ఱిందుపోనపొరుళ్.
ఇత్తాల్ - తన్నుడైయ ఇరుప్పక్కు బరుపాత్తిరత్తై ఆశ్రయమాక
ఉడైత్తాయ్దుక్కుమను.

మేలేశొల్లకైయావదు 248-వడు సూత్తిరత్తిల్ శొల్లమవై.

246-వడు సూత్రం.

క్షత్రోషాత్ప్రశాస్తస్త్వం బ్రాహ్మణశ్చ మహాయశాః ।

బాలానాం మమ పుత్రాణామభయం దాతుమర్హసి ॥ 3౪౮

(రా. బాల. 75. 6)

త్వం - సీర్. క్షత్రోషాత్ - క్షత్రియర్ కళిడత్తిలిరుండు
కోపత్తిలిరుండు, ప్రశాంతః - మికవుంశాంతరాయం, బ్రాహ్మణ
చ - బ్రాహ్మణరాయం, మహాయశాః - మికవుంశస్తైస్త్వయః
అడైందిరుక్కి-తీర్, ఆకైయాల్, బాలానాం-అతిబాలర్ కళాన, మమ
పుత్రాణాం - ఎన్ పుత్రర్ కళాన ఇవర్ కళుక్కు, అభయం దాత
మర్హసి - అభయంకొడుక్కు-క్కడవీర్.

గతోరామ ఇతి శ్రుత్వా హృష్టః ప్రముదితో నృపః ।

పునర్జాతం తదా మేనే జాతానాత్మానమేవ చ ॥ 3౪౯ ॥

రామః - పరశురామః, గత ఇతిశ్రుత్వా - పరాజితనాయ్
పోనాన్ ఎన్నిటవార్తయైక్కేట్టు, నృపః - చక్రవర్తి, హృష్టః - సం
తోషమడైందవనాయ్, ప్రముదితః - అత్యానందత్తైయడైందాన్,
తదా - అప్పుడు, జాతాన్ - ప్రియైకలైయుం, ఆత్మానం ఏవ చ -
తన్నైయుం, పునర్జాతం మేనే - మఱుపడి పిఱందవరాగ
ఎణ్ణినాన్.

పతిసంమానితా సీతా భర్తారమసితేక్షణా ।

ఆద్వారమనువవ్రాజ మంగళాస్యభిదధ్యుషీ ॥ 3౫౦ ॥

అసితేక్షణా - మైపోన్వకణ్ణైయుడైయ సీతాపిరాట్టి, పతిసం
మానితా - పెరుమాళాల్ గౌరవిక్కుప్పట్టు, భర్తారం - స్వామియై,
మంగళాని అభిదధ్యుషీ - మంగళాశాసనం శెయ్దుకొండు, ఆ ద్వా
రం అనువవ్రాజ - వాళల్ పర్యంతం కూడప్పొనాళ్.

పూర్వాం దిశం వజ్రధరో దక్షిణాం పాతు తే యమః ।

వరుణః పశ్చిమామాశాం ధనేశస్తూ త్రరామ్ దిశం ॥ 3౫౧ ॥

వజ్రధరః పూర్వాందిశం - ఇంద్రన్ కిక్కిక్కు-దిక్కిలుం, యమః -
దక్షిణాం - యమన్ తెన్ దిలైయిలుం, వరుణః పశ్చిమాం ఆశాం -
వరుణన్ మేఱు-దిక్కిలుం, ధనేశః తు ఉత్తరాం దిశం - కుబేరన్
వడక్కుదిక్కిలుం, తే పాతు - ఉన్నైక్కాప్పాట్టి, మంగళముండాక
ప్రార్తిత్తుక్కొంపు వాళల్పడి వరైయిల్ తొడర్ న్దవందార్ కళ్.

ఇయం సీతా మమ నుతా సహధర్మచరీ తవ ।

ప్రతీచ్ఛ చైనాం భద్రం తే పాణిం గృహ్ణీష్య పాణినా ॥ 3౫౨ ॥

మమ సుతా - ఎన్ పజ్జాన, ఇయం సీతా - ఇన్ద్రసీతైయాన
 వళ్, తవ సహధర్మచరీ - సీర్ శెయ్ కిఱ ధర్మంగళైయెల్లాం ఉమ్మై
 ప్పొలవే శెయ్ వాళ్, ఏనాం ప్రతీచ్చ చ - ఇప్పడిప్పట్టవళై తిరువుళ్ళం
 పట్టుం. పాణినా - ఉమ్ముడైయ తిరుక్కెయ్యాల, పాణిం గృహ్ణీమ్వ -
 ఇవళ్ కైయై ప్పిడిత్తుక్కొళ్ళుం, తే భద్రం - ఉమక్కు మంగళ
 ముండాకుక.

అహం వేద్ది మహాత్మానం రామం సత్యపరాక్రమం ।

వసిష్ఠోఽపి మహాతేజా యే చేమే తపసి స్థితాః ॥

॥ 3౧౩ ॥

మహాత్మానం - మహాత్మావాయ్, సత్యపరాక్రమం - సత్య
 మాన పరాక్రమమాయుముళ్ళ, రామం - పెరుమాళై, అహం వేద్ది -
 నానటివేన్, మహాతేజాః వసిష్ఠః అపి - మిక్క-తేజస్సైయుడైయ
 వసిష్ఠరుం అటివార్, యేచేమే తపసి స్థితాః - మట్టుం తన త్తిలుళ్ళ
 ఇమ్మహర్దికళుం అటివార్ కళ్.

విశ్వామిత్రస్తు బ్రహ్మర్షిర్ హుంకారేణాభిభర్తస్య తాం ।

స్వస్తి రాఘవయోరస్తు జయశ్చైవాభ్యభాషత ॥

॥ 3౧౪ ॥

బ్రహ్మర్షిః విశ్వామిత్రః - బ్రహ్మఋషియాన విశ్వామి
 త్రరుం, హుంకారేణ - హుం ఎన్దు, తాం - అందత్తాటకైయై, అభి
 భర్తస్య - వెరుట్టివిట్టు, రాఘవయోః - రఘుకులత్తి లుదిత్త పిళ్ళైక
 శిరువరుక్కుం, సస్తి జయం చ అస్తు - మంగళముం జయముం ఉండా
 కట్టుం ఎన్దు, అభ్యభాషత - శొన్నార్.

తే తం సోమమివో ద్యుస్తం దృష్ట్వా వై ధర్మచారిణః ।

మంగళాని ప్రయంజానాః ప్రత్యగృహ్ణాన్ దృఢవ్రతాః ॥

॥ 3౧౫ ॥

ధర్మచారిణః - ధర్మత్వైయనుష్ఠిప్పవర్కళాయుం, దృఢవ్ర
 - పెరుమాళే రక్షకరెన్దు నిలైయాన సంకల్పత్వైయుడైయవర్

కథుమూన, తే - అంద ఋషికళ, ఉద్యస్తం సోమమివ ఉదయ
మాకేతి చంద్రకాపోస్తవరాన, తం దృష్ట్యా-అంద ప్పెరుమాళైచ్చార్లు,
మంగళాని ప్రయుజ్జానాః - మంగళాశాసనం పణ్ణికొండిరుప్పవరక
ళాయ్ ప్రత్యగృహ్ణా - ఉపచరిత్తార్ కళ.

అయతాళ్ళ సువృత్తాళ్ళ బాహు: పరిభూపమా: ।

పర్వభూషణభూషార్హా: కిమర్థం న విభూషితా: ॥ 3౧౬ ॥

అయతా: చ - నీండవై కళుం, సువృత్తా: - అహికాయ్
తిరండవై కళుం, పరిభూపమా: - కణైయమరత్తుకొప్పానవై కళుం,
సర్వభూషణభూషార్హా: - ఎల్లాభూషణంగళుం అణియ త్తకుందవై కళు
మాన, బాహువ: - తిరుక్కై-కళ, కిమర్థం న విభూషితా: - ఏన్
అలంకరిక్క-ప్పడవ్విత్తై.

ఏష సర్వాయుధోపేతశ్చతుర్భుజస్సహ రాక్షసై: ।

రాక్షసోఽభ్యేతి పశ్యద్వమస్మాక్ హస్తం న సంశయ: ॥ 3౧౭ ॥

చతుర్భు: రాక్షసై: సహ - నాన్దురాక్షసర్ కళోడుకూడినవ
నాయ్, సర్వాయుధోపేత: - ఎల్లా ఆయుధంగళోడుకూడినవనాయ్,
ఏష: రాక్షస: - ఇన్దరాక్షసన్, అస్మాక్ హస్తం - నమ్మైకొల్లు
వత్తు, అభ్యేతి - కిట్టివరుకితాన్, న సంశయ: - ఇతిలొరు వియ
మిత్తై, పశ్యద్వం - పారుంగళ.

‘ రాఘవం శరణం ’ 158-వరు లెక్కం పార్కు. ॥ 3౧౮ ॥

‘ నివేదయత ’ 267-వదు లెక్కం పార్కు. ॥ 3౧౯ ॥

పథ్యతామేష దండేన తీవ్రేణ సచివై: సహ ।

రావణస్య స్పృశంసస్య భ్రాతా హ్యేష విభీషణ: ॥ 3౨౦ ॥

హి - ఎక్కారణత్తాల్, ఏష విభీషణ: - ఇంద విభీషణన్,
స్పృశంసస్య - కూరనాన, రావణస్య - రావణనుడైయ, భ్రాతా -

తంబియో, అక్కారణత్తాల్ ఇవన్, తీవ్రేణ దండేన - క్రూరమాన
దండత్తాల్, సచివైః సహ - మంత్రికభోడుంకూడ, వధ్యతాం -
కొల్లప్పడట్టు.

రావణేన ప్రణిహితం తమవైహి నిశాచరమ్ ।

తస్యాహం నిగ్రహం మన్యే త్తమం త్తమవతాం వర ॥ 3౬౧ ॥

త్తమవతాం వర - పొయ్యమైయుళ్ళోర్ కళిల్ శ్రేష్ఠరాన పెరు
మాళే, తం నిశాచరం - అందరాక్షసనై, రావణేన - రావణనాల్,
ప్రణిహితం - రహస్యమాక అనుప్పప్పట్టవనాక, అవేహి - అటియ
వేణుం, ఆకైయాల్, అహం - నాన్, తస్య నిగ్రహం - అవనుక్కు
దండనైయై, త్తమం మన్యే - తకుందతెన్దు ఎణ్ణుకిత్తే.

పిశాచాన్ దానవాన్ యక్షాన్ పృథివ్యాం వైవ రాక్షసాన్ ।

అంగుళ్యగ్రేణ తాన్ హన్యామిచ్ఛన్ హరిగణేశ్వర ॥ 3౬౨ ॥

హరిగణేశ్వర - కురంగుక్కుట్టంగళుక్కు మహారాజావే,
పిశాచాన్ - పిశాచంగళైయుం, దానవాన్ - అసురర్ కళైయుం,
యక్షాన్ - యక్షర్ కళైయుం, పృథివ్యాం - భూమియిల్, రాక్షసాన్
చ ఏవ - రాక్షసర్ కళాయుమిరుక్కిన్, తాన్ - అవర్ కళై; అం
గుళ్యగ్రేణ - విరల్ నునియాలే, ఇచ్ఛన్ - విరుంబినవనాయ్,
(నాన్ ఇష్టప్పట్టాల్), హన్యాం - కొల్లువే.

‘ అనయోనం ’ 263-వదు లెక్కం పార్క. । 3౬3 ॥

యాహేషధిమివామృతస్మిన్వేషసి మహావనే ।

సా దేవీ మమ చ ప్రాణా రావణేనోభయం హృతమ్ ॥ (కా. దు.) ॥ 3౬౪ ॥

ఆయుష్కృత్ - దీర్ఘాయుస్సుళ్ళవరే, మహావనే - ఇందమహా
రణ్యత్తిల్, ఓషధిం ఇవ - మూల్లికైయై త్తేడువదుపోలే, యాం -
సంద ప్పిరాట్టియై, అన్ వేషసి - తేడుకిటీరో, సా దేవీ - అంద ప్పిరాట్టి

యుం, మమ ప్రాణాః చ - ఎన్ ప్రాణంగభుం, ఉభయం - ఇరండుం,
రావణేన హృతం - రావణనాల్ అపహరిక్కప్పట్టదు.

రక్షతు త్వమశేషాణాం భూతానాం ప్రభవో హరిః ।

యస్య నాభిసముద్భూతపజ్జుబాదభవజ్ఞగత్ ॥

॥ 3౬౫ ॥

అశేషాణాం భూతానాం - సమస్త చరాచరంగభుక్కుం,
ప్రభవః - సృష్టి కారణభూతనాన, హరిః - ఆశ్రితవిరోధినిరసనశీల
నాన ఎంబెరుమాన్, త్వం రక్షతు - ఉమ్మై రక్షిప్పారాక, యస్య -
ఎవనుడైయ, నాభి - తిసునాభియిలే, సముద్భూత - పిఱంద, పంక
జాత్ - తామరైప్పువిల్ నిన్దుం, జగత్ అభవత్ - జగత్తుక్కల్
సృష్టిక్కప్పట్టనవో.

సంస్పృశన్నాసనం శౌరే ర్విదురస్య మహామతిః ।

॥ 3౬౬ ॥

సః మహామతిః - అందజ్ఞానాధికనాన, విదురః - విదురర్,
శౌరేః ఆసనం - కణ్ణనుక్కాక ఇడప్పట్ట ఆసనత్తై, సంస్పృశన్ -
నన్దాకత్తోట్టప్పార్వరాయ్.

శ్రీయో వృద్ధాస్తరుణ్యశ్చ సాయంప్రాతఃసమాహితాః ।

సర్వాన్ దేవాన్ నమస్యన్తి రామస్యాశ్చై యశస్వినః ॥

॥ 3౬౭ ॥

వృద్ధాః శ్రీయః - ముదిర్ ద్దవయసుశ్చ శ్రీకళుం, తరుణ్యః చ -
యకావనవయసుశ్చ శ్రీకళుం, సాయంప్రాతః సమాహితాః - మా
లైయిలుం కాలైయిలుం జాగ్రతైయోడుకూడికొండు, రామస్యాశ్చై -
పెరుమాళుక్కాక, యశస్వినః - సమ్మద్దియై వేండినవర్కళాయ్,
సర్వాన్ దేవాన్ - ఎల్లాదేవత్తైకలైయుం, - నమస్యంతి - వణంగు
కిత్తార్ కల్.

యస్మింశ్చం కుపర్ణస్య వినతాకల్పయత్ పురా ।

అమృతం ప్రార్థయాన్యస్య తత్రే భవతు మంశం ॥

॥ 3౬౮ ॥

పురా - మున్ను, అమృతప్రార్థయానస్య - అమృతంకొండ్ల
వరవేండుమెట్టు. ప్రార్థిక్ష్క-పృట్టపరాన, సుపణాస్య - పెరియతిరు-
వడిక్కు, యత్ మంగళం - ఎంద మంగళత్తై, వినతా అకల్పయత్ -
వినుతాదేవియానవల్ పణ్ణినాళో, తత్ మంగళం తే భవతు - అంద
మంగళం ఉనక్కు ఉండాకుక.

జాతోసి దేవదేవేశ శభ్యచక్రగదాధర ।

దివ్యరూపమిదం దేవ ప్రసాదేనోపసంహర ।

॥ 3౬౯ ॥

దేవదేవేశ - నిత్యసూరినిర్వాహకనే, శభ్యచక్రగదాధర
తిరుచ్చంగు తిరువాల్లి గదై ఇవైక్కళై యేందిక్కొండిరుక్కు-
మవనే, జాతః అసి - అవతరిత్తాయ్, దేవ - ఓ స్వామి, ప్రసా-
దేన - కృపైయినాల్, ఇదం దివ్యరూపం - ఇంద దివ్యరూపత్తై,
ఉపసంహర - మ్మత్తెక్కవేండుం.

ఉపసంహర సర్వాత్మన్ రూపమేతచ్ఛతుర్భుజం ।

జానాతు మావతారస్తే కంసోఽయం దితిజన్మజః ॥

॥ 3౭౦ ॥

సర్వాత్మ - ఏ సర్వస్వామియే, దితిజన్మజః - అసుర జన్మా-
వాన, అయం కంసః - ఇంద క్కంస, తే అవతారం మా జానాతు -
దేవకోర్ అవతారత్తై అత్యయవేండాం, ఏతత్ చతుర్భుజం రూపం -
ఇందనాన్మభుజంగళోడుకూడియ తిరుమేనియై, ఉపసంహర - మ్మత్తై
త్తుక్కొళ్ళుమ్.

(అ-మ్) తలైసీర్పాడు - ముదల్ మ్మడై. తిరువభిషేకం పుణ్ణుక్కై -
ముడిశూడుక్కై. ఆభిజాత్యాది-మేల్ పిటప్ప, శీలం, వయసు, వృత్తం-
ముదలియవై. అధ్వరం - యాగం. ఆర్భటం - ఆరవారం. శొట్టై -
ఓరాయుధం. కణయం - యానైకట్టుం కంబం. ఇప్పడైకళిల్ -
ఇందవిడత్తిలే. కుట్టుయిరాయ్ - స్వల్ప ప్రాణరాయ్. తని వీరం -
అమృతాయుధవా, ప్పడై. మహావైరం. వైశవం - బాల్యం.

కంఠూపాఖ్యానమూవదు :- కణ్వపుత్తిరరాన కంఠూమహాఘని-
వశాల్ శొల్లప్పట్ట కడై. అదావను :- శత్రువాకిలుం తన్నిరుప్పిడత్తుకు-
వందు కాయికప్రపత్తియాన అంజలియైయావదు. మానసప్రపత్తి
యాన ఆదరత్తైయావదు వాచికప్రపత్తియాన ప్రార్థనైయైత్తూవను
శేయ్దాల్, అవనై యెవ్వళవుం కొల్లక్కుడాదు. భయప్పట్టావదు
భయప్పడామలావదు శత్రుక్కుళుక్కుల్ ఎవసోరువన్ శరణమెన్ఱు
వరుకితానో అవనై, తన్ ప్రాణకలై విట్టు కాపాట్టువేండుం
ఎన్నుమదు.

నియమ్య పృష్టే తు తలాంగుళిత్రవాన్ శరైస్సుపూర్ణావిషాధీ పరంతపః ।
మహద్ధనుస్సజ్యమహావ్యా లక్ష్మణో నిశామతిష్ఠత్ పరితోఽస్య కేవలామ్ ।
తతస్త్రహహాఘోస్తైతమచాపబాణభృత్ స్థితోఽభవం తత్ర స యత్ర లక్ష్మణః ।
అతద్విభిర్జాతభిరాత్తకారుక్తైర్మహేంద్ర కల్పం పరిపాలయంస్తదా ॥ 32౧॥

పరంతపః - శత్రుక్కులై యడక్కవల్ల, లక్ష్మణః - ఇళైయ
పెరుమాళ్, శరైః సు పూర్ణా - బాణంగళాల్ నితైంద, ఇషుధీ -
ఇరండు అంబత్తాత్తూణికలై; పృష్టే నియమ్య తు - ముదుకిల్ కట్టి
కొండు, తలాంగుళిత్రవాన్ - తలమెన్న (తలమావదు - నాణ్
కయిత్తాలుండాన అడియైత్తడుక్కుం ఒరువిధమాన తోల్.) విరల్ శర
డెన్న ఇవైకలై యుడయరాయ్, మహత్ సజ్యం భనుః ఉపోహ్య -
పెరియవ్విలై నాణేట్టి ధరిత్తుకొండు, నిశాం - రాత్రిముక్రవదుం,
అస్య పరితః - కేవలం, అతిష్ఠత్ - అందప్పెరుమాళుక్కు నాన్ఱు
పుఱం కావలాయ్ నిన్ఱుకొండిరుందార్, తతః తు - అదఱ్ఱుప్పిఱకు,
అహంచ - నానుం, ఉత్తమచాపబాణ భృత్ - ఉయర్ న్దబాణంగ
ళుడకూడియ విలై ధరిత్తు, అతంద్రిభిః - జాగ్రతైయశ్శవర్క
ళాయ్, ఆత్తకారుక్తైః - విల్లోడుకూడియవర్కళాయరుక్కిఱ, జ్ఞాతి
భిః - ఎనదు ఇనత్తార్ కళుడక, మహేంద్రకల్పం - ఇందిరనుక్కొప్పాన

పెరుమాళై, తదా - అసాపీదు, పరిపాలయ్ - కాత్తుక్కొంసు, యత్ర సః లక్ష్మణః - ఎంద ఇడత్తిల్ ఇళైయపెరుమాళ్ శుట్టిక్కొండిరుందారో, తత్ర స్థితః అభవం - అంగెల్లాం శుట్టిక్కొండిరుండే.

(అ - మ్) నడుక్కొత్తనదు - నడువిలేకొత్తిడల్, అదావదు అల్పంకొత్తిడల్. కోల్ - బాణం. వన్నియ్ - కాట్టాళ్. కుఱుంబ్ - దుర్జనన్. శ్రీభరతామ్రవానుకు - విశేషంశొల్లుకిఱి విడత్తిలే ఎస్తదు, శ్రీభరతామ్రవానుకు - పెరుమాళ్ విషయమాయ్ నడంద వృత్తాన్తం శొల్లుంపోదు ఎస్తపడి. ఎస్తత్తై - రాత్తిరియిల్ వృత్తాన్తై ఎస్త, అత్తై రాత్తిరియిల్ నడంద వృత్తాన్తై ఎస్తపడి.

మంగళాశాసనత్తిల్ ఆమింగాల్ పట్టిరుక్కుం పిళ్ళై యుఱంగా విల్లిదాసర్, పెరుమాళ్ వళైయమనైదల్, పిరాట్టిప్పుడైవైయనైదల్, ఎంబెరుమానార్ మేల్ ఈ యేఱుతల్, శ్రీ వైష్ణవర్కళ తిరుప్పరియట్టం అలసుదల్ శెయ్యిల్, తమక్కు దాసత్వమిల్లైయెన్టు అవర్కళిప్పడి వరామైక్కాక ఉరువినవాలై ఉత్తైయిడమల్ నాళ్ తోఱుం సేవిత్తుక్కొండిరుప్పర్. అరుళాళ పెరుమాళ్ ఎంబెరుమానార్ పార్రు, 'పిళ్ళాయ్, ఉమ్ముడైయ ఆయుధం ఎన్ఱు వినియోగప్పడువదు?' ఎన్ఱు, 'ఉమ్ముడైయ జలపవిత్రం వినియోగప్పడుమన్ఱు అడియేనుడైయ ఆయుధం వినియోకప్పడుమ్' ఎన్ఱు విణ్ణప్పం శెయ్దారాకైయాళే, ఇంద అనుష్ఠాన మవర్కే యుం డెన్ఱరుళిచ్చెయ్దార్ నడదూరమ్మా భుక్కు ఎంబెరుమానార్.

249-వకు సూత్రం.

(అ - మ్) మతినలం - భక్తిరూపాపన్న జ్ఞానం.

251-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) వయిరపురుషక్కు - శాణైవిడి త్తవరం.

252-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) ఆహింగాల్ - మేలే కిళప్పవొణ్ణతపడి శేట్టిల్ ఆహిత్తిలే అమిమ్మినిన కాల్ ; ఇత్తాల్ ఫలిత్తదు, భగవద్గుణంగళిల్ ఈడుపాడు మనంతళర్ న్దు తేట్టిమట్టిరుక్కై.

విడైయే. (పెరి. తిరుమొ. 8-9-3), మట్టు. (పెరి. తిరు. 8-10-3), మాలరి. (తిరువా. 8-2-7), అచ్చితై. (1-4-1), పల్లాండు. (తిరుప్పల్. 1), అడియో. (తిరుప్పల్. 2), ఉరకలు. (పెరియాళ్. తిరు. 5-2-9), అకల. (తిరువా. 6-10-10), వాళూ. (తిరుప్పల్. 3), పల్లాండే. (తిరుప్పల్. 10.)

తస్యాం చ త్వత్కృపావన్నిరవధిజనతాశిత్రమార్హావకాశం ।

సంకీర్ణం దాస్య తృష్ణాకలితపరికరైః పుష్కరానందనిష్ఠైః ॥

స్నేహదస్థానరక్షావ్యసనిభిరభయం శాన్తాచక్రాదిముఖైః ।

రానందైకార్ణవం శ్రీభగవతి యువయోరాహురాస్థానరత్నం ॥ ॥ 32.౨ ॥

(గుణరత్నకోశం. 24.)

హే శ్రీభగవతి - సర్వస్వామినియాకియ శీదేవియే, తస్యాం చ - అంద శ్రీవైకుంఠత్తిల్, త్వత్కృపావత్ - దేవరీర్ కృపైయైహిల్, నిరవధిజనతా - ఎత్తైయిల్లాద జనసమూహంగళుక్కు, విశ్రమార్హ - ఇళైప్పాటువదలుత్తకుంద, అవకాశం - ఇడత్తైయుడైయదుం, దాస్య తృష్ణాకలితపరికరైః - కైంకర్యత్తిల్ ఆశైయినాల్ గ్రహిక్కప్పట్టతుళసీనుదలియవస్తుక్కళైయుడైయవర్కళాయుం, ఆనందనిష్ఠైః - ఆనందపూర్ణర్ కళాయుమిరుక్కి-అ, పుష్కరైః - నిత్యసూరికళాల్, సంకీర్ణం - శూభపుట్టదుం, స్నేహాత్ - (దేవరీర్

ఎంబెరుమా అందదేశం.ముదలానతుం) స్నేహతాలే, అస్థానరక్షావ్యసనిభిః - కారణమిల్లామల్ రక్షిష్టదిల్ ఆసక్తర్కళాన, శార్ఙ్గచక్రాదిముఖ్యైః - విల్ తిరువాట్టి ముదలియ ఐందు దివ్యాయుధాత్రివార్కళాల్, అభయం - భయమిల్లాదదుం, ఆనందైకార్ణవం - పరమానందంగళుక్కు పెరియ సముద్రంపోస్తదుమాన, ఆస్థానరత్నం - మికవుముయర్స్త దివ్యాస్థానమండపమానద, ఉభయోః - దేవర్క కళిరువరుక్కుం, ఆహుః - శొల్లుకితార్కళి.

(అ - మ్) మఱుకుతల్ - మనఙ్గుఱింబుదల్. ఉఱకల్ ఉఱంఱాతే కొళిమిన్.

256-వచన సూత్రం.

ఆభుమా. (తిరువా. 8-3-3), అరుళాత. (తిరువా. 1-4-6), ఉండుం. (తిరువా. 10-8-7.)

(అ - మ్) అన్తామం - పరమపదం. తువరాము - అట్టి వదఱుము. తఱాపుప్ప - శెట్టిప్ప (వాట్టిప్ప.)

259-వచన సూత్రం.

కాలమెత్తి (పెరియ తిరు. వా. 5-3-8.)

సహాచిన్త్యాద్భుతాన్తిష్ఠ జ్ఞానవైరాగ్యరాశయే ।

నాథాయ మునయేకాధభగవద్భక్తి సిన్ధవే ॥

॥ 323 ॥

(స్తోత్రం.)

అచిన్త్య - మనత్తాల్ అళవిడక్కుడాదవైకళాయం, అద్భుత - ఆశ్చర్యంగళాయం, అక్లిష్ట - వరు త్తమట్టిరుప్పవర్కళాయముళ్ళ, జ్ఞాన - జ్ఞానముం, వైరాగ్య - వైరాగ్యముం ఇవట్టినుడైయ, రాశయే - కూట్టమాయురుప్పవరుం, మునయే - అవనెనేకిడక్కుం

నెంజైయుడైయవరుం, అగాధ భగవద్భక్తి సింధవే - భగవద్భక్తి
కు- నిలైక్కవొణ్ణాద కడల్ పొస్తవరుమాన, నాధాయ - శ్రీమన్నా
ధమునికళిన్ పొరుట్టు, నమః - నమస్కారత్తైచ్చెయ్ కితేన్.

265-వదు సూత్రం.

జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామో యజేత ||

|| 32౪ ||

స్వర్గకామః - స్వర్గత్తైయడైయ విరుంబుటివన్, జ్యోతిష్టో
మేన - జ్యోతిష్టోమం ఎన్నిట యాగత్రాలే, యజేత - యాగంశైయ్య
క్కడవన్.

పాయుజ్యముభయోర్మత్ర భోక్తవ్యస్యావిశిష్టతా ।

సార్పిణీ తత్ర భోగస్య తారతమ్యవిహీనతా ॥ (రహస్య. సార 22)

అత్ర - ఇవ్విడత్రిల్, ఉభయోః - సామిక్కుం దాన
నుక్కుం, భోక్తవ్యస్య అవిశిష్టతా - అనుభవిక్కుం వస్తు సామా
న్యమాయిరుక్కుమెన్నదు, సాయుజ్యం - సాయుజ్యమెన్ను శొల్లపు
డుం, తత్ర - అంద అనుభవిక్కిట వస్తువిల్, భోగస్య - అనుభవత్తి
టుం, తారతమ్య విహీనతా - ఏట్టుక్కుత్తెవు ఇల్లామలిరుప్పదు,
సార్పిణీ - సార్పిణీ ఎన్ను శొల్లపుడుకిటదు.

జ్ఞానభక్త్యన్వితం కర్మ జనకాదిషు దృశ్యతే ।

కర్మభక్త్యన్వితం జ్ఞానం ప్రాయేణ భరతాదిషు ।

కర్మజ్ఞానాన్వితా భక్తిః ప్రహ్లాద ప్రముఖాశ్రయా ॥

|| 32౬ ||

జ్ఞానభక్త్యన్వితం - జ్ఞానం భక్తి ఇవైకత్వై అంగంగళాయ్
క్కుండిన, కర్మ - కర్మయోగం, జనకాదిషు దృశ్యతే - జనకచక్ర
వర్తిముదలానోర్ కళిడత్రిల్ కాణపుడుకిటదు, కర్మభక్త్యన్వితం
జ్ఞానం - కర్మం భక్తికల్ అంగంగళాకడైయ జ్ఞానయోగం,
ప్రాయేణ - పెరుంపాలుం, భరతాదిషు - భరతముదలానోర్ కళిడ

త్రిత్ కాణపుడుకిఱదు, కర్మజ్ఞానాన్వితా భక్తి - కర్మజ్ఞానం అంగంగ
శాయుడైయ భక్తియోగం, ప్రహ్లాదప్రముఖాశ్రయా - ప్రహ్లాదాహ్
వాన్ ముదలానోరైపుట్టి యిరుక్కిఱదు.

సోశ్శుతే సర్వాన్ కామాన్ సహబ్రహ్మణా విపశ్చితా || (తైత్.) || 3221

సః - అంద ముక్తన్, సర్వాన్ కామాన్ - తా అపే
క్షిత సకల కోరికైకశ్చైయుం, విపశ్చితా - సర్వజ్ఞానాన, బ్రహ్మణా
సహ - బ్రహ్మత్వోడుకూడ, అశ్శుతే - అనుభవిక్కితాన్.

నిరస్తాతిశయాహ్లాదసుఖభావైకలక్షణా ।

భేషజం భగవత్ప్రీతి రేకాంతాత్యంతకీ మతా || (వి. పు. 6.5.59) || 32౨||

భగవత్ప్రీతిః - భగవదనుభవమానదు, నిరస్తాతిశయః -
ఇదఱుమేఱ్ఱిట్టితై యెన్నలాంబడియాన, ఆహ్లాద-సంతోషమెన్న,
సుఖ - సుఖమెన్న, భావ - భావనైకళి తన్నెయైయే, ఏకలక్షణా -
ముఖ్యలక్షణమాకవుడైయతాకవుం, భేషజం - సంసారదుఃఖవిరోధి
యాకవుం, ఏకాంతాత్యంతకీ - దుఃఖంగలశాతతాకవుం నిత్యమాకవుం,
మతా - శొల్లప్పట్టిరుక్కిఱదు.

(అ-మ) ఇట్టుమాటినాప్పోలే - మాటియిట్టాప్పోలే, కొడై -
సపంతం. కొళ్ళై - గ్రహికై ; అదావదు తెరిందుకొళ్ళై. నవ
నవ - పుదుమై పుదుమై. ఉన్ మేషం - వృద్ధియడైతల్. అపూర్వ
మాన - మున్నిల్లాద.

(అ-మ) ఆముష్మికం - స్వగాదిపరలోక విశ్వర్యంగళ
ముదలియవై. వేదాంతమర్యాదైయాలే - వేదాంతత్రిత్ శొన్నా
ప్పోలే. నిన్దెప్పాన్ - నిన్దెక్కప్పడుమవన్.

తంజమా. (తిరు వా. 3. 6. 9)

266-వదు సూత్రం.

తేషాం సతతయుక్తానాం భజతాం ప్రీతిపూర్వకం ।

దదామి బుద్ధియోగం తం యేన మాముపయాన్తి తే ॥ (గీ. 10.10) ॥ 32౯ ॥

యేన - ఎతనాల్, తే - మున్ శొన్నవర్కళ్, మాం ఉప
యాన్తి - ఎన్నెయడైవార్కళ్, తం బుద్ధియోగం - అంద బుద్ధి
యోగత్తై, సతతయుక్తానాం - ఎప్పొదుం ఎన్నిడత్తిల్ వైత్త మనత్తై
యుడైవర్కళాయుం, ప్రీతిపూర్వకం భజతాం - ప్రీతియోడు భజ
కి-అవర్కళాయుమిరుక్కి-అ, తేషాం - అవర్కళుక్కు, దదామి -
కొడుక్కిత్తేన్.

మోక్షయిష్యామి 112-వదు లెక్కం పార్క. ॥ 3౩౦ ॥

267-వదు సూత్రం.

అవశ్యమనుభోక్తవ్యం కృతం కర్మ శుభాశుభం ।

నాభుక్తం క్షీయతే కర్మ కల్పకోటి శతైరపి ॥ 3౩౧ ॥

కృతం శుభాశుభం కర్మ - మున్ శెయ్ద పుణ్యపాప రూప
కర్మంగళ్, అవశ్యం అనుభోక్తవ్యం - అవశ్యం అనుభవిక్కవేణుం,
కల్పకోటి శతైః అపి - అనేకకోటి కల్పంగళానాలుం, అభుక్తం కర్మ న
క్షీయతే - అనుభవిక్కామల్ కమం నశియాదు.

268-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) నైరపేక్ష్యత్తుక్కు - పూర్తిక్కు.

269-వదు సూత్రం.

మణ్ణం. (తిరు వా. 6. 9. 2), అండత్. (పెరియాళ్. 2.7.9).

273-వదు సూత్రం.

మట్టిరు. (నాచ్చి. 12. 1.)

తవామృతస్యస్తిని పాదపంకజే నివేశితాత్మా కథమన్యదిచ్ఛతి ।

స్థితేరవిందే మకరందనిర్భరే మధువ్రతో నేక్షురకం హి వీక్షతే॥(ప్రో.ర.27)

తవ - దేవరీరుడైయ, అమృతస్యస్తిని పాదపంకజే - తేనే మల
రుం తిరువడిత్తామరైకళిల్, నివేశితాత్మా - భోగ్యతైయిల్ అఱ్ఱం
దిన నెళ్ళు, అన్యత్ కథం ఇచ్ఛతి - మఱ్ఱిరు తుద్రవిమయఁజై యెప్పడి
విరుంబుం (విరుంబాదు, అదు ఎన్ పోల వెనిల్), మధువ్రతః - మధువే
జీవనమాన మండు, మకరంద నిర్భరే అరవిందే స్థితే సతి - తేన్
నిఱైంద తామరైప్పు ఇరుక్కచ్చెయ్దే, ఇక్షురకం - కిట్టుకె
యే యరితాయ్ కిట్టినాలుం నాక్కు ననైక్కప్పొతాదేయిరుక్కి-అ
ముళ్ళిప్పువై, న వీక్షతే హి - కణ్ణాలుం పారాత్వన్.

(అ - మ్) మఱ్ఱిరుందీర్ కఱ్ఱు - ఎన్నోడువేటుపట్టిరున్ద ఉంగ
ళుక్కు. శెవిడరోడు ఊమైయర్ వార్తై ఎన్దు కూట్టువదు.

274-వదు సూత్రం.

మద్ భక్తైస్సహ సంవాస్తదసిద్ధా మయాపి వా ॥ (భగ. శా.) ॥ 3౮౩ ॥

మద్ భక్తైః సహ సంవాసః - ఎన్నడియార్ కళోడుకూడి
వాసంపణ్ణు, తదసిద్ధా-అదు కిడైక్కాద పక్షత్తిల్, మయా అపి వా -
ఎన్నోడావదు వాసం పణ్ణు.

రామానుజాంఘ్రి శరణోఽస్మి కులప్రదీప

స్త్రావీతస్య యామునమునేస్స చ నాథపంశ్యః ।

పంశ్యః పరాంకుశమునేస్స చ సోషిదేవ్యాః ।

దాసస్తవేతి వరదాస్మి తవేక్షణీయః ॥ (వరదరాజస్తవం. 102) ॥ 3౮౪ ॥

హే వరద - ఏ తేవప్పెరుమాళే, అహం - నాన్, రామాను
జాంఘ్రి)శరణః అస్మి - ఇరామానుజరుడైయ తిరువడికత్తైయే ఉపా
యమాక పుడైయవనాయిరుక్కి-తేన్, సః తు - అవరో, యామున

మునే: - శ్రీ ఆశవందారుడైయ, కులప్రదీప: ఆసీత్ - వంశతై
 ప్రకాశిప్పిత్తవరాక ఇరుందార్, స: చ - అంద శ్రీ ఆశవందారు,
 నాథవంశ్య: - శ్రీమన్నాథమునివంశ త్రిల్ పిఱందవర్, స: చ - అంద
 నాథమునికళుం, పరాంకుశమునే: వంశ్య: - ఆహవారుడైయ విద్యా
 వంశ త్రిల్ పిఱందవర్, సోఽపి - అంద ఆహవారుం, తవ దేవ్యా:
 దాస: - దేవరీరుడైయ పిరాట్టిక్కు దాసభూతర్, ఇతి - ఆకైయి
 నాల్, తవ ఈక్షణీయ: అస్మి - దేవరీరుడైయ కటాక్ష పాతనా
 యిరుక్కిఱేన్.

స చాచార్యవంశోజ్ఞేయ:

ఆచార్యాణామసావసావిత్యాభగవత: || (రహస్యామనయ బ్రాహ్మణం.)

సచ ఆచార్యవంశ: జ్ఞేయ: - ఆచార్యుడైయ అందవంశ
 మానదు తెరిందుకొళ్ళవేణుం, ఆచార్యాణాం అసా అసా ఇతి - ఆచా
 ర్యకళ నడువిల్ ఇన్నారిన్నారెన్ఱు, ఆభగవత: - ఇవ్విధమాయ
 ఎంబెరుమానళవుం అనుసంధిక్కవేండుం.

ద్వయమర్థానుసంధానేన సహ సదైవం వక్తా || (శరణాగతి గద్.) || 3౮౬ ||

ద్వయం - మంత్రరత్నతై, అర్థానుసంధానేన సహ - అర్థాను
 సంధానల్దొడుకూడ, సదా - ఎప్పోడుం, వక్తా - అనుసంధిత్తుక్కొం
 డిరుక్కవేండుం.

సువ్యాహృతాని మహతాం సుకృతాని తతస్తత: |

సంచిన్వక్ ధీర ఆసీత శిలహరీ శిలం యథా || 3౮౩ ||

శిలహరీ శిలం యథా - ఉదిరినెల్లై ప్పొలుక్కిచ్చాప్పిడుకిటవక్
 ఉదిరినెల్లై ప్పొలుక్కువదుపోల్, మహతాం - జ్ఞానికళుడైయ,
 సువ్యాహృతాని - కుట్టమట్ట వచనంగలైయుం, సుకృతాని - అప్పడి
 పుట్ట అనుష్ఠానంగలైయుం, ధీర: - గ్రహిక్కశక్తియుళ్ళ జ్ఞాని, తత: -

అతిలిరుందు, సంచిన్ వన్ ఆసీత - సంగ్రహిత్తుక్కొందు ఇరుక్క
మేడుం.

(అ-మ్) సముచ్చయం - శేర్న్దిరుత్తల్. సమవికల్పమావదు -
అంగిరుందాలుం సరి ఇంగిరుందాలుం సరి ఎన్దు నినైక్కుంపడి భేదిత్తు
చ్చొలుకై. ఉన్దిరుక్కై - ఉన్ది ఇరుక్కై. తన్నియోగం - ఆచార్య
నియమనం.

నన్నై (కణ్ణి నుణ్. 4.)

276-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) కైంకర్యవేషం - ప్రాప్యలక్షణం.

278-వదు సూత్రం.

శ్రుతి 115-వదు లెక్కం పార్కు. || 3౮౮ ||

అవిష్లవాయ ధర్మాణాం పాలనాయ కులస్య చ ।

సజ్జిహాయ చ లోకస్య మర్యాదాస్థాపనాయ చ ॥

ప్రియాయ మమ విష్ణోశ్చ దేవదేవస్య శార్ఙ్గేణః ।

మనీషీ వైదికాచారం మనసాపి న లబ్ధయేత్ ॥

యథా హి వల్లభో రాజ్ఞో నదీం రాజ్ఞా ప్రవర్తితాం ।

లోకోపయోగినీం రమ్యాం బహుసస్యవివర్ధనీం ॥

లబ్ధయక్షా కూలమారోహేదనపేక్షోఽపి తామృతి ।

ఏవం విలబ్ధయన్ మర్త్యే మర్యాదాం వేదనిర్మితామ్ ॥

ప్రియోఽపి న ప్రియోఽసౌ మే మదాజ్ఞావ్యతివర్తనాత్ ।

ఉపాయత్స్వగ్రహం తత్ర వర్ణయేన్మనసా సుధీః ॥ (లక్ష్మీతంత్రం) || 3౮౯ ||

ధర్మాణాం - వేద త్తిల్ విధిక్కప్పట్ట ధర్మంగళుడైయ, అవిష్ల
వాయ - లోపమిల్లామైక్కుం, కులస్య చ - కులధర్మంగళుడైయ,
పాలనాయ చ - పరిగ్రహార్థత్తిఱుం, మర్యాదాస్థాపనాయ

చ - కట్టుప్పట్టై స్థాపిప్పదఱుం, దేవదేవస్య - దేవదేవనుం,
 శార్క్కిణి-తిరుక్కైయిల్ శార్క్కిమెన్నుం విత్తై యుడైయవనుమాన, విష్ణోః
 మమ - ఎంబెరుమానుకుం ఎనక్కుం, ప్రియాయచ - ప్రితియిన్
 పారుట్టుం, మనీషీ - జ్ఞానాధిక, వైదికానాం - వేదత్తిల్ శొన్న
 ధర్మానుష్ఠానత్తై, మనసా అపి న లంఘయేత్ - మనత్తాలుంకూడ అతి
 క్రమిక్కు కూడాదు, ఏనెన్ద్రాల్, లోకోపయోగినిం - ఉలకత్తిఱ్ఱు
 ఉపయోగమానదుం, రమ్యాం - నిర్మలమాయుం, బహుసస్యవివర్ధి
 నీం - అనేకం పయిర్ కళై విత్తైయుంబడిశెయ్యతాయుం, రాజ్ఞా
 ప్రవర్తితాం - అరసనాల్ శెయ్యప్పట్టుమిరుక్కిఱ, నదీం -
 కాల్యాయై, రాజ్ఞః వల్లభః - రాజావుక్కు ప్రియనాన ఒరువ్,
 తాంప్రతి అనపేక్షః అపి - అక్కాల్వాయై త్తా అపేక్షియాదవ
 నాకిలుం, లంఘయన్ - తూర్పతు ముదలియవత్తైచ్చెయ్దాల్,
 యథాశూలం ఆరోహేత్ - ఎప్పడి క్క-ఱ్రవిలేయేట్టువానో, ఏవం -
 అప్పడియే, వేదనిర్మితాం - వేదత్తిల్ శొల్లపట్ట, మర్యాదాం -
 ధర్మంగళిక్ వ్యవస్థైకళై, విలంబ్యయన్ - అతిక్రమిత్త, మర్త్యః -
 మనిత్, మదాజ్ఞావ్యతివర్తనాత్ - ఎన్నుడైయ ఆజ్ఞైయైత్తాండిన
 పడియాలే, మే ప్రియోఽపి - ఎనక్కు ఇష్టనానపోదిలుం, అప్రియః -
 అవన్ ఎనక్కు-ఇష్టనల్లన్, ఆనాల్, సుధీః - పెరియోర్ కళ్, తత్ర -
 అధర్మానుష్ఠానవిషయత్తిల్, ఉపాయత్స్వగ్రహం - ఉపాయమెన్నిఱ
 బుద్ధియై, మనసా - మనత్తాలుం, వజ్రయేత్ - విడవేండుం.

(అ-మ) అభిసద్ధి - ఎణ్ణం. ప్రవృత్తిధర్మనానే ఎష్టదు -
 ఆవృశంస్యత్తాలే అనుష్ఠిత్తదు భగవత్స్వభావవిశేషత్తాలే బంధమా
 కాదెష్టపడి. అకరణే - శెయ్యావిడిల్, ప్రత్యవాయం - సాపం. ఎదిర్
 విల్లి-నేరేపాదై. తనిశోకత్తిలే - తనిచర్మశోకవ్యాఖ్యానత్తిలే
 ఇచ్చైస్వరూపం ఇరక్కం ఉపాయం ఇనిమై ఉపేయం.

279-వదు సూత్రం.

(అ-మ) పుణ్యత్తుక్కంజుకిటవక్ సాపత్తై ప్పణ్ణానితే ఎన్నిట
వ్యాకర్ణియు అవతారికైయిల్ శొన్న తృతీయాయోజనైయే
మికప్పురుత్తుమెన్నను కండుకొళ్వదు.

280-వదు సూత్రం.

తదా విద్వాన్ పుణ్యపాపే విధూయ నిర్జ్ఞానః పరమం సామ్యముపైతి ||
(ముండ. ఉ. 8. 1)

తదా - అప్పుడు, విద్వాన్ - ఉపాసక, పుణ్యపాపే
విధూయ - పుణ్యపాపంగలై ఉదిర్తుకొండు, నిర్జ్ఞానం - అఘ్రకట్టై,
పరమం సామ్యం - అంద ఈశ్వరనోడు మికవుం సామ్యత్తై, ఉపైతి -
అడైకితా.

(అ-మ) నట్టమాక - గుణమాక.

281-వదు సూత్రం.

అకించిత్ కరస్య శేషత్వానుపపత్తిః || 281 ||

అకించిత్ కరస్య - కించితార్మిల్లాదవనుకు. శేషత్వా
నుపపత్తిః - శేషత్వం సిద్ధియ్యదు.

284-వదు సూత్రం.

యాః క్రియాః సంప్రయుక్తాః స్యురేకాంతగతబుద్ధిభిః |

తా స్ఫుర్వాశ్చిరసా దేవః ప్రతిగృహ్లాతి వై స్వయం || (భారతం) || 284 ||

ఏకాంతగతబుద్ధిభిః - పరమైకాంతికళాల్, యాః క్రియాః -
విస్తకైంకర్యంగళ్, సంప్రయుక్తాః స్యుః - శైయ్యప్పట్టనలో, తాః
సర్వాః - అక్కైంకర్యంగళెల్లావత్తైయుం, దేవః స్వయం - ఎంబెరు
మాతానీ, శిరసాప్రతిగృహ్లాతి - తలైయాల్ అంగీకరిక్కితా.

285-వదు సూత్రం.

ఇన్దు. (నాచ్చి. 8-7.)

287-వదు సూత్రం.

భుక్తవత్సు. 287-వదు లెక్కం పార్క. || 3౯౩ ||

ప్రసాదపరమా నాథౌ మమగేహముపాగతౌ ।

ధన్యోహమర్చయిష్యామి త్యాహ మాలోపజీవనః । (వి. పు. 5. 19. 21)

ప్రసాదపరమా - అధికమాక కృపైయుడై యవర్కళాన,
 నాథౌ - సర్వేశ్వరర్కళాన కణ్ణన్ నంబిమూత్రపిరానుం, మమ
 గేహం ఉపాగతౌ - అతినీచనాన ఎన్నుడైయ కుడిశైయైత్తేడిక్కొండు
 వందార్కళే, ధన్యః అహం - అత్తైల్ ధన్యనాన అడియేన్, అర్చ
 యిష్యామి - పూజిక్కప్పొకిజేన్, ఇతి మాలోపజీవనః ఆహ -
 ఇప్పడియాక పుష్పంవిట్టు జీవిక్కుం మాలాకారన్ జొన్నాన్.

సుగంధమేతత్ రాజార్థం రుచిరం రుచిరాననే ।

ఆవయోగ్గాత్రసదృశం దీయతామసులేషనమ్ || (వి. పు. 5. 27. 6) || 3౯౪ ||

హే రుచిరాననే - అట్లకు పొరుందియ ముఖముడైయవళే,
 సుగంధం - నల్లవాసనైయుడైయనుం, రాజార్థం - అరసర్కళుక్కు-
 త్తకుందదుం, రుచిరదుం - మనోహరమానదుం ఆవయోః
 గాత్రసదృశం - ఎంగళిరువర్ తిరుమేనిక్కు త్తకుందదుమాన,
 ఏతత్ అనులేషనం - ఇందచందనమానదు, దీయతాం - కొడుక్క-
 ప్పడటటు,

(ఐ-మ్) మడిచ్చీలై - మడియిలేకట్టిన కాసుపై. ఉళైయుం
 బడి - నోవుంబడి, సురుళ్-మయిర్. సురుళ్ నాతాద పూవావదు -
 పూర్వివాసత్తాలై ముందుట త్త తలైయిలే వైళ్ళు మొందు
 సురుళ్ నాటప్పణ్ణిక్కొండుక్కైయాకిటపూ అన్నియే ఇరుప్పదు.

290-వదు సూత్రం.

(అ-మ) క్రమమిరుప్పదు - ఉత్పత్తి క్రమమిరుప్పదు.

నోట్లు (తిరువా. 5. 7. 1)

291-వదు సూత్రం.

న ధర్మనిష్ఠోఽస్మి న చాత్మజేదీ న భక్తిమాన్ త్వచ్ఛరణార విందే ।

అకిచ్చనోఽనన్యగతి శరణ్య త్వత్పాదమూలం శరణం ప్రపద్యే ॥ 3౯౬ ॥
(స్తో. రత్నం 22.)

న ధర్మ నిష్ఠః అస్మి - కర్మయోగత్తిల్ నిష్ఠైయుడైయవ
నల్లే, న చ ఆత్మవేది - జ్ఞానయోగముడైయవనుమల్లే, త్వచ్ఛర
ణారవిందే - దేవరీర్ తిరువడిత్తామరైకళిల్, న భక్తిమాన్ - అనవరత
భక్తియుడైయవనల్లే, అకించనః - కైముదలట్టువన్, అనన్యగతిః -
వేఱురక్షకమిల్లాదవన్, శరణ్య - ఓ రక్షకనే, త్వత్పాదమూలం -
దేవరీర్ తిరువడికల్లై, శరణం ప్రపద్యే - ఉపాయమాక అధ్యవ
సిక్కితే.

సత్కర్మ నైవ కిల కిచ్చ న సంచిసోమి ।

విద్యానవద్యరహితా న తు విద్యతే మే ।

కించ త్వదంచితపదాంబుజ భక్తిహీనః ।

పాత్రం భవామి భగవన్ భవతో దయాయాః॥ (వైకుంఠస్తవ. 86) ॥ 3౯౭ ॥

హే భగవన్ - ఓ షాద్ధుణ్య పరిపూర్ణా, కించన సత్కర్మ -
యజ్ఞం దానం ముదలియ నల్లకర్మంగళిల్ కొచ్చమేనుం, నైవ
సంచిసోమి కిల - సంపాదిక్కి-తేనిట్లై, మే - ఎనక్కు, విద్యా అపి -
జ్ఞానముం, అవద్యరహితా - సంశయంముదలాన దోషంగళిల్లాద
దాయ్, నతు విద్యతే - ఇట్లై, కించ - పిన్నుం, త్వదంచిత పదాం
బుజ భక్తి హీనః - దేవరీరుడైయ పూజ్యమాన భిరువడిత్తామరై

కళిల్ భక్తియిల్లాద నాన్, భవతః దయయాః - దేవరీర్దయైక్కు,
పాత్రం భవామి - పాత్రిరనాక ఆకిర్తే.

యః సర్వజ్ఞః సర్వవిత్ || (ముం. ఉ. ప. 1) || ౩౯౮ ||

యః - ఎవర్, సర్వజ్ఞః సర్వవిత్ - ఎల్లావత్తైయుం స్వరూప
తైలుం, ప్రకారతైలుం అఱిందవరో.

అవిజ్ఞాతా సహస్రాంశుః || (సహస్రనామం) || ౩౯౯ ||

అవిజ్ఞాతా - ఆశ్రితర్కళుడైయ దోషంగళై తైరిందుకొళ్ళా
తవన్, సహస్రాంశుః - అపరిమితమాన జ్ఞానతైయుడైయవన్.

అవిజ్ఞాతా హి భగవాన్ ఆగన్ను కమలేక్షణః ।

సదా జగత్ సమస్తం చ పశ్యన్నపి హృదిస్థితః || || ౪౦౦ ||

కమలేక్షణః భగవాన్ - తామరైక్కణ్ణనాన. ఎంబెరుమాన్,
సదా - ఎప్పొత్తుం, సమస్తంజగత్ చ - ఎల్లాజగత్తుక్కళైయుం,
హృది స్థితః - మనత్తిలిరుండు, పశ్యన్ అపి - పార్తుకొండిరుక్క
చ్చెయ్తే, భక్తానాం హి-భక్తర్కళుడైయ, ఆగన్ను - పాపంగళిల్,
అవిజ్ఞాతా హి - అఱియాదవనన్టో.

పరాస్య క్షత్రిద్వివిదైవ శ్రూయతే || (శ్వేతా. ఉ. ప.) - || ౪౦౧ ||

అస్య - ఇంద ఈశ్వరనుడైయ, పరాశక్తిః - ఉయర్న
సామధ్యమానను, వివిదైవ - అనేకవిధమాక, శ్రూయతే-వేదంగ
ళిల్ శొల్లప్పట్టిరుక్కి-అదు.

న హింస్యాత్ సర్వభూతాని || || ౪౦౨ ||

సర్వభూతాని - సమస్తజంతుక్కళైయుం, న హింస్యాత్ -
హింసిక్కస్కోడదు.

పరద్రవ్యేష్వభిధ్యానం మనసానిష్ఠచింతనం ।

వితథాభినివేశశ్చ త్రివిధం కర్మ మానసం. ||

పారుష్యమనృతశ్చైత పైశుష్యశ్చైవ సర్వతః ।

అనిబద్ధప్రలాపశ్చ వాఙ్మయం స్యాచ్ఛతుర్విధం ॥

అదత్తానాముపాదానం హింసాచై వావిధానతః ।

పరదారోపసేవా చ శారీరం త్రివిధం స్మృతం ॥ (మనుస్మృ. 12-5) ॥ ౪౦౩ ॥

పరద్రవ్యేషు అభిధ్యానం - పరద్రవ్యత్యైయపేక్షిత్వదుం, మనసా అనిష్టచింతనం - మనస్తాల్ ఇతరర్కభుక్తు ఇష్టమిల్లాదదై చ్చింతిక్కిరించుచుం, వితథాభినివేశః - వేదవిరుద్ధమాన అక్రమజ్ఞశ్చై ఇచ్చి పుడుం, త్రివిధం-ఎన్నిట మూన్తువిధమాన, కర్మ మానసం-కర్మ మన సాన్ శైయ్యపుడుమవై, పారుష్యం-కొడియవాక్యంగళుం, అనృతం చైవ - పొయ్యం, సర్వతః పైశుష్యం చ - ఎల్లా విధతైలుం కోళ్ శొల్లువదుం, అనిబద్ధప్రలాపః చ - శాస్త్రత్తుక్కు కట్టుపుడాదే వారైశొల్వదుం, వాఙ్మయం చతుర్విధం స్యాత్ - ఎన్తు వాక్కినాల్ శైయ్యపుడుంపాపంగళ్ నాన్గువిధం, అదత్తానాం ఉపాదానం - ఒరు వన్ ఇష్టపుట్టుకొడుక్కాద ద్రవ్యంగళైయెడుపుడుం, అవిధానతః హింసా చ-శాస్త్రత్తిల్ విధియాద హింసైపణ్ణవదుం, పరదారోపసే వాచ - పిఱర్ మనైవియోడు కలపుడుం, శారీరం త్రివిధం స్మృతం - శరీరతై శైయ్యపుడుం పాపంగళ్ మూన్తువిధ మెన్తు నినైక్క వేండుం.

మునిస్త (పెరియ తిరు. 6-3-8.)

(అ-మ్) పురస్కరిక్కై - మున్నిడుక్కై.

292-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) తత్త్వహితాదికళ్, స్వరూపం ఉపాయం పురుషార్థం. అనుక్షణం - మేల్మేల్, ఆ ర్తియావదు - ఆర్తప్రపన్ననుక్కుండాన వ్యసనాతిశయం; దుఃఖం. అభినివేశమావదు. ఆగ్రహం; సంయక్ ప్రవేశం.

294-వదు సూత్రం.

మూయం. (తిరు. వా. 10-10-2,) పైయరవిళ్ (పెరు. తిరు. 6-7.)

299-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఆగంతుంకం - నడువిల్ సంభవిత్తదు.

301-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఉద్దేశిక్కితార్ - శొల్లుకితార్.

302-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) వేవం - అవాంతరభేదం. పీడై - హింసై.

303-వదు సూత్రం.

తమరు. (ముదల్ తిరువ. 44.)

యే తు సామాన్యభావేన మన్యస్తే పురుషోత్తమం ।

తే వై పాషణ్డినోజ్జేయాః సర్వకర్మబహిష్కృతాః ।

యస్తు నారాయణం దేవం సామాన్యేనాభిమన్యతే ।

స యాతి సరకం ఘోరం యావచ్చంద్రదివాకరం ॥

॥ ౪౦౪ ॥

యేతు - ఎవర్ కళ్, పురుషోత్తమమ్ - సర్వేశ్వరనై, సామాన్యభావేన - దేవతాంతరంగళోడుబక్క సమానన్ ఎన్నిటి బుద్ధి యాల్, మన్యస్తే - నిన్దెక్కితార్ కళో, తే వై - అవర్ కళ్, పాషణ్డినః జ్ఞేయాః - పాషణ్డికళెన్దు నిన్దెక్క-త్తక్కవర్ కళ్, బహిష్కృతాః - అవర్ కళై ఎల్లాక్కర్మంగళిల్ నిన్దు వెలిపుడు త్తవేండుం, యః తు నారాయణందేవం - ఎవన్ సర్వస్వామియాన ఎంబెరువగానై, సామాన్యేన అభిమన్యతే - దేవతాంతరంగళోడు సమాననెన్దునిన్దెక్కితానో, సః - అవన్, యావచ్చంద్రదివాకరం - సూరియన్ చందిరన్ ఇరుక్కుంవరైయిల్, ఘోరం సరకం యాతి - కొడియ సరకన్తై యుడైకితాన్.

అస్త్రప్రవిష్టశ్శాస్త్ర జనానాం సర్వాత్మా || (ఆరణ్యం. 3-20) || ౪౦౫ ||

సర్వాత్మా - ఎల్లావజ్ఞైయుం శరీరంగభాకవుడైయ భగవాన్,
జనానాం - జనంగభుడైయ, అస్త్రః ప్రవిష్టః - అంతర్యామియాయ్
ఇరుందుకొండు, శాస్త్రా - నియమిత్తుకొండిరుక్కి-తాన్.

తమిశ్వరాణాం పరమం మహేశ్వరం || (శ్వేతాశ్వ.) || ౪౦౬ ||

ఈశ్వరాణాం - ఈశ్వరనెన్ఱు పెయరుడైయవొకభుక్కు-
ఎల్లాం, పరమం - శ్రేష్ఠరాయుం, మహేశ్వరం - పెరియ ఈశ్వరనా
యుమిరుక్కి-ఱ, తం - అందభగవానై.

న తత్సమశ్చాభ్యధికశ్చ దృశ్యతే || || ౪౦౭ ||

తత్సమః - అవనుక్కు ఒప్పనవనుం, అభ్యధికః - చ - అధిక
నానవనుం, న దృశ్యతే - కాణప్పడవిత్తై. (శ్వేతాశ్వ)

అంగాని. 12-వదు లెక్క పార్క. || ౪౦౮ ||

అజోఽపి సన్నవ్యయాత్మా భూతానామిశ్వరోఽపి సన్ ।

ప్రకృతిం స్వామధిష్ఠాయ సంభవామృత్యుమాయయా || (శ్రీ గీతె. 4-6)

అజః అపి సన్ - పిఱప్పిల్లాదవనాయిరుందపోదిలుం, అవ్య
యాత్మా అపి సన్ - అమ్మివిల్లాదవనాయిరుందపోదిలుం, భూతానాం -
జంతుక్క-భుక్కు, ఈశ్వరః అపి సన్ - నాయకనాయిరుందపోదిలుం,
స్వాం - సొన్దమాన, ప్రకృతిం - ప్రకృతియై, అధిష్ఠాయ - అడైందు,
ఆత్మమాయయా - ఎన్నుడైయ సంకల్పత్తినాల్, సంభవామి -
అవతరిక్కి-తేన్.

యోఽన్యథా సస్త మాత్మాన మన్యథా ప్రతిపద్యతే ।

కిం తేన న కృతం పాపం చోరణాత్మాపహరిణా || (బార్హస్పత్య స్మృతి)

యః - ఎననాకిలుం (వణాశ్రమనియమమిత్తై,) అన్యథా సస్తం
ఆత్మానం-భగవచ్చేషమాయిరుక్కి-ఱ ఆత్మవస్తువై, అన్యథా- స్వతః

త్రమాక, ప్రతిపద్యతే - నిన్నెక్కిన్దానో, ఆత్మాపహరిణా తేన
ఆత్మవై అపహరిత ఇన్దతిరుడనాల్, కిం పాపం - ఎన్నపాపంతాన్,
న కృతం - శైయ్యప్పడవిత్తై, అతావతు ఎల్లాప్పాపంగళుం శైయ్దవ
నాకితాన్.

(అ-మ) వర్ణాశ్రమవిపరీతమాన ఉపచారమావదు-ప్రపన్నాధి
కారానుగుణమాక స్వరూపగత వర్ణాశ్రమవిపరీతమాన స్వార్థస్వతం
త్రబుధ్యా పణ్ణు ముపచారం. (ఆ. వ్యా.)

భగవదపచారం పణ్ణుకైయావదు - ఎంబెరుమానుడైయ
నత్తీవనాన శ్రీవైష్ణవర్కళ్ తిఱత్తుప్పణ్ణుం అపచారం.
(మాణిక్యమాలై.)

అజహత్ స్వభావనాయ్ - నిత్యం విచాదస్వభావత్తైయుడైయ
నాయ్. సంసానత్తై - తిరుమేనియై, మెయ్పాడు - కుటిప్ప, వెళిప్ప
డుత్తుం - తోట్టుం. తు నురిల్ - ముఖిలిల్. . వెదికమంతం - పురుష
సూక్తం విష్ణుగాయత్రి ముదలియవై.

304-వసు సూత్రం.

(అ-మ) నేరే - సాక్షాత్.

305-పదు సూత్రం.

(అ-మ) అసహ్యపచార త్తిఱు ఈశ్వరవిషయ త్తిలుం, ఓర్
నిదర్శనం : కాశిక్కరసనాన పొండ్రకన్ ఎన్నవన్ కణ్ణునుడైయ తిరుమేని
యిన్ సోందర్యత్తైయుం, చతుర్భుజత్తైయుం, పచ్చాయుధంగళైయుం,
పీతాంబరముదలియ దివ్యాభరణంగళైయుం కండు అసూయైయి
నాల్ అవనై కొచ్చువిట్టు, తాన్ సంతోషమడైయవేండుమెన్టెణ్ణి,
తాన్ వాసుధేవన్ ఎన్నినామత్తై పుండు పన్నిరండు వరుషంఘోర

మాన తపస్సు శైవదా. అప్పోసు రుద్రా వాసుదేవనన్తపేరుం,
చతుర్భుజంగళుం, గరుడకముదలియవై గళుం కొడుత్తు, కణ్ణన్ తిరుమేని
చ్చాయైయుం అళిత్తా. ఇత్తైక్కొండు తా పొండ్రక వాసుదేవనన్త
విరుదుకూఱిక్కొండు ఉలగెంగుం సంచరిత్తు యుద్ధం శైయ్దు వందా.
కడైసియిల్ ద్వారకైక్కువందు కణ్ణనోడెదిర్ త్తా. కణ్ణపిరా తా
చక్రరత్తాల్ అవన్ తలైయైయుం పడైకళైయుం అఱుత్తు, కాశినకర్
కావలరైయుం లొలైత్తు విట్టా. ఈశ్వరవిషయత్తిల్ ఇవ్వపచారం
కాణుంబోదు భాగవతవిషయత్తిల్ కాణ్ కైక్కుచొల్లవేండాం.

306-వదు సూత్రం.

భగవదసహసీయాగసి 121-వదు లెక్కం పార్క. || ౪౧౧ ||

(అ-మ్) నిబంధం - కారణం. అవశ్లే - అవమతి.

307-వదు సూత్రం.

ఉదారా: సర్వ ఏతైతే జ్ఞానీ త్వత్త్వేవ మే మతం ।

ఆస్థితస్సహి యక్తత్త్వా మామేవానుత్తమాం గతిం ॥ (శ్రీ. గీతె. 7-18)

సర్వే ఏతే - సమస్తర్కళాన ఇంద నాల్వరుం, ఉదారా:
ఏవ - ఉదారర్కళే, జ్ఞానీ తు - జ్ఞానముడైయవనో ఎత్తాల్, మే
ఆత్మా ఏవ - ఎనకు ఆత్మావెట్టే, మత్తం - ఎన్ ఎల్లం, హి - ఏ
నన్తాల్, సః - అంద జ్ఞానీ, యక్తత్త్వా - ఎన్నైయే భ్యానంశైయ్
షష్క, మామేవ. - ఎన్నైయే, అనుత్తమాం - శ్రేష్ఠమాన, గతిం -
గతియాక, ఆస్థితః - నిన్నైతిరుక్కిన్తా.

308-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) పరిమాట్టం - నడతై. ఉజ్జీవిషుక్కుల్ - ఉజ్జీవన
త్తిల్ ఇచ్చైయుడైయవర్కళ, ఉపసత్తి - అనువర్తనం, సేవై.

309-వచన సూత్రం.

(అ-మ) ఉత్తీర్ణరాయ్ - కడందవరాయ్.

311-వచన సూత్రం.

(అ-మ). విప్రతిపత్తి - విపరీతప్రతిపత్తి, నివైషిట్టు - సంకల్పిత్తు.

312-వచన సూత్రం.

(అ-మ) ఉపదేశశుద్ధియావచన - నిర్దోష ఉపదేశం.

315-వచన సూత్రం.

విహతాకికమైశ్వర్యం స్వగౌరవ్యం పారతాకికం ।

కైవల్యం భగవంతం చ మంత్రోపాయం సాధయిష్యతి ॥ (శ్రీ. పాంచరా.)

విహతాకికం విశ్వర్యం - పశుపుత్రధనాదిరూపమాన ఇహ లోకవిశ్వర్యత్యైయుం, స్వగౌరవ్యం పారతాకికం - స్వగౌరవభవం ముదలాన పరలోకైశ్వరత్యైయుం, కైవల్యం - కైవల్యత్యైయుం, భగవంతం చ - భగవదనుభవత్యైయుం, అయం మంత్రః - ఇంద మంత్రమానదు, సాధయిష్యతి - సాధిత్తుకొడుకుం.

సర్వవేదాంతసారాంశ సుసంసారాణావతారకః ।

గతిరష్టాక్షరో వ్యాణామపునర్భవకాంక్షిణామ్ ॥

॥ ౪౦౨ ॥

సర్వవేదాంతసారాంశః - సమస్తవేదాంతంగళికా సారాంశమా యుం, సంసారార్ణావతారకః - సంసారమాకికడలైక్కడక్కవైపుదు మాన, అష్టాక్షరః - తిరువష్టాక్షరమంత్రమానదు, అపునర్భవకాంక్షిణాం - మీండుం పిఱక్క విరుప్పమిల్లద, వ్యాణాం - మనితర్క భుక్కు, గతిః - పుకలిడం.

మహావిజ్ఞానం పరమేశ్వర్యం గుహ్యమాం గుహ్యముత్తమం ।

పవిత్రశ్చ పవిత్రాణాం మూలమంత్రస్సనాతనః ॥

॥ ౪౦౩ ॥

సనాతనః మూలమంత్రః - అనాదియాన మూలమంత్రమా
నదు, మంత్రాణాం పరమః మంత్రః - మంత్రంగభుక్కుల్ మిక
ఉయర్న్ద మంత్రం, గుహ్యానాం ఉత్తమం గుహ్యం - రహస్యంగ
భుక్కుల్ ఉయర్న్ద రహస్యం, పవిత్రాణాం పవిత్రం చ - పరిశుద్ధ
మానవైకభుక్కుల్ మహాపరిశుద్ధమానదు.

316-వచన సూత్రం.

(ఆ-మ) ఆచార్యత్వపూర్తియిల్లాద ఆచారియర్కళావన.

ఆచార్యభేదముం ఆత్మభేదత్తోపాది పితావై, మాతులనై,
సావిత్ర్యుపదేశం పణ్ణినవనై, అధ్యయనం పణ్ణివై తవనై, ఒరు మంత్రం
ఉపదేశిత్తవనై, భగవన్మంత్రం ఉపదేశిత్తవనై, ఇప్పడి ఆరాయన్దు
పార్తాల్ అనేకరాయరుప్పార్కళ్. ఇవర్కళడైయ ముముక్షువుక్కు
త్యాజ్యర్కళ్. సంసారత్తిల్ స్త్రి పుమాకళ్ సంక్షేపరూపమాన
శ్రీగోపాలమంత్రత్తై ఉపదేశిప్పారుం, పుత్రప్రదమాన మంత్రత్తై
యుపదేశిప్పారుం, ఐశ్వర్యమెన్న ఆరోగ్యమెన్న, విజయమెన్న, శత్రు
నిరసనమెన్న ఇవట్టుక్కు త్తక్కమన్తంగళైయుం, ఉపదేశిప్పా
రెల్లోరుం, సంసారత్తై వృద్ధిప్పిప్పార్కళ్. ఆకైయాలే ఆచార్యర్కళ్
ఆకమాట్టార్కళ్. ఇవ్వర్థం తిరుమన్త్రైక్కుటిత్తదన్దు. వినియోగం
కొళ్ళుకిట నిన్దైవై పుట్టి. (మాణిక్యమాలై.)

320-వచన సూత్రం.

అరుళ్ (తిరు. వా. 10-6-1.)

(అ-మ) గోపాల, రామ, హయగ్రీవ, నారసింహ మంత్రంగ
భిల్ ఆదిశబ్దత్తిఱు వరాహ, సంతాన, మత్స్య, కల్కి మన్తంగళై
నిరై నిరైయాక కొళ్ళువేణుం.

321-వదు సూత్రం.

గురుశుశ్రూషయా విద్యా పుష్కలేన ధనేన వా ।

అథవా విద్యయా విద్యా చతుర్థం నోపలభ్యతే ॥ (కశ్యపసంహితై.) ॥ ౪౧౪ ॥

విద్యా - విద్యేయానదు, గురుశుశ్రూషయా - ఆచార్యకైం
కర్యతినాలావదు, పుష్క-లేన ధనేన వా - అధికధనతినాలావదు,
అథవా - ఇల్లావిట్టాల్, విద్యయా విద్యా-ఒరువిద్యేయైచ్చిల్లి వేటు
విద్యేయైప్పెటలాం, చతుర్థం న ఉపలభ్యతే - ఇవైకలై త్తవిర నాన్
గావదు వట్టి ఇట్టై,

ఇదస్తు తే గుహ్యతమం ప్రవక్ష్యామ్యననూవే ।

జ్ఞానం విజ్ఞానసహితం యద్విజ్ఞాత్వా మోక్ష్యసేకభాత్ ॥ (గీతై. ౧. 1.)

యద్విజ్ఞాత్వా - ఎత్తెయటించు, అశుభాత్ - సంసారతి
లిరుందు, మోక్ష్యసే - విడప్పుడువాయో, గుహ్యతమం - అతిరహ
స్యమాన, విజ్ఞానసహితం - ఉపాసనై యుడకూడియ, ఇదంజ్ఞానం -
ఇంద బ్రహ్మజ్ఞానత్తై, అనసూయవే తే - అసూయైయిల్లాదపునక్కు,
ప్రవక్ష్యామి - శొల్లకిత్తే

అసూయాప్రసవభూః-119-వదు లెక్కం పార్కు. ॥ ౪౧౬ ॥

(అ-మ్) ఉపజీవనం - ఉపదేశం. పరిచర్యై - కైంకర్యం,
అనుబుధూషై - అనుభవిక-వేణుమెన్గిట. ఇచ్చై. పూర్వకత్
నంబిల్చైముదలానవర్కత్.

322-వదు సూత్రం.

గురురేవ పరం బ్రహ్మ గురురేవ పరా గతిః ॥

గురురేవ పరా విద్యా గురురేవ పరాయణం ।

గురురేవ పరః కామో గురురేవ పరం ధనం ।

యస్మాత్తద్దుపదేశ్ఠాసా తస్మాత్ గురుతరో గురుః ॥ (కశ్యప సంహితై.)

గురురేవ - ఆచార్యనే, పరంబ్రహ్మ - పరమాత్మా, (అవ్వ
ణ్ణంభక్తియుడ౯ పూజై శైయ్యత్తక్కవ౯,) గురురేవ - ఆచార్యనే,
పరా గతిః - సల్లతి, (అవ్వణ్ణం శైష్ట్యదైయత్తక్కవ౯,) గురురేవ -
ఆచార్యనే, పరా విద్యా - బ్రహ్మవిద్యై, (అవ్వణ్ణం ఉపాసనై శైయ్య
త్తక్కవ౯,) గురురేవ పరాయణం - ఆచార్యనే పుకలిడం, గురు
రేవ - ఆచార్యనే, పరఃకామః - శిషందకామం, (అవ్వణ్ణం విరుం
బత్తక్కవ౯,) గురురేవ - ఆచార్యనే, పరంధనం - శిషందపౌరుఖ్,
(అవ్వణ్ణం సాదుకాక్కత్తక్కవ౯,) అసా - ఇంద ఆచార్య౯,
యస్మాత్ - యాదొరుకారణత్తాలే, తదుపదేష్టా - అంద త్తిరుమం
త్రత్తై ఉపదేశితానో, తస్మాత్ - అంద కార్కణత్తాలే, గురుః-అంద
ఆచార్యనే, గురుతరః - ఆచార్యరెల్లోర్ కళిలుం శిషందవ౯

ఐహికాముష్మికం సర్వం స చాష్టాక్షరదో గురుః ।

ఇత్యేవం గౌన మన్యజే త్యక్తవ్యాస్తే మనీషిభిః ॥

॥ ౪౧౮ ॥

ఐహికాముష్మికం సర్వం - ఇహలోక పరలోక ఐశ్వర్యగ
ళెల్లాం, అష్టాక్షరదః-అష్టాక్షరమంత్రత్తై ఉపదేశిత, స చ గురుః -
అంద ఆచార్యనే, ఇతివచం - ఇందప్రకారమాక, యే - ఎవర్ కళ్,
స మన్యంతే - నినైక్కవితైయో, తే - అవర్ కళ్ మనీషిభిః -
పెరియోర్ కళాలే, త్యక్తవ్యాః - విడ త్తకుందవర్ కళ్.

(అ-మీ) ప్రతిపత్తి - అనుసంధానం. అనుబద్ధి - తొడర్ న్దు
వరుమతు. అవిద్యా - అజ్ఞానం. ఆదిశబ్దత్తాల్ అన్యభాజ్ఞానవిపరీతజ్ఞా
నంగళ్, సాలోక్యం - సమానలోకత్వం. ఆదిశబ్దత్తాల్, సామీప్యం,
సాయుజ్యం, సాయుప్యం.

323-వదు సూత్రం.

మోక్షో పితా యువతయస్తనయా విభూతి

స్వర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానాం ।

ఆద్యస్య సః కులపతేర్వకుళాభిరామం

శ్రీమత్తదంఘ్రియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా ॥ (స్తో. ర. 5.) ॥ ౪౩ ॥

మదన్వయానాం - విద్యేయాలుం జన్మత్తాలుం ఎన్వంశ సంబంధికభుక్కు, యదేవ - ఎంద శ్రీపాదయుగళమే, నియమేన - ఎక్కాల త్తిలుం, మాతా - ప్రియత్తైయేవేండియిరుక్కుం మాతాపుం, పితా - పితత్తైయేవేండియిరుక్కుం తందైయుం, యువతయః - మనత్తిలుక్కు ఇనిమైయాన శ్రీకళం, తనయాః - పక్వదశైయిల్ పాదుకాక్కుం పుత్రకళం, విభూతిః - ఇవెల్లావత్తైయుం నన్తాక్కుం శైల్యముం, సర్వం - మత్తెల్లానలముం ఆక ఆకిన్తనవో, ఆద్యస్య - ప్రథమాచార్యరుం, సః కులపతేః - శ్రీకళంకు భత్తుకులమే కులమాకితాప్పల శ్రీమన్నాథమునిసంప్రదాయస్థకళాన నమ్ము డైయకుల త్తిలుక్కు గోత్రమునివరుమాన నమ్మాళవారుడైయ నవాయుం, వకుళాభిరామం - తిరుమక్కిమాతైయాలే అమకుళన వాయుం, శ్రీమత్ - శ్రీవైష్ణవతేజస్సిడు నిత్యముంకూడినవైయాయుం, తత్ - పేచిముడిక్కవొణ్ణాద మహిమైయుళనవాయుం విశం గుకిన్తనవో అప్పడిప్పట్ట, అంఘ్రియుగళం - తిరువడియిణ్ణైయై, మూర్ధ్నా - శిరస్సినాలే, ప్రణమామి - దండం సమర్పిక్కితే.

325-వదు సూత్రం.

(అ-మ) ఇదుపుం - కృతజ్ఞతైయుం.

327-వదు సూత్రం.

(అ-మ) హేయోపాదేయంగళినుడైయ, హానోపాదానంగళావదుః - హేయత్తుక్కుహానముం, ఉపేయత్తుక్కు ఉపాదానముం ఎన్తపడి. విడుంవిషయం - పట్టుంవిషయం, స్థాలిత్యమావదు హేయత్తుక్కు ఉపాదానముం, ఉపాదేయత్తుక్కు హానముం ఎన్తపడి.

దృష్టాంతి సంగోచమావహుః - దేహధారణవిషయమాక ఆత్మ
ఉణవుమాత్తిరత్తిల్ కుత్తెందిరుప్పదు.

331-వదు సూత్రం.

(అ-మ) నెళ్ళుళైదల్ - దుఃఖిప్పడుదల్.

332-వదు సూత్రం.

(అ-మ) ప్రాప్తి యిల్లై - యోగ్యతైయిల్లై.

333-వదు సూత్రం.

(అ-మ) ఉపసత్తి - సేవై, వేషత్తై - విశేషాకారత్తై, ఇవ్వి
డత్తిల్ పిన్ పుక్కియ పెరుమాళ్ జీయర్ వైభవం అనుసంధేయం :-
ఆచార్యనుడైయ జ్ఞానంవేండా - శిష్యునుక్కు, విగ్రహమే అమైయుం.
గరుడధ్యాసత్తుక్కు విషం తీరుమాప్పోలే ఆచార్యనై ధ్యానిత్తిరుక్కువే
సంసారమాకియ విషం తీర్తుక్కుళ్ళలామెన్ఱు ఆచ్చాన్ పిళ్ళైయరుళి
చ్చెయ్ వర్.

‘ఆచార్య శిష్యునారుయిరై పేణుమవళ్ - దేశారుళ్ళివ్విళ్
అవన్ శీర్వడివై.’

కడికొళ్ (పెరియ తిరు. వా. 6-8-3), శెయ్. (తిరు.
వా. 2-9-3.)

334-వదు సూత్రం.

అహమన్నమహమన్నమహమన్నం ।

అహమన్నాదోహమన్నాదోహమన్నాదః ॥ (తై. ఉప. 10-6) ॥౪౨౦॥

అహం - నాన్, అన్నం - శాప్పిడత్తక్కవస్తు, అహం
నాన్, అన్నాదః - అంద అన్నత్తై శాప్పిడుకిటవళ్, (అదావను)నాన్

పరమాత్మాపుక్కు- భోగ్యభూతః, నాన్ పరమాత్మావాకిః భోగ్య
తై యనుభవికి-ఐవః.

(అ-మ్) స్వరూపమాయ్ - స్వరూపనిరూపకమాయ్.

ఎన్ కొ. (తిరు. వా. 10-7-4.)

337-వదు సూత్రం.

శరీరపర్థం ప్రాణాంశ్చ సద్గుభ్యో నివేదయేత్ ||

|| ౪౨ ||

సద్గుభ్యః - సదాచార్యౌ పౌరుట్టు, శరీరం - ఉడలై
యుం, అర్థం - ద్రవ్యతైయుం, ప్రాణాచ - ఆవియైయుం, నివేద
యేత్ - సమర్పిక్క-క్కడవదు.

(అ-మ్) తవస్తువై 'వాంగి' ఎన్నదే, 'కొండు' ఎన్టైతై
తా పూర్వంకొడుత్తువై తిరుంసు పిఱకు కాలోచితమాక శిష్య
నిడ తిల్ పెఱ్ఱుక్కొళ్ళువదైప్పిల్ నూచిప్పిక్కి-ఐదు.

(అ-మ్) ఆచార్యస్వాపహరియాయ్ - ఆచార్యరుడైయ
సాతైయపహరిక్కైయాయ్. ముత్తైకేడాన - సంబన్ధ విరుద్ధమాన.

344-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) అనువదిక్కై - ఒరువఁ శొన్నదై అనుసరిత్తు
చొల్లుకై.

345-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ప్రణవత్తైల్ జ్ఞానముం, నమస్సైల్ వ్యవసాయముం,
నారాయణాయ పదత్తైల్ ప్రేమసమాచారంగళైక్కొండు కండు
కొళ్ళు. తదనురూపానుషానంగళావదు:-ద్యయం చరమ శ్లోకంగ
ళిల్ శొన్న వనుష్టానం.

346-వదు సూత్రం.

(అ-మ) ఉద్దేశిక్కితార్ - ఎడుత్తుచ్చొల్లుకితార్.

347-వదు సూత్రం.

కింతేన 1-410-వదు లెక్కం పార్క్. || ౪౨౨ ||

(అ-మ) ఇదుతాన్ ఎన్నదు భగవదన్యశేషత్వం. చతుర్థియాలుం ఎన్నదు-లు ప్తచతుర్థియాలుమెన్నపడి. పిటరావార్ - దేవతాంతర పరర్కళ.

348-వదు సూత్రం.

విచిత్రా దేహ 234-వదు లెక్కం పార్క్. || ౪౨౩ ||

సంబినే. (కణ్ణి. 5.) తిణ్ణ. (తిరు. వా. 2-2-1.) పెట్టార్. (పెరియ తిరు. 8-9-7.) శరణ. (తిరు వా. 8-9-7.) ఇన్న. (తిరు వా. 7-1-8.) తోయ్. (పెరియ. తిరు. 2-4.)

మంత్రే తద్దేవతాయాఞ్చ తథా మంత్రప్రదే గురౌ ।

త్రిషు భక్తిస్సదా కార్యా సా హి ప్రథమసాధనమ్ ॥ (విష్ణు తత్వం.) ॥ ౪౨౪ ॥

మంత్రే - మంత్రత్తినడత్తిలుం, తద్దేవతాయాఞ్చ - అది నుడైయ దైవత్తినడత్తిలుం, తథా - అప్పడియే, మంత్రప్రదే - మంత్రత్తై ఉపదేశిత్త, గురౌ - ఆచార్య నిడత్తిలుం, త్రిషు - ఇమ్మాన్న్దిత్తిలుం భక్తిః-భక్తియానదు, సదా-ఎప్పోదుం, కార్యా-(వొవ్వాన్న్దైక్కాట్టిలుం, మేల్మేల్ అతిశయిత్తు) శైయ్యతక్క-గు, సా హి-అండ భక్తియల్లవా, ప్రథమసాధనం - ముదల్ సాధనం (ముఖ్య ఉపాయం).

మంత్రనాథం గురుం మంత్రం సమత్వేనానుభావయేత్ ॥

॥ ౪౨౫ ॥

మంత్రనాథం - మంత్రదేవతైయుం, గురుం - ఆచార్యునై
యుం, మంత్రం - మంత్రతైయుం, సమత్వేన అనుభావయేత్
సమమాక అతియవేణం.

నిష్ఠ. (తిరువా. 3. 9. 10).

యది మే బ్రహ్మచర్యం స్యాత్ ||

|| ౪౨ ||

బ్రహ్మచర్యం - బ్రహ్మచర్యవ్రతం, యది మే స్యాత్ - ఎనకు-
ఇరుకుం పక్ష త్రిల్.

కామాత్ గోప్యో భయాత్ కంసః ద్వేషాచైచ్చద్యాదయో నృపాః ।

సంబద్ధాత్ వృష్ణయః స్నేహాత్ యూయం భక్త్యా వయం నృప || ౪౩ ||

(భాగవతం.)

హే నృప - ఓ వేందనే, గోప్యః - గోపస్త్రీకళ, కామాత్ -
కామత్రినాలుం, కంసః - కంజక, భయాత్ - అచ్చత్రి
నాలుం, చైచ్చద్యాదయః నృపాః - శిశుపాలక ముదలానవేందర్ కళ,
ద్వేషాత్ - పగైయినాలుం, వృష్ణయః - యాదవర్ కళ, సంబద్ధాత్ -
ఉఱవినాలుం, యూయం - నీంగళ, స్నేహాత్ - నట్పినాలుం,
వయం - నాంగళ, భక్త్యా - భక్తియినాలుం (పునితర్ కళాయినోం.)

350-వదు సూత్రం.

(అ-మ) పోరప్పొలియ - మిగవుం పూర్ణమాక.

351-వదు సూత్రం.

(అ-మ) కుటియిట్టంజప్పణ్ణుకై యావదు - సూడుపోట్టు భయ
ముఱుత్తల్. పుడైకళ - ప్రకారంగళ.

354-వదు సూత్రం.

(అ-మ) కాచాదిదుష్టదృష్టియావదు - కామాలై ముదలియ
కణ్ణోగం. ద్విత్వాదికళ ఎన్దదనాల్ ఇరండుం ఇరండుకుమేల్
పల్లిదుం ఎన్ద కణ్ణుకొళ్ళదు. బద్ధమావదు నారసంబద్ధత్తల్ వరుమవై.

356-వదు సూత్రం.

(అ-మ) ఇదు - దోషజ్ఞానం.

358-వదు సూత్రం.

అమర్యాదః 119-వదు లెక్కం పార్క. || ౪౩౦ ||

కుట్ట (పెరియా. తిరు. 4. 4. 2).

విద్యేషమాన మదరాగవిలోభమోహం

ద్యాజానభూమిరహమత్ర భవే నిమజ్జన్ ।

నిర్దవ్విద్వనిత్యనిరవద్యమహాగుణ త్వాం

హస్తీశ కశ్యపియతుమిషీతుమిషితుం వా || పం. స్తవ. 76. || ౪౩౧ ||

విద్యేష - వ్యాజమిల్లాదవైరమెన్న, మాన - కులాదికళా
లుండాన గర్వమెన్న, మద - మదమెన్న, రాగ - విషయంగళిల్
ఆత్రైయెన్న, విలోభ - అధికలోభమెన్న, మోహం - విషయాది
మోహమెన్న, ఆది - ఇవైముదలానవైకభుక్కు, ఆజానభూమిః -
జన్మభూమియాయం, అత్ర భవే - ఇంద సంసార త్రిల్, నిమజ్జన్ -
ముక్తాకికొండిరుక్కి-అవనుమాన, అహం - నాన్, నిర్దవ్విద్వ -
సదృశమిల్లాతతాయం, నిత్య - నిత్యమాయం, నిరవద్య - దోషమిల్లా
తతాయం మిరుక్కిఱ, మహాగుణ - అపచిన్నమాన గుణంగల్గై
యుడైయ, హే హస్తీశ - ఏ వరదనే, త్వాం - దేవరీరై, శ్రయితుం-
సేవిప్పదఱ్ఱుం, ఈషీతుం - పార్వదఱ్ఱుం, ఈషితుంవా - ఇచ్చై
ప్పదుదఱ్ఱుం, కః - ఎవన్ ? (బిన్దుక్కుం అధికారియల్లన్).

అతిక్రామన్ 121-వదు లెక్కం పార్క. || ౪౩౨ ||

శ్రీ రంగేశ త్వద్గుణానామివాస్మద్దోషాణాం కః పారదృశ్వా యతోహం ।

ఓఘే మోఘాదన్యత్ త్వద్గుణానాం తృప్తాపూరం వర్షతాం నాస్మి పాత్రం॥

(శ్రీరంగ స్తవం ఉత్. 94.)

హే రంగేశ - ఏ నంబెరుమాళే, త్వద్గుణానాం ఇవ - దేవ
రీరుడైయగుణంగళుక్కుప్పోల, అస్మద్దోషాణాం - ఎంగళుడైయ
దోషంగళుక్కుం, పారదృశ్యా - కరైయటిందవణ్, కః - ఎవణ్ ?
యతః - యాదొన్త్రాలే, అహం-నాన్, ఓఘే - ప్రవాహత్తిల్, మో
ఘాదన్యవత్ - వ్యర్థమానదాహంపోల, తృష్టాపూరం - మనోరథి
త్రార్ మనోరథత్తళవుం, వర్షతాం - వర్షిక్కిఱ, త్వద్గుణానాం -
దేవరీర్ గుణంగళుక్కు, పాత్రం - పాత్రమాక, నాస్మి - ఆకితేనల్లే.

వేదం (తిరువా. 4. 6. 8).

మచ్చిత్తా మద్గతప్రాణా బోధయంతః పరస్పరం ।

కథయంతశ్చ మాం నిత్యం తుష్యంతి చ రమన్తి చ ॥ శ్రీ గీతై. ॥ ౪౩౪ ॥

మచ్చిత్తాః - ఎన్మేలే మనముడైయవర్కళాకియుం, మద్గత
ప్రాణాః - ఎన్నై విట్టకలా ఉయిరుడైయవర్కళాయుం, పరస్పరం -
ఒరువర్కారువర్, బోధయంతః - ఎన్నుడైయగుణంగళై యే పుకళు
స్తరైప్పవర్కళాయుం, మాం నిత్యం కథయంతః చ - ఎన్నైయే
ఎప్పొత్తుం కీర్తనంపణ్ణుపవర్కళాయుం, తుష్యంతి చ - ఉరైప్పవర్
కళుడనుం మక్కిక్కిన్ద నర్కళో, రమన్తి చ - కేట్టవర్గళుడన్ మగిళు
కిన్దనర్.

పశీ వచాన్యో గుణవాన్ ఋజు శ్చుచిః మృదుర్దయాశుర్మధురఃస్థిర స్సపః ।

కృతీ కృతజ్ఞస్తప్రససి స్వభావతఃసమస్తకల్యాణగుణామృతోదధిః ॥ (స్తో.)

పశీ - ఆశ్రితళ్కళోవిషయత్తిల్ తామ్రనిక్కిఱవనాయ్, వదా
న్యః-పరమోదారనాయ్, గుణవాన్-సౌశీల్యముశ్శవనాయ్, ఋజుః-
ఏకరూపనాయ్, శుచిః - భావశుద్ధియుశ్శవనాయ్, మృదుః - మార్దవ
ముశ్శవనాయ్, దయాళుః - దయైయుశ్శవనాయ్, మధురః - ఇనియవ
నాయ్, స్థిరః - అప్రకమ్ప్వనాయ్, సమః - సర్వసమనాన్ తీ -
ఆశ్రితకార్యమెల్లాం శైయుమవనాయ్, కృతజ్ఞః - కృతజ్ఞనాయ్,

త్వం - దేవరీర్, అసి - ఇరుక్కిటీర్, స్వభావతః - ఒరువిధకారణము
మిట్టి ఇయజ్జాయాయ్, సమస్తకల్యాణగుణామృతోదధిః - సమస్త
కల్యాణగుణంగళుక్కు క్కడల్ పోలే ఇరుక్కిటీర్.

అసంఖ్యేయకల్యాణగుణగణౌఘమహర్ణవ ||

|| ౪౩౬ ||

అసంఖ్యేయ - కణక్కుట్టి, కల్యాణగుణగణౌఘ మహర్ణవ -
తిరుక్కల్యాణగుణసమూహంగళాకిఱ ప్రవాహ త్రిఱ్కు పెరియకడల్
పోన్దవరే.

యథారత్నాని జలధరసంఖ్యేయాని పుత్రక ।

తథా గుణా హ్యసంతస్య అసంఖ్యేయా మహత్మనః

|| ౪౩౭ ||

పుత్రక - హే పిళ్ళాయ్, జలధేః - సముద్ర త్రినుడైయ, ర
త్నాని - రత్నంగళ్, యథా అసంఖ్యేయాని - ఎప్పడిక్కణక్కిడముడి
యాదో, తథా - అప్పడియే, మహత్మనః అసంతస్య - అనాదియాన
పెరుమాళుడైయ, గుణాః - గుణంగళ్, అసంఖ్యేయాః హి - కణక్కిడ
ముడియాదు అల్లవా ?

నాహం సమర్థోభగవత్ప్రియాణాం

వక్త్రం గుణాన్ పద్మభువోఽప్యగమ్యాన్ ,

|| ౪౩౮ ||

పద్మభువః అపి - బ్రహ్మవిఱ్కుం, అగమ్యాన్ - గోచర
మల్లాద, భగవత్ప్రియాణాం - భాగవతర్కళుడైయ, గుణాన్ -
గుణంగళై, వక్త్రం - శొల్లువదఱ్కు, అహం - నానుం, న సమర్థః -
సమర్థనల్లన్.

359-వసు సూత్రం.

(అ-మ్) నైర్దోష్యం - నిర్దోషం. వైముఖ్యం - ముఖమాటు
దల్. అనాత్మనాత్మ బుద్ధి - దేహాత్మ బుద్ధి. అస్వే స్వ బుద్ధి -
తన్నతల్లాదవై తన్న తేన్దుబుద్ధి యెట్టె. శ్రీభరతాశ్రవా సంసారికళ్

దోషతై, తక్ దోషమాగ “ మల్పాపమేవాత్ర నిమిత్తమాసీత్ ”
ఎవైనాతే.

360-వదు సూత్రం.

(అ-మ) సంబంధజ్ఞానమావదు - నారాయణాత్వప్రయుక్త సంబంధం. అయోధ్యైయిల్ పెరుమా శవతరిప్పతఱుము ఒరువర్ తలై యెరువర్ వాంగ వేండు మెన్దిట ఉట్టుకై యావరుక్కు మిరున్దపోదిలం పెరుమా శవతరి త్తపిటకు అవర్ కళి ఒరువర్ క్కొరువర్ స్నేహభావతై క్కాట్టినదు ఎల్లొరుక్కుముళ్ళ పెరుమాళ్ సమ్మన్దమే కారణమాం.

361-వదు సూత్రం.

(అ-మ) ఇడైయాట్టం - ప్రస్తావం.

363-వదు సూత్రం.

(అ-మ) తర్జనం - సప్తకాలే అదట్టల్. భర్తనం - వాయాలే అదట్టల్.

364-వదు సూత్రం.

(అ-మ) సర్వజ్ఞ విషయంగళుక్కుం ఎన్దదు - నిత్యసూరి కళుక్కుం ఎన్దపడి.

365-వదు సూత్రం.

(అ-మ) ప్రతిక్రియై - శిక్షై. పారువ్యం - పరుషవచనం. శెఱుప్పకలై - కుఱైవుకలై.

సేమదర్శనత్తుక్కు మహావిరోధియానవనుం, తనక్కునేరే లింగు శెయ్దవనుమాన నాలూరానై క్షిపామి, ‘న క్షమామి’ ఎన్దు శొల్లవేండియిరుక్కు, ‘నాన్ పెఱ్ఱి లోకం నాలూరానుం పెఱవేణమ్’

ఎన్టు ప్రార్థిత అమ్మహా దయాగుణముడైయ ఆట్రవాన్ , పాపి కఘక్-న్టో ఇరంగవేండువదు, మీనుకు- త్తణ్ణీర్ నార్తు ప్పయన్ , ఎన్టు రుళిచ్చెయదారామ్. ఇవర్ తిరుకు-మారర్ శ్రీభట్టర్ ఓల క్కత్తిలే తమ్మైప్పరిభవిత ఒరువనుకు- , నామతియాద నమ్మడైయ కుట్టంగళై ఎడుత్తుక్కాట్టిన ఇమ్మసోపకారకు- ఎన్ టెయ్ వోమ్' ఎన్టు తామ్ అణిందిరుంద ముత్తుత్తాళినడత్తై ప్పరిశి లాకక్కొడుత్రారెన్నదు ప్రసిద్ధమితే. ఇత్తాల్ కుట్టం శెయ్ దవర్ - కళవక్కం క్కపై, శిరిప్ప, ఉకప్ప, ఉపకారస్మృతి వరవేండు మానాల్ పొటుమై వేణుం. అదు కోపముళ్ళ ఇడత్తిల్ నిత్కా- తానపడియాల్ కోపత్తి తన్నైకళై యటియవేణుం. ఇత్తై యటి యామల్ మత్తెల్లామటించాలుం అటియామైయైక్కాట్టుం. పిఱ రాల్ తనక్కు త్తీంగువిళైందపోదు మనజ్గలంగి వరువదోర్ దుర్గణమ్ కోపమెన్టు శొల్లప్పడుం. ఇదుతాన్ ఉద్దేశిత కార్యం నిత్తవేతాద కాలత్తిలుం వరువదుండు. ఇక్కో-పం వరువదఱు- క్కారణంగళే అటియామై, పేరాళై, దురాళై, అహంకారం, వఱుమై, పిణి, మూప్ప, పళి, సహవాసం, స్వయనయంపారాట్టుదల్ ముదలియ మత్తుమనేక ముళ. కోపత్తిఱు- సద్భవమాన తీమై విళైక్కుం పదార్థంగళై చ్చొల్లుంపోదు నళ్ళు, అగ్ని, సురా, చండాల్ కళై చ్చొన్న పొడిలుం అవైకళే ఓరొరువకైకళిల్ ఒప్పాకుమల్లదు, ముట్టిలుం ఒవ్వాదు. నళ్ళు యావ నొరువశరీర త్తిల్ సంబంధప్పట్టణో అవశరీర జ్జైయే కెడుక్కుమతోళియ, పిఱరై కె-డుక్కాదు ఇత్తాల్ వరుం దోషంగళై మణిసుంత్ర శక్తికళాల్ పరిహరిక్కిలాం. ఇత్తైయేల్, మరణముండానాలుం జన్మాంతరంగళే ఉండాన్. అప్పోదు ఉజ్జీవిక్క- యోగ్యతై ఉండు. కోపమో, ఎదిరికళేమత్తై పుణోపడుత్తి అవర్ కళైయుం కోపత్తిఱు- ఆళాకు-కిటమ. ఇత్తాల్ భాగవతాప

చారంగభండాయ్ మీఖా నరకమే ఎన్దు మిరుప్పిడ మాకుం. నజ్జు శరీర తై క్కెడుక్కుం; కోపమ్ ఆత్మవై క్కెడుక్కుం. నజ్జు శరీర తై క్కొల్లుం ఎన్నిట నిన్నెవాల్ అత్తై యారుం శేరవాట్టార్; కోపం క్కొల్లాదెన్నిట భిమత్తైయుండుపణ్ణి ముడివిల్ క్కొల్లుం, ఆత్తై యాల్ నజ్జైక్కాట్టిలుం కోపం కొడియదే.

నెరుప్పుక్కుం కోప త్రిఱ్కుం ఒఱ్ఱు మైయధికం. అగ్ని శిఱుపాటి యానాలుం ఊరెల్లాంపొగుక్కి త్తానుం ఉరుమాయ్న్దు శాంబలాకి విడుం. ఆత్తై యాల్ తాళ, ఇతుక్కు ‘ఆశ్రయాశః’ ఎన్దు పెయరుండా యిఱ్ఱు. అప్పడియే కోపమానదు ఒరుపెరియ సమూహ త్తై క్కులైత్తు తన్నైయుం నిలైకులైయచ్చెయ్యుం. వీట్టిఱ్కుల్ పుకుంద సర్పం ఇన్నారై క్కడిప్పతెన్నిట వ్యత్యాస ముండో? అనుపోల్ కోప ముడైయవనైక్కండు ఎల్లోరుం నడుంగినాల్ అవనుక్కు సుఖ ముండో? ముడివిల్, సమయంపార్తు అవనై క్కెడుక్కు ప్పార్పార్ కళ్. ఆత్తై యాల్ కోపం కూడాదు. కోపం తన్నైయుడైయవనై క్కుల ముదలట అఱ్ఱిక్కుం ఎన్నతై, కంబర్ రామాయణ త్రిల్ కాట్టియదు కాణ త్తకుందదు.

మాంగిలిత్పిఱుండు ముత్తుంగుతీ మాంగిల్ ముతలఱ ముఱుక్కుమాపోలక్
తాంగరుం శివ త్తీ తన్ను శే పిఱుండు తన్నుఱుకితైయెలొంశయిక్కుం ।
అంగతక్ పెమ్మై యుఱిందవర్ కమ్మైయాఅవనైయుళ్ళడక్కవు మడంగా
ఓంగియకోప త్తియినైయొక్కుమట్ పత్తైయలకిన్ వే ఱుండో ॥

[ముఱుక్కు-తల్ - అఱ్ఱి త్తల్, కొల్లల్. కమ్మై-త్తుమ్మై, పొఱుమ్మై.]

కోపం మధుపానత్తైక్కాట్టిలుం తొట్టెదల్ల:-

మధుపానం మత్తియై క్కెడుత్తు మానత్తైప్పొక్కువనుపోల
ఇదువుం అఱ్ఱివై క్కెడుత్తు అవమానత్తై యడైయచ్చెయ్కిటదు. ఉండ

మాత్రిరత్తిల్ ఉల్లైదల్ శెయ్య మమక్కళు కుండు. ఇతు నినై త్త మాత్రిరత్తిల్ పొంగియెత్తొందు పులకకల్లై యభియచ్చెయ్యుం. ఆకై యాల్ కోపం పంచమాపాతకత్తైక్కాట్టిలుం అధికపాతకమే. కోప త్తిఱుచ్చుండాళనై ఒప్పిడువదు ఉలకవత్రికం. ఇవై ఒత్తుక్కొన్ఱు దోవత్తిల్ కుత్తైపుట్టదల్ల. కేవలచండాళన్ యాగాదికళిలుం, పెరి యోర్ కుట్టాంగళిలుం పుకుదల్ కూడాదదుపోలవే మూర్ఘనాన ఇవనుంసాఱుగోష్ఠికుం అనర్వన్. చండాళనైక్కండాల్ విలకువదు పోల, కోప్పిన్ఱనైక్కండాల్ ఉళ్ళే పనుంగువర్. ఆకైయాల్చండాళన్ కోపత్తై క్కాట్టిలుం ఘోరనల్లన్.

ఇన్నుంకోపమానదు శరీరతత్త్వం, మనస్తత్త్వం, సదాచారం, పారమాధికం, బాంధవ్యం, సల్లాపం, ముదలియవైకళుకుం శత్రు ; కోపం నమనుకుం సమానమే. ఎంగనేయెన్నిల్ వైద్యశాస్త్రత్తై ఆరాయ్దాల్ కోపత్తాల్ ఉష్ణముం, ఉష్ణత్తాల్ అధికరక్కోట్టముం, అధిక రక్కోట్టత్తాల్ హృదయంకెట్టు అత్తాల్ మరణము ముండాకిఱదు. అందో! ఇవ్కళ కోపత్తాల్ నమనుక్కిరైయావదే! ఎత్తు తిరువళ్ళు వర్ ఎడుతుక్కాట్టియదు వివేకికత్తకుందదే.

తన్నైత్తై కాక్కిల్ శినక్కొక్క కావాక్కాల్ ।

తన్నైయే కొల్లుం శినం ॥

(కుఱళ్.)

అధికకోపముడైయవన్ మరణముడైయామల్ ఉయిరుడ నిరుందాలుం శెత్తవనుకుం సమానమెత్తు అవరే యరుళిచ్చెయ్ కితార్.

ఇఱందార్ ఇఱందార్ అన్నయర్ శినత్తై

తుఱందార్ తుఱందార్ తుఱై ॥

(కుఱళ్.)

ఇదన్ పొరుళ్:-కోపత్తాలే మికుందవర్ ఉయిరుడైయవరా యరుళిచ్చెయ్ శెత్తారోడొప్పావార్. అదావదు, అధిక కోపముడై

యనరుక్మ- జ్ఞానం పెఱుతఱు- ఊరియ ఊయిర్ ఇరుక్కిను, కలక-
త్తినాలే అదనైయత్తెయూమై నిశ్చయమాతలాల్ ఇఱుందాసు-
సమాసమాకితార్. కోపత్తై నీకి-సవర్ ముక్తరోడొప్పావాక్. అదా
వను, కోపత్తై విట్టవరుక్మ- నిలైయిల్లాద పుడంబు ఇరుందాలుం
ఞానత్తినాల్ ముక్తియై యడైవను నిశ్చయమాతలాల్ ముక్తరో
డొప్పార్. ఆకైయాల్ ఒరువక్ తీయైత్తతున్న శెయ్యిరు
అసక్ మేల్ కోపియామై ననైయిలుం ననై.

(ఇఱుందార్ - కోపత్తితే మికుందవర్.)

కోపముళ్ళవరిడత్తిల్ మన సత్త్వం సరియాయ్ వేలై
శెయ్యదు. మనసుకెడామలిరుందాల్ బుద్ధితెలివాయరుక్మం; విష
యంగళైనన్టాయ్ గ్రహిక్కుం. ఞాపకశక్తికుత్తెయూదు. యోచనైక్కు
ఇడముండాకుం. అప్పదు న్యాయం విళంగుం. శీఘ్రముండాన
వనుక్కు ఇవైకళ్ ఒన్టుం ఊత్తాదు. ఆకైయాల్ కోపత్తై విడవేఱుం.

సదాచారం ఉండాకుంబోదు కోపం కూడాదు. సదాచారత్తి
ఱు- కార్-రణం అన్ను. అన్ను, కోపముళ్ళవడిఱిలుం నిత్కా-దు.
పెరియోర్కళ్ ప్రీతియిల్లాదారిడత్తిల్ ఇణంగార్. అవర్కళ్ సన్ని
ధియన్తి అడక్కుం వాయ్మై ముదలియ నల్ల గుణం కూడాదు. ఆకై
యాల్ నల్లొక్కం వేండుమానాల్ కోపత్తై తురత్తవేఱుం.

ఇరుట్టుక్కు శత్రు, వెళిచ్చంపోల్ పొఱుమైక్కు శత్రు కోపమే.
పోఱుమైయిల్లాదవనిడత్తిల్ మత్తెల్లాక్కు-లాంగళుం నిత్తెండిరుందాలుం
పయన్ పడాదు. పొఱుమైయిక్ పెరుమైయై పురపుదల్ భారతమాం.

ఒఱుత్తొక్కరునాల్ ఇన్నం ।

పొఱుత్తొక్క పొక్కొక్క తుళైయంపుకట్ట ॥

(కుఱ్.)

ఇత్తాల్, పిఱిర్ కుఱ్ఱుజ్జండు దండి త్రవరుక్మ ఒరునాళే ఇన్నం.
పొఱు త్రవరుక్మ- ఉలకమట్టియుమళవుం ఇన్నముం పుకఱ్ఱిముండాకుం

పోదు, ఇతైప్పుటక్కణిత్తు ఎల్లా తీమైకళుక్కుంకొళ్ళ కలమానకోపవై
 కోడల్ కోళే. అచేతనమాన వృక్షముం తన్నెచ్చేదిక్కిటవనుక్కు-
 నిమ్రై తరువదుపోల్ తన్నిడత్తిల్ తీంగుశెయ్దవనుక్కుం నన్నె
 శెయ్దవనే మనితనావా. కోపం కొండవర్కలై కోపత్తల్
 జయిక్కముడియాదు. శాంతత్తాలుం, ఇనియవార్తైయాలుం అవర్
 కలై వెన్టువిడలాం. నెరువై జలత్తాలన్తి అగ్నియాల్ అణైత్తల్
 అవమే.

మిగుడియాల్ మిక్కవైశెయ్దార్తై తక్

తగుతియాల్ వెన్టు విడల్ ||

(కుఱ్ఱో.)

ఎన్నరు శాస్త్రసిద్ధం. ఆకైయాల్ పొటుమై ఉడైయవనుక్కు-
 సాధిక్కూడాదలొన్టుమిత్తై ; కోపిక్క- కూడుంకార్యముం
 కూడాదు.

పొటుమైయెక్కాట్టిలుం శిఱంద గుణం విడాముయట్టి. ఇను
 పొటుమైయుళ్ళవిడత్తిలేయే నిఱంపెఱుం. పొటుమైయాలుం విడా
 ముయట్టియాలుమన్తో నమ్మాచార్యర్ కళ్ అరియపెరియకార్యంగళ్
 అనుష్ఠితార్ కళ్. స్వామి ఎంబెరుమానార్ తిరుక్కోట్టిపుర త్రిఱు-
 ప్పడినెట్టావర్తి ఎళుందరుళి ఎడుత్త అమ్మహనిధిక్కు కాఱణం విడా
 ముయట్టియన్తో! ఒన్టియొన్టి యులకంపడైత్తానుం' విడాముయట్టియై
 కైకొండా. ఆకైయాల్ సత్కార్యంగలై సాధిక్కుం సాధుక్కళ్
 చండాళమాన శినత్తైచ్చేదిక్కవేణుం. కోపత్తిఱు ఇడంకొడుత్తన
 మేలానవర్కలై క్కడుమైయాన వార్తైకళాల్ అవమానంశెయ్వా.
 ఎత్తైయుం శెయ్వా. ఎత్తైయుం శొల్లువా. దూషిక్కవేండి
 యవనై భూషిప్పా. కోపత్తై జయిత్తవర్కలై సాధుక్కళ్ కొండా
 దుకితార్ కళ్. పొటుమైయుళ్ళ సాధుక్కుళుక్కు జయం ఎప్పొత్తుతుం
 విశ్చయం. కోపిష్ట తకుందసమయత్తిల్ తక్షక్తియై ఉపయోకిక్కు
 ముడియాదు.

ఆనాల్ కోపత్తాల్ నన్నెయిత్తెయోవెన్నిల్, శిల వుళ. పెట్టోర్కళ్ పిల్లైకళిడత్తిలుం పెరియోర్కళ్ శిఱువర్కళిడత్తిలుం ఆచార్య శిష్యర్కళిడత్తిలుం, ఎజమానన్ వేలైక్కారర్కళిడత్తిలుం, భర్తా భార్యైయిడత్తిలుం, తంగళ్లాభత్తై ఉద్దేశిక్కామల్ అవర్కళ్ నన్నెయ్ కరుతి కోపిక్కుం కోపం, 'కొండ శీఱ్ఱమొస్తుండు' ఎన్టాప్పొల హితయాపమాన భగవన్నిగ్రహంపోలే పురుషార్థకోటియిల్ అంతర్భూతం. అదు మఱ్ఱవర్కళుక్కు వరువనుపోల్ రాజస తామసంగళాల్ కలంగి వరువతోష్టల్లామైయాల్ అవర్కళ్ న్నాదయత్తిల్ శీఱ్ఱమే యిరాదు.

విరోధివాయ్ మూడవొట్టాదానపడియాల్ ఇత్తైయ్ వ్యాజ మాయ్కొండు కాలత్తైప్పొక్కుంపోదు ముడివిల్ భాగవతాపచారత్తిల్ మూట్టివిడుం. ఆకైయాల్ కుఱ్ఱత్తైప్పొలుప్పదే పొలుమై. ఇందక్కోపమాణిఱ పిశాచత్తిఱ్ఱు ఇంకొడుత్తాల్ తలైవిఱత్తాసుం. ఇత్తై, తలైయెడుక్కామల్ శెయ్యదే వివేకబలం. బుద్ధిమాన్కళ్ పళుక్కాత్తాల్ సులభమాయ్ ఇత్తై వశప్పడుత్తలాం. మతాంతరస్థర్కళాన క్రిస్తువపాదిరిమార్కళుం శీఱ్ఱత్తై వెళిక్కాట్టామలిరున్నై ఇత్తైక్కుంకాణలాం. అందో! నల్లడిక్కాలత్తిలుం శిలనిహీనజంతు క్కళ్ మడత్తిన్ వాశలిల్ పోర్ పురివత్తైక్కుండు స్వామి శ్రీ వరవర మునికళ్ 'ఇవైకళ్ యారిడత్తిల్ శ్రీ వచనభూషణంకేట్టదు' ఎన్ఱు, శిల శ్రీవైష్ణవస్వామికళైక్కుఱ్ఱిత్తు వెఱుత్తతుండు. ఆదికాలత్తిల్ ఋషికళుం ఇందక్కోపత్తాల్ ఒరుక్షణకాలత్తిల్ యుగంగళాక చెయ్దువంద ఘోరమాన తపఃఫలన్గళై యిఱుందార్కళ్. ఇదఱుక్కాలనియతి అధికారినియతి కిడైయాదు. ఆకైయాల్ ఆహారనియతి పెఱ్ఱు, ఉయర్ద జన్మత్తై యడైదు, అధ్యాత్మ శాస్త్రత్తై యుణర్ద, ఆచార్యసంబంధముం పెఱ్ఱ శ్రీవైష్ణవర్కళ్

ఒరువరుక్కొరువర్ శీఘపారుమాయ్నిస్తు అత్తాల్ అనర్థతై యావ
దాత్తభావియా యనుభవిప్పదైక్కాట్టిలుం, శీరియతాయ్ లోక
నిందైయట్టతాయ్ ఉజ్జీవన హేతువాన శమదమాదిక తైక్కాలమెల్లాం
కైక్కొళ్ళువర్ కళాక.

కడల్ (పెరియతిరు. 2. 6. 1.) శొన్నాల్ (తిరువా. 3-9-4.)
ఒరునాయ. (తిరువా. 4-1-1,) కొండ (తిరువా. 9-1-1.) ఆమ్మ
పెరియతిరు 17.)

366-వదు సూత్రం.

దురస్తస్య నాదేరపరిహరణీయస్య మహతో ।

నిహీనాచారోఽహం నృపశురశుభస్యాస్పదమపి ॥

దయాసింధో బన్ధో నిరవధికవాత్సల్యజలధే ।

తవ స్మారంస్మారం గుణగణమితీచ్ఛామి గతభీః ॥ (స్తోత్ర ర. 53) ॥ ౪౩౬ ॥

దురస్తస్య - ముషివన్త్రికే- యిరుప్పదాయ్, అనాదేః - ఆది
యట్టతాయ్, అపరిహరణీయస్య - సర్వశక్తనాన ఉనక్కుం పిత్తా-
లిక్కుంపడియిరుప్పదాయ్, మహతః - ముడిపుకాణవొణ్ణాదదా
యుళ్ళ, అశుభస్య - పాపత్రిఱ్కు, ఆస్పదం - ఇరుప్పిడమాయ్, ని
హీనాచారః - ఆచార తినాలే కుత్తెందవనాయ్, నృపశుః - మనుష్య
పశు ఎన్నుంబడియాన, అహం - అడియేన్, దయాసింధో - దయా
నిధియే, బన్ధో - ఏ నిరుపాధికబంధువే, నిరవధిక వాత్సల్య జలధే -
కరైయిల్లానవాత్సల్య సాగరమే, తవ-నిన్నుడైయ, గుణగణం - కల్యా
ణగుణసమూహతై, స్మారంస్మారం - నిన్నెత్తు నిన్నెత్తు, గతభీః -
ఎన్నెత్తెయ పాపత్రిఱ్కు భయపుడాదవనాగి, ఇతి-కీడ్రిచ్చొన్న పడి,
వాచ్ఛామి - పరమపురుషార్థతై ఇచ్చిక్కిఱ్ఱేన్.

సతం - 76-వదు లెక్కం పార్కు.

॥ ౪౪౦ ॥

(అ-మ్) ఇవ్వధికారి - ద్వయాధికారి. నడువుశృవేటుకల్ - ఆభిముఖ్యాదికల్. ప్రతిపాద్యాంశత్తుక్కు - ద్వయాధికార త్రిక్కు. అనాత్మగుణం - అవిద్యాదికల్. ఇదువిదువాక - ఇంద్రిందోషమపియాక.

తిరువేంగడముడైయా త్ స్వరూపత్తై మఱుదు ఎన్ స్వరూపత్తై నిన్దైత్తానాకిల్ పఱుయనరకంగళొళియ వేతేయెన్దొరు నరకం సృష్టిక్కవేణుం. అన్దిక్కే ఎన్ స్వరూపత్తై మఱుదు త్ స్వరూపత్తై యుణార్దనానాకిల్ పఱుయతిరునాడు పోదాడు. ఎన క్కెన్దు ఒరుతిరునాడు సృష్టిక్కవేణుం ఎన్దు శిఠియాండాఁ పఱిత్తార్.

368-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) కుమై - బాదైయై. శీఠి - భుజిప్పిత్తు. తోఱ్ఱుక్కుళి - గర్భస్థానం.

372-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) అప్రతిషిద్ధం - వేండామెన్దు తమక్కామలిరుక్కై.

374-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) విదివాయ్కీన్దు—కృపైకరైపురండిరుక్కుంపోదు. కాప్పార్ - తదుప్పార్.

376-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఉవజీవిత్తుక్కొండు - అనుసంధిత్తుక్కొండు. అనవధానం - అజాగ్రత్తై.

(అ-మ్) ఒరుబ్రాహ్మణ్ వీట్టుఇఱప్పిల్ నిన్దు విళి, అవ్వళ విలే శిఠియాచ్చా అంగేఱవెళొందరుళ, బ్రాహ్మణ్ ఆచ్చా, పెరుమాళ్ ఎన్దైత్తల్లినవడి కండీరే' ఎన్న, 'అజ్గనన్దుకాణ్ ; కర్మత్తాలే నాం విళొందోం; పెరుమా శెదుత్తారెన్దు నిన్దైత్తిరాయ్' ఎన్దురుళినార్.

378-వను సూత్రం.

(అ-మ్) శీఘ్రముళ - శేఘ్రంబడియాక నాన్ శేయ్యన పలవుండు.
కలవర్ - కప్పల్ కారర్.

ఉణ్ణిలా. (తిరు. వా. 7-1-1). కాట్టి. (తిరు. వా. 6-9-9).
మాట్టి. (పెరియ తిరు. వా. 11-8-1). ఎన్ శెయ్. (తిరు. వా.
1-4-2). కైయార్. (తిరు. వా. 5-1-1). చీట్టి. (పెరియ తిరు.
11-8-2). పడై. (ఘో 11-8-6). అణియార్. (ఘో 11-8-8).
నందా. (ఘో 11-8-9). తుంగార్. (ఘో 11-8-3). ఉరువా.
(ఘో 11-8-4). కొళ్ళ. (ఘో 11-8-5). 'తరుతుయ' (పెరుమా.
తిరు. 5. 1).

380-వను సూత్రం.

నిరాసకస్యాపి న తావదుత్సహే మహేశ హతుం తవ పాదపద్మజం ।

రుషా నిరస్తాపి శిశుః స్తనంధయో న జాతు మాతుశ్చరణౌ జహాసతి ॥

(స్తో. ర. 26).

నిరాసకస్యాపి - రక్షకరానదేవరీర్ అడియేనై విడప్పార్తాలుం,
తవ - దేవరీరుడైయ, పాదపద్మజం - తిరువడికళై, హతుం - విట్టు
జీవిక్క, నోత్సహే - సమర్థనల్లై, తావత్ - అదు ఎన్ పోలవెనిల్,
మహేశ - ఓ నిరుపాధిక నిర్వాహకనే, స్తనంధయః - స్తన్యత్తైయే
ధారకమాకవుడైయ, శిశుః - శిశువానదు, రుషా - కోపత్తినాల్,
నిరస్తాపి - తళ్ళప్పట్టాలుం, జాతు - కోపిత్తపోదోడు ఆదరిత్తపో
దోడు వాళియట, మాతుః - తాయారుడైయ, చరణౌ - కాలకళై,
న జహాసతి - కట్టికొళ్ళును! త్తనైముళియ విక సమ్మతిప్పదిట్టై.

(అ-మ్) అరి శినం - అరిందుపొకవేండుం కోపం.

మూన్టాం ప్రకరణం ముట్టిట్టు.

నానాం ప్రకరణం

381-వసు సూత్రం.

పాదోఽన్య విశ్వా భూతాని త్రిపాదస్యామృతం దివి || ౪౪౦ (పురుషసూ.)

అన్య - ఇంద్రభగవానుక్కు, విశ్వాభూతాని - జగత్తిలిరుక్కు-
ప్పట్ట చేతనాచేతనంగళ్, పాదః - ఒరు భాగం, అమృతం దివి - పర
మపదతిల్, త్రిపాత్ - మూన్లుభాగం: (ఇందలీలావిభూతి ఒరు
భాగం నిత్యవిభూతి మూన్లుభాగం ఎన్నపడి).

స ఏకాకీ స రమేత ||

|| ౪౪౧ ||

సః - అవక్, ఏకాకీ - ఒరువనాయురుదుకొండు, స రమేత-
ఆనందమడైకిఱతిల్లె.

త్వం మేఽహం మే కుత స్తత్తదపి కుత ఇదం వేదమూలప్రమాణాః ।

దేవచ్ఛానాదిసిద్ధాదనుభవవిభవాత్ సోఽపి సాక్రొశ యేవ ॥

క్వాక్రొశః కస్య గీతాదిషు మమ విదితః క్షోత్ర సాక్షి సుధీపాస్యిత్ ।

చాస్తత్త్వం తుపాతి స ఇతి నృకలహే మృగ్యమద్యథవత్త్వం ॥ || ౪౪౩ ||

(శ్రీభట్టర్. ముక్తకం).

త్వం మే - నీ యెనక్కు శేషభూతనెన్లు జీవనైక్కుఱిత్తు
ఈశ్వరక్ అరుళిచ్చెయ్య, అహం మే-నాక్ ఎనక్కు శేషభూతక్ ఎన్లు
జీవక్ శొల్ల, తత్ కుతః - అదెప్పడి రుజువాకిఱరు ఎన్న, తదపి కుతః -
దేవగీక్ అరుళిచ్చెయ్దదుతాక్ ఎప్పడి రుజువాకిఱదెన్న, ఇదం - ఎన్న
ప్రేయ కక్షి యానదు, వేదమూలప్రమాణాత్ - అపారు పేయమాన
వేదరూపలింగముండాయిరుక్తైయాలే ఎన్న, ఏతత్ చ - ఎన్నుడై
యకక్షియుం, అనాది సిద్ధాత్ అనుభవవిభవాత్ - అనాద్యనుభవం
ఎన్నుయత్స్సోఎన్న, సోఽపి సాక్రొశః ఏవ-అనాల్ అదఱుక్ అడేప

ముండుకాణెస్టార్, క్వార్కోశఃకస్య - యార్ ఎంగే ఆక్షేపణై పణ్ణినా
రెన్న, గీతాదిషు మమ విదితః-గీతాదికళిల్ ఆక్షేపణై పణ్ణినోమెన్న,
ఈః అత్రసాక్షీ - అదఱు సాక్షీయారెన్న, సుధీః స్యాత్ - వ్యాసర్
ముదలానజ్ఞానికళే సాక్షీఎన్టా, హస్త త్వత్ పక్షపాతీ సః-ఆశ్చర్యం
దేవరీరుడైయ పక్షపాతికళే అవర్క శెన్న, ఇతి సృకలహే - ఇప్పడి
దేవరీరోడే చేతననానవన్ వివాదంపణ్ణుకీటవళవిల్, మృగ్యమధ్యస్థ
వత్ త్వం - మద్యస్థర్ ఇల్లామైయాల్ దేవరీర్కళపథం పణ్ణవిరుక్కితా
ప్పిలే యిరానివ్వుదు ఎన్ట, పెరుమాళ్ తిరుమంజునంకండురుళి ఈర
వాడైయుడుత్తు, తుళపమాలై యణిందుకొండిరుక్కిట సేవైయై కంండ
భట్టర్ ఉలకవళుక్కతై అనుసరిత్తు ఇవ్వణ్ణం కల్పనై శెయ్దరుళినార్.

న చక్షుషా పశ్యతి కశ్చ నైవం || తై. ఉప. 2 ప్ర. || ౪౪౪ ||

ఏనం - ఈశ్వరస్సై, చక్షుసా - కణ్కళినాల్, న పశ్యతి కశ్చ
న - ఒరువనుం పారికటతిల్లై.

య ఆత్మని తిష్ఠత్ || (బ్రహ్మదా. 5-3.) || ౪౪౫ ||

యః - ఎవ, ఆత్మని తిష్ఠత్ - ఆత్మాక-లిడత్తిలిరుంకు
కొందు.

అదావీశ్వరదత్తయైవ పురుషః స్వాతంత్ర్య శక్త్యా స్వయం ।

తత్తద్జ్ఞానచిక్రీణప్రయతనాన్యత్పాదయత్ వర్తతే ॥ (తత్వసారం.)

అదా - అదియిలే, పురుషః - చేతనన్, ఈశ్వరదత్తయైవ -
ఈశ్వరనాలే కొడుక్కప్పట్టదేయాన, స్వాతంత్ర్య శక్త్యా - స్వాతంత్ర్య
మాన శక్తియాలే, స్వయం - తానే, తత్తత్ - అద్దద్ద, జ్ఞాన -
జ్ఞానతైయుం, చిక్రీణ - శెయ్య ఇచ్చెయుం, ప్రయతనాని - ప్రయ
త్నంగళైయుం, ఉత్పాదయత్ - జనిప్పిత్తు, వర్తతే - ఇరుక్కితా.

(అ-మ) త్రిపాత్వం - మాన్యుఅంశతోడిరుత్తల్, పాదం -
నూలిత్ ఒన్ట, జీయర్ - వాదికేసరి అహియమణవాళ జీయర్.

ఉరుక్కాట్టాదే - శరీర త్రిల్ ప్రకాశియాదే. అభిమానికళాన - ని
 యామకర్కళాన. యుగపదేవ - ఏకకాల త్రిలేయే. ఇట్టుమాటినా
 పోల్ - అవస్థాస్తరత్తై అడైందాపోల్. సంహృతి సమయం -
 కరణక శేబరమజ్జనిలైమై. అచిద్విశేషితరాయ్ - అచిత్తైక్కాట్టిలుం
 వేటుపాడిల్లాదవరాయ్. చిచ్చుక్కి - జ్ఞానశక్తి. తానటింద సంబంధం -
 యాదృచ్ఛికాదికల్. ఆట్టి - పరిపాలనం. తుడర్పి - అనుభవం.
 ఉదాసీన - పిఱ త్రియా. ప్పలై - ఇర త్తప్పలై. ఇడం - అవకాశం.
 ఘర్మకాలం - వెయ్యిక్కాలం. తులై - ఏత్తం. మరుభూమి - పాలై
 నిలం. శూదు - ద్యూతం. చతురంగం - రథగజతురగపదాతి ప్ర
 తిమై. తావన్నాత్రం - అవ్యశపుమాత్రం. మడిమాంగాయిడుదల్ -
 పొయ్కుట్టుం శాట్టుదల్. యాదృచ్ఛికం - యదృచ్ఛయా భవం,
 యాదృచ్ఛికం. ఇన్దసంభవ త్తిఱ్కు ఇరువర్ అపేక్షితం. ప్రాసంగికం -
 ప్రసంగేభవం ప్రాసంగికం. ఇందసంభవ త్తిఱ్కు ఒరువర్ అపేక్షితం.
 ఆనుషంగికం - అకస్మాత్ సన్నిధానం (సంబంధం) ఆనుషంగికం
 ఇదఱ్కు మూవర్ అపేక్షితం. చేతనవిదితం - చేతననటిందదు.

382-వదు సూత్రం.

తజేష కథయామ్యేతద్యద్వత్తం మమ శోభనాః ॥౪౪౨॥ (విష్ణుధర్మం).

తత్ ఏషా - అన్దనాన్, మమ - ఎనక్కు, ఏతద్యద్వత్తం -
 నింగళ్ కేట్ట అంద వృత్తాన్తతై, కథయామి - శొల్లుకీణ్.

సావీరరాజస్య పురా మైత్రేయోఽభూత్పురోహితః ।

తేన చాయతనం విష్ణోః కారితం దేవికాతపే ॥

అహస్యహని శుశ్రూషాం పుష్పధూపామ్బులేపనైః ।

వీచాదానాదిభిశ్చైవ చక్రే తత్ర వసన్ ద్విజ ॥ (విష్ణుధ). ॥ ౪౪౩ ॥

పురా - పూర్వకాలత్రిలే, సావీరరాజస్య - సావీరరాజావి
 నుడైయ, పురోహితః - పురోహితనాన, మైత్రేయః - మైత్రేయన్

ఎన్నవర్ ఒరువర్, అభూత్ - ఇరుందార్, తేన - అవరాలే,
 దేవికాతటే - దేవియాట్టుం కరైయిలే, విష్ణుః ఆయతనం కారితం -
 విష్ణువాలయం కట్టివైక్కప్పట్టదు, తత్ర - అంగే, ద్విజః వసన్ -
 అందబ్రాహ్మణ్ వసిత్తుక్కొండు ఇరుప్పవన్, అహన్యహని - దినం
 దోఱుం, పుష్పధూపాంబులేపనైః - పుష్పం ధూపం తీర్థం శాత్తుప్పడి
 ఇవైకళాలేయుం, దీపాదానాదిభిః చైవ - దీపసమర్పణం ముదలియ
 వైకళాలుం, శుశ్రూషాం - కైంకర్యతై, చక్రే - పట్టిక్కొం
 డిరుందార్.

కార్తికే దీపితో దీప ఉపాత్తస్తేన చైకదా ।

అసీన్నివాణభూయిష్ఠః దేవస్య పురతో నిశి ।

తేవతాయతనే చాసం తత్రాహమపి మూషికా ।

ప్రదీపవర్తిగ్రహణే కృతబుద్ధిర్వరాననాః ॥

గృహీతా చ మయా వర్తిః పృషదంశో రరాచ చ ।

సప్తా చాహం తతస్తస్య మాణ్డాలస్య భయానుగా ।

వక్త్రప్రాప్తేన నశ్యంత్యా స దీపః ప్రేరితోమయా ।

జన్మాల పూర్వవదీప్త్యా తస్మిన్నాయతనే పునః ॥

॥ ౪౪ ॥

ఏకదా - ఒరు, కార్తికే - కార్తికైమాసత్తిత్, నిశి -
 ఇరాక్కాలత్తిల్, దేవస్య పురతః - ఎప్పెరుమామున్నే, తేన ఉపా
 త్తః - అవరాలే ఏట్టుట్టు, దీపితః దీపః - ప్రకాశితుక్కొణ్ణిరుక్కొణ్ణ
 విళక్కానతు, నిర్వాణభూయిష్ఠః అసీత్ - అవియుమ్మడియానతా
 యిరున్దదు, తత్ర దేవతాయతనే చ - అన్ద దేవాలయత్తిలే, అహమపి -
 నానుమ్, మూషికా - ఒరు పెణ్ ఎలియాయ్, ఆసం - ఇరున్దే,
 వరాననాః - హే నల్లముఖితై ఉడైయవర్కళే, ప్రదీపవర్తిగ్రహణే
 - ఎరిన్దుకొణ్ణిరుక్కొణ్ణ తిరియై అపహరిక్కవేణుమేన్దు, కృతబుద్ధిః -
 బుద్ధియుడైయనాక ఆన్, మయా - ఎన్నాలే, వర్తిః - తిరియా
 నదు, గృహీతాచ - వాయాలే కవ్విక్కొళ్ళప్పట్టదు. (అన్దసమయ

త్రిల్) పృథ్వీదంశః పృథ్వీ చ రరావచ - పూనై పిన్నుటత్రిల్
 కూవిట్టు, తస్యమాన్జాలస్య - అన్ద పూనైయినుడైయ, భయా
 నుగా - భయత్తాలే నడుక్కి, తతః - పిఱకు, అహమ్ - నాన్, నష్టాచ
 - మరణమడైన్దేన్, నశ్యన్త్యామయా - మరణమడైన్దొక్కొణ్ణిరుక్కిట
 ఎన్నాలే, వక్త్రప్రానేన - వాయ్ నునియినాలే, ప్రేరితః - తూణ్ణ
 ప్పట్ట, సః - అన్ద విళక్కానను, పునః - మఱుపడియుమ్, తస్మిన్
 ఆయతనే - అన్ద ఆలయత్రిలే, పూర్వవత్ - ముచ్చుపోలే - దీప్త్యా
 జజ్జ్వాల - ప్రకాశితొక్కొణ్ణిరున్దదు.

మృతా చాహం తతో జాతా వైదర్భరాజకన్యకా ।

జాతిస్మరా కాన్తిమతీ భవతీనాం పరా గుణైః

॥ ౪౫౦ ॥

మృతా చాహం - మరణమడైన్దనాన్, తతః - అనన్తరమ్;
 వైదర్భరాజ కన్యకా జాతా - విదర్భరాజ్ పుత్రియాయ్ ప్పిఱన్దేన్,
 జాతిస్మరా - పూర్వజన్మజ్ఞానత్తై యతిపవళాయుమ్, కాన్తిమతీ -
 సాన్దర్యముడైయవళాయుమ్, భవతీనాం-ఉజ్జళుడైయ, గుణైః - గుణ
 జ్జళాలే, పరా - శ్రేష్ఠమానవళాయుమ్, జాతా - పిఱన్దేన్.

ఏష ప్రభావోదీపస్య కార్తికే మాసి శోభనాః ।

దత్తస్య విష్ణ్వయతనే యస్యేయం వ్యష్టిరుత్తమా ।

అసంకల్పితపవ్యస్య ప్రేరణం యత్కృతం మయా ।

విష్ణ్వయతనదీపస్య తస్యైతద్భుజ్యతే ఫలమ్ ।

తతో జాతిస్మృతిర్ జన్మ మానుష్యం శోభనం వపుః ।

వశ్యః పతిర్మే సర్వాసాం కిం పునర్దీపదాయినామ్ ॥

॥ ౪౫౧ ॥

శోభనాః - హే భాగ్యవతికాల్, కార్తికే మాసి - కార్తి
 కైమాసత్రిల్, దీపస్య ఏషప్రభావః - దీపత్రిఱు- ఇప్పడిప్పట్ట
 ప్రభావముణ్ణు, ఇయం ఉత్తమావ్యష్టిః - ఇన్ద్రపైరియ వీట్టజ్జళెల్లాం,
 విష్ణ్వయతనే - భగవత్సన్నిధానత్రిలే, దత్తస్య - సమర్పిక్కొప్పట్ట.

యస్య - యాతొరు దీపత్తినుడైయదో, మయా - ఎన్నాలే, అస్య
విష్టాయతనదీపస్య - భగవత్సన్నిధానత్తిలే ఏల్పుట్ట ఇన్ద విళక్కి-
నుడైయ, అసజ్కుల్పితం అపి - ఒరు సజ్కుల్పం ఇల్లామలిరుక్కచ్చెద్దై,
ప్రేరణం - తూణ్డుదల్, కృతం ఇతియత్ - శెయ్యప్పట్టదు ఎన్నదు
ఒన్తుణ్డో, తస్య - అదనుడైయ, ఏతత్ఫలం - ఇన్ద ఫలమానదు,
భజ్యతే - భజక్కుప్పడుకిఱు, తతః - అదనాల్, జాతిస్కృతిః -
పూర్వజన్మజ్ఞానముం, మానుష్యం జన్మ - మనుష్యజన్మముం, శోభ
నం వపుః - అఱుకుళ్ళదేహముం, సర్వాసాం - ఎల్లారైప్పార్కిలుం,
మే - ఎనకు, వశ్యః పతిః - భర్తృవశ్యముణ్డానపిన్పు, దీపదా
యినాం - తిరువిళక్కిణ్టుకిఱువర్గభుడైయ, కిం పునః - (ఫలత్తై)
కేటకవేణ్డియతెన్న?

యేన సంవర్ధితా బాలా యేనాస్మి పరిరక్షితా ।

తేన పిత్రా వియక్తాహం న జీవేయం కథంచన ।

నద్యాం వా నిపతిష్యామి సమిధ్నే వా హుతాశనే ।

పర్వతాద్వా పతిష్యామి పితృహీనా నిరాశ్రయా (ఇతిహా. సు.) ॥౪౫౦॥

బాలా - బాలైయాన నాన్, యేన సంవర్ధితా - ఎవరాలే
వళర్కుప్పట్టేనో, యేన పరిరక్షితా అస్మి - ఎవరాలే రక్షిక్కుప్ప
ట్టేనో, తేన పిత్రా - అన్దప్పితావినాల్, వియక్తా - విడప్పట్ట,
అహమ్ - నా, కథంచన న జీవేయం - ఒరునిమిషముం జీవియే,
పితృహీనా - పితా ఇల్లాదవళాయుం, నిరాశ్రయా - వేటు గతి
యిల్లాదవళాయుం ఇరుక్కిఱు నా, నద్యాం చా-ఆట్టిలకిలుం, సమిధ్నే-
నన్దాయ్ జ్వలిక్కిఱు, హుతాశనే వా-అగ్నియిలకిలుం, నిపతిష్యామి-
విఱుప్పార్కిటా, పర్వతాద్వా - మలై మేలిఱున్దావదు, పతిష్యామి -
కీడ్డి విక్రీకటా.

ఆగత్య కరుణావిష్టో యమస్సర్వహితే రతః ।

స్థవిరోబ్రాహ్మణో భూత్యా ప్రోవాచేదం వచస్తదా

॥ ౪౫౩ ॥

సర్వ హితే రతః - ఎల్లారుక్కుం హితపరనాన, యమః - య
మన్, కరుణావిప్లవః - కృపైయోడు కూడిన, స్థవిరఃబ్రాహ్మణః -
వృద్ధనాన బ్రాహ్మణవేషతై పూజ్ఞు, ఆగత్య - వద్దు, తదా - అన్ద
సమయత్రితే, ఇదం వచః - ఇప్పుడిప్పుట్టవార్ తైయై, ప్రోవాచ -
శొన్నాన్.

అలం బాతే విశాలాక్షి రోదనేనాతివిహరే ।

న భూయః ప్రాప్యతే తా

విశాలాక్షి - విశాల

విహ్వలే - మిక్తపుం మనసు

ద్దాయ, రోదనేన - అశ్రుకై

ఉమ్ముడైయ పితావానవర్, భూయః న ప్రాప్య

లభిక్కప్పడమాట్టార్, తస్మాత్ - అదనాలే, ఏ

దట్కు, న అర్హతి - తకున్దదితై.

తస్మాత్త్వం దుఃఖమత్సృజ్య శ్రోతుం ర్హసి సువ్రతే ।

పితృభ్యాం విప్రయోగోఽయం యేనాభూత్కర్మణా త

సువ్రతే - ఏ నల్లవ్రతముశ్శవశే, తస్మాత్

త్వమ్ - నీ, దుఃఖమ్ ఉత్సృజ్య - దుఃఖతైః పిట్టు

మారాపితాక్కలోడు, అయం విప్రయోగః - ఇన్ద

తవ - ఉన్నుడైయ, యేన కర్మణా అభూత్ - స్పెన్దక

ఉడ్డాయిట్టో అతై, శ్రోతుం అర్హసి - కేటక్కడవాన్

పురా త్వం సున్దరీ నామ వేశ్యా పరమసున్దరీ ।

నృత్తగీతాదినిపుణా వీణావేణు విచక్షణా ॥ (ఇతిహా. స.) ॥ ౪౫౬ ॥

పురా - మున్ జన్మత్రిల్, త్వమ్ - నీ, నృత్తగీతాదినిపుణా-
నాట్యం పాట్టు ముతలానవైకళిల్ సముఢైకాయాయం, వీణావేణు

విచక్షణా - వీణై వేణు ఇవైకళై వాళిప్పతిల్ సమర్థాయాయుం,
 పరమ సుందరీ - అధిక అమృతశృంగాయముశృ, సుందరీ నామవేశ్యా-
 సుందరీ ఎన్నుం పెయరుడైయ దాసియాయురుదాయ్.

శృణు తస్య మహాప్రాణ్ణే నిమిత్తం గదతోమమ ।

యేన త్వం బ్రాహ్మణస్యాస్య కులే జాతా మహాత్మనః ॥ (ఇతిహాసం)

మహాప్రాణ్ణే - హే మహాజ్ఞానాధికైయే, యేన త్వం - ఎడ
 నాలే నీ, మహాత్మనః - మహాప్రభావతైయుడైయ, అస్యబ్రాహ్మణ
 స్య కులే - ఇంద్రబ్రాహ్మణకులత్తిల్, జాతా - పిటద్దాయో, గదతః
 మమ - శొల్లకిట ఎన్నిడత్తిలిరున్దు, తత్ నిమిత్తం - అదనుడైయ
 కారణతై, శృణు - కేళ్.

పితేవ ధర్మరాజోఽఘాతస్యాం తత్ప్రియదర్శనః ।

సాన్త్యయన్ స మహాతేజా వ్యాజహర చ తాం ప్రతి ॥ (గారుడపు)

ధర్మరాజః - ధర్మరాజన్, తస్యాం - అవళుక్కు, పితేవ -
 పితావైప్రివే, తత్ప్రియదర్శనః - అవళుక్కు ప్రియమాన పారై
 యైయుడైయవరాక, అభూత్ - ఆనాన్, స మహాతేజః - అస్త
 మహాతేజస్సైన్యుడైయ యమన్, సాన్త్యయన్ - సమాధాన
 వార్తైకళైచ్చిల్లి, తాం ప్రతి - అవలైక్కుటిత్తు, వ్యాజహర -
 శొన్నాన్.

భక్తే త్వయా సుప్త కృతం న కిచ్ఛేదిహ విద్యతే

ఇతో ద్వాదశజన్మావై త్వాం కశ్చిత్సిద్ధ ఆవిశత్ ॥

విష్ణుభక్తోనివాసార్థం రాత్ర్యాం తు తవ వేశ్మిని

తత్సన్నిధానప్రభవః తవ సాధుసమాగమః ॥

సాహ బైబ్రహ్మవిదుషీ శ్రీమద్రజ్జమపాశ్రితా ।

తత్ర తీర్థోక్తమం శ్రీమధశ్శత్రం నామ సంశ్రితా ॥

ధర్మజ్ఞా ధర్మపరమా యస్యాస్తే సజ్జమోఽభవత్ ॥ (గారుడపు) ॥ ౪౫౫ ॥

భద్రే - డేమజ్గుడైయవళే, త్వయా - ఉన్నాలే, ఇహ
 కిచ్చిత్ సుష్టు కృతమ్ - ఇందజన్మత్తిల్ కొచ్చుమాకిలుం సుకృతం,
 నవిద్యతే - పణ్ణప్పడవిత్తై, ఇతోద్వాదశ జన్మాన్తే - ఇరఱ్ఱు
 పన్నిరణ్ణావదు జన్మత్తినుడైయ ముడివిల్, త్వామ్ - ఉన్నై, కచ్చిత్
 విష్టుభక్తః - ఒరు విష్టుభక్తనాన, సిద్ధః - సిద్ధన్, రాత్తాయ -
 ఒరు రాత్రియిలే, తవ వేశ్మని నివాసార్థం ఆవిశత్ - ఉన్నుడైయ
 గృహత్తిల్ తణ్ణిప్పొక్కైక్కాక ఉట్కార్దార్, తవ - ఉనక్కు,
 సాధుసమాగమః - సాధుసజ్జమానదు, తత్సన్నిధానప్రభవః - అవ
 నుడైయ సన్నిధానత్తినాల్ ఉణ్ణాయిత్తు. యస్యాఃతే - ఎన్ద ఉనక్కు,
 సజ్గమః అభవత్ - సాధుసమాగమమానదు ఉణ్ణాయిత్తో (అతనాల్),
 సా హి వై బ్రహ్మవిమషీ - అప్పడిప్పట్ట బ్రహ్మజ్ఞానముడైయవళాయ్,
 శ్రీమత్ రజం ఉపాశ్రితా - శ్రీరజత్తై ఆశ్రయిత్తాయ్, తత్ర -
 అన్దవిడత్తిల్, శ్రీమత్ అశ్వత్థం నామ - ఒరు అశ్వత్థం ఎన్దు పెరు
 రుడైయ, తీర్థోత్తమమ్ - ఉత్తమతీర్థత్తై, సమాశ్రితా - అడైన్దాయ్;
 ధర్మజ్ఞా ధర్మపరమా - నల్లజ్ఞానానుష్ఠానజ్గళై ఉడైయవళా
 యిరుక్కితాయ్.

(అ-మ్) ఆభిరూప్యమ్ - సౌందర్యం. జాతిస్మృతి - పూర్వ
 జన్మజ్ఞానం. తలైశీయత్తు - ఉన్మమనక చెప్పురుక్కు. వాళా -
 వెలుమునే.

ఇట్టై. (తి. వాయ్ 10-8-9) మెయ్నిన్ (తి. వాయ్ 10-6-8)
 విడు (తి. వాయ్ 1-7-5) కరుళ (తి. వాయ్. 5-7-3).

384-వడు సూత్రం.

సాఃభిగమ్య మహాత్మనం రామం కృత్వా ప్రదక్షిణమ్ ।

స్యవేదయదమేయాత్మా దృష్టా సీతేతి తత్వతః ॥ (రా. బా. 1-78) ॥౪౬౦॥

సః అమేయాత్మా - అళవిడముడియాద ధైర్యముడైయ
 అన్దత్తిరువడి, మహాత్మానం రామం - మహాత్మావాన రామరై,

అభిగమ్య - అడైదు, ప్రదక్షిణం కృత్వా - ప్రదక్షిణంశ్చేద్యుః,
దృష్టా సీతాభి - కర్ణేః పిరాట్టియై స్త్రు, తత్త్వతః - ఉన్మైయై,
స్వవేదయత్ - అటివిత్తాః.

386-వచన సూత్రం.

(అ-మ) పూర్వార్కళ - పెరియవాచ్చాన్ పీల్చై ముతలాన
వర్కళ.

387-వచన సూత్రం.

(బ-మ) వక్ష్యమాణ - శొల్ల పొప్పికిఱ, సముచ్చయిక్కిఱదు-
శేర్ న్దుశొల్లుకిఱదు. యాగపద్యమ్ - ఏక కాల స్మృప్తి.

388-వచన సూత్రం.

(అ-మ) తన్నిరూపణమావదు - ఏక కాలస్మృప్తి నిరూపణమ్.

391-వచన సూత్రం.

(అ-మ) అచ్చకర్మావాయ్ - సూక్ష్మకర్మావాయ్. నిరూపణ
విశేషజ్ఞళ - విచారవిశేషజ్ఞళ.

నోలా. (తి. వాయ్. 6-10-8)

392-వచన సూత్రం.

పఞ్చరాత్రస్య కృతస్య వక్తా నారాయణః స్వయమ్ || (శ్రీపఞ్చ)

కృతస్య పఞ్చరాత్రస్య - సమస్త పఞ్చరాత్ర మెన్నిఱ
శాస్త్రజ్ఞభక్కుమ్, స్వయమ్ నారాయణః వక్తా - నారాయణన్
తా అరుళిచ్చెయవ్.

తిరోధానకరీ శక్తిః సా నిగ్రహసమాహ్వయా ।

పుమాంసం జీవసంజ్ఞం సా తిరోభావయతి స్వయమ్ || (అహిర్బు) || ౪౬౦ ||

నిగ్రహసమాహ్వయా - నిగ్రహమెన్నిఱ పెయరుడైయ;
తిరోధానకరీ - జ్ఞానత్తై మత్తైక్కుమ్బడియాన, సా శక్తిః - అన్ద శక్తి,

స్వయమ్ - తానాకవే, జీవసంజ్ఞం - జీవనైస్తు వెయసుడైయ, పుమాంసం - చేతననై, తిరోభావయతి - స్వస్వరూపజ్ఞులై ముక్తి క్రి-అదు.

ఏవం సంస్మృతిచక్రస్థే భ్రామ్యమాణే స్వకర్మభిః ।
జీవే దుఃఖాకులే విష్ణోః కృపా కాపుష్పజాయతే ॥
సమీక్షితస్తు దాసోఽయం కరుణావర్ష రూపయా ।
కర్మసామ్యం భజత్యేవ జీవో విష్ణుసమీక్షయా ॥
శక్తిభావస్స వై జీవముత్తారతి సంస్మృతేః ।
కర్మణి చ సమే తత్ర తూష్ణింభావముపాగతే ॥

॥ ౪౬౩ ॥

ఏవం - ఇవిదమాన, సంస్మృతిచక్రస్థే - సంసారమాకిల చక్ర త్తిరుద్దుకొణ్ణుమ్, స్వకర్మభిః - తన్నుడైయ కర్మజ్ఞులై, భ్రామ్యమాణే - చుట్టుకొణ్ణుమ్, దుఃఖాకులే - దుఃఖత్తినాల్ కల్గిస వన్ ఆన, జీవే - జీవనైక్కుటిత్తు, విష్ణోః - విష్ణువెనుడైయ, కాపి- అనిర్వచనీయమాన, కృపా - నిర్దేతుక కృపైయానదు, ఉప జాయతే - ఉణ్ణాకిలదు, అయం దాసః జీవః - దాసనాన ఇన్ద జీవన్, విష్ణుసమీక్షయా - విష్ణుకటాక్ష త్తినాలే, సమీక్షితః - పార్క-ప్పట్టవ నాయ్, కర్మసామ్యం - ఉభయ కర్మత్తినుడైయ సామ్యత్తైయం, భజతి ఏవ - అడైకితాన్, స వై - అన్ద, శక్తిభావః - అనుగ్రహ రూప మాన శక్తియినుడైయ సద్భావమానదు, జీవన్ - అత్కావై, తత్ర - అప్పొదు, సమే కర్మణిచ - సమానకర్మజ్ఞుల్, తూష్ణిం భావ ఉపాగతే - శాన్తభావత్తై అడైన్దిరుక్కుమ్పోదు, (అదావదు అద నుడైయ ఫలజ్ఞులైకొడుక్కామలిరుక్కుమ్పోదు) సంస్మృతేః ఉత్తార యతి - సంసార త్తిల్ నిన్దుమ్ దాణ్ణువిక్కి-అదు.

యథా హి మోషకాః పాథే పరిబర్హముపేయసి ।

నివృత్తమోషణోద్యోగాః తదా సన్త ఉదాసతే ॥

అనుగ్రహాత్మికాయాస్తు శక్తేః పాతక్షణే తథా ।

ఉదాసాతే సమీభూయ కర్మణీ తే శుభాశుభే ॥

తత్పాతానస్తరం జన్తుర్యక్తా మోక్షసమీక్షయా ।

ప్రవర్తమానవైరాగ్యో విశేషేభినివేశవాన్ ।

ఆగమాననుసంజ్ఞిన్త్య గురూనపుష్పసర్వ చ ॥

లబ్ధసత్తః ప్రకారైస్తైః ప్రబుద్ధో బోధపాలనః ॥

॥ ౪౬౪ ॥

యథా - ఎప్పుడి, పాతే - వట్టిప్పొక్కా, పరిబర్హం - సామానులై, ఉపేయుమి - అడ్డెనిరుకుంపోదు, మోషకాః - తిరుడర్కళి, నివృత్తమోషణోద్యోగాః సన్తః - తిరుడువతిల్ నిన్తుం విలకినవర్కళాయ్కొణ్ణు, ఉదాసతే - ఉదాసీనర్కళాయరుప్పార్కళి, తథా-అప్పుడి, అనుగ్రహాత్మికాయాః శక్తేః - అనుగ్రహరూపమాన శక్తియుడైయ, పాతక్షణే - విఘ్నక్షణత్తిల్, సమీభూయతే శుభాశుభే కర్మణీ - ఒన్తైన పుణ్యపాపకర్మజగ్గిరణ్ణు, ఉదాసాతే - ఉదాసీ నిత్తిరుక్కుం, తత్పాతానస్తరం - అన్దఅనుగ్రహశక్తిమేల్ విఘ్నస్థపిఱకు, జన్తుః - ఇచ్చేతనన్, మోక్షసమీక్షయాయుక్తః - మోక్షవిషయ మాన నల్ల జ్ఞానత్తోడు కూడినవనాయ్, ప్రవృద్ధమానవైరాగ్యః - వృద్ధియడైన్దవై రాగ్యముడైయవనాయ్, విశేష అభినివేశవాన్ - వివేక త్తిల్ ఆశ్చైయుశ్శవనాయ్, ఆగమాన్ అనుసంజ్ఞిన్త్య - వేదశాస్త్ర జ్ఞులై విచారిత్తు, గురూన్ అపి ఉపసృత్య చ-ఆచార్యర్కళైయడైన్దు, తైఃప్రకారైః లబ్ధసత్తః - అన్దనై రాగాదీకళాల్ సత్తైయడైన్దవ నాయ్, ప్రబుద్ధః - అధికజ్ఞానముడైయనాయ్, బోధపాలనః - ఉపా యపరిగ్రహణంపణ్ణిక్కొణ్ణు మోక్ష తై యడైకితాన్.

(అ-మ్) సంజ్ఞికన్ - పేరైయుడైయవన్, విత్తమన్ - అత్తిన్ద వన్, సంభారత్తై - సామానులై, సమీక్షా - కటాక్షమ్.

397-వదు సూత్రం.

సనం - 463-వదు లెక్కం పార్కం ॥ ౪౬౫ ॥

తిరుమాలి (తిరువాయ్. 10. 8. 1) మాతవ. (తిరువా.
2. 7. 3.) నోట్టే. (పెరియ. తి. 1. 9. 8.) నవిన్దు. (ఇర. తిరు.
86.) యానే. (ఇర. తిరు. 74.) చెఱ్ఱు. (పెరియ తిరు. 1. 7. 10.)

నిర్లేతుకకటాక్షేణ మదీయేన మహామతే ।

ఆచార్య విషయికారాత్ ప్రాపువన్తి పరాం గతిమ్ ॥

నాసా పురుషకారేణ నచాప్యన్యేన హేతునా ।

కేవలం స్వేచ్ఛయైవాహం ప్రేక్ష్యే కఞ్చిత్ కదాచన ॥ ౪౬౬ ॥

(శ్రీ పాచ్చిరారమ.)

మహామతే - మహాబుద్ధిశాలియే, (జీవన్ముక్తి) మదీయేన -
ఎన్నడైయదాన, నిర్ హేతుక కటాక్షేణ - నిర్ హేతుక కటాక్షుత్తి
నాల్, ఆచార్యవిషయికారాత్ - ఆచార్యనుడైయ విషయికార
త్రాల్, పరాం గతిం ప్రాపువన్తి - మేలానగతియైయడైకిన్టార్ కళ్,
అసా న పురుషకారేణ - ఇదు పురుషకారత్రాల్ కిడైక్కాదు, అన్యేన
చ హేతునా న-వేఱు కారణత్రాలుం కిడైప్పదు అరిదు, కదాచన -
ఒరుకాల్, కఞ్చిత్ - ఒరువనై, కేవలం స్వేచ్ఛయైవ - ఎన్
సక్కల్పత్తినాల్ మాత్రమ్, అహం ప్రేక్ష్యే - నాన్ పార్ క్కిత్తే.

398-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఉపసాదకమాక - వివరమాక.

401-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) సిద్ధవత్కరిత్తు - స్థాపిత్తు. మున్నీర్ - మున్నే సృష్టి
కొప్పట్ట జలమ్. (కడల్).

403-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) విధి - భగవత్కృపై. కాసార్ - తడైశేయ్యార్.
మట్టు - అవధి.

406-వదు సూత్రం.

సర్వసాపేభ్యః 112-వదు లెక్కం పార్కం. || ౪౬౭ ||

(అ-మ్) నివర్త్యమ్ - శరీరమ్,

(అ-మ్) అభియుక్తర్ - పెరియోర్. అనభిజ్ఞర్ - తెరియాద
వర్. ఉపసత్తి - సేవై.

407-వదు సూత్రం.

సాక్షాన్నారాయణోదేవః కృత్వా మతక్యమయాం తనుమ్ ।

మగ్నాన్ లోకానుద్ధరతే కారుణ్యాచ్చాస్త్రపాణినా ॥ (నారదీయం.)

సాక్షాన్నారాయణః దేవః - శ్రీమన్నారాయణనే, మర్త్య
మయాం తనుమ్ కృత్వా - మనిదఁడరువజ్జొణ్ణు, కారుణ్యాత్ -
దయైయాల్, శాస్త్రపాణినా - శాస్త్రమాకిట తిరుక్కైయాల్,
మగ్నాన్ లోకాన్ - సంసారక్కడలిల్ మూఁక్కియిరుక్కిట జనబ్బుళై,
ఉద్ధరతే - కరైయేఱ్ఱువిక్కితాన్.

408-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) వరి - రేఖై. మైన్దన్ - మిడుక్కన్. అడు - కొలై
చెయ్యుమ్. పులర - తపిక్కుంపడియాక. ఒరుపడి - ఏకప్రకారమ్.

409-వదు సూత్రం.

(అ-మ్) ఉఱువదటిన్దు - ప్రాప్యత్యైయఱిన్దు. ఉణ్ణపోదు -
అనుభవిత్రపోదు. ఉమ్బర్ - అతుక్కుమేలే. మాఱు - ఉపమానమ్.
చాయల్ - అవయవకాన్తి. మామై - సముదాయకాన్తి. తువర్న్దు -
ఉలర్న్దు. ఒరువ రిరువర్ - కీఱ్చొన్న మూవర్. ఒరువాణ్ణై - వేళై
కొరువార్తై. ఉణ్ణకళి తేఱ్ఱుమ్బురెనుత్తై - గుణబ్బుళైయనుభవిత్ర
ఎనక్కుమేల్ వేణ్ణువదొన్ఱుణ్ణో.

“ తేపుమట్టటియేక్ ” ఎన్టరుకుమ్ శ్రీమాన్మూళాన అథి
కారిగళ్, ఆట్రువార్ తిరుమకళ్ ఆణ్డాళ్, నమ్మాట్రువార్ తిరువడి
కళితే శ్రీ మధురకవియాట్రువార్, నాథమునితిరువడికళితే కురుకై
కావలప్పర్, ఆళవందార్ తిరువడికళితే తెయ్యవారియాణ్డార్,
ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడికళితే వడుకనమ్మి, సమ్మిళ్ళై తిరువడికళితే
పిన్నుకియ పెరుమాళ్ జీయర్, వడక్కు త్తిరువీతిప్పిళ్ళై తిరువడి
కళితే పిళ్ళైలోకాచారియర్, ఇవర్ తిరువడికళితే కూరకులొత్తము
దాసర్, తిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళై తిరువడికళితే నమ్మడైయ జీయర్.
[శ్రీమణవాళమామునికళ్]. (అన్తిమోపాయ నిష్ఠై.)

410-వరు సూత్రం.

(అ-మ్) వ్యుత్పత్తి దత్తై-ఆరమ్మ దత్తై. అదినుడైయ యాధా
త్మ్యమ్ - స్వరూప త్తినుడైయ యధావస్థితాకారమ్.

411-వరు సూత్రం.

యో నిత్యమచ్యుత పదామ్బుజయుగ్మరుక్మ ।

వ్యామోహత స్తదితరాణి తృణాయ మేనే ।

అస్మద్గురో ర్భగవతోఽస్య దయైకసిన్ధో ।

రామానుజస్య చరణౌ శరణం ప్రపద్యే ॥

॥ ౪౬ ॥

యః - ఎవణ్, నిత్యమ్ - ఎప్పోరుమ్, అచ్యుత - ఎమ్మెరు
మానుడైయ, పదామ్బుజయుగ్మ - తిరువడిత్తామరైయిణైకళాకియ,
రుక్మ - స్వణత్తిల్, వ్యామోహతః - మైయల్ కొణ్డరుప్పతాల్, తదిత
రాణి - అదైక్కాట్టిలుమ్ పుఆమ్బాన విషయబ్బళ్ళై, తృణాయ
మేనే - తృణమెన్ఱు ఎణ్ణినారో, అస్మద్గురోః - ఎనదు ఆచార్యరుమ్,
దయైకసిన్ధోః - కరుణైక్కడలుమాన, అస్య భగవతః రామాను
జస్య - ఇన్ద భగవద్రామానుజరుడైయ, చరణౌ - తిరువడికళై,
శరణం ప్రపద్యే - శరణ మడైకిఱే.

అక్షగీర్తుష్య కరుణార్ణవ మామకీనాం ।

విజ్ఞాపనాం వనగిరీశ్వర సత్యరూపాం ।

శ్రీరజ్జధామని యథాపురమేష సోఽహం ।

రామానుజార్యవశగః పరివర్తిషీయ ॥

॥ ౪౭౦ ॥

కరుణార్ణవ వనగిరీశ్వర - కరుణైక్కు-డలాకియ వనగిరి
నాథనే, మామకీనాం - ఎన్నుడైయదాన, సత్యరూపాం - మెయ్యాన,
విజ్ఞాపనాం - విణ్ణప్పత్తై, అక్షీకురుష్య - తిరువుళ్ళం పట్టవేణ్ణమ్,
(అదు ఎన్ను వెన్ట్రాల్) ఏషః సఃః అహమ్ - అన్ద ఇన్ద అడియే, యథా
పురమ్ - మున్ పోల, శ్రీరజ్జధామని - శ్రీరజ్జత్తిల్, రామాను
జార్యవశగః - ఉడైయవో వశమాయిరున్దుకొణ్ణు, పరివర్తిషీయ -
తైజ్జర్యం చెయ్యవేణ్ణమ్.

(అ-మ్) అడితాఱు - పాదరేఖై. అవినాభాతరాయ్ - విదా
దవరాయ్.

412-వచన సూత్రం.

(అ-మ్) ఓడవైత్తు - పుటమ్ వైత్తు, (నిమ్మర్నిత్తు.)

413-వచన సూత్రం.

పరం జ్యోతి రభిసమ్పద్య స్వేన రూపేణాభినిష్పద్యతే ॥ ౪౭౧ ॥

పరంజ్యోతిః ఉపసమ్పద్య - పరమాత్మావైయడైన్దు, స్వేన
రూపేణ - తనకు అసాధారణమాన ఆకారత్తినాల్, అభినిష్పద్య
తే - ఆవిర్భవిక్కి-తాఱ.

(అ - మ్) మలావకుంతిత - అక్కక్కాలే మూడప్పట్ట.
స్వకీయ - తదీయ. ఆవిర్భూతమాన స్వరూపం - భగవచ్చేషత్వ
ఆవిర్భావం.

415-వచన సూత్రం.

మ్) పుటప్పుచ్చు - వెళిప్పార్ వై.

416-వదు సూత్రం.

సఖ్యైతుం నైవ శక్యస్తే గుణాః దోషాశ్చ శాశ్వతాః ।

ఆనన్త్యాత్ ప్రథమో రాశిరభావాదేవ పశ్యిమః ॥

॥ ౪౭౨ ॥

శార్దూలః - తిరుచ్చూర్ జిల్లెయ్యుడైయ ఎమ్ బెరుమానుడైయ,
గుణాః - తిరుక్కల్యాణగుణజ్ఞుం, దోషాః చ - దోషజ్ఞుం,
సఖ్యైతుం నైవ శక్యస్తే - ఎణ్ణముడియాదు, ప్రథమః రాశిః -
ముదలావదాన గుణకూటమానదు, ఆనన్త్యాత్ - ఎల్లెయ్ఱనవా
యిరుప్పదాల్ (ఎణ్ణముడియాదు), పశ్యిమః - పిచ్చుళ్ళ దోషజ్ఞుఁ,
అభావాదేవ - ఇల్లామైయాలే (ఎణ్ణముడియాదు.)

417-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) విషయతై - ధర్మియై.

418-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) ప్రక్రియై - క్రమం. ఇవ్విషయం - ఈశ్వర విష
యమ్.

420-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) తవళవణ్ణు - శుద్ధ స్వభావర్. తగవుగళ్
కృపైగళ్. ఆకరత్తిల్ - రత్నాకరత్తిల్ (నిధి విళైయుం స్థానత్తిల్.)

421-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) సహృదయమాక - మనఘృర్వకమాక.

422-వదు సూత్రం.

భ్యాతః ప్రాజ్ఞః కృతజ్ఞశ్చ సానుక్రోశశ్చ రాఘవః ।

సద్భ్యుత్తో నిరనుక్రోశః శంకే మద్భాగ్య సంక్షయాత్ ॥ ॥ ౪౭౩

(రా, ఘం, 26. 1)

ప్రాజ్ఞః - బుద్ధిమానాగవుం, కృతజ్ఞః చ - సన్న్వయటిపుశ్వవ
రాగవుం, సానుక్రోశశ్చ - దయైయుశ్వవరాగవుం, సద్వృత్తః - నల్ల
ఒక్కొక్కముశ్వవరాగవుం, ఖ్యాతః - ప్రసిద్ధిపెట్టు, రాఘవః - రామన్,
మద్భాగ్యసంక్షయాత్ - ఎనను భాగ్యకుట్రావినాల్, నిరనుక్రోశః -
కృపైయిల్లాదవరాగ (ఇరుక్కితారెన్టు), శశే - సన్దేహిక్కిన్టేన్.

423-వరు సూత్రం.

(అ - మ్) ముఱ్ఱూట్టు - పూర్ణ అనుభవం. వేటూన్టు -
తదీయ విషయం. మరువాన్ - విరుమ్ బాన్, పావై - మరప్పావై.
శుభ్రీయాటుపడుత్తి - ఆఱ్ఱిన్ శుభ్రీయిల్ అగప్పట్టు.

424-వరు సూత్రం.

గచ్ఛతా మాతులకులం భరతేన తదానఘః ।

శత్రుఘ్నా నిత్యశత్రుఘ్నః నీతః ప్రీతి పురస్కృతః ॥ ॥ ౪౭౪ ॥
(రా. ఆయా. 1. 1.)

మాతులకులం - 'మామావిన్ గృహత్తైక్కుఱ్ఱిత్తు, గచ్ఛ
తా - శెల్ కిన్ట, భరతేన - భరతాత్రివానాల్, తదా - అప్పొడ్రుదు,
అనఘః - భయమిల్లాదవరుం, నిత్య శత్రుఘ్నః - ఎప్పొదుం శత్రుక్
కళాన ఐమ్ పులన్దలైయుం అఱ్ఱియిరుప్పవనుమాన, శత్రుఘ్నః -
శత్రుఘ్నాత్రివాన్, ప్రీతి పురస్కృతః - ప్రీతియినాల్ తూణ్ణప్పట్టవ
నాయిరుక్క, నీతః - అఱ్ఱిత్తుక్కొణ్ణు పోగప్పట్టాన్.

426-వరు సూత్రం.

(అ-మ్) పేఱు - ప్రాప్యం. అప్పేఱు - తిరువడియాకిట పేఱు.

427-వరు సూత్రం.

(అ - మ్) సోప్తిక్తియావదు - ఆచార్యన్ ఉపకారకన్ ఎన్టదు.
అమోఘం - వ్యర్థమాకాదదు. చరణతోప్తి - చరణ దృష్టాన్తో
క్తియై. ముఱుకి - మీటి. సంప్రతిపన్నం - ప్రసిద్ధం.

431-వదు సూత్రం.

‘సచాచార్యవంశః’ 385-వదు లెక్కం పార్క. || ౪౨౧ ||

సకృదేవ ప్రపన్నాయ తవాస్మీతి చ యాచతే ।

అభయం సర్వభూతేభ్యః దదామ్యేతద్వ్రతం మమ॥ (రా. యు. 19-20)

సకృదేవ ప్రపన్నాయ - ఒరు తడవై ప్రపత్తిపణ్ణినవను,
తవాస్మి ఇతి యాచతే చ - ఉమకు- దాసనెన్టు యాచిక్కిఅవను
మాన పొరుట్టు, సర్వ భూతేభ్యః అభయం - ఎల్లాప్రాణిగళిల్ నిన్టు
అభయత్తై, దదామి-కొడుక్కితేన్, మమ - ఎనక్కు, ఏతద్వ్రతం -
ఇదు వ్రతం.

432-వదు సూత్రం.

యో దద్యాద్భగవద్జ్ఞానం కుర్యాద్ధర్మోపసేవనమ్ ।

కృతాన్నిం వా పృథివీం దద్యాన్న తత్తుల్యం కథంశ్చన । || ౪౨౨ ||

యః - ఎవర్, భగవద్ జ్ఞానం దద్యాత్ - భగవద్ జ్ఞాన
త్తైయుపదేశితారో, (ఎవర్) ధర్మోపసేవనం కుర్యాత్ - ధర్మోప
దేశజ్ఞైయుం నెయ్దారో, (అవరుకు-) కృతాన్నిం పృథివీం వా
దద్యాత్ - భూమియడజ్గులుం కొడుక్క-వేణ్ణు, తత్తుల్యం కథంశ్చన
న - అదు ఇదల్కు ఒరు పోదుం సమానమాకాదు.

433-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) ఒరు ముకత్తాలే - ఒరు ప్రకారత్తాలే.

434-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) ఉత్తారకత్వమ్ - - మోక్ష-పదాయకత్వం;
సంసారత్తిల్ నిన్టు తాణ్ణువిప్పికై.

435-వదు సూత్రం.

ఈశ్వరస్య చ సాహర్దం యదృచ్ఛాసుకృతం తథా ।

విష్ణోః కటాక్షమద్యేషమాభిముఖ్యం చ సాత్వికైః ।

సంభాషణం వచితాని ఆచార్యప్రాప్తి హేతవః ॥

॥ ౪౨౮ ॥

ఈశ్వరస్య సాహారం చ - ఈశ్వరమజ్ఞేయ సుహృత్తనై స్సయుం,
తథా - అప్పడియే, యదృచ్ఛాసుకృతం - యాదృచ్ఛిక సుకృత
ముం ; విష్ణోః కటాక్షం - ఎంపెగుమానుడైయ జాయమాన కటాక్ష
ముం, అద్వేషం - ఎంపెరుమానిడత్తిల్ ద్వేషమిన్నైయుం, ఆభి
ముఖ్యం చ - భగవానోడు ఆభిముఖ్యముం, సాత్త్వికైః సంభాషణం -
పెరియోర్గుళుడనే పేశువదుం, ఏతాని వత్ - ఇన్ద్ర ఆటుం, ఆచార్య
ప్రాప్తి హేతవః - ఆచార్యనై లభిక్క-క్కారణజ్ఞల్.

(అ - మ్) పఞ్చాశుగళావన - యాదృచ్ఛికాదిగళుం; నా
మూర్ ఇత్యాదిగళుం

436-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) శీర్ తూక్తిః శీర్ - భారం, తూక్తి - నిలుత్తు;
(ఒత్తుప్పార్తల్.)

437-వదు సూత్రం.

‘నమోచిన్త్యా’ 373-వదు లెక్కం పార్కం. ॥ ౪౨౯ ॥

439-వదు సూత్రం.

నారాయణోపి వికృతిం యాతి గురోః ప్రచ్యుతస్య దుర్బుధేః ।

కమలం జలాదపేతం శోషయతి రవిర్న తోషయతి ॥ ౪౩౦ ॥

గురోః ప్రచ్యుతస్య - ఆచార్య సంబంధత్వైక్కులైత్తుక్కొణ్ణ,
దుర్బుధేః - దుష్టబుద్ధియిళ్ళవ్ విషయత్తిల్, నారాయణః అపి -
శ్రీమన్నారాయణనుం, వికృతిం యాతి - వికారత్వైయడైకితాన్,
(స్వయాపత్వైక్కులైప్పార్) జలాత్ అపేతం కమలం - సేరైప్పిరిన్ద
తామరైయై, రవిః - సూర్యన్, శోషయతి - ఉలర్ త్తుకితాన్, న
తోషయతి - అలర్తమాట్టుకిన్దిలన్.

‘సాత్వికైః’ 474-వమ లెక్కం పార్కు. || ౪౮౦ ||

‘ఈశ్వరస్య’ 474-వమ లెక్కం పార్కు. || ౪౮౧ ||

(అ - మ్) జలజం - తామరై. అన్తరం - ఆకాశమ్. అలరా - వికసియా.

441-వమ సూత్రం.

(అ - మ్) నడువిత్ పెరుజ్జుడి - గ్రామ మధ్యత్తిలిరుక్కుమ్ కుడియానవక్.

భాగవత వైభవమ్.

కై కేయి భగవదపచారం పణ్ణినాశేయాకిలుం, తన్ మకన్ ఎన్టాకిలుం భాగవతస్నేహముణ్డా కైయాలే ముత్తైయానాళ్. చక్ర వర్తి భగవత్ స్నేహం పణ్ణినాశేయాకిలుం ముక్తనాకిటిలన్. భట్టర్, ఎమ్ పెరుమానై యత్తికైయావను - అవనుక్కు అరై వయిట్టుప్పడి; తదీయరై యత్తికైయావను అవనై ముక్రక్కవత్తికై ఎన్టరుళిచ్చెయ్దార్. ముదలియాణ్డా, భాగవత శేషత్వ విధుర మాన భగవచ్ఛేషత్వముం దేహత్మాభిమానంపోలే పొల్లాదెన్టరుళిచ్చెయ్దార్.

తిరుమళ్ కై యాళి వారు కు- తదీయవిషయ త్తిలుణ్డాన ఊట్టుం చొల్లుకిఱు:—“నంబి తన్ సల్లమామలర్ చ్ చేవడి చెన్నియిత్ చూడియున్దొక్రముం ఎక్రన్డాడియుం” ఎని-అ పాశు రత్తై క్కేట్టు, ఇవర్ కాల్ వాసి యత్తిన్దవరాయిరున్దారెన్టు, ఆళివీర్ ! తిరుచ్చేత్తైయిలే వారీర్, ఉమ్ముడైయ అపేక్షితత్తై త్తలెక్కట్టి త్తరుక్కితో మెన్న; ఇవర్ తిరుచ్చేత్తైయిలే యెక్రన్దరుళ, ఇవాళివా రుడైయ అనైన్ద వళైయత్తిలే అమ్మకై వళియ వార్తాపోలే, తమ్ ముడైయ తిరువడికళైకొండ్లు వద్దు వైక్కప్పక, అత్తై ప్పూజి

కైయా లే తట్టి, 'ఉన్ పొదు నిష్ట పొన్నజ్జు'లో వెన్ తలై మే
లిరుప్పదు, ఉన్టాళ్ తొఱ్ఱవార్ కాణ్కిన్ ఎన్ తలై మేలిరుప్పదు"
ఎన్న, అత్తై కేట్టు లజ్జావిప్పనాయ్, ఉమక్కు అన్తర్యామియా
యిరున్దోమే యెన్న, ఎమ్మెరుమాన్ తాళ్ తొఱ్ఱవార్ పొప్పుదు
మెన్ మనత్తే. యిరుక్కిన్టారే యెన్న; ఆకినుం - అర్పావతారమాయ్
సులభనాయిరున్దోమే యెన్న, కడల్ మలై తలశయనత్ తుత్తైవా
రైక్ కొణ్ణాడుం నెళ్ళుణ్ణెయారవరెజ్జళ్ కులదెయ్యమే యెన్న, ఆకిల్
అడియిలే నమక్కు చాసరెన్ట పుకున్దీరే యెన్న, 'మట్టెల్లామ్ పేశి
లమ్ నిట్టిరువెట్టెత్తుజ్జు నానుట్టుడు మున్నడియార్ కడిమై'
ఎన్న, అడియిలే నమ్మై క్కవి పాడవెన్టిన్ద్రు నమ్మడియార్ తిఱ్ఱిలే
మణ్ణిట్టు ఎన్ ఎన్న? "రాజపురుష:" ఎన్నుమాప్పోలే ఒరువనై
క్కవి పాడుమవన్ ఊరుమ్ పేరుమ్ తారుం కుడియుం వెత్తు క్కవిపాడు
మాప్పోలే శొన్నేనిత్తనై, తదీయ విషయమే యుద్దేశ్యమెన్న, ఆకి
లుం పిరిత్తు చొన్నీరే యెన్న, భర్తావిన్ దేహత్తై విరుంబిన పతివ్ర
తైక్కు కున్టముణ్ణాకిలితే దివ్య మజ్గళ విగ్రహత్తై విరుంబిన
వెనక్కు కున్టముణ్ణావదెన్ట, తమక్కు తదీయ విషయత్తిలుణ్ణాన
ఊట్టతై చొన్ట, ఈశ్వరన్ తిరువుళ్ళముజ్జుళిత్తు ఇవ్వాళి పారుక్కు
లోట్టో మెన్ట ఇవర్ తిఱ్ఱిలే మడలెడుక్కుంబడియాయిట్టు ఈశ్వ
రన్ తిరువుళ్ళమ్.

(వార్తామాలై.)

భాగవతానువర్తనక్రమమ్.

ఇదు త్రి ప్రకారమాయిరుక్కుమెన్ట నమపిళ్ళై యరుళిచ్
చెయ్యార్.

సత్కార యోగ్యర్ హవాస యోగ్యర్, సదానుభవ
యోగ్యర్ ఎన మూన్ట వకైయా యిరుప్పర్

సత్కార యోగ్యరావార్ — నామరూప ప్రధానర్. ఇవర్. కళ అవనుడైయ పెయిరుమ్ చిన్నజ్గళుం ధరిత్తిరుక్కుమవర్ కళ. ఇవర్గళుడైయ జన్మ వృత్తజ్గళెప్పడియిరుద్దాలుం అవమతి పణ్ణప్పికాతే శక్త్యనుగుణమాక క్కిళ్ళిత్తరిత్తు భగవద్విగ్రహాత్తిల్ అపనారత్తుక్కు భయప్పడుమాప్పిలే ఇవర్కళేవిషయత్తిలుమ్ భయప్పట్టు అర్ఘ్యపాద్యాదిగళాతే తిరువుళ్ళమ్ సుప్రసన్నమాంపడి ఆరాధిత్తు కొండ్లు ప్రవర్తిక్కవేణ్ణమ్. అవమతిపణ్ణినానాకిల్ భగన్నిగ్రహత్తిఱ్ఱుప్పాత్రనాయ్, కర్మ చణ్ణాళనాయ్విడుమాకైయాలే స్వనైచ్యోక్తిగళాలు ముకప్పిత్తు క్కడక్క వర్తిక్కవేణ్ణమ్.

సహవాస యోగ్యరావార్ — జ్ఞాన ప్రధానర్. త్యాజ్యోపాదేయ వివేక జ్ఞాన పరిపూర్ణరాయ్ త్యాజ్యజ్గళై పరిత్యజిత్తు ఉపాదేయతైప్పట్టి చ్చురమోపాయ నిష్ఠరాన దృప్తాధికారిగళ. ఇవర్గళే సహవాసం పణ్ణుకైక్కుం, ఒరువరుక్కొరువర్ ప్రకృతి సంబంధ నిబంధన చిత్తకాలుష్యం వారాదపడి బోధకరాకైక్కుం యోగ్యర్.

సదానుభవ యోగ్యరావార్ — అనుష్ఠాన ప్రధానర్. అవర్గళారెన్నిల్, త్యాజ్యభూమియూన ఇవ్విభూతియిలే జహన్ పిఱన్దు, భగవదనుభవాలాభత్తాలే పరమార్తరాయ్ బాలోన్మత్త పిళాచావిష్టరైప్పిలే తమ్ముడమ్మై మఱన్దు ఇరున్దవిడత్తిలిరాదే సంసారికకైక్కాణవుమాట్టాదే “ఇవైయెన్న ఉలకియత్తై, కొడువులకం కాట్టాదే” ఎన్దు, దివారాత్రి నిద్రైయన్దు, తిరునామగళై జల్పిత్తుకొండ్లు, పితరెన్దు తాకిర్ నకైక్కుంబడి సజ్జురిత్తుక్కొణ్ణిరుక్కుం మహాత్మాగళ. ఇప్పడిప్పట్ట అధికారికైయాయ్ ఆచార్యర్గళాక వరణం పణ్ణవుమ్, తీర్థ ప్రసాద స్వీకారం పణ్ణవుం యోగ్యరాయ్, చేతనరై క్కరైయేన్దు వల్లరెన్దు విశ్వసికత్తకున్దదు.

(విలక్షణ మోక్షాధికారి నిణాయమ్.)

442-వదు సూత్రం.

(అ - మ) కొల్ కొమ్ము - కొఱకొమ్ము; (అదరపు కొల్,) చుట్టికాల్ - శిలుకుచ్చు. ఉపఘ్నం - పఱ్ఱుకొల్. పరిణామత్తుకు - వ్యాపరికైక్కు, కొఱ్ఱున్దువిక్కుమ్ - పడర్వి క్కుం. మహదాశ్రయమ్ - పెరియ కొమ్ము.

ఈశ్వర మోక్షప్రదక్ ఎన్దిరున్దపోసు ఆచార్యనై త్తజ్జ మెన్దిరుప్పాక్. ఆచార్య మోక్షప్రదక్ ఎన్దిరున్దపోదు ఆచార్య వైభవమ్ శొన్నవనై త్తజ్జ మెన్దిరుప్పాక్. (వార్తమాలై)

కేవల భగవచ్ఛేషత్వమ్ దేవతాన్తరశేషత్వత్తై విళై విక్క కూడుమ్. భాగవతశేషత్వముణ్ డానాల్ మాత్రమ్ భగవచ్ఛేషత్వం సిద్దిక్కుమ్. ఇమ దేవతాన్తరశేషత్వత్తిఱ్కు అర్హమాక్కాదు.

- 443-వదు సూత్రం.

(అ - మ) నాయకక్కల్ - నడురత్నమ్. నాయకమణి - ప్రధానమణి. అధిష్ఠికై - పీఠికై. మేలడల్లుమ్ - 448-వదు సూత్రం మువల్. సత్సమ్పదాయసిద్ధం-ఉపదేశ పరమ్పరా ప్రాప్తమ్. ఆప్తన్ - ప్రామాణికన్, దురభిమానమ్ - అహజ్కారం. ఈశ్వరాభిమానమా వదు - ఈశ్వరనుక్కుణ్డాకుం అహజ్కారం, అదావదు—“ అహం త్వ మోక్షయిష్యామి ” ఎన్నుమరు. పిళై - వడక్కు త్తిరు వీధి ప్పిళై.

445-వదు సూత్రం.

(అ - మ) వైత్త చిన్తై - ఈశ్వరక్ కొడుత్త జ్ఞానమ్.

446-వదు సూత్రం.

(అ - మ) కాలక్ కొణ్ణు మీదిరమిళ కైయావదు - తన్ను జ్ఞాయ వినాశత్తైప్పారామల్ కెడుతలై విళైవిక్కుమ్ కాలదానతె

పైట్టు అత్తాల్ వరుం పోన్ కొణ్ణు మోదిరం శేయు కైయిలిట్టు
వాళివేణుమెన్దిరుత్తల్.

447-వరు సూత్రం.

(అ - మ) పారిశేష్యాత్ ఎన్దు - శిల పొరుళ్ళకలై వ్యవ
హరిత్తు మికున్దుదు ఎదువో అదైచ్చొల్లువదు. ఇవిడత్తిల్ మికున్దు
దావదు మట్టు ఉపాయుళ్ళలై 'యెడుత్తు ఆచార్యాభిమానమే ఉత్తార
కమ్ ఎన్దు మట్టువైకళైక్కలైత్తుచ్చొన్నదు. ఉపపాదిత్తు - నిరూ
పిత్తు.

448-వరు సూత్రం.

సులభం స్వగురుం త్యక్త్వా దుర్లభం య ఉపాసతే ।

లబ్ధం త్యక్త్వా ధనం మూఢో గుప్తమస్వేషతే షీతమ్ ॥ (గురుపరం) ॥ ౪౪౩ ॥

సులభం స్వగురుం త్యక్త్వా - అతి సులభమాన తన్నుడైయ
ఆచార్యునైవిట్టు, యః - ఎవణ్, దుర్లభం ఉపాసతే - దుర్లభమాన
భగవద్విషయతై ఉపాసిక్కి-తానో, మూఢః - (అన్దు) మూఢణ్,
లబ్ధం ధనం త్యక్త్వా - కైప్పట్ట పొరులైక్కైవిట్టు, షీతమ్ గుప్తం
ధనం అన్వేషతే - భూమియిల్ పుతైక్కప్పట్ట పొరులై త్తేడుకితాణ్.

440-వరు సూత్రం.

చతుర్థమ్యం గురుం త్యక్త్వా శాస్త్రగమ్యం తు యః స్మరేత్ ।

హస్తస్థముదకం త్యక్త్వా ఘనస్థం సోభివాఞ్ఘతి ॥ (గురుపరం) ॥ ౪౪౪ ॥

చతుర్థమ్యం గురుం త్యక్త్వా - కణ్ణుక్కి-లక్కా-న ఆచార్యునై
విట్టు, యః తు - ఎవణ్, శాస్త్రగమ్యం స్మరేత్ - శాస్త్రం కొణ్ణు
అతియ వేణ్ణియ భగవానై నిన్దెక్కి-తానో (అవణ్), కరస్థం ఉదకం
త్యక్త్వా - కైయిలిరుక్కుం తణ్ణీరైవిట్టు, ఘనస్థం అభివాఞ్ఘతి -
మేఘు జలతై విరుమ్బుకిన్దాణ్.

(అ - మ్) జీమూతం - మేఘమ్. సరిత్సలిలమ్ - అట్టుజలమ్.
వాపీ - కుళమ్. కూపమ్ - కిణ్ణు. యస్సు - జలమ్. పిపాసై -
దాహమ్. ఖనిత్రాదికళ - కడప్పారై ముదలియవై.

4౯0-వదు సూత్రం.

‘ ఏతత్ సామ ’ 253-వదు లెక్కం పార్కం. || ౪౮౧ ||

ఏష నారాయణః శ్రీనూక తీర్థార్ణవనికేతనః ।

నాగపర్యజ్కుముత్సృజ్య హ్యేగతో మధురాం పురీమ్ ॥

|| ౪౮౨ ||

(నారినం. 113-62)

శ్రీనూక - పెరియ పిరాట్టియారోడు కూడియ, తీర్థార్ణవ
నికేతనః - తిరుప్పాళుడలిల్ కణ్ణళర్ న్దుకొణ్డరుక్కిఱ, ఏష నారా
యణః - ఇన్ద నారాయణ్, నాగపర్యజ్కుం ఉత్సృజ్య - తిరువ
నన్దామ్మనాకిఱ తిరుప్పళ్ళిమెత్తైయైవిట్టు, (బలరామరై మున్ది
అనుప్పి) మధురాం పురీమ్ ఆగతః హి - మధురాపట్టణ త్తిఱ్కు
వన్దిరుక్కిఱారన్దో

లాభస్తేషాం జయస్తేషాం కుతస్తేషాం పరాభవః ।

యేషామిందీవరశ్యామా హృదయే సుప్రతిష్ఠితః ॥

|| ౪౮౩ ||

యేషాం - ఎవర్ గళుడైయ, హృదయే - మనత్తుళ్, ఇందీవర
శ్యామః సుప్రతిష్ఠితః - కరునెయిల్ పోస్త తిరుమేనియుళ్ళ భగవాన్
నన్దాయ్ అమర్ న్దిరుక్కిఱారో, తేషాం లాభః - అవర్ గళుక్కు
లాభముణ్ డాకుం, జయః - అవర్ గళుక్కు జయముణ్ డా
కుమ్, కుతః పరాభవః - అవర్ గళుక్కు అవమానం ఎణ్డి
రున్దు వరుమ్ ?

యేషైవ గురుణా యస్య న్యాసవిద్యా ప్రదీయతే ।

తస్య వైకుణ్ఠదుగ్ధాభి ద్వారకాస్సర్వ ఏవ శుః ॥

|| ౪౮౪ ||

యస్య - ఎవనుక్కు, యేనైవ గురుణా - ఎన్న ఆచార్య
నాల్, న్యాసవిద్యా ప్రదీయతే - ప్రపత్తివిద్యేయానదు ఉపదేశి
కృష్ణుడుకిఱదో, తస్య - అవనుక్కు, సః ఏవ - అన్న ఆచార్యనే,
వైకుణ్ఠ దుగ్ధాబ్ధి ద్వారకాః సర్వః - వైకుణ్ఠముమ్ తిరుప్పావ్కుడ
లుమ్ తిరుద్వారకైయుమ్ ఎల్లాం ఆకితాఁ.

452-వదు సూత్రం.

(అ - మ్) వినియోగ విషయమాపదు - కీఞ్చితార్థవిష
యమ్. శేషమాయరుక్కుమ్ - అజ్ఞమాయరుక్కుమ్.

454-వదు సూత్రం.

అపి చేత్ సుదురాచారో భజతే మామనస్యభాక్ ।

సాధురేవ స మన్తవ్యః సమ్యగ్యవస్థితో హి సః ॥ (గురుపరం) ॥ ౪౫౪ ॥

(ఎవఁ) సుదురాచారః అపి చేత్ - అత్యున్న నిషిద్ధానుష్ఠా
నతైయుడైయవనాయురున్దాలుం, మామ్ - ఎన్నె, అనన్యభాక్ -
అనన్య ప్రయోజననాయ్, భజతే - భజికిఁతానో, సః - అవఁ,
సాధురేవ మన్తవ్యః - జ్ఞానాధిక నెట్టే ఎణ్ణత్తకున్దవఁ, సః సమ్యక్
వ్యవస్థితః హి - అవనే నల్ల ఆచారముడైయవఁ.

455-వదు సూత్రం.

శాస్త్రోదాంత ఉపరతస్తితిక్షుస్సమాహితో

భూత్వాఽఽత్మస్యేవాఽఽత్మానం పశ్యేత్ ॥ (బృహ. 9-4) ॥ ౪౫౫ ॥

శాస్త్రః - బహిరిన్ద్రియ నిగ్రహముశ్శవనాయుం, దాంతః -
మనోనిగ్రహముశ్శవనాయుం, ఉపరతః - ఇవైకభిరణ్డుం తనక్కుణ్డై
నిఁట గర్వమిల్లామల్ ఇన్ద్రియజ్ఞభుక్కు ఆత్మవై విషయమాక్కి
నవనాయుమ్, సమాహితః భూత్వా - నిర్వాప్యపారనాకియుమ్ ఆకి,

ఆత్మని ఏవ - ఆత్మాపుక్కుల్నిరుక్కి-స్త, ఆత్మానం - పరమాత్మావై,
పశ్యేత్ - పార్క-వేణుమ్.

456-వచన సూత్రం.

(అ - మ్) భూణహత్యా - గర్భత్వై నశిత్తల్. ఏదేను
మొరుపడి ఎస్తదు కైజ్కర్వ బుద్ధియొయుమ్ కొళ్ళుకిఱు.

457-వచన సూత్రం.

క్షేత్రాణి మిత్రాణి ధనాని నాథ పుత్రాశ్చ దారాః పశవో గృహాణి ।
త్వత్పాదపద్మ ప్రవణాత్మవృత్తైః భవంతి సర్వే ప్రతికూలరూపాః ॥ ౪౫౭ ॥

హే నాథ - ఓ సార్వభౌ, క్షేత్రాణి - నిలజ్గళుం, మిత్రాణి -
తోడ్డిగళుం, ధనాని - ధనజ్గళుం, పుత్రాణి - పిల్లైకళుం, గృహాణి -
వీడుకళుం, త్వత్పాదపద్మ ప్రవణాత్మ వృత్తైః - దేవరీరదు తిరువడి
తామరైకళిలే ప్రేమయుక్తరానవర్గళుక్కు, సర్వే - ఇవైయెల్లాం,
ప్రతికూలరూపాః భవంతి - విరోధజ్గళాక ఆకిన్తన.

(అ - మ్) ప్రచ్యుతి - నశ్రిప్రతల్, (విరోధమ్)

ఆచార్య వైభవం.

ఆచార్యరావార్-హంసలక్షణత్వై యుడైయవర్గళ్. ఈశ్వ
ర్ బ్రహ్మపుక్కు వేదప్రదానం పణ్ణుంపోదు హంసరూపమాక
ఇరుద్దఱు అడి, ఆచార్యర్గళ్ చేతననుక్కుజ్ఞాన ప్రదానం పణ్ణుం
పోదు హంసలక్షణత్తుడనిరుక్కువేణుమెస్తే. హంసమానదు - శుద్ధ
వెల్చైయాకైయాలే ఇవరుం శుద్ధ స్వభావరాయురుప్పర్. అతుక్కు
గమనసాధనమాన ఇరిణ్ణు పక్షిగళ్పోల్ ఇవరుక్కుం గమనసాధనం
జ్ఞానానుష్ఠానజ్గళ్. హంసమానదు చేట్టిల్ కాల్ వైయాదే తామరై

మలరిలిరుక్కు-మాపోలే ఇవరు సంసారలభ్యులిత్ కాల్ వైయాదే
మానసపద్మత్తిల్ మనసైచ్చెలుత్తువర్. అదు, పాలుం నీరుం కలన్దు
వైతాల్ పాలై యెడుక్కు-మాపోలే ఇవరుం అసార అల్పసారమాన
శాస్త్రజ్ఞైవిట్టు సారతమమాన శాస్త్రజ్ఞై భజప్పర్. అదిన్ నడై
అఱుకాయ్ ఒరేవిధమాయిరుక్కు-మాపోలే, ఇవరుం శ్రేష్ఠమాన
ఆచారత్తిల్ ఊన్టి అదిల్ కుత్తైవు వారామలిరుప్పర్. కడలిల్ అలై
కళ్ మోదినాలుం అతఱుప్పిన్ వాఱ్జ్కామల్ తన్ ఆహారమాకియ
మత్స్యత్తైయే అరు నాడియిరుక్కుమ్. ఇవరుం సంసారత్తిలిరుక్కుం
పోదు తాపత్రయాదికళుక్కు ఇడైయామల్, మత్స్యవతారాది
గళై నే ద్యానిత్తిరుప్పర్. అదు తన్ కఱ్కుగళుక్కు వాయ్క్కడ
జ్జిన ఇరై తేడియిరుక్కు-మాపోలే ఇవరుం సాత్త్తిక్కు సాత్త్తిక్కు
ఉపదేశిప్పర్. తన్ గతియై కుఱ్కుగళుక్కు ప్పళుక్కు-మాపోలే
ఇవరుం తన్ అనుష్ఠానత్తై శిష్యునుక్కు నడత్తి కాట్టువర్. ఆకై యాల్
ఇవర్ గళై పరమహంసర్ ఎన్దు శొల్లువదు ఆన్టోర్ మరపు. ఇవర్ క
ళుడైయ జ్ఞానం మయర్వత్తిదాయ్ శాస్త్రాచరాయియిల్ శోర్
వత్తి ఆఱ్ద మతియుడైయదాయుమ్ ; గుణం “నీర్ నుమరు”
ఎనిఱ అహఱ్జ్కారాదిగ శఱ్ఱదాయుం, కామక్రోదాదిగళ్ కలశాద
దాయుం, ఆర్జవం, పోటుమై, తూయ్యై, వాయ్యై, వైరాగ్యం, కృపై
ముదలియవైకళ్ పఱపూర్ణమాయుడైయదాయుమ్, వెరుప్పుం,
విరుప్పుమత్తిదాయుం, ‘మునియార్ తుయర్జ్జళ్ మున్దినుమిన్బజ్జళ్
మొయ్ త్తిడినుం కనియార్ మనమ్” ఎన్బదాయుం, “ఇడరాన
ఆక్కై యిరుక్కు ముయలార్ - మడవార్ మయక్కిన్ మయక్గార్”
ఎన్నుంపడి కలక్క-మత్తిదాయుం, “శోదియ రావిన్ పోన్దాన్
యన్తిత్తోఱ్ ఉడలై, కా-దియరావినుం పోన్ మా మకుటం కవి
క్కినుం” ఎన్నుంబడియాన శీలత్తైయుడైయదాయుం ; భక్తి నిత్య

మాయ్, మఱియు ఫలాస్తరజ్ఞులై ఇచ్చియాదదాయుం, ఈశ్వరక్ సమృద్ధియైయే ప్రయోజనమాయుడైతాయు మిరుక్కుం. ఇవర్క-
 ఖుక్కు మఱి తిరునామజ్ఞులై విడ 'ఆచార్యు' ఎన్నిటి తిరునామం
 మిగలుం వఱిగి వందదుక్కు-కూరణం, అవర్కల్ ధర్మజ్ఞులై 'స్వయం
 ఆచరతే' ఎన్ఱు విధిత్త పడి, అనుష్ఠిత్తుక్కాట్టియతే హేతువామ్.
 శాస్త్రజ్ఞులీ 'సామాన్యం' 'విశేషం' ఎన్ఱు శొల్లుం ఇరణ్ణు ధర్మ
 జ్ఞులీ, విశేష ధర్మత్తై ఉడదేశిత్తు, విడమల్ ఊట్టత్తుడన్ నడత్తి
 క్కాట్టియదాల్, ఆచార్య పదం, ఇవర్క-ఖుక్కుణ్ణయిట్టు. ఇన్ద
 విశేష ధర్మజ్ఞై ఇవర్కల్ నడత్తిక్కాట్టియదఱుక్కు మూలమ్,—
 అత్యన్త కామమానదు, ఊరార్ నిన్దయై ఒరువనై ప్పొర్క-వొట్టా
 దాప్పొల్, ఇవర్క-జైయుం విశేష ధర్మత్తిల్ మూట్టివిట్టను విశేష
 శాస్త్రత్తిలిరుక్కుం మహా విశ్వాసమే. ఇదఱుక్కు నిదర్శనభూతర్
 కల్ ఈశ్వరక్ ముదలాక ఆచార్యర్క-ల్ ఇఱుతియాకవుళ్ళవర్కల్.

ఇవర్క-ఖుడైయ వైభవత్తై ఇవర్కల్ తిరునామజ్ఞులే కాట్టి
 త్తరుకిఱపడి :—

“ శిష్యునై ఆచరిప్పిక్కు-వల్లరాదలాల్ ఆచార్యరెన్ఱుమ్, అజ్ఞాన
 ఇరులై అకఱ్ఱుమవరాదలాల్ గురువెన్ఱుమ్, తెళ్ళియ జ్ఞానత్తై ఉపదే
 శిష్యువరాదలాల్ దేశికరెన్ఱుమ్, శిష్యునై చ్చొత్తాకవుడైయవరాదలాల్
 స్వామియెన్ఱుమ్, అధికారత్తై ఉణ్ణాక్కు-మవరాదలాల్ ఆచార్యెన్ఱుమ్,
 బ్రహ్మత్తై నయిప్పవరాదలాల్ బ్రాహ్మణరెన్ఱుమ్, బ్రహ్మతేజసైన్
 అలిప్పవరాదలాల్ ఆర్యరెన్ఱుమ్, జ్ఞాన పితావాదలాల్ కురవరెన్ఱుమ్,
 పఱిదఱ్ఱ మెయ్జ్ఞానియాదలాల్ భగవరెన్ఱుమ్, పరిశుద్ధరాదలాల్
 తీర్థరెన్ఱుమ్, ఆఱ్ఱోజ్జీవనత్తుక్కు-కూరణరాదలాల్ అడిగళెన్ఱుమ్, బుద్ధి
 మానాదలాల్ పుజ్గ-వరెన్ఱుమ్, పణ్డితరాదలాల్ భట్టారకరెన్ఱుమ్,
 ఉత్తరిప్పిక్కు-మవరాదలాల్ ఉత్తారకరెన్ఱుమ్, ఘటిప్పిప్పవరాదలాల్

ఘటకరెన్టుం, ఒప్పుయర్వట్ట ఉపకారకగాదలాల్ పరమోపకారక
రెన్టుం, తిరునామజ్జలై యుడైయవల్.” (అర్థ పశ్చాత సారామృతం)

458-వచన సూత్రం.

వరం హుతవహాజ్వాలాపజ్జరాస్తర్వవస్థితః ।

న శౌరిచ్చిన్ద్రావిముఖ జనసంవాస వైశసమ్ ॥ (శౌనక సంహితై) ॥ ౪౯౨ ॥

హుతవహా - అగ్నియిన్, జ్వాలా - జ్వాలైకళాకిఱ, పజ్జర -
కూట్టిన్, అస్తః - నమవిల్, వ్యవస్థితః - అడ్డగి ఇరుప్పదావదు,
వరమ్ - శిఱిన్ద్రు. శౌరి - కణ్ణనుడైయ, చిన్ద్రా - ధ్యానత్తిల్,
విముఖ - ఆవలట్ట, జన - జనజ్జళుడన్, సంవాస - సహవాసం
శెయ్యదాకిఱ, వైశసం - పెరున్తుచ్చమానదు, న (వరమ్) - శిఱిన్ద్ర
దన్తు.

459-వచన సూత్రం.

గురుణా యోఽభిమన్యేత గురుం వాయోఽభిమన్యతే ।

తావుభా పరమాం సిద్ధిం నియమాదుపగచ్ఛతః॥ (భరద్వాజసంహితై) ॥ ౪౯౩ ॥

గురుణా - ఆచార్యనాల్, యః - ఎవన్, అభిమన్యతే -
అభిమానిక్కుప్పడుకితానో, గురుం - ఆచార్యనై, యః - ఎవన్,
అభిమన్యతే వా - అభిమానిక్కితానో, తౌడభా - అవిరువరుం,
పరమాం సిద్ధిం - పరమపదత్తై, నియమాత్ - నిశ్చయమాక, ఉప
గచ్ఛతః - అడ్డకితార్కుల్.

460-వచన సూత్రం.

మిత్రభావేన సంప్రాప్తం న త్యజేయం కథిష్యతే ।

తస్య యద్యపి దోషః స్యాత్ సతామేతదగర్హితమ్ ॥ ॥ ౪౯౪ ॥

(శ్రీ రా. యు. 18-18.)

మిత్రభావేన - మిత్రఁ ఎనిఁట భావనైయాల్, సంప్రాప్తం - వస్తవనై, కథజ్ఞున న త్యజేయం - ఎవిధపత్తిలుం కై విడమాట్టే. తస్య - అవచుక్కు, దోషః యద్యపి స్యాత్ - దోషమిరుద్దాలు మిరుక్కట్టుం. సతాం ఏతత్ అగర్హితం - పెరియోర్గళుక్కు ఇకఁ త్తక్కదన్తు. (కొణ్డాడత్త కుస్తదు.)

‘ఆచార్యదేవో భవ’ ఆచార్యనై దైవమాయుభ్యవనాయ్ ఆకక్కడవాయ్. (తై. ఉ. 11-వచు అనువాఃమ్.)

‘పశుర్మనుష్యః’ 296-వచు ఇలక్కం పార్కు. || ౪౯౬ ||

‘తమేవచాద్యం’ 109-వచు ఇలక్కం పార్కు. || ౪౯౭ ||

‘తమేవశరణం’ 109-వచు ఇలక్కం పార్కు. || ౪౯౮ ||

‘మామేకం’ 112-వచు ఇలక్కం పార్కు. || ౪౯౯ ||

461-వచు సూత్రం.

అనాచార్యానుపలభా హి విద్యేయం నశ్యతి ధ్రువమ్ || || ౪౯౯ ||

అనాచార్య అనుపలభా - ఆచార్యనాల్ ఉపదేశిక్క ప్పడాద, ఇయం విద్యా - ఇన్ద విద్యైయానను, ధ్రువం నశ్యతి హి - నిచ్చయమాయ్ నశిత్తువిడుకితును అల్లవా.

శాస్త్రాదిషు సుదృష్టాపి సాంగా సహఫలోదయా ।

న ప్రసిద్ధతి వై విద్యా వినా సదుపదేశతః || (గౌరతం. సం. 1-3.) || ౫౦౦ ||

శాస్త్రాదిషు - శాస్త్రాదిగళిల్, సుదృష్టా అపి - నన్టాయ్ పార్తిరుద్దాలుం, విద్యా - విద్యైయానను, సదుపదేశతః వినా - సదాచార్యోపదేశమిల్లాదనోదు, సాక్షా - జ్ఞజ్ఞోడు కూడినదాయుం, సహఫలోదయా - ఫల సిద్ధియోడు కూడినదాయుం, న ప్రసిద్ధతి - నన్టాయ్ సిద్ధికిఁ అత్తిత్తై.

రరాన, కూరకులోత్తమదాసం - కూరకులోత్తమదాసరైయుం,
 శ్రీనగపతిలభిరామవరేశౌ - తిరువాయ్మొమ్మిప్పిలై కోట్టూర్ అమ్మ
 కియ మణవాళప్పెరుమాళ్ పిలై యాకియ ఇరువరైయుం, ధీప్రచ
 యానంచ - తిక్కక్కిడన్దాన్ తిరునావీఱుడైయపిరాణ్ తాతరణ్ణరై
 య్యరైయుం, అహం - నాన్, భజే - సేవిక్కిజేన్.

ఈయుక్తిమాధవప్పెరుమా శరుళిచ్చెయ్దదు

లోకాచార్యయ గురవే కృష్ణపాదస్య నూనవే ।

సంసారభోగిసప్తస్త జీవజీవాతవే నమః

॥ ౭ ॥

కృష్ణపాదస్య - కృష్ణమాచార్యరుక్కు, నూనవే - తిరుక్కు
 మారరాయుం, సంసార - సంసారమాకిఱ, భోగి - సర్పత్తాల్, సందప్త
 - కడిక్కప్పట్ట, జీవ-జీవాత్మాక్క-ళుక్కు, జీవాతవే- జీవిక్కుంబడియా
 నమరున్దాయుమిరుక్కిఱ, లోకాచార్యయ గురవే - పిలై లోకాచా
 ర్యరెన్గిఱచార్యరుక్కు, నమః - నమస్కారమానదు ఆకట్టుం.

తిరువాయ్మొమ్మిప్పిలై యరుళిచ్చెయ్దదు

లోకాచార్యకృపాపాత్రం కౌణ్డిన్యకులభూషణమ్ ।

సమస్తాత్మగుణావాసం వందే కూరకులోత్తమమ్

॥ ౮ ॥

లోకాచార్య- పిలై లోకాచార్యరుడైయ, కృపా - కృపైక్కు,
 పాత్రం - కొళ్ళకలమాయుం, కౌణ్డిన్యకుల - కౌణ్డిన్యకులత్తిఱుక్కు,
 భూషణం - అలంకారభూతరాయుం, సమస్త - ఎల్లా, ఆత్మగుణ -
 ఆత్మగుణంగళుక్కుం, ఆవాసం - స్థానమాయుమిరుక్కిఱ, కూర
 కులోత్తమమ్ - కూరకులోత్తమదాసరై, వందే - నమస్కరిక్కిజేన్.

Printed at the
SREEVATHSA PRESS,
57, Sreenivasaperumal Sannidhi Street,
Royapettah, Madras.

ప్రమాణవచనజ్యోతిన్ అకారాద్యనుక్రమణికై

అ		అనాదినిధనా	19
అకిచ్చిత్కరస్య	240	అనాదిమాయయా	13
అగ్నిప్రవేశం	129	అంతఃప్రవిష్టా	246
అగ్నిహోమీయం	145	అంతవంత ఇమే	64, 83
అఖలజగన్మాతరం	75	అన్యత్ పూర్ణాత్	150
అజ్ఞాని వేదాః	246	అన్యస్తేవం	208
అగ్నేకురుష్వ	286	అపత్యలాభో	52
అజోఽపి సన్నవ్యయాత్మా	246	అపాయోపాయ	107
అజ్ఞసుస్థిం	179	అపి చేత్	297
అతిక్రమన్నాజ్ఞం	77, 258	అమర్యాదః	75, 258
అథ తస్మిన్	124	అమానిత్వం	132
అథ పాతక	145, 146	అమృతం సాధనం	110
అథ రాత్ర్యాం	186	అర్చావతార విషయే	93
అథాతోధర్మ	20	అర్చావతారోపాదాన	185
అథాతోబ్రహ్మ	20	అర్జునః కేశవస్య	78
అథేతిహాస	33	అలం బాలే	277
అదేశకాలే	85	అవశ్యమను	235
అనంతా వై	14	అవిజ్ఞాతా సహస్రాంశు	243
అనన్యసాధ్యే	308	అవిజ్ఞాతా హి	243
అనాచారాన్	88, 187	అవిద్యయా మృత్యుం	149
అనాచార్యానుపలభ్యా	302	అవిద్యాతో దేవే	105

అవిప్లనాయ	238	ఆనయైనం	159, 161, 226
అసంశయం	68	ఆభరణస్యాభరణం	78
అసంఖ్యేయ	260	ఆయతాశ్చ	225
అసందేశాత్తు	122	ఆర్తానామాశు	174
అసన్నేవ	175, 220	ఆస్తాం తే గుణ	95, 97
అసూయాప్రసవభూః	251	ఆహ్లాదశీత	173
అస్థాన స్నేహ	78	ఆస్వాద్య దహన	178
అస్మాత్ ద్రష్టుం	173	ఇ	
అస్మాక్ వేత్థ	83	ఇతిహాస	22, 34
అస్యేశానా	47	ఇదం పుణ్యమిదం	127
అహం మత్ప్రప్త్యపాయ	40	ఇదం శరణ	107, 108
అహం వేద్మి	224	ఇదన్తు తే గుహ్య	251
అహన్తా	47	ఇయం సీతా	223
అహమన్న	254	ఇహ సన్తో నవా	60
అహమస్మ్యపరాధానాం	158	ఈ	
అహమస్యావరో	139	ఈశ్వరస్య	289, 291
అహణో బత	80	ఈశ్వరస్సర్వ	66
ఆ		ఉ	
ఆకిర్ణిన్యైక	40	ఉదారాః సర్వ	248
ఆగత్య కరుణా	276	ఉద్బాహుస్తావం	36
ఆచార్య దేవోభవ	302	ఉపసంహర	228
ఆజ్ఞా తే సనిమిత్త	148	ఉపాదత్తే సత్తా	73
ఆత్మానమేవ	144	ఉపాయోపేయ త్వే	109
ఆత్మా వా అరే	144	ఉభయకర్మ	111, 303
ఆదావీశ్వర	272	ఉభాభ్యామేవ	190
ఆచౌ వేదమయీ	20		

ము		క	
ముషిపుత్రాః	186	కథం న క్షేయం	80
ఏ		కశ్చిత్ ద్విజాతి	210
ఏకాస్తీ తు	137	కర్మణైవ హి	213
ఏకాస్తీ వ్యవ	121	కమాయపక్తిః	150
ఏతత్సాపేక్ష	41	కాచిదావసథ	127
ఏతత్సాను	151, 296	కామాత్ గోప్య	257
ఏతేన శ్రవణోప	134	కార్తికే దీపితో	274
ఏభిశ్చ సచివైః	156	కార్పణ్యదోషోపహత	73
ఏనం పశ్చు	96	కాలేవ్యపి చ	140, 198
ఏవం సంస్మృతి	281, 282	కావ్యం రామానుజం	36
ఏవముక్తస్తురా	58, 124	కిచ్చిదాగత	188
ఏవముక్తస్తు ధర్మా	88	కిస్తేన	256
ఏవముక్తాః స్త్రయః	89, 155	కిన్ను తే మనసా	188
ఏవముక్త్యా	81	కుపితాస్తే	193
ఏష నారాయణః	296	కురువ్య మామను	123
ఏష ప్రభావో	275	కృష్ణద్వైపాయనం	37
ఏష సర్వా	225	కేన తే నాగ	58
ఐ		క్రోధశ్శత్రుః	211
ఐహలాకిక	249	క్షత్రరోహత్	222
ఐహికాముష్మికం	252	క్షేత్రాణి	298
ఓ		ఖ	
ఓమిత్యాత్మానం	144	ఖ్యాతః ప్రాజ్ఞః	287
ఔ		గ	
ఔదార్యకారుణిక	56	గచ్ఛతా మాతుల	288
		గతోరామ ఇతి	223

గురుణా యోధి	30	తదేషా కథయామి	273
గురురేవ పరం	200, 251	తపోవనాని	52
గురుశుశ్రూషయా	251	తమభ్యభాష	161
చ		తమసః పరం	48
చక్షుర్గమ్యం	295	తమిశ్వరాణాం	246
చక్షులం హి	87	తమేవ చాద్యం	302
చతుర్విధా	69	తమేవ శరణం	72, 302
చతుర్వేద	218	తవామృత	236
చితః పరమ	156	తస్మాత్త్వం	277
చ		తస్మాదేవంవిత్	137
చత్రచామర	124	తస్మై స విద్వాన్	134
జ		తస్యాం చ త్వత్కృపా	231
జన్తాస్తరసహస్రేషు త	112, 501	తిరోధానకరీ	280
బన్తాస్తరసహస్రేషు యా		తానహం	39
బుద్ధిః	104	తాని సర్వాణి	68
జాత్రోఽసి	228	తాన్ సమీక్ష్య	79
జ్ఞానభక్త్యన్వితం	233	తే తం సోమ	224
జ్యోతిష్తోమేన	233	తేషాం తద్వచ	186
త		తేషాం సతత	235
తం ప్రభిన్న	92	త్రైగుణ్యవిషయా	145
తతఃపదం	71	త్వం మాతా	75
తతస్తస్మై	194	త్వం మేఽహంమే	271
తతస్స	50, 78	త్వం వై గీత	191
తథా శపన్త్యాం	55	త్వత్పాదారవిద	158
తదా విద్వాన్	240	త్వదఘ్నిఃసుద్దిశ్య	155
తదిచ్ఛయా	95	త్వదర్శావిధి	22

త్వమేహోపాయ	72	ధాన్యైర్వృష్టస్య	192
త్వయి కిచ్చిత్	184	న	
ద		న కాంక్షే విజయం	79
దమోబాహ్య	133	న కామకలుషం	176
దాసభూతాః	117	న శిల్పద్యైవ	52
దీహోనేత్రాతుర	172	న చక్షుషా	272
దీర్ఘముష్ణశ్చ	172	న చ సీతా	123
దురస్తస్యానాదేః	268	న జాతిభేదం	83
దేవకార్యపరో	129	న జాయతే	65
దేవత్వే దేవ	49	న తత్సమశ్చాభ్యధికః	246
దేవానాం తు	192	న తు మాం	70
దేహినోఽస్మిన్	64	న తే వాగన్మతా	35
దైవాధీనం	134	న త్వేవాహం	64
దైవీ సంపత్	69	న దేహం న	177
దైవీ హ్యేషా	71	న ధర్మ నిష్ఠోఽస్మి	242
ద్వయమర్థాను	237	నమోఽచిన్త్యా	232, 290
ద్వయేన మస్త్ర	86	న శూద్రా భగవద్	201
ద్విధా భజ్యేయ	220	నష్టోమోహః	82, 83
ద్విపరార్థావసానే	219	న హింస్యాత్	243
ద్వా భూతసర్గ	69	న హి మే జీవితేన	176
ధ		నాయం దేవో	116
ధనురాదాయ	124	నాయమాత్మా	160
ధర్మక్షేత్రే	79	నారాయణోఽపి	290
ధర్మజ్ఞసమయః	208	నాహం సమర్థో	260
ధర్మరాజస్త	209	నియమ్య పృష్ఠే	229
ధర్మే చార్థే చ	33	నిరస్తాతిశయా	234

నిరాసకస్యాపి	270	పురతః సతితం	59
నిర్వాణమయ	141	పురా త్వం సుందరీ	277
నిర్హేతుక	282	పురుషః స	142
నివేదయత	225	పూర్ణస్య పూర్ణ	94
నేయమర్హతి	54	పూర్వాం దిశం	223
ప		ప్రకృతేః క్రియ	67
పఞ్చ కాని	212	ప్రణామప్రవణా	92
పఞ్చరాత్రస్య	280	ప్రత్యక్షమేకం	16
పతిర్హి దైవతం	53	ప్రపత్యే	84
పతిసమ్మానితా	223	ప్రసాదపరమా	241
పత్రం పుష్పం	150	ప్రాణసంశయ	62
పద్మకోటి	187	ప్రాదుర్భావైః	217
పరం జ్యోతిరభి	286	ప్రాప్తవ్యం తు	51
పరద్రవ్యేష్వభి	243	ప్రాయేణ పూర్వ	30
పరమాత్మని	133	బ	
పరమాపదం	90	బద్ధవైరాశ్య	85
పరవానస్మి	58, 124	బద్ధాజ్ఞలి	155
పరాస్య శక్తిః	243	బాలమూక	303
పరిత్రాణాయ	67	బాహుం భుజగ	90
పశుర్మయస్యః	190, 302	విభేతి గహనాత్	52
పశ్యామి	70	బుద్ధాచ నో	76
సాపానాం వా	51, 60, 78	బ్రహ్మవిత్	135
పిశాచాన్	226	భ	
పితాసి లోకస్య	75	భక్తిరష్టవిధా	100
పితేవ త్వత్	62	భక్త్యా త్యనన్యయా	42
పితేవ ధర్మ	278	భక్త్యాలభ్య	11

భగవదసహ	248	మాతాపితా	252
భగవన్తం ప్రపన్నా	92	మామేకం శరణం	302
భద్రే త్వయా	278	మార్గాగ్రో	192
భవస్థ మేవాను	116	మిత్రమాపయికం	63
భవాన్తు సహ	115, 124	మిత్రభావేన	301
భవానపి చ	211	ముక్తిం గతాన్యా	220
భీష్మద్రోణావతి	214	మూఢోఽయమల్ప	91
భుక్తవత్సు	214, 241	మృతా చాహం	275
భూమిరాపోఽనలో	65	మోక్షయిష్యామి	235
మ		య	
మచ్చితా	259	యం యం స్పృశతి	191
మతిమథానం	31	యః ఆత్మని	272
మత్పిప్లిం	40, 72	యః సర్వజ్ఞః	243
మద్భక్తం 39, 191, 201, 203		యజ్ఞేన దానేన	149
మద్భక్తం శూద్ర	201	యజ్ఞో దానం	212
మద్భక్తజన	202	యతోఽహ్యపి	68
మద్భక్తా	196	యతో యతో నిస్సరతి	69
మద్భక్తైః సహ	236	యత్రక్షయః	13
మన్మనా భవ	71, 82, 143	యత్ప్రీతియం	157
మన్త్రినాథం	256	యథా రత్నాని	260
మన్త్రీపూతజలైః	125	యథాహం రాఘవాత్	54
మన్త్రీణాం	249	యథా హి మోషకాః	281
మన్త్రే తద్దేవతా	256	యదాహ రామో	173
మర్యాదానాం	209	యది మే బ్రహ్మ	257
మహాభారతం హి	33	యది హ్యహం	214
మాతర్కర్ణధిలి	60	యద్యదాచరతి	213

యద్యస్తి పతి	35, 122	రాఘవత్వే	49
యద్యేన కామ	108	రాజసంశ్రయ	50, 77
యన్మజ్జశం	227	రామానుజాష్టి	236
యన్మయా పశ్చిమం	191	రామో భామిని	137
యస్మిన్ కల్పే తు	32	రావణేన	226
యస్యానుగ్రహ	221	రిపూణామపి	158
యాః క్రియాః	240	ల	
యాప్రీతిర్మయి	180	లక్ష్మ్యో సహ	50
యామోషధి	226	లక్ష్మీం పురుష	41
యావద్రామాయణ	35	లాభస్తేషాం	296
యావన్న గృహ్లాన్తి	208	వ	
యే చ వేదవిదో	41, 109	వచసా సాన్త్వ	208
యే తు సామాన్య	245	వధ్యతామేష	225
యేన సంవర్ధితా	276	వరం హుతవహ	30
యేనైవ గురుణా	296	వశీ వదాన్యో	259
యేఽప్యన్యదేవతా	21	వసన్తే వసన్తే	85
యే యజన్తి	21	వాచావిరూప	19
యో దద్యాత్	289	వాల్మీకయే	34
యోనిత్యమచ్యుత	285	వాసాంసి జీర్ణాని	65
యోన్యదాసన్త	246	వాసుదేవోఽపి	95
ర		విచిత్రా దేహ	143, 256
రంగనాథం	129	విద్యేషమాన	258
రక్షతు త్వాం	227	విప్రద్విషట్	88, 203
రజస్వలైక	87	విశ్వమిత్రస్తు	224
రాక్షసైర్వధ్య	92	విషయాణాన్తు	178
రాఘవం శరణ	225	విషస్య విషయాణాం	177

విష్ణుః కార్య	128	శ్వపచోఽపి	87, 198, 203
విష్ణో వేదేషు	32	స	
వేదవేద్య	31, 35	స ఆత్మా	21
వేదానధ్యప	37	స ఉ శ్రేయాన్	37
వేదేకత్రాకద్య	18	స ఏకాకీ	271
వైష్ణవానాం	204	సంస్మృతన్నాసనం	227
వ్యాసవాక్య	31	సకృదేవ హి శాస్త్రాధికాః	140
వ్యాస ప్రసాదాత్	38	సజ్ఞ్యతుం నైవ	287
శ		సచాచార్య	237, 289
శక్త్యా లోభయితం	53	స తం నివృత్తతం	59, 263
శక్త్యచక్రగదా	81, 89, 122	సతతం కీర్తయంతో	143
శమశ్చిత్త	133	సత్కర్మ నైవ	242
శమదమ	132	సత్యం సత్యం	19
శరణ్యం శరణం	110	సపజ్ఞామనలం	172
శరీరజైః	218	స పిత్రా చ పరి	58, 89
శరీరమర్థం	255	స భ్రాతుశ్చరణౌ	57
శరైస్తు సమ్మూలాం	122	సమోఽహం సర్వ	67
శాస్త్రోదాస్త	297	సమృద్ధిమైస్తు	214
శాస్త్రాదిషు	302	స రాక్షస	136
శూద్రం వా భగవద్	203	సహోవాచ	37
శృణోతి	61	సర్గశ్చ ప్రతి	23
శృణు తస్య	278	సర్వగుహ్యతమం	82
శ్రేయేనాభి	148	సర్వజ్ఞోఽపి	112
శ్రీరజేశ	258	సర్వధర్మాన్	72, 284
శ్రీరామాయణవత్	37	సర్వలక్షణ	219
శ్రుతిస్మృతిః	74, 238	సర్వలోక	161, 225

సర్వవేదాంత	249	సోఽహం తే	89
సర్వస్య చాహం	60, 196	సోఽహం త్వం	91
సర్వాపేక్షా	149	సోఽహం పరుషితః	90, 161
సర్వాఽ సమాగతాః	54	సోపీరరాజస్య	273
సర్వే వేదా	196	స్త్రియో వృద్ధాః	227
సాక్షాన్నారాయణో	284	స్వత్వ మాత్మని	114
సాయుజ్యముభయోః	233	స్వరూపమణు	116
సుగంధమేతత్	241	స్వాధ్యాయోఽధ్యేతవ్యః	196
సులభం స్వగురుం	295	స్వజ్ఞేవనే	120
సువ్యాహృతాని	237	హ	
సోఽభిగమ్య	279	హంత తే	70
సోఽభ్యగచ్ఛత్	215	హరోఽపి నాద్భితః	163
సోఽశ్ను తే సర్వాన్	234	హీశ్చ తే	47

